www.nanafghan.com

د امریکا ضد

اسلامی جهاد

مهم اسناد

ژور اسرار

حکمتیار

فهرست

موضوع صفحه

د ناشر وينا ---------- ۱
د امارت اسلامي مشر ملا محمد عمر آخوند ته ---------- ۷
د اکتوبر د اوومې په مناسبت ---------- ۱۵
تجدید عهد ---------- ۲۳
د جهاد په اړه څو مهمې پوښتنې ---------- ۲۲
فرصت طلایی برای همسایه من ---------- ۵۰
بر درد های امت اشك بریزیم ---------- ۵۵
نامه سرکشاده به سران کشور های اسلامی ---------- ۵۹
بیان ---------- ۲۷
بیان ---------- ۷۰
افغانانو ته ډاډینه ---------- ۷۵
آیا د عراق تراژیدي پای ته ورسیده؟ ---------- ۷۸
له اسیرانو سره غیر انساني او وحشیانه سلوك ---------- ۸۷
بیان ---------- ۹۱
نظامي عمل او غوښتنې ئې ---------- ۹۴
به دلیرمردان مؤمن کوهدامن وشمالي ---------- ۱۰۴
جنرال ته خطاب ---------- ۱۰۸
د اساسي قانون لوبه ---------- ۱۱۲
جهاد ضد امریکائی در افغانستان ---------- ۱۲۴
اسلامي نهضت انقلاب راوستی شي؟ ---------- ۱۲۹
بیان ---------- ۱۴۷

پیغام ---------- ۱۵۱
د صدام حسین نیونه ---------- ۱۵۸
د قرآن فتوی ---------- ۱۶۰
د لوی اختر پیغام ---------- ۱۶۳
عمومي قیام ---------- ۱۶۶
بیان ---------- ۱۶۹
افغان ولس ته ---------- ۱۷۱
وضاحت ---------- ۱۷۵
مقاطعه با انتخابات امریکائی ---------- ۱۷۷
پیام ---------- ۱۸۰
له امریکائي انتخاباتو سره مقاطعه ---------- ۱۸۴
بیان ---------- ۱۸۷
بیان ---------- ۱۹۲
بیان ---------- ۱۹۷
بیان ---------- ۲۰۰
بیان ---------- ۲۰۴
بیان ---------- ۲۰۶
زمورِ ملت او امریکائي انتخابات!! ---------- ۲۰۹
انتخابات او نتائج ئې ---------- ۲۱۳
پیغام ---------- ۲۳۲
ملت ما و انتخابات امریکائی!! ---------- ۲۳۵
امریکا د تجزیې او زوال په لور ---------- ۲۴۰
د کمکي اختر په مناسبت ---------- ۲۴۷
دروغجني سولي ته بلنه او زمورِ ځواب ---------- ۲۵۱
د خان آباد د اډې تخلیه ---------- ۲۵۵
د لوی اختر پیغام ---------- ۲۵۹

اعلامیه ---------- ۲۲۲
د دلوي ۲۲ ---------- ۲۷۰
د ثور اوومه---------- ۲۷۲
کومه فتوی سمه وه؟!! ---------- ۲۸۲
د کابل خونړی پېښي او زمور غبرګون ---------- ۲۸۸
پیام افغانها به برادران مجاهد عراقی شان---------- ۲۹۳
عراقي مجاهدینو ته د دوی د افغاني ورونو پیغام ---------- ۲۹۷
پیام به شهریان مؤمن کابل---------- ۳۰۰
مصاحبه با هفته نامه چراغ! ---------- ۳۰۸
توصیه هایی به محقق نسب و رفقایش ---------- ۳۲۱
د لبنان اوربند---------- ۳۴۱
پر لبنان د صهیونستي رژیم برید ---------- ۳۵۰
د استقلال ورځ ---------- ۳۵۴
د میزان ۱۵ ---------- ۳۵۷
پیام تبریکی عید سعید فطر---------- ۳۶۳
د اختر مبارکی پیغام---------- ۳۷۰
د مذاکراتو په اړه زمور دریځ ---------- ۳۷۲
د نصرت مېنې اوسپدونکو ته ---------- ۳۸۰
د دلوي ۲۲ ---------- ۳۸۵
امریکایانو ته د افغاني او عراقي مجاهدینو ګډ پیغام---------- ۳۹۱
له سلطان صدیقي سره مرکه---------- ۳۹۷
د امریکا د انتخاباتو نتایج ---------- ۴۰۴
د لوی اختر په مناسبت پیغام ---------- ۴۰۵
د صدام په اعدامولو څوك خوښ شو؟ ---------- ۴۱۴
له کرستوفر هار سل سره لومړی مرکه---------- ۴۱۷
د کرستوفر هارسل دوهمه مرکه---------- ۴۳۰

له سليم صافي سره مرکه ---------- ۴۳۵
عراقي مجاهدينو ته ---------- ۴۶۸
د باجوړ بمباري ---------- ۴۷۴
د الحيات د ورځپانې له خبريال جمال اسماعيل سره مرکه---------- ۴۷۶
د اسامه په شهادت به امريکا ډېره خوشحاله شي که ايران؟ ---------- ۴۸۶
نابللی مېلمه ---------- ۴۹۴
ايران ته د امريکا گوابنونه---------- ۴۹۷
ايراني فلم ته امريکائي جائزه!!---------- ۵۰۴
د شيطان پاچايي---------- ۵۳۰
اوس بايد جاسوسی ته نوی تعريف راپيدا کړو!!---------- ۵۳۵
ايرانيانو ته څو مشورې---------- ۵۴۰
له ورور حکمتيار سره د الجزيرې د خبريال مرکه ---------- ۵۴۶
د چا خبره ومنو، د ملا متوکل که د مفتي حکيمي؟! ---------- ۵۵۷
خدايه! تا ته شکايت کوو؛ د دوست په جامه کي دښمن نه ---------- ۵۶۲
د افغانستان لپاره کوم نظام غوره گڼو ؟---------- ۵۶۶
د لمر تلويزيون د خبريال مرکه---------- ۵۷۷
د فرانسې له خبري آژانس سره مرکه ---------- ۵۹۰
د الجزيرې له تلويزيون سره مرکه . ---------- ۵۹۹
د نوا او صبا د راديو او تلويزيون د خبريال مرکه ---------- ۶۱۰
د NBC له خبريال سره مرکه---------- ۶۳۲
د اسوشييتيد پريس له خبريال سره مرکه---------- ۶۴۲
د شمشاد تلويزيون له خبريال سره مرکه ---------- ۶۴۸
د کريستوفر درېيمه مرکه ---------- ۶۶۳
له سهيل قلندر سره مرکه---------- ۶۷۳
د ARY له خبريال ضياء الحق سره مرکه---------- ۶۸۴
د يوه مبارک آيت صحيح تفسير ---------- ۶۹۴

باغي معبود شو!! ---------- ۲۹۸
ادراك او احساس د زړه کار دی که د دماغ؟ ---------- ۷۰۴

بسم الله الرحمن الرحيم

د ناشر وينا

د ميثاق ايثار اداره ويارې چې دا ځل د ورور حکمتيار د مقالو، مرکو او اعلاميو يوه داسي مجموعه د جهاد مينه والو او د خپل هېواد په آزادۍ مينو افغانانو ته وړاندي کوي چې د افغانستان د تاريخ د يوه ډېر حساس پړاو پېښې په کې انځور شوې، له هغې ورځې چې د امريکا جمهور رئيس په افغانستان د برید ګوابښ وکړ، د برید لپاره تياری پيل شو ، د نړۍ له ټولو هېوادو مخصوصاً زمورږ له ګاونډيو ځې وغوښتل چې په دې برید کې د امريکا ملاتړ او مرسته وکړي، مسکو ، ډهلي، تهران او اسلام آباد د ملګرتيا او مرستي اطمئنان ورکړ، مسکو او تهران شمالي ائتلاف ته امر وکړ چې د امريکايانو د ځمکنيو فوځونو په څېر عمل وکړي او د طالبانو د حکومت نسکورول ورته آسانه کړي، چا ورته اډې ورکړې، چا په افغانستان د بمباريو لپاره له خپلې فضا نه د استفادې اجازه ورکړه، چا د امريکا مخالفين نيول او لاس پښې ترلې ځې امريکايانو ته سپارل، د افغانستان شاوخوا سيمې کې ځې ګڼ شمېر اډې جوړې او په زرهاوو عسکر ځې په کې ځای په ځای کړل، د ۱۳۸۰کال د ميزان په پنځلسمه برید پيل شو ، طالبانو څو اونۍ په کابل کې او بيا لنډه موده په کندهار کې مقاومت وکړ، شمالي ټلواله چې د امريکائي

افسرانو تر قومندې لاندې او د دوی د ځمکنیو فوځونو په څېر جنګېدل، امریکائي بمبارد طیارو ته به ئې کوردینات ورکول او د دوی مشرانو به په خپلو مرکو کې له امریکایانو نه غوښتل چې خپلې بمباری مزید تشدید کړي او لازیات ستر ستر بمونه وکاروي، په طالبانو بده ورځ راغلې وه، کابل ئې ناڅاپي او د ډېرو د انتظار خلاف ډېر ژر پرېښود ، په کندهار کې ئې هم مقاومت ونه شو کړی، دوی نه د داسي برید تصور کولی شو، نه ئې مناسب ترتیبات ورته نیولي وو او نه ئې د ماتې په صورت کې د خپلې تګلارې په ارتباط څه غور کړی وو، هر څوك په خپله مخه ولاړ، مشران ئې د پناه ځي په لټه کې شول، ډېری ئې پاکستان ته او ځینې ئې ایران ته واوښتل، خو پاکستاني او ایراني چارواکو ونیول، پاکستانیانو د دوی او د القاعدې نړۍ اوه سوه غړي ونیول او لاس ترلې ئې امریکایانو ته وسپارل، او ایرانیانو نړۍ شپږ سوه کسان ونیول چې افغانان ئې د کابل حکومت ته تسلیم کړل او نور ئې خپلو خپلو حکومتونو ته، تاسو به په دغه کتاب کې وګورئ چې د حزب اسلامي مشر د داسي حالت د راتلو وړاندوینه کړې وه، د طالبانو مشرانو ته ئې په خپلو لیکونو او تماسونو کې په پر له پسې توګه ویلي وو چې د افغانستان په ضد د واشنګټن او مسکو د ګډ اقدام احتمال ډېر قوي دئ، په دې برید کې به دوی له شمالي ټلوالي نه د ځمکني فوځ په توګه استفاده کوي، لومړی به تخار او مزار پرې نیسي او بیا به د کابل د نیولو لپاره اقدام کوي، د حزب اسلامي مشر د طالبانو د ځینو مشرانو له دې وړاندیز سره توافق وکړ چې د شمال دفاع حزب ته پرېږدي، دا په شمال او کابل کې د طالبانو د مسئولینو غوښتنه وه، د دوی د شمال او کابل شوراګانو په اتفاق سره له کندهاره وغوښتل چې له دې کار سره موافقه وکړي، خو د کندهار چارواکو له دې سره موافقه ونه کړه، د حزب اسلامي مشر دوی ته ویلي وو چې امریکایان به د ځمکې له لارې د خپلو ځواکونو د لېږلو غلطي نه کوي، دې ته به ترجیح ورکوي چې په هوائي بریدونو سره په تخار، مزار او د کابل په شمال کې د طالبانو لومړی دفاعي لیکې ماتې کړي او شمالي ټلوالي ته د مخکې تګ لار پرانېزي، باید سر له اوسه داسي ترتیبات ونیولی شي چې امریکایانو ته دا موقع په لاس ورنه شي، له افغانانو نه ځان ته ځمکنی فوځ جوړ نه کړی شي، دا اقدامات

باید د دوی له برید نه مخکي ترسره شي، باید له برید نه مخکي داسي اقدامات وشي چي امریکایانو ته داسي ځواك په لاس ورنه شي چي د ځمکنی فوځ په توګه ترې کار واخلي، دا له برید نه مخکي مشورې وې، خو تر دې د مخه ئې دوی او د شمال ټلوالي ته د بحران د حل سوله ییزه طرحه وړاندي کړې وه چي په دې کتاب کي به ئې تفصیلات ولولئ، د کندهار چارواکو ته نه یوازي د طالبانو نورو مشرانو او په ځانګړې توګه د دوی قومندانانو دا مشوره ورکوله چي له حزب اسلامي سره د یوې ګډې جبهې په جوړولو خبره وشي بلکي د اسامه بن لادن او طاهر یولداش په څېر د دوی ملګرو دا غوښتنه ترې کوله، خو د کندهار چارواکو د دې په ځای چي د داسي جبهې له جوړولو سره توافق وکړي د حزب اسلامي له مشره ئې وغوښتل چي هېواد ته د راتلو په ځای له ایراني چارواکو سره خبري وکړي او له طالبانو سره مرستي ته ئې چمتو کړي!! خو هغه په ځواب کي ورته وویل: عجیبه ده چي تاسو له ایرانه د مرستي طمعه لرئ، ایران خو ستاسو په ضد په دې جګړې کي د امریکایانو ملګرتیا کوي، دا اوس ئې په پنجشیر، خواجه بهاء الدین، درۀ صوف، او بلخاب کي د سوق او اداري داسي ګډ مرکزونه جوړ کړي چي د امریکا، انګلستان او ایران فوځي افسران ئې غړیتوب لري او په ګډه ستاسو په ضد جنګ اداره کوي، کومي امریکائي طیارې چي پر کندهار او هرات بمونه وروي د ایران له فضاء ټېرېږي، له ایرانه د طالبانو د مرستي دا انتظار او له ګډ مقاومت سره د دوی مخالفت دومره عجیب برېښي چي هیڅوك ئې نه شي توجیه کولی. کله چي ورور حکمتیار له طالبانو نه د ګډ مقاومت په اړه مثبت ځواب ترلاسه نه کړ، پرېکړه ئې وکړه چي هېواد ته ستون شي او د حزب اسلامي مجاهدین په مقاومت کي د برخي اخیستو لپاره چمتو کړي، د کابل او کندهار له سقوط نه وروسته له حزب اسلامي نه پرته بل داسي ځواك نه وو پاتې چي میدان ته راووځي او د اشغالګرانو په ضد مقاومت پیل کړي، د حزب اسلامي مشر لا د مخه دا پرېکړه کړې وه خو د طالبانو د ځینو مشرانو د مخالفت په وجه دا سفر وځنډېدو، په دې وخت کي امریکایانو له ایراني چارواکو نه وغوښتل چي دی ورتسلیم کړي، له ایرانه د ده د اخراج فیصله وشوه، د ایراني چارواکو له خبرولو پرته هېواد ته ستون شو او له ستنېدو سره سم ئې د جهاد

اعلان وکړ. دا هغه وخت وو چې پر افغانانو او ټولې نړۍ د امریکا د هیبت خپسکي خپل تور او مهیب وزر داسي خور کړی وو چې هیڅوا د امریکا په ضد د څه کولو جسارت نشو کولی، د مقاومت د پیل خبره هر چا ته خوب و خیال و جنون برېښېده، خو الحمد لله مقاومت پیل شو، په لومړي سر کي کمزوری او په محدوده کچه، خو ډېر ژر ئې لمن له یوې سیمې بلې ته خوره شوه، د طالبانو پلوي مجاهدین هم نړدې یو نیم کال وروسته میدان ته راووتل، په لومړي سر کي د خپلو مشرانو له موافقې پرته، بیا یوازي د کابل حکومت په ضد او په داسي بڼې کي چې پر بهرنیو ځواکونو له برید نه به ئې په کلکه ډډه کوله، خو ورو ورو د اشغالګرو ځواکونو په ضد په مقاومت کي برخي اخیستو ته اړ شول.

پر عراق د امریکایانو برید زمور مقاومت ته نوي ابعاد ورکړل، ښایي الله تعالی اراده کړې وه چې امریکا په یوې بلې جګړې کي هم ښکېل شي، که امریکایان د اشغال په لومړیو شپو ورځو کي له پراخ او شدید مقاومت سره مخامخ شوي وی نو ښایي پر عراق ئې له برید نه ډډه کړې وی، په عراق کي هم عراقي فوځ ډېر ژر ماتې وخوړه، بغداد د اشغالګرانو په منګولو کي پرېووت، هلته هم عراقي شیعه وو د تهران په وینا د امریکایانو ملګرتیا وکړه، هلته هم ثابته شوه چې د اسلامي هېوادو فوځونه یوازي د خپلو مظلومو ولسونو د ځپلو لپاره جوړ شوي، نه له خپلو هېوادونو نه د دفاع او د بهرني تېري د دفعه کولو لپاره، د عراق هغه ستر فوځ نه دومره مقاومت وکړی شو لکه د فلوجې د وړې سیمې مجاهدینو او نه ئې دښمن ته دومره تلفات وروړول لکه د همدغې سیمې مجاهدینو، دا دئ ګورئ چې د پاکستان فوځ هم د کشمیر د آزادولو نه توان لري او نه جرأت، خو د خپل ولس د وژلو او ځپلو لپاره هر کار ته تیار دئ او هغه هم د امریکا په وینا او د هغوی د ګټو لپاره، د اسلامي ملکونو د فوځونو بنسټ د هغو اشغالګرو ځواکونو په لاس ابنودل شوی چې نیمه پېړۍ مخکې ئې په ټولې اسلامي نړۍ مخامخ حکومت کولو، د دغو فوځونو واګي د هغو جنرالانو په لاس کي دي چې دوی او کورنۍ له همغه وخت نه تر نن پورې د بهرنیو ځواکونو تنخواه خواره دي او د هغوی لپاره د خپل ولس په ضد له هیڅ خیانت او جنایت نه ډډه نه کوي.

په دې کتاب کي به دا او دې ته ورته ډېري مهمي خبري، دقيق تاريخي اسناد او ژور اسرار ترلاسه کړئ، په دې کتاب کي به د دې پوښتنو ځوابونه وموميئ چې آيا امريکا ته د شوروي برخليك منتظر دی؟ د امريکا د يرغل لاملونه څه او پايلې به ئې څه وي؟ د امريکايانو په ضد روان مقاومت څنګه پيل شو؟ اوس په کوم پړاو کي دئ او راتلونکې به ئې څنګه وي؟

په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ويلی شو چې دا مجموعه د دغي حساسي مرحلې ډېر دقيق، ثقه او ډاډمن تاريخ زمونږ مخي ته ږدي.

په افغانستان او عراق باندي د امريکائي ځواکونو د برید له پيل نه د ۱۳۸۲کال د اسد ترمياشتي د امريکايانو مالي او ځاني تلفات د دوی د اعلان شوې احصايې له مخي داسي دي:

	افغانستان	عراق
د فوځی مامورين ټولې ورځې	۲۱۲۰	۱۵۹۲
په فوځی عملياتو کې د مړو شمېر	۲۲۵	۲۹۸۲
له پوځی عملياتو پرته د مړو شمېر	۱۲۱	۲۴۷
د شديدو سوځيدلو فوځيانو شمير	۸۷۲	۱۲۱۱۵
ټولو استخدام شويو فوځيانو شمير	۲۷۰۰۰	۱۵۷۰۰۰
د ۲۰۰۷ کال تر سپټمبر پوري ټول مصارف	۱۲۲بيليونه ډالره	۴۴۸بيليونه ډالره
د هري ورځي متوسط مصرف	۵۸,۷ ميليونه ډالره	۲۷۱ ميليونه ډالره

دا شمېره د ۲۰۰۷ کال د جولای په ۲۴ نېټه تجديد شوې ده او په News Meat کي خپره شوې ده. کانګريس د ۲۰۰۵ کال لپاره اتيا ملياردې، شپېته د عراق او

شل د افغانستان لپاره ټاکلي وو ، د ۲۰۰۲ لپاره ئې یو سل شل او د ۲۰۰۷ لپاره ئې یو سل څلوېښت ملیارده منظور کړي. دا مالي او ځاني تلفات یوازي د امریکایانو دي، د امریکا د ائتلافي ملکونو تلفات هم د دوی د فوځونو د شمېر په تناسب دي، د ېبلګي په توګه په افغانستان کي د آلمان په کال کې ۱،۲ ملیارده مصارف ښودل شوي.

که دا تلفات په افغانستان کي د روسانو او په ویتنام کي د امریکایانو له تلفاتو سره مقایسه کړو نو په ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چي امریکا ته نه یوازي یوه ستره ماتې انتظار کوي بلکي برخلیك به ئې تر شوروي اتحاد هم بد وي.

دا په پام کي ولرئ چي د ویتنام د جنګ ټول مصارف ۳۲۰ ملیارده او په افغانستان کي د روسانو ټول مصارف نږدې اتیا ملیارده ډالر وو.

دعا کوو چې الله تعالی په مورږ او ټول اسلامي امت هغه ورځ هم وګوري چي دافغانستان او عراق د آزادۍ ورځي لمانځي او د امریکا د ماتې، زوال او د شوروي اتحاد په برخلیك د اخته کېدو شاهد وي. و ما ذلك علی الله بعزیز

د میثاق ایثار اداره

د طالبانو د حکومت له نسکورېدو نه څو میاشتي مخکي د ورور حکمتیار لیک د طالبانو مشر ملا محمد عمر آخوند ته

بسم الله الرحمن الرحیم

د امارت اسلامي محترم مشر ملا محمد عمر آخوند

السلا م علیکم و رحمة الله و برکاته و بعد:

محترم ورور مولوي صاحب هاشمي تهران ته راغلی وو، د امارت اسلامي د ځینو مسئولینو پیغامونه ورسره وو، غوښتل ئې د هېواد د روان بحران د حل په هکله خپل نظریات تاسو ته ولیکم، دا لیك د ده په وینا او د ده په لاس تاسو ته لیږم، د لیك ترځنګ د هغي طرحي نسخه هم درلیږم چي د روان دردونکي حالت د خاتمې لپاره مو اعلان کړې.

د افغانانو مطلق اکثریت ته د رواني جګړې پایلې ډیري خطرناکي بریښي، دا حالت نه د هېواد په ګټه دی او نه د ولس په ګټه، پدې نه خدای راضي کیږي او نه اسلام ته څه ګټه رسېږي، دا وضعیت د اوږدې مودې لپاره دوام نشي کولی، له رواني جګړې نه چې کومي ستونزي او کړاوونه راولاړ شوي، افغان مظلوم ولس ته د دې مزید تحمل ګران شوی، ما ته د هېواد د پېښو بهیر، د افغانستان په اړه سیمه ایز تحرکات، بهرنۍ مداخلې، د روسانو، امریکائیانو او هند جدي هڅي داسي برېښي چې باید د سریع او غیر مترقبه تبدیلي احتمال جدي وګڼو، که دا تبدیلي د

اسلام دښمنه ځواکونو په لاس او د دوی د ګډو هڅو په نتیجه کي ترسره شي معلومه ده چي نتایج به ئې څه وي، له تاسو سره به څه کیږي، له مجاهدینو سره به څه کیږي او په مجموع کي له اسلام غوښتونکو سره به څه کیږي؟!

د ښمنان په دې هڅه کي وو او دي چي د اسلام په لار کي د افغان ولس قربانۍ هدر شي، د اسلامي جهاد تجربه ناکامه شي، د افغان جهاد په نتیجه کي چي په ټولي نړۍ مخصوصاً اسلامي امت کي اسلام ته د بیا راګرځېدو کومه جذبه او شور او شوق راولاړ شوی، دا د تل لپاره پای ته ورسوي، د همدې لپاره ئې روانه جګړه په افغان ولس وتپله او د دوام لپاره ئې لګیا دي بې دریغه مصارف کوي.

څوك چي د اسلام سرلوړي غواړي او په خپل مظلوم ولس زړه سوی لري، باید د ښمنانو د دغي خطرناکي توطئې د شنډولو لاري چاري ولټوي، باید د جګړې د ختمولو او ډاډمني صلحي د تأمین او له روان حالت نه د یوه ثابت، آرام، مستقر او ډاډمن حالت په لوري د هېواد د روانولو هڅه وکړي.

مورږ پدغو څو لسیزو کي ګڼ شمېر حکومتونه ولیدل چي یو په بل پسې راغلل او ولاړل، ډېرو دا ګمان نه کولو چي دومره ژر به ځي، خو ولاړل، نه د رقیبانو ټکول، نیول او وژل او نه د پردیو بې دریغه مرستو د دوی دوام تضمین کړی شو، داسي ولاړل چي یا ئې مرګ په برخه شو یا رسوایي، که دوی د تبدیلي او له یوه لاس نه بل لاس ته د قدرت د سوله ایز انتقال له یوې معقولي او عادلانه طرحي سره توافق کړی وی، د جګړې له لاري د خپلو رقیبانو د حذفولو او د پردیو په مرسته په قدرت کي د پاتې کېدو لار ئې نه وی غوره کړې، نه به هېواد ورانېدو، نه به زمورږ ملت د ناروا جګړو په اور کي وریت کېدو، نه به ښمن ته د لاس وهنو موقع په لاس ورتله او نه به خپله د خپلو غلطو عزائمو او بې ځایه غرور او ځان غوښتني قرباني کېدل.

زما امید دا دی چي تاسو او ستاسو ملګري به د دغو حکامو د تګ لارو غندنه کوئ او یوه داسي لاره به غوره ګڼئ چي دا کرغېړنه جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي. تاسو دا کار کولی شئ، دا هم ستاسو د دنیا او هم د آخرت په ګټه دئ.

زما عقیده دا ده چي زمورږ طرحه نه یوازي د جګړې د ختمولو او د یوه با

ثباته اسلامي نظام په لوري د هېواد د بېولو ترټولو معقوله طرحه ده، بلکي ستاسو خير تر نورو د مخه په دې کي مضمر دئ. زه هيڅ دليل نه گورم چي ستاسو له خوا دي د دې طرحې مخالفت وشي. يوازي هغه کسان بايد د دې طرحې مخالفت وکړي چې له جگړو نه تغذيه کيږي، جگړو په داخل او خارج کي د مجللو قصرونو او آخرين ماډل موټرو خاوندان کړي، نه له خدايه وېرېږي او نه پر خپل مظلوم ملت او د دوی په غمجن حالت زړه سوی لري.

زه ډاډه يم چي که تاسو لدې سره توافق وکړئ جگړه ډېر ژر ختمېږي، په ټول هېواد کي به لدې بهير سره د يو ځای کېدو بيرغونه اوچت کيږي، بيا به هيڅوک که هرڅومره له بهر نه تحريك او تقويه کيږي د دې بهير مخي ته نشي خنډ کېدی. په درناوي

حکمتيار

۱۳۸۰\۵\۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

طرحی برای حل بحران کشور

این طرح قبل از تجاوز نیروهای امریکائي بر کشور ما اعلان گردید که بخش اول آن به طالبان، ائتلاف شمال و بقیه گروهها ارسال شد.

..... ما معتقدیم که اکثریت مطلق افغان ها چه کسانی که در داخل اند و چه آنهائی که در خارج اند ، از وضع فعلی کشور خسته اند و در جستجوی راه حلی برای خاتمه بحران اند ، می خواهند جنگ خاتمه بیابد ، مردم مظلوم و بیچاره ما از وضع دردناك و غم انگیز کنونی نجات بیابند ، مداخلات بیرونی در امور داخلی کشور ما متوقف شود ، تلاش های ناجائز برای رسیدن به قدرت از طریق جنگ و استمداد از اجنبی در جنگ علیه هموطن و رقیب و حریف خود خاتمه بیابد ، نظام اسلامی در کشور قائم شود و حکومت منتخب منبعث از اراده مردم و در خدمت مردم تاسیس شود.

ولی در رابطه با اسلوب و روشی که برای تحقق این اهداف بکار می رود ، میان گروه های افغانی ، اختلاف رأی وجود دارد ، عده ای جنگ را راه حل می شمارند و بر آن اصرار می ورزند ، جنگ به کمك سلاح و مهمات اجانب؛ عده ای تشکیل حکومت ائتلافی و توزیع قدرت میان احزاب سیاسی را کلید حل بحران می شمارند ، برخی دیگر توافق میان حامیان بیرونی گروه های درگیر و کشورهای همسایه، مخصوصاً مسکو و واشنگتن را برای خاتمه بحران ضروری می شمارند و از اینرو به اجلاس ۲+۲چشم امید بسته اند. برخی دیگری جرگه های انتصابی و

گردهم آئی هایی چون روم و بن را که تمویل و توجیه آن به اعتراف مسئولین امریکایی، از سوی امریکا صورت می گیرد، راه حل می شمارند.

ما به این باوریم که با این طرح ها نمی توان به بحران کشور خاتمه بخشید، اینها در واقع تکرار تجارب ناکام گذشته می باشند. نه با جنگ مشکل کشور ما حل شد، نه با حکومت های ائتلافی، نه با لویه جرگه های انتصابی که سابقه طولانی دارد و نه با نظامهای گذشته شاهی، همۀ اینها آزموده شده اند، نباید این نسخه های ناکاره را دوباره سفارش کرد و نباید این تجربه ها ی ناکام را تکرار کرد.

ما معتقدیم که افغان ها به ابتکار تازه ای ضرورت دارند. باید تکرار تجارب ناکام گذشته و اصرار بر آن را کنار گذاشت. ما طرحی جدیدی ارائه کرده ایم که شامل تشکیل حکومت مؤقت غیر ائتلافی، شورای مقتدر و منتخب، تدوین و تصویب قانون اساسی برای کشور، تشکیل اردوی ملی به اساس دورۀ مکلفیت و برگزاری انتخابات می باشد.

این طرح تقاضا می کند که نخست باید همۀ جناح های افغانی بر چند نقطه اساسی به عنوان اصول و پرنسیب های مسلم و غیر قابل انکار و غیر قابل عدول توافق کنند و عهد نمایند که نسبت به آن صادقانه التزام می ورزند:

- شریعت اسلامی اولین و آخرین مرجع قانونگذاری در کشور بوده، همۀ قضایا را به آن محول می کنیم.
- اقتدار امانت الهی و ودیعه مردم بوده و از سوی مردم به کسی سپرده می شود که از نظر آنها اهل این امانت شناخته می شود.
- انتخابات را طریق یگانه انتقال قدرت از یکی به دیگری می شماریم و همۀ راههای دیگر رسیدن به قدرت را مردود و ناجائز می خوانیم و از آن به شدت خودداری می ورزیم.
- افغانستان خانه مشترك همۀ اقوام و ملیت های ساکن این کشور بوده، باید همه برادروار با حقوق مساوی بدون ترس و بیم از همدیگر درآن زندگی کنند. نباید قبیله ای بر قبیله ای دیگری احساس برتری کند و نسبت به دیگران به اعمال تعصب

و تبعیض متوصل شود.

• پس از اینکه تمام گروه ها با این اصول کلی توافق کردند، باید ادارهٔ موقتی به این نحو تشکیل شود که:

• رئیس دولت از سوی طالبان معرفی گردد.

• کابینه از سوی رئیس دولت تشکیل و غرض اخذ رأی اعتماد به شوری معرفی شود.

• این ادارهٔ مؤقت در کنار خود شورای مقتدری داشته باشد که از مردم نمایندگی‌کند، اعضای شوری توسط مردم انتخاب می شوند که بر اجراءات دولت نظارت داشته و دولت در برابر آن مسئول خواهد بود.

• از هر ولسوالی تحت تسلط طالبان یك نفر توسط مردم انتخاب می شود.

• از ولسوالی های تحت سلطهٔ جبههٔ شمال نیز مردم نمایندگان شانرا انتخاب می‌کنند.

• از پاکستان ۳۰ نفر، از ایران ۲۰ نفر، از کشورهای آسیای مرکزی ۵ نفر از اروپا و امریکا پنج پنج نفر و از کشورهای عربی پنج نفر توسط افغان های مقیم این کشورها انتخاب می شوند.

• این شوری باید اولین اجلاس خود را در داخل کشور و در پایتخت دایر کند و صلاحیت ها و وظایف شوری این خواهد بود: رأی اعتماد به کابینهٔ دولت مؤقت، نظارت بر اجراءات دولت، تدوین و تصویب قانون اساسی جدید برای کشور، انتخاب رئیس ستره محکمه و اعضای شورای عالی قضا با دوثلث آراء، انتخاب اعضای کمیسیون دفاع بخاطر تشکیل اردوی ملی بر اساس دورهٔ مکلفیت نه بر اساس توزیع قطعات اردو بر احزاب، انتخاب اعضای کمیسیون مستقل و با صلاحیت انتخابات غرض برگزاری انتخابات بر اساس قانون اساسی.

• اتخاذ تدابیر جدی برای تضمین استقلال قوه قضائیه به نحوی که پس از این احدی نتواند بدون حکم محکمه با صلاحیت کسی را زندانی یا مجازات کند.

• این اداره مؤقت باید برای دوسال دوام کند، در پایان این مرحله مطابق قانون اساسی جدید کشور انتخابات برگزار می شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال

می شود.

• ما معتقدیم که طرحی بهتر از این را نمی توان یافت، علی الاقل می توانیم بگوئیم که میان همهٔ راه های حلی که تاکنون جناح های مختلفی مطرح کرده، این طرح عملی تر و واقعبینانه تر است، با این طرح جنگ به پایان می رسد، جلو مداخلات بیرونی گرفته می شود، افغان ها بدون وساطت اجنبی مشکل شانرا حل می کنند و حکومت دلخواه مردم تأسیس می شود.

• در این طرح به خواسته های کسانیکه می گویند ما اکثریتیم و از تائید اکثریت مردم برخورداریم، جواب گفته شده.

• به خواست کسانی که می گویند باید ملت را در تعیین سرنوشت و انتخاب زعیم دلخواه شان آزاد گذاشت، جواب گفته شده.

• خواسته های کسانی در آن مراعات شده که می گویند از طریق یك جرگه بزرگ ملی بحران کشور حل شود.

• به این ترتیب هیچ دلیلی برای مخالفت با این طرح را نمی بینیم.

• اگر تمامی جناح ها با این طرح توافق کنند، در این صورت باید هیئتی به کشور های همسایه فرستاد تا از این کشور بخواهند که:

• از این طرح حمایت کند.

• بر جنگ سرمایه گذاری نکنند و از ارسال سلاح و مهمات به گروه های جنگی خودداری ورزند، ثبات و امنیت در این منطقه به نفع همه است و از جنگ به هیچکسی سودی نمی رسد.

• به این کشور ها باید اطمینان داد که افغانستان در آینده مایه درد سر آنان نخواهند شد، به مخالفین آنان پناه نخواهد داد، مرکز فعالیت های تروریستی نخواهد بود، جلو تولید و تجارت مواد مخدر را خواهد گرفت، در رقابت های منطقوی در حمایت از یکی علیه دیگری قرار نخواهد گرفت.

• اگر گروه های وابسته به اجنبی که خواهان ادامه جنگ در کشور ما اند، بر ادامه جنگ اصرار ورزند و با این طرح مخالفت کردند، در آنصورت باید بحران را با یك قیام بزرگ ملی حل کرد، مردم همهٔ ولایات همزمان و علیه همهٔ جنگسالاران و

تفنگداران قیام کنند، به سلطه آنها خاتمه بخشند، مردمی که گروگان تفنگداران اند، باید از سلطه آنان آزاد شوند.

متصل پیروزی قیام ملی، شوری های محلی تشکیل شود، تا برای هر ولایت اداره محلی بسازند و نمایندگان ولایت را به شوری مرکزی معرفی کنند.

شوری مرکزی حکومت مؤقت بسازد و قانون اساسی جدید کشور را تدوین و تصویب کند و راه را برای تأسیس حکومت منتخب اسلامی باز کند، به اعتقاد ما اینکار هم ممکن است و هم آسان و مطمئن تر از هر راه دیگری، وهم آخرین چاره.

معتقدیم که هیچ نیرویی نمی تواند در برابر قیام ملی مقاومت کند.

نیروهای جنگ طلب و متکی به اجنبی دربرابر این قیام؛ چون خس و خاشاك در برابر طوفان ثابت خواهند شد.

۱۳۸۰۱۱۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

د اکتوبر د اوومې په مناسبت

په افغانستان د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته د دې هېواد د راتلونکي په هکله ځینو کړیو داسي ګمان کولو چې افغانستان د امریکا په دائمي اډې بدلېږي، د امریکا د خوښې نظام به په دې هېواد مسلط کېږي، نه د امریکا په خلاف د مقاومت امکان شته او نه د امریکا د لاس پوڅي رژیم نسکورول ممکن دی!! دغو ډلو له روان بهیر سره د تلو فیصله کړې وه، په دې قطار کې د سوربډو لپاره له مخکنیو قطارونو او بسونو راکوزېدل او له مخکنیو ملګرو او صفوفو نه ځې خپله رابطه قطعه کوله او د امریکایانو په ډرېوري نویو بسونو کې د هغه مجهول مقصد په لوري خوځېدل چې دوی په خپله نه بلکې امریکایانو ټاکلی وو!!

دوی ځانته توجیهات لرل، ویل ځې چې زمونږ د هېواد او ولس وضعیت اوس او د امریکا د حملې په وخت کې هغه نه دی چې د شوروي ځواکونو د حملې په وخت کې وو. ولس له جګړې ستړی شوی، د امریکا تر مشرۍ لاندې نړیوال ائتلاف هومره ځواکمن دی چې په ټولې نړۍ کې حریف او رقیب نه لري. پاکستان، زمونږ هغه ګاونډی هېواد چې د شوروي ځواکونو په خلاف د مقاومت په دوران کې د افغان ولس لوی پناه ځی او ستر ملاتړ وو اوس د امریکا په څنګ کې ودرېدلی او د افغانستان په اړه ټول هغه څه کولو ته تیار دی چې امریکایان ځې تړې غواړي، که

دا د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو حمايت او ملاتړ وي او که د طالبانو په خلاف جګړي کي امريکايانو ته نظامي اډې ورکول او د پاکستان له ځمکي او فضاء نه امريکايانو ته په خلاص لاس د استفادې اجازه ورکول وي. له بلي خوا ايران زمونږ بل ګاونډی هېواد، چي د امريکا په خلاف د افغان ولس د مقاومت د ملاتړ او حمايت طمعه تړې کېده، اوس د امريکا تر مشرۍ لاندي د بين المللی ائتلاف د هڅو ملاتړ کوي، د شمال جبهه ئې دې ته وهڅوله چي په نظامي ډګر کي د امريکا د ځمکنيو فوځونو په څېر عمل وکړي او په سياسي ډګر کي د بن په هغو مذاکراتو کي برخه واخلي چي د امريکا تر مشرۍ لاندي ترسره شول او په نتيجه کي ئې له يوې خوا د افغانستان لپاره د امريکا د خوښي اداره جوړه شوه او د طالبانو اسلامي امارت او د شمال د جبهې اسلامي دولت ئې په يوه وخت کي نسکور کړل او له بلي خوا ئې افغانستان ته د بريتانيا او امريکا تر مشرۍ لاندي د خارجي فوځونو د راتلو سند امضاء کړ. ايران مخکي د پشتنو په خلاف د تاجکانو ترقيادت لاندي د اقليتونو د ائتلافي جبهې ملاتړ کاوو، بيا ئې د امريکا په لاس د طالبانو د حکومت د نسکورېدو ملاتړ وکر او اوس هغه حکومت په رسميت پېژني چي د بن د مذاکراتو په نتيجه کي جوړ شوی او د هغه د ساتنې او حمايت لپاره بهرني فوځونه په افغانستان کي مستقر شوي.

دا کسان وايي: په ټولي نړۍ کي داسي هېواد نشته چي په افغانستان کي د امريکا د نظامي حضور مخالفت وکړي او د امريکا په ضد مقاومت کي د افغانانو تر څنګ ودرېږي. دوی داسي فکر کوي چي طالبان ختم شوي او اوس له حزب اسلامي نه پرته د افغانانو ټولي سياسي ډلي په څرګند يا مخفي توګه او په يوه او بل ډول د امريکايانو د حضور ملاتړ کوي، په دې خاطر د دوی له نظره د امريکايانو په خلاف هغه څه کول ممکن نه برېښي چي افغانانو د روسي ځواکونو په خلاف وکړل.

د دې کسانو په مقابل کي بلي ډلي داسي فکر کولو چي د امريکا په ضد به حتماً هماغه څه کېږي چي د روسانو په خلاف وشول او امريکا به هرو مرو له هماغه برخليك سره مخامخ کېږي چي شوروي ځواکونه او شوروي اتحاد ورسره

مخامخ شو. د دې ډلي دلايل دا وو:

- دا د الله تعالى سنت دى چي هرځواك ته ئې د عروج او طغيان يو خاص حد ټاكلى. هيڅكله يو طاغوتي ځواك داسي نه پرېږدي چي د اوږدې مودې لپاره په ټولې نړۍ حكومت وكړي. قرآن داسي حالت د فساد عامل ګڼي او وايي چي الله تعالى د دې فساد د مخنيوي لپاره طاغوتي ځواكونه په زوال محكوموى. د دوى فساد په بل ځواك دفعه كوي. كه نه نو ټوله نړۍ به له تباهي سره مخا مخ كېږي، د عبادت او د خداى د يادولو او لمانځلو ټول ځايونه به ورانېږي.

وَ لَوْ لا دَفْعُ اللّه النّاس بَعْضهُم بِبَعْضٍ لهُدّمَت صوَامعُ وَ بِيَعٌ وَ صلَوَتٌ وَ مَسجِدُ يُذكرُ فِيهَا اسمُ اللّهِ كثِيراً وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إنّ اللّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ* الحج: ۴۰

او كه دا الهي سنت نه وى چي ځينې د ځينو نورو په ذريعه دفعه كوي نو د راهبانو جونګړي، او د نصاراوو او يهودو د عبادت ځايونه او جوماتونه چي د خداى نوم په كي زيات يادېږي، ټول به وران شوي وو.

- كه شوروي ځواكونه او د وارسا د پكت ګڼ شمېر مسلح قطعات چي د روسانو په څنګ كي افغانستان ته لېږل شوي وو، پايتخت او ټول لوى ښارونه د دوى په واك كي وو او د تېري په لومړنيو مياشتو كي په افغانستان داسي مسلط شول چي زمونږ ګاونډيو او ټولو نړيوالو ګمان كاوو چي افغانستان د تل لپاره د شوروي په كومي كي پريووت، نور نه مقاومت ممكن دى او نه د افغانستان د آزادۍ احتمال شته!! خو پس له لنډې مودې مقاومت پيل شو، ورو ورو ئې لمن خوره شوه، په هر ځاى كي په روسي فوځونو بريدونه پيل شول، روسان په خپلو نظامي اډو كي پاتې كېدو ته اړ او ښارونو ته له كوزېدو په دې خاطر منع شول چي په هيڅ افغان ئې اعتماد نه شو كولى، حتى له خپلو نږدې كمونستو ملګرو وپرېدل. هيڅ دليل نشته چي همدا كار دې له امريكايانو او انګرېزانو سره ونه شي!! دا خبره د منلو نه ده چي هلته دا كار ممكن او اوس نا ممكن دى. په داسي حال كي چي

افغانانو نه په هغه وخت کي دومره جنګي تجربه درلوده، نه دومره وسایل او نه هومره قوی روحیه چې نن ئې لري.

• د امریکا په خدمت کي د افغانی ډلو ائتلافي جبهه به ډېر ژر له ژورو او پخلا نه کېدونکو اختلافاتو سره مخامخ کېږي، اختلافات به ئې مسلحانه شخړو ته رسېږي، شرایط به یو ځل بیا د یوه بل ملي پاڅون او عمومي قیام لپاره برابرېږي.

د دې جبهې په ځنګ کي چې ځوك راټو ل شوي اکثریت ئې بې هدفه، بد اخلاقه، مفسد او غله دي، همدا اوس ئې په ټولو سیمو کي د غارت، د خلکو ځورولو، د خلکو په سر، مال او ناموس د تېري بازار تود کړی. ممکنه نه ده چې دا وضعه د اوږدې مودې لپاره دوام وکړي.

• د امریکا تر مشرۍ لاندي ائتلاف هم نه شي کولی چې د تل لپاره دوام وکړي. د طالبانو تر نسکورولو د دوی هدف مشترك وو، خو اوس چې د طالبانو حکومت نسکور شوی، د افغانستان د راتلونکي او په دې هېواد کي د امریکایي فوځونو د پاتې کېدو په سر په همدې ائتلاف کي د داسي اختلاف شاهد یو چې ډېر ژر به تشدید کېږي. په دې اختلاف چې کوم نتائج مرتب کېدی شي هغه له هیڅ با درایته او پوه انسان نه پټ نه دي.

• امریکایانو چې په کومي بې رحمۍ، قساوت او وحشت سره عمل کړی، جوماتونه د لمانځه په وخت کي بمباردول، په کلو بمونه ورول، بې ګناه خلك وژل، په سلهاوو اسراء لاس تړلي او په یوځای وژل، د افغانستان په خاورې کي مستقل محبسونه جوړول، کیوبا ته د جنګي اسراوو انتقال، د هغو ډلو مشران سپکول چې د دوی ملګرتیا ئې کړې، د افغانانو کورونه لټول، خپلي شخصي وسلې تړې راغونډول، دوی ته سپکاوی او بې عزتي اړول... دا ټول حتماً او بې له شکه خپل عکس العملونه لري، افغانان به حتماً خپل غچ اخلي، افغانان هیڅکله د پردیو تسلط نه مني، تل د پردیو د سلطې په خلاف راولاړ شوي، پس له لنډې مودې به د پردیو په خلاف حساسیتونه او د دوی د نادودو په مقابل کي عکس العملونه، عملي بڼه غوره کوي او په مسلحانه مقاومت به بدلېږي.

• دا دی عملاً ګورو چې مقاومت پیل شوی، په ډېره چټکتیا وده کوي او لمن

ئې له يوې سيمې بلې ته خوښوي. که په تېرو درېو مياشتو کې د مقاومت وضع، په امريکايي ځواکونو د مجاهدينو مسلسل بريدونه او په دې بريدونو کې د امريکايانو تلفات له هغه څه سره مقايسه کړو چې د شوروي اتحاد ځواکونه د تېرې په لومړيو درېو مياشتو کې ورسره مخامخ شول نو په څرګنده توګه به وګورو چې هم په امريکايانو باندې د بريدونو شمېر زيات دی او هم ئې تلفات، او د مجاهدينو تکتيکونه پاخه او تلفات ئې له هيڅ سره برابر. آيا له امريکا نه وښېدونکو او له قدير او خيرالناصرين خدای نه مأيوسو کسانو ته دا خبره کفايت نه کوي چې نن او پس له هغه چې د مقاومت له پيل نه فقط درې مياشتې تېرېږي، امريکائي فوځونه هره ورځ تر پنځو نه زيات خپل مړي او ژوبل کسان بګرام ته انتقالوي!! او دا په داسي حال کې چې لا تر اوسه مقاومت يوازې په کندهار، کنر، خوست، پکتيا او پکتيکا کې تشديد شوی او په کابل، لوګر، ننګرهار کې ئې لومړۍ څريکې څرګندې شوې او نورو ولايتو ته ورو ورو په خوښدو دی، الحمدلله هلته هم مجاهدين ځانونه برابروي او ډېر ژر به وګورئ چې په دغو سيمو کې هم د نورو سيمو په څېر د شديد مقاومت لمن خوره شي. زه باور لرم چې که مقاومت په همدې شکل دوام وکړي نو امريکايانو ته به ډېره ګرانه وي چې د اوښدې مودې لپاره په افغانستان کې پاتې کېدو ته زړه ښه کړي او دا ورځ په ورځ زياتېدونکي تلفات وزغمي. زه هيڅ ګمان نه کوم چې امريکا دې دا تلفات تر اوښدې مودې وزغملی شي.

- د امريکائي فوځونو په وتلو چې کوم خطرناک نتايج مرتب کېږي ښايي امريکا ته ئې جبران همدومره ګران وي لکه روسانو ته. او په دې مقاومت کې د مجاهدنو د بري اثرات به په افغانستان او ټولې اسلامي نړۍ تر هغه نه ډېر ژور او پراخ وي چې د شوروي ځواکونو په ضد ئې په برخه شو.
- له هغو کسانو سره چې د يرغلګرو ځواکونو په ځنګ کې د خپل ولس په خلاف جنګېدلي او د دوی د متو په زور قدرت ته رسېدلي او له افغانانو سره ئې د اسلام، مروت، پشتونولۍ او افغانيت خلاف هغه څه کړي چې د ډېرو بې ننګه او بې غيرته کسانو په تاريخ کې ئې هم مثال نه شو موندلی، د بهرنيو فوځونو له وتلو

نه وروسته به له دوی سره هماغه څه کېږي چي له دوی سره ښايي او د دوی له سلف سره شوي. کاش دوی د کمونستانو له تجربو نه پند او عبرت اخيستی وی او د هغوی په پله له گام ايښودوئې ډډه کړې وی.

- هغه کسان چي د امريکا په لاس له جوړ شوي نظام سره د ملگرتيا اراده لري او په دې بهير کي ځانته د ځای پيدا کولو هڅه کوي، خپل تاريخ داغجن کوي او خپل ټول هغه جهادي هڅې په اوبو لاهو کوي چي له اسلام نه د دفاع په خاطر د پردیو کفري ځواکونو په خلاف ئې کړي. نه پوهېږو دوی به دا عمل څنگه توجيه کوي، ولې ئې دا کار د روسانو په وخت کي ونه کړ. څنگه د روسانو په لاس جوړ شوي نظام کي برخه اخيستل ورته حرام برېښېدو خو په امريکايي نظام کي برخه اخيستل ورته جايز بريېښي؟! څنگه د روسانو په خلاف جهاد ورته فرض معلومېدو خو د امريکا او انگرېزانو په خلاف جهاد ورته اشتباه برېښي؟!! نه پوهېږو دوی هغه څوك څنگه ملامتوي چي نن د امريکا په خلاف د مقاومت پلوي کوي، په داسي حال کي چي پرون او د روسانو په خلاف ئې د ده د مقاومت ستاينه کوله؟!! که څوك خپل ټول عمر په محبس کي او يا له هېواد نه لري په هجرت کي تېر کړي تر دی ډېر غوره دی چي په يوه داسي نظام کي د مأمور په څېر کار وکړي چي د پردیو په لاس جوړ شوی او د حفاظت لپاره ئې کفري ځواکونه زمونږ په ملك کي مېشت شوي او په افغانانو بمونه وروي. دا کسان دې په دې پوه شي چي له کافر سره د موالات او ملگرتيا په صورت کي نه الله تعالی د دوی ايمان قبلوي او نه ئې لمونځ او روژه. د شريعت له نظره هغه څوك د کافرانو له ډلي څخه گنل کېږي او مباح الدم دی چي د کافر په څنگ کي له مسلمان سره جنگېږي. د دوی هيڅ دليل او عذر نه منل کېږي، د مجبوريت په صورت کي دوی ته د کفر د کلمې ويلو رخصت ورکړيی شوی خو دا اجازه نه ده ورکړی شوې چي د کافرانو په څنگ کي د مسلمانانو په ضد وجنگېږي.
- هغه کسان چي د کفري ځواکونو په لاس جوړ شوي داسي نظام ته اسلامي نظام وايي او د اسلامي حکومت نوم وربانديږدي چي د مشر ساتنه ئې امريکايي کماندو کوي، د پلازمېنې امنيت ئې د هغو کفري ځواکونو په لاس کي دی چي

وايي: په افغانستان کي د شريعت نفاذ د منلو نه دی! او په داسي حال کي چي د هېواد آسمان او ځمکه د همدې ځواکونو په واک کي، ټول هوايي ميدانونه او ستراتيژيك نقاط د دوی په اختيار کي، په خپل سر او د افغانانو له اجازې او موافقې پرته هر څوك نيولی او وژلی شي، په داخل کي محبسونه لري او په سلګونو بې ګناه بنديان ئې د نړۍ په نورو ځايونو کي خپلو محبسونو ته انتقال کړي ... دا دين خرڅوونکي مفتيان يا له اسلام نه بې خبره دي او يا ايمان نه لري، دوی له خدای سره خدعه کوي او خپل ملت غولوي.

- متأسفانه ځيني نور بيا داسي دي چي د اصلي دښمن په ضد د څه کولو همت او جرأت نه لري خو د خپل زړه برا سې يا د ويډيو کسيټونو په دوکانونو کي په انفجاراتو سره باسي او يا د مکتبونو په سوځولو سره!! ځيني نور خو په داخلي جګړو کي ډېر غښتلي او تورزن وو خو د يرغلګرو خلاف جګړو ته ئې ملا ماته او توره ئې په غلاف کي ده!! او ځيني نور له يوې خوا له دښمن سره يو ځای شوي او له بلي خوا په داخلي تصفيو کي مصروف دي او خپل ملګري تروروي او د سياسي او تبليغاتي اغراضو لپاره حتی له دې نه هم ډډه نه کوي چي تر خپل تسلط لاندي ښارونو کي انفجارات وکړي او همغه بې ګناه ښاريان په وينو کي ورغړوی چي دوی ئې د سر او مال د خوندي ساتلو ذمه وهلې!! همدا دوی وو چي ډاکتر عبدالرحمن او حاجی عبدالقدير ئې ترور کړل او د اطلاعات او کلتور وزارت مخې ته ئې انفجار وکړ!!

- مونږ يو ځل بيا ټولو هغو افغانانو ته بلنه ورکوو چي اسلام ته وفادار دي، د اسلام له دښمنانو سره د ملګرتيا او د دوی په وړاندي د سکوت او سازش په نتيجه کي خپل دين، ايمان او آخرت نه تباه کوي، د خپل هېواد استقلال او خپلواکي غواړي، د پرديو فوځونو په شته والي رضايت او دوی ته تسليمېدل او د دوی ملګرتيا د ايمان او عقيدې منافي ګڼي او د امريکايانو په ضد جهاد همداسي ګڼی لکه د روسانو په ضد ، دوی ته بلنه ورکوو چي يوه بل ته د وروړۍ لاس ورکړي او د جهاد لپاره ملا وتړي او په دې دې باور ولري چي قدير خدای به د دوی مرسته کوي، په دښمن به دوی ته بری ورکوي او امريکا او بې دينه ملګري به ئې له همغه

شوم برخليك سره مخامخ كوي چي روسان او د دوی كمونست ملگري ئې ورسره مخامخ كړل.

والسلام على من اتبع الهدى

حكمتيار

بسم الله الرحن الرحيم

تجديد عهد

مِّنَ الْمُؤْمنِينَ رِجَالٌ صدَقُوا مَا عَهَدُوا اللّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُم مّن قَضى نحْبَهُ وَ مِنهُم مّن يَنتَظِرُ وَ مَا بَدّلُوا تَبْدِيلاً * الاحزاب:۲۳

له مؤمنانو نه ځينو مېړنيو له الله سره خپلي ژمنې رښتونې کړې، له دوی نه ځينو خپله نذرانه سرته ورسوله او ځيني نور ئې منتظر دی، خو (په خپلو ژمنو کي ئې) هيڅ بدلون نه دی کړی.

د امريکائي ځواکونو په لاس د هېواد له اشغال نه وروسته، افغانان يو ځل بيا له يوه بل الهي آزمېښت سره مخامخ شول، په دې الهي امتحان کي به هم واقعي مؤمنان او د ايمان درواغجن مدعيان سره بېلېږي. څوك چې په خدای او آخرت ايمان لري، د قرآن وعدې رښتونې ګڼي، د مرګ ژوند فيصله يوازې د الله په واك کي او د ده له لوري ګڼي، له اسلام نه دفاع او د اسلام د د ښمنانو په ضد جهاد د لمانځه او روژې په څېر الهي فريضه ګڼي، هغه به هرومرو جهاد ته ملا تړي او د الله په لاري کي به قربانۍ ته چمتو کېږي، خو هغه څوك چې په خدای او آخرت باور نه لري، د قرآن وعدو ته د شك په سترګه ګوري، له دښمن نه ئې هومره وېره وي چې له خپل خالق، مالك او رازق خدای نه دومره وېره نه لري، دا کسان به يا له دښمن سره

روغه جوړه او سازش کوي، يا به د خپل ناروا دريځ د توجيه لپاره د مجاهدينو په ضد تبليغات کوي، يا به د سکوت او خاموشۍ لار غوره کوي او د دوست او دښمن په ضد د څه ويلو په ځای به دې ته انتظار کوي چې وګوري په دې معرکي کي څوک بريا ترلاسه کوي او خپل حريف ته ماتې ورکوي، ترڅو هغه ته د ملګرتيا لاس ورکړي. الله تعالی د خپل ثابت او نه بدلېدونکي سنت مطابق د بېلولو دا عمليه حتماً سر ته رسوی او بيا به د مخلصو مجاهدينو د وروستۍ بريا پرېکړه کوي او دښمن به د دوی په لاس له ذلت او رسوائۍ سره مخامخ کوي. قرآن په دې هکله وايي:

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَ لَمّا يَعْلَمِ اللّهُ الّذِينَ جَهَدُوا منكُمْ وَ لَمْ يَتّخِذُوا مِن دُونِ اللّهِ وَ لا رَسولِهِ وَ لا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَ اللّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ *
التوبة: ۱۶

آيا ګمان مو کړی چې همداسي به پرېښودی شئ، حال دا چې تراوسه الله ستاسو هغه کسان نه دي معلوم کړي چې جهاد ئې کړی او له الله او د ده له رسول او مؤمنانو نه پرته ئې د اسرارو بل محرم ځانته نه دی غوره کړی. او الله ستاسو له کړو وړو ښه خبر دی.

مورږ غواړو د دغه الهي سنت له غوښتنو سره سم، دا معلومه کړو چې د حزب اسلامي له پخوانيو غړو نه څوک اوس هم په خپل ايمان کلک ولاړ او له حزب سره په خپلو ژمنو عمل کولو ته چمتو دی، نه ئې په ايمان کي تغير راغلی او نه ئې په ژمنو کي او څوک اوس د يوه بل اسلامي جهاد لپاره له مورږ سره ملګرتيا ته تيار دی. د دې مقصد لپاره مو دا د تعهد پاڼه ترتيب کړې ، د دې پانی څو سوالونو ته د ځواب له مخې به دا معلوموو چې څوک زمورږ د سنګر ملګری دی او څوک زمورږ له ملګرتيا نه ډډه کوي او له مورږ سره يو ځای د اسلام په لاري کي تر جهاد نه دې ته ترجيح ورکوي چې يا د انتظار لار غوره کړي او يا له دښمن سره د ملګرتيا لار!! څوک چې دې سؤالونو ته ځواب نه وايي يا منفي ځواب ورکوي، مورږ هغه خپلو شخصي

کارونو ته پرېږدو او د شرائطو تر بدلېدو پورې ئې نه مزاحم کېږو.

پوښتنه	هو	نه	بل ځواب
آيا د جهاد لپاره صادقانه تعهد ته تيار يې؟			
آيا له کفري اشغالګرو ځواکونو سره ملګرتيا حرام ګڼې؟			
آيا د دې دښمن په ضد مسلحانه جهاد ديني فريضه ګڼې؟			
آيا د جهاد په اړه د خپل امير هر امر منې؟			
د دښمن په ضد کوم عملي کار ته چمتو يې؟			
يوازې او په خپل مصرف کوم کار کولی شې؟			
د تنظيم د مرستې په صورت کې کوم کار کولی شې؟			
د نورو ملګرو په څنګ کې څه کولی شې؟			

والله علی ما اقول وکیل

بسم الله الرحمن الرحيم

د جهاد په اړه څو مهمي پوښتنې

په دې شپو ورځو کې د جهاد په اړه څو داسې مهمې پوښتنې راولاړې شوې چې په هرمحفل کې وربانديې بحثونه کېږي، هر مسلمان غواړي دې پوښتنو ته د قرآن او حديث په رڼا کې سم او صحيح ځواب پيدا کړي او د جهاد په هکله په خپل ايماني مسئوليت پوه شي. ما لازمه وګڼله چې دغو پوښتنو ته د قرآن او حديث په رڼا کې ځواب ووايم.

پوښتنې دا دي:

۱. آيا له جهاد فی سبيل الله نه مراد يوازې قتال دی که هر جد وجهد ؟ آيا هر جد و جهد ته جهاد ويلی شو ؟ آيا تبليغ او دعوت ته هم د جهاد فی سبيل الله نوم ورکولی شو ؟

۲. آيا د جهاد اعلان به د حکومت له خوا کېږي او له دې پرته جهاد جائز نه دی؟ او که هرمسلمان په خپل سر دا کار کولی شي؟ او که د اعلان لپاره ئې نور شرائط وي نو دا شرائط کوم دي؟

۳. آيا شهادت طلبانه او فدائي عمليات جائز دي؟ آيا هغه چا ته شهيد ويلی شو چې په ځان پسې بمونه تړي او د دښمنانو په منځ کې د دې بمونو په چاودلو سره ځان او دښمن له منځه وړي؟ آيا دا کار د قرآن له دې آيت سره مخالفت نه دی چې فرمايي: ولا تلقوا بايديکم الی التهلکة: په خپل لاس ځان په تهلکه کې مه اچوئ؟

۴. د قرآن د دې حکم معنی څه ده چې د دښمن په خلاف د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسايل برابر کړئ؟ آيا معنی ئې دا ده چې زمونږ وسايل به د شمېر او کيفيت له لحاظه له دښمن سره برابر وي بيا به د دښمن مقابله کوو او که د خپل

موجود توان په اندازه د وسايلو په برابرولو مکلف يو؟

۵. آيا مسلمان د دې حق لري چې ووايي: زه د مکي دور په څېر صبر کوم، د نوح، ابراهيم، عيسى، يوسف او نورو هغو پيغمرانو عليهم السلام په شان له مسلحانه جهاد نه ډډه کوم چې د دښمن په خلاف ئې وسله نه ده استعمال کړې؟

د پورتنيو پوښتنو ځوابونه دا دي:

په دې خبري چې آيا له جهاد فی سبيل الله نه مراد يوازې قتال دی که هر جد وجهد؟ هلته ښه پوهېدی شو چې څو ټکي په پام کي ولرو:

- قرآن د هر کار او عمل لپاره ځانګړي او خاص اصطلاحات لري، هره اصطلاح بايد په خپل ځای او خپل خاص مورد کي استعمال شي، څوك چې په قرآن ايمان لري هغه ته پکار ده چې د قرآن هره اصطلاح په خپل ځای کي وکاروي او له خپل خاص مورد نه پرته ئې د بل څه لپاره استعمال نه کړي.
- په قرآن کي د جهاد فی سبيل الله اصطلاح يوازې د دښمن په خلاف د مسلحانه جهاد په معنی راغلې، که قرآن ته مراجعه وکړئ نو وبه ګورئ چې د (جهاد فی سبيل الله) ذکر له (هجرت) نه وروسته راځي او دا ټول په هغو سورتونو کي راغلي چې په مدينه کي او د جهاد له فرض کېدو وروسته نازله شوې، د مکي دور په څو محدودو آيتونو کي د (جهدايمانهم)، (وان جٰهدك) ، (جاهدوا فينا) او (ومن جاهد) په صيغه راغلي چې هلته ئې مراد زيار او زحمت ايستل دي.
- د اسلام ټول ائمه په دې متفق دي چې له جهاد فی سبيل الله نه مراد قتال فی سبيل الله دی نه بل څه.
- د قرآن له هيڅ آيت نه دا نه معلومېږي چې (تبليغ) او (دعوت) ته دې (جهاد فی سبيل الله) ويلی شوي وي.
- د الله په لار کي مالي قربانۍ ته (انفاق فی سبيل الله) ويلی شوي نه جهاد فی سبيل الله.
- په مکي دور کي (دعوت) او (انفاق) وو خو دې ته په مکي سورتونو کي د جهاد نوم نه دی ورکړی شوی، جهاد په مدينه کي فرض شوی او اساسي او تفصيلي ذکر ئې په مدني سورتونو کي راغلی، له دې نه معلومېږي چې جهاد ډېل شی دی او

دعوت او انفاق بېل.

• دا خبره چې (دعوت ، تبليغ او انفاق) هم (جهاد فی سبيل الله) دي، په حقيقت کې هغه کسان کوي چې يا په دې نه پوهېږي چې د قرآن هره اصطلاح بايد په خپل ځای کې استعمال شي او يا د الله په لار کې د جهاد کولو اراده او همت نه لري. د دې لپاره چې په نه جهاد سره ئې څوك ملامت نه کړي نو وايي: زما دعوت او تبليغ، زما وينا او ليکنه او زما سياسي او اجتماعي مبارزه هم جهاد فی سبيل الله دي!! دوی ته وايو: ستا دا ټول کارونه د قدر وړ دي، الله تعالی دې مزيد توفيق درکړي، خو هيڅ يو ئې جهاد فی سبيل الله نه دی.

د دوهمې پوښتنې په ځواب د پوهېدو لپاره بايد لاندې خبرې په پام کې ولرو:

• د قرآن په هيڅ آيت کې نه صراحتاً دا راغلي او نه تلويحاً او اشارتاً دا موندلی شو چې د (جهاد اعلان) به د حکومت او رياست لخوا کېږي.

• په ټول قرآن کې نه د (حکومت) او (رياست) الفاظ راغلي او نه دا خبره چې د جهاد اعلان به د حکومت، رياست، خلافت او امارت يا حاکم، رئيس، خليفه او امير لخوا کېږي.

• د پيغمبر عليه السلام په احاديثو کې هم دا نه شو موندلی چې د جهاد د اعلان لپاره ئې د (حکومت) او (رياست) شته والی ضروري ګڼلی وي او دا په کې ويل شوي وي چې جهاد يوازې په هغه صورت کې جائز دی چې (حکومت) او (رياست) ئې حکم صادر کړي.

• څوك چې له قرآن او حديث نه ډېر لږ معلومات هم ولري په دې پوهېږي چې نه په قرآن کې د جهاد د اعلان لپاره د (حاکم) او (رئيس) يا (حکومت) او (رياست) شرط لګول شوی او نه په احاديثو کې. که څوك ووايي چې له جهاد نه مخکې جماعت ضروري دی، دا خبره صحيح ده، خو که څوك ووايي چې د جهاد اعلان به د يوه برحال حکومت لخوا کېږي، نو دا خوشې بې بنسټه خبره ده، دا له دين نه د يوه بې خبره سرکاري مفتي خبره کېدی شي خو د يوه واقعي عالم فتوی نه شي کېدی.

• د پيغمبر عليه السلام له قول او فعل نه دا معلومېږي چې د جهاد د پيل لپاره دوو اساسي شيانو ته ضرورت دی: (جماعت يعني حزب او ډله) او (مهجر يعني د

هجرت ځای)، پیغمبر علیه السلام فرمایي:

آمرکم بخمس الله أمرني بهن بالجماعة والسمع والطاعة والهجرة والجهاد فی سبیل الله، فإنه من خرج من الجماعة قید شبر فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه، إلاّ أن یرجع، ومن دعا بدعوی الجاهلیة فهو من جثاء جهنم، قالوا: یا رسول الله وإن صام وإن صلی؟ قال: وإن صام وإن صلی وزعم أنه مسلم:

په پنځو هغو شیانو تاسو ته امر کوم چې الله تعالی ماته د هغه امر کړی: په جماعت، سمع، اطاعت، هجرت او جهاد فی سبیل الله او څوك چې د یوې لوښتې په اندازه له جماعت نه لرې شو نو هغه د اسلام کړۍ له خپلې غاړې وایستله (له اسلام نه ووت) مګر دا چې بېرته راوګرځي او چا چې د جاهلیت شعارونو ته بلنه ورکړه هغه به د دوزخ خس شي، خلکو وویل: یا رسول الله! که څه هم روژه ئې نیولې وي او لمونځ ئې کړی وي؟ وئې ویل: که څه هم روژه ئې نیولې وي او لمونځ ئې کړی وي او په ځان ئې دا ګمان کړی وي چې مسلمان دی.

له دې مبارك حدیث نه په څرګنده توګه معلومېږي چې له جهاد نه مخکې باید جماعت جوړ شي او بیا د حاکم نظام له سلطې نه د وتلو په خاطر هجرت وشي او بیا مسلحانه مزاحمت پیل شي. پیغمبر علیه السلام په مکي دور کي جماعت جوړ کړ او مدینې ته له هجرت سره سم ئې د قریشو په ضد مسلحانه مزاحمت پیل کړ.

- باید دا خبره په خیال کي وساتو چې دغه پنځه کارونه پر مسلمانانو واجب دي، په دې مأمور شوي چې جماعت به جوړوي، داسي جماعت چې په سمع او اطاعت ولاړ وي، بیا به د حاکم سیاسي نظام له سلطې نه د وتلو لاري لټوي، د ضرورت په صورت کي به هجرت کوي او بیا به د همدې نظام د رانسکورولو لپاره وسلې ته لاس کوي.
- ریاست جوړول خو د اسلامي جهاد هدف او مقصد دی، نه دا چې لومړی به حکومت جوړېږي بیا به دا حکومت د جهاد اعلان کوي!! جهاد خو د دې لپاره فرض شوی چې په دې سره غیراسلامي نظام رانسکور کړی شي او پرځای ئې اسلامي حکومت قائم شي. پیغمبر علیه السلام د ابوجهل د حکومت د نسکورولو او د ټول حجاز په مرکز او پایتخت (مکه) کي د یوه اسلامي حکومت د قائمولو لپاره جهاد

پيل کړ. نه خو غيراسلامي حکومتونه په خپله رانسکورېږي او نه اسلامي حکومت له جهاد نه پرته له بلي لاري قائميدی شي، څوك چې دا غلطه او بابيزه خبره کوي او د جهاد د اعلان لپاره د حکومت شته والی شرط ګڼي، هغه دې ووايي چې پيغمبر عليه السلام ولې په داسي حال کي جهاد پيل کړ چې په حجاز باندي د قريشو واکمني وه، دی له پايتخت (مکي) نه د مدينې يوه ووړ کلي ته مهاجر شوی وو، هلته ئې نه حکومت وو او نه فوځ!! دې جنابانو ته وايو: آيا د روسانو په ضد به د جهاد اعلان ببرك کارمل کولو؟!! آيا په فلسطين کي به د جهاد اعلان شارون کوي، په کشمېر کي واچپائي، په چيچين کي پوتين او اوس په افغانستان کي جنرال ډيويډ بارنو يا کرزی!!

- د جهاد اعلان هغه څوك په حکومت پورې تړي چې يا د حکومت نوکر وي، يا د جهاد مخالف وي او يا د جهاد اراده او همت نه لري، داسي فتوی تل سرکاري مفتيان ورکوي، هيڅ داسي غيرسرکاري عالم نه شئ موندلی چې په قرآن او حديث پوه وي او هغه دې جهاد په حکومتونو مخصوصاً موجوده مفسدو او غيراسلامي حکومتونو پورې مربوط کړي. که لږ دقت وکړئ او د دا راز مفتيانو پټې اړيکي وڅيړئ حتماً به درته معلومه شي چې دا کسان د اسلام او جهاد د مخالفينو له خوا استخدام شوي، د کومي مسيحي او تبشيري مؤسسې لپاره کار کوي، د کومي کليسا لخوا د جوړې شوې خيريه مؤسسې مأمور دی. انګرېزانو په اسلامي نړۍ د خپلي سلطې په دوران کي داسي ډېر مفتيان استخدام کړي وو، اوس غربي مؤسسې په ټول توان طاقت د دې هڅه کوي چې د جهاد مفهوم د اسلامي امت له ذهنه وباسي، د هجرت، جهاد، شهادت، اسلامي خلافت، الفاظ د اسلامي هېوادونو له تعليمي نصاب نه خارج کړي، امريکايانو په افغانستان او عراق کي همدا کار وکړ، له پاکستان او سعودي نه ئې همدا وغوښتل چې نه يوازي جهادي مفاهيم له نصاب نه وباسي بلکي قرآني آيات هم وباسي. که د پاکستان د تعليم وزير په پارلمان کي له تعليمي نصاب نه د قرآني آيتونو د ايستلو خبره کوي، دا د ده خبره نه ده، دی خوارکی خو په هغه څه ويلو او کولو مکلف دی چې د امريکا سفير ورته امر کوي.

- په مکه کي د ابوجهل حکومت او رياست وو ، پيغمبر عليه السلام د بعثت له لومړۍ ورځي نه د دې رياست د نسکورولو او په ځای ئې د يوه الهي او ديني رياست د قائمولو لپاره کار پيل کړ، که په مکه کي ئې وسله وال جهاد نه دی اعلان کړی نو خلکو ته خو ئې ويل: څوك چي په دې طاغوتي نظام کافر نه شي خدای ئې ايمان نه قبلوي، په الله ايمان هلته منظور او مقبول دی چي له طاغوتي رياست او نظام نه انکار وکړي. دې نظام ته به د خپلو شخړو او منازعاتو د حل او فصل لپاره رجوع نه کوئ، د ټولو منازعاتو د حل او فصل يوازنۍ مرجع به د الله دين ګڼئ.
- د اسلامي نړۍ اوسني حکام او حکومتونه ټول غاصب او جابر حکومتونه دي، نه د ملتونو په خوښه او د داسي بيعت له لاري راغلي چي له اکراه او اجبار نه پرته ترسره شوي وي، نه د ملت په وړاندي د مسئوليت احساس کوي، نه په دې ځان مکلف ګڼي چي په ما انزل الله به حکم کوي او له ولس سره مشوره، نه له خدايه وېره لري او نه په ولس ترحم، نه واکمني يو الهي امانت ګڼي او نه بيت المال د ولس امانت، د پرديو د متو په زور مسلط شوي او د پرديو د ګټو لپاره د خپل ولس قرباني کولو ته چمتو ، يو هم له ابوجهل او د ابوجهل له حکومت نه غوره نه دي. ابوجهل ځانته خادم حجاج بيت الله او خادم الحرم الشريف ويل، ځان ئې د کعبې متولي ګڼلو او په ديانت کي ئې ځان هومره په حقه ګڼلو چي ويل به ئې: اې خدايه!! که محمد په حقه او مونږ په ناحقه يو نو پر مونږ له آسمانه تېږې وورووه!! دا جنابان دې ووايي چي په دې حکومتونو کي داسي کوم څه نشته چي د ابوجهل په حکومت کي وو؟ قرآن په مکه کي د فرعون قصه د دې لپاره رااخلي چي خلکو ته ووايي: ستاسو ابوجهل همغه فرعون دی چي موسي عليه السلام ئې مقابلې ته لېږل شوی وو ، د دې لپاره چي خلك پوه کړي چي محمد عليه السلام د مکي د موجوده فرعوني نظام په ضد همغه څه کوي چي د ده سلف موسی عليه السلام کول. پيغمبر عليه السلام فرمايي چي ابوجهل زما د امت فرعون دی. د موجوده حکومتونو ملګري او حاميان په اصل کي د فرعون او ابوجهل ملګري دي، څوك چي وايي: د دغو حکومتونو د اجازې په صورت کي جهاد جائز دی او له دې پرته جهاد په فساد او بې امنيتۍ منتج کېږي!! دا همغه کسان دي چي د موسی عليه السلام او محمد عليه السلام په

هکله به ئې ویل: دوی شر خوروي، بې امنیتي راولي، اقتدار غواړي. څوك چې د اسلامي ملکونو موجوده حالت د امن حالت ګڼي او وایي یا غواړي چې دا حالت باید دوام وکړي او دا وایي چې په دې کې داسي څه نشته چې د شدید بحران نوم ورکړو او د جهاد ضرورت احساس کړو!! دا کس یا ډېر ناپوه او بې خبره دی، هم له دین نه او هم له دنیا نه او یا ډېر غرضي دی او د حکامو نوکر او خادم. د اسلامي ملکونو حالت هومره بد دی چې تر دې د زیات بد حالت تصور نه شي کېدی. فقر، لوږه، د غني او فقیر تر منځ ژور تفاوت، د مظلومانو په سر، مال، عزت تېری، اخلاقي فساد، شرك، الحاد او بې دیني، د پردیو په وړاندي ذلت، اسارت او غلامي، دا ټول خو پرېږده نن اکثر اسلامي هېوادونه نه سیاسي استقلال لري او نه اقتصادي، له سیاسي، اقتصادي، نظامي او فرهنګي لحاظه پردي ورباندي حکومت کوي، نن په پاکستان کې ایف بې آي او سي آی اې حکومت کوي، هرڅوك په هر وخت کې نیولی شي، په پاکستان کې د امریکایانو نظامي اډې دي، له دغو اډو نه په افغانستان کې نظامي عملیات ترسره کوي، د پاکستان حکومت د د مظلومو مسلمانانو په وژلو او نیولو کې د امریکایانو مرسته کوي، حتي د خپل ولس په ضد جنګېږي، پاکستان ته د هر امریکائي هیئت له راتلو سره سم د پاکستان په سرحدي قبایلي سیمو کې د قبایلو په ضد د دې لپاره عملیات ترسره کېږي چې امریکایان په دې قانع کړي چې اسلام آباد د تروریزم په ضد جنګ کې د امریکا مخلص او وفادار ملګری دی او هرڅه کولو ته تیار، د پاکستاني تلویزیون په صفحه هر ورځ د بې دینۍ او اخلاقي فساد خورولو هغه صحنې ښودل کېږي چې مثال ئې یوازې د غرب په هغو سیکس تلویزیوني شبکو کې لیدل کېږي چې د رسمي فاحشه خانو لخوا اداره کېږي او د آزاد او بربنډ جنسي عمل فیلمونه ښیي. نه د فرعون په نظام کې تر دې زیات فساد وو او نه د مکي د جاهلیت د دور په نظام کې. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتیاوې بیانوي چې دا ټول او تر هغه نه زیات په موجوده نظامونو کې ګورو:

۱. فرعون ځان د مصر د ټولو شتمنیو واکمن ګڼي، زمونږ اوسني واکدران همداسي د ملك هرڅه د ځان غنیمت ګڼي.

۲. فرعون خپل ولس په حاکم او محکوم، شتمن او نیستمن وېشلي او په مصر کي ئې طبقاتي نظام رائج کړی وو ، مرفه او حاکمه طبقه او ناداره او محکومه طبقه، نن همدا نظام په اسلامي ملکونو کي رائج دی، د حاکم او محکوم تر منځ تفاوت هومره ژور چي د فرعون په طبقاتي نظام کي تر دې زیات نه وو.

۳. فرعون ځان ټولواك ګڼي، د هري پربکړې آخري مرجع، د جائز او ناجائز او حلال او حرام د تعیین آخري مرجع، نن زمونږ حکام همداسي دي، د مصر تر فرعون زیات مستبد او مطلق العنان.

۴. فرعون د ستر قصر خاوند وو، زمونږ د حکامو قصرونه که تر فرعون نه زیات ستر، اشرافي او مرفه نه وي تر هغه نه له هیڅ لحاظه کم نه دي او که دا قصرونه د عام ولس له ځمڅو او ګوډلو سره مقایسه کړو نو تفاوت ئې هومره دی چي د فرعون د قصر او د یوه عادي مصري د کیږدی تر منځ دومره تفاوت نه وو.

۵. قرآن وایي چي فرعون د موسی علیه السلام د وژلو اجازه له خپلو درباریانو غوښي، همداراز وایي چي یوسف علیه السلام په داسي حال کي چي د مصر د هغه وخت ځواکمن وزیر وو خو دا ئې نه شو کولی چي خپل ورور له قانوني دلیل نه پرته څو ورځي له ځان سره وساتي، خو زمونږ ټولواکان د هیڅا د نیولو او وژلو په اړه له هیڅا سره نه د مشورې ضرورت احساسوي او نه د قانوني مجوز ضرورت، د امریکا د وزارت خارجه د یوه مأمور ټیلفوني هدایت کافي دی چي د اسلام آباد چارواکي په وانه کي خونړي عملیات ترسره کړي، بمونه ووروي، توپونه او ټانکونه استعمال کړي او د لسهاوو مظلومو مهاجرو افغانانو، قبایلو او ملیشو وینې توی کړي. امریکا ته د نظامي اډو په ورکولو کي او د افغانستان په ضد د امریکایانو ترقومندې لاندي جنګ کي د شریکېدو په اړه دا ضرورت نه محسوسوي چي له پارلمان نه موافقه ترلاسه کړي. شپږ سوه مظلوم مسلمانان نیسي او د کومي محاکمې نه پرته ئې امریکا ته حواله کوي.

۶. فرعون ویل چي سمه خبره همغه ده چي زه ئې کوم، ستاسو ښېګڼه یوازي په هغه څه کي ده چي زه ئې وایم، زمونږ واکداران له دې لحاظه ترفرعون نه ډېر ډېر مخکي دي، نه د خدای او قرآن پروا کوي او نه د قانون. دوی ته پارلمان او خلك د

يوه توت په اندازه ارزښت نه لري، څه چې ئې زړه وغواړي همغه کوي.

• سرکاري مفتيان له جهاد سره د مخالفت په فتوی کي په دې خبري استناد کوي چې پيغمبر عليه السلام په مکي دور کي حتی هغه وخت هم د وسلې اخيستلو اجازه ورنه کړه چې ياران ئې يو په بل پسې وژل کېدل!! برعکس هغوی ته ئې د صبر توصيه کوله!! دې جنابانو ته وايو: دا دوی ولې وژل کېدل او دا تاسو ته ولې څوک څه نه وايي؟ نه دا ظالم، جابر او بې دينه حکام تاسو ځوروي، نه مو په زندان کي اچوي، نه مو وژني!! دا ستاسو او د صحابه وو د ايمان ترمنځ څه فرق دی چې هغوی د ايمان په خاطر وژل کېدل منل خو ابوجهل او د ده نظام ته نه تسليمېدل؟!! که هغوی دا ستاسو خبره کولی نو نه وژل کېدل او نه له ملك نه هجرت ته مجبورېدل. د دوی د وژل کېدو معنی خو دا ده چې دوی له حاکم نظام نه بغاوت کړی وو، د دې نظام واکمنان ئې نه منل، له نظام سره د ټکر او تصادم په حال کي وو، نظام له دوی نه وېره درلوده، د همدې لپاره ئې وژل. دا تاسو ولې په مکي کي د دوی په صبر استناد کوئ خو په مدينه کي د همدغو صحابه وو په مسلسل جهاد استناد نه کوئ؟!! ولې د دوی په هجرت استناد نه کوئ، ولې پر دښمن باندي د دوی په مسلسل بريدونو استناد نه کوئ؟!! ولې پر دې استناد نه شئ کولی چې پيغمبر عليه السلام د مدينې په لسو کلونو کي تر اويا نه زياتې نښتې له دښمنانو سره درلودې، يعني دا چې پيغمبر عليه السلام په هرو تقريباً څلورو مياشتو کي يوه داسي جګړه کړې چې په خپله ئې په کي برخه اخيستې ده او په هرو پنځوسو (۵۰) ورځو کي ئې يوه داسي نښته تنظيم کړې، چې يا ئې په خپله هم په کي برخه اخيستې او يا د ځينو خاصو وجوهاتو له مخې ئې په هغه کي شرکت نه دی کړی خو ويلي ئې دي: په هغه ذات مي قسم چې زما ژوند د ده په واك کي دی، که د يارانو خاطر نه وی نو زه به له يوې هغې وړې ډلې (سريې) نه هم وروسته نه وم پاتې شوی چې جهاد ته درومي!! په همدې ذات لوړه کوي او وايي: دا غواړم چې د الله په لار کي يو ځل شهيد شم بيا راژوندی شم، بيا شهيد شم او بيا راژوندی شم او بيا شهيد شم... دا ولې هغه د بار بار شهادت تمنا کوي خو تاسو د شهادت خبره خو پرېږده د جهاد د خبري له کولو نه هم ډډه کوئ؟!!

• که وغواړو چې د پيغمبر عليه السلام د سنت او اسلوب مطابق د سياسي او اجتماعي مبارزې يو انځور وړاندي کړو نو په هغه کي لاندي څلور مرحلې په څرګنده توګه موندلی شو:

۱. د داسي دعوت مرحله چې په ټولنې مسلط ځواکونه ئې نه شي زغملی، د تعذيب، زندان، مقاطعې، محاصرې او د تبعيد له ګواښونو سره مخامخ دعوت، چې سازش او مصالحه نه مني، چې له دښمن سره د روغې جوړې خبره په کي نه وي، چې له حاکم نظام نه د کامل بغاوت او عصيان بلنه ورکوي، د دې نظام له فکري او اعتقادي بنسټونو نه د برائت شعار ورکوي. داسي دعوت نه چې له نظام نه ئې مجوز ترلاسه کېږي او يوازي هغه خبره په کي کېږي چې واکداران ئې زغملی شي او نظام ئې اجازه ورکوي. مهمه نه ده چې دا دعوت به سري وي که علني، مهمه دا ده چې خپل خصوصيات حفظ کړي او د مکي دور ټول ځانګړتياوې ولري.

۲. کوم دعوت چې د پيغمبر عليه السلام د دعوت په څېر وي، سياسي، اجتماعي او فکري انقلاب غواړي او له دښمن سره د اصولو په سر سازش نه شي کولی، هغه به حتماً د هجرت له مرحلې سره مخامخ کېږي، هجرت د حقيقي اسلامي مبارزې يو طبيعي پړاو دی، دا پړاو په هوښياری او احتياط نه بلکي له اصلي مسير نه په انحراف او له اصلي لاري نه په تېروتنې سره منتفي کېدی شي.

۳. د مبارزی درېيم پړاو له دښمن سره د مسلحانه تصادم پړاو دی، دا پړاو د مهجر له موندلو سره سم پيل کېږي، پيغمبر عليه السلام د مدينې په څېر د يوه وړوکي کلي له موندلو سره سم خپله مسلحانه مبارزه پيل کړه. په لومړي سر کي پټه مسلحانه مبارزه، د وړو وړو چريکي ډلو په واسطه، چې هدف ئې د دښمن سلطه متزلزل کول او هغه امنيت له منځه وړل وو چې د حاکم نظام په ګټه او د هغه د بقا باعث وو. او په دوهمه مرحله کي څرګنده مقابله او مخامخ ننبته. د کفري نظام په ګټه (امنيت او اقتصاد) جړکول او په ولس باندي د واکدارانو مسلط رعب او هيبت ختمول د دې مرحلې اساسي او مهم اهداف دي. همداراز نظام مالي امکاناتو ته اړ دی، له دې نه پرته هغه دوام نه شي موندلی، د چريکي عملياتو په نتيجه کي د حکامو د خوښي امنيت متلاشي کېږي، د لويو لارو امنيت ډېر ژر له منځه لاړ شي،

نظام له دې عاجز شي چې بډای او تاجر ته چې د نظام درېیمه ستنه ده ، د کار لازم او خوندي شرائط برابر کړي. هیڅ نظام دا حالت د اوږدې مودې لپاره نه شي زغملی، عام ولس چې د نظام له ظلم نه تل ځوږېدلی خو له وېرې نه نه څه ویلی شي او نه څه کولی، د دغو عملیاتو په نتیجه کې د څه ویلو او کولو جرأت پیدا کړي او همدا د عمومي پاڅون مقدمه شي او د یوه ستر انقلاب کار له همدې ځایه پیل شي.

په دا راز عملیاتو سره د رژیمونو نسکورول او لویو ځواکونو ته ماتې ورکول ممکنه ده، دا ادعا کولی شو چې له کودتاګانو نه وروسته د رژیمونو د نسکورولو تر ټولو آسانه لار همدا ده. که د پیغمبر علیه السلام تر قیادت لاندې مسلحانه مبارزې ته ځیر شو نو وبه ګورو چې دا مبارزه د قریشو په ضد له چریکي بریدونو (سریو) نه پیل شوه، ورو ورو ئې لمن تر مخامخ نښتو خوره شوه، د مکي له فتحې نه وروسته د جزیرې له نورو ځواکونو سره او په پای کې په نړۍ واله سطحه د روم او فارس په څېر لویو ځواکونو سره مخامخ شوه. دا بهیر ښیی چې د مبارزې لمن باید په تدریج سره او په طبیعي توګه له محلي ځواکونو نه تر منطقوي او بین المللي ځواکونو پورې خوره شي.

۴. ځینې کارونه باید د مرکز تر فتحې پورې وځنډولی شي، په ټولنې کې اقتصادي اصلاحات یو له دغو کارونو څخه دی، دا ځکه چې پیغمبر علیه السلام د مکي له فتحې نه وروسته دا کارونه کړي، له سنت نه د متابعت تقاضا همدا ده چې هر کار په همغه وخت او همغه توګه ترسره کړو چې پیغمبر علیه السلام ترسره کړي.

- دا جنابان په دې هم نه پوهېږي چې په مکه کې د جهاد د اجازت نه ورکولو وجه دا وه چې هلته جهاد نه وو فرض شوی، مدینې ته له راتلو وروسته جهاد فرض شو، د جهاد دا فرضیت ترقیامته دوام کوي، دا ځکه چې د جهاد فرضیت نه دی منسوخ شوی. په مکي دور باندې د جهاد په اړه باید له دې اړخه استناد وشي چې که د مسلمانانو وضعیت داسې وي لکه په مکه کې او شمېر ئې هومره وي لکه په مکه کې د مسلمانانو شمېر، نو دوی ته په کار ده چې د صحابه وو په څېر صبر وکړي او وسلې ته لاس نه کړي. خو که د دوی وضعیت داسې شو چې مدني دور ته ورته وي او د مسلمانانو شمېر هومره وي چې هلته د مسلمانانو شمېر وو نو دوی

ته په کار ده چې جهاد ته ملا وتړي. د پيغمبر عليه السلام په سنت د عمل کولو تقاضا خو دا ده چې د جهاد په ميدان کې هم هغه څه وکړو چې پيغمبر عليه السلام کړي، هغه مبارك خو په مکه کې د يوه مؤمن جماعت جوړولو په کار لګيا وو او په دې هڅه کې وو چې کوم مهجر پيدا کړي، داسې کوم قوم پيدا کړي چې ده ته پناه ورکړي او د الله په لار کې جهاد ته تيار شي، د مدينې يو شمېر اوسېدونکي دې ته تيار شول، مدينې ته له راتلو وروسته هغه جهاد پيل کړ، په لومړي سر کې ئې د عملياتو لپاره واړه واړه څو کسيز ټولګي لېږل، دښمن ئې تنګولو، په هر ځای کې ئې دښمن ته تاوان رساوو، په ولس کې ئې د هغه رعب، وېره او اعتبار ختمولو، پرولس او ملك باندې د دښمن سلطه ئې جړقوله، بيا ئې د دښمن په تجارتي قافلو بريدونه پيل کړل، په بدر کې ئې له ۳۱۴ يارانو سره د دښمن مخامخ مقابله وکړه، تاسو ولې دا خبره نه شئ کولی چې کله د مسلمانانو شمېر دري سوه څوارلس ته ورسېږي کولی شي همغه څه وکړي چې پيغمبر عليه السلام وکړل؟!!

- د جهاد مخالفين په دې نه پوهېږي چې د اسلامي امت دا اوسنۍ وضع د هغه ماتې نتيجه ده چې اسلامي خلافت په کې له منځه لاړ او غربي ځواکونو اسلامي نړۍ په خپلو منځونو کې ووېشله او په هري برخې ئې بېل بېل ځواکونه مسلط شول، له هغه وروسته دا څومره پېړۍ ده چې مسلمانان په ذلت، اسارت او محکوميت کې ژوند کوي، له آزادۍ او خپلواکۍ نه محروم دي، په سياسي، اقتصادي او فکري لحاظ استعماري ځواکونه وربانديې حکومت کوي، لاس پوڅي حکومتونه ئې وربانديې مسلط کړي، له داسې اختناق او استبداد سره مخامخ دي چې د نړۍ په هيڅ ګوټ کې ئې مثال نه شو موندلی، واکداران ئې د پردیو په وړاندې سپك او ذليل او د خپل ولس په مقابل کې مغرور او بې رحمه، دوی د پردیو غلامان دي او ولس د ځان غلامان ګڼي. د غلامۍ، ذلت او محکوميت دغه دردونکی حالت په ولسونو کې د عزت النفس احساس، د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه او د سرلوړي او پتمن ژوند تلوسه په کلکه ځپلې ده، يو وخت خو په ټولو اسلامي ملکونو استعماري ځواکونو مخامخ او د خپلو فوځونو په زور حکومت کولو، خو پس له هغه چې دا ځواکونه د خاصو عواملو په وجه ووتل نو داسې رژيمونه ئې شا

ته پربښودل چې د دوی ګټې خوندي وساتي، د دې هېوادونو د مسلح ځواکونو جوړښت ئې داسې تنظیم کړ چې د لاس پوځو رژیمونو مدافع او د هر ملي پاڅون د ځپلو لپاره د دغو ځواکونو په خدمت کې لاس په سینه ولاړ وي، تعلیمي نظام او نصاب ئې داسې جوړ کړ چې په علمي مؤسساتو کې تر روزنې لاندې ځوانانو کې د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه راولاړه نه شي، د پردیو په غلامۍ او تقلید کې د فخر احساس وکړي او له خپل اسلامي او ملي هویت نه پردې شي. د وتلو په وخت کې ئې د دې هېوادونو جغرافیائی نقشې داسې جوړې کړې چې له یوې خوا د دغو هېوادونو ترمنځ تل سرحدي منازعات روان وي او له بلې خوا هغه قومونه چې له استعماري ځواکونو سره جنګېدلي د مختلو ملکونوترمنځ ووېشلی شي، په اقتدار کې له برخې نه محروم کړی شي، هغو اقلیتونو ته قدرت وسپارلی شي چې له استعماري ځواکونو سره ئې ملګرتیا کړې او په راتلونکي کې تل په دوی متکي وي او په اقتدار کې د پاتې کېدو لپاره د دوی شرائطو منلو ته اړ وي. د دې ښه مثالونه پښتانه او کردان دي، چې له استعماري ځواکونو سره د دوامدارې مبارزې په وجه یو په دریو او بل په څلورو برخو ووېشلی شو. استعماري ځواکونو په دې اوږدې مودې کې په پراخو تبلیغاتو سره قومي، ژبني او محلي تعصباتو ته هومره لمن وهلې چې هیڅوک د لوی او متحد ملت او امت تصور او فکر ونه شي کړی، استعماري لیکې مقدس او تغییر نه منونکي وګڼي، دا دره د هغې بلې ګاونډۍ دریې اوسېدونکي پردي او حتی دښمن وګڼي او اصلي دښمن هېر کړي. په دې نه پوهېږي چې د اسلامي هېوادونو اکثر حاکم نظامونه یا پردیو تحمیل کړي او لاس پوځي او په اسلامي هېوادونو د زاړه استعمار د سلطې پاتې شونې دي، یا خاندانې دي چې خاصې کورنۍ د ولس د ارادې خلاف په زور او د پردیو په مرسته پر دوی حکومت کوي، یا قومي او فرقه ئي ښه لري، د یوې مذهبي فرقې پلویان اختیارات په واک کې لري، نور ئې له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو نه محروم کړي، د دوی سیاسي او مذهبي مشران وژني، چا د شیعه ترنامه لاندې سنیان ځپلي او له خپلو ټولو اسلامي او انساني حقوقو نه ئې محروم کړي او چا د سني په جامه کې شیعه محروم کړي، د اسلامي هېوادونو په دې دردونکي حالت به

هغه څوك رضايت ښيي چي يا په غلامۍ او اسارت كي ستر شوی، د غلامۍ ذهنيت لري، آزادي نه پېژني او د آزادۍ خوند ئې نه دی څكلی او يا هغه څوك چي په خپلې ټولنې كي له خور فساد ، ظلم، بې عدالتۍ او بې امنيتۍ نه خبر نه دی، په دې نه پوهېږي چي دلته څه روان دي، هره ورځ څومره كورنۍ تباه كېږي، د څومره بې وزلو انسانانو په سر، مال او عزت تېری كېږي، بډايان څنگه بډاي شوي او نادار ولې او د چا د ظلم او تېري په وجه له هرڅه نه محروم شوي؟!! هغه ته د ټولنې موجود حالت د امن حالت برېښي، په دې نه پوهېږي چي دلته يوازي واكداران په امن كي دي، له حاكمانو نه پرته هيڅوك د امن احساس نه كوي، په سلو كي د پنځه نوي خلكو سر، مال او عزت خوندي نه دی، كه دلته تاسو له يوه عادي انسان نه پوښتنه وكړئ چي د يوه پوليس په خوا كي د تېرېدو په وخت كي څه احساس كوي؟ چي كله د ده كلي ته پوليسان ورشي كليوال څه احساس كوي؟ آيا دا گمان كوي چي دا پوليسان د دوی حفاظت كوي او كه دوی په يونيفورم كي د رڼا ورځي غله گڼي او له دوی نه هومره وېره لري چي له غلو ئې نه لري؟!! د محكمې او قاضي په هكله څه فكر كوي؟ هغه د مظلوم مدافع گڼي كه د ظالم حامي؟ د دفتر مأمور ته په كومه سترگه گوري؟ د ده په عدالت او امانت څومره باور لري؟ له نظام نه ئې څه ترلاسه كړي او څه خير ئې تري ليدلی؟ له كوم ظلم نه ئې ژغورلي؟ چېري ئې د ده له سر، مال او عزت نه دفاع كړې او د چا په مقابل كي؟! راشئ وگورئ چي هر پوليس هره ورځ څومره خلك ځوروي، هره ورځ په هركلي كي خان، ملك، شتمن او د ځمكو خاوند په بې وزلو كليوالو څومره ظلمونه كوي، د څومره كسانو ځمكي او جايدادونه د ځواكمنو لخوا غصب كېږي، د بې وزلو څومره لونې په زور نكاح كېږي، د څومره پېغلو په عفت تېري كېږي، په هر دفتر كي هره ورځ څومره نارواوې او حق تلفي كېږي، په بيت المال كي څومره غدر او خيانت كېږي، چاروا كو له هغه بيت المال نه په استفادې سره چي له بې وزلو انسانانو نه په يوه بل نامه په ناروا ترلاسه شوي، ځانته څنگه اشرافي ژوند برابر كړی او عام خلك څنگه د فقر، لوږې، خوف او سپكاوي دردونكی ژوند تېروي!! دا ډېره عجيبه ده چي څوك دې حالت ته د امن نوم وركوي او وايي: بايد داسي څه ونه كړو چي دې موجود امن ته صدمه

ورسېږي، بايد هغه وخت د دې حالت د بدلولو هڅه وکړو چې مطمئن وو تر دې غوره حالت راوستی شو!! دغو له واقعیتونو نه بې خبره کسانو ته بايد ووايو: ټولو پيغمبرانو ته همدا خبره شوې چې دوی موجود امنيت ختموي، شرارت خوروي، د شخړو او جګړو باعث دي!! دوی ته بايد ووايو: هغه امنيت چې د بې عدالتۍ او ظلم په خدمت کي، د ظالمانو په ګټه، د دوی د سلطې د دوام ضامن او د بې وزلو او مظلومانو په تاوان او په مظلوميت او محروميت کي د دوی د دوامدار پاتې کېدو باعث وي، دي ته اور اچول پکار دی، پيغمبران د دې لپاره راغلي چې دغه دروغجن امنيت ختم کړي او په ځای ئې هغه واقعي امنيت راولي چې په عدالت ولاړ وي او مظلوم له ظلم نه وژغوري. عجيبه ده که څوک په دې حقيقت نه پوهېږي چې د اسلامي نړۍ موجود حالت د داخلي ظالمانو او بهرنيو استعمارګرانو په ګټه دی، په دې کي هره تبديلي د دوی د منافعو خلاف او د ملتونو په نفع دی. اوس په اسلامي هېوادونو کي يوازي اسلامي احزاب او ډلي منظم او ځواکمن سياسي قوتونه دي، فقط دا ډلي کولی شي له دې تبديلي نه استفاده وکړي.

د شهادت طلبانه عملياتو په هکله او دا چې آيا دا عمليات جائز دي؟ آيا هغه چا ته شهيد ويلی شو چې په ځان پسې بمونه تړي او ځان او دښمن له منځه وړي؟ آيا دا کار د قرآن له دې آيت سره مخالفت نه دی چې فرمايي: ولا تلقوا بايديکم الی التهلکة: په خپل لاس ځان په تهلکه کي مه اچوئ؟ په دې هکله بايد څو خبري په پام کي ولرو:

- دا مکمل آيت نه بلکي د يوه آيت يوه برخه ده، آيت داسي دي:

وَ أنفقُوا فی سبيلِ اللّهِ وَ لا تُلْقُوا بِأيْديكُمْ إلی التهلُكَةِ وَ أحْسِنُوا إنّ اللّهَ يحِبُ الْمُحْسِنينَ* البقرة: ۱۹۵

او د الله په لار کي انفاق وکړئ او ځان په خپل لاس په تهلکه کي مه اچوئ او احسان وکړئ چې الله محسنين خوښوي.

د دې آيت معنی دا ده چې د الله په لار کي انفاق نه کول، بخل او له قربانۍ نه

ډډه کول، تهلکه ده، بايد قرباني ورکړئ او د الله په لار کي خپل مال ولګوئ تر څو له دې تهلکي وژغورلی شئ. له دې آيت نه مخکي ويل شوي چي که څوك په تاسو تېری وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړئ (فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ) له دې نه معلومېږي چي په دې وروستي آيت کي له انفاق نه مراد د دښمن په ضد جهاد کي قرباني ورکول او مال مصرفول دي. له دې آيت نه دا انتباه اخيستل چي ځان په خطر کي مه اچوئ، يوه غلطه انتباه ده، دا سمه نه ده چي څوك د يوه کلام نيمائي برخه راواخلي او مخکنۍ او وروستنۍ برخي ته له پام نه پرته، له هغې خاصه معنی راوباسي. په دې آيت استناد کول او دا خبره ترې ايستل چي شهادت طلبانه او فدائي عمليات جائز نه دي، نه يوازي بې بنسټه او غلط استناد دی بلکي له آيت نه معکوسه معنی او انتباه اخيستل دي. آيت د قربانۍ بلنه ورکوي او د عدم قربانۍ عواقب او پايله تهلکه ګڼي خو دوی معکوس مطلب ترې راباسي!!

- په مخکني آيت کي له دښمن سره بالمثله عمل جائز ګڼل شوی، که دا آيت او له دې وروسته راتلونکی آيت يو ځای او د يوه مضمون د متصلو برخو په حيث په پام کي ولرو نو له دې نه دوه خبري معلومېږي: لومړی دا چي له انفاق نه په دې ځای کي د دښمن په خلاف په جهاد کي قرباني ورکول او د مال انفاق مراد دی او دا مطلب په ګوته کوي چي د جهاد په سامان او وسايلو باندي د مال د نه مصرفولو عاقبت خطرناك او په خپل لاس ځان مرګ ته سپارل دي او دوهمه خبره دا چي له دښمن سره بالمثله معامله جائز ده.
- دا د شهادت طلبانه عملياتو مخالفين ولې دې ته توجه نه کوي چي قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمي ويل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدي وينا او ښکنځلو د مؤاخذي وړ نه ګڼي، د ده د مظلوميت په وجه، د يوه ناروا او ناجائز کار سره سره، هغه ته معافي اعلانوي. څوك چي د اسرائيلو او امريکا په ضد شهادت طلبانه عمليات ترسره کوي، له يوې خوا مظلوم دی، له بلي خوا له ظلم نه د نجات بله لار نه ګوري، له بلي خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته مجبور شوی.

قرآن فرمايي:

وَ لَمَنِ انتَصرَ بَعْدَ ظلْمه فَأُولَئك مَا عَلَيهِم مّن سبيل * إنّمَا السبيلُ عَلى الّذينَ يَظلِمُونَ النّاس وَ يَبْغُونَ فى الأرْضِ بِغَيرِ الْحَقّ أُولَئك لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ * سبا:۴۱-۴۲

او چا چي له مظلوميت نه وروسته انتقام واخيست هيڅ الزام ورباندي نشته، الزام خو په هغه چا دی چي په ناحقه پر خلکو ظلمونه کوي او په ځمکه کي فساد لتوي، دغو لره دردناك عذاب دی.

• کوم کسان چي د امريکايانو په ضد شهادت طلبانه عمليات ناجائز ګڼي، هغوی په عراق او افغانستان کي پر امريکايانو د مجاهدينو نور بريدونه هم نه تائيدوی، دا سرکاري مفتيان دي، هغه خبره کوي چي د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چي حکومت ورته ليکلي وي او پر هغې د مهر لګولو امر ورته شوی وي. که يو سرکاري مفتي په فرانسه کي د حجاب ممنوعيت د فرانسې داخلي مسئله ګڼي او همغه فتوی ورکوي چي د مصر حکومت ئې ترې غواړي نو دا به د امريکا په ضد د شهادت طلبانه عملياتو څنګه ملاتړ کوي او څنګه به د هغه د جواز فتوی ورکوي؟!! څوك چي يوه شيبه هم د الله په لار کي جهاد ته نه وي وتلی، نه ئې وسله اخيستې، نه په سنګر کي پاتې شوی، نه ئې زندان ګاللی، نه ئې د ظالمو حکامو په ضد يوه د حق خبره کړې، له دې نه څنګه دا طمع کوئ چي د شهادت طلبانه عملياتو ملا تړ وکړي او هغه جائز وګڼي؟!! د جهاد فتوی بايد له مجاهد عالم او مجاهد مفتي نه وغوښتی شي نه د قاعد او د جهاد مخالف سرکاري مفتي نه.

• که څوك شهادت طلبانه عمليات له هغې ځان وژنې سره مقايسه کوي چي يو کس د بې صبرۍ او د الله تعالی له رحمت نه د يأس او ناهيلۍ په وجه ځان وژني، دا ډېره غلطه مقايسه ده، د قرآن هغه آيتونه چي د خوف او وېرې په وجه له ځان وژنې نه ممانعت کوي په شهادت طلبانه عملياتو تطبيقول ډېر ناروا تطبيقول دي. دا خو د وېرې او يأس په وجه نه بلکي له الله سره د شديدې مينې او د ده پر دين باندي د

غيرت کولو په وجه ځان قرباني کوي.

- نه پوهېږو دا کار چې څوک په خپلې چانټې کي بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چې هم ئې تر ده وسايل زيات او مخکې تللي دي او هم ئې شمېر زيات دی او له هغه سره د ده د نښتې لوی او قوي احتمال دا دی چې دي په شهادت رسېږي، خو سره له دې سنګر ته درومي او د دښمن مقابله کوي او بلآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې څه فرق لري چې يو کس همدا بمونه په ځان پسې وتړي او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن له منځه يوسي؟!! دا په داسي حال کي چې دی دغه کار ته اړ وو، بله چاره ئې نه لرله، له ځرګندې وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې کېدی، د دښمن د وژلو نورې لارې چارې ورته نه وي. ډېره عجيبه ده چې څوک هغه کار جائز او د مکافات وړ وګڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. په کار خو دا ده چې دا کار په دې خاطر تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وګڼلی شي چې دلته د الله په لار کي وژل کېدل يقيني او په هغه بل کي احتمالي دي. يو د الله په لار کي د شهادت وروستۍ او يقيني فيصله کوي او هغه بل د شهادت ترڅنګ د دې طمع هم لري چې ژوندی ببرته راوګرځي، دا د برېد په وخت کي ځا نته هم پام کوي او دا احتياط کوي چې ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هيڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چې د الله دښمن ته تر زيات نه زيات تلفات واړوي. که د هر معيار له مخې دا دواړه مقايسه کړو نو د عدالت تقاضا دا ده چې د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل نه ډېر ډېر لوړ وګڼو. دا به ډېره عجيبه وي چې څوک دا يو کار شهادت وګڼي او هغه بل ته د شک په سترګه وګوري او له شهادت ګڼلو ئې ډډه وکړي.

- مخکې له دې چې څوک په دې هکله څه ووايي چې په نيويارک او اسرائيلو کي د غيرمحاربو کسانو د وژل کېدو حکم څنګه دی، هغه بايد دا خبره په پام کي وساتي چې آيا امريکايانو او اسرائيلو دې ته ورته کار کړی که نه، غيرمحارب کسان ئې وژلي که نه، لاسونه ئې د بې ګناه خلکو په وينو سره دي که نه، د قاتلانو مرسته کوي که نه، قاتل ته ئې پيسې او وسلې ورکړې که نه، په ښار، کلي او جومات ئې بمونه ورولي که نه؟ که هغوی دا کارونه کړي وي نو د دوی مقابل طرف

ته له هره لحاظه دا حق حاصل دی چي د دوی په ضد همداسي وکړي، له دې لحاظه هم چي هغه مظلوم دی او د انتقام اخیستو حق لري او له دې لحاظه هم چي هغه ته هر عدالت د بالمثله عمل اجازه ورکوي. لکه څنګه چي اسرائیلیان هر فلسطیني محارب ګڼي، د هغه په وژلو صرفه نه کوي، نه په لوی رحم کوي نه په وړ، نه په ښځو رحم کوي نه په سړو ، د شیخ احمد یاسین په څېر یوه سپینږیری، له دواړو سترګو او پښو محروم، له جومات نه د راګرځېدو په حال کي، له امریکائي هلیکوپتر نه په راکټ ولي او له ګڼ شمېر کسانو سره ئې یو ځای په شهادت رسوي، امریکایان همدا ستر جنایت یو جائز عمل ګڼي او وایي چي اسرائیل له ځان نه د دفاع حق لري!! اوس که څوک د امریکایانو او اسرائیلو په ضد دې ته ورته عمل کوي، هغه شرعاً، عدلاً او عقلاً د دې حق لري. امریکایانو او اسرائیلو په هغه څه چي دوی ئې په فلسطین، افغانستان او عراق کي کوي هر فلسطیني او هر مسلمان ته د دې مجوز ورکړی چي هر امریکائي او اسرائیلي محارب وګڼي او خپل انتقام ترې واخلي. دا بېله خبره ده چي څوک مجاهدینو ته مشوره ورکړي او ورته ووایي: په کار ده خپل بریدونه د دښمن هغو ځواکونو او ځایونو ته متوجه کړئ چي د دښمن جنګي ماشین پرچاو او د ملا تېر ئې ورمات کړي. خو که هغه دا ونه کړی شي او ووایي چي هلته مي لاس نه رسي، هلته د رسېدو توان نه لرم، نو چي د خپل دښمن پر هرځای بريد وکړي او خپل غچ ترې واخلي دا د ده مشروع حق دی.

- د دي پوښتني په ځواب کي چي د قرآن د دې حکم معنی څه ده چي د دښمن په خلاف د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسایل برابر کړئ؟ آیا معنی ئې دا ده چي زمونږ وسایل به د شمېر او کیفیت له لحاظه له دښمن سره برابر وي بیا به د دښمن مقابله کوو او که د خپل موجود توان په اندازه د وسایلو په برابرولو مکلف یو؟ باید ووایو: که څه هم د دې آیت مطلب ډېر څرګند او واضح دی خو د جهاد مخالفین له دې نه هم غلط تعبیر کوي او وایي چي یوازي هغه وخت به د دښمن مقابلې ته وځو چي د قوت او وسایلو له لحاظه له دښمن سره برابر وو!! د دوی د دغه غلطي انګېرنې په اړه څو خبري کول ضروري دي:
  - په نومورې مبارک آیت کي دا نه دي ویل شوي چي تاسو به خامخا د دښمن په

اندازه قوت او وسايل برابروئ، برعكس ويل شوي چي د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسايل برابر كړي. آيت دغه دی:

وَ أعدُّوا لَهُم مّا استَطعتُم مّن قُوّةٍ وَ من رّبَاط الْخَيْل تُرْهبُونَ به عَدُوّ اللّه وَ عَدُوّكمْ وَ ءَاخَرينَ من دُونهمْ لا تَعْلَمُونَهُمُ اللّهُ يَعْلَمُهُمْ وَ مَا تُنفقُوا من شيءٍ فى سبيلِ اللّه يُوَف إلَيْكُمْ وَ أنتُمْ لا تُظلَمُونَ* الانفال: ۶۰

او د دوی لپاره له (قوت) او (له ترلو آسونو) نه چي څومره ستاسو په وس كي وي برابركړئ، ترڅود الله دښمن او خپل دښمن او له دوی نه علاوه چي تاسو ئې نه پېژنئ خو الله ئې پېژني، وو ېروئ او څه چي تاسو د الله په لار كي خرڅ كړئ، تاسو ته به ئې بشپړ ببرته دركړي او پر تاسو به هيڅ ظلم نه كېږي.

o په دې آيت كي خو د جنگي وسايلو په جوړولو او برابرولو كي مالي مصرف ته مسلمانان هڅول شوي او ورته ويل شوي چي په دې اړه ستاسو مصارف الله تعالی نه ضايع كوي، نتيجه به ئې په بشپړه توګه تاسو ته دركوي، د جهاد مخالف سركاري مفتيان ولې د دې واضح مفهوم برعكس هغه د جګړي د شروع كولو لپاره د شرط په توګه معرفي كوي؟

o پيغمبر عليه السلام هغه وخت د قريشو په ضد جهاد پيل كړ چي نه ئې د مجاهدينو شمېر د قريشو د جنګياليو په اندازه وو او نه ئې وسلې او جنګي وسايل او امكانات. كه زمونږ پيغمبر عليه السلام له دې آيت نه دا مفهوم نه وي اخيستی چي جګړه به له دښمن سره د قوت او وسايلو له تعادل او توازن نه وروسته پيل كوئ، نو ته څنګه او په كوم دليل دا غلطه معنی تړې اخلې.

• اما دا پوښتنه چي آيا مسلمان د دې حق لري چي ووايي: زه د مكي دور په څېر صبر كوم، د نوح، ابراهيم، عيسی، يوسف او نورو هغو پيغمرانو عليهم السلام په شان له مسلحانه جهاد نه ډډه كوم چي د دښمن په خلاف ئې وسله نه ده استعمال كړې؟ په دې هكله لاندي وضاحتونه ضروري ګڼو:

• هيڅ په دين پوه انسان دا خبره نه کوي، څوك چي د اسلام نه ډېر لږ معلومات هم ولري دا خبره غلطه ګڼي او له کولو نه ئې ډډه کوي، هغه پوهېږي چي د جهاد له فرض کېدو نه وروسته هيڅوك دا حق نه لري چي ووايي: د جهاد ضرورت بايد منتفي وګڼلی شي او په ځای ئې د مکي دور په څېر صبر ته مخه شي، په دې هم هر مسلمان پوهېږي چي د قرآن له نازلېدو وروسته ټول مخکني کتابونه منسوخ شوي، اوس له قرآن نه پرته په بل کتاب عمل کول حرام شوي، هسي هم له قرآن نه پرته بله داسي ډاډمنه مرجع او کتاب نه دی پاتې چي د نورو پيغمبرانو په هکله مورږ ته ثقه او ډاډمن معلومات راکړي او پر دې مو پوه کړي چي هغوی د کفري نظامونو د بدلولو لپاره کومه طريقه خپله کړې وه، اسلام مورږ ته وايي چي که عيسی عليه السلام ځمکي ته بياراغی نو تورې ته به لاس کوي او د جهاد لپاره به ملا تړي، همغه عيسی عليه السلام چي بايبل خلکو ته د ده وينا داسي په ګوته کوي: که چا پر يوه مخ څپېړه درکړه، بل مخ هم وروړاوه!! که رومي عسکر درته وويل چي دا پټی مي يو فرسخ راسره يوسه، ته ئې دوه فرسخه يوسه!! خو کوم عقل به دا خبره ومني چي د عيسی عليه السلام په څېر يوه مجاهد پيغمبر به داسي خبره کړې وي؟!! پيغمبرانو عليهم السلام په هکله خو مورږ ته قرآن په ټول صراحت سره وايي چي هر يوه په خپل وخت کي د مسلطو نظامونو مقابله کړې، ځينې زندان ته تللي، ځينې هجرت ته اړ شوي، ځينې په اور کي اچول شوي، د چا په صليب د خيژولو او په دار کولو فيصله شوې، ياران ئې وژل شوي، د اور په کندو کي ژوندي اچول شوي، مورږ نه پوهېږو چي د دغو پيغمبرانو په څېر له صبر کولو نه د دغو کسانو مراد څه دی؟ له دغو پيغمبرانو نه خو يوه هم داسي صبر نه دی کړی چي دوی ئې وايي، نه پوهېږم ته د موسی عليه السلام په سنت عمل کول غواړې، که د ابراهيم عليه السلام، که نوح، داؤد، سليمان او عيسی عليهم السلام؟!! ته خو د بې دينه، مفسدو او ظالمو حکومتونو تر حکم لاندي آرام ژوند کوې، نه ته د واکدارانو په نارواوو اعتراض کوې او نه حکومت ستا مزاحم کېږي، د همدې حکومتونو نوکري کوې، نه زندان ته ولاړې، نه هجرت ته مجبور شوې، نه په اعدام محکوم شوې، نه په اور کي ولوېدې، نو زه نه پوهېږم تا د کوم پيغمبر په سنت عمل کړی او د دغو

پیغمبرانو په سنت له عمل کولو نه ستا مقصد څه دی؟!! د دوی په سنت د عمل کولو معنی خو دا ده چې ته د ابراهیم علیه السلام په څېر تبر راواخلې او د نمرودي نظام هغه بت نسکور کړې چې د ټول نظام مانیې ورسره ولړزي او د دې پروا هم ونه لرې چې په اور کې دې اچوي او یا د موسی علیه السلام په څېر له یوې عصا سره د فرعون مقابلې ته ولاړ شې او یا د نوح علیه السلام په څېر له زر کاله پټ او څرګند دعوت نه ستومانه نه شې، یا د عیسی علیه السلام په څېر چې له یوه ښار نه بل ته وایستلی شو او په پای کې د ده د وژلو او په دار کولو فیصله وشوه!! خو که مقصد دې دا وي چې په دې حکومتونو کې خپله نوکري د مصر په حکومت کې د یوسف علیه السلام له وزارت سره تشبیه کوې!! نو څو خبرو ته غوږ شه:

o یوسف علیه السلام دا کار په هغه وخت کې کړی چې لا په پیغمبرۍ نه وو مبعوث شوی. د پیغمرانو علیهم السلام یوازې په هغو کارونو د استناد کولو حق لرو چې له بعثت نه وروسته ئې کړي.

o یوسف علیه السلام له زندان نه دربار ته رسېدلی، هغه ته په دربار کې د مصر پاچا او ملك د وزارت عظمی وړاندیز کوي او ورته وایي: غواړم تا د ټول مصر کامل واکدار (مکین) او د ټولو شتمنیو (امین) وټاکم، یعني د ټول مصر دوهم باصلاحیته او ځواکمن واکدار، خو یوسف علیه السلام د سیاسي دندې په ځای دا غوره وګڼله چې د اجتماعي خدماتو وظیفه په غاړه واخلي او د راتلونکي احتمالي قحطي د مقابلې کار ورته وسپارلی شي. ده د صدارت او وزارت عظمی په ځای د وزارت مالیې دنده غوره وګڼله. خو په عمل کې هغه د مصر داسي بې رقیبه واکمن وو چې د ملك له مرګ نه وروسته دی د تخت او تاج خاوند شو. عجیبه ده چې ته د یوسف علیه السلام په دې کار باندې په موجوده حکومتونو کې خپل ذلیل مأموریت توجیه کوې، دا ډېره قبیح او شنیع توجیه او مقایسه ده.

o په داسي حکومتونو کې د کار کولو په هکله پیغمبر علیه السلام فرمایي: لَيَأتيَنّ عَلَيْكُمْ أمراء يُقرّبونَ شرَارَ الناس، ويُؤخّرونَ الصّلاةَ عَنْ مواقيتها ، فَمَنْ أدْرَكَ ذلكَ منْكُمْ، فلا يَكُونَنّ عَريفاً ولا شُرْطِياً ولا جَابِياً ولا خَازِناً * داسي امراء به پرتاسو مسلط شي چې ترټولو زیات شریر کسان به ځانته نږدې کوي او لمونځ به له خپل

اصلي وخت نه ځنډوي، له تاسو نه چي هر چا دا حالت بياموندو نو نه دې (په دې نظام کې) د خلکو استاځيتوب کوي، نه دې پوليس شي، نه د زکات او عشر راټولوونکی او نه خزانه دار. د دې مبارک حديث په رڼا کي راشئ وګورو چي د اسلامي ملکونو په موجوده نظامونو کي د کار کولو حکم څه دی؟ که د داسي امراوو او حاکمانو تر قيادت لاندي له حکومتي کارونو نه منع شوي وو چي يوازي دوه عيبه لري: شرير او مفسد کسان ځانته نږدې کوي او لمونځ له خپل وخت نه لږ ځنډوي، نو په هغو حکومتونو کي د کار کولو حکم به څه وي چي چارواکي ئې د کفري ځواکونو په لاس مسلط شوي، په ماانزل الله حکم نه کوي، په فساد، بې ديني، خيانت او غدر کي ترستوني غرق دي، د دين، ايمان او اخلاق د جړو د ايستلو لپاره له هيڅ څه نه ډډه نه کوي، سود او قمار حلال ګڼي، د شرابو بازار ئې ګرم کړی، رقص، سرود، د ښځو او نارينه وو اختلاط، د دوی د هر محفل لوازم، نه په پټه بلکي په څرګنده او بربنډه توګه او د ټلويزيون په صفحه!!

o قرآن مورِ له دې نه منع کړي يو چي له ظالم، فاسق او کافر سره دوستي او ملګرتيا وکړو، که څه هم زمورِ نږدې خپلوان وي. د قرآن په ګڼ شمېر آيتونو کي په دې هکله صراحت شوی او ويل شوي چي که له مؤمنانو نه چا له کافرانو سره دوستي او ملګرتيا وکړه نو هغه له الله سره خپلې ټولې اړيکي قطع کړې او د کافرانو له ډلي نه ګڼل کېږي. لکه چي فرمايي:

لا يَتّخذ الْمُؤْمنُونَ الْكَفرِينَ أَولِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمنِينَ وَ مَن يَفْعَلْ ذَلك فَلَيْس مِنَ اللّه فى شيءٍ* آل عمران:۲۸

مؤمنان دي له مؤمنانو پرته کافران په دوستۍ نه نيسي او چا چي دا کار وکړ نو يقيناً چي په هيڅ څه کي له الله سره تعلق نه لري (له الله سره د ده ټولي اړيکي قطع شوې)

قرآن هغه څوک د دوزخ د اور مستحق ګڼي چي د ظالمانو ملګرتيا کوي:

وَ لا تَرکَنُوا إلی الّذِینَ ظلَمُوا فَتَمَسکُمُ النّارُ وَ مَا لَکم مّن دُونِ اللّهِ مِنْ أوْلِیَاءَ ثُمّ لا تُنصرُونَ* هود:۱۱۳

او د ظالمانو په لوري تمايل مه کوئ که نه نو په اور به اخته شئ، په داسي حال کي چي له الله پرته هيڅ اولياء نه لرئ، بيا به مو هيڅوك مرسته ونه کړی شي.

پيغمبر عليه السلام فرمايي: من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج من الإسلام.

څوك چي له يوه ظالم سره په دې خاطر درومي چې د هغه ملاتړ او مرسته وکړي، په داسي حال کي چي پوهيږي هغه ظالم دی، يقيناً چي له اسلام نه ووت.

وصلی الله تعالی علی سيدنا محمد وعلی آله واصحابه اجمعين

حکمتيار

شعله های آتش در خانه من

فرصت طلایی برای همسایه من

ما افغان ها پس از آغاز حمله امریکا بر افغانستان، انتظار آنرا داشتیم که کشورهای اسلامي مخصوصاً آنهائی که یا ضد امریکا اند، و یا امریکا ضد آنها، و آنانکه حضور نظامي امریکا در منطقه را تهدید جدی برای مصالح ملي خود و خطری برای امنیت منقطه می خوانند، نه تنها حمله بر افغانستان را محکوم کنند، بلکه از افغان ها در مقاومت شان علیه تهاجم بی رحمانه امریکا حمایت نمایند. ولی متأسفانه، برخی موضع بی طرفی فعال اتخاذ کردند، برخی مؤید غیر فعال شدند، عده ای اجازه استفاده از حریم هوایی و فرودگاه های خود را به امریکا دادند، پاکستان تمامی شرایط امریکا را پذیرفت و اجازه داد اولین عملیات کوماندوئي از حریم زمینی این کشور علیه افغانستان انجام شود، ازبکستان نه تنها پایگاه بزرگی را در اختیار امریکا گذاشت که بیش از صد هواپیمای جنگی و تعداد زیاد سربازان امریکائی در آن مستقر شدند، بلکه تعهد سپرد که تمامی قطعات نظامي ازبکستان که در زمان حضور نظامي اتحاد شوروي در افغانستان، در کنار قطعات روسي در کشور ما جنگیده اند و پس از خروج نیروهای شوروي از افغانستان در کنار جنرال دوستم ماندند و تجارب کافی جنگ در این کشور را دارند، اکنون در خدمت امریکا خواهند بود و به عنوان نیروهای زمینی امریکا به افغانستان فرستاده خواهند شد. همکاری ازبکستان با امریکا به پیمانه ای است که در برابر آن هشت ملیارد دالر دریافت کرد. ازبکستان از نظر امریکا یکی از

نقاط ستراتيژيك است كه تسلط بر آن به امريكا امكان خواهد داد تا بر منابع سرشار نفت و گاز آسياى مركزى مسلط شود. اينك اين منطقه حساس قبل از اشغال افغانستان بدست امريكا افتاد.

تركيه نيز نيروهاى‌كوماندوئي خود را در اختيار امريكا گذاشته كه به پايگاه امريكا در ازبكستان انتقال يافته اند تا يكجا با قطعات خاص امريكا و مليشه هاى ازبكستان، از طريق ترمز وارد افغانستان گرديده و شهر مزار را تصرف نموده و جنرال دوستم را در آن مستقر كنند.

در جمهورى اسلامي ايران با آنكه مقام رهبرى آن، حمله امريكا را محكوم نموده و از مردم مظلوم افغانستان حمايت كرده است ولى عده اى موضع مغاير با موقف وى اتخاذ نموده و گفته اند كه: حمله امريكا بر افغانستان فرصت طلايى براى ايران فراهم كرده است كه بايد با استفاده از اين فرصت به روابط خود با امريكا بهبود بخشيده، و به ائتلاف ضد تروريزم برهبرى امريكا بپيوندد و مثل اسلام آباد امتياز بگيرد و سهم شايسته اى در تركيب اداره بعدى افغانستان براى خود تدارك بيند.

ما اعتراضى بر اين نداريم كه ايران در پى بهبود روابط خود با امريكا باشد ولى اين بهبود روابط نبايد به بهاى ويرانى مزيد افغانستان، كشتار مردم بى‌گناه ما و اشغال كشور ما توسط امريكا باشد. براى ما حيرت آور است كه اين عده چرا پيآمدهاى وخيم تسلط امريكا بر افغانستان را درك نمى كنند؟ چرا متوجه نيستند و يا عمداً از اعتراف به اين حقيقت طفره مى روند كه ادامه جنگ در همسايگى ايران و استقرار نيروهاى امريكايى در افغانستان بيش از هر كشور ديگرى به ضرر ايران است و مصالح ملي ايران و امنيت منطقه را به خطر مواجه مى كند؟ چرا از درك اين حقيقت عاجز اند كه تسلط بر افغانستان، امريكا را در موقعيتى قرار خواهد داد و غرور زمامداران قصر سفيد را به آنجا خواهد رساند كه هيچ نيرويى تاب ايستادگى در برابر سلطه كامل آن بر مجموع منطقه و حتى دنيا را نخواهد داشت، و كشورى چون ايران را كه در لست سياه و بعنوان حامى تروريزم درج كرده است هرگز نخواهد بخشيد و به چيزى كمتر از تحميل حكومت دست نشانده بر

ایران راضی نخواهد شد. این یك مغالطه قبیح است که عده ای در ایران می گویند: آیا ایران با برقراری روابط خوب با برخی از کشورهای اروپایی استقلال خود را از دست داد و یا به بهایی منافع ملي خود با این کشور ها کنار آمد؟! این استدلال، بی مایه است و یك مقایسه بی بنیاد. مقایسه کشورهای اروپایی با امریکا و برقراری روابط عادی اقتصادي با اروپا و صحه گذاشتن بر حضور نظامي امریکا در منطقه خیلی از هم تفاوت دارند. تنها افرادی آنرا یکسان می شمارند که جرأت انکار از حقایق را دارند!! مگر درست است که عزایم فرانسه و آلمان در مورد ایران را شبیه عزایم امریکا شمرد؟! امریکا به ایران به عنوان کشوری می نگرد که زمانی پایگاه نظامي این کشور در منطقه بود و پس از پیروزی انقلاب اسلامي آنرا از دست داد و همواره به فکر تسلط مجدد خود بر این کشور بوده، تلاش های گسترده ای برای اعاده تسلط خود بر ایران داشته، از جنگ علیه این کشور و کودتا ها برای سرنگونی رژیم حاکم حمایت کرده است.

اگر از دیدگاه دینی و مذهبی به قضیه بنگریم، حمایت از امریکا در برابر مردم مظلوم افغان و در برابر هر کشور اسلامي دیگر منافی ایمان و عقیده بوده و مترادف خروج از اسلام تلقی می شود. در مواردی که کشور اسلامي و ملت مسلمانی مورد هجوم مسلحانه نیروهای غیر اسلامي قرار می گیرد، بقیه مسلمانان نه این حق را دارند که بی تفاوت یا بی طرف باشند و نه این حق را که با قول و عمل، بطور مستقیم و غیر مستقیم، علنی و غیر علنی از چنین حمله ای حمایت کنند.

قرآن می فرماید:

لاتجد قوماً یؤمنون بالله و الیوم الآخر یوادون من حاد الله ورسوله.

هیچ گروهی را که به خدا و رستاخیز باور دارد چنان نخواهی یافت که با کسانی دوستی کنند که با خدا و پیامبرش دشمنی کرده است.

پیامبر علیه السلام می فرماید: من مشي مع ظالم لیقویه و هو یعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام.

هرکی با ستمگری همراهی کند غرض تقویه اش، با آنکه می داند او ستمگر

است، بی‌گمان که از دایره اسلام بیرون رفته است.

از نظر اسلام تجاوز بر افغانستان مثل تجاوز بر ایران است و دفاع از ملت مسلمان افغانستان بر هر ایرانی همانگونه فرض است که دفاع از ایران در برابر تجاوز اجنبی بر آنان فرض است.

ما تعجب می کنیم که عده ای در پارك های تهران برای کشته های حوادث نیویارك و واشنگتن شمع افروختند ولی برای هزاران کشته و زخمی افغان که در نتیجه بمباری های وحشیانه امریکا به خاك و خون کشانده شدند و ده ها هزار آواره های که خانه های گلی شان با خاك یکسان شده و به جستجوی سرپناه به کشور های دربسته همسایه خود سرازیر شده اند، نه شمع افروختند و نه شعار ضد جنگ و دفاع از صلح سردادند و نه به کسانی پیوستند که تظاهرات پرشکوهی در ایران و تمامی دنیا در تقبیح حمله امریکا بر افغانستان و حمایت از افغان های مظلوم داشتند. ما به تحلیل ها، تبصره ها و مقاله های آن عده روزنامه های ایرانی که ادعا می کنند آزاد و مستقل اند ولی بطور مستقیم و غیر مستقیم از کسانی نمایندگی می کنند که برای کشته های امریکا شمع افروختند، به امریکا حق می دهند بر افغانستان حمله کند و این نظریه منحط را تبلیغ می کنند که این حمله فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است، باید این فرصت را از دست نداد و از طریق همکاری با امریکا به روابط خود با این کشور بهبود بخشید!! این روز نامه ها برکسانی می تازند که حمله امریکا بر افغانستان را به حکم ایمان و عقیده خود محکوم می کنند و با مردم مظلوم و بی دفاع افغانستان بنابر عاطفه و ترحم انسانی اظهار همدردی می نمایند. اینها کشورهایی را می ستایند که در جنگ علیه افغانستان در کنار امریکا ایستادند و از افغان هایی ستایش می کنند که امریکا آنها را سربازان نیروی زمینی خود می خواند!! چه نفرت انگیز است حرف هایی که در ستایش از ستمگر مغرور و نکوهش از ستمدیده مقهور، دهن آلوده می کند و صفحه سفید کاغذ را سیاه.

از روزیکه حمله وحشیانه امریکا بر افغانسان آغاز شده است، برخی از روزنامه های ایرانی بجای آنکه این حمله غیر انسانی و ظالمانه را محکوم کنند و

از مردم مظلوم افغانستان بدفاع بپردازند، از یکسو با تحلیل ها و تبصره های جانبدارانه خود اقدام امریکا را موجه جلوه می دهند و آنرا مبارزه برضد تروریزم و اقدام تلافی جویانه مشروع می خوانند و از سوی دیگر بر کسانی می تازند که این حمله را تقبیح می کنند و پیآمدهای آنرا برای تمامی منقطه وخیم می خوانند. این روزنامه ها از گروه هایی حمایت می کنند که از حمله امریکا استقبال نموده و به امریکا اطمینان داده اند که حاضرند در کنار سربازان امریکائی علیه ملت و کشور خود بجنگند. گروه هایی که رئیس جمهور و وزیر دفاع امریکا در کنفرانس های مطبوعاتی خود در باره آنها می گویند که امیدواریم این گروههای افغانی چون نیروهای زمینی ما عمل کنند، ایشانرا کمك می کنیم و با بمباردمان خطوط مقدم طالبان، راه را برای پیشروی آنان بسوی پایتخت و شهرهای بزرگ باز می کنیم!

در صفحات برخی از این روزنامه ها پس از این روز بطور مکرر شاهد نوشتارهایی هستیم که علیه بنده بنشر رسیده است. اکثر آنها شبیه دشنام نامه هایی است که انسان شریف از جواب گفتن به آن نیز احساس شرمندگی می کند. نمی‌دانم جز دفاع از مردم مظلومم و تقبیح تجاوز وحشیانه امریکا برکشور چه گناهی را مرتکب شده ام که باعث تحریك خشم نویسندگان این دشنام نامه ها شده است؟!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

بر درد های امت اشك بريزيم

انسان، هرگاه وضعيت موجود امت را با دوران مجد و عظمت گذشته اش مقايسه ميكند ، دوران سربلندی امت را كه بر همۀ دنيا از لحاظ فكري و اخلاقي و بر قسمت اعظم زمين از لحاظ سياسي و نظامي حكومت ميكرد ، كشور بزرگ و امت عظيم و نيرومند و فاتحي از يك درالخلافه رهبري می گرديد و كسي را در دنيا توان مقابله با آن نبود و احدی جرأت نمی كرد به مسلمان عادی، در يك گوشه دور افتادۀ دنيا ، تحقير و توهين روا دارد وبر او تجاوز كند ، برای دفاع از آبروی يك زن مسلمان لشكر های بزرگی بحركت می افتاد و تا انتقام نكشيده و متجاوز را بجايش ننشانده بودند آرام نمی گرفتند و بر نمی گشتند. مسلمان در هرگوشۀ دنيا سربلند و عزيز بود و برای همه الگوی شرف و آزادی.

زمانيكه دوران تابناك جلال و عظمت و سربلندی و عزت را با وضع دردناك فعلی مقايسه كنيم بايد از ديده ها بجای قطرات اشك خون بريزيم و بر عاملين اين فاجعه بزرگ و دردناك ترين سانحه تاريخ نفرين بفرستيم .

وقتی بجای كشور بزرگ اسلامی كشور های كوچك كوچكی را می بينيم كه هريكی تحت سيطرۀ يكی از كشور های بزرگ چون مستعمره، چون پايگاه نظامی، چون بازار فروش اسلحه، چون ماركيت برای عرضه مصنوعات، چون دست نگر، عقب مانده، جهل زده، در همه چيز محتاج ديگران، و مايه تمسخر.

و وقتی قبله اول مسلمانان را در اشغال یهود می بینیم و کشور های اسلامی را مصروف درگیریهای داخلی، استمداد از اجنبی علیه همدیگر، اسلحه می خریم نه برای دفاع از حریم اسلام و در برابر دشمن، بلکه برای جنگ با برادر، با مسلمان دیگر، با همسایه خود، با کسیکه در زمان سربلندی، اتباع یك کشور و اعضای یك امت بودیم.

کشور های اسلامی بمحاصره کشانده می شوند، به حمله و تجاوز تهدید می گردند، ولی ما یا ساکتیم، یا به نفع این محاصره ها و تحریم رأی می دهیم و یا تجاوزات را تائید می‌کنیم.

کشوری را سراغ نداریم که بگوید: ما با محاصره عراق موافق نیستیم و به قرار های امریکائی و ملل متحد وقعی نمی‌گذاریم. محاصره لیبیا را محکوم می کنیم، تهدید امریکا علیه ایران را تقبیح می نمائیم. امریکا حق ندارد بعنوان وصی و قیم دنیا و ژاندارم بین المللی، اراده اش را برکشور های دیگر تحمیل کند و حق تصمیم در این مورد را به خود اختصاص دهد که چه کشوری می تواند سلاح اتمی داشته باشد و چه کشوری نمی‌تواند !! اگر اسرائیل می تواند اسلحه اتمی تولید کند، اگر هند حق دارد اسلحه اتمی داشته باشد، چرا پاکستان، ایران و عراق از این حق محروم باشند. دلیل این برخورد دوگانه، تحقیرآمیز و مغایر عدالت و نا برابری چیست؟ آیا دلیلی جز ضعف و بیچارگی مسلمانان، ناشی از اختلاف شان، وجود دارد؟

اگر ایران مورد تهدید قرار می گیرد، رقبایش در کشور های اسلامی، بجای آنکه این تهدید را علیه خود بشمارند، و متوجه شوند که بعد از ایران نوبت آنان فراخواهد رسید بر عکس شادمان می شوند.

اگر عراق، لیبیا و سودان مورد مواخذه قرار می‌گیرند و در لست مغضوب علیهم گرفته می شوند، کشورهای حریف اینان در جهان اسلام از آن استقبال می کنند.

ایران از حملهٔ امریکا بر افغانستان و عراق نه تنها حمایت کرد بلکه امریکا را در اشغال کابل و بغداد به حدی کمك کرد که بدون این کمك اشغال کابل و بغداد

برای شان ممکن نبود، مسئولین ایرانی به جای این که از این خیانت تاریخی احساس خجالت و شرمندگی کنند برعکس بر همکاری و تعاون شان با امریکا مباهات نموده و در کنفرانس های مطبوعاتی و خطبه های نماز جمعه به آن اعتراف می کردند و اظهار می داشتند که به این نوع همکاری ها در هر جائی دیگر آماده اند!!

ما چرا نمی توانیم علي الاقل برای نجات از تحقیر و تذلیل، برای دفاع از حریم اسلام، برای دفاع از مقدسات خود و برای آزادی قبله اول مسلمانان دست بهم بدهیم ، اختلافات داخلی خود را فراموش کنیم و علیه دشمن مشترك جبهه متحد بسازیم؟

اگر کشورهای اسلامی اختلافات خود را کنار بگذارند، یکي بر تحقیر و تذلیل دیگری توسط دشمن شادمان نشوند، برای دفاع از حریم اسلام جبهه متحد بسازند هم اسرائیل را بجای خود خواهند نشاند و قدس را آزاد خواهند کرد و هم پوز امریکا را به خاك خواهند مالید و دنیا را از شر این مادر فساد نجات خواهند داد.

اگر ملت مجاهد افغان توانست اتحادشوروی را با شکست مواجه سازد، در هر ملت مسلمان دیگری نیز این توان و شایستگی وجود دارد که در برابر دشمن بایستد و دست آوردی شبیه به دست آورد افغانان در مقاومت داشته باشد.

بدون شك اگر یك کشوری به نمایندگی از مجموع امت وارد جنگ شود و کشور های دیگر، پول زکات خود را برای تمویل جبهه مقاومت در اختیار این کشور بگذارند، برای پیروزی امت و نجات ازاین تحقیر و تذلیل کفایت خواهد کرد.

ولی آیا کسی هست که چنین تصمیمی بگیرد، ابتکاری بکند، برای توحید امت اقدام نماید، ملیت گرایی را کنار بگذارد، تعصبات مذهبی و قومی را تحریم کند، خود را در راه خدا و دین وی و سربلندی امت وقف کند؟

امت در انتظار چنین قیادتیست و جهان اسلام چشم براه چنین کشوری. اگر امت متحد می بود، نه مشکل افغانستان را می داشتیم و نه مشکل فلسطین،

تاجکستان، بوسنیا، الجزائر، کشمیر، چچین، برما....

همهٔ این مشکلات ناشی از آن است که امت یتیم است، ولی و سرپرست ندارد، مدافع و پاسدار ندارد، به کاسهٔ طعام چربی می ماند که از هر سو برای بلعیدنش دست ها دراز شده است، چون مال بدون وارث، چون باغی که میوه اش رسیده ولی چون دیوارهایش فروریخته هر رهروی می تواند سبدش را از میوه های آن پر کند.

امیدواریم پایان این دوران سیاه و تاریك نزدیك باشد و روزی بزودی فرا رسد که امت اسلامی سربلندی و عظمت گذشته اش را باز یابد و مقام رهبری عالم را بدست آورد.

تحقق این آرمان بزرگ حتمیست، ببینیم خدای قدیر و حکیم بدست پرتوان چه کسی و توسط کدام ملتی این وعده محتوم خود را تحقق می بخشد.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

نامه سرکشاده به سران کشور های اسلامی

به شما سروران امت پر جلال و بزرگ !!

به شما وارثان تمدن عظیم و بی نظیر !

به شما رهبران پنجاه و پنج کشوریکه زمانی از یك پایتخت در شهر کوچك مدینه (برابر با یك ناحیه شهر های امروزی) اداره می شد ولی این شهر کوچك، که نه قصرهای مجلل داشت و نه ساختمان های چند طبقه ای، محور همۀ دنیا بود و سرنوشت همۀ عالم در اینجا رقم می خورد!

به شما رهبران هزار و دوصد ملیون مسلمان !

به اجلاس تان در تهران، امید های بزرگی بسته بودیم، انتظار داشتیم هشتمین اجلاس سرنوشت ساز باشد ، به دو دلیل:

۱ - شاید یکه تازي های امریکا پس از زوال اتحاد شوروی و برخورد تحقیر آمیزش با مسلمانان و ناکامی سیاست های اتکاء بر امریکا ، همه را بر آن واداشته تا برای دفاع از عزت امت و داشتن جایگاه آبرومند در جهان، قدمهای مؤثری برای توحید امت و بر خورد با قضایا به عنوان یك بلاك بزرگ نیرومند تصامیم جدی اتخاذ شود.

۲- تجارب تلخ اختلافات، وابستگی به غیر، دوری از اسلام، پناه بردن به روش های غیر اسلامی و ... همه را متوجه آن ساخته است تا به اصل خود برگردند.

اجلاس پرشکوهي بود، در نوع خود بي سابقه، فضايش گرم و دوستانه، فيصله هايش جامعتر از گذشته، کسانيکه سايه همدېگر را با توپ می زدند، باهم نشستند، دست دوستي بهم دادند و حرف های همدېگر را با حوصله مندی شنيدند، ولی اجازه بدهيد از شما بپرسم:

آيا ممکن نبود از اين فرصت تاريخي در رابطه با قضايای بزرگ سرنوشت ساز امت استفاده بعمل می آمد، چند مورد را حساب می کنم:

۱ - امت از ناحيه اختلافات شديد مذهبی به سختی رنج می‌کشد، اين اختلافات متناسب با عودت مردم به دين، بيش از پيش تشديد می‌گردد، از شکل تعصب مذهبي بيرون رفته، بصورت جنون مذهبی درمی آيد، همين حالا در برخی از کشور ها، اين اختلافات بجای رسيده که افراد يك گروه بر ديگری در مسجد و در اثنای نماز حمله می برند و بر صفوف مزدحم نماز گذاران با کلشنکوف ضربه نموده، نارنجك پرتاب می‌کنند و صحن مسجد را به خون اشخاص بيگناه سرخ می کنند، از اين کار نه تنها احساس گناه نمی‌کنند بلکه بر موفقيت خود می بالند و خود را مستحق ثواب می شمارند! انجام اين درگيری ها ونتائج دردناکی که برای امت تحويل خواهد داد کاملاًهويداست!!

در برخی ديگری از کشور ها می بينيم که استبداد خشن مذهبی در آن حاکم است. اقليت های مذهبی از تمامی حقوق اسلامی و انسانی خود محروم اند، عضويت در پارلمان و کابينه واشتغال در پست های رده بالای دولتي را که بگذار، حتي در استخدام آنان بعنوان مامور و مستخدم نيز احتياط بخرچ می‌دهند !!

چرا يك قدم جدی در جهت تقارب و سپس توحيد مذاهب برداشته نشود؟ به اين شرح:

الف: جلسه سران کشور های اسلامی هيئت با صلاحيتي را که علی الاقل شامل نمايندگان کشور های مصر، سعودي، ايران، پاکستان و اندونيزيا باشد، مؤظف کند و صلاحيت اقدامات عملي برای توحيد مذاهب را به‌آنان بسپارند.

ب: اين کميسيون مجمع صدنفری علمای غير متعصب و متبحر در علوم دينی و دانشمندان معتبر و وارد در علوم ديني، اجتماعي را که از همۀ فرقه ها و

گروههای مذهبی و سیاسي نمایندگی کند، با هدف توحید مذاهب منعقد بسازد.

ج: مجمع مذکور نخست از پیروان تمامی مذاهب بزرگ اسلامی بخواهد که:

- در گیری های مذهبی را متوقف سازند.
- از تبلیغات سوء و مخاصمانه علیه همدیگر خود داری ورزند.
- از اعمال تبعیض و تعصب علیه اقلیت ها اجتناب کنند.
- نماز یکي در اقتدای دیگری را جائز بشمارند.
- برای این منظور از سران کشور های اسلامی بخواهند که در جریان اجتماعات شان همه در یك صف دراقتدای رهبر کشور میزبان نماز با جماعت اداکنند.

ثانیاً این مجمع با استفاده از همهٔ تفاسیر معتبر و در روشنایي تحقیقات علمی چند قرن گذشته، تفسیر واحد و متفق علیه از قرآن بعمل آرند و این تفسیر بعنوان یگانه تفسیر قابل تمسك برای تمامی مذاهب اعلان گردد و به نشر آن به پیمانه وسیع اقدام شود. با وجود احترام عمیق به مساعي جمیله مفسرین محترمی که هریکي به تنهایي به تفسیر قرآن پرداخته و خدمات شایسته و قابل قدری نموده اند، برای رفع اختلافات همهٔ این تفاسیر گذشته فردی ممنوع الطبع اعلان شود. گویا در رابطه با ارائه تفسیر واحد کاری صورت گیرد شبیه به اقدام عاقلانه و مدبرانه عثمان رضي الله عنه در رابطه به توحید نسخه های متعدد قرآن، انتخاب یك نسخه و نشر وسیع آن و کنار گذاشتن بقیه نسخه ها و جلوگیری از اختلاف رای خطرناك و دارای عواقب وخیم.

این مجمع توافق نماید که پس از این احدی حق ندارد به تنهایي به تفسیر قرآن بپردازد، تفسیر قرآن و تجدید نظر در آن از وظایف مجمع بزرگ، معتبر و شامل علمای مشهور و متقي و نماینده تمامی امت شمرده شود.

پس از توحید تفسیرها، روایات قابل تمسك همهٔ مذاهب در روشنایي همین تفسیر بررسي گردیده هرچه با آن تصادم کند کنار گذاشته شود و کار تنقیح روایات در پرتو همین تفسیر صورت گیرد، روایات غیر مؤثق، ضعیف و موضوعي و نظرات شخصي تحت عنوان تفسیر و مستند به روایات غیردقیق از

کتب روایات ما زدوده شود.

۲ - آیا این ضروت احساس نمی‌شود که تعارض نظام های سیاسي در جهان اسلام را باید از میان ببریم، با وجود ادعای پیروی از دین واحد، چرا شاهد نظام های گوناگون سیاسي، اجتماعي و اقتصادی در جهان اسلام هستیم؟ در حالیکه معتقدیم دین اسلام چون سائر ادیان نیست که تنها به بعد معنوی و روحي انسان اعتنا داشته سائر ابعاد زندگی فردی و اجتماعي انسانرا مهمل گذاشته و به صوابدید انسان محول کرده است، بلکه اسلام در رابطه با همۀ ابعاد زندگی انسان هدایات روشن، جامع و کاملي دارد، چه شده که با وجود هدایات قاطع و روشن اسلام، ما دارای این همه نظام های متعارض و متضاد همدیگر هستیم ؟ در یك کشوری دیکتاتوری فردي، در دیگری استبداد خانوادگی و قبیلوي، در آن دیگری استبداد مذهبی و حزبی، در یکي اصلاً شوری بطور شکلي و سمبولیك نیز وجود ندارد، در دیگری شوری فرمایشي وانتصابی، در آن دیگری شوری منتخب ولی بر فرق آن و حاکم برآن شوری های انتصابی دیگری !! در یکي فرد واحد هم قانونگذار است و هم مجری قانون، در دیگری حزب و گروه واحدی زمام امور را بطور کامل در دست دارد، ملت نه نقشي در انتخاب زعیم دارد، نه حق اظهار رای در رابطه با وضع مقررات ولوائح و قرارداد های اجتماعي و چگونگی تصرفات شان در اموال مربوط به ملت، زمامدار می‌تواند در حق ملت هرچه بخواهد روا دارد، بهر سو بخواهد ببرد، بهرکي بخواهد بفروشد، نه از محاسبۀ خدا بیمی دارد و نه ملت را مستحق پرسش و خود را ملزم به پاسخ می شمارد.

آیا ممکن نیست برای خاتمه بخشیدن به این حالت تأسف آور و متعارض با روح اسلام اقدام دلسوزانه وقاطع بعمل آریم؟ به این شرح:

سران کشور های اسلامی، هیئت با صلاحیتي را توظیف کنند تا طرح قانون اساسي نمونه اسلامی برای نظام سیاسي، اجتماعي و اقتصادی را از طریق مجمع علما و دانشمندان فوق الذکر به تصویب برساند، اجلاس سران کشور های اسلامی با آن توافق کند و فیصله نمایند که در جریان ده الي بیست سال آینده همۀ کشور های عضو سازمان کنفرانس اسلامی نظام های سیاسي و اجتماعي و

اقتصادی شانرا مطابق به این طرح عیار می سازند. در طرح مذکور باید چند نقطه اساسي حتماً مراعات شود.

الف: با صلاحیت ترین مرجع تصمیم گیری باید شورای ممثل ملت باشد.

ب: اعضای شوری باید وکلا و نمایندگان مردم بوده، توسط مردم و در نتیجه انتخابات آزاد انتخاب گردند.

ج: (اقتدار) امانت مردم و تشخیص (اهل این امانت) حق و واجب مردم تلقي گردد. سلب این حق مسلم از مردم و غصب اقتدار از طرق دیگری جز موافقه مردم و مراجعه به آراء شان، عمل ناجائز و خلاف اسلام شمرده شود.

د: شوری مرجع واحد و نهايي وضع مقررات و لوائح، تصویب سیاست ها، تثبیت بودجه دولت و تحدید تشکیلات اداری پذیرفته شود.

هـ رئیس دولت و رهبر کشور مستقیماً توسط مردم انتخاب گردد و در رأس قوه اجرايي قرار داشته وظیفه اش اجرای قوانین و مقررات و تصرف در بودجه مشخص دولت و تعمیل فیصله های مجلس بوده، نه حق وضع مقررات را داشته باشد و نه صلاحیت عدول از فیصله های مجلس را.

و: قوه قضائیه علاوه بر حل و فصل منازعات قضایی و حقوقی، حیثیت نگهبان قانون را داشته، انطباق مقررات با قانون اساسی، و بررسی اعتراضات بر مغایرت قرار ها و فیصله ها با قانون اساسی از صلاحیت های مجلس اعلی قضا محسوب گردد.

به این ترتیب هر یکي از کشور های اسلامی دارای یك مجلس نیرومند، منتخب و ممثل واقعي مردم گردیده، از مشکلاتي که تعدد مجالس تصمیم گیری باعث می شود، جلوگیری بعمل آمده، دارای رئیس دولت منتخب و قوه اجرایی مورد اعتماد ملت بوده، از شر تعدد نهاد های اجرایی مستقل نجات یافته، برای نظارت بر عملیه قانون سازی و جلوگیری از مقررات مغایر قانون اساسی، دارای مجلس اعلای قضایی خواهد بود.

تا رسیدن به این هدف، کشور های اسلامی بر چند مطلب اساسي توافق کنند:

الف: وضعیت موجود در کشور های اسلامی را هر چند دردناك است بعنوان

واقعیت های موجود بپذیرند.

ب: از هر نوع مداخله در امور همد بگر خود داری ورزند.

ج: سازمان کنفرانس اسلامی را تا سطح شبیه اتحادیه اروپا ارتقاء دهند و از آن سازمان فعال تر و مؤثر تری بسازند.

د: بر بازار مشترك با هم توافق کنند.

هـ: سیاستی وضع کنند که در نتیجه آن تا ده سال آینده، کشور های اسلامی دارای کرنسی (واحد پولی) مشترك گردند.

و: اقداماتي صورت گیرد که در نتیجه آن ضرورت ویزه میان کشور های اسلامی تا پنج سال آینده منتفي شود.

ز: بر تشکیل محکمه باصلاحیت بین الدولی باهم توافق نمایند و تا چند سال آینده آنرا عملاً تأسیس کنند و بعنوان مرجع معتبر حل و فصل منازعات خود بپذیرند.

ع: بر دفاع مشترك تعهد نمایند و تعرض بر هر کشور اسلامی را تعرض بر مجموع جهان اسلام تلقي کنند و تا ده سال آینده اردوی نیرومند مشترك شبیه ناتو تشکیل دهند.

ط: عجالتاً از قرارداد خریداری اسلحه و فروش نفت و گاز با کشور هائیکه با مسلمانان درگیراند و یا نیروهای محارب را کمك می کنند، مشترکاً خود داری نمایند.

ی: بر موضعگیری واحد برای آزادی قدس شریف و همهٔ سرزمینهای اشغالي به توافق برسند.

ك: مطالبه تغییر در ساختار ملل متحد و شورای امنیت این سازمان و لغو امتیاز حق ویتوی پنج کشور غیر اسلامی و جلوگیری از سلطه آنان بر این سازمان و تأکید بر حضور کشور های اسلامی در شوری امنیت ملل متحد، متناسب با حضور شان در اسامبله عمومی ملل متحد و متناسب با تعداد مجموعی مسلمانان کره زمین، یعنی یك چهارم باشد.

مگر شرم آورنیست که هزار و دوصد ملیون مسلمان در شورای امنیت یك

نماینده دائمی نیز ندارد؟ ولی کشورهای انگلستان و فرانسه که از خیلی کشورهای اسلامی از لحاظ زمین و نفوس کوچك تر اند عضو دائمی این شوری و دارای حق ویتو باشند.

ل: با تحریمها و محاصره های اعمال شده علیه کشورهای اسلامی مقابله صورت گیرد.

بدون شك اگر سران کشورهای اسلامی اقدامات سریع و جدی در جهت توحید امت و نجات از این وضع بعمل نیارند با عواقب بد تر از امروز مواجه خواهند شد.

گمان نکنند که با محافظه کاری، دفاع از وضع موجود و مقابله با تحولات مثبت، ادامه اقتدار خود و پایداری وضع حاکم را تضمین خواهند کرد، دنیا با سرعت زیاد بسوی نفی مرزها و نفی نظامهای استبدادی پیش می رود، امکان ندارد نظامهای غیر مردمی تا بیست سال دیگری دوام کنند، چه بهتر که آنرا بدست خود به نفع امت تغییر دهیم و آنرا در قالب اسلام بریزیم.

چنانچه کمپنی های بزرگ، جای کمپنی های کوچك را می‌گیرد، و کمپنی های کوچك برای بقای خود مجبور اند در شرکتهای بزرگ مدغم شوند، همچنان کشورهای کوچك ناچار اند برای بقای خود متحد شوند، اگر کشورهای مختلف اروپایی با وجود اختلاف در دین و مذهب و زبان و نژاد، بسوی اروپای متحد و بزرگ به سرعت پیش می روند و جریانات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی عصر، این حرکت بسوی یکپارچگی و وحدت را بر آنها تحمیل می‌کند، کشورهای اسلامی نیز برای بقای خود چاره ای جز آغاز حرکت سریع، تند و جدی برای وحدت ندارند.

در غیرآن اگر امروز ۹۰% جنگهای داخلی، درگیری میان کشورها، بی امنیتی، بی ثباتي، فقر، جهل، فرارسرمایه ها، فرار استعدادها... در جهان اسلام است وکشورهای اسلامی به بازار فروش اسلحه و مارکیت مصنوعات دیگران تبدیل شده، با ادامه این وضع در آینده نه چندان دور، صد در صد این مصائب را در جهان اسلام شاهد خواهیم بود و با وضع نهایت بد تر از امروز مواجه خواهیم

شد.

آیا ما از سران کشورهای اروپایی خجالت نمی کشیم؟ آیا شرم آورنیست که امریکا با پنجا و دو ایالتی که هر یکی بزرگتر از خیلی کشورهاست بعنوان کشور واحد عمل می‌کند وامروز به فکر آقایی بر همهٔ دنیاست و ما افراد یك امت وسرنشینان کشور بزرگ اسلامی به پنجا و پنج کشور تقسیم شده ایم و بسوی تقسیم بیشتر جلو می رویم؟

اگر شما قادرید امت را از این وضعیت دردناك نجات بدهید و مجد و عظمت گذشته اش را با یك تصمیم قاطع، مدبرانه و مؤمنانه اعاده کنید، اگر این کار را نکنید آیا ظلم و جفای نا بخشودنی ای را مرتکب نشده اید.؟؟

والسلام علی من اتبع الهدی
حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

وَ لَوْ لا دَفْعُ اللّه النّاس بَعْضهُم بِبَعْضٍ لهُدّمَت صوَامعُ وَ بيَعٌ وَ صلَوَتٌ وَ مَسجِدُ يُذكرُ فِيهَا اسمُ اللّه كثِيراً وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إنّ اللّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ* الحج: ۴۰

موضوعات:

- په جهاد ټينګار او په بريا باور
- له طالبانو او القاعده سره د ګډې جبهې تردید
- د بهرنيو فوځونو تر کامل او بلاقيد او شرط وتلو پورې د جهاد په دوام تأکيد

متن:

افغاني مجاهدينو له خپل رب سره تعهد کړی چې امريکايان به د روسانو په څېر له خپل هېواد نه وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی چې ترڅو ئې خپل هېواد نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې څخه نه وي ايستلي وسله به په ځمکه نه ږدي او دښمن به يوه شېبه هم آرام نه پرېږدي. امريکايان دې په دې پوه شي چې نه له آزادي غوښتونکو افغانانو سره خپله ستونځه د بمباريو، ترور او وژنو له لارې حل کولی شي او نه له ټول اسلامي امت سره خپل بې شمېره مشکلات په عراق د برید له لارې او د اسرائيل د حمايت او په اسلامي هېوادونو کې د مزيد نظامي اډو د جوړولو او د استبدادي، مفسدو او لاس پوڅو حکومتونو د تپلو او حمايت له لارې. د حل يوازې يوه لار په مخکې لري: او هغه دا چې په اسلامي نړۍ او په زېرمو ئې له سلطې نه لاس په سر شي، د

لاس پوځو وطن پلورونکو واکمنانو له حمایت نه ډډه وکړي او مسلمانانو ته د پټمن، آزاد او خپلواك ژوند او د خپلي خوښي نظامونو د جوړولو موقع ورکړي. که په عراق مخکنۍ حمله د القاعدې د پیدایښت پیلامه شوه، نو د افغانستان له جګړي او په عراق له بل برید نه هم فقط د همداسي او تر دې نه د سترو لانجو راپیدا کېدو انتظار وکړئ.

دا باید یو ځل بیا ټولو افغانانو ته په ډاګه کړو چې ترڅو زمونږ په ګران هېواد امریکایان حکومت کوي او پردي ځواکونه زمونږ په هېواد مسلط وي، مونږ له مؤقتې اداري او هیڅ افغاني ډلي سره، حتی له هغې سره چې ستر ستر ملي خیانتونه او تاریخي جنایتونه ئې کړي وي، د جنګ اراده نه لرو، نه غواړو خپل وخت، امکانات او فرصتونه له دوی سره په بې فایدې ننښتو کي ضایع کړو. اوس یوازي د یرغلګرو ځواکونو په ضد په مسلسل او نه ستړي کېدونکي جهاد تأکید کوو او ټول دې جهاد ته رابلو. اوس باید ټولو ته معلومه شوې وي چې امریکا د طالبانو او القاعدې له ځپلو نه علاوه نور شوم مقاصد درلودل، د افغانستان دائمي اشغال د دوی لومړی ناولی مقصد وو او دا جګړه په حقیقت کي د بل صلیبي جنګ مقدمه وه.

مونږ له طالبانو سره د دوی د اقتدار په وخت کي ونه جنګېدو ، که څه هم دا کار مو کولی شو او ډېرو هېوادونو هم غوښتل چې مونږ په هغې جګړې کي ښکیل شو ، د بې دریغه مرستو وړاندیزونه ئې هم کول، خو مونږ هغه جګړه د اسلام او د خپل مسلمان ولس په ګټه نه ګڼله، اما اوس او د امریکائي ځواکونو په لاس د هېواد له اشغال نه وروسته، له جهاد نه پرته د حل بله لار نه ګورو ، دښمن ټولې لارې زمونږ په مخ تړلې دي. دا جهاد باید تر هغه ادامه وکړي چې ټول بهرني ځواکونه له هېواد نه ووځي او د افغان ولس له خوښي سره سم اسلامي حکومت جوړ شي.

دا هم باید واضح کړو چې مونږ نه مخکې له طالبانو سره کومه معاهده درلوده او نه اوس. که څه هم اوس د ټولو مجاهدو او آزادي غوښتونکو ځواکونو ترمنځ د یوې متحدې جبهې جوړېدل تر بل هر وخت نه زیات ضروري ګڼو خو متأسفانه داسي یوه جبهه د ځینو خاصو عواملو په وجه تراوسه نه ده جوړه شوې. د داسي

جبهې د جوړېدو په هکله چې کوم تبلیغات شوي حقیقت نه لري. روان عملیات د آزادي غوښتونکو باایمانه مجاهدینو په ځای، طالبانو، القاعدې او له دوی سره جوړې شوې کومې مزعومې جبهې ته منسوبول یا د بې خبرۍ نښه ده یا د بدغرضۍ. نه عملاً داسې کومه جبهه شته او نه طالبانو او القاعدې د دغو عملیاتو دعوی کړې!! مورږ له ټولو افغانانو نه غواړو چې له هغو اتلو مجاهدینو سره لاس یو کړي چې د بهرنیو ځواکونو د بلاقید او شرط، فوري او کامل وتلو او په آزاد او خپلواك افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پیل کړی. د دوی صادقانه ملګرتیا او رښتونی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دی.

زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امریکائي ځواکونه له وتلو نه پرته بله هیڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، د دنیا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفري یرغلګرو ځواکونو سره ئې دا اسلام او خپل مظلوم او ځوربدلي ولس په ضد ملګرتیا وکړه. باید په دې پوه وو چې دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چې کوم ځواك نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي الله ئې حتماً نسکوروي او نړیوال د هغه له شر نه ژغوري، د همدې الهي سنت په اساس مورږ په دې باور لرو چې امریکا به د شوروي اتحاد په څېر په زوال محکومیږي، ښایي الله تعالی اراده کړې چې د دې درېیم (شین سترګي ډاینا سور) زوال هم د افغانستان په غرونو او سردرو کې پیل کړي او له نسل نه ئې (خړ سترګې چرموښکی) جوړه کړي، د ده د بریتانیائې پلار او روسي ورور په څېر.

مرګ پر امریکا او ملګرو ئې

ژوندي دي وي د اسلام د لاري زړه ور مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۱۱۱۰۱۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

موضوعات:

- په عراق حمله
- که له ټول عراقي ولس نه لس دولس زره مجاهدين چريکي عملياتو ته تيار شي، امريکا ته ماتې ورکولی شي.
- د عراق ولس دې د افغان مجاهدينو لار غوره کړي.
- د امريکا له شر نه د اسلامي امت او د ټولې نړۍ د ژغورلو چاره.
- مجاهدينو ته توصيه.
- د امريکا د خارجه چارو د وزارت د وروستۍ پرېکړې په هکله زمونږ عکس العمل.

متن:

د امريکائي ځواکونو له پراخو تيارپو او د امريکائي چارواکو له جنګ غوښتونکو څرګندونو نه معلومېږي چې دوی په هر صورت او د ټولې نړۍ له مخالفت سره سره په عراق حمله کوي. د کارتر د وينا مطابق بش د عراقي رژيم د نسکورولواو د عراق د اشغال په تبی اخته شوی، هغه غواړي د يوه بل صليبي جنګ د فاتح لقب وګټی!

مونږ په دې باور يو چې د عراق جګړه د هغې صليبي جګړې بل پړاو دی چې د بش اداري له افغانستان نه پيل کړه، فرق ئې صرف په دې کې دی چې د صليبيانو د مخکنيو جګړو په دوران کې اسلامي امت داسې مشران درلودل چې اسلام ته

وفادار وو او دښمن ته تسليمېدل ئې د پېغور خبره ګڼله، هلته اسلامي امت د نورالدين زنګي او صلاح الدين ايوبي په څېر داسي مشران درلودل چې د اسلامي امت هغه شاځلميان راغونډ کړي چې د اسلام له عزت نه د دفاع په خاطر هري قربانۍ ته چمتو وو، متأسفانه اوس ئې مشران د مصر د فاطميانو په څېر له صليبيانو سره د مسلمانانو په ضد په دې صليبي جنګ کې مرسته کوي، امريکايانو ته په اسلامي ملکونو کې نظامي اډې ورکوي او په اسلام دردېدونکي مسلمانان د تروريست په نامه نيسي او امريکايانو ته ئې تسليموي. که دغه بې همته مشران نه وی او د اسلامي امت په عزت د لوبې کولو او د خپل ولس د خرڅولو مجال ئې نه درلودی، نو په اسلامي امت کې اوس هم د دې اهليت او کفايت شته چې په مېړانه د ټولو ګوانبونو مقابله وکړي او د اسلامي امت له عزت او خپلواکۍ نه دفاع وکړي، په اسلامي امت کې د هغو سرتېرو شمېر ډېر زيات دی چې د امريکا په وړاندې د ودرېدو همت او جرأت لري او د اسلام په خاطر هري قربانۍ ته چمتو دي. زه باور لرم چې که يوازې د عربي هېوادونو مشران خپلو خلکو ته اجازه ورکړي چې له قدس او عراق نه د دفاع په خاطر د رضاکارو مجاهدينو په حيث نومونه ثبت کړي او لومړۍ کرښې ته ولاړ شي نو دومره سرتېري به جهاد ته ملا وتړي چې هم به قدس آزاد او د صهيونستانو د سلطې ټغر ټول کړي او هم به د امريکائي چارواکو د کبر او غرور غاړه ماته کړي.

مورِ د عراق مسلمان ولس ته وايو: وارخطا کېږئ مه، تاسو کولی شئ د امريکايانو مقابله وکړئ، امريکائي ځواکونه په سترو سترو اهدافو له وحشيانه بمباريو نه پرته بل څه نه شي کولی، د دوی فوځيان ډېر جبون او ډارن دي، له مرګ نه سخت وېرېږي، د مخامخ جنګ بډوګی نه لري، که له ټول عراقي ولس څخه يوازي لس دولسه زره مجاهدين هم مقابلې ته چمتو شي د امريکا د سل زره فوځ داسي مقابله کولی شي چې په عراق له حملې نه ئې پښېمانه کړي، د افغانانو روان مقاومت ستاسو لپاره ښه مثال دی، تاسو ته اطمئنان درکوو چې مورِ به امريکائي ځواکونه د شوروي اتحاد د ځواکونو له برخليک سره مخامخ کوو، تاسو راشئ وګورئ چې امريکائي فوځونه اوس په افغانستان کې له څنګه بد وضعيت سره

مخامخ دي، دا په داسي حال کي چي د دې هېواد حکومت هم د امریکا لاس پوخی دی او زمونږ ګاونډي هم د امریکایانو مرسته کوي. له دې ناحیې ستاسو وضعیت زمونږ په نسبت ډېر ښه دی.

د امریکا له شر نه د اسلامي امت او ټولې نړۍ د ژغورنی لپاره د دریو خبرو ضرورت وو:

- په امریکا کي کوم بریژنیف راپیدا شي.
- د امریکا فوځ، د شوروي اتحاد په څېر، په یوې اوږدې جګړې کي ښکیل شي.
- د افغانانو په څېر کوم مؤمن او مجاهد قوم ئې مقابلې ته ملا وتړی.
- دا دی لومړی شرط ترسره شو، دا خلا د جورج بش په راتلو سره ډکه شوه، دی د بریژنف په پل ګام ږدي او د هغه ناکام سیاستونه پلي کوي. دوهم شرط هم ترسره شو، امریکائي ځواکونه د افغانستان په جګړې کي ښکیل شول، په عراق باندي د حملې په صورت کي به مضاعف شي. دریم شرط هم پوره کېدونکی دی، افغانانو د جهاد لپاره کلکه ملا تړلې او عراق به هغوی ته حتماً بل افغانستان شي.
- زما افغاني او عراقي وروڼو! ښایي الله تعالی د همدې لپاره امریکایان افغانستان ته راوستي او د همدې لپاره په عراق د حملې فرصت ورکوي، راځئ مورږ او تاسې هغه خلك شو چي الله تعالی د تاریخ تر ټولو ستر فرعون د دوی په لاس په زوال محکوموي.
- مورږ هر هغه افغان او هري هغې افغاني ډلې ته ښه راغلاست وایو چي د جهاد لپاره ملا تړي، خو دوی ته زما توصیه دا ده چي:
- اوس له بهرنیو کفري ځواکونو سره له دوامدار او نه ستړي کېدونکي جنګ نه پرته، نه په بل کار ځان مصروف کړئ او نه په بلي جګړې کي خپل وخت او امکانات ضایع کړئ، په افغانستان کي د مؤقت حکومت په نامه داسي څه نشته چي د مخالفت او جنګ وړ وي، کوم وطن خرڅوونکي افغانان چي امریکایانو استخدام کړي، دوی به د امریکایانو له ماتې نه وروسته، د امریکایانو په لاس او د دوی د فوځ د ګاډو په باډۍ کي، د ناکاره پرزو په څېر له هېواد نه ایستل کېږي!!

• د مقاومت کومه طریقه چې همدا اوس اوس مجاهدینو غوره کړې همدې ته باید دوام ورکړی شي، په موجوده شرائطو کې تر ټولو غوره او بریالۍ طریقه همدا ده چې دښمن په دې نه پوهېږي چې څوك، څنګه او کله په دوی حمله کوي، نه حمله کوونکي پیدا کولی شي او نه ئې د برید مخنیوی کولی شي، اوس باید له جبهه اي جنګونو نه قطعاً ډډه وشي.

• زما په ارتباط د امریکا د خارجه چارو د وزارت د وروستۍ پرېکړې په اړه باید ووایم:

• زه په دې الحمدلله وایم چې د نړۍ ستر فرعون زما نوم د هغو کسانو په لیست کې اعلان کړ چې دی ئې تروریست ګڼي، له هغه حالت نه خدای ته پناه وړم چې دا د خدای او بشریت ستر دښمن مي په خپلو مخالفینو کې ونه شمېري او له ما نه د دوستۍ طمع ولري، ځکه په دې سره انسان د الله د دوستانو له لست نه لوېږي او د شیطان د ملګرو په ډله کې ګڼل کېږي.

• مونږ له خپل هېواد نه بهر د افغانستان له هیڅ دښمن سره نه یو جنګېدلي، نه له روسانو سره او نه له امریکایانو سره، په خپل هېواد کې د یرغلګرو په ضد جهاد خپله دیني وجیبه ګڼو، د افغان ولس له روا مقاومت نه په ډاګه دفاع کوو او دا غواړو چې بهرني ځواکونه دې زمونږ له هېواد نه ووځي.

• له طالبانو او القاعدې سره هیڅ تنظیمي اړیکي نه لرو. د بش اداره نه شي کولی چې د خپل هر مخالف په ټنډه د دې تور د ټاپې لګولو سره خپل جنګي جنایات توجیه کړي، په داسي تورونو نه نړیوال غولولی شي او نه خپل ولس، د نړۍ په ۱۲۰ ملکونو کې ۲۰۰ سترو سترو مظاهرو وښوده چې نړیوال د بش جنګ غوښتونکي سیاستونه غندي او د جنګ په اړه د ده له استدلال سره مخالفت کوي.

• په امریکائي بانکونو کې هیڅ نه لرو، که د امریکا خارجه وزارت ته څه معلوم وي زه موافق یم چې هغه مصادره کړي، خو په دې شرط چې په دغو پیسو لومړی د جورج بش لپاره څه مسکنه دوا واخلي چې د ده د جنګي جنون تبه راکمه کړي او پاتې برخه دې یا د هغو جوماتونو، کلیو، کورونو، ښارونو او د افغانستان نورو ملکي او نظامي تأسیساتو په بیا جوړولو مصرف کړي چې د امریکایانو د

وحشيانه بمباريو په ترخ کي وران شوي او يا د هغو زرهاوو معلولينو په معالجې چې د امريکائي ځواکونو په خوشه ئې بمونو ژوبل شوي او اوس په کابل کي د امريکا د سفارت او د کابل د امريکائي حکومت د جمهوری رياست مانۍ مخې ته مظاهرې کوي.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۱۱۱۲۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

افغانانو ته ډاډينه

موضوعات:

- په عراق د حملې په صورت کي د جرمني ځواکونو وتل او زمونږ دريځ.
- ټولو هېوادونو ته دا مشوره چي له افغانستان نه ووځي.
- د بهرنيو ځواکونو له وتلو نه وروسته به جګړه پای ته رسېږي.
- له هيڅ افغان نه د غچ او انتقام اخستلو اراده نه لرو.
- د افغانستان د خپلواکۍ په صورت کي موجوده اداره د ځينو تعديلاتو په شرط پاتې کېدی شي.
- د انتخاباتو ، ملي اردو او پوليس په اړه زمونږ دريځ.

متن:

مونږ د جرمني د دې پرېکړې ستاينه کوو چي په عراق د حملې په صورت کي خپل فوځونه له افغانستان څخه باسي، کاش له امريکا او بريتانيا نه پرته نور هېوادونه هم دې ته ورته معقوله پرېکړه وکړي او پرېږدی چي افغانان خپل حساب له دغو شريرو ځواکونو سره تصفيه کړي. په کار خو دا ده چي د نړۍ هيڅ هېواد د امريکا او بريتانيا د جنګ غوښتونکو سياستونو ملا تړ ونه کړي او د بې ګناه افغانانو په وژلو کي د دوی مرسته ونه کړي. دوی بايد اوس پوه شوي وي چي امريکائي چارواکي نه په افغانستان کي د جنګ د دوام لپاره څه معقول دليل لري

او نه په عراق د حملې لپاره، هسي د جنګي جنون په تبه اخته شوي او نړيوالو ته خپل زور ښيي.

ځيني افغانان له دې نه مشوش دي چې د بهرنيو ځواکونو له وتلو نه وروسته به شايد له سخت حالت سره مخامخ شي. دوی ته بايد ووايو:

• روان کړکيچن امنيتي حالت د بهرنيو لاسوهنو زېږنده ده او د بهرنيو ځواکونو له شته والي نه راولاړ شوی. مسئوليت ئې ټول د امريکا او بريتانيا په غاړه دی. ترڅو چې دا ځواکونه زمونږ د هېواد اشغال ته ادامه ورکوي نو په هېواد کې به جګړه دوام کوي، قدرت به د وطن خرڅوونکو مفسدو عناصرو په لاس کې وي، نه به امنيت وي او نه به د چا سر، مال او عزت خوندي وي.

• د دې ځواکونو له وتلو سره نه يوازي د افغانستان خپلواکي اعاده کېږي بلکې جګړې او بې امنيتي پای ته رسېږي او د واقعي سولې لپاره لار آواره کېږي.

• څوک چې اوس د دغو اشغالګرو ځواکونو د ايستلو لپاره جهاد کوي هغوی په دې باور دي چې دغو ځواکونو زمونږ خپلواکي تر پښو لاندي کړې، زمونږ د هېواد اسلامي هويت ئې له ستر ګوانښ سره مخامخ کړی، مفسد، بې دينه او بد اخلاق عناصر ئې زمونږ په ټولنې مسلط کړي او قدرت ئې جنګي جنايتکارانو او وطن خرڅوونکو جګړمارو ډلو ته سپارلی، له دې دردونکي حالت نه د هېواد او هېوادوالو د ژغورنې لپاره له مسلحانه مقاومت نه پرته بله لار نه ګورو، خو د پردیو اشغالګرو ځواکونو له وتلو نه وروسته د جګړې ضرورت منتفي کېږي.

• مونږ ټولو افغانانو ته اطمئنان ورکوو چې د بهرنيو ځواکونو له وتلو نه وروسته به نه يوازي عام افغانان د جګړو او بې امنيتۍ له روانو ستونزو نه ژغورل کېږي بلکې هغه کسان به هم له څه ګوانښ سره نه مخامخ کېږي چې په غلطۍ سره ئې د خپل ولس په خلاف د يرغلګرو فوځونو ملګرتيا کړې، په دې شرط چې توبه وکړي او د اسلام د دښمنانو له ملګرتيا نه لاس واخلي. مونږ له هيڅ افغان نه د غچ او انتقام اخيستلو اراده نه لرو.

• مونږ به إن شاءالله د افغانستان له آزادۍ او د اشغالګرانو له ايستلو نه وروسته په هېواد کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت جوړوو، د ملت رأيې ته به

رجوع کړي او د ملت د منتخبو استاځو لوی مجلس به د اسلامي اصولو په رڼا کي او له هر نوع ګوابښ او فشار نه فارغ، د هېواد د راتلونکي په هکله تصمیم نیسي. له دې نه وروسته به هیڅوا ته د وسلو په زور او د پردیو په مرسته په افغانانو د حکومت کولو موقع نه ورکوو.

- مورږ په دې خبري هم بحث کولو ته تیار یو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته دې همدا موجوده اداره له ځینو ضروري تعدیلاتو نه وروسته تر انتخاباتو پورې په خپل حال پاتې شي. ملي اردو دې د پردیو له لاسوهنو او نظارت نه پرته جوړ شي، د ښارونو امنیت دې د پولیسو داسي ځواك ته وسپارلی شي چې د افغانانو د خپل منځي تفاهم په نتیجه کي له افغانانو نه او د افغانانو په لاس جوړېږي. په دې شرط چې نه به دا ځواکونه د ډلو او قومونو په بنیاد جوړېږي او نه به د اردو او پولیس په لیکو کي په جنګي جنایاتو تورن کسان نیول کېږي.
- افغانانو ته اطمئنان ورکوو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته به ډاډمنه سوله راځي، د بې امنیتۍ او جګړو وېره هغه کسان خوروي چې د همدې ځواکونود متو په زور په افغانانو مسلط شوي او دا اندیښنه لري چې د دې ځواکونو له وتلو نه وروسته به د دوی د کرکجن اقتدار ټغر ټولېږي، څوك چې د پردیو ځواکونو په مزید پاتې کېدو او د دوی په لاس د مظلومو افغانانو د مزید مرګ ژوبلې پلوي کوي هغوی د خپل ولس او هېواد دښمنان او د پردیو مزدوران دي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۱۱۱۲۱۷

بسم الله الرحمن الرحيم

آيا د عراق تراژيدي پای ته ورسېده؟

د بغداد د سقوط په اړه ځيني کسان يا دا ګمان کوي يا عمداً داسي ښيي چي د عراق جګړه پای ته ورسېده او امريکايان په دې جګړې کي بريالي شول. خو راشئ وګورو چي آيا دې ته د امريکايانو د بريا نوم ورکولی شو؟ آيا دا د جګړې پای ګڼلی شو؟ امريکا ته به د عراق د اشغال پايلې څه وي او په اسلامي نړۍ به د دې دردوونکي پېښې اغېزې څه وي؟ او د افغانانو په اسلامي مقاومت به دا پېښه څه تأثير وکړي؟

په دې کي هيڅ شك نشته چي عراقيانو له خپل هېواد نه د دفاع په دې نابرابر جنګ کي نه هېرېدونکی تاريخي مثال وړاندي کړ، له کومي جذبې او سرښندنې سره چي دوی مقاومت وکړ، د هر راز ستاينې وړ دي. په دې کي هم هيڅ شك نشته چي دا جګړه د امريکايانو او عراقيانو جګړه نه بلکه د امريکا د مخکي تللې جنګي تکنالوژي او د عراق د وروسته پاتې جنګي ماشين تر منځ جګړه وه. که امريکا په دې وسلو د شوروي اتحاد په څېر کوم زبرځواك ته ماتې ورکړې وي نو په خپل بري ئې د فخر او مباهات حق درلود، خو د عراق په نيولو او بغداد ته د بی ۵۲ تر چتر لاندي د ټانکونو په اوږد قطار کي ننوتل نه د دوی لپاره څه د فخر خبره ده او نه ستره بريا. په بغداد د ۲۰ ورځو مسلسل بمبارد په ترڅ کي هره ورځ يو نيم زر نظامي پروازونه شوي او شل زره ليزري بمونه وربدلي، دا په داسي حال کي چي عراقيانو نه له خپلو طيارو نه استفاده کولی شوی او نه له ټانکونو او توپونو څخه.

ځيني د بغداد اشغال د جګړې پای ګڼي، خو په حقيقت کي دا د يوې جګړې پای او د بلې پيل دی. د جګړې خطرناك پړاو به له دې نه وروسته پيل کېږي. دغو

کسانو د کابل د اشغال په اړه هم همدا غلطي کوله، دوی هلته هم د کابل اشغال او د طالبانو د حکومت نسکورېدل د جګړې پای او د امریکایانو وروستی بری ګڼلو، خو د افغانستان له اوسني حالت نه واقف کسان نن په دې خبري نښه پوهېږي چې دا یو سطحي، غلط او بې بنسټه تحلیل وو، په اصل کې د امریکا په خلاف د خطرناکې جګړې لړۍ له دې نه وروسته پیل شوه. په تسلیحاتي لحاظ برلاسي ځواك ته د ښارونو نیول آسان دی خو یوازې د وسلو په زور په ملکونو حکومت کول که په نولسمی پېړۍ کې ګران وو نن خو تقریباً ناممکن شوی. د عراقیانو اصلي جګړه له دې نه وروسته شروع کېږي، تراوسه خو امریکایان یا په خپلو داسي طیارو کې وو چې د عراقیانو مرمۍ نه وررسېدې، او یا په داسي ټانکونو او زغره والو ګاډو کې چې د عراق ټانکونو، توپونو او راکټونو نه شو ویجاړولی، خو اوس به امریکایان له خپلوطیارو، ټانکونو او زغره والو ګاډو نه د عراق په خاوره راکوزېږي او له عراقیانو سره به په داسي حال کې مخامخ کېږي چې دوست او دښمن نه شي بېلولی، او په دې هم نه پوهېږي چې څوك مسلح دی او څوك غیر مسلح. که عراقیان د افغانانو په څېر پراخه چریکي جګړه پیل کړي، په دې سره امریکائي او انګرېزي یرغلګران له خپل هېواد ته وتلو ته اړ کولی شي، په داسي جګړې سره د یوې فرقې په اندازه مجاهدین، لوی او په مډرنو وسلو سنبال فوځ ته ماتې ورکولی شي. په عراق کې د داسي یوې جګړې د پیل کېدو امکانات ډېر څرګند او ځلانده برېښي.

امریکایانو داسي ګمان کولو چې دوی به فقط جګړه پیل کوي، پاتې کار به عراقیان په خپله سر ته رسوي، فوځ به بغاوت کوي، ولس به په عمومي پاڅون لاس پورې کوي، یرغلګرانو ته به د عراق په ښارونو کې نښه راغلاست ویل کېږي، او عراقیان به د ګلانو په ګډیو سره د دوی استقبال کوي!! خو خبره کاملاً د دې انتظار خلاف وه، نه فوځ بغاوت وکړ، نه ولس په عمومي پاڅون لاس پورې کړ او نه عراقیانو دوی ته د ګلانو ګډۍ ورانديې کړې، عام عراقیان او د صدام حسین پلویان خو پرېږدی حتی د جنوب هغو شیعه پرګنو هم پاڅون ونه کړ چې امریکایانو د دوی پاڅون سل په سلو کې حتمي ګڼلو او ایران د دې پاڅون ډاډ ورکړی وو.

امریکایانو تر پایه دا خبره کوله چې د عدم پاځون او بغاوت نه کېدو وجه له عراقي رژیم نه د خلکو وېره ده!! خو په دې کمزوري منطق سره دوی یو ماشوم هم نه شو قانع کولی. بالآخره مجبور شول چې د تبعیدی عراقیانو اوه سوه کسیزه ډله د کویټ له لارې د عراق جنوب ته ولېږي او هغوی ته وظیفه ورکړي چې د عراقیانو په استاځیتوب به د امریکائي ځواکونو استقبال کوي، ترڅو د دوی دا استقبال د تلویزیونونو له لارې منعکس شي او امریکایانو ته د وړو پوزه جوړه کړي!!

د بغداد له سقوط نه وروسته باید څو خبرو ته انتظار وکړو:

- په دې بری سره به د جنګ غوښتونکو امریکائي چارواکو (بد معاشي) او (مستي) مضاعف شي، د نورو هېوادونو په ضد به د دغې تجربې په تکرار ټینګار کوي، او دا به غواړي چې د دوی له نظره (باغي حکومتونو) ته د بغداد په څېر جزا ورکړي. د بغداد د نیولو په سبا د سوریې او ایران په ضد د دغو امریکائي چارواکو دا ګواښونه چې د سوریې، ایران او شمالي کوریا په څېر هېوادونه دې د صدام له برخه لیك نه عبرت واخلي، د همدې خبري غمازي کوي. نه یوازي دا چې امریکائي جنګ غوښتونکي واکداران به د جګړو لمن نورو سیمو ته غزوي، بلکي د دوی دا سیئه سنت او دوسلو په زور د رژیمونو صادرول او خپل برېښي په نورو مسلط کول به نور جنګ غوښتونکي ځواکونه هم ورته تېریو ته هڅوي، هغوی به له دې نه د جنګ د مجوز په توګه استفاده کوي، اسرائیل به د فلسطینیانو په ضد، هند د کشمېریانو په ضد، روسیه د چیچینیانو په ضد او... همدا کار کوي. باید دا خبره له یاده ونه باسو چې امریکایانو د بغداد اشغال د برلین د دیوال رنګیدو ته ورته وګڼلو، په خبرو پوه کسان د دې مقایسې په معنی او مضمراتو ښه پوهېږي، د برلین دیوار د کمونیزم او غرب ترمنځ (سور خط) وو، چې رنګیدل ئې د غرب د بري نښه او د شرق په لوري د دوی د مخکي تلو پېلامه وه، دوی د بغداد سقوط په ټول خلیج د مکمل تسلط مقدمه ګڼي. جورج بش مکرر ویلي چې د بغداد د رژیم له نسکورېدو سره به په منځني ختیځ کي تروریستي ډلي خپل ستر او ځواکمن حامي له لاسه ورکړي او د فلسطین شخړه به حل شي. د دې خبري په معنی هم هر هوشیار انسان پوهېږي. په عراق له حملې سره سم په فلسطین کي د اسرائیلي ځواکونو په

عملياتو كي پراخوالی او شدت د جورج بش دا وينا ښه تفسيرولی شي.

- د جګړي د پلوي امريکايانو دا مؤقته خوشحالي به هم ډېر ژر پای ته ورسېږي، څو ورځي وروسته به وګوري چي د بغداد نيونه کومه شهکاري نه وه، دې نيونې فقط د وژونکې او ورانوونکې ټيکنالوژۍ په زور او د بې درېغه او پراخه وژنو او ورانولو په بيه، د بی ۵۲ تر چتر لاندې د ټانکونو په اوږد قطار کي يوه ښار ته د ننوتلو معنی درلوده، هغه هم د عراقي ملت او د ټول اسلامي امت د سختي غصې او دښمنۍ په قيمت. په عراق وحشيانه برید ، له نورو ښارونو نه علاوه يوازي په بغداد دېرش زره ليزري بمونه ورول، هوټلونه، ملکي تأسيسات، دفترونه، روغتونونه، جوماتونه، مارکيټونه،او ... په ميزايلونو ويشتل، او د زرهاوو غيرنظاميانو وژنې د امريکا کرغېړنه توره څېره ټولو ته بربنډه کړه، که امريکايانو په ظاهر کي نظامي بری ترلاسه کړی، په سياسي، اخلاقي، او فکري لحاظ ئې داسي سخته ماتې خوړلې چي جبران ئې په هيڅ صورت ورته ممکن نه دی. د امريکا په ضد چي په ټولې دنيا مخصوصاً اسلامي نړۍ کي کومه کرکه او دښمني راولاړه شوې دا نه په دې بري جبرانولی شي او نه په بل څه، د دې خطرناکي پايلې به ډېر ژر د دوی مخې ته راځرګندې شي.
- دوی په تېرو اتلسو مياشتو کي اوه دېرش ملياردە ډالر د افغانستان په جګړي ولګول، خو تراوسه په دې نه دي موفق شوي چي د مرکزي آسيا له ځاګانو څخه د افغانستان له لاري تېل او ګاز انتقال کړي او په دې سره د جګړي دا دروند لګښت جبران کړي. اوس ئې د عراق د جګړي لپاره اتيا ملياردە ډالر مختص کړي خو هيڅوک دا نه شي تضمينولی چي دوی ته به حتماً دا مجال ميسر شي چي د عراق د تېلو له ځاګانو څخه په ډاډ او اطمئنان سره تېل استخراج کړي، په عالمي مارکيټ کي د تېلو بيه په خپله ګټه کنټرول کړي او له دې لاري د جګړي خساره جبران کړي.
- امريکايان به اوس يا په خپله په عراق حکومت کوي، يا به د کابل د حکومت په څېر يو لاس پوڅی حکومت جوړوي. لومړی حالت ئې تر دوهم نه ډېر ډېر دوی ته خطرناک او د بدو پايلو لامل دی. که دوی د کرزي له حکومت نه په افغانستان کي څه ترلاسه نه کړی شو ، په عراق کي ئې هم نه شي ترلاسه کولی، که دلته په اوضاع

مسلط نه شول، او د آزادي غوښتونکو مقاومت ئې ونه شو ځپلی دا کار په عراق کي هم نه شي کولی. د بغداد د اشغال په سبا د هغه شیعه مذهبي مشر ترور چي امریکایانو د عراقي شیعه وو د راجلبولو په غرض بصرې ته رارسولی وو، او په کرزي باندي په خپل ولایت او په داسي حال کي برید چي امریکائي ساتندویان ورسره وو، دا خبره ثابته کړه چي اوس ملتونه د پردیو له لوري راوړاندي شوي سیاسي او مذهبي مشران نه مني. له دوی سره به ولسونه همغه څه کوي چي له دغو دواړو سره ئې وکړل.

• امریکایان به په عراق کي هم د عبوري حکومت، لویي جرګې، اساسي قانون او انتخاباتو امریکائي نسخه عراقیانو ته وړاندي کوي، په دې سره به غواړي چي عراقیان په دې قانع کړي چي له دې لاري به د امریکائي دیموکراسۍ خیالي بهشت ته ورسېږي، خو لکه څنګه چي افغانان په دې خندوونکې ډرامې مسحور نه شول، دا نسخه په عراق کي هم نتیجه نه شي ورکولی. له دې نه معلومېږي چي د افغانستان له ناکامې تجربې نه دوی لازم درس نه دی اخیستی.

• پرون ځینو عراقیانو دا فیصله نه شوی کولی چي په دې جګړې کي د خپل داخلي رقیب ملګرتیا وکړي او که د خپل حریف د راپرځولو لپاره له بهرني دښمن سره ملګري شي او که بې طرفي غوره کړي، خو نن دا سؤال منتفي شوی، بهرنی دښمن راغلی، د دوی هېواد ئې اشغال کړی او دوی ته ئې وروستۍ پرېکړه آسانه کړې. ټول عراقیان به وګوري چي یرغلګر ځواکونه د دوی د ژغورنې لپاره نه وو راغلي بلکي د دوی د هېواد د اشغال، د دوی د شتمنیو د غارت، او د ټبلو په زېرمو د تسلط لپاره راغلي وو. دا دی اوس د دوی خپلواکي سلب شوې، پردې پر دوی او د دوی په هېواد حکومت کوي او یوه وطن پلورونکي مفسده ډله ئې پرې مسلطه کړې. دوی به په دې پوه شي چي دا ځواکونه د دوی په هېواد کي د تل لپاره پاتې کېدل غواړي، او ترڅو چي په زور ونه ایستلی شي په خپله خوښه هیڅکله نه وځي. که تر پرون پورې یوازي د صدام پلویانو د یرغلګرو په وړاندي مقاومت کولو، له دې نه وروسته به ټول آزادي غوښتونکي عراقیان میدان ته راوځي او د خپلواکي د لاس ته راوړو لپاره به د مسلحانه مقاومت لار غوره کوي. اوس به هغه

عراقيان هم په مقاومت لاس پورې کوي چې يا له رژيم نه مرور وو او يا د امريکايانو په غولوونکو شعارونو غولېدلي وو.

- له دې نه مخکې به د عربي هېوادونو سرتېرو نورو هېوادونو ته په امريکايانو پسې سفرونه کول، په ډېر زحمت به ئې ځان امريکا ته رساوو، خو اوس دښمن د دوی کور ته راغلی، په هر دفتر، او د هر سړك په سر ئې موندلی شي، وېزې او پاسپورت ته هم ضرورت نه لري، په هري ګوښې کې ورته کمين نيولی شي، په هر ځای کې ورته بم ايښودلی شي او هره شېبه شهادت غوښتونکي عمليات ترسره کولی شي. اوس بايد د سلهاوو عراقي اسامه وو لپاره انتظار وکړي.
- په عراق د امريکا يوه اړخيز بريد هغه ائتلاف ته سخت ګذار ورکړ چې د امريکا تر مشرۍ لاندې د طالبانو او القاعدې په ضد جوړ شوی وو، او امريکا له هغه نه د ټولو مسلمانانو په ضد استفاده کوله. په بغداد کې د روسيې سفارت خوا ته بمباري، د روسي ديپلوماتانو په قطار د امريکائي ځواکونو عمدي بريد او د روسيې د سفير په شمول د پنځو ديپلوماتانو ژوبلول، د آلمان او فرانسې په سفارتونو يرغل او د هغوی تالان ... دا ائتلاف مزيد وجړکاوو. په دې کې هيڅ شك نشته چې د دې ائتلاف تضعيف او رنګېدل د ټولو ضعيفو ملکونو مخصوصاً د اسلامي نړۍ په ګټه دی.
- د عراق وحدت او يووالی ساتل او له تجزيې نه ئې مخنيوی او په عراق کې يو داسې ځواکمن مرکزي حکومت جوړول چې دا هېواد اداره کړي، ملي وحدت تأمين کړي او د واحد عراق د تجزيې مخه ونيسي، که امريکا ته دا کار محال نه وي نو ورته ډېر ګران خو حتماً دی، تر افغانستان نه هم ورته ګران. او په عراق کې د اوږدې مودې لپاره د شخړو، جګړو، او بې امنيتۍ دوام د امريکا اعتبار ته هومره صدمه رسوي چې جبران ئې ورته ممکن نه دی. بدمسته امريکائي چارواکي به له دې نه وروسته پوه شي چې هر څه يوازي د بی ۵۲ په زور نه شي کېدی.
- هغه احزاب به په ولسونوکې خپل حيثيت له لاسه ورکوي او په دوی باندې د سي آی اې مخکنۍ ټوله پانګه اچونه به هدر ځي، چې په عراق ئې د امريکا د وحشيانه تېري ملاتړ کړی، لکه څنګه چې په پاکستان کې هغو سياسي ډلو په

انتخاباتو کي کلکه او تاريخي ماتې وخوړه او پاکستاني ولس ورتل چي په افغانستان ئې د امريکايانو د تېري حمايت او مرسته وکړه. هغه حکومتونه به هم له سختو ستونزو سره مخامخ کېږي چي د امريکايانو ملګرتيا ئې کړې. د دوی په ضد هم د کودتاګانو امکان نه شي رد کېدی او هم د پاڅونونو او شهادت غوښتونکو عملياتو. اسلامي امت داسي فکر کوي چي عراق امريکايانو يوازي د خپلو متو په زور نه دی نيولی بلکي اسلام او مسلمانانو ته د خائنو حکومتونو په مرسته ئې نيولی.

• د اشغال شوو ښارونو د امنيت په تأمين کي د اشغالګرو ځواکونو سخته ناکامي او د دفترونو، روغتونونو، سفارتونو، هوټلونو او نورو ملي او نظامي تأسيساتو د شتمنيو د پراخ غارت او تالان له مخنيوي نه د دوی عجز او ناتواني، هم د عراق د ننه د دوی پوزه پرې کړه او هم په ټولې نړۍ کي. د دې ناکامۍ وجه دا ده چي امريکا داسي عراقي ځواک په واک کي نه لري چي دا هېواد اداره کړی شي. په افغانستان کي هم دوی له همدې ستونزي سره مخامخ وو، د امريکا له نايټ کلپونو او کابارو نه راغونډ کړی شوو کسانو نه داسي ځواک جوړول چي د افغانستان او عراق په څېر ملکونه اداره کړی شي ممکنه نه ده. دوی به اوس هم د عراق د اردو او هم د پوليس د ځواک په جوړولو کي د هغو کسانو استخدام ته اړ کېږي چي تر پرونه صدام حسين ته وفادار وو. په بل صورت کي به دا بې امنيتي تر اوږدې مودې دوام کوي او اشغالګرو ځواکونو ته به په ګرانه بيه تمامېږي. له حالت نه معلومېږي چي د امنيت د تأمين په اړه به امريکايان په عراق کي همداسي پاتې راځي لکه په افغانستان کي چي پاتې راغلل. عجيبه دا ده چي امريکائي چارواکي مطبوعات په دې خاطر په پوچه خوله ګوابني چي دا پراخ او بې ساري تالان ئې منعکس کړی، وايي: دا طبيعي خبره ده، خلك له يوه ديکتاتوري رژيم نه ژغورل شوي او دا د آزادۍ نښه ده، آسمان نه دی ړنګ شوی!! دا په داسي حال کي چي ټوله نړۍ د ملګرو ملتونو اړوند ادارو په شمول دا د تاريخ تر ټولو بد غارت او تالان ګڼي او مسئوليت ئې د نيواکګرو ځواکونو په غاړه اچوي او پايلې ئې خطرناکي ګڼي. او عراقيان دا تالان د امريکائي ديموکراسۍ او آزادۍ لومړی بېلګې ګڼي او

وايي چي امريکايانو قصداً او د عراق د کاملې تباهۍ لپاره دا تالان په لاره اچولی.

• ټول پوهېږي چي د بش طرحه يوازي د عراق په اشغال کي نه راخلاصه کېږي، بلکي د منځني ختيځ تر نورو هېوادونو پورې به غزول کېږي، د دې يو اساسي هدف د ځواکمن او برلاسي اسرائيل جوړول او د اسرائيل په خلاف د مقاومت ټول امکانات د تل لپاره ختمول دي. دوی مکرراً وايي چي د عراق راتلونکي به د نورو هېوادونو لپاره هم ښه مثال وګرځي، يعني دا چي د عراق تجربه به په نورو هېوادونو کي هم تکرارېږي. شايد د دې هېوادونو واکداران به د واشنګټن له غوښتنو سره سم عمل وکړي، خو هيڅوک دا خبره نه شي تضمينولی چي د دې هېوادونو ولسونه دې د مخالفت او مقاومت لار غوره نه کړي، د بش دا طرحه به حتماً په يوه بل صليبي جنګ بدلېږي، که څه هم پاپ د دې مخالفت وکړي.

• لکه څنګه چي امريکا د جګړې په پيل کي د ملګرو ملتونو پروا ونه کړه، له جګړې نه وروسته عراق کي به هم د هغه له فعالي او رغنده ونډې سره موافقه ونه کړي، نه د حکومت جوړولو په اړه او نه د عراق له تېلو نه د استفادې په اړه، دوی د دې خبرې په کولو هيڅ شرم نه محسوسوي چي د عراق په نيولو کي زموږ وينه توی شوې او پيسې مو مصرف شوې نو خود به د عراق د راتلونکي په هکله موږ د خپلي خوښې پرېکړه کوو. وبه ګورو چي په ملګرو ملتونو دا دوه ستر ستر ګذارونه به دا ټولنه له کوم برخليك سره مخامخ کړي، څوك به له دې وروسته دې ناکاره ټولنې ته ارزښت ورکړي او د نړۍ والو ستونزو په حلولو کي به له دې نه وروسته هغې ته طمعه وکړي؟ د ملګرو ملتونو اوسنی جوړښت د لويو ځواکونو مخصوصاً امريکا په ګټه دی، د امريکايانو په لاس د دې ټولنې ختمېدل که له يوې خوا د امريکا په ضرر دي له بلې خوا دوی ته له نړۍ والې ټولنې سره مخالفت، د لانجو د سوله ييز حل له بهير سره مخالفت، او د نړۍ والو معيارونو خلاف په غير انساني جګړو ټينګار به داسي تور نوم په تاريخ کي په ځای پرېږدي چي د هر شريف او سوله غوښتونکي انسان په زړه کي به د امريکا په ضد کرکه او نفرت راولاړوي. دا هم واضح ده چي د دې ټولنې له ختمولو نه وروسته امريکا نه شي توانيدی تر دې غوره او تر سابق نه زيات د دوی په ګټه، کومه بله نړۍ واله اداره جوړه کړي.

په عراق برید له ډېرو اړخونو نه داسي برېښي لکه په افغانستان د شوروي اتحاد برید ، تر کومي ورځي چي شوروي اتحاد د کارګرانو او بې وزلو پرګنو د ناجي په بڼې کي ځان ځرګنداوو ، د کور ، کالي ، ډوډۍ شعارونه ئې ورکول ، د استعمار او امپریالیزم مخالفت ئې کولو ، ورځ په ورځ مخکي روان وو ، او د نړۍ په ګوټ ګوټ کي د دوی په ګټه انقلابونه کېدل ، خو چي د انقلاب صادرولو لپاره ئې د نظامي تېري لار غوره کړه او په افغانستان ئې تېری وکړ ، نو زوال ئې پیل شو ، امریکا هم د ویتنام له جګړې نه وروسته مؤقتاً د تېري لار پرېښوده (که څه هم د بې وسۍ په وجه) او د آزادۍ ، دیموکراسۍ او انساني حقوقو شعارونه ئې خپل کړل ، د دې په وجه د دوی په ضد مخکنۍ کرکه راکمه شوه ، او ډېرو غولېدلو خلکو د دغو غولوونکو شعارونو د تحقق په طمعه دوی ته مخه کړه ، خو په افغانستان او عراق د دوی برید حالت بېرته بدل کړ ، او د دوی په خلاف ئې داسي عمومي کرکه راولاړه کړه چي اندازه ئې له هغو جنګ ضد او امریکا ضد مظاهرو نه لګولی شو چي د نړۍ په ګوټ ګوټ کي په ملیونهاوو کسانو په کي برخه واخیسته ، هومره سترې سترې مظاهرې چي په تاریخ کي ئې مثال نه شو موندلی . دا به لویه اشتباه وي که د دې دواړو برېدونو او دواړو استعماري ځواکونو پایلې ورته ونه ګڼو .

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۲۱۱۱۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

له اسيرانو سره غير انساني او وحشيانه سلوك

وَ لا يحْسبنّ الّذينَ كَفَرُوا أَنّمَا نُمْلى لَهُمْ خَيرٌ لأنفُسِهِمْ إِنّمَا نُمْلى لَهُمْ لِيزْدَادُوا إِثْماً وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ*

او کافران دې ګمان نه کوي چې زمونږ له لوري مهلت ورکول ئې په ګټه دی، مونږ خو د دې لپاره دا مهلت ورکوو چې د لازیاتو ګناهونو مرتکب شي او سپکوونکی عذاب ئې په برخه شي.

مونږ په داسي حال کي چې د یرغلګرو په ضد د هر عادلانه مقاومت ملاتړ کوو او د تجاوز په خلاف وسلې ته لاس کول د هر مظلوم او مقهور ولس جائز حق او واجب ګڼو، خو دا د مسلمانو مجاهدینو له شأن او اخلاق نه لرې ګڼو چې د انتقام او غچ تر جذبې لاندې له دښمن سره هغه څه وکړي چې اسلام ئې ناجائز او د خپلو لوړو اخلاقي اقدارو مغایر ئې ګڼي. اسلام مظلومانو ته اجازه ورکوي چې د ظالمانو په ضد د خپل غصب شوي حق او د آزادۍ ترلاسه کولو لپاره وسله واخلي او د دښمن په خلاف وجنګېږي، خو په دې تأکید کوي چې د جنګ هدف باید دا وي چې د جګړې عوامل پای ته ورسېږي او عادلانه صلح تأمین شي او هیڅ بې وسه، بې وزله او مظلوم انسان ته عمداً تاوان ونه رسېږي، اسلام له محارب اسیر سره هم د ښه اخلاقي او انساني سلوك سپارښتنه کوي.

د همدې لارښوونو په حکم وايو: چا چې د يوه غيرمحارب اسير د وژلو عکس خپور کړی، دا يا د هغه چا کار کېدي شي چې له اسلام نه بې خبره دی او له امريکايانو سره جنګ ئې د اسلام لپاره جنګ نه دی، بلکې په غچ، انتقام او بالمثله چلند باور لري او يا د هغه چا چې د دښمن لخوا استخدام شوی او ورته وظيفه ورکړی شوې چې په داسي کرکجنو تصرفاتو سره مسلمان مجاهدين بدنام کړي. په افغانستان کي دښمن همدا کار وکړ، د ټولنې بدمعاشان ئې د مليشو په ليکو کي وروزل، بيا ئې د مجاهدينو ليکو ته ولېږل ترڅو په خپلو وحشيانه او غيراخلاقي تصرفاتو سره د ولس او مجاهدينو ترمنځ فاصله ايجاد کړي، په الجزائر کي ئې همدا تجربه تکرار کړه او اوس په عراق کي همدا کار کوي. په يقين سره ويلی شو چې دا د امريکا، بريتانيا او د عراق د يوه ګاونډي هېواد د استخباراتو ګډ کار دی، له افغاني او عراقي بنديانو سره د امريکايانو او انګرېزانو د وحشيانه، بې رحمانه او اخلاق ضد چلند له افشاء کېدو سره سم مطبوعاتو ته د دې عکس راوتل همدا په ګوته کوي چې دا هم د سي آی اې د تصرفاتو يوه بله بېلګه ده. د داسي زړه بوږنوونکو پېښو مسئوليت په اصل کي بدمعاشو امريکايانو او انګرېزانو ته راجع دی، نورو هم له دوی نه زده کړی.

زه ټولو مجاهدينو ته توصيه کوم چې د مقاومت په دې حساسې مرحلې کي ترمخکي نه زيات محتاط وي، په خپلو ليکو کي مجهول الهويه، غيرمهذبو او غيرملتزمو کسانو ته د ننوتو موقع ورنه کړي، د دښمن پر اصلي ځواکونو باندي په مسلسل او جرأتمندانه بريدونو سره خپل شهامت ثابت کړي او له بې وزلي او ضعيف دښمن سره داسي اخلاقي چلند وکړي چې نورو ته د شرافت او اوچت اخلاق درس ورکړي.

امريکايانو او انګرېزانو چې له بنديانو سره څه کړي دا د دوی د پرېوتې اجتماعي اخلاق لوازم دي، د دې جرړې بايد په انفرادي او شخصي انحرافاتو کي ونه لټوو او د څو باغي او بداخلاقه عسکرو کړنه ئې ونه ګڼو، دوی د عراق او افغانستان په ټولو زندانونو کي له بنديانو سره ورته چلند کړی، بربنډول، جنسي تېری، برقي شوکونه، وهل ټکول، په روزل شوو سپيانو داړل او سپکول؛ د دوی

عام چلند دی، آیا د داسي پېښو په زرهاوو عکسونه د دې ښودنه نه کوي چې دا یو عام، منظم او پلان شوی کار دی، نه انفرادي تېری؟ ما ته له همغو لومړیو ورځو نه دا راپورونه رارسېدل خو باور مي نه راتلو چې امریکایان به تر دې حده وحشي او ذلیل وي. د افغانستان او عراق جنګ او له مظلومو بندیانو سره د دوی چلند که له یوې خوا د دوی د کاواک نظامي ځواک ماهیت نړۍ والو ته افشاء کړ، له بلې خوا ئې د دوی پرېوتی اخلاق او د بشري حقوقو د دروغجنې ادعا اصلي څېره بربنډه کړه. امریکایان باید په دې پوه شي چې په دې تحقیر، توهین او تذلیل سره ئې د نړۍ د ټولو مسلمانانو په زړونو کې د انتقام او غچ داسي اور بل کړی چې معلومه نه ده کله او څنګه به سوړ شي، شاید د نیویارك په څېر ډېر عملیات هم د مظلومو مسلمانانو دردېدلي زړونه ساړه نه کړی شي.

افغانان او عراقیان د انتقام او غچ حق لري، خو د خپلو دیني او اخلاقي اصولو په رڼا کې، د مجاهدینو هر ګوزار باید د شر او فساد پر اصلي ځواکونو وي، نه پر هغو کسانو چې د دغه شریرو ځواکونو د شرارتونو او جنګ غوښتنو قربانیان دي، د امریکا عام ولس د څو بدمعاشو جنرالانو او ویني زېښونکو بډایانو او ځمکه والو په لاس کي یرغمل دی. قرآن مورِ ته امر کوي چې د جګړې په دوران کي باید د مهاجم لوري سرداران په نښه شي: فَقَٰتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ: د کفر سرداران ووژنئ.

مورِ هغو خلکو ته حیران یو چې د امریکایانو په ځای په هغو ذلیلو اجیرو فوځیانو بریدونه کوي چې د څو ډالرو په مقابل کي استخدام شوي. هغو ته هم حیران یو چې په خپلو هېوادونو کي د کفر، فساد او الحاد په اصلي عواملو د ګوزار په ځای د خپل مخالف مذهب په جوماتونو کي انفجارات کوي او پر بې وزلو لمونځ کوونکو مشینګنې چلوي او دې ته له مذهب نه د دفاع نوم ورکوي!! په داسي حال کي چې پر تا او ستا پر وطن امریکایان او انګرېزان حکومت کوي، واکداران دې بې دینه، بداخلاقه، غله او د پردیو غلامان، سیاست، اقتصاد، فوځ او پولیس دې د پردیو په واك او خدمت کي، راډیو او ټلویزیون دې شپه ورځ د دین، مذهب او اخلاق په ضد زهر خوروي، د دین جړې باسي او الحاد او بې دیني د ټولنې

گوټ گوټ ته رسوي، خو ته دا ټول زغمې، هیڅ عکس العمل نه ښیې او خپل زور د یوه جومات له ملا او له څو بې وزلو لمونځ کوونکو سره آزمویې!! او ګمان کوې چې په دې سره له مذهب نه دفاع کوې او د خدای رضا ترلاسه کوې!! افسوس د دغو خلکو په حالت!!

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۲۱۲۴

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

موضوعات

- د عراق د مسلمان ولس له مقاومت نه دفاع.
- اسلامي امت ته د جهاد بلنه.
- د اسلامي هېوادونو هغه واکداران د پېښو مسئول ګڼل چي د مسلمانانو په ضد د امريکائي يرغلګرو ملګرتيا کوي.
- د مسلمانانو په بري او د يرغلګرانو په ماتې باور.
- عراقيانو ته د صبر، مقاومت او په لوی الله د توکل توصيه.
- متن

مورِ يو ځل بيا ټول اسلامي امت او د نړۍ ټولو آزادي غوښتونکو ته بلنه ورکوو چي په مظلوم عراق د نړۍ د شرير ځواک امريکا د وحشيانه حملې په ضد متحد شي، د مظلومو عراقيانو ملاتړ وکړي او پرې نږدي چي امريکا د وژونکو وسلو په زور مزيد عراقيان ووژني او دا آزاد هېواد اشغال کړي او په دې سره د امريکا د بدمعاشو واکدارانو غرور او په ټولې نړۍ د سلطې جنون هغه ځای ته ورسېږي چي هيڅوک په هيڅ ځای کي د دوی له ګوابنونو نه خوندي نه وي. د جګړې کوم خطرناک اور چي واشنګټن او ملګرو ئې بل کړی که ژر ترژره مړ نه شي له افغانانو او عراقيانو نه وروسته به ډېر نور په خپلو لمبو کي وسوځوي.

د دې برید په وړاندي مسلمانان دوه اختياره په مخکي لري:

- يا به په دې صليبي جګړې کي يو په بل پسې ببل ځپل کېږي، د دوی ټولي

زېرمي به د يرغلګرو په لاس کي پرېوځي، خپلواکي به له لاسه ورکوي، د صليبي ځواکونو د خوښي مزدور نظامونه به په دوی مسلط کېږي او د مسلمانانو لومړۍ قبله به د تل لپاره د صهيونستانو په واک کي پاتې کېږي.

- يا به همدا اوس اوس د مجاهدو افغانانو او مقاومو عراقيانو مرسته کوي، دا جګړه به په شا تمبوي، د دښمن غرور به ماتوي او هغه ته به عملاً ښيي چې مسلمانان ذلت ته نه تسليمېږي، غلامي نه مني، هري قربانۍ ته چمتو دي خو د يرغلګرو تر سلطې لاندي د ذلت او سپکاوي ژوند نه مني.

ټول بايد په دې پوه شي چې د مسيحيانو د مشر پاپ جان پال د وينا مطابق دا جګړې د افراطي مسيحيانو له لوري پيل شوې، د امريکا، بريتانيا، آسټرالیا او ايټاليا افراطي مسيحي کړيو د دې جګړې اور بل کړی، دا په حقيقت کي يو بل صليبي جنګ دی چې له افغانستان نه پيل شو، دوهم پړاو ئې په عراق برید وو، د بعدي پړاوونو په هکله ئې له همدا اوس نه وړاندوينه کولی شو. د عراق د برید مسئوليت هم د هغو اسلامي ملکونو د واکدارانو په غاړه دی چې په افغانستان باندي ئې د امريکا د برید ملا تړ وکړ او د دوی د مرستو په نتيجه کي امريکائي جنګ غوښتونکي چارواکي د طالبانو د واکمنۍ په نسکورولو موفق شول او په عراق برید ته تشويق شول.

مورږ د ټولو هغو ولسونو مننه کوو چې په افغانستان او عراق د امريکا د ظالمانه يرغل غندنه ئې کړې، د جګړې عاجل خاتمه او د يرغلګرو ځواکونو د فوري وتلو غوښتنه ئې کړې. له هغو علماوو نه هم مننه کوو چې د متجاوزينو مرسته او ملګرتيا ئې د ايمان منافي ګڼلې او د تجاوز په ضد جهاد ئې فرض عين ګڼلی.

مورږ له هغو کسانو سره موافق نه يو چې د اسلامي هېوادونو له چارواکو نه د څه کولو طمع کوي او په جهاد کي د برخي اخستو لپاره د دوی اجازې ته انتظار کوي. مګر دوی نه ګوري چې په دغو واکدارانو کي ځينو په اقتدار کي د پاتې کېدو په طمع ا و د څو ډالرو لپاره خپل ملك، ولس او خپلواکي په ډېرې ارزانې بيعې خرڅه کړه، دوی نه يوازي د امريکايانو د خوشحالولو او د دوی د حمايت

ترلاسه کولو په طمع د مظلومو مسلمانانو په نیولو او وژلو کي د دښمن مرسته وکړه بلکي اوس FBI په دې هېوادونو کي هر څوك په هر وخت او هر ځای کي نیولی او اختطاف کولی شي!! همدا دوی وو چي په افغانستان باندي د امریکا په برید کي ئې عملاً برخه واخیسته، د زرهاوو افغانانو په وژلو کي د قاتلانو ملګري شول او خپله ځمکه او فضاء ئې د امریکایانو په واك کي ورکړه!! له دې بې همته غلامانو نه څنګه د خپل آقا د مخالفت طمع کوئ؟!!

مورِ امت ته اطمئنان ورکوو چي امریکائي ځواکونه په افغانستان کي نه یوازي د مقاومت په ځپلو او خپلو موخو ته په رسېدو کي ناکام شوي، بلکي له بدو ورځو سره مخامخ دي، په تېر یوه کال کي د دوی د مړو او زخميانو شمېر تر ۱۰۰۰ نه اوښتی، تلفات ئې ورځ په ورځ هومره مخ په زیاتېدو دي چي ممکن نه ده دا درانه تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي او په افغانستان کي مزید پاتې کېدو ته زړه ښه کړي. که د عراق مسلمان او غیرتي ولس هم د مجاهدو افغانانو لار غوره کړي، په خدای توکل وکړي، د اسلام په لار کي او له خپل عزت او خپلواکۍ نه د دفاع په خاطر قربانۍ ته چمتو شي او بې صبره نه شي، امریکا به په عراق کي هم له ماتې سره مخامخ کېږي، إن شاء الله د دې ماتې پایلې به امریکا ته همغسي وي چي شوروي اتحاد په افغانستان کي له ماتې نه وروسته ورسره مخامخ شو.

د اسلام د بري او د مسلمانانو د سرلوړۍ په هیله

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۲۱۱۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

نظامي عمل او غوښتنې ئې

د نظامي عملياتو لپاره بايد څو اساسي خبري په نظر کي ولرو:

- د هېواد روان وضعيت.
- په هېواد کي د د ښمن د حضور څرنګوالی او هدف ئې.
- د دښمن د ځواکونو شمېر او د وسائلو څرنګوالی ئې.
- د د ښمن په هکله د عام ولس د کرکي او نفرت کچه.
- د عملياتو هدف.
- له مجاهدينو سره د ولس د مرستي کچه.
- د مجاهدينو شمېر، وسائل او امکانات ئې.
- د عملياتو څرنګوالی.

د افغانستان د روان وضعيت په اړه لاندي اساسي خبري زمونږ مخې ته پرتې دي:

- زمونږ هېواد د يرغلګرو ځواکونو له لوري اشغال شوی، د بهرنيو ځواکونو شمېر تقريباً ۲۰۰۰۰ دی چې د هېواد ټول ستراتيژيك او حساس ځايونه د هوايي ميدانونو په شمول د دوی په واك کي دي، دوی يوازي د پښتنو په سيمو کي په جګړو بوخت دي.
- په داسي حال کي چې اصلي واك د يرغلګرو ځواکونو په لاس کي دی خو دوی د افغانانو او د نړۍ والو د غولولو لپاره يوه وطن پلورونکې مفسده افغاني ډله استخدام او د هېواد په ځينو سيمو د مرکز په شمول د چارواکو په بڼه کي

راوړاندي کړي.

- دښمن هڅه کوي چې له خپلو افغاني مزدورانو څخه ډېر ژر داسي ځواك جوړ کړي چې د افغان ولس په ضد جنګ کې له هغه څخه اعظمي استفاده وکړي او په دې سره د امریکایانو د مرګ ژوبلې مخه ونیسي. په دې اړه د دوی هڅو تر اوسه په زړه پورې نتیجه نه ده ورکړې، کوم کسان چې دوی استخدام او د ملي اردو د قطعاتو تر نامه لاندې روزلي او لومړي خط ته ئې لېږلي، اکثراً تښتېدلي.
- د یرغلګرو په ضد د افغان ولس کرکه ورځ په ورځ په زیاتېدو ده، له یوې خوا د بهرنیو ځواکونو په لاس د بې وزلو افغانانو مرګ ژوبله، د کورونو تلاشي، د افغانانو سپکاوی، تذلیل او توهین، د با عزته افغانانو سپکول، نیول او وژل او د ذلیلو او سپکو ټوپکیانو حمایت او په افغانانو د دوی تپل، ټولو افغانانو ته د یرغلګرانو موخې څرګندې کړې او له بلې خوا د پردیو په لاس د هېواد د اشغال په دې اوږدې مودې کې د امریکائي ځواکونو د ټولو هغو دروغجنو او غولوونکو وعدو حقیقت افغانانو ته څرګند شو چې د افغانستان د بیاودانولو او د افغان ولس د خوښې حکومت د جوړولو او په دې هېواد کې د دیموکراسۍ د راوستلو په اړه ئې له دوی سره کړې وې، خلکو عملاً او په خپلو سترګو ولیدل چې یرغلګرو نه یوازې ټول هېواد ورته ودان نه کړ بلکې هغه ویجاړې ئې هم ورته ودانې نه کړې چې د دوی د یرغل او بمباریو په ترڅ کې رامنځته شوې، غله او داړه ماران ئې په دوی مسلط کړل، د دوی تر تسلط لاندې سیمو کې نه د چا سر خوندي دی، نه مال او عزت، نه په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې. د بې امنیتۍ بد وضعیت هغه حد ته رسېدلی چې نه یوازې عادي افغانان تړې شکایت لري بلکې د ملګرو ملتونو اړوند اداري، په بین المللي جاسوسي شبکو پورې تړلې خیریه مؤسسې او په خپله افغاني چارواکي او د دوی بهرني حامیان وربانديې اعتراف کوي. ټول همدا وایي چې که دا ځواکونه په ټبرو اتلسو میاشتو کې د هېواد په اداره او د امنیت په تأمینولو موفق نشوو، جګړه ئې پای ته ونشوی رسولی او ورځ په ورځ وضع د دوی له کنترول نه وځي، نو له دې نه وروسته خو په هیڅ صورت کې نه امنیت تأمینولی شي او نه په اوضاع مسلط کېدی شي.

• د يرغل په لومړيو شپو ورځو کي په افغان ولس کي زياته وېره وه، د دښمن بې رحمانه او وحشيانه بمباريو زياته وېره راپيدا کړې وه، هيڅا دا تصور نه شو کولی چې د دې بې رحمه دښمن په ضد وسلې ته لاس کړي او د مسلحانه مقاومت په نتيجه کي دښمن له خپل هېواد نه وتلو ته اړ کړي، نه ئې د مقاومت د پيل تصور کولی شو، نه ئې د هغه د دوام او د بري طمع، خو څو زړه ورو او په خدای مينو مجاهدينو په خپل مولا توکل وکړ، وسلې ته ئې لاس کړ او د ښکيلاك ګرو په ضد ئې مقاومت پيل کړ. مقاومت ورځ په ورځ تشديد شو او لمن ئې له يوې نه بلې سيمې ته خوره شوه، په لومړي سر کي د دښمن په اډو توغندوی بريدونه پيل شول او ورپسې په قطارونو او ګزمو مخامخ او ناڅاپي حملې شروع شوې. د دغو بريدونو په نتيجه کي له يوې خوا هغه د لومړيو شپو ورځو وېره له منځه ولاړه، مجاهدين تشويق شول، دښمن په خپلو افغاني ايجنټانو او ټول افغان ولس بې اعتماده شو، تلفات ئې ورو ورو زياتېدل، نه د مجاهدينو په پېژندواو نيولو موفق کېدل او نه ئې د بريدونو د مخنيوي چاره کولی شوی، دوی ته تر بريدونو دا خبره زياته خوا شينونکې وه چې ولې له دې خور جاسوسي جال، د زرهاوو افغاني جاسوسانو استخدام او د مخکې تللو وسائلو، جاسوسي طيارو او سپوږمکيو سره سره نه حمله کونکي پېژندلی او نيولی شي او نه ئې د خوږېدونکي او ځواکمن کېدونکي مقاومت مخه نيولی شي، راتلونکي ورته تياره برېښي او خپل شته والی بې فايدې ګڼي. د دوی وېره او تشويش هلته لا زيات شو چې مجاهدينو د دښمن د قطارونو او ګزمو په ضد له ريموټ کنټرول ماينونو نه کار اخستل پيل او يو په بل پسې ئې د دښمن ګڼ شمېر ګاډي ويجاړ کړل، کار ئې هغه ځای ته ورسولو چې په ځينو سيمو کي د سړك په سر د دوی تګ راتګ متوقف شو، دا په داسي حال کي چې له دې نه مخکې به هرځای ته په هر وخت کي په ډېر ډاډ او اطمئنان تلل راتلل او د تلاشۍ او نيونو عمليات به ئې ترسره کول.

• د هېواد د اشغال په اتلسمه مياشت کي د مقاومت وضعيت د دښمن د اعتراف له مخې داسي دی چې په همدې مياشت کي څلور سوه توغندي د دوی په اډو توغول شوي او د معتبرو او باخبرو سرچينو په وينا هره ورځ د بهرنيو ځواکونو

حد اوسط پنځه کسان مړه یا ژوبل کېږي. او د مقاومت له پیل نه تر اوسه پورې د دښمن د مړو او ژوبلو مجموعي شمېر له زرو نه اوښتی. په دې میاشت کي خو ځینو افغانانو حتی د جبهه ئې جګړو لپاره ملا وترله او په کندهار، هلمند او ارزګان کي ئې له دښمن سره داسي مخامخ نښتې درلودې چې په هغوی کي دښمن له بي ۵۲ طیارو نه استفادې ته اړ شو!! او د نړۍ په مطبوعاتو کي دا خبره منعکس شوه چې امریکائي ځواکونه پس له اتلسو میاشتو مسلسل جنګ نه اوس هم له سخت مقاومت سره مخامخ او له بي ۵۲ نه استفادې ته اړ دي!!

- له دښمن نه د افغانانو د ژورې کرکې کچه او په افغانانو د بهرنیو ځواکونو عدم اعتماد نه یوازي د مقاومت له وضعیت او د امریکایانو په لاس د ګڼ شمېر افغاني امریکایانو له نیولو نه معلومولی شو، بلکي په خوست کي د امریکائي ځواکونو هغه اعلامیې ئې ښه انځوروي چې د خوست له راډیو نه یوه په بل پسې خپرې شوې او په هغوی کي امریکائي ځواکونو د خوست له ولس نه مکرر وغوښتل چې خپل ماشومان له دې نه منع کړي چې په امریکایانو یا د ټېرو وارونه کوي او یا د پېچکاریو په ذریعه په دوی ناپاکي اوبه شیندي!! د راډیو له لاري په دې خبري اعتراف ډېرې سترې پټې خبري او له امریکایانو څخه د افغانانو ژوره کرکه څرګندوی.
- په افغانستان باندې د امریکایانو د یرغل هدف یوازي دا نه وو چې د طالبانو حکومت نسکور کړي او د القاعدې د ټېکې او پناه ځایونه له منځه یوسي، که یوازي دا ئې اساسي اهداف وی نو د طالبانو د حکومت له نسکورېدو او د القاعدې د مراکزو له ختمېدو نه وروسته به زمونږ له هېواد نه وتلي وو، نه به ئې دائمي اډې جوړلې او نه به ئې دا خبره مکرر کوله چې امریکا په افغانستان کي ستراتیژیکي ګټې لري، د اوږدې مودې لپاره به دلته پاتې کېږي او خپل ملګري به یوازي نه پرېږدي، حتی په عراق له برید نه وروسته هم!! امریکایانو ته د افغانستان دائمي اشغال د دې لپاره ضروري برېښي چې د مرکزي آسیا د تېلو په زېرمو د تسلط او له لنډې او ډاډمني لاري نه د دې زېرمو د ګاز او تېل د انتقال غوښتنه همدا ده. د همدې لپاره امریکایانو د یونیکال د کمپنۍ دوه افغاني مأمورین په

افغانستان کي په تر ټولو لوړو دندو وګمارل، يو ئې د جمهور رئيس په حيث او بل ئې د بش د خاص استاځي په توګه!! او دې کمپنۍ ته ئې وظيفه ورکړه چې د پايپ لاين د غزولو کار عملاً او ژر پيل کړي. خو الحمد لله چې د مجاهدينو مقاومت د دوی هيلې په خاورو ولړلې، نه په اوضاع داسي مسلط شول چې د خپلې خوښې امنيت تأمين او د پايپ لاين د غزولو کار پيل کړي او نه ئې داسي افغاني ځواک جوړ کړی شو چې په جګړو کي د امريکائي ځواکونو د مخامخ برخي اخيستو ضرورت منتفي کړي او د خپلې مرګ ژوبلې کچه راکمه کړي.

- افغانان اوس ښه پوهېږي چې امريکائي استعمار د همغه اسلوب غوره کولو ته اړ شوی چې د دوی استاد، زوړ بريتانيائي استعمار په نولسمه پېړۍ کي غوره کړی وو، دا دی د غيرمستقيم استعمار په ځای، مستقيم ښکيلاک او استعمار او د فوځونو په زور د هېوادونو د نيولو لار ئې غوره کړې، لومړی ئې په افغانستان تېری وکړ او بيا په عراق، "اشغال" ته د "آزادۍ" نوم ورکوي او د ورانولو په دوران کي د بيا ودانولو خبره کوي!! انګرېزانو هم د "ودانولو" تر غولوونکي شعار لاندي هېوادونه نيول، د همدې لپاره د دوی د مستعمراتو اصلي اوسېدونکو دوی ته د "استعمار يعني ودانولو" نوم ورکړ!! دا اصطلاح د ښکيلاک ګرو ځواکونو له خوا د غلط استعمال په وجه په يوې کرکجنې اصطلاح بدله شوه، هومره چې اوس هرځوک ترې کرکه لري او هيڅوک ئې په اصلي معنی نه استعمالوي. له امريکائي "ديموکراسۍ" او "آزادۍ" سره به هم همداسي کېږي!! څو کاله وروسته به ټول خلک دا د ښکيلاک او اشغال په معنا استعمالوي.

- مجاهدين غواړي چې خپل هېواد آزاد کړي، ټول بهرني ځواکونه له خپل هېواد نه وباسي او په آزاد او خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت قائم کړي. دا مقدس اهداف له مسلح جهاد نه پرته له بلې لارې نه شي ترلاسه کولی، نوړې لارې ئې په مخ تړل شوې، په نورو لارو نه خپلواکي ترلاسه کولی شي او نه ښکيلاک ګر ځواکونه ايستلی شي، څوک چې په نورو لارو فکر کوي هم ځان غولوي او هم خپل ولس. خو په دې اړه مجاهدين له څو ستونځو سره مخامخ دي:

۱. امکانات ئې محدود دي، د اکمال ډاډمنه مرجع نه لري، ګاونډيان ئې له دښمن

سره ملګري شوي، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان امریکایانو ته اډې ورکړې، د دوی له ځمکې او فضاء نه په استفادې سره امریکائي ځواکونه په افغانستان کې عملیات ترسره کوي او په افغانانو بمونه وروي، د پاکستان چارواکو نه یوازې د افغانانو په ضد د امریکایانو مرسته وکړه بلکې د امریکا پولیس ایف بي آی ته ځې اجازه ورکړه چې خپل مخالفین په پاکستان کې ونیسي او ګوانتنامو ته ځې انتقال کړي، دوی په ډېر افتخار سره وایي چې په تېرو اتلسو میاشتو کې ځلور سوه اتیا کسان ونیول او امریکایانو ته ځې لاس ترلې تسلیم کړل!! ایران له خپلو مخکنیو امریکا ضد شعارونو سره سره، په دې تېرې کې د امریکایانو ملګرتیا وکړه، شمالي ټلواله ځې د امریکایانو تر قومندې لاندې جنګېدو ته تیاره کړه او شیعه ډلو ته ځې وویل چې د امریکایانو ملګرتیا ستاسو په ګټه ده، له دې لارې کولی شئ په حکومت کې په زړه پورې برخه ترلاسه کړئ. همدا وجه ده چې نن امریکائي افسران له دغو ډلو نه پوره راضي دي او وایي چې د بامیان امنیتي وضعیت او له امریکایانو سره د دې ولایت د خلکو مرسته تر ټولو ولایاتو ښه ده، په هغه ولایت کې ځې په درې سوه اتیا زره ډالره لګښت یو پوهنتون جوړ کړ.

۲. په دې شرائطو کې له دښمن سره "مخامخ جنګ" او د "جبهو پرانستل" نه مفید دي او نه ځې وخت. په دې سره د اصلي دښمن په ځای اکثراً هغه کسان تلف کېږي چې امریکایانو د څو ډالرو په مقابل کې استخدام کړي او د افغانانو په ضد ځې په لومړي خط کې جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هرڅومره زیاته وي په دښمن څه تأثیر نه کوي، باید عملیات داسي تنظیم شي چې اصلي دښمن ته تر زیات نه زیات تاوان ورسوي. د جبهه ځې جنګ په ځای باید په دښمن ناڅاپي بریدونو او کمین ته ترجیح ورکړی شي، په دې سره د یوې جبهې له مجاهدینو نه په لسهاوو واړه واړه ټولګي جوړېدی شي او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه ځې جنګ نه څوځو ځله زیات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه ځې جګړو لپاره چې مجاهدین کومو امکاناتو ته اړتیا لري، په دې ظروفو او شرائطو کې هغه نه شي ترلاسه کولی. باید په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چې په واك کې ځې لري او یا ځې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مقاومت باید داسي تنظیم کړي چې په کمو امکاناتو سره دښمن ته

زيات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مقاومت کولی شي. خو دا ګمان دې نه کوي چې دا وضعيت او له امريکايانو سره د نورو هېوادونو دا ملګرتيا به د اوږدې مودې لپاره په خپل حال پاتې شي. د امريکائي چارواکو بدمعاشي او مستي به حتماً يوه ورځ او شايد ډېر ژر په دې منتج کېږي چې نه يوازي د امريکا تر مشرۍ لاندې دا ائتلاف ختم شي بلکې د دوی په ضد يوه نړۍ واله جبهه جوړه شي. د ملګرو ملتونو او د نړۍ د اکثرو هېوادونو له مخالفت سره سره په عراق د امريکا يو اړخيز او وحشيانه برید او له دې برید سره د ډېرو هېوادونو شديد مخالفت او په ټولې نړۍ کې د امريکا ضد پرتمنو او سترو سترو مظاهرو دا خبره ثابته کړه چې د داسي يوې جبهې د تبلور لړۍ عملاً پيل شوې.

۳. که مقاومت په اوسنۍ بڼې کې دوام وکړي او مزيد تشديد شي، ډېر هېوادونه به د امريکا په اړه خپلو سياستونو کې تجديد نظر ته تشويق کړي.

۴. د مجاهدينو وسائلو او امکاناتو ته په پام سره بايد د عملياتو داسي طريقه غوره شي چې هم دښمن ته مسلسل تلفات واړوي، هم ئې د عملياتو له مخنيوي نه عاجز کړي، هم له مجاهدينو څخه د کم مالي مصرف غوښتنه وکړي او هم د مجاهدينو ځاني تلفات تر کم نه کم حد ته راکوز کړي. اوس نه د مخامخ جنګ وخت دی او نه د جبهو پرانستل مفيد او ګټور، د دې په ځای بايد چريکي جګړو ته ترجيح ورکړو، د جګړې ابتکار بايد د تل لپاره د مجاهدينو په واک کې وي، د برید وخت، ځای او څرنګوالی بايد دوی وټاکي، په دښمن باندې ټول بريدونه بايد ناڅاپي وي، په داسي وخت کې بايد په هغه برید وشي چې کاملاً غافل وي او د برید د مقابلې هيڅ تياری نه لري، په داسي ځای کې ورباندې برید وشي چې د سيمې جوړښت د مجاهدينو په ګټه او د دښمن په تاوان وي، دوی په پټې او مصئونې مورچلې کې او هغه په آوار او خلاص ميدان کې، دوی د غره په ډډې او ځنګل کې او هغه په بيديا کې او د مجاهد د وسلې خولې ته، لومړی ګوزار د مجاهد له خوا وي او دښمن ته د دفاع مجال هم په لاس ورنه شي.

۵. دښمن هڅه کوي چې لومړی په بريدونو اعتراف ونه کړي او که اعتراف ته اړ شو نو خپل تلفات پټ وساتي، داسي چې نه نړۍ وال ترې خبر شي او نه د امريکا

ولس، دا ځکه چې په بريدونو او اړول شوو تلفاتو اعتراف له يوې خوا په نړۍ کې د امريکا کاذب اعتبار ته کلکه صدمه رسوي او له بلې خوا د جنګ د دوام په ضد د امريکائي ولس مخالفت مزيد تشديدوی. متأسفانه مجاهدين تراوسه په دې نه دي توانېدلي چې د خپلو عملياتو او په هغوی کې د دښمن د تلفاتو مؤثق او مستند فيلمونه جوړ او د نړۍ د تلويزيونونو له لارې ئې د نړۍ والو مخې ته کېږدي. مجاهدين بايد دې ته خاصه توجه وکړي، د دوی عمليات په خپل ذات کې اهميت لري، خو د دې عملياتو اهميت به هلته څو برابره شي چې نړۍ وال تړې خبر کړی شي. مورږ دوی ته د داسي عملياتو يوه طرحه وړاندي کوو چې هم دښمن ته درانه تلفات اړول ممکن کوي او هم ئې مستند فيلم جوړيدی شي، په دې شرح:

- په دې عملياتو کې به تقريباً پنځلس مجاهدين برخه اخلي، چې له دوی سره به پنځه راکټ لانچرې، پنځه پيکا او له نوروسره وړې وسلې وي. معمولاً د دښمن د هري ګزمې د ګاډو شمېر تقريباً پنځه شپږ وي او د افرادو شمېر ئې د دېرشو شا او خوا کې، د همدې شمېر ګاډو او سورليو لپاره بايد ضروري وسائل برابر کړی شي.
- د عملياتو لپاره به داسي تنګه دره انتخابوي چې د سړک يوې بلې خوا ته لوړې ژورې، غر او ځنګل وي.
- د سړک په هغې ژۍ کې چې ګاډي ئې خوا ته تېرېږي، پنځه شپږ ځايه د هاوان تقريباً شپږ شپږ مرمۍ داسي ځای په ځای کړئ چې دوه ئې له ريموټ کنټرول نه لس پنځلس ګزه لرې، ښي اړخ ته، دوه په همدې فاصلې کېنې اړخ ته او دوه د ريموټ کنټرول خوا ته. د دې لپاره تاسو تقريباً شپږ دېرش د هاوان مرميو او شپږ ريموټ کنټرول او يو مقدار سيم ته ضرورت لرئ.
- ټولې مرمۍ بايد د سړک په ژۍ کې د سړک له سطحې نه تقريباً يو ګز اوچت ښخې کړئ، له ټانک نه پرته د نورو متحرکو اهدافو لپاره د سړک په منځ کې د مايـن له ښخولو نه تل ډډه وکړئ، دا ځکه چې په دې صورت کې د چاودنې ټولې چرې پورته درومي او د چاودنې له ځای نه يو او دوه ګزه لرې هدف ته هيڅ تاوان نه شي رسولی، حال دا چې د سړک په جګې ژۍ چاودنه کم له کمه تر پنځوسو ګزو ، ښي او کېنې اړخ ته، ټول اهداف تخريبوي. او تاسو په دغو شپږ ځايه چاودنو سره په شپږو

سوو گزو فاصلې کي د دښمن ټول روان ګاډي تخريبولی شئ، که څه هم د هري چاودنې خوا ته روان وي او يا له ماين څخه يوې بلي خوا ته تېر شوي وي.

- تاسو کولی شئ ټول ماينونه په يوه وخت او هلته منفجر کړئ چې د هر ماين خوا ته د دښمن د قطار يو ګاډی رارسېدلی وي او يا هر يو ببل ببل منفجر کړئ.
- په راکټ او پيکا مسلح مجاهدين بايد داسي ځای په ځای شوي وي چې له چاودنې سره سم هر ګاډی لومړی د راکټ او بيا د پيکا تر اور لاندي ونيولی شي او په پای کي له وړې وسلې نه استفاده وشي.
- ويډيوئې کامرې بايد داسي ځای په ځای شوې وي چې د عملياتو ټوله ساحه ئې تر نظر لاندي وي، له عملياتو نه مخکې د ټولې ساحې دقيق فيلم واخلي، د قطار د راتلو ، د عملياتو ساحې ته د رارسېدو ،د چاودنو ، د راکټونو او پيکاوو د ډزو ، د تخريب شوو ګاډو او د مړو او ژوبلو کسانو فيلم واخستی شي.
- دا عمليات بايد ډېر سريع او چټک ترسره شي، د عملياتو له پيل نه تر پای پورې او د عملياتو له سيمې نه وتل بايد تقريباً پنځه څلوېښت دقيقې ونيسي. دا ځکه چې د مخکنيو تجربو له مخې که دښمن له برید نه مطلع شي نو په همدومره وخت کي ئې جازونه ساحې ته رارسېدی شي. که څه هم په داسي عملياتو کي طيارې څه خاص او مؤثر کار نه شي کولی، نه په غرونو او ځنګلونو کي محدود شمېر مجاهدين موندلی شي او نه په غرونو او ځنګلونو کي د دوی بمباری څه اثر لري.
- که داسي څو عمليات ترسره شي او فيلمونه ئې نړۍ والو ته وښودی شي، امريکائي ځواکونو ته به په افغانستان کي پاتې کېدل ګران او ناممکن کړي. دوی له لبنان نه په خپلو دوو اډو کي د چاودنو او تقريباً دوه سوه اتيا کسانو د وژل کېدو په وجه ووتل او له صومال نه د دوی په قطار د يوه داسي برید په وجه ووتل چې څو امريکائي کماندوګان په کي ووژل شول او صومالیائې سرتېرو د امريکائي فوځيانو مړي په جيپانو پسې وترل او په سړکونو کي ئې وګرځول. د دې عملياتو فيلم د امريکا ولس هومره د جنګ په ضد او په صومال کي د امريکائي فوځونو د مزيد پاتې کېدو په خلاف راوپاراوو چې چارواکي ئې دې ته اړ کړل چې له دې

هېواد نه فوراً او له ځنډ نه پرته ووځي. د دا راز عملياتو لپاره د افغانستان شرائط تر بل هر هېواد نه زيات مساعد دي. کوم مجاهدين چې دا راز تاريخي عمليات ترسره کړي هغوی به د افغان ولس سرلوړي اتلان ګڼل کېږي او نومونه به ئې د جهاد په تاريخ کي په زرينو تورو ليکل کېږي. زمونږ هيله دا ده چې د مجاهدينو ځيني په خدای مين او زړه ور ټولګي د دا راز عملياتو لپاره چمتو شي او په دې سره د هېواد د آزادی ورځ رانږدې کړي.

افغانستان
۱۳۸۲۱۱۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

به دلیرمردان مؤمن کوهدامن وشمالي

به شما سروران سربلند مقاومت در برابر تجاوز شوروی، که با قربانی ها، حماسه آفرینی ها و حملات کوبنده و خستگی ناپذیر تان داستانهای همیشه به یادماندنی را در صفحات زرین تاریخ مقاومت ثبت کردید، حماسه هائی که هم دشمن همواره به یاد خواهد داشت و هم ملت سرافراز ما، به شما می گویم: چرا امروز که کشور تان باری دیگر بدست دشمنان اسلام اشغال شده است و وضعیت بدتر از سابق را بر کشور تان تحمیل نموده، استقلال، آزادی و حاکمیت ملي تان توسط نیروهای اشغالگر سلب گردیده و هویت اسلامي میهن تان به شدت تهدید می گردد، چرا خاموش و ساکت نشسته اید و نظاره گر این وضعیت غم انگیز و دردآور؟! مگر غیرت وهمت سلف مجاهد و آزاد منش تانرا از دست داده اید؟! آیا به این زندگی ذلت آور و ننگین راضی شده اید و ترس از دشمن، شهامت و ایمان تانرا کم رنگ ساخته و شما را به کرنش و سرخم کردن در برابر دشمن واداشته است؟! چرا راضی شده اید که عده ای از وطن فروشان بی ننگ و بی ایمان، گاهی شما را به روسها و کمونست ها می فروشند و تحت قومنده جنرالهای روسي و پرچمی با برادران افغانی تان می جنگانند و گاهی به انگلیسها و امریکائی ها می فروشند و فرزندان تانرا بخاطر منافع بیگانگان می جنگانند؟! به چشم خود می بینید که امروز در میدان هوایي بگرام و در اطراف پایگاه های نظامي نیروهای اشغالگر در کابل چه می گذرد، و هر شب و روز به عفت و ناموس چه تعداد دختران

افغان تجاوز صورت می گیرد؟! مگر نمی بینید که این وطنفروشان پست فطرت، دختران باعفت شما را وادار می سازند تا به این پایگاهها رفته و خاطر سربازان امریکائی و انگلیسي را شاد کنند و آرزوی شانرا برآورده سازند؟ اینها در محافل شبانه سربازان امریکائی شرکت می کنند، پیکهای شراب را از دست ساقی هائیکه که معمولاً دختران افغانی اند می گیرند و سرمی‌کشند، به رقص و پای کوبی می پردازند و در پایان محفل هر افسر امریکائی دخترافغانی ای را در آغوش می کشد و به خلوت می برد. پدران و برادران مجاهد شما در گذشته بخاطر دفاع از ننگ و ناموس خود به هر قربانی آماده بودند، از این باکی نداشتند که در راه دفاع از ننگ و ناموس، وجب وجب کابل و کوهدامن به خون آنان سرخ شود.

ما در این مدت بیش از یك ونیم سال هر روز منتظر بودیم که حماسه آفرینان شمالی و کوهدامن امروز و فردا قیام خواهند کرد، یکجا با مجاهدین ولایات شرقی، جنوبی و جنوب غربی کشور بر دشمنان هجوم خواهند برد، ناهید های دیگری از میان آنان سر خواهد افراشت، جوانان دلیر و سربه کفی در هر قدمی در برابر دشمن در کمین خواهند نشست و عده ای از اشغالگران را به جهنم خواهند فرستاد، و... ولی متأسفانه این انتظار تا حال برآورده نشد!! بر عکس دیدیم که تفنگداران این منطقه به کمك امریکائی ها و تحت قومنده آنان به پکتیا و کندهار فرستاده می شوند و علیه مجاهدین این ولایات جنگانده می شوند!! وقتی خبر حمله بر جیپ افسران امریکائی در کابل پخش شد گمان کردیم که کار مجاهدین کابل و شمالي خواهد بود، ولی بزودی معلوم شد که این نیز کار دیگران بود. از داستان این حمله قهرمانانه حتماً اطلاع دارید. امیرخان مجاهد، باشنده خوست که برای کار شخصی به کابل آمده بود، تصادفی صحنه تعقیب یك دختر افغانی توسط چند سرباز امریکائی را مشاهده می کند، می بیند که دختر افغانی با پریشانی و سرآسیمگی خود را به این سو و آن سو می زند تا از شر این خائنان که به به آبرو و عفت او چشم دوخته اند نجات بیابد، چاره ئي جز این نمی یابد که به پوسته امنیتی سربازان افغانی پناه ببرد، سربازان ترتیبی می گیرند که او را بطور مخفیانه و بدون آنکه امریکائی ها بفهمند، توسط تکسی از صحنه می کشند،

امریکائی ها فرا می رسند، از آنان می خواهد تا این دختر را هر چه زودتر در اختیار آنان بگذارند و یا آدرسش را به آنان بدهند، قومندان پوسته امنیتی به قومندان مافوق خود با مخابره تماس می گیرد و از او طالب هدایت می شود، از بالا به او هدایت داده می شود تا امریکائی ها را ناراض نکند، دختر را حاضر نموده و به امریکائی ها تسلیم کند او نیز مطابق این دستور عمل می کند و دختر بیچاره را به امریکائی ها تسلیم می کند، امیرخان از مشاهده این صحنه دردناك چنان تحریك گردیده، غیرت افغانی اش چنان به جوش می آید که تصیم عملیات قهرمانانه و شهادت طلبانه ای را علیه متجاوزان خائن می گیرد، سه عدد بم دستی تهیه نموده، در شهر کابل به جستجوی امریکائی ها می پردازد، در چند موردی امریکائی ها را می یابد ولی به این دلیل از اقدام به عمل منصرف می شود که در آنجا احتمال صدمه به عده ای از افغانها نیز وجود داشت، بلآخره این جیپ افسران امریکائی را در نزدیکی مسجد پلخشتی می یابد و با پرتاب یك بم دستی بسوی آنان و کشتن و زخمی کردن تمامی سرنشینان آن انتقام می کشد و صحنه را ترك می گوید، پولیس افغانی او را تعقیب می کند او در حالیکه دو عدد بم دستی دیگری نیز در اختیار داشت و با استفاده از آنها می توانست خود را نجات دهد، ولی غیرت افغانی اش اجازه نداد تا اسلحه اش را علیه این افغانان بی غیرت و نوکر اجنبی بکار گیرد، دستگیر شد او را به وزارت داخله بردند، تاج محمدوزیر داخله شخصاً از او پرسید که چرا به این عملیات متوصل شد، گفت: حقیقت جریان را به شما می گویم مشروط به اینکه مرا به امریکائی ها تسلیم نکنید، وزیر با او تعهد می کند و وی نیز تمامی این جریان را حکایت می کند، امریکائی ها می آیند و از وزیر داخله می خواهند تا نامبرده را به ایشان تسلیم نماید، وزیر از باداران امریکائی اش می خواهد تا اجازه بدهند پس از تکمیل مراحل ضروری تحقیقات او را تسلیم کنند، امریکائی ها به کرزی زنگ می زنند و به او می گویند که به وزیر داخله هدایت بدهد تا امیرخان را بدون تأخیر تسلیم دهند، کرزی نیز بلادرنگ به وزیر دستور می دهد، و وزیر بی ایمان، برخلاف تعهد خود، امیرخان قهرمان را دست بسته حاضر ساخته به سربازان امریکائی تسلیم می دهد، زمانیکه امیرخان

قهرمان را به دفتر وزیر حاضر کردند و به او گفتند که به دستور کرزی به امریکائی ها تسلیم داده می شوی، گفت: یا دستهای مرا باز کنید تا در اثنای تسلیم دهی هرچه توانستم انجام دهم و یا مرا همینجا تبرباران کنید و بگوئید که خود کشي کرد ، مرا به دشمن دست بسته تسلیم نکنید ، ولی خائنان وطنفروش هیچ یکی از خواسته های او را نپذیرفته او را به امریکائی ها تسلیم کردند ، در اثنائیکه او را از دفتر وزیر به بیرون می کشیدند ، بسوی وزیر داخله نزدیك رفته، بر رویش تف نموده، به او می گوید: نامرد ناجوان ، به عهدت وفا ننموده با من خیانت کردی.

مردم غیور کوهدامن و شمالي!

- آیا میان شما یك امیرخان قهرمان نیز یافت نمی شود؟
- تا چه زمانی این ذلت و رسوایي و تجاوز به ننگ و ناموس را تحمل می کنید؟
- مطمئن باشید که نیروهای امریکائی مثل نیروهای اشغالگر شوروی از میهن عزیز ما رانده خواهند شد.
- اگر اشغالگران در نتیجه مقاومت ها و قربانی های مجاهدان سربلند سائر ولایات، از کشور اخراج شدند ، جواب شما به آنان و به تاریخ آینده کشور چه خواهد بود؟
- بیائید با سهمگیری فعال در جهاد اسلامی، و بی زاری و برائت از وطنفروشان خائن به اسلام و ملت، دین اسلامی تانرا ادا نموده، تاریخ پر شکوه آباء و اجداد تانرا زنده کنید و خلف ناصالح و بی همت برای آنان نباشید.

افغانستان

۱۳۸۲۱۳۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

جنرال ته خطاب

جنرال صاحب! پاکستان دي ډېر ارزان خرڅ کړ، د ممپلیو په بیه!!

پاکستان له امریکا سره د افغانانو په ضد جګړي کي ملګری شو، امریکایانو ته ئې نظامي اډې ورکړې، له دغو اډو نه امریکائي طیارو په افغانانو باندي د بمباریو لپاره ۷۸۰۰۰ الوتنې وکړې، هري طیارې خپل بمونه او راکټي په افغانانو وورولې، د پاکستان له فضا نه په استفادې سره په سلهاوو کروز میزایلونه د افغانستان په لوري وتوغول شول، د امریکا د کماندوئي ځواکونو په سلهاوو ټولګي له پاکستان نه د عملیاتو لپاره افغانستان ته ننوتل، د افغانی شخصیتونو د وژلو لپاره ئې په کلیو او ښارونو کي کماندوئي عملیات ترسره کړل، د امریکایانو د بریدونو په ترڅ کي تر ۲۵۰۰۰ نه زیات افغانان ژوبل او وژل شوي، امریکائي ځواکونو د طالبانو هغه حکومت چې پاکستان قانوني حکومت ګڼلو او هغه ئې په رسمیت پېژندلو، نسکور کړ او په ځای ئې داسي حکومت جوړ کړ چې روسانو او ملګرو ئې غوښتو او په تېرو کلونو کي د زیاتو مصارفو په کولو د هغه په راوستو نه وو موفق شوي، امریکایانو د کابل واګې هغو ډلو ته وسپارلې چې د پاکستان په رقیبانو (روسیې، هند او ایران) پورې تړلې دي.

پاکستان نه یوازي په افغانستان باندي د امریکایانو د وحشیانه او ناجائز برید ملاتړ وکړ او په دې راضي شو چې د ده یو مسلمان ګاونډی هېواد د کفري ځواکونو په لاس اشغال شي، بلکي د طالبانو د حکومت په نسکورولو او د دوی په وژلو، نیولو او لاس تړلي دښمن ته په سپارلو کي ئې داسي له شرم او پېغور نه ډک خدمت کړی چې په انساني تاریخ کي د هغه مثال نشو موندلی!! په تاریخ کي داسي خو ډېر ځله لیدل شوي چې بې همته واکدارانو د ګوانښونو په وجه خپل خارجي

سیاست بدل کړی، د خپلو وقتي ګټو او مصالحو لپاره ئې له خپلو زړو دوستانو نه لاس اخستی، د یوې ډلې په ځای ئې بله ډله غوره کړې، له مخکنۍ ډلې سره ئې خپلې کړې ژمنې هېرې کړې او له خپلو تعهداتو په شا شوی، خو د داسي شرمناك عمل مثال نه شو موندلی چې یو حکومت دې د پردیو د ګټو لپاره هم خپلې ملي ګټې قرباني کړي او هم دې خپل ملګري د نورو په پښو کې ذبح کړي!! او دې ته دې تیار شي چې د خپلو ملګرو په وژلو ، نیولو ، سپکولو او له هېواد نه په شړلو کې د دوی د دښمن ملګرتیا وکړي او هغوی دې لاس تړلي دښمن ته وسپاري!! او حتی دې ته دې تیار شي چې په خپل هېواد کې د دغه اشغالګر ځواك استخباراتي شبکو ته دا اختیار ورکړي چې هرځوك په هر وخت او هر ځای کې نیولی او خپلو محبسونو ته لېږدولی شي او د مخالفینو په نیولو کې په هومره خلاص لاس عمل کولی شي چې په خپل هېواد کې ئې نه شي کولی، هلته د قانون په مراعات مکلف وي خو دلته هیڅ قانون او هیڅ اداره نه د هغه مخه ډپ کولی شي او نه له هغه نه د تپوس جرأت کولی شي، سی آی اې او اف بی آی د شپې په تیاره کې په کورونو برید وکړي، خپل مخالفین ونیسي، د خپلې خوښې پټو ځایونو ته ئې انتقال کړي، خو نه داخله وزیر خبر وي، نه وزیر اعلی او نه د سیمې نورې اړوند اداري!!

پاکستاني چارواکي وایي چې مونږ د افغانستان په خلاف جګړې کې له امریکا سره د ملګرتیا په نتیجه کې اته سوه ملیونه ډالره ترلاسه کړل!! د دې معنی خو دا ده چې ګواکې پاکستاني چارواکو پاکستان او افغانستان په اته سوه ملیونه ډالره خرڅ کړل!! او دا خو په حقیقت کې د ممپلیو په بیه د دوو هېوادونو د خپلواکۍ، استقلال، عزت او تاریخ خرڅول دي!! په داسي شرمناکي خبرې خو هر باعزته انسان د شرم احساس کوي، هیڅ باضمیره انسان به د دې جرأت ونه کړي چې په داسي کرکجنې خبرې خپله خوله ناولې کړي، د څو ډالرو لپاره د ګاونډي دوست ملك په ضد په ناروا جګړې کې داخلېدل او د بې ګناه افغانانو په بې رحمانه وژنو کې شرکت، او دښمن ته د خپلو پرونیو دوستانو لاس تړلي سپارل، د یوه خپلواك حکومت د چارواکو له شان نه خو پرېږده له اجرتي قاتلانو نه هم بعیده بربنبي!! ترکیې چې له کلونو کلونو د امریکا فوځي اډه وه، د شپږ ملیارده ډالرو په مقابل

کي هم د داسي کار له کولو ډډه وکړه.

امریکائي اړوند اداري وايي چي پاکستان ته له امریکا سره په دې جګړي کي د ملګرتیا په وجه لس ملیارده ډالره خساره رسېدلې، پاکستاني چارواکي دا خبره نه مني او وايي: لس ملیارده نه فقط یو ملیارد تاوان رارسېدلی!! لومړی خو د دوی خبره د منلو نه ده، دوی په دې جګړي کي د پاکستان د برخي اخیستو د څرنګوالي د ډېرو برخو په اړه خپل ولس ته نه یوازي حقایق نه دي ویلي بلکي په ډېرو مواردو کي ئې هغوی ته دروغ ویلي!! د ۷۸۰۰۰ نظامي الوتنو په هکله هم هغوی خپل ولس ته هیڅ نه وو ویلي، په پاکستان کي د ایف بي آی او سی آی اې د هر یرغل نه وروسته امریکایان په مسلسله توګه وايي چي مورږ د پاکستاني ادارو په ملګرتیا دا عملیات ترسره کړل، او دا دا کسان مو ونیول، خو پاکستاني چارواکي د خپل ولس په سترګو کي خاورې اچوي او په دروغو دعوی کوي چي په دې نیونو کي د هیڅ بهرني ملك کومي اداري برخه نه درلوده!! که له دوی سره دا خبره ومنو چي پاکستان ته یو ملیارد خساره رسېدلې نو د دې معنی خو دا شوه چي تاسو د امریکایانو د خدائي خدمتګارانو په څېر په جنګ کي برخه واخیسته!!

په افغانستان باندي د روسي ځواکونو له تېري نه وروسته د امریکا د هغه وخت جمهور رئیس جیمی کارتر غوښتل پاکستان ملګرتیا ته چمتو او د شوروی اتحاد د فوځي ګواښ د مخنیوي په کار کي د امریکا په ځنګ کي ودریدو ته تیار کړي، د دې لپاره ئې مرحوم جنرال ضیاءالحق ته د ۲۰۰ ملیونه ډالرو بلاعوض مرستي ورانديز وکړ، ضیاءالحق نه یوازي دا مرسته قبوله نه کړه بلکي د امریکایانو په ځواب کي ئې وویل: دا خو نو په ممپلیو خوشحالول شو!! دا په داسي حال کي چي د هغه وخت شپږ سوه ملیونه ډالرو د اوس وخت شپږو ملیاردو ډالرو ارزښت درلود، او په داسي حال کي چي هغه وخت پاکستان په خپله د شوروی ځواکونو له مخامخ او مستقیم ګواښ سره مخامخ او د امریکا ملګرتیا ته اړ وو، خو اوس پاکستان د یوه ګاونډي هېواد په نیولو کي د امریکا په جګړي کي شریك شوی!!

پاکستاني چارواکي د مظلومو افغانانو د نیولو او امریکا ته د سپارلو په اړه

وايي چي مورږ پاکستان ته په غيرقانوني توګه راغلي کسان نيولي دي!! دوی ته بايد څو خبري ورپه ياد کړو:

- په غير قانوني توګه له راغلو کسانو سره خو بايد د پاکستان د مروجه قوانينو مطابق عمل شوی وی، نه دا چي اف بی آی ته تسليم او له پاکستان نه ګوانتنامو ته انتقال شي.
- آيا تاسو امريکايانو ته هم ويلي چي افغانستان ته د تلو لپاره هم د پاکستان ويزې ته ضرورت لري او هم د افغانستان!! تر اوسه مو څومره امريکائي کماندوګانو او پيلوټانو ته په افغانستان د بمباری او په دې هېواد کي د کماندوئي عملياتو لپاره ويزې ورکړې؟
- په پاکستان کي مېشت افغان مهاجرين نه پاسپورت لري او نه په ويزه راغلي، آيا د ويزې د نه درلودو په وجه د دوی هر يو نيولی شئ او له هغوی سره د هري ناروا معاملې کولو حق لرئ؟

مورږ د پاکستاني چارواکو دې وينا ته حيران يو چي وايي: که څوک د کفر او اسلام جګړه کوي په خپل ملك کي دې وکړي، دلته دې د کفر او اسلام ترمنځ د جګړي خبره نه کوي!! دلته د کفر او اسلام نه بلکي د ايمانداری او بې ايمانی او ... خبره ده!! دوی ته ناچار بايد څو خبري وکړو:

- افغانان خو پاکستان ته د کفر او اسلام ترمنځ د جګړی لپاره نه دي راغلي، دلته خو هغوی د داسي کومي جګړي بيرغ نه دی اوچت کړی او داسي کومه جګړه ئې دلته نه ده کړې او ستاسو د دې خبري په مقصد هم نه پوهېږي!!
- دا خو تاسو يئ چي په افغانستان کي د کفر او اسلام ترمنځ جګړي کي شريك شوئ، او د مسلمانو افغانانو په خلاف مو د اسلام دښمنه امريکايانو مرسته او ملګرتيا وکړه.
- افغانان په خپله خوښه او د مېلې لپاره پاکستان ته نه دي راغلي، بلکي د مجبوريت او د هغې جګړي په وجه راغلي چي ستاسو امريکائي ملګرو وربانديز تحميل کړه.
- د کفر او اسلام تر منځ جګړه خو په هر وخت او هر ځای کي روانه ده، اوس خو د

نړۍ اکثر جګړې د اسلام په ضد د کفري ځواکونو جګړې دي، که دا د کشمېر جګړه ده يا د فلسطين، چيچين، عراق، افغانستان، صومالیا او ... جګړه، دا جګړه د پاکستان له جوړېدو نه رانيولې تر نن پورې په پاکستان کي هم روانه ده، د ايمانداریۍ او بې ايمانۍ ترمنځ جګړه هم د اسلام او کفر تر منځ جګړه ده، د مظلومو کشمېريانو په ضد د هندوانو ملګرتيا هومره د اسلام ضد عمل دی لکه د افغانانو او عراقيانو په خلاف د امريکا، د فلسطينيانو په ضد د اسرائيل او د چيچينيانو په خلاف د روسانو ملګرتيا. په داسي ملګرتيا سره انسان د اسلام له دائرې وځي، الله تعالی د هغه د ايمان دعوی دروغجنه او بې بنسټه ګڼي. داسي ګمان مه کوئ چې د مسلمان په ضد له کافر سره د ملګرتيا باوجود څوك مسلمان پاتې کېدی شي. تاسو خپل سياست وکړئ، په سياست کي دروغ، دوکه، عوام فريبي، وعده خلافي... هم پېرونکي او پلويان لري، د کفر او اسلام خبره علماوو ته پرېږدئ، له علماوو نه تپوس وکړئ چې آيا له کافر سره د مسلمان په ضد جګړې کي د ملګرتيا باوجود څوك مسلمان پاتې کېدی شي؟ آيا اسلام د دې اجازت ورکوي چې څوك د ځان ژغورنې لپاره د يوه قاتل په وينا بل ووژني يا د يوه مظلوم انسان په وژلو کي د ظالم ملګری شي؟؟ هغوی به د قرآن د صريحو آيتونو په استناد درته ووايي چې نه!!

- امريکا نه افغانستان يوازي د خپلو متو په زور نيولی او نه عراق، که له افغانانو او عراقيانو سره خيانت نه وی شوی او د اسلامي هېوادو واکدارانو امريکايانو ته دا اجازه نه وی ورکړې چې خپل توپك د دوی په اوږه کېږدي او د افغانانو او عراقيانو سينې په نښه کړي، نه ئې افغانستان نيولی شو او نه ئې عراق. دا هم بايد هېره نه کړو چې که څه هم امريکائي ځواکونو په افغانستان او عراق کي مؤقته نظامي بريا ترلاسه کړې خو په اخلاقي او سياسي لحاظ ئې داسي ماتې خوړلې چې په هيڅ څه ئې نه شي جبرانولی. د دې وحشيانه يرغل په نتيجه کي چې د امريکا په ضد په ټولې نړۍ کي کومه ژوره کرکه او نفرت راولاړ شوی د انساني تاريخ په اوږدو کي د هيڅ استعماري ځواك په ضد د هغه مثال نه شو موندلی، نه د چا په ضد دومره مظاهرې شوې او نه ئې دومره بېرغونه او د مشرانو عکسونه

سوځول شوي. دا د زړونو ژوره کرکه به ورو ورو مقاومتونه زېږوي او په عکس العملونو او انقلابونو به بدلېږي. د استعماري ځواکونو زوال هغه وخت پيل شي چي په اخلاقي او سياسي لحاظ ماتې وخوري. امريکايانو په افغانستان او عراق خپل بربنډ تېري ته د تروريزم په خلاف د جګړې نوم ورکړ خو په دې يرغلونو سره ئې نه يوازي هغه څه ختم نه کړی شو چي دوی ئې تروريزم ګڼي، بلکي هغه مزيد تشديد شو، مزيد تروريستان راپيدا شول او مزيد تروريستي عمليات ترسره شول. دا تروريزم په حقيقت کي د امريکائي تروريزم زېږنده ده، چاره ئې دا ده چي امريکا په خپلو استعماري سياستونو کي تجديد نظر وکړي، په نورو ملکونو کي خپلې نظامي اډې وتړي او خپل فوځونه وباسي، که امريکايانو خپل ځواکونه له ۱۱سپتمبر نه د مخه له سعودي نه ايستلي وی نو ښايي د نيويارك او واشنګټن خونړی پېښې به نه وې ترسره شوې. که له سعودي نه وتلو ته اړ کېږي نو له عراق او افغانستان نه خو به خامخا وځي، دوی په عراق او افغانستان کي فقط دوه رژيمونه نسکور کړي، نه د امنيت په تأمينولو موفق شوي او نه د يوې قوي مرکزي ادارې په جوړلو ، نه ئې جګړه ختمه کړی شوه او نه ئې په دې هېوادونو خپله سلطه قائمه کړی شوه، ټول افغانستان او عراق خو پرېږده يوازي په کابل او بغداد کي هم د امنيت په راوستلو او د دې ښارونو په اوضاع مسلط کېدو موفق نه شول، دا دی ګورو چي د مجاهدو عراقيانو او افغانانو مقاومت او په يرغلګرو ځواکونو د دوی پرله پسې بريدونه روان دي او ورځ په ورځ تشديد کېږي، د امريکائي ځواکونو تلفات د جګړې په دوران کي هومره نه وو لکه له جګړې نه وروسته، د امريکايانو په ضد اصلي جګړه اوس پيل شوې.

- پاکستاني چارواکو دا هم ويل چي د افغانستان په جګړې کي له امريکا سره د ملګرتيا په نتيجه کي به امريکا د کشمېر په مسئله کي د پاکستان مرسته وکړي، د دوی له وينا نه داسي معلومېده چي ګواکي امريکايانو په دې اړه له دوی سره خاصه ژمنه کړې!! خو دا دی اوس د دې خبري حقيقت هم ټولو ته څرګند شو ، امريکا د آزادي غوښتونکو کشمېريانو جهادي ډلي د تروريستي ډلو په لست کي ونيولې او له اسلام آباد نه ئې مکرر وغوښتل چي د دغو تروريستي ډلو له حمايت نه لاس

واخلي، په پاکستان کي د دوی مرکزونه بند کړي، او له سرحد نه د دوی د اوښتلو مخه ونيسي، او متأسفانه پاکستاني چارواکو هم دوی ته لاس په سينه کيښود او وئې ويل: داسي مرکزونه نشته، که وي نو سر له سبا به بند وي!! له دې نه معلومېږی چي امريکا د کشمېر په اړه همغه سياست لري چي د فلسطين په اړه ئې لري، هلته د ابو مؤذن په لاس د مجاهدو فلسطينيانو ځپل غواړي او دلته د پاکستاني جنرالانو په لاس د آزادي غوښتونکو کشمېريانو ځپل!! گمان نه کوو چي امريکايانو دې له پاکستاني چارواکو سره د کشمېر په اړه د مرستي ژمنه کړې وي، که بالفرض محال داسي کومه اشاره شوې وي نو نه پوهېږو چي پاکستاني چارواکو څنگه د هغو امريکايانو په درواغجنو وعدو باور کاوو چي تل ئې ملگري د خپلو گټو لپاره قرباني کړي او په سخت حالت کي ئې يوازي پرېښي، څوك چي خپل ولس غولوي، له پردیو سره به څنگه صادقانه چلند وکړي، دوی خو خپل ولس ته په عراق د حملې په څېر د لويې پېښې په اړه دروغ وويل!! بش او بلير په عراق د برید لپاره ويل چي عراق گڼ د وژنې وسلې جوړوي او کولی شي په پنځه څلوېښت دقيقو کي دا وسلې د استعمال لپاره تيارې کړي، خو دا وسلې نه د جگړې د دريو اونيو په حساسو شېبو کي استعمال شوې او نه د ټول عراق له نيولو نه وروسته پيدا کړی شوي، او اوس د امريکا او بريتانيا استخباراتي اداړې وايي چي په عراق له برید نه مخکي ئې خپلو حکومتونو ته هيڅ داسي کوم راپور نه وو ورکړی چي په عراق کي د دغو وسلو شته والی ثابت کړي!!

دا د امريکائي يرغلگرو خدائي خدمتگاران بايد په دې پوه شي چي نه به دوی تل د واك په گدۍ ناست وي، نه به دا مظلومان چي دوی ئې نيسي او خپلو امريکائي بادارانو ته ئې لاس تړلي سپاري تل بې وسه، مظلوم او په زندانونو کي وي، او نه به پوليس، فوځ، اف بی آی او سي آی اې د تل لپاره د دوی حفاظت او ساتنه کوي او د ځورول شوو له غچ او انتقام نه به ئې ساتي! د هغو ورځو په فکر کي هم بايد واوسي چي د قدرت له گدۍ نه راکوز شوي، نه ئې پردي ځواکونه حفاظت کوي او نه ئې فوځ او پوليس په خدمت کي وي او د عادي خلکو په څېر داسي ژوند کوي چي هرڅوك له دوی سره محاسبه کولی شي، له گربوانه ئې نيولی

شي او خپل غچ ترې اخيستی شي!! او مخصوصاً هغه ساعت بايد هېر نه کړي چې د ذوالانتقام حسيب خدای په وړاندي به ودرېږی، نه به د مرستي لپاره څوک لري او نه د شفاعت لپاره.

حکمتيار
افغانستان
۱۳۸۲۱۳۱۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

د اساسي قانون لوبه

موضوعات:

- د هېواد د اشغال په حالت کي د اساسي قانون د جوړولو مقصد او معنی دا ده چي نیواکگر ځواکونه د خپلو برېڅو لپاره د قانون حصار جوړ کړي او په افغانستان خپلي سلطې ته قانوني بڼه ورکړي!!
- د هېواد اساسي قانون باید هغه وخت جوړ شي چي خپلواکي ترلاسه شوې وي، ولس د خپلي آزادې ارادې د ابراز توان او استقلال ولري، په هېواد باندي د ولس د خوښي نظام مسلط وي نه د پردیو په زور مسلط شوی نظام او د اساسي قانون ضرورت د یوې داسي شورى له خوا تشخیص شي چي د ټول ملت استاځیتوب کوي، د قانون د تسوید او تصویب مراحل هم د همدې ممثلې شورى لخوا ترسره شي.
- د جینیوا د کنوانسیون له مخې هیڅ نیواکگر ځواك حق نه لري چي د اشغال شوو هېوادونو په اساسي قانون، درسي نصاب او جزائي او مدني قوانینو کي تغیرات راولي.
- هغه حکومت چي خپل امنیت نه شي ساتلی، له ارګ نه بهر ئې فرمان نه چلېږي، څنګه د اساسي قانون د جوړولو خبره کوي؟ مګر مخکني اساسي قانون خلکو ته امنیت، کور، کار، کالي، ډوډۍ، دوا ، درمل، تعلیم، ورکړ چي دا به ئې ورکړي؟ مګر هغه قانون د ملي شتمنیو د غارت، اختلاس، رشوت، خیانت، داخلی جګړو ، ډله ییزو وژنو او د عوامو په سر، مال او عزت د تېري مخنیوی وکړی شو چي نوی اساسي قانون به ئې وکړي؟!

- قرآن مور ته د دې لارښوونه کوي چې لومړی باید خپلواکي ترلاسه شي، بیا باید د ټولنې د اجتماعی‌امورو د تنظیم لپاره قانوني اقدامات وشي او اقتصادي اصلاحات ترسره شي.

متن:

د اساسي قانون د تسوید او تصویب په اړه چې د کابل د لاس پوڅي حکومت له لوري کومه لوبه روانه ده د ټبرې لوبې جرګې په څېر یوه غولوونکي او خندوونکي ډرامه ده. په داسي حال کي چې زمور هېواد د انګرېزانو او امریکایانو لخوا اشغال شوی، د هېواد په پلازمېنې او لویو ښارنو کي بهرني فوځونه ځای په ځای شوي، په بګرام، خواجه رواش، خوست، ګردیز او کندهار کي ئې نظامي اډې جوړې کړې، په جلال آباد، مزار، هرات ... کي د دوی قطعات مستقر شوي، ځمکه او فضا د دوی په واک کي ده، د دوی ځمکني او هوایي ځواکونه د افغانانو له اجازې پرته ځي راځي، په هري سیمي چې وغواړي برید کوي، په هر کلي چې وغواړي بمونه وروي، د هر چا د نیولو او وژلو حق ځان ته ورکوي، د افغانستان په داخل کي ئې زندانونه جوړ کړي، په زرهاوو کسان ئې نیولي، ځینې ئې د خپلو داخلي اډو په زندانونو کي ساتلي او ځینې ئې په نورو هېوادونو کي خپلو اډو ته انتقال کړي، کرزی ئې د کارمل په څېر په خپلو عسکري طیارو کي کابل ته انتقال کړ، د حفاظت لپاره ئې د امریکائي کماندو قطعه په ارګ کي مستقر شوه، د بن په غونډې کي ئې د خپلې خوښې ډلې راغونډې کړې، د خپلې خوښې فیصلې ئې په دوی امضاء کړې، په افغانستان باندې د خپل ناروا تېرې او په دې هېواد د یوه لاس پوڅي حکومت د تپلو موافقه ئې له دوی نه واخیسته، د لویې جرګې د جوړولو لپاره ئې د خپلې خوښې داسي کسان په یوه کمیسیون کي راغونډ کړل چې نه د کومې سیاسي ډلې لخوا معرفي شوي، نه له کوم افغان نه د دوی په هکله پوښتنه شوې او نه د دوی حیثیت او سابقه چا ته معلومه ده!! جرګې ته ئې د هماغه ځواکونو استاځي راوبلل چې د بهرنیو ځواکونو په مرسته د افغانستان په بېلو بېلو سیمو مسلط شوي او ... نو په داسي حالت کي چې د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکمیت ئې تر پښو لاندې شوی، د دوی برخلیک د پردیو په لاس کي او د

پردیو د خوښي افراد او ډلي وربانديي مسلط شوي، په دې حالت کي د هېواد لپاره د اساسي قانون د جوړولو معنی دا ده چي نیواکگر ځواکونه د خپلو بړیڅو لپاره د قانون حصار جوړ کړي او په افغانستان خپلي سلطې ته قانوني بڼه ورکړي!! لکه څنگه چي د تېري غولوونکي لوبې جرگې ډرامه ئې د دې لپاره جوړه کړه چي په بن کي جوړ شوي لاس پوڅي حکومت ته د مشروعیت پرتوگ ورواغوندي، اوس هم غواړي د امریکایانو د خوښي سیکولر نظام ته قانوني بنسټ جوړ کړي.

هرڅوك په دې پوهېږي چي د یوه هېواد لپاره اساسي قانون بایدپه داسي حالت کي جوړ شي چي:

- خپلواك وي او ولس ئې د خپلي آزادې ارادې د ابراز توان او استقلال ولري.
- په هېواد باندي د ولس د خوښي نظام مسلط وي نه د پردیو په زور مسلط شوی نظام.
- د اساسي قانون ضرورت د یوې داسي شورى له خوا تشخیص شي چي ټول ملت تمثیلوي. د قانون د تسوید او تصویب مراحل هم د همدې ممثلې شورى لخوا ترسره شي.
- د قانون په تسوید کي باید د ټولنې دیني او مذهبي جوړښت او فکري او فرهنگي بنسټونه په کلکه مراعات شي، د ملت رأیې او غوښتنو ته پاملرنه وشي او د هېواد خپلواکي او ملي حاکمیت تضمین شي. دا کار یوازي په هغه صورت کي ممکن دی چي هېواد د پردیو له سلطې آزاد وي او ممثل منتخب پارلمان د هېواد لپاره اساسي قانون جوړ او تصویب کړي.

د جینیوا د کنوانسیون له مخې هیڅ نیواکگر ځواك حق نه لري چي د اشغال شوو هېوادونو په اساسي قانون، درسي نصاب او جزائي او مدني قوانینو کي تغیرات راولي. د دې کنوانسیونونو په وړاندي امریکا او انگلستان تعهد او امضا کړې!! خو سره له دې زمونږ د هېواد د اشغال په وخت کي راته اساسي قانون جوړوي، زمونږ تعلیمي نصاب ئې بدل کړ او د قضائي نظام د بدلولو لړۍ ئې پیل کړې!!

زمونږ له نظره اساسي خبره دا ده چي لومړی دې بهرني فوځونه له افغانستان

نه ووځي، د افغانانو خپلواکي او ملي حاکميت دی تأمين شي، افغانانو ته دې له بهرنۍ مداخلې او فشار پرته د خپل برخليك د ټاکلو حق ورکړی شي، د افغانانو واقعي استائي دې د انتخاباتو له لاري او په خپله د دوی په خوښه غوره شي، د منتخبو استائو لويه غونډه دې د افغانستان د راتلونکي سياسي نظام په اړه تصميم ونيسي. افغانان په خپل هېواد کي نه پردي ځواکونه مني، نه د پرديو په لاس تپل شوي حکومتونه او نظامونه او نه د پرديو د مټو، وسلو او پيسو په زور مسلط شوي واکداران. که د روسانو کارمل ئې ونه منلو د امريکايانو کارمل او د انګرېزانو بل شاه شجاع به هم ونه مني. که روسان ونه توانېدل چې د لسو کلونو جګړو او يونيم مليون افغانانو په وژلو د خپلي خوښي کمونست رژيم په افغانستان تحميل کړي، امريکايان او انګرېزان هم نه شي توانيدی چې سيکولر نظام او مريي حکومت په دې شهيد پالونکي هېواد تحميل کړي.

دا تل د يرغلګرو بد خوی پاتې شوی چې تر غولوونکو شعارونو لاندي په بی دفاع ملکونو تېری کوي، د ښکيلاك شوو هېوادونو خپلواکي او ملي حاکميت سلبوي، ملي مشران ئې يا وژني، يا ئې د محبسونو تورو خونو ته لېږي او يا ئې له هېواده شړي او د دوی په ځای مزدور واکداران راوړاندي کوي، د دوی ملي هويت او هغه اجتماعي نظام ختموي چې د دوی د مذهب او معتقداتو په بنسټ ولاړ وو او د هغه په ځای د خپلي خوښي هغه نظامونه په دې هېوادونو مسلطوي چې د تل لپاره د استعمارګرانو ګټې خوندي وساتي، خو له دې سره سره د دغو نيول شوو سيمو له اوسېدونکو نه غواړي چې ښکيلاك ګران وستايي، دوی خپل ژغورونکي وګڼي، د دوی مننه وکړي او په نوي حالت او ټول هغه څه سل په سلو کي راضي وي چې يرغلګرانو له خپلي سلطې نه وروسته په دوی پېرزو کړي، د دوی له لوري تپل شوی نظام او چارواکي ئې وستايي او هغه چا ته بد و رد ووايي چې د يرغل مخې ته ودرېدلي، له خپل ملي هويت او ملي حاکميت نه دفاع کوي او د خپل هېواد استقلال غواړي. روسانو همداسي وکړل او دا دی امريکايان او د دوی ګوداګي انګرېزان همداسي کوي.

امريکايانو افغانستان اشغال کړ، ۲۵۰۰۰ افغانان ئې په قتل ورسول،

مخکنی رژیم ئې نسکور او د هغه په ځای ئې د خپلي خوښي نظام او واکداران د کروز میزایلونو، بی ۵۲ او ایف ۱۲ طیارو په زور په افغانستان تحمیل کړل او بیا ئې د خپلي بربنډې او ایستل شوې توري لاندي د خپلي خوښي کسان د لوېې جرګې تر غولوونکي نامه لاندي راغونډ کړل ترڅو هغه نظام ته مشروعیت ورکړي چې دوی د لیزري بمونو په زور په افغانانو مسلط کړ او دا همغه کار وو چې انګرېزانو د نادرخان د راوستلو په وخت کي وکړ. د لوېې جرګې کمیسیون امریکایانو جوړ کړ، غړي ئې د دوی له خوا وټاکل شول، بیا همدې کمیسیون د هر استاځي د غوره کولو لپاره د خپلي خوښي شل شل کسان غوره کړل!! نه د شلو کسانو په هکله له عام ولس نه پوښتنه شوې او نه دوی ته د خپلو استاځو د انتخاب حق ورکړی شوی، د دې خبري معنی دا وه چې د کمیسیون غړي په مستقیمه توګه او د لوېې جرګې غړي په غیرمستقیمه توګه د امریکایانو لخوا غوره شول، د امریکایانو لخوا جوړې شوې دغي جرګې هغه حکومت ته د اعتماد رایه ورکړه چې امریکایانو لا د مخه جوړ کړی وو، هم ئې ترکیب د دوی لخوا جوړ شوی او هم ئې رئیس او د کابینې غړي د دوی لخوا غوره شوي وو، جرګې فقط لاسونه اوچت کړل او امریکایانو په دې لاس اوچتولو استناد وکړ او نړیوالو ته ئې وویل چې دا ده موږ په افغانستان کي د طالبانو د دیکتاتوری نظام په ځای یو ښکلی دیموکراتیک نظام او د خلکو د خوښي حکومت جوړ کړ!! نړیوال په دې څه پوهېږي چې د دیموکراسۍ په دې امریکائي نسخې کي نه د رأیې کارت شته، نه د رأی اچولو صندوق شته، نه کاندید شته، نه ولس د رأیې ورکولو حق لري او نه د خپلي خوښي استاځي غوره کولی شي، دا په حقیقت کي د بی ۵۲ دیموکراسي ده. د دې دیموکراسۍ بنسټ له هېواد نه بهر په بن کي کیښودلی شوی، هلته امریکایانو د هغو ډلو استاځي راغونډ کړل چې په افغانستان باندي ئې د امریکا د حملې ملاتړ وکړ او په جګړې کي ئې د امریکا د ځمکنیو فوځونو په ځېر عمل وکړ. امریکایانو د بن جرګه په داسي وخت کي دائره کړه چې د طالبانو واکمني په نسکورېدو وه او امریکایانو غوښتل چې له دې جرګې نه له یوې خوا په افغانستان باندي د خپل وحشیانه او ناروا تېري د مشروعیت سند ترلاسه کړي او نړیوالو ته دا حمله د افغانانو د

غوښتنو مطابق وښيي او له بلي خوا د افغانستان لپاره راتلونکی امریکائي نظام د افغان ولس د خوښي نظام معرفی کړي. د بن جرګې هم د حملې ملاتړ وکړ او هم ئې د راتلونکي نظام هغه ترکیب تائید کړ چې طرحه ئې امریکایانو وړاندي کړې وه او هم ئې هغه چا ته رایه ورکړه چې امریکایانو د همدې نظام په سر کي د ده راوستل غوښتل!! د جرګې په ورځ هر چا ته دا خبره جوته شوه چې د افغانستان اصلي واکمن د جورج بش خاص استاځی زلمی خلیل زاد دی چې په حقیقت کي د افغانستان لپاره امریکائي وایسرا دی.

د اساسي قانون د تسوید او تصویب بهیر په څرګنده دا ښیي چې دا هم د امریکائي لوبې جرګې په څېر هسي د عوامو د غولولو لپاره یوه خندونکي ډرامه ده چې غواړي د خلکو پام له اصلي مسئلو نه بل لوري ته واړوي او په خوشو ببهوده خبرو ئې مصروف کړي!!

هغه حکومت چې خپل امنیت نه شي ساتلی، له ارګ نه بهر ئې فرمان نه چلېږي، په ارګ کي هم د تش په نامه جمهور رئیس امنیت امریکائي کوماندو تأمینوي، نه په لویو ښارونو کي د چا د سر، مال او عزت حفاظت کولی شي او نه په لویو لارو او اطراف کي، په حکومت کي شامل ډلي په خپلو منځونو کي په دوامدارو جګړو بوختې دي، هره ورځ د دوی د نښتو او د بې ګناه خلکو په سر، مال او عزت د دوی د وحشیانه تېریو او ډله ییزو وژنو راپورونه خپرېږي، خو حکومت نه په خپله او له دې رسوایي نه د ځان ژغورلو په اړه د څه کولو توان لري او نه ئې بهرني حامیان دا ستونزه ورته حل کولی شي... نو داسي حکومت په اساسي قانون څه کول غواړي، په دې سره به د ځان، هېواد او ولس کوم مشکل حل کړی شي؟! مګر مخکني اساسي قانون د دوی کومه ستونزه حل کړه چې نوی اساسي قانون به ئې ورته حل کړي؟! مګر مخکني اساسي قانون خلکو ته امنیت، کور، کار، کالي، ډوډۍ، دوا، درمل، تعلیم... ورکړ چې دا به ئې ورکړي، مګر هغه قانون د ملي شتمنیو د غارت، اختلاس، رشوت، خیانت، داخلی جګړو، ډله ییزو وژنو او د عوامو په سر، مال او عزت د تېری مخنیوی وکړی شو چې نوی اساسي قانون به ئې وکړي؟!

قرآن مورِ ته د دې لارښوونه کوي چې لومړی باید خپلواکي ترلاسه شي او د طاغوتي ځواکونو استبدادي سلطه پای ته ورسېږي، بیا باید د ټولنې د اجتماعی‌امورو د تنظیم لپاره قانوني اقدامات وشي او اقتصادي اصلاحات ترسره شي. مورِ ته وایي چې موسی علیه السلام ته تورات د فرعون له نسکورېدو وروسته ورکړی شو او محمد علیه السلام د سود تحریم د مکي له فتحې نه وروسته اعلان کړ. یعني قانوني اقدامات له آزادۍ نه وروسته او اقتصادي اصلاحات له بری نه وروسته.

امریکایان او د دوی بړیځي دغي خندوونکي ډرامې ته د یوه دیموکراتیک بهیر!! نوم ورکوي او په خپلو تبلیغاتو کي همدا له شرمه ډك ارتجاعي حرکت د دیموکراسۍ په لوري د ستاینې وړ خوځښت ګڼي!! افغانان وایي: په داسي دیموکراسۍ دي لعنت وي، دې دیموکراسۍ خو زمورِ خپلواکي سلب کړه، بهرني ځواکونه ئې په مورِ مسلط کړل، د دوی له سلطې وروسته په هیڅ سیمي کي نه د چا سر خوندي دی، نه مال او نه عزت او ناموس. جانیان په مورِ مسلط شوي، د ملك واګې د پردیو او د دوی د مفسدو ملګرو په لاس کي دي، غله، داړه ماران او بدنام جنایتکاران په افغانستان حکومت کوي، د امریکایانو د ټولو هڅو او دروغجنو تبلیغاتو سره سره د کوکنارو کرهنه سر کال د تېرو کلونو په نسبت کم له کمه دوه برابره زیاته شوې، په ډېرو هغو سیمو کي چې هیڅکله هلته کوکنار نه کرل کېدل د امریکائي نظام له راتلو نه وروسته هلته په وسیع پیمانه کوکنار کرل شوي، امریکایانو چې د کوکنارو د مخنیوي لپاره کومې پیسې مختص کړې وې هغه اکثراً د دوی د غلو ملګرو په جیبونو کي ولوېدې!!

د تأسف خبره خو لا دا ده چې ځینو مقلدو او تور زړو روشنفکرانو، له مجاهدینو سره د اختلاف په وجه، یو ځل بیا خپل غږ له یرغلګرو سره یو کړ او په هغه کاروان کي شامل شول چې د لومړي اوښ مهار ئې د امریکا په لاس کي دی!! دغو تور زړو روشنفکرانو له دې نه د مخه د روسانو د یرغل ملا تړ وکړ، ځینو ئې د روسانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په خلاف په خونړیو جګړو کي برخه واخیسته، ځینو نورو دا جګړه د ارتجاع او امپریالیزم په خلاف د مترقي ځواکونو

جګړه وګڼله او په ټول توان طاقت ئې د هغی مرسته کوله او ویل به ئې: د ارتجاعي مذهبي ځواکونو د ختمولو او ټکولو یوازنۍ لار همدا ده چې د روسانو د همدې تېري ملا تړ وکړو!! همدا تور زړي او له خپل ولس نه پردي روشنفکران دي چې اوس له همغه امپریالیزم سره یو ځای شوي او د امریکایانو وحشیانه تېری د دیموکراسۍ په لوري موثر ګام ګڼي او په دې خاطر په هېواد کي د بهرنیو ځواکونو د مزید پاتې کېدو ملا تړ ضروري شمېري چې افغاني روشنکفران د بهرنیو ځواکونو له مرستي پرته له بلي لاري نه شي کولی د ملي او مذهبي ځواکونو مقابله وکړي، دا ځکه چې د دوی شمېر کم دی او د اجتماعي بدلون راوستو په موقعیت کي نه دي، د نیواکګرو ځواکونو تر سیوري لاندي نظام د دوی لپاره په زړه پورې او یوازنی بدیل دی!! خو دوی په دې نه پوهېږي چې د اجتماعي بدلون راوستو لار هیڅکله دا نه ده چې څوك په خپل هېواد او ولس د پردیو د مسلحانه برید ملا تړ وکړي او د پردیو د متو او وسلو په زور اجتماعي بدلون راولي!! د پردیو د وسلو او فوځونو په زور چې کوم بدلون راځي دا یوازي د پردیو ګټې تأمینوي او تر هغې ورځي دوام کوي چې دا فوځونه ستا په هېواد مسلط وي، د دوی له وتلو سره سم به نه یوازي د داسي بدلون ټغر ټولېږي بلکي د دا راز بدلونونو په مقابل کي به د ولس حساسیت داسي حد ته رسېږي چې له دې نه وروسته هر بدلون ته د شك په سترګه وګوري او د خپلې ټولنې له اجتماعي او فکري جوړښت نه د هر منفی او مثبت حرکت په وړاندي په کلکه دفاع وکړي. په دې کي هیڅ شك نشته چې بهرني ځواکونه په هیڅ صورت کي د تل لپاره په اشغال شوو هېوادونو کي نه شي پاتې کېدی، دوی به یا په خپله او د خپلو داخلي ستونزو په وجه او یا د دې هېوادونو د آزادي غوښتونکو د مقاومت په نتیجه کي وځي او د دوی له وتلو سره سم به د دوی په لاس مسلط شوی نظام او تحمیلی واکداران رانسکورېږي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۳۱۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

جهاد ضد امریکائی در افغانستان

قَتلُوهُمْ يُعَذّبْهُمُ اللّهُ بِأيْديكمْ وَ يخزِهمْ وَ يَنصركُمْ عَلَيْهِمْ وَ يَشف صدُورَ قَوْمٍ مُؤْمنينَ * وَ يُذْهِب غَيْظ قُلُوبِهِمْ وَ يَتُوب اللّهُ عَلى مَن يَشاءُ وَ اللّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ *

التوبة: ۱۴-۱۵

به فضل و عنایت الهي، مقاومت مجاهدین حماسه آفرین افغان علیه نیروهای اشغالگر امریکائی، باوجود تمامی فشارها و محدودیت ها، موفقانه ادامه داشته، بطور روزافزون از قوام و پختگی هرچه بیشتر برخوردار گردیده، دامنه آن گسترش می یابد و عرصه را بر دشمن تنگتر و تنگتر می سازد. این مقاومت که از اولین عملیات مسلحانه آن علیه دشمن تقریباً یك سال سپری می گردد، در این مدت کوتاه دستآوردهای عظیم و بالاتر از انتظار داشته است. اگر تمامی مجاهدین هدفمندی که با توکل به خدا به صفوف رزمندگان مؤمن می پیوندند، از تجارب برادران مجاهد شان در جنگ علیه اشغالگران شوروي استفاده نموده و برنامه های عملیاتی شانرا با درنظرداشت شرائط خاص افغانستان تنظیم کنند، إن شاء الله نتائج بیشتر و بهتری برمقاومت دلیرانه شان مرتب خواهد شد. ما شرائط کشور، توانمندی ها و امکانات مجاهدین و محدودیتها، محاصره ها و فشارها علیه آنان، و وسائل و امکانات دشمن را چنان می یابیم که مراعات مطالب آتی را در جریان مقاومت و در طرح ریزی برنامه های عملیات نظامي حتمی و ضروری می

شماريم:

• تعداد نيروهای بيگانه در افغانستان، به مقايسه نيروهای شوروي در اين كشور، خيلی كم است، با اين تعداد نه قادر به تأمين امنيت در جاده ها اند و نه قادر به دفاع از پايگاههای عسكری خود و گزمه ها و قطارهايش، در هر جائی آسيب پذير بوده و امكان عمليات موفق عليه آن خيلی زياد است.

• غربی ها و در رأس آن امريكا به مقايسه روسها نه روحيه خوب رزمی دارند و نه حوصله تحمل تلفات زياد. اگر تلفات آنها در افغانستان كمی بيش از روند موجود شود، حتماً و بزودی افغانستان را ترك می گويند. بايد در تمامی عمليات خود به تزئيد تلفات دشمن توجه و اهتمام داشت، نه به چيز ديگری. تا آنجا كه مقدور است تمامی امكانات دست داشته را بايد بسوی اين هدف توجيه كرد و از بكار گيری آن در جهت اهداف ديگری خودداری ورزيد. اقدامات عليه رژيم دست نشانده را بايد به مرحله بعد از اخراج نيروهای بيگانه محول كرد.

• امريكائي ها با تجاوز خود بر افغانستان فقط توانستند رژيم طالبان را سرنگون كنند، هيچ موفقيتی ديگر نداشته اند، نه بر اوضاع افغانستان مسلط شدند، نه حكومت قوی مركزی درست كردند، نه امنيت مورد نظر شان را تأمين كردند، نه قادر به انتقال گاز ونفت آسيای مركزی از طريق افغانستان شدند، نه به سركوبی مقاومت موفق شدند، نه از حملات مجاهدين بر پايگاهها و گزمه های شان مانع شدند، نه جلو كشت و تجارت مواد مخدر را گرفتند، نه از درگيری های خونين ميان گروههای وابسته و مزدور خود مانع شدند و نه ... در تمامی اهداف و مقاصد بعد از جنگ كاملاً ناكام و ناموفق بوده اند، ادامه حضور ناكام در افغانستان، برای مدت طولانی و در صورت ازدياد تلفات، برای شان مقدور نخواهد بود.

• از تقاضاهای عمليات چريكی اين است كه در نتيجه آن دشمن همه مردم را دشمن خود تلقی نموده، از هر افغاني بيم داشته، بر هيچكسی نتواند اعتماد كند. اين ذهنيت را بايد ايجاد كرد كه جز عده محدودی تمامی افغانها با دشمن می جنگند، دشمن بايد نتواند به مردم بقبولاند كه عده محدودی از افغانها يا گروه و

گروههای مشخصی علیه آنان مصروف جنگ اند. دشمن تلاش می ورزد تا علیه برخی از گروهها به پیمانه ای تبلیغات کند که حضور خود در افغانستان و ادامه جنگ را توجیه نموده، سربازان خود، ملت خود و حامیانش را متقاعد ساخته و به ادامه جنگ مشروعیت بدهد. اگر مجاهدین، تحت پوشش گروههای متعدد، با نامهای مستعار و ناشناخته وارد عمل شوند، هر یکی مسئولیت عملیاتی را به عهده بگیرد و اعلان کند که با گروههای مورد نظر دشمن ارتباطی ندارد، برای آزادی کشور خود می جنگد، برخاسته از ملت بوده و از احساسات مردم خود نمایندگی می کند، با این کار این ذهنیت میان افغانها و در صفوف هواداران دشمن ایجاد می گردد که در افغانستان دشمنان زیادی دارند، تمامی افغانها از آنان نفرت داشته و خواهان خروج نیروهای بیگانه از وطن شان اند

- باید راههای عبور و مرور دشمن را به پیمانه وسیع و بطور دقیق ماین گذاری نموده، از ریموت کنترول و انفجار با شارت برقی استفاده اعظمی صورت گیرد. تجربه نشان داده که تعبیه ماینها در سطح هموار، جز در مورد تانکها، در بقیه موارد مفید و مؤثر نیست، در مورد وسائط عادی و پیاده دشمن نتائج خوب تحویل نمی دهد، چون چره های انفجار به سمت بالا رفته و روی زمین را نمی پوشاند و به اهدافی که در فاصله دو متری اش قرار داشته باشد آسیبی نمی رساند، باید ماین ها را در دو طرف مرتفع جاده و به ارتفاع تقریباً یك و نیم متر از سطح زمین جابجا کرد، در این صورت طرف راست و چپ و روبروی انفجار همه به فاصله زیادی و به تناسب قدرت انفجار تحت پوشش چره ها گرفته می شود. در این نوع ماین گذاری ها در عوض استفاده از ماین ضد تانك یا باروت و آهن پاره ها، از مرمی هاوان، سرگلوله مرمی توپ، تانك و میزایل استفاده شود.
- در این مرحله باید از عملیاتی خودداری شود که احتمال تلفات در آن بیشتر باشد، عملیاتی موفق که مجاهدین در آن تلفات نداشته، دشمن متحمل تلفات گردیده، در جریان عکس العمل خود دست آوردی نداشته باشد، باعث تقویه روحیه مردم می گردد.
- در کمین گیری ها، دو الی سه گروپ مستقل یکجا گردیده تحت قومنده

واحد عمل کنند.

- باید از تشکیل گروپ های بزرگ خودداری نموده و در عوض مجاهدین را در گروپهای کوچك شامل سه تا پنج نفر تنظیم کرد.
- از تأسیس مراکز ثابت و عملیات جبهه ئی باید خودداری شود.
- لازم است بر عملیات چریکی شامل حملات راکتی، کمین گیری ها، ماین گذاری ها و ترور جواسیس اکتفا کرد. اگر این نوع عملیات بطور گسترده انجام شود، مرحله عملیات جبهه ای نیز بزودی فراخواهد رسید. باید متوجه باشیم که عملیات جبهه ای به امکاناتی زیاد ضرورت دارد که مجاهدین در شرائط کنونی قادر به تأمین آن نیستند.
- ما زمانی موفق خواهیم بود که دشمن هرگز نداند که چه کسی، چه زمانی و چگونه بر آن حمله می کند. از شناسائی مجاهدین عاجز باشد، ابتکار جنگ را به نفع مجاهدین از دست بدهد، قادر به انتخاب میدان جنگ، وقت و چگونگی آن نباشد. ابتکار بطور کامل در دست مجاهدین باشد. نباید در جنگی با دشمن درگیر شد که او خواسته است و زمان و مکان آنرا دشمن انتخاب کرده است.
- از هجوم بر قرارگاهای دشمن که دارای استحکامات دفاعی اند باید خودداری شود.
- نباید بر قطارهای بزرگتر دشمن که شامل بیش از ده عراده وسائط باشد، حمله شود، در این موارد فقط از ماین ها استفاده شود. حمله برقطارهای بزرگ باید در مراحل پیشرفته صورت گیرد. این کار زمانی مفید است که مناطق وسیعی بطور کامل در اختیار مجاهدین افتاده، از جواسیس و حامیان دشمن تصفیه شده و مردم منطقه از مجاهدین و اهداف و برنامه های شان حمایت کنند.
- در این مرحله، بحث در باره چهارچوب حکومت آینده، تشکیل شوری ها، معرفی شخصیتهای مهم و امثال آن، نه لزومی دارد و نه سودی، بر عکس مضر است و دارای نتائج منفی، در باره حکومت بایدبا الفاظ عام گفت: ما خواهان حکومت اسلامي، خادم مردم، منبعث از اراده ملت، متشکل از افراد صالح، خداترس و مهربان برمردم، حامی مستضعفان و دشمن خیانت، ظلم، بي عدالتی و

تبعیض می باشیم. هدف ما آزادی کشور، خروج تمامی نیروهای بیگانه، دفاع از استقلال و تمامیت ارضی کشور و هویت اسلامي آن بوده، بر وحدت ملي و انتخاب حکومت توسط خود مردم و بدون مداخله اجنبی تأکید می ورزیم. اگر کسی بگوید که ما خواهان اعاده حکومت خود هستیم، نه تنها با مخالفت دیگران مواجه خواهند شد بلکه در داخل صفوف خود نیز با مخالفتهای شدیدی روبرو خواهند شد. همچنان معرفی اشخاص مهم این عیب را دارد که با دستگیری و قتل هر یکی از آنان روحیه افراد صدمه می بیند.

هر برنامه ای را که مجاهدین برای عملیات نظامی خود درست می کنند باید نقاط اساسی فوق را مدنظر داشته باشند. عملیاتی که در یك سال گذشته و قبل از فعال شدن مجدد طالبان، از ثور ۱۳۸۱ تا ثور ۱۳۸۲ جریان داشت، خیلی موفقانه و با درنظرداشت شرائط حاکم بر کشور بود، گر چه فعال شدن مجدد طالبان در ماه ثور سال جاری، هر چند پس از تأخیر کافی، انکشاف خوبی بود، ولی متأسفانه آنها کارشانرا به نحوی آغاز کردند که شرائط موجود کشور اجازه آنرا نمی دهد، تأسیس جبهات و اقدام به جنگهای جبهه ای در این شرائط از لحاظ نظامي اشتباه بزرگ تلقی می شود. کسانیکه بدون توجه به ظروف و شرائط موجود و تقاضاهای آن وارد عمل می شوند، مرتکب اشتباهات جبران ناپذیر گردیده، بیش از آنکه به دشمن صدمه ای برسانند به خود صدمه می زنند، اشتباه تأسیس جبهات و توصل به جنگهای جبهه ای مثل همان اشتباهاتی است که تعداد زیادی از نیروها به اعتماد کسانی چون جنرال مالك به شمال اعزام و به کام مرگ فرستاده شدند و یا به اعتماد بر جنرال دوستم به او تسلیم شدند و همه بطور دسته جمعی به قتل رسیدند. کشته شدن بیش از ده هزار نفر در نتیجه این اشتباهات را نباید عادی گرفت و از تجارب تلخ آن برای جلوگیری از این ضایعات استفاده نکرد.

افغانستان

۱۳۸۲۱۴۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

اسلامي نهضت انقلاب راوستی شي؟

د اسلامي نهضت په ليکو کي لګيا مبارزين چي په خپلو خپلو سيمو کي د سياسي او اجتماعي بدلونو لپاره په مبارزې بوخت دي، بايد په څو مهمو خبرو يو ځل بيا غور وکړي:

- آيا د دوی د مبارزې له اسلوب نه د دې طمع کېدی شي چي په ټولني کي سياسي او اجتماعي انقلاب او بدلون راشي؟
- آيا په دې اسلوب کي ټول هغه مراحل مراعات شوي چي پيغمبر عليه السلام مراعات کړي؟
- په خپل هېواد کي او په نړۍ واله کچه د دې امکان ګورئ چي اسلامي نهضت د يوه واقعي اسلامي انقلاب په راوستو بريالی شي؟ آيا په اسلامي نهضت کي دا وړتيا شته؟ آيا کورني شرائط او نړۍ وال وضعيت د دې اجازه ورکوي؟ آيا مسلمان مبارزين د داخلي او بهرني خنډونو، ګوابنونو او کړاوونو مقابله کولی شي؟
- دا څومه پېړۍ ده چي مسلمانان په ذلت، اسارت او محکوميت کي ژوند کوي، له آزادۍ او خپلواکۍ نه محروم دي، په سياسي، اقتصادي او فکري لحاظ استعماري ځواکونه وربانديز حکومت کوي، لاس پوڅي حکومتونه وربانديز مسلط شوي، له داسي اختناق او استبداد سره مخامخ دي چي د نړۍ په هيڅ ګوټ کي ئې مثال نشو موندلی، واکداران ئې د پردیو په وړاندي سپك او ذليل او د خپل ولس په مقابل کي مغرور او بې رحمه، دوی د پردیو غلامان دي او ولس د ځان غلامان ګڼي. د غلامۍ، ذلت او محکوميت دغه دردونکي حالت په ولسونو کي د عزت النفس احساس، د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه او

د سرلوړي او پتمن ژوند تلوسه په کلکه ځپلې ده، آیا د دې طمع کېدی شي چې دا ولسونه قربانۍ ته چمتو شي، انقلابي تګلاري ومني او پاځون ته تیار شي؟

• یو وخت خو په ټولو اسلامي ملکونو استعماري ځواکونو مخامخ او د خپلو فوځونو په زور حکومت کاوو، خو پس له هغه چې دا ځواکونه د خاصو عواملو په وجه ووتل نو داسي رژیمونه شا ته پرېښودل چې د دوی ګټې خوندې وساتي، د دې هېوادونو د مسلح ځواکونو جوړښت ئې داسي تنظیم کړ چې د لاس پوڅو رژیمونو مدافع او د هر ملي پاڅون د ځپلو لپاره د دغو ځواکونو په خدمت کې لاس په سینه ولاړ وي، تعلیمي نظام او نصاب ئې داسي جوړ کړ چې په علمي مؤسساتو کې تر روزنې لاندې ځوانانو کې د آزادۍ او خپلوکۍ جذبه راولاړه نشي، د پردیو په غلامۍ او تقلید کې د فخر احساس وکړي او له خپل اسلامي او ملي هویت نه پردي شي. د وتلو په وخت کې ئې د دې هېوادونو جغرافیائي نقشې داسي جوړې کړې چې له یوې خوا د دغو هېوادونو ترمنځ تل سرحدي منازعات روان وي، او له بلې خوا هغه قومونه چې له استعماري ځواکونو سره جنګېدلي د مختلو ملکونوترمنځ وویشل شي، په اقتدار کې له برخې نه محروم کړی شي، هغو اقلیتونو ته قدرت وسپارلی شي چې له استعماري ځواکونو سره ئې ملګرتیا کړې او په راتلونکي کې تل پدوی متکي وي، او په اقتدار کې د پاتې کېدو لپاره د دوی شرائطو منلو ته اړ وي. د دې ښه مثالونه پښتانه او کردان دي، چې له استعماري ځواکونو سره د دوامدارې مبارزې په وجه یو په درېو او بل په څلورو برخو وویشلی شو. آیا اسلامي نهضت ولسونه دې ته تیارولی شي چې له استعمار نه پاتې په دغه جغرافیائي جوړښت کې تبدیلي ضروري وګڼي؟ دا پداسي حال کې چې استعماري ځواکونو په دې اوږدې مودې کې په پراخو تبلیغاتو سره قومي، ژبني او محلي تعصباتو ته هومره لمن وهلې چې هیڅوک د لوی او متحد ملت او امت تصور او فکر ونکړی شي، استعماري لیکې مقدس او تغییر نه منونکي وګڼي، دا دره د هغې بلې ګاونډۍ درې اوسېدونکي پردي او حتی دښمن وګڼي او اصلي دښمن هیر کړي. آیا له پېړیو پېړیو راپاتې دا حالت بدلېدی شي؟ آیا په اسلامي نهضت کې دا توان شته او آیا ولسونه لدوی سره دا خبره مني؟

• دا ولې په دې اوږدې مودې کې ګڼ شمیر اسلامي تحریکونه له اوږدې مبارزې او ډېرو مقدماتي بریاوو وروسته هر ځل ناکام شوي او د انقلاب په راوستو ندي بریالي شوي؟ اکثراً استعماري ځواکونه د دوی د مبارزو په نتیجه کې وتلو ته اړ شوي خو دا ولې د بهرني دښمن له ماتې او وتو نه وروسته په دې ندي توانېدلي چې اسلامي حکومت قائم کړي؟ داد دوی قصور دی، که د دوی د ولسونو ضعف او که د دښمن ځواکمني او زرنګي؟

څه کولی شو چي دا ترخې تجربې بیا تکرار نشي؟

دغو اساسي پوښتنو ته د ځواب موندلو لپاره باید لاندې ټکي په بام کي ولرو:

مونږ د هغه اسلامي نهضت مبارزه د پیغمبر علیه السلام د سنت او اسلوب مطابق ګڼلی شو چي د مبارزې په تګلاري کي ئې لاندې څلور مرحلې په څرګند طور وموندلی شو:

۱. د داسي دعوت مرحله چي د پیغمبر علیه السلام د مکي دور دعوت ته ورته وي، هغه چي په ټولنې مسلط ځواکونه ئې نشي زغملی، د تعذیب، زندان، مقاطعې، محاصرې او د تبعید له ګواښونو سره مخامخ دعوت، چي سازش او مصالحه نه مني، چي له دښمن سره د روغې جوړې خبره پکي نه وي، چي له حاکم نظام نه د کامل بغاوت او عصیان بلنه ورکوي، د دې نظام له فکري او اعتقادي بنسټونو نه د برائت شعار ورکوي. داسي دعوت نه چي له نظام نه ئې مجوز ترلاسه کړي، او یوائې هغه خبره پکي کړي چي واکداران ئې زغملی شي او نظام ئې اجازه ورکوي. مهمه نده چي دا دعوت به سري وي که علني، مهمه دا ده چي خپل خصوصیات حفظ کړي او د مکي دور ټول ځانګړتیاوې ولري.

۲. کوم دعوت چي د پیغمبر علیه السلام د دعوت په څېر وي، سیاسي، اجتماعي او فکري انقلاب غواړي، او له دښمن سره د اصولو په سر سازش نشي کولی، هغه به حتماً د هجرت له مرحلې سره مخامخ کېږي، هجرت د حقیقي اسلامي مبارزې یو طبیعي پړاو دی، دا پړاو په هوشیاري او احتیاط نه بلکي له اصلي مسیر نه په انحراف او له اصلي لارې نه په تیروتنې سره منتفي کېدی شي.

۳. د مبارزې درېم پړاو له دښمن سره د مسلحانه تصادم پړاو دی، دا پړاو د مهجر له موندلو سره سم پیل کېږي، پیغمبر علیه السلام د مدینې په څېر د یوه وړوکي کلي له موندلو سره سم خپله مسلحانه مبارزه پیل کړه. په لومړي سر کي پټه مسلحانه مبارزه، د وړو وړو چریکي ډلو په واسطه، چي هدف ئې د دښمن سلطه متزلزل کول او هغه امنیت له منځه وړل وو چي د حاکم نظام په ګټه او د هغه د بقا باعث وو. او په دوهمه مرحله کي څرګنده مقابله او مخامخ ننبته. د کفري نظام په ګټه "امنیت او اقتصاد" چرکول او په ولس باندې د واکدارانو مسلط رعب او هیبت ختمول، د دې مرحلې اساسي او مهم اهداف دي. همداراز نظام مالي امکاناتو ته اړ دی، له دې نه پرته هغه دوام نشي مونډلی، د چریکي عملیاتو په نتیجه کي امنیت متلاشي کېږي، د لویو لارو امنیت ډېر ژر له منځه ولاړ شي، نظام له دې عاجز شي چي بډای او تاجر ته چي د نظام درېمه ستنه ده ، د کار لازم او خوندې

شرائط برابر کړي. هیڅ نظام دا حالت د اوږدې مودې لپاره نشي زغملی، عام ولس چې د نظام له ظلم نه تل ځوږېدلی خو له وېرې ئې نه څه ویلی شو او نه څه کولی، د دغو عملیاتو په نتیجه کي د څه ویلو او کولو جرأت پیدا کړي او همدا د عمومي پاڅون مقدمه شي او د یوه ستر انقلاب کار له همدې ځایه پیل شي. په دا راز عملیاتو سره د رژیمونو نسکورول او لویو ځواکونو ته ماتې ورکول ممکن ده، دا ادعا کولی شو چې له کودتاګانو نه وروسته د رژیمونو د نسکورولو تر ټولو آسانه لار همدا ده. که د پیغمبر علیه السلام تر قیادت لاندې مسلحانه مبارزې ته ځیر شو نو وبه ګورو چې دا مبارزه د قریشو په ضد له چریکي بریدونو "سریو" نه پیل شوه، ورو ورو ئې لمن تر مخامخ ننبتو خوره شوه، د مکي له فتحې وروسته د جزیرې له نورو ځواکونو سره او په پای کي په نړۍ واله سطحه د روم او فارس په څېر لویو ځواکونو سره مخامخ شوه. دا بهیر ښیي چې د مبارزې لمن باید په تدریج سره او په طبیعي طور له محلي ځواکونو نه تر منطقوي او بین المللي ځواکونو پورې خوره شي.

۴. ځینې کارونه باید د مرکز تر فتحې پورې وځنډولی شي، په ټولنې کي اقتصادي اصلاحات یو لدغو کارونو څخه دی، دا ځکه چې پیغمبر علیه السلام د مکي له فتحې نه وروسته دا کارونه کړي، له سنت نه د متابعت تقاضا همدا ده چې هر کار په همغه وخت او همغه طور ترسره کړو چې پیغمبر علیه السلام ترسره کړي.

- د اسلامي هېوادونو اکثر حاکم نظامونه یا پردیو تحمیل کړي او لاس پوڅي او په اسلامي هېوادونو د زاړه استعمار د سلطې پاتې شونې دي، یا خاندانې دي چې خاصې کورنۍ د ولس د ارادې خلاف په زور او د پردیو په مرسته په دوی حکومت کوي، یا قومي، او فرقه ئي بڼه لري، د یوې مذهبي فرقې پلویان اختیارات په واک کي لري، نور ئې له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو نه محروم کړي، د دوی سیاسي او مذهبي مشران وژني، چا د شیعه ترنامه لاندې سنیان ځپلي او له خپلو ټولو اسلامي او انساني حقوقو ئې محروم کړي او چا د سني په جامه کي شیعه محروم کړي ... د دې هېوادونو ولسونه د ډېرو قربانیو په ورکړې سره هم ونتوانېدل دا استبدادي رژیمونه نسکور او د خپلې خوښې اسلامي نظامونه قائم کړي، د اسلامي هېوادونو سیاسي او اجتماعي نظامونه اکثراً د استعماري ځواکونو په لاس تپل شوي، جغرافیائي جوړښت ئې هم غیر طبیعي، د قومونو د وېش او د ګاونډیو ترمنځ د دائمي شخړو او جګړو باعث دی، پښتانه او کشمیریان په دوو برخو ویشل شوي، بلوڅان په درېو برخو، کردان په څلورو برخو او ... که دا غیر طبیعي جوړښتونه او دا تحمیلي استبدادي نظامونه له هرې لارې بدل شي، حتی که د

يرغلګرو ځواکونو د مداخلو په نتيجه کي وي، په طويل المدت کي به ئې ګټه مسلمانانو ته رسېږي، که څه هم په ظاهر کي او د لنډې مودې لپاره دا يرغلګر ځواکونه له هغه نه سياسي او اقتصادي ګټې ترلاسه کړي. د هېوادونو د اوږدمهاله اشغال دوران تېر شوی، هيڅ ځواك نشي کولی چې د وسلو په زور د اوږدې مودې لپاره نور ملکونه اشغال کړي. د اسلامي نړۍ موجود حالت د استعمارګرانو په ګټه دی، په دې کي هره تبديلي د دوی د منافعو خلاف او د ملتونو په نفع دی. اوس په اسلامي هېوادونو کي يواځې اسلامي احزاب او ډلې منظم او ځواکمن سياسي قوتونه دی، فقط دا ډلې کولی شي له دې تبديلي نه استفاده وکړي.

- له افغان جهاد نه وروسته په اسلامي ملکونو کي ګڼ شمير مسلح ډلې ميدان ته راووتلې، ډېرو ډلو د افغان مجاهدينو له تنظيمي او جهادي تجربو نه له ګټې اخيستو پرته خپل کار پيل کړ، خو تر اوسه يوه ډله هم په دې نده توانېدلې چې له خپلې مسلحانه مبارزې نه هغه نتائج ترلاسه کړي چې افغان مجاهدينو ترلاسه کړل. ځينې هغه ځانګړتياوې چې افغان جهاد درلودې خو دغه مسلح ډلې تر ې محرومي دي په لاندې ډول بيانولی شو:

۱. افغان جهاد د داسي اسلامي حزب په لاس پيل شو چې د جهاد له پيل نه مخکې ئې د يوه ځواکمن او ډېر منظم حزب بڼه غوره کړې وه، په ځوانانو کي ئې تر ټولو نورو سياسي ډلو زيات او ژور نفوذ درلود، د محصلينو د اتحاديې په آخري انتخاباتو کي ئې دوه ثلثه چوکۍ ترلاسه کړې وې، په تعليمي مؤسساتو مسلط شوی وو، د دې حزب مظاهرې به تر ټولو ډلو ستړې او منظمې وې.
۲. د خپلو غړو له لارې ئې په فوځ کي مسلمان افسران وپېژندل، هغوی ئې د خپلو خپلوانو په ذريعه په احتياط سره دعوت او تنظيم کړل، څو ځله ئې د فوځ له لارې د عسکري انقلاب هڅه وکړه، که څه هم دا هڅې د خاصو عواملو په وجه بريالۍ نه وې خو د دې حزب په ليکو کي تنظيم شوو افسرانو د مسلحانه جهاد په دوران کي ستر ستر کارونه کړي او له مجاهدينو سره د ډېرو عسکري قطعاتو د يو ځای کېدو باعث شوي.
۳. د کمونستانو له سلطې نه وروسته دې حزب په ولس کي ژور ملاتړ ترلاسه کړ، له هېواد نه بهر ئې پناه ځی او مهجر ومونډ، لومړی يوه ګاونډي او بيا دوهم ګاونډي ورته پناه ورکړه، د روسانو له تيري نه وروسته ئې پراخ بين المللي ملاتړ او تائيد ومونډ.

- په اسلامي هېوادونو کي دوه مراکز داسي دي چې هلته د ټولنيز سياسي کار مجال

شته او له هغه نه په استفادې سره د ټولنې نظام بدلېدی او یو اجتماعي بدلون راتلی شي: فوځ او تعلیمي مؤسسات، په دې هېوادونو کي نه فابریکي شته او نه ځواکمنې صنفي اتحادیې، د جوماتونو له لارې یواځې فکري او تربیتي کار کېدی شي، حکومتونه جوماتونه سخت څاري او د خپلې خوښې امام او خطیب ورته ټاکي، امام او خطیب له اقتصادي لحاظه سخت محتاج او بې وزلی او د خان، ملك، بډای او محلي چارواکو تر ژورې اغیزې لاندي، دوی یواځې د پاڅون په مخکي تللې مرحلې کي مؤثر رول ادا کولی شي، د پاڅون په ملاتړ کي د دوی وندې اغېزمنه او مؤثره وي خو د پاڅون د پیل کولو توان او امکان ئې ضعیف او کمزوری. د اسلامي هېوادونو په اوسنیو شرائطو کي تعلیمي مراکز د مبارزې تر ټولو تاوده سنګرونه او د یوه انقلاب راوستو لپاره تر ټولو ډاډمنه او مؤثره مورچل ګڼلی شو، د اسلامي هېوادونو چارواکي نه له فوځ نه هومره ویره لري چې لدغو مراکزو نه ئې لري او نه له جوماتونو نه. هر حزب چې د دغو مؤسساتو د زده کونکو او ځوان نسل تائید او ملګرتیا ترلاسه کړي راتلونکي د هماغه حزب ده. په یو شمیر هېوادونو کي د محصلینو رغنده او مؤثرو تظاهراتو وښوده چې ځوانان په پېښو او تحولاتو کي مؤثره وندې اخیستی شي او د دوی په لاس ډېر کار کېدی شي.

- په اسلامي ملکونو کي سیاسي، اجتماعي او اقتصادي وضعیت هومره دردونکی دی چې اکثر منورین، که دا په فوځ کي دي که په تعلیمي مؤسساتو او ملکي ادارو کي او که عام ولس دی، له چارواکو نه کرکه لري، د نظام مخالف دي، له اختناق، استبداد، فساد، خاندانې حکومتونو، طبقاتي نظام، فقر، لوږې، وروسته والي، د پردیو سیاسي او اقتصادي سلطې او ... څخه سخت ځورېږي او تبدیلي غواړي، له اسلام نه پرته بل بدیل نه ګوري، د اسلامي نهضت په لیکو کي منظم کېدو ته لیوال دي. اسلامي احزابو ته په کار ده چې له دې فرصت نه اعظمي استفاده وکړي، تعلیمي مؤسساتو او فوځ ته جدي توجه وکړي، د فوځ افسران د خپلو هغو غړو له لارې دعوت او تنظیم کړي چې حزب ته ئې د اخلاص او صداقت امتحان ورکړی، په وینا ئې اعتماد کېدی شي، کافي هوشیاري او زیرکتیا لري. د فوځ له لارې تبدیلي راوستل ممکن او آسانه ده ،خو دې ته باید متوجه وو چې د تجربو له مخې د فوځ افسرانو د انقلاب د رهبري په اړه په هیڅ ځای کي سم امتحان ندی ورکړی، د افسرانو روزنه داسې شوې چې له ځان نه بر ته تل سلامي کېږي او له ځان نه کوز څخه د سلامي او کامل اطاعت توقع کوي، دوی ته چې قدرت په لاس ورشي نو د بهرنیو سترو ځواکونو په وړاندې ډېر خاضع او مطیع او له خپل ولس سره په معامله کي مغرور، مستبد او دیکتاتور شي.

- د کودتا په اړه باید څو مهم او اساسي ټکي په پام کي وساتو:

۱. کودتا پداسي هېواد کي ترسره کېدی شي چي محدود فوځ ولري. په اسلامي هېوادونو کي له دوه درېو نه پرته په نورو ټولو کي د فوځ جوړښت داسي دی چي دا کار په کي ممکن دی.
۲. د يوې کودتا د بريا لپاره نه د لوړ رتبه افسرانو ملګرتيا ضروري ده او نه د لوی شمير افسرانو تنظيم ته اړتيا شته، برعکس زيات کسان د افشاء کېدو او د کودتا د ناکامېدو عامل کېدی شي، د دې لپاره د څو ضروري او مهمو قطعاتو ملګرتيا کفايت کوي. که تاسو د زرهدارو د فرقې څو ټولي او په ګارد او کماندو کي څو ټولګي ولري او په هوائي ځواکونو کي هومره کسان چي د اقدام په وخت کي له هوائي ځواکونو نه د کودتا په ضد او د دولت په ګټه د کار اخيستو مخه ونيسي، چي دا کار په رن وی کي د څو ټانکونو په ودرولو هم کېدی شي، همدا ځواک د يوې کاميابي کودتا لپاره کفايت کوي. او که څو سرتېرې ولرئ او د اقدام په وخت کي د څو مخالفو مهمو افسرانو چاره د دوی په کور کي يا خپلې قطعې ته د تلو په دوران کي وکړي، د اقدام بريا ډېره آسانه او يقيني کوي.
۳. کودتا د جنرالانو کار نه دی. د يوې کاميابي کودتا لپاره يوائې د څو هغو افسرانو ښه او محتاطانه تنظيم ته ضرورت دی چي د ټولي او کنډک په کچه د څو خاصو مسلح قطعاتو قومنده يې مخامخ په لاس کي وي، د ټولي او کنډک د قومندانانو له موافقې او برخي اخيستو نه پرته هيڅوک کودتا نشي کولی. که تاسو د داؤد کودتا او بيا د ثور د اومې کودتا او د اسلامي ملکونو هره کودتا وڅيړئ و به ګورئ چي په ټولو کي مهمه ونده د وړو ضابطانو، برېد منانو او تورنانو وه.

- په افغانستان کي اسلامي تحريک له پوهنتون څخه پيل شو، له جومات نه ئې ملاتړ ترلاسه کړ او فوځ ورسره ملګري شو. په ايران کي هم دې ته ورته کار وشو. د ايران او افغانستان تجربو دا هم وښوده چي کله حاکم نظامونه متلاشي شوي او عام ولس په صحنې کي فعال حضور موندلی نو قدرت په دې خاطر ملايانو ته په لاس ورغلی چي د عام ولس قيادت د جومات له لاري د ملا په لاس کي دی، په دې اړه هيڅ ډله له ملا سره د رقابت په موقعيت کي نده.
- د کمونيزم له ختمېدو وروسته د نړۍ اسلامي نهضت له نوي وضعيت سره مخامخ شو. په اسلامي ملکونو مسلط غربي ښکېلاکګرو يوائې اسلامي نهضت، د استعمار ضد

خوځښتونو او ملي پاڅونونو لامل وموند ، له دې نه مخکې به يا له نشنلستي مقاومتونو سره مخامخ وو او يا له کمونيزم نه متأثره شوو خوځښتونو سره، که څه هم د مبارزې صحنې ته د اسلامي نهضت له راوتلو نه وروسته هم تر يوې مودې غربي ځواکونو کمونيزم خپل اصلي حريف او رقيب ګڼلو ، په دې خاطر چې د شوروي اتحاد او وروسته د چين په څېر دوه ستر ځواکونه ئې ترشا ولاړ وو ، او اسلامي نهضت داسي کوم حامي ځواک نه درلود ، د شوروي اتحاد له ماتې او زوال نه وروسته غربي ځواکونو خپله ټوله توجه اسلامي نهضت ته واړوله او هغه ئې اصلي خنډ او خطر وګڼلو ، د کمونيزم دوه ستر حامي ځواکونه هم له غرب سره په هغې مبارزې کې ملګري شول چې د اسلامي نهضت په ضد پيل شوې، دا ځکه چې يو ئې په چچين او مرکزي آسيا او بل ئې په شرقي ترکستان کې له اسلامي نهضت سره اوږدې ستونزې لري. دا اوس چې د امريکا تر مشرۍ لاندې د تروريزم ضد بين المللي مبارزې په نوم کومه جګړه روانه ده دا په حقيقت کې د اسلامي نهضت خلاف د غرب او کمونيزم ګډ جنګ دی چې د اسلامي ملکونو غلام چارواکي هم ورسره ملګري شوي.

- نن نن اسلامي نهضت هومره پراخ امکانات په واک کې لري چې له دې نه مخکې ئې هيڅکله نه درلودل، په لوی شمير کې مخلص، پوه، با ايمانه او منور غړي، قربانۍ ته چمتو شاځلميان او د ولسونو پراخ ملاتړ، که دا ټول وسيع امکانات په منظمه توګه وکارولی شي، ډېر څه کېدی شي. متأسفانه اوس دا امکانات په ډېر نامنظم او متشتت ډول استعمالېږي، په يوه وخت کې په ګڼ شمير جبهو کې داسي کار روان دی چې له هيڅ يوه ئې د يوې سترې او اساسي نتيجې طمع نشي کېدی، که د دې امکاناتو يوه برخه هم د يوه مهم هدف په لوري توجيه شي نو په زړه پورې نتيجه ترلاسه کېدی شي. د اسلامي نهضت لپاره اوس تر ټولو مهمه خبره دا ده چې په کوم هېواد کې انقلاب راولي او قدرت ترلاسه کړي. له دې نه پرته به ئې هلي ځلي هيڅکله هغه نتيجه ورنکړي چې انتظار ئې کوي. بايد وګوري چې په کوم ځای کې د يوه اسلامي انقلاب لپاره تر نورو ځايونو زيات مناسب شرائط موجود دي، په کوم ځای کې دا کار تر نورو ځايونو په لنډ وخت، کمو امکاناتو او آسانۍ ترسره کېدی شي؟ همغه ځای بايد انتخاب شي او په همدې بايد ترکيز وشي. زه د افغانستان او افغانانو وضعيت داسي ګورم چې دلته ډېر کار کېدی شي. په افغانستان کې د امريکا د ماتولو ټول امکانات شته، دلته چې کوم امکانات شته د نړۍ په هيڅ ګوټ کې ئې نشو موندلی، ولس قرباني ته چمتو دی، د اوږده جنګ تجربه لري، يوه ستر ځواک ته ئې څو کاله د مخه ماتې ورکړې، امريکا تر هغه ډېر ضعيف ورته بريښي، د

هېواد دنګو دنګو غرونو، تنګو اوږدو درو او ګڼو ځنګلونو د چريکي جنګونو لپاره ښه شرائط برابر کړي. د اسلام په ضد بل صليبي جنګ له افغانستان نه پيل شوی، د امت برخليك د دې جګړې په پايلو پورې تړلی دی، که د الله جل شأنه په فضل سره دښمن دلته ماتې وخوړه نو انشاءالله د شوروي اتحاد له عاقبت سره به مخامخ کېږي او مظلوم اسلامي امت به د دې لوی فرعون له شر نه ژغورل کېږي.

- متأسفانه د اسلام په نامه ځينې جوړې شوې ډلې د دې په ځای چې خپل وسائل، امکانات او قربانۍ ته چمتو افراد د اصلي دښمن په ضد توجيه کړي او يا د مفسدو رژيمونو په نسکورولو کې تر ې استفاده وکړي برعکس پداسي فعاليتونو کې تر ې استفاده کوي چې نه ئې دوی ته ګټه رسېږي او نه اسلام ته، دا امکانات يا په مذهبي ننبتو کې ضايع کړي او يا د عادي خلکو په وژلو او نورو پريوتو او بيهوده فعاليتونو کې. کله کله په همداسي فعاليتونو کې د دغو ډلو تلفات هومره زيات شي چې په دې سره يو وسله وال انقلاب ترسره کېدی شي.
- د افغانستان موجوده جنګي شرائطو کې له دښمن سره "مخامخ جنګ" او د "جبهو پرانستل" نه مفيد دی او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن په ځای اکثراً هغه کسان تلف کېږي چې امريکائيانو د څو ډالرو په مقابل کې استخدام کړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط کې جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هرڅومره زياته وي په دښمن څه تأثير نکوي، بايد عمليات داسي تنظيم شي چې اصلي دښمن ته تر زيات نه زيات تاوان ورسوي. د جبهه ئې جنګ په ځای بايد په دښمن ناڅاپي بريدونو او کمين ته ترجيح ورکړی شي، په دې سره د يوې جبهې له مجاهدينو نه په لسهاوو واړه واړه ټولګي جوړېدی شي، او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه ئې جنګ نه څوځو ځله زيات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه ئې جګړو لپاره چې مجاهدين کومو امکاناتو ته اړتيا لري، په دې ظروفو او شرائطو کې هغه نشي ترلاسه کولی. بايد په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چې په واك کې ئې لري او يا ئې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مفاومت بايد داسي تنظيم کړي چې په کمو امکاناتو سره دښمن ته زيات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مفاومت کولی شي. خو دا ګمان دې نه کوي چې دا وضعيت او له امريکائيانو سره د نورو هېوادونو دا ملګرتيا به د اوږدې مودې لپاره په خپل حال پاتې شي. د امريکائي چارواکو بدمعاشي او مستي به حتماً يوه ورځ او شايد ډېر ژر په دې منتج کېږي چې نه يواځې د امريکا تر مشرۍ لاندې دا ائتلاف ختم شي بلکه د دوی په ضد يوه نړۍ واله جبهه جوړه شي. د ملګرو ملتونو او د نړۍ د اکثرو هېوادونو له مخالفت سره سره په عراق د امريکا يو

اړخیز او وحشیانه برید ، او له دې برید سره د ډېرو هېوادونو شدید مخالفت او په ټولې نړۍ کې د امریکا ضد پرتمنو او سترو سترو مظاهرو دا خبره ثابته کړه چې د داسي یوې جبهې د تبلور لړۍ عملاً پیل شوې.

- که مقاومت په اوسنۍ بڼې کې دوام وکړي، او مزید تشدید شي، ډېر هېوادونه به د امریکا په اړه خپلو سیاستونو کې تجدید نظر ته تشویق کړي.
- د مجاهدینو وسائلو او امکاناتو ته په پام سره باید د عملیاتو داسي طریقه غوره شي چې هم دښمن ته مسلسل تلفات واړوي، هم ئې د عملیاتو له مخنیوي نه عاجز کړي، هم له مجاهدینو څخه د کم مالي مصرف غوښتنه وکړي او هم د مجاهدینو ځاني تلفات تر کم نه کم حد ته راکوز کړي. اوس نه د مخامخ جنګ وخت دی او نه د جبهو پرانستل مفید او ګټه ور، د دې په ځای باید چریکي جګړو ته ترجیح ورکړو، د جګړې ابتکار باید د تل لپاره د مجاهدینو په واک کې وي، د برید وخت، ځای او څرنګوالی باید دوی وټاکي، په دښمن باندې ټول بریدونه باید ناڅاپي وي، پداسي وخت کې باید په هغه برید وشي چې کاملاً غافل وي او د برید د مقابلې هیڅ تیاری نلري، پداسي ځای کې وربانديې برید وشي چې د سیمې جوړښت د مجاهدینو په ګټه او د دښمن په تاوان وي، دوی په پټې او مصئونې مورچلې کې او هغه په آوار او خلاص میدان کې، دوی د غره په ډډې او څنګل کې او هغه په ښېدیا کې او د مجاهدد وسلو خولې ته، لومړی ګوزار د مجاهدله خوا وي او دښمن ته د دفاع مجال هم په لاس ورنشي.
- دښمن هڅه کوي چې لومړی په بریدونو اعتراف ونکړي او که اعتراف ته اړ شو نو خپل تلفات پټ وساتي، داسي چې نه نړۍ وال تړې خبر شي او نه د امریکا ولس، دا ځکه چې په بریدونو او اړول شوو تلفاتو اعتراف له یوې خوا په نړۍ کې د امریکا کاذب اعتبار ته کلکه صدمه رسوي، له بلې خوا د جنګ د دوام په ضد د امریکائي ولس مخالفت مزید تشدید کوي. متأسفانه مجاهدین تراوسه په دې ندي توانېدلي چې د خپلو عملیاتو او په هغوی کې د دښمن د تلفاتو مؤثق او مستند فیلمونه جوړ او د نړۍ د تلویزیونونو له لارې ئې د نړۍ والو مخې ته کېږدي. مجاهدین باید دې ته خاصه توجه وکړي، د دوی عملیات په خپل ذات کې اهمیت لري، خو د دې عملیاتو اهمیت به هلته څو برابره شي چې نړۍ وال تړې خبر کړی شي. مونږ دوی ته د داسي عملیاتو یوه طرحه وړاندې کوو چې هم دښمن ته درانه تلفات اړول ممکن کوي او هم ئې مستند فیلم جوړېدی شي، په دې شرح:

o په دې عملیاتو کې به تقریباً پنځلس مجاهدین برخه اخلی، چې لدوی سره به پنځه

راکټ لانچری، پنځه پیکا او له نورو سره وړې وسلې وي. معمولاً د دښمن د هرې ګزمې د ګاډو شمیر تقریباً پنځه شپږ وي، او د افرادو شمیر ئې د دیرشو شا او خوا کي، د همدې شمیر ګاډو او سورلیو لپاره باید ضروري وسائل برابر کړی شي.

o د عملیاتو لپاره به داسي تنګه دره انتخابوئ چې د سړک یوې بلې خوا ته لوړې ژورې، غر او ځنګل وي.

o د سړک په هغې ژۍ کي چې ګاډي ئې خوا ته تیربږي، پنځه شپږ ځایه د هاوان تقریباً شپږ شپږ مرمۍ داسي ځای په ځای کړئ چې دوه ئې له ریموټ کنټرول نه لس پنځلس ګزه لرې، ښي اړخ ته، دوه په همدې فاصلې کیې اړخ ته او دوه د ریموټ کنټرول خوا ته. د دې لپاره تاسو تقریباً شپږ دبرش د هاوان مرمیو او شپږ ریموټ کنټرول او یو مقدار سیم ته ضرورت لرئ.

o ټولې مرمۍ باید د سړک په ژۍ کي د سړک له سطحې نه تقریباً یونیم ګز اوچتي ښخي کړئ، له ټانك نه پرته د نورو متحرکو اهدافو لپاره د سړک په منځ کي د ماین له ښخولو نه تل ډډه وکړئ ، دا ځکه چې په دې صورت کي د چاودنې ټولې چرې پورته درومي او د چاودنې له ځایه یو او دوه ګزه لرې هدف ته هیڅ تاوان نشي رسولی، حال دا چې د سړک په جګی ژۍ چاودنه کم له کمه تر پنځوسو ګزو ، ښې او کیې اړخ ته، ټول اهداف تخریبوي. تاسو په دغو شپږ ځایه چاودنو سره په ښپږو سوو ګزو فاصلې کي د دښمن ټول روان ګاډي تخریبولی شئ، که څه هم د هرې چاودنې خوا ته روان وي او یا له ماین څخه یوې بلې خوا ته تیر شوی وي.

o تاسو کولی شئ ټول ماینونه په یوه وخت او هلته منفجر کړئ چې د هر ماین خوا ته د دښمن د قطار یو ګاډی رارسېدلی وي. او یا هر یو بیل بیل منفجر کړئ.

o په راکټ او پیکا مسلح مجاهدین باید داسي ځای په ځای شوي وي چې له چاودنې سره سم هر ګادی لومړی د راکټ او بیا د پیکا تر اور لاندي ونیولی شي او په پای کي له وړې وسلې نه استفاده وشي.

o ویډیوئي کامرې باید داسي ځای په ځای شوې وي چې د عملیاتو ټوله ساحه ئې تر نظر لاندي وي، له عملیاتو نه مخکي د ټولې ساحې دقیق فیلم واخلي، د قطار د راتلو، د عملیاتو ساحې ته د رارسېدو، د چاودنو، د راکټونو او پیکاوو د ډزو، د تخریب شوو ګاډو او د مړو او ژوبلو کسانو فیلم واخستی شي.

o دا عملیات باید ډېر سریع او چټك ترسره شي، د عملیاتو له پیل نه تر پای پورې او د عملیاتو له سیمې نه وتل باید تقریباً پنځه څلویښت دقیقې ونیسي. دا ځکه چې د

مخکنیو تجربو له مخې که دښمن له برید نه مطلع شي نو په همدومره وخت کي ئې جازونه ساحې ته رارسېدی شي. که څه هم پداسي عملیاتو کي طیارې څه خاص او مؤثر کار نشي کولی، نه په غرونو او ځنګلونو کي محدود شمیر مجاهدین موندلی شي او نه په غرونو او ځنګلونو کي د دوی بمبارۍ څه اثر لري.

o که داسي څو عملیات ترسره شي، او فیلمونه ئې نړۍ والو ته وښودی شي، امریکائي ځواکونو ته به په افغانستان کي پاتې کېدل ګران او ناممکن کړي. دوی له لبنان نه په خپلو دوو اډو کي د چاودنو او تقریباً دوه سوه اتیا کسانو د وژل کېدو په وجه ووتل او له صومال نه د دوی په قطار د یوه داسي برید په وجه ووتل چي څو امریکائي کماندوګان په کي ووژلی شوو او صومالیائي سرتیرو د امریکائي فوځیانو مړي په جیپانو پسې وتړل او په سړکونو کي ئې وګرځول. د دې عملیاتو فیلم د امریکا ولس هومره د جنګ په ضد او په صومال کي د امریکائي فوځونو د مزید پاتې کېدو په خلاف راوپاراوو چي چارواکي ئې دې ته اړ کړل چي له دې هېواده فوراً او له ځنډه پرته ووځي. د دا راز عملیاتو لپاره د افغانستان شرائط تر بل هر هېواده زیات مساعد دي. کوم مجاهدین چي دا راز تاریخي عملیات ترسره کړي هغوی به د افغان ولس سرلوړي اتلان ګڼل کېږي او نومونه به ئې د جهاد په تاریخ کي په زرینو تورو لیکل کېږي. زمونږ هیله دا ده چي د مجاهدینو ځینې په خدای مین او زړه ور ټولګي د دا راز عملیاتو لپاره چمتو شي او په دې سره د هېواد د آزادۍ ورځ رانږدې کړي.

- د افغانستان اوسنی حکومت په بهرنیو فوځونو متکي دی، له بهرنۍ حمایې نه پرته څو ورځې هم دوام نشي کولی، په افغانستان کي د بهرنیو ځواکونو شمېر، د شوروي اتحاد د ځواکونو په تناسب ډېر محدود دی، په دې شمیر سره نه د لویو لارو امنیت تأمینولی شي او نه د ښارونو او خپلو اډو، ګزمو او قطارونو، په هر ځای کي د دوی په ضد بریالي عملیات ترسره کېدی شي.
- غربیان او د دوی په رأس کي امریکائیان د روسانو په مقایسه نه ښه رزمي روحیه لري او نه د زیاتو تلفاتو د تحمل حوصله. که په افغانستان کي د دوی تلفات تر اوسني شمېر نه لږ نور زیات شي، نو حتماً او ډېر ژر به له دې هېواده ووځي. باید په خپلو ټولو عملیاتو کي د دښمن د تلفاتو تزئید زمونږ اصلي هدف وي او تر هر څه زیات دې ته توجه او اهتمام وکړو، تر هغه ځایه چي مقدور وي باید ټول امکانات د همدې هدف لپاره په کار واچوو او د نورو اهدافو په غرض ئې له کارولو نه ډډه وکړو، د لاس پوځي رژیم په ضد

اقدامات باید تر هغه وځنډوو چې بهرني ځواکونه له هېواده وایستلی شي.

- امریکائیانو په افغانستان له خپل تیري نه فقط یوه نتیجه ترلاسه کړې او هغه د طالبانو د رژیم نسکورول، له دې نه پرته ئې هیڅ موفقیت او لاس ته راوړنه نه درلوده.، نه د افغانستان په اوضاع مسلط شول، نه ئې قوي مرکزي حکومت جوړ کړی شو، نه ئې د خپلې خوښې امنیت تأمین کړی شو، نه د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا د گاز او نفت په انتقال موفق شوو، نه د مقاومت په ځپلو وتوانېدل، نه ئې په خپلو اډو او گزمو د مجاهدینو د پرله پسې بریدونو مخنیوی وکړی شو، نه ئې د مخدره موادو د کښت او تجارت مخه ونیولی شوه، نه ئې د هغو افغاني ډلو ترمنځ د خونړیو نښتو لړۍ پای ته ورسولی شوه چې د دوی په خدمت کې او پدوی پورې تړلې دي، او نه ... له جگړې وروسته مرحلې په ټولو موخو کې ناکام دي، په افغانستان کې د دې ناکام حضور اوږدمهاله دوام ورته ممکن ندی، مخصوصاً د تلفاتو د مزید زیاتوالي په صورت کې.
- د چریکي جنگ له مهمو غوښتنو څخه یوه دا ده چې باید په هېواد کې داسې حالت راپیدا شي چې واکمنه طبقه او د دوی بهرني حامیان، ټول ولس د ځان دښمنان وگڼي، له هر چا ویره ولري، په هیڅا اعتماد ونشي کړی. دا ذهنیت باید ایجاد شي چې له محدود شمیر کسانو نه پرته ټول ولس د دوی په ضد او د بهرنیو ځواکونو په خلاف جنگېږی، د دشمن او ولس تر منځ کرکه، دشمني او بې اعتمادي راپیدا کول د چریکي جنگ یوه مهمه او اساسي برخه ده. دښمن باید په دې وتوانېږي چې په ولس دا خبره ومني چې محدود شمیر افغانان، او یا یوه خاصه ډله او ډلې د دوی په ضد په جگړه لگیا دی، دشمن تل هڅه کوي چې د خاصې ډلې په ضد هومره پراخ تبلیغات وکړي چې د مخالفینو په ضد خپل هر اقدام موجه وښیي، جنگ په خپله گټه توجیه کړي او هغه د ولس په نفع ثابت کړي، خپل عسکر، ملت او حامیان قانع کړي چې د دې ډلې په ضد د جنگ دوام تر پایه ضروري دی او مشروعیت لري! که مجاهدین، گڼ شمیر مختلف مستعار نومونه تبلیغ کړي او داسې وښیي چې دا بیلې بیلې ډلې دي چې هره یوه په مستقل طور په جهاد لگیا ده، هر گروپ ته ځینې عملیات منسوب شي او دا خبره اعلان کړي چې د دښمن له خوا په گوته شوو ډلو سره ارتباط نلري، د هېواد د آزادۍ او د ملت د ژغورنې لپاره جنگېږي، د ولس له متنه راولاړ شوی، د ولس د احساساتو او غوښتنو نمایندگی کوي، ټولو جهادی ځواکونو ته احترام لري، د ټولو یووالی غواړي او ... په دې سره په ولس کې او د دښمن پلویانو کې دا ذهنیت راپیدا کېږي چې دښمن په دې هېواد کې ډېر مسلح مخالفین لري، د افغانانو اکثریت لدوی نه کرکه لري او له خپل هېواده د پردیو ځواکونو وتل غواړي. خو باید متوجه

وو چې په دې سره د مختلفو ډلو د زېرېدو باعث نشو، داسې ډلې د مسجد ضرار په څېر د دښمن په مورچلو بدلې شي. د مختلفو مسلح ډلو جوړول يو له هغو مشکلاتو څخه وو چې د اسلام دښمنانو افغان جهاد ورسره مخامخ کړ. همدا ډلې وې چې ځينې له روسانو سره يوځای شوې او ځينې له امريکائيانو سره او دا دی اوس د امريکائيانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي.

• مبارزينو ته د شعارونو انتخاب هم ډېر اهميت لري، بايد په ډېر دقت سره خپل ورځني شعارونه انتخاب کړي، له داسې شعارونو نه بايد په کلکه ډډه وکړي چې ولس لدوی نه بيلوي، او دښمن ته د دې موقع ورکوي چې له دې نه تبليغاتي استفاده وکړي او د ولس خواخوږي ترلاسه کړي. آزادي، خپلواکي، اسلام، عدالت، امنيت، ملي وحدت، د بهرنيو ځواکونو ايستل، د ملت د خوښې ځواکمن مرکزي حکومت جوړول، د ظلم مخنيوی، د مظلومې او محرومې طبقې خدمت او د دوی له حقوقو نه په کلکه دفاع، دا بايد د مجاهدينو اساسي شعارونه وي.

• بايد د دښمن د تلو راتلو ټولې لاري، په پراخه پيمانه او په دقيقه توګه ماين کاري شي. له ريموټ کنټرول او د برقي شارت په ذريعه انفجاراتو نه اعظمي استفاده وشي. تجربو دا ښودلې چې په آواره ځمکي کي د ماينونو تعبيه او ځای په ځای کولو ، له ټانکونو نه پرته په نورو مواردو کي په زړه پورې نتائج نه دي ورکړي. د دښمن د عادي وسائطو او پلو ځواکونو په ضد ښه نتائج نه ورکوي، دا ځکه چې د چاودنې چرې پور ته درومي او د ځمکي سر نه نيسي او هغه اهداف نشي احتوا کولی چې له چاودنې نه په دوه درې متره فاصله واقع وي، بايد ماينونه د لارو دوو خواوو ته د سړک په جګې ژی، د ځمکي له سطحې نه تقريباً يونيم متر اوچت شخ کړی شي، په دې صورت کي د چاودنې چرې ښې او کيڼ اړخ او مخې ته ډېره ساحه نيسي او د چاودنې د قوت په تناسب پراخه ساحه احتوا کوي. پداسې چاودنو کي بايد د دې په ځای چې د ټانک ضد ماين يا باروت او د اوسپنې له ټوټو نه کار واخلئ برعکس د هاوان له مرميو، د توپ، ټانک او ميزايل د مرميو له سرګلولو نه استفاده وکړئ.

• د چريکي جنګ په ابتدائي مراحلو کي بايد له داسې عملياتو نه په کلکه ډډه وشي چې په هغه کي د تلفاتو احتمال زياد وي، داسې بريالي عمليات چې مجاهدين په کي تلفات ونلري، دښمن د زياتو او مسلسل تلفاتو متحمل شي، او له خپل عکس العمل نه هم هيڅ ترلاسه نکړی شي، دا د مجاهدينو او ولس روحيه مزيد پياوړې کوي او راتلونکي ته ئې لازيات هيله من کوي.

- باید د لویو لویو جنګي ډلو له جوړولو نه ډډه وشي، د دې په ځای مجاهدین په وړو وړو ، درې او پنځه کسیزو ټولګیو کي تنظیم کړئ.
- د کمین په عملیاتو کي دوه او درې مستقل ګروپونه سره یو ځای کړئ.
- له جبهه ئې عملیاتو او د ثابتو مرکزونو له جوړولو نه ډډه وکړئ.
- لازمه ده چې په چریکي عملیاتو ، راکتیي حملو، کمین نیونو، ماین کاري او د دښمن د جواسیسو په ترور اکتفا وشي. که دا ډول عملیات په پراخه پیمانه ترسره شي نو د جبهه ئې عملیاتو مرحله به هم ډېر ژر راورسېږی. دې ته باید متوجه وو چې جبهه ئې عملیات ډېرو داسي امکاناتو ته ضرورت لري چې مجاهدین ئې په اوسنیو شرائطو کي نشي تأمینولی.
- مونږ به هلته ډېر موفق وو چې دښمن په دې له پوهېدو نه عاجز وي چې څوك، کله، څنګه او چیرته په ده برید کوي، برید کونکی هیڅکله ونه پیژني، د جګړې ابتکار د مجاهدینو په نفع له لاسه ورکړي، په دې ونتوانېږي چې د نښتې میدان، وخت او څرنګوالی انتخاب کړي، ابتکار په بشپړه توګه د مجاهدینو په لاس کي وي، پداسي نښتې کي له ښکېلېدو نه باید ډډه وشي چې وخت، ځای او څرنګوالی ئې دښمن ټاکلی.
- د دښمن په هغو اډو له برید نه باید ډډه وشي چې کافي دفاعي استحکامات لري، د دښمن ضعیف نقاط تشخیص او د بریدونو لپاره ئې غوره کړئ.
- په دې مرحله کي نباید د دښمن په هغو لویوقطارونو برید وشي چې د ګاډو شمیر ئې لسو ته نږدې وي. پداسي مواردو کي فقط له ماینونو نه استفاده وکړئ. په لویو قطارونو برید باید بعدي او مخکي تللو مرحلو ته پریښودی شي، دا کار هغه وخت ګټه ور دی چې پراخې سیمې په مکمل ډول د مجاهدینو په لاس کي پریوتې وي، د دښمن له جاسوسانو او حامیانو نه تصفیه شوې وي او خلك ئې د مجاهدین او د دوی د اهدافو ملاتړ کوي.
- له کامل بري نه مخکي د حکومت جوړول، د دولتي ادارو لپاره مسئولین نومول، د راتلونکي حکومت مهم غړي معرفي کول او دې ته ورته کارونه نه یواځې بې ځایه او له وخت نه مخکي کارونه دي بلکي منفي نتائج وربانديمرتب کېږي، د راتلونکي حکومت په اړه باید په عامو الفاظو وویلی شي چې مونږ داسي حکومت غواړو چې اسلامي وي، د ولس خادم ، د ملت په خوښه او آزادي ارادې جوړ شوی، له صالح، باکفایته، با ایمانه، له خدایه ویرېدونکو او په ولس مهربانه افرادو نه جوړ حکومت، د مستضعفانو حامي، د خیانت، ظلم، بې عدالتۍ او تبعیض مخالف حکومت. له خپل وخت نه مخکي حکومت جوړول بې ځایه حساسیتونه راولاړوي او د مهمو کسانو معرفي کول دا عیب لري چې د هر

يوه وژنه او د دښمن په لاس کي پريوتنه د غړو روحيه مړاوې کوي.

• په افغانستان کي طالبانو ته ښه موقع په لاس ورغلې وه، له دې مهم فرصت نه په استفادې سره زيات کارونه کېدی شو خو متأسفانه هغوی څو ستر ستر اشتباهات درلودل:

۱. دوی د بهرنيو ځواکونو په لمسون له حزب اسلامي سره جګړه پيل کړه، پداسي حال کي چي په افغانستان کي اسلامي نهضت د حزب اسلامي په لاس پيل شوی او د جهاد د اوږدو کلونو په دوران کي دا حزب د مقاومت د ملا تير ګنډل کېدو ، په کار خو دا وه چي طالبان له حزب اسلامي سره يو ځای شوی وی او په ګډه ئې د اسلام لپاره کار کړی وی. متأسفانه د دوست او دښمن عدم تفکيك، د دې باعث شو چي طالبان تر هر چا د مخه له دوستانو سره د جګړې لويه او نه جبرانېدونکي اشتباه وکړي.

۲. د جنرال مالك په څېر کمونست جنرال باندي اعتماد او د ده په ملګرتيا کي په زرهاوو سرتېري شمال ته لېږل او ټول لاس ترلي د مرګ کومي ته سپارل، او يا په جنرال دوستم اعتماد او هغه ته د زرهاوو کسانو تسليمول، چي ټول په ډله ايزه توګه په قتل ورسېدل، له لسو زرو نه زيات طالب جنګيالي د دغو دوو سترو اشتباهاتو قرباني شول. دا شمېر سرتېري په ټول افغانستان د کاملې سلطې لپاره کافي وو. په دومره قربانۍ سره ستر ستر کارونه ممکن وو.

۳. دوی د پاکستان په استخباراتي اداړې دومره اعتماد وکړ چي هغوی ته ئې په خلاص لاس د افغانستان د ننه د کار کولو اجازه ورکړه، چي په پای کي همدا اداره له امريکا سره د طالبانو په ضد جګړې کي يو ځای شوه او د دوی حکومت ئې نسکور کړ او د دوی پنځه سوه غړی ئې ونيول او امريکا ته ئې لاس ترلي تسليم کړل.

۴. له مکتب او پوهنتون سره حساسيت، له تعليم او تربيې نه د نجونو محروميل، د مکتب او مدرسې د توحيد او د يوه جامع تعليمي نصاب د جوړولو په ځای پداسي مدرسو او نصاب ټينګار چي نه د طالب آخرت شيرازه کولی شي او نه دنيا، نه د قرآن، حديث ، اسلامي تاريخ، د هېواد تاريخ، ليك او لوست ښودنه په کي کېږي او نه د ورځني ژوند د ضروري علومو زده کړه، هلته د صرف او نحوې څو ابتدائي کتابونه او د فقهې څو مختصر کتابونه، د يونان د زړې او تاريخ وهلې فلسفې او منطق په څنګ کي لوستل کېږي، هغه فلسفه او منطق چي نه د چا د دنيا په درد خوري او نه د آخرت، خو پدغو مدرسو کي همدا له موډه لوېدلې فلسفه او منطق تر ټولو نورو مضامينو مهم ګڼل کېږي. پيغمبر عليه السلام خو ابو ذر غفاری، بلال حبشي، صهيب رومي او سلمان فارسی ته هم د قرآن درس

ورکولو پداسي حال کي چې نه په ليك لوست پوهېدل، نه ئې صرف او نحوه او د يونان فلسفه او منطق لوستلی وو!! خو متأسفانه زمونږ په محلي او کليوالو ديني مدرسو کي د قرآن له تدريس سره مخالفت کېږي، که په لويه دوره کي د قرآن تدريس جائز ګڼي نو هلته هم په قرآن کي نحوه لولي او تر هر څه زيات په نحوي تحقيق ترکيز کېږي!!

- مسلسل ناکامي او د اوږدې مودې لپاره په ذلت او اسارت کي ژوند ، په ملتونو کي د حقارت، ضعف، ناتوانۍ او بې چارګۍ احساس راولاړوي، دا احساس نه په مجردې فرهنګي مبارزې له منځه تلی شي او نه په اقتصادي ودې او ترقي، دا فقط په يوه ملي قيام او دښمن ته په يوې لويې ماتې او په يوې نابرابري جګړې کي د سترې بريا او فتحې په نتيجه کي له منځه ځي او ځای ئې عزت النفس، غرور، سرلوړي او په ځان ويسا او اعتماد نيسي. که څوك غواړي چې اسلامي امت دې له روان دردناك حالت نه وژغورلی شي او د ده تير برم ، مجد او عظمت دې بيا اعاده شي، دا هدف له جهاده پرته له بلې لارې نشي ترلاسه کېدی، تاسو وليدو چې شوروي اتحاد ته ماتې ټول اسلامي امت راوښې کړ، او د پرديو له سلطې نه د آزادۍ احساس، عزم او جذبه ئې په امت کي راپيدا کړه. دا احساس هومره قوي، ځواکمن او خوځنده وو چې استعماري ځواکونو هغه خپلو ګټو ته جدي ګواښ وګڼلو ، خپل داخلي رقابتونه ئې شاته وغورځول، د دې ستر او يواځنې ګواښ په ضد ئې يوه بل ته لاس ورکړ او ګډه مقابله ئې پيل کړه. که د الله جل شأنه په فضل سره امريکا په افغانستان او عراق کي د شوروي اتحاد له برخليك سره مخامخ شي د دې بريا اغېزې به په اسلامي امت هومره ژورې وي چې د عزت او سرلوړۍ اوج ته د رسېدو په وړاندې ټول پراته خنډونه به ئې له مخې لرې شي، د دې بريا پايلې به امريکا ته خامخا همغسي وي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. په يقين سره ويلی شو چې په دې سره به نه يواځې په اسلامي نړۍ د غربی ځواکونو دا د څو پېړيو سلطه پای ته رسېږي او د دوی لاس پوځي حکومتونه به يو په بل پسې رانسکورېږي بلکي د امريکا متحده ايالات به د شوروي په څېر ټوټې ټوټې کېږي. د هغه چا په شعور او عقل ژړا په کار ده چې ګمان کوي امريکا زوال نه منونکی ځواك دی او تر اوږدې مودې به د يواځنې زبر ځواك په څېر پاتې کېږي، دا کسان نه د امريکائی ټولنې له کاواك اجتماعي جوړښت او په هغه کي د زوال له خورو او ژورو عواملو نه خبر دي او نه له هغه الهي سنت نه چې هر عمر خوړلی فرد او ټولنه په زړښت او بيا زوال محکوموي، د امريکا له وضعيت نه باخبره پوهانو دا انتظار کولو چې امريکا به له شوروي اتحاد نه مخکې په زوال محکومېږي، په امريکائي ټولنې کي ئې د

فساد او زوال عوامل تر شوروي اتحاده ډېر ژور او پراخ لیدل، تاسو کي د غربي نړۍ د ټولو پوهانو او مفکرینو تحلیلونه او وړاندویني له نظره تیرې کړئ وبه ګورئ چي د غرب مخصوصاً د امریکا راتلونکي تیاره او ویرونکي ښیي او زوال ئې نږدې ګڼي. امریکا یوه بریژنف او یوه افغانستان ته ضرورت درولود چي نړۍ ئې له شر نه وژغورلی شي، د بش په ځېره کي بریژنف په لاس ورغلی او په افغانستان او عراق کي د شوروي په ځېر ښکېل شوی او په دواړو کي له چریکي جنګ سره مخامخ. د افغانستان په لوري د شوروي اتحاد مخکي تګ هم ځینو بادي الرأی کسانو د ځواکمنۍ او قدرت اوج ګاڼو خو په دې نه پوهېدل چي اوج یعني د زوال پیل!! او همدا په طبیعت او انساني تاریخ حاکم الهي سنت.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۴۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

زه يو ځل بيا خپل مؤمن ولس ته اطمئنان ورکوم چې د تل په څېر به د خپل ولس په څنګ کې وو او تل به له اسلام او هېواد نه دفاع کوو، له خپلواك او سرلوړي افغانستان او د افغان ولس د خوښې اسلامي حکومت نه پرته به په بل څه راضي نه شو، د دوی د اطمئنان لپاره لاندې وضاحتونه ضروري ګڼو:

• مورږ د کابل له اداړې سره هیڅ خبرې آترې نه لرو، داسې خبرې مفید نه ګڼو، د کابل له حکومت سره خبرو په هغه صورت کې معنی درلوده چې څه واك ئې په لاس کې وی، اوس خو د افغانستان سیاسي واك په کابل کې د امریکا د سفیر او نظامي واك ئې د امریکائي ځواکونو د قومندان په لاس کې دی، همغسې لکه چې په عراق کې ټول واك د پال بریمر په لاس کې دی.

• مورږ د هر هغه افغان ستاینه او ملاتړ کوو چې خپلواك او آزاد افغانستان غواړي، د اشغالګرو ځواکونو په فوري وتلو ټینګار کوي او له خپل دین او وطن نه د دفاع لپاره ئې د جهاد ملا تړلې او قربانۍ ته چمتو شوي، دا د هر مؤمن افغان دیني فریضه ګڼو.

• په دې باور وو او یو چې د افغانستان اساسي مسائل دا دي: د افغانانو د خپلواکۍ او ملي حاکمیت اعاده، د ټولو اشغالګرو ځواکونو فوري او بلاقید او شرط وتل، د ټولو بهرنیو لاسوهنو توقف، افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو حق ورکول، له بهرني ګوابښ، فشار او منځګړیتوب نه پرته د افغانانو تر منځ خپل منځي تفاهم، عادلانه او آزاد انتخابات او د افغانانو د خوښې منتخب اسلامي حکومت.

- د اشغالګرو ځواکونو په شته والي او په افغانستان د دوی په واکمنۍ کي د اساسي قانون تسويد او تصويب، د جرګو جوړول او په حکومت کي تغييير او بدلون هيڅ ارزښت نه لري او د افغانانو هيڅ مسئله نه شي حل کولی. هم به اساسي قانون د دغو ځواکونو په خوښه جوړېږي، هم به جرګو ته د دوی د خوښي کسان راځي او هم به په حکومت کي هر تغييير او بدلون د دوی په امر تر سره کېږي.
- دا دی ګورو چي د اساسي قانون له هغې مسودې نه چي کميسيون وړاندي کړې وه ګڼ شمېر مادې د امريکائي ځواکونو د قومندان او د امريکا د سفير په وينا وايستلې شوې، د مثال په توګه د کميسيون په مسودې کي ليکل شوي وو چي د افغانستان د ټولو قوانينو مأخذ به اسلامي شريعت وي، خو هغه ماده حذف شوه او په اعلان شوې مسودې کي د هغې په ځای وليکلی شو: په افغانستان کي هيڅ قانون نه شي نافذېدلی چي د اسلام د سپيڅلي دين او په دې اساسي قانون کي د راغلو ارزښتونو مخالف وي. هرڅوک پوهېږي چي د دغي او مخکنۍ مادې ترمنځ څومره فرق دی!! همداراز په اعلان شوې مسودې کي دا اساسي او تر ټولو مهمه ماده ونه ليکلې شوه چي په افغانستان کي هيڅ بهرني مسلح ځواک په هيڅ نامه او په هيڅ صورت کي نه شي ځای په ځای کېدی.
- هر افغان پوهېږي چي راتلونکي لويه جرګه به همغسي وي لکه تېره لويه جرګه چي فيصلې به خليلزاد کولې او لاسونه ئې د لوئې جرګې په غړو اوچتول!
- که امريکايان وګوري چي د انتخاباتو له لاري د خپلي خوښي لاس پوڅی حکومت نه شي جوړولی او د دوی مخالفين اکثريت ترلاسه کوي نو انتخابات به ځنډوي.
- مونږ د مظلومو افغانانو او عراقيانو په ضد د امريکايانو جنايات په کلکه محکوموو، په دې باور يو چي امريکايان نه شي کولی په وحشيانه بمباريو او بې رحمانه وژنو سره د آزادي غوښتونکو افغانانو او عراقيانو روا مقاومت وځپي او د افغانستان او عراق اشغال ته دوام ورکړي، امريکايان به د فوځونو د شمېر په زياتولو سره فقط د خپلو فوځيانو مرګ ژوبله زياته کړي نه بل څه. دا مقاومتونه اوس داسي مرحلې ته رسېدلي چي ځپل ئې د امريکايانو له وس نه وتلی.

- امریکایان دې په دې پوه شي چې فقط یوه د حل لار په مخکې لري: له افغانستان او عراق نه وتل، د مظلومو فلسطینیانو بې رحمانه وژنه ودرول، د مسلمانانو له ځورولو ، سپکولو ، د دوی د شتمنیو له تالان او د دوی په هېوادونو د سیاسي، اقتصادي او نظامي واکمنۍ نه لاس اخستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چې د خپلې خوښې اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور ستاسو د دیموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غولوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطین کې ستاسو د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کې ستاسو د آزادۍ او دیموکراسۍ مصداق.
- امریکایان باید پوه شوي وي چې په بدمعاشۍ سره خپله لوبې په نورو نه شي منلی، که ټوله نړۍ ئې ومني مسلمانان داسي لوئې ته سر نه ټیټوي، مسلمان مرګ مني خو غلامي، ذلت او سپکاوی نه مني.
- د ګاونډیو هېوادونو مخصوصاً د پاکستان چارواکو ته مي توصیه دا ده چې نور دې نو د مظلومو افغانانو په وژلو کې د دوی د بې رحمه قاتلانو له ملګرتیا نه لاس واخلي، تر اوسه ئې چې د ګاونډیتوب او اسلامي وروروليۍ د غوښتنو خلاف زموږ د دښمنانو ملګرتیا کړې په همدې دې اکتفاء وکړي، هغه ورځ باید په پام کې ولري چې امریکایان به له افغانستان او ټولې سیمې وتلي وي او موږ به یو د بل څنګ ته پاتې وو.
- د اروپائې اتحادیې له ځینو ملکونو نه مو انتظار دا وو چې دوی به د افغانستان په اړه همغه سیاست غوره کړي چې د عراق په اړه ئې غوره کړی، د حملې او اشغال غندنه او د ژرترژره وتلو مطالبه، متأسفانه هغوی داسي سیاست غوره کړ چې د افغانستان د اشغال په دوام کې د امریکایانو د ملاتړ معنی ورکوي، نه پوهېږو چې په دې ناروا جنګ کې د امریکا له ملګرتیا نه دوی د کومې ګټې طمع لري، ولې باید د اروپائیانو زامن د امریکائي چارواکو د جنګ غوښتونکو سیاستو لپاره قرباني شي، ولې باید د مظلومو افغانانو په وژلو کې د امریکایانو مرسته وکړي!!
- له کابل نه بهر د ایساف د ځواکونو استقرار یوه لویه غلطي او د امریکا په

ګټه یوه ناکامه او بې فایدې هڅه ګڼو، امریکائي چارواکي غواړي چې په دې سره نور ملکونه په جګړې کې راښکیل کړي او د خپلو ناکامو سیاستونو په بدو پایلو کې نور راشریك کړي. امریکایان ونتوانېدل چې په تېرو دووکلونو کې جګړه پای ته ورسوي، سوله او امنیت تأمین کړي، واکمن مرکزي حکومت جوړ کړي، د مخدره موادو د کشت او تجارت مخه ونیسي، په ائتلاف کې د شاملو ډلو ترمنځ د خونړیو جګړو مخنیوی وکړي او ... نو خود دا غوره ګڼي چې د دې رسوایي او بدنامۍ پېښې نور ورسره پورته کړي، د جګړې له دوام سره نړۍ والو او په خپله د امریکا د ولس د ورځ په ورځ زیاتېدونکي مخالفت د راکمولو په اړه هم د نورو ملکونو راښکیلول مفید ګڼي خو دا هڅې به هیڅکله هماغه نتیجه ورنه کړي چې امریکائي چارواکي ئې انتظار کوي.

- امریکائي ځواکونه به حتماً له افغانستان څخه وځي او إن شاء الله ډېر ژر، مجاهدین به ئې دې ته اړ کوي، افغان آزادي غوښتونکی ولس به ئې دې ته اړ کوي، خپلې ناکامۍ او د فوځیانو ورځ په ورځ زیاتېدونکی مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امریکایانو په تېرو دوو کلونو کې هیڅ "ښه خبر" له افغانستان نه وانه اورېدو، ګمان نه کوو چې تر اورېدې مودې دی د "بدو خبرونو" د مسلسل اورېدو حوصله ولري!!

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۸۱۱۷

بسم الله الرحمن الرحيم

پيغام

الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى

وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَهَدُوا فى سبيل اللّه وَ الَّذِينَ ءَاوَوا وَّ نَصرُوا أُولَئك هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لهُم مَّغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ * صدق الله العظيم

گرانو وطنوالو!

ورونو خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

انگرېزانو او امريكايانو په دوو كلونو كي د مظلومو افغانانو په ضد او د دوی د مقاومت د ځپلو لپاره له هيڅ جنايت نه ډډه ونه كړه، په ښارونو، كليو، كورونو او جوماتونو ئې بمونه ووروَل، په زرهاوو بې گناه افغانان ئې ووژل، په سلگونو ئې ونيول او دافغانستان د ننه او په بهر كي د خپلو اډو محبسونو ته ئې ولېږدول او د گوانتانامو په اوسپنيزو قفسونو كي ئې په وحشيانه او بې رحمانه توگه تعذيب كړل، د سيمي د تصفيې په نامه ئې له كنر نه تر هلمند پورې ټولو ولايتو ته په وار وار او په لوی شمېر كي فوځونه ولېږل او سترې سترې جگړې ئې ترسره كړې، د يوه يوه مجاهد د وژلو لپاره ئې مكمل كلي بمبارد كړل او په جوماتونو ئې د لمانځه په وخت كي راكټې ووروَلې، خو د بې گناه افغانانو له ځوروَلو نه پرته په بل څه ونه توانېدل، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې جگړه پای ته ورسولې شوه او نه ئې مزعوم امنيت او سوله راوستی شوه. دوی نه د هيروئينو د توليد او قاچاق مخنيوی وكړ او نه ئې د بيا ودانولو په اړه خپلې دروغجنې او

غولونکي وعدې ترسره کړې!! د انګرېزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسي دی چې نه د پلازمېنې په شمول په لویو ښارونو کي امنیت شته او نه په لویو لارو کي، نه په عام ولس کي د چا سر، مال او عزت خوندي دی، نه چارواکي د ځان د امنیت په اړه ډاډه دي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بریدونو مصئونې!! د ملګرو ملتونو استاځي او پلاوي د افغانستان امنیتي وضعیت وخیم ګڼي، د کابل د امریکائي اداړې چارواکي د نورو فوځونو د رالېږلو مکرر غوښتنه کوي او امریکایان په جګړې کي د ناټو د رانېکیلولو هڅه کوي او افغانستان ته نور فوځونه رالېږي!! خو حقیقت دا دی چې د فوځونو په زیاتولو سره به یوازي د دوی جنګي مصارف اود دوی د عسکرو مرګ ژوبله زیاتېږي نه بل څه، نورو سیمو ته د فوځونو د خورولو یوازنۍ نتیجه به فقط دا وي چې هغو سیمو ته هم جګړه خوره شي چې نن نه په کي بهرني ځواکونه شته او نه جګړه!! نه پوهېږو دا مغرور او کودن یرغلګر ځواکونه ولې په دې نه پوهېږي چې په جګړو او د مزید فوځونو په لېږلو سره هیڅ نه شي ترلاسه کولی، دا خبره هم د روسانو زړې تجربې وښوده او هم د انګرېزانو او امریکایانو ناکامې اوسنۍ تجربې!! د امریکا چارواکي ولې په دې نه پوهېږي چې په تېرو دوو کلونو کي دوی له افغانستان نه یو ښه خبر ترلاسه نه کړی شو، تل مأیوسونکي او بد خبرونه ورسېدلي، له دې وروسته څنګه د ښه خبر انتظار کوي، اوس خو مقاومت داسي مرحلې ته ورسېدو چې ځپل ئې ممکن نه دی. آیا د امریکایانو په دوستانو او ملګرو کي یو داسي هوشیار انسان نشته چې دوی ته ووایي: څوك چې افغانستان ته د مزید فوځ لېږلو مشوره درکوي او له کابل نه بهر د ځواکونو ځای په ځای کول ضروری ګڼي، په اصل کي د دې ناکامې جګړې په ډنډ کي ستاسو مزید ښکیلېدل غواړي! او که له افغانانو نه څوك دا غوښتنه لري، هغوی دا خبره د ځان لپاره کوي نه ستاسو لپاره او نه د افغانانو او افغانستان لپاره، د دوی مقصد د بحران حل نه بلکي ستاسو د متو په زور په قدرت کي پاتې کېدل دي!!

افغانانو او د نړۍ ټولو مسلمانانو ته اوس دا خبره کاملاً څرګنده شوې چې د افغانستان جنګ نه د طالبانو په ضد جنګ دی او نه د القاعدې په ضد، د طالبانو

حکومت ختم شوی او القاعدې ته اوس امریکایانو په عراق کې داسې جبهه پرانستلې چې نور نو افغانستان ته ضرورت نه لري، د افغانستان او عراق جنګ په حقیقت کې د مخکنې صلیبي جنګ په څېر بل صلیبي جنګ دی، فرق ئې یا په دې کې دی چې د مخکنې صلیبي جنګ قومنده د ایټالیا په لاس کې وه او د اوسنې جنګ د امریکا په لاس کې، هلته اسلامي امت واحد خلافت درلود او د امت اکثریت د دښمن مخې ته تر یوې قومندې لاندې ودرېدلی وو، خو اوس له وحدت نه محروم دی، په وړو وړو ملکونو وېشل شوی، اکثر ئې د دښمنانو مستعمرې او حکومتونه ئې لاس پوڅې او په دې جګړې کې یا له صلیبي ځواکونو سره ملګرې شوي او یا ئې د منافقت او سازش لار غوره کړې!! خو الحمد لله اوس په اسلامي امت کې د داسې شاځلمیانو شمېر زښت زیات دی چې له دین نه د دفاع په خاطر هرې قربانۍ ته چمتو دي، که مخامخ منظمه جګړه نه شي کولی، نو په سرتېرو بریدونو او چریکي جنګ سره دښمن ته هغه ګذارونه ورکولی شي چې د مخامخ جګړې خلا ورباندې ډکه کړي. دا ده د افغانستان او عراق تجربې زمونږ مخې ته پرتې دي، په افغانستان او عراق کې امریکایانو جنګ بایللی دی او إن شاء الله ډېر ژر به له دې هېوادونو نه په کډه کېږي. په عراق کې د امریکائي عسکرو روحیه دومره لوېدلې چې جورج بش ئې اړ کړ، بغداد ته په پټه، د شپې لخوا او غلچکی سفر وکړي او په دې سره د دوی پرېوتی مورال اوچت کړي، عجیبه ده!! د دوی هغه بدمعاشي او غرور او داسې له شرمه ډک غلچکي سفرونه!! همداراز د کلنټن مېرمني په همدې موخې کابل ته سفر وکړ!! خو وبه ګورو چې په دې سره به څنګه دا پریوتی مورال رااوچت شي!!

امریکایان دې خبریالانو ته اجازه ورکړي چې په کنر، پکتیکا، زابل، ارزګان، هلمند او نورو سیمو کې د دوی تصفیوي عملیات په خپلو سترګو وګوري او د پېښو حقیقي انځور نړۍ والو ته وړاندې کړي او خلك مخصوصاً په خپله د امریکا ولس په دې خبر کړي چې دلته څه تېرېږي، امریکائي جنایتکارو عسکرو دلته کوم کوم جنایات کړي، څومره بې ګناه افغانان ئې وژلي او نیولي، په کلیو، کورونو او جوماتونو ئې بمونه ورولي، خو سره له دې څنګه افغانان مقاومت کوي او ځای په

ځای او قدم په قدم په دوی بریدونه کوي او دښمن ته نه هېرېدونکي تلفات اړوي. دا خبریالان دې پرېږدي چې له امریکائي عسکرو نه پوښتنه وکړي چې د دغو جګړو په هکله څه وایي، مورال ئې څومره پرېوتی او له جګړې څومره تنګ، مأیوس او ناامیده دي او څنګه په خپلو چارواکو لعنت وایي!!

اوس باید ټولو ته ثابته شوې وي چې د افغانستان بحران د جګړې له لارې او په بهرنیو ځواکونو او د لاس پوځي حکومت په تپلو سره نه شي حل کېدی، نه شوروي اتحاد په دې موفق شو او نه به امریکایان او انګرېزان په دې موفق شي. د حل یوازنۍ لار دا ده چې بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهنې بندې شي، د افغانانو د خوښې مؤقت حکومت جوړ شي او بیا د دې مؤقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد انتخابات ترسره شي او واک یوه منتخب اسلامي حکومت ته وسپارلی شي. افغانان انتخابات غواړي خو له خپلواکۍ وروسته، نه د اشغال په حالت کې، نه د امریکایانو د بې ۵۲ تر چتر لاندې!! د ملي پخلاینې نه وروسته او د یوه افغاني مؤقت حکومت تر نظارت لاندې انتخابات غواړي، نه تر امریکائي حکومت لاندې انتخابات!! د مؤقت حکومت د جوړولو طبیعي لار یا دا ده چې افغاني ډلې د پردیو له قیمومیت نه پرته په خپلو منځونو کې خبرو آترو ته کښېني او په یوه مؤقت حکومت توافق وکړي او یا دا چې لومړی یوه ممثله شوری جوړه شي او بیا دغه شوری مؤقت حکومت جوړ کړي. د ممثلې شوری د جوړولو طبیعي او آسانه لار دا ده چې د هر جامع جومات په سطحه د خلکو په خوښه محلي شوری جوړه شي، دا شوری، د ولسوالۍ شوری ته خپل استازي معرفی کړي او د ولسوالۍ شوری، د ولایت شوری او مرکزي شوری ته خپل استازي ولېږي او له دغو استازو نه جوړه شوې شوری، هم مؤقت حکومت جوړ کړي او هم په مؤقتې مرحلې کې د ملي شوری چارې مخکې بوځي، طبیعي ده چې په دې مرحلې کې به محلي اداري د محلي شوراګانو له خوا جوړېږي او د امنیت تأمین به د همدغو محلي ادارو او محلي شوری ګانو په غاړه وي. تجربو دا ثابته کړه چې نه بهرني ځواکونه امنیت راوستی شي، نه لاس پوځي تحمیلي حکومتونه او نه د پردیو د متو په زور د اقلیت حکومت په اکثریت

باندي. اشغالگر ځواکونه د دې لپاره تل د اقليتونو حکومت خوښوي چې دا په مستعمراتو کې د دوی د مزيد پاتې کېدو لپاره ګټور وي، داسي حکومتونه په پردیو متکي وي او د اکثريت له وېرې تل د اشغالګرو ځواکونو په پاتې کېدو ټينګار کوي. د بن غونډې ته د همدې لپاره د اقليتونو او وړو ډلګيو استاځي وبلل شول او په روس او امريکا پورې د تړلو ډلو حکومت ئې جوړ کړ. امريکايانو او روسانو دا ګمان کولو چې دې غونډې ته د خپلو مخالفينو په نه رابللو او په مؤقت حکومت کې د دوی په بې برخي کولو سره به د خپلې خوښې حکومت جوړ او بقا به ئې تضمين کړي او مخالفين به د تل لپاره له صحنې حذف کړي، خو د تېرو دوو کلونو جرياناتو يو ځل بيا دوی ته وښوده چې اشتباه ئې کړې او د شوروي اتحاد ناکامه تجربه تکراروي.

امريکايان دې ګمان نه کوي چې د غولوونکو انتخاباتو له لارې به په افغانستان کې همغه څه وکړي چې په ګرجستان کې ئې وکړل، افغانان به په انتخاباتو کې هم دوی ته ماتې ورکوي، که دوی ته رأيې د ورکولو موقع ورکړی شوه نو يوازې هغه چا ته به رأيه ورکوي چې د افغانستان استقلال او آزادي او د ټولو پردیو فوځونو عاجل، فوري او بلاقيد او شرط وتل غواړي، له سرلوړو افغانانو دې دا طمع نه کوي چې د دوی غلامانو ته به رأيه ورکړي!

هغو ملکونو ته چې د امريکا لويې نه منې او د نړۍ د مشرۍ لپاره ئې اهل او ښايسته نه ګڼي او د امريکائي چارواکو له جنګ غوښتونکو سياستونو سره موافق نه دي، وايو چې د مسلمانانو او اسلام په ضد د امريکايانو په دې روان جنګ کې برخه مه اخلئ او د امريکايانو مرسته او ملګرتيا مه کوئ، برعکس يا د مسلمانانو په ضد د دوی ظلم او تېری وغندئ يا بې طرفي اختيار کړئ او د جنګ پايلو ته انتظار وکړئ، لږ تر لږه د عراق په اړه چې تاسو کوم سياست غوره کړی د افغانستان په اړه همدا سياست غوره کړئ. د دغو ملکونو او ټولې نړۍ لپاره دا غوره ده چې امريکا په خپلو ماجرا غوښتونکو سياستونو کې ناکامه شي او په افغانستان او عراق کې له ماتې سره مخامخ او د شوروي اتحاد په انجام مبتلا شي اونړۍ وال د دوی له شر نه وژغورلی شي.

مورِ مسکو ته هم وایو چې که د اروپا نور هېوادونه دا کار نه کوي، تاسو خو باید دا کار وکړئ، ګمان مه کوئ چې امریکایانو به د روسیې په نسبت خپله زړه دښمني هېره کړي وي او په دې به راضي شي روسیه بیا هم د امریکا لپاره یو ځواکمن رقیب وي، برعکس هغوی غواړي ستاسو پاتې اعتبار او حیثیت هم د تل لپاره ختم کړي او ستاسو ټول سابقه ملګري یو په بل پسې وځپي، ځینې په یوه ډول او ځینې په بل ډول، عراق هغسې او ګرجستان دغسې، یو د جنګ له لارې او بل د بغاوت له لارې، دوی سوریې او ایران ته هم بدې رابروهلې دي او د مرکزي آسیا په هېوادونو کې چې دوی کوم فوځونه ځای په ځای کړي، دا به همداسې دلته پاتې وي، ستاسو مطالبې له دوی نه داسې دي لکه د فیل په غوږ کې د ماشې بنګا. د بش وروستۍ وینا په دې هکله د شك هر مجال ختم کړ او تاسو ته ئې واضح پیغام ولېږو چې د فوځونو د ایستلو په اړه د هیڅا عرایضو ته اهمیت نه ورکوي. دا فوځونه به تر هغه دلته پاتې وي چې ستاسو ټول اثر او رسوخ په کې ختم شي. نه پوهېږو تاسو په دې کې څه ګټه لیدلې چې د امریکا په لاس د افغانستان له اشغال سره موافق یاست او مسکو پلوه افغاني ډلو ته وایاست چې د امریکایانو ملګرتیا ته دوام ورکړي!!

مورِ د افغانستان د روان بحران عادلانه او پایدار حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو طرفدار یو. که له جګړې پرته له بلې لارې د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن وی، نو مورِ به ترهرڅا د مخه همغه لار غوره کړې وی. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو موقع ورکړی شي، مورِ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومې افغاني ډلې چې په انګرېزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چې په افغانانو باور وکړئ، مورِ د امنیت تضمین درکوو ، که په افغانانو باور نه کوئ له کوم بې طرفه اسلامي هېواد نه به وغواړو چې ستاسو د امنیت لپاره څو کسان راولېږي!! مورِ خپلواك اسلامي افغانستان غواړو ، په عفوې، بخښنې او پخلاینې باور لرو ، نه د انتقام په فکر کې یو او نه د جنګ له لارې قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!! مورِ د بهرنیو اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره جهاد کوو او افغانانو ته وایو: تر څو چې ټول

اشغالگر ځواکونه له افغانستانه نه وي وتلي وسله په ځمکه مه ږدئ او له مقاومت نه لاس مه اخلئ. انګرېزان د اسلام او مسلمانانو زاړه دښمنان دي، د اسلامي امت د اکثرو مصيبتونو او ستونځو باعث همدا انګرېزان دي، دوی ته بايد يو ځل بيا د ميوند او جګدلك جګړي ور په ياد کړئ. امريکايانو بد معاشي ته ملا ترلې، د زور له ژبې پرته په بله ژبه نه پوهېږي، فقط په خپل جهادي مقاومت او پر له پسې ګذارونو سره هغوی دی ته اړ کولی شئ چي له افغانستان نه ووځي. بايد همت وکړئ، بل اسلامي پاڅون ته ملا وترئ، په هرځای کي پر دښمن برید وکړئ، د هېواد په هيڅ ګوټ کي ئې يوه شېبه آرام مه پرېږدئ، خوب وربانديي حرام کړئ، دوی ته وښيئ چي افغانان غلامي او اسارت نه مني، له اسلام نه لاس نه اخلي، د پردیو سلطې ته سر نه ټيټوي، له خپل دين، خپلواکي، عزت او ناموس نه د سر په بيه دفاع کوي او په دې لار کي هري قرباني ته چمتو دي. افغانان د دې پېړۍ د جهاد سالاران او مخکښان دي، مبادا له نورو وروسته پاتې شي، مبادا عراقي مجاهدين له دوی نه دا مقام وګټي!!

افغانان دې مطمئن وي چي انګرېزان او امريکايان به د روسانو په څېر له افغانستان نه وځي. الله تعالی به د دوی ټولي هلې ځلې ناکامه کوي، هغه افغانان چي په روان اسلامي جهاد کي برخه وانه خلي ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان نه ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفين نه د خدای په وړاندي د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندي!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!!

زه يو ځل بيا مجاهدينو ته اطمئنان ورکوم چي ستاسو د بري او د دښمن د ماتې ورځ نږدې ده.

د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هيله.

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۲۱۹۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

د صدام حسين نيونه

وَ لا يحْسبنّ الّذينَ كَفَرُوا أنّمَا نُمْلى لَهُمْ خَيرٌ لأنفُسهِمْ إنّمَا نُمْلى لَهُمْ لِيزْدَادُوا إثْماً وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ*

امريکايانو د صدام حسين نيونه لوی بری وګڼلو ، له ده سره په چلند کي ئې د کم ظرفو بدمعاشانو په څېر د بداخلاقۍ کرکجنه مظاهره وکړه، خو د ده نيونه به نه يوازي د عراقي ولس په مقاومت هيڅ منفي اغېز نه کوي بلکي برعکس اوس به هغه عراقيان هم په مقاومت کي برخه اخلي چي له دې د مخه ئې د دې واهمې په وجه له مقاومت نه ډډه کوله چي ښايي د مقاومت د بري په صورت کي يو ځل بيا مخکنی نظام په عراق مسلط شي. اوس به ټول آزادي غوښتونکي عراقيان په يوه مجاهد قيادت راغونډ ېږي.

د افغانستان او عراق مجاهدين د اسلام او خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږی، هيڅوك د کوم شخص لپاره خپل ژوند په خطر کي نه اچوي، د ظلم په ضد او د آزادۍ په شان د سترو او مقدسو آرمانونو لپاره قربانۍ ته چمتو کېږي. امريکائي چارواکي په دې نه پوهېږي چي د شخصيتونو په وژلو سره دا آزادي غوښتونکي مقاومتونه نه شي ځپلی.

د عراق په نيولو سره امريکا د عربي هېوادونو تر ټولو لوی او ځواکمن هېواد اشغال کړ، نور ضعيف او ناتوانه او واړه واړه عربي هېوادونه د دوی د کاملې سلطې په وړاندي نه شي خنډ کېدی، دا هېوادونه اکثراً په سياسي، اقتصادي او نظامي لحاظ د دوی د مستعمراتو حيثيت لري او له کلونو کلونو رادېخوا هلته نظامي اډې لري. که له دې د مخه د دغو هېوادونو کوم چارواکي د امريکا او اسرائيلو په وړاندي څه حيثيت درلود نو دا هم د عراق او صدام حسين په وجه وو ،

له دې وروسته به دغو چارواکو ته هیڅ اهمیت نه ورکوي، برخلیك به ئې په واشنګټن کي ټاکل کېږي او هر څه به د جان ابی زید په امر تر سره کوي، هغه به د ټول خلیج وای سرا وي!!

د اسلامي هېوادونو واکمنان دې مخکي له دې چي د صدام حسین په څېر معامله ورسره وشي، باید خدای ته مخه کړي، د خپلو ولسونو اعتماد دې ترلاسه کړي او له دې حالت نه دې ځان وباسي چي خپل ولس ته فرعونان او پردیو ته غلامان وي. د عربو چارواکي دې واشنګټن ته د صدام د نیولو مبارکي نه ورکوي، دا کار به امریکائي یرغلګر دې ته هڅوي چي له تاسو سره هم همدا کار وکړي، ستاسو په لړې کولو سره به د همداسي مبارکۍ پیغامونو طمع کوي!! بس لا د مخه اعلان کړی چي د عراق دیموکراسي به په ټول خلیج کي د دیموکراتیك انقلاب پېلامه وي!! هر هوښیار انسان د دې خبري په معنی ښه پوهېږي.

د صدام له نیولو نه وروسته به یو ځل بیا ټولي نړۍ ته څرګنده شي چي د امریکائي جنګ غوښتونکو چارواکو د دوهمې بهانې ختمېدو سره سره دا دی دوی د عراق له اشغال نه لاس نه اخلي، بیا به هم د دیموکراسۍ د پلې کولو په پلمه د عراق اشغال ته دوام ورکوي. د عراق او د ټولې نړۍ مسلمانانو ته به هم څرګنده شي چي دا د عراق د اتمي او کیماوي وسائلو ختمولو او د صدام حسین د نیولو جنګ نه وو، بلکي بل صلیبي جنګ دی چي له افغانستان او عراق نه پیل شوی.

د عراق او افغانستان پېښو وښوده چي نه د اسلامي نړۍ حکومتونه او فوځونه د امریکائي یرغلګرو مقابله کولی شي او نه ئې حکام او چارواکي، فقط د ملت له غېږ نه راپورته شوي مجاهدین کولی شي د اشغالګرانو مخې ته ودرېږي او د خپل هېواد له اشغال نه ئې مأیوس کړي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۹۱۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د قرآن فتوی

الّذينَ ءَامَنُوا يُقَتلُونَ فی سبيل اللّه وَ الّذينَ كَفَرُوا يُقَتلُونَ فی سبيل الطّغُوتِ فَقَتلُوا أَوْلِيَاءَ الشيْطنِ إِنّ كَيْدَ الشيْطنِ كانَ ضعِيفاً *

النساء: ۷۶

د الله د لاري سرتېرو مجاهدينو!

د اسلامي امت د ژغورنې لپاره قربانۍ ته چمتو سپاهيانو!

السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

تاسو د اسلام د اصلي دښمن په ضد مقدس جهاد ته رابولم، د امريكا په ضد جهاد ته، د دې پېړۍ لوی دجال، هغه چې كابل او بغداد ئې اشغال كړي، د اسرائيلو متولي، د مظلومو فلسطينيانو قاتل، د صليبي جنگ سر لښكر، د كفر، فساد او الحاد منبع، په اسلامي هېوادونو د تپل شوو ټولو استبدادي، ظالمو او مفسدو حكومتونو حامي او مرستندوی، د امت په ټولو زېرمو قابض او د نړۍ د ټولو شخړو، جګړو او ستونزو عامل.

هر هغه چا ته چې غواړي د جهاد الهي فريضه ادا كړي؛ وايو: اوس هغه وخت دی چې بايد خپل ټول توان طاقت د ستر دښمن په ضد جنګ ته سوق كړو، په نورو جبهو كي ثانوي او غيرضروري فعاليتونه متوقف كړو او په بل جنګ او په وړو جبهو كي له مصروفېدو ډډه وكړو. دا صحيح نه ده چې په يوه وخت كي په ډېرو جبهو كي مصروف شواو په ګڼ شمېر محاذونو كي خپل محدود ځواك ووېشو. دښمنان بايد درجه بندي كړو، لومړی بايد د لوی او اصلي دښمن چاره وكړو، حج مورِ ته همدا درس راكوي چې د جمراتو د رمي په ورځو كي لومړۍ ورځ د جمرة الكبری د رمي ورځ ده، جمرة الاولی او جمرة الوسطی په دوهمه او دريېمه ورځ رمي كېږي، په لومړۍ ورځ د دواړو لخوا نه آرام تېرېږو، له رمي نه ئې ډډه كوو او

ځان جمرة الکبری ته رسوو ، لوی دښمن ته، د وړو دښمنانو ترشا ولاړ دښمن ته، اصلي کار چې ترسره شي واړه او فرعي کارونه له څه زحمت نه پرته ترسره کېږي، زمونږ تېره تجربه؛ د شوروي اتحاد ماتې؛ په همدې حقیقت شهادت ورکوي.

د فلسطین جهادي تنظیمونو ته مي هم مشوره دا ده چې خپل سرتېري د تل ابیب په ځای بغداد ته ولېږئ، د غلام په ځای د هغه آقا او بادار په نښه کړئ، سل اسرائیلیان له یوه امریکائي سره مه برابروئ، نن د فلسطین جنګ او د اسلام او کفر تر منځ اصلي جنګ په افغانستان او عراق کې روان دی، د فلسطین په شمول د اسلامي امت د ټولو مسائلو برخلیك په همدې جنګ پوري تړلی دی. که د اسلام دا لوی او اصلي دښمن دلته له ماتې سره مخامخ او وتلو ته اړ شو نو د شوروي اتحاد په برخلیك به اخته کېږي او له خپلو ټولو مستعمراتو نه به وځي.

اوس هر مسلمان په دې پوهېږي چې د کمونیزم له ماتې وروسته د جنګ مخکښ درې جبهې په دوو بدلې شوې او د کمونیزم خلاف له جنګ نه د امریکایانو له فارغېدو وروسته؛ دوی خپل ټول توان طاقت د اسلام په ضد جنګ ته متوجه کړ. په افغانستان او عراق له یرغل نه مخکې ، صلیبي ځواکونو د اسلام په ضد د جنګ داسي جبهه پرانستې وه چې په هغې کې امریکایان د پردي تر شا جنګېدل، په فلسطین کې ئې صهیونستان جنګول، په کشمېر او چچین کې ئې د روسانو او هندوانو ملاتړ کاوو ، عراق او ایران، عراق او کویټ ئې جنګول او په اسلامي هېوادو کې ئې د مفسدو لاس پوڅو حکومتونو په ذریعه اسلامي تحریکونه ځپل، خو اوس په خپله په دې جنګ کې ښکیل شوي، مخکې د دوی فوځیان له مرګ ژوبلې خوندي وو ؛ خو اوس هره ورځ کافي شمېر مړي او ټپیان انتقالوي، له دې د مخه به د دوی اجیر فوځیان په قتل رسېدل؛ خو اوس دوی په خپله په قتل رسېږي، مخکې به دوی د جنګ مصارف له شتمنو عربي هېوادونو نه ترلاسه کول او په خپله به ئې د جګړو ډېره محدوده برخه مصرف په غاړه اخیست؛ خو اوس یوازي په افغانستان او عراق کې باید د کال ۱۲۰ ملیارده ډالر مصرف کړي. مخکې د جګړو له منفي پاېلو نه دوی تر ډېره خوندي پاتې کېدل؛ خو اوس به په دې جګړو کې د ناکامۍ پایلې دوی ته کټ مټ هغسي وي لکه شوروي اتحاد ته

د افغانستان په جگړې کې د ماتې پايلې.

زما وروڼو! د سرکاري مفتيانو او بې همته دين خرڅوونکو ملايانو غلطو فتواګانو ته اعتناء مه کوئ، دوی خو حکومتونو د دې لپاره استخدام کړي او د مفتي او عالم لقب ئې ورکړی چې د حکامو هري پربکړې ته شرعي رنګ ورکړي، د دوی وظيفه خو د واکدارانو په اوامرو باندې په پټو سترګو د تائيد مهر لګول دي نه بل څه، د الله تعالی د صريح حکم په موجوديت کې د هيڅا فتوی ته ضرورت نه لرئ، هلته چې فرمايي:

وَ مَا لَكُمْ لا تُقَتلُونَ فی سبيل اللّه وَ الْمُستَضعَفينَ منَ الرّجَال وَ النّساء وَ الْولْدَن الّذينَ يَقُولُونَ رَبّنَا أخْرجْنَا منْ هَذه الْقَريَة الظالم أهْلُهَا وَ اجْعَل لّنَا منْ لّدُنك وَليًّا وَ اجْعَل لّنَا من لّدُنك نَصيراً * الّذينَ ءَامَنُوا يُقَتلُونَ فی سبيل اللّه وَ الّذينَ كَفَرُوا يُقَتلُونَ فی سبيل الطّغُوت فَقَتلُوا أوْليَاءَ الشّيْطن إنّ كَيْدَ الشّيْطن كَانَ ضعيفاً * النساء: ۷۵-۷۶

په تاسو څه شوي چې د الله په لار کې او د هغو بې وزلو سړو، ښځو او ماشومانو (د ژغورنې لپاره) نه جنګېږئ چې وايي: اې زمونږ ربه! مونږ له دغه ملك نه چې واکداران ئې ظالمان دي وباسه او له خپل لوري مونږ ته کوم ولي وټاکه او له خپلي خوا مونږ ته کوم مرستندوی وټاکه. څوك چې ايمان لري د الله په لار کې جنګېږي او څوك چې کافر وي د طاغوت په لار کې جنګېږي، نو د شيطان له ملګرو سره وجنګېږئ، يقيناً چې د شيطان هر کيد او چل کمزوری دی.

بايد پوره ډاډه او مطمئن وئ چې إن شاء الله امريکا به په افغانستان او عراق کې له ماتې سره مخامخ کېږي او په دې ماتې سره به اسلامي امت او ټوله نړۍ د امريکائي بدمعاشانو له شر نه ژغورل کېږي او د اسلامي امت د تېر برم او مجد د اعادې لار به پرانستل کېږي. و ما ذلك علی الله بعزيز

و السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۲۱۱۱۱۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

د لوی اختر پیغام

وَ إذ ابْتَلی إبْرَهیمَ رَبُّهُ بِکلمَت فَأتَمّهُنّ قَالَ إنی جَاعِلُك لِلنّاسِ إمَاماً قَالَ وَ مِن ذُرّیّتی قَالَ لا یَنَالُ عَهْدِی الظلمِینَ*

صدق الله العظیم

ورونو خویندو!

گرانو هېوادوالو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

افغانان نن لوی اختر په داسي حال کي لمانځي چي هېواد ئې د انګرېزانو او امریکایانو تر مشرۍ لاندي د صلیبي ځواکونو په لاس اشغال شوی، د دوی جازونه د افغانانو په سر ګرځي، په هر وخت او هرځای چي وغواړي بمونه وروي، د هر افغان د نیولو او وژلو حق ځانته ورکوي، هره ورځ په لسهاوو مظلوم افغانان په خپلو وینو کي رغړوي، په کابل کي ئې د خپلي خوښي حکومت نصب کړی، راډیو، تلویزیون، هوائي میدانونه، نظامي اډې، لوبې لاري او ټول ستراتیژیك نقاط د دوی په واك کي دي. نو دا د افغانانو لپاره د واقعي اختر ورځي نه دي، اختر به هلته وي چي افغانستان آزاد او افغانان خپلواك وي، د پردیو سلطه پای ته رسېدلې وي، د خوف او وېرې حالت په ډاډ او اطمئنان بدل شوی وي، په هېواد کي د اسلام بیرغ رپانده او قدرت د ولس د خوښي منتخب اسلامي حکومت په لاس کي وي او ټول خواره واره مهاجر افغانان په لوړ سر او ډاډه زړه خپل هېواد ته ستانه شوي وي.

ورونو خویندو!

مسلمانان دا لوی اختر د ابراهیم علیه السلام د قربانۍ د کلیزې په توګه لمانځي او په دې سره د خپل جد د قربانۍ سنت ته خپله ژمنه او التزام څرګندوی.

خو راشئ وگورو؛ آيا موږ عملاً د خپل جد ابراهيم عليه السلام په سنت عمل کوو؟ آيا د ده په پل د گام ايښودو اراده لرو؟ آيا له نمرود او نمروديانو سره د هغه څه کولو عزم او جرأت لرو چې زموږ جد کړي وو؟ آيا د نمرود د لښکرو په مقابل کي خداى ځان ته کافي گڼو او په يوازي سر او يوازي يوه تبر سره د دوى د معبودانو د نسکورولو او ويجاړولو جرأت او همت لرو؟ آيا د نمرود له سره اور نه په دې خاطر وېره بې ځايه گڼو چې د مرگ ژوند پرېکړه د عرش مالك کوي نه د ځمکي په سر د زور ځواك خاوندان؟ آيا د خپل اسمعيل قرباني کولو ته چمتو يو؟ آيا خپل اسمعيل او هاجر د خداى په اسرې په شاړې وادي کي يوازي پرېښودى شو؟ آيا د نمرود د گوابښ په وړاندي دا ويلى شو چې "ربي الذي يحيي و يميت"؟ که داسي نه وي نو ما ته ووايه چې د لوى اختر له لمانځلو نه ستا هدف څه دى او طمع دې څه؟

نن خو د تاريخ تر ټولو ستر نمرود په کابل او بغداد کي راڅرگند شوى، له بره اور وروي، ځمکه ئې د مظلومانو لپاره د اور کنده گرځولې، وايي: خداى پرېږدئ، دين او اخلاق هېر کړئ، د خپلواکۍ او آزادۍ خبره مه کوئ، خداى همغه دى چې زه ئې درښيم، دين همغه دى چې زه ئې معرفي کوم، اخلاق يعني زما په څېرکېدل، خپلواکي او آزادي يعني د خپل دين او خپل ملي دود دستور له دائرې وتل، زنا، شراب، قمار، سود او خنزير حلال گڼل، حلال همغه دي چې زه ئې حلال گڼم او حرام همغه چې زه ورته حرام وايم!! آيا له دې نمرود نه د بغاوت او يوازي د رب العالمين د بندگۍ اراده لرې؟ آيا د نمرود په سره اور کي لوېدل منې خو له خپل دين نه لاس اخستل نه؟ آيا د اختر په ورځ د پسه ذبح دې د خپل سر او وينو د قربانۍ مقدمه ده؟ آيا د جمراتو رمي دې د دې نښه ده چې د الله د دښمن د ويشتو اراده لرې؟ آيا د کعبې د طواف مقصد دې دا دى چې يوازي د الله د کور طواف کوې او هري بلي درې ته له ودرېدو ډډه کوې؟ که داسي وي نو ستا اختر اختر دى او حج دې حج، که نه نو اختر دې مبله ده او حج دې سفر.

الله تعالى دې زموږ اختر اختر کړي او زموږ حج حج.

الله تعالى دې موږ ته د ده په لار کي د صادقانه جهاد توفيق راکړي او د هر نمرود په وړاندي د قيام همت او جرأت.

الله تعالی دې اسلامي امت له دې ذلت او اسارت نه وژغوري او د امت تېر مجد او عظمت دې اعاده کړي.

د افغانستان د آزادۍ په هیله او په خپلواك افغانستان کي د اسلامي حکومت د قائمېدو په امید.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

ستاسو ورور حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۱۱۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

عمومي قيام

قَتلُوهُمْ يُعَذّبْهُمُ اللّهُ بِأيْديكمْ وَ يخْزِهمْ وَ يَنصركُمْ عَلَيْهِمْ وَ يَشف صدُورَ قَوْمٍ مُؤْمنِينَ * وَ يُذْهِب غَيْظ قُلُوبِهِمْ وَ يَتُوب اللّهُ عَلى مَن يَشاءُ وَ اللّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ * التوبة: ۱۴-۱۵

د افغانستان له روان وضعيت نه معلومېږي چي إن شاء الله دلته هم د عمومي پاڅون وخت رانږدې شوی او افغانان به هم ډېر ژر د عراقي مجاهدينو په څېر د نيواکګرو په ضد د عمومي پاڅون لار غوره کوي. هيڅا دا ګمان نه کولو چي عراقي مجاهدين به تر افغانانو مخکي شي، د دوی جنګي تجربو ته په پام سره د هرڅا انتظار دا وو چي افغانان به تر عراقيانو د مخه په عمومي پاڅون لاس پورې کوي، په پرله پسې بريدونو سره به د هېواد له لوېشت لوېشت نه اشغالګران باسي او افغانستان به تر عراق نه د مخه خپلواکي ترلاسه کوي. إن شاء الله افغانان به دا کار کوي خو په مناسب وخت کي.

مورږ لا د مخه ويلي وو چي د کابل او بغداد نيول آسان دي خو ساتل ئې ګران او دا چي د اشغالګرانو تر ټولو ښې ورځي به د اشغال لومړۍ ورځي وي، له هغه نه وروسته به هره ورځ ترمخکي نه زيات بد خبرونه ترلاسه کوي، دوی ته تر اوسنيو بدو ورځو نه لا زياتې بدې ورځي په انتظار کي دي.

مورږ د مقتدا صدر د پلويانو پاڅون ته ښه راغلاست وايو، دا يو په زړه پورې انکشاف ګڼو چي نه يوازي د عراقي ولس د آزادۍ جنګ ته به نوې ساه ورکړي، بلکي د شيعه مذهب پلويان به هم له هغه تاريخي رسوائۍ او پېغور نه وژغوري چي په عراق او افغانستان کي له صليبي اشغالګرو ځواکونو سره د ملګرتيا په وجه

د دوی په برخه شوی، همدا راز به دا حکیمانه اقدام د دښمن په ضد د عراقي ولس او سني شیعه په یووالي کي مؤثر ثابت شي او د کربلا او کویټې په څېر د هغو خونړیو او دردونکو پېښو د تکرار مخه به ونیسي چې د امت دښمنان ئې غواړي او له دښمن سره د یوې ډلې له سازش نه راولاړېږي. دا یوه لویه غلطي وه چې ځینو مذهبي مشرانو او د دوی پلویانو په افغانستان، عراق او کشمیر کي له مجاهدینو نه ببل دریځ غوره او له دښمن سره د روغې جوړې او ملګرتیا لار اختیار کړه. د عراق او افغانستان ټولو مسلمانانو ته پکار ده چې له مجاهدینو سره یو ځای شي او د دین خرڅوونکو آخوندانو او ملایانو له متابعت نه لاس واخلي.

امریکایان او انګرېزان دې په دې پوه شي چې په زور د ملکونو د اشغال دور تېر شوی، په هیڅ پلمه او تر هیڅ نامه لاندې نه ملتونه اشغال ته غاړه ږدي او نه ئې نړیوال تائیدوی، د دیموکراسۍ راوستو پلمه هم نور کار نه ورکوي، خلك دا هم د نورو دروغجنو پلمو په څېر ګڼي، په افغانستان کي د کیمیاوي او اټمي وسلو استعمال، په کلیو، کورونو او جوماتونو وحشیانه بمبارۍ او د عراق په بې وسلو مظاهره کونکو د ماشینګنو ډزو د اشغالګرو دیموکراتانو ماهیت هرچا ته بربنډ کړ، حتی په دغو شعارونو غولېدلو ته هم.

که انګرېزانو او امریکایانو دې ته زړه ښه کړی وي چې له بدنامو ملیشو نه به افغاني فوځ او پولیس جوړ کړي او د افغانانو په ضد به ئې وجنګوي او په دې سره به د خپلو عسکرو د مرګ ژوبلې مخنیوی وکړي، باید د تېرو دوه نیمو کلونو ناکامو هڅو ورته ثابته کړې وي چې دا خوشې او کاواکه هیله ده. په پیسو اخیستل شوي جنګیالي سر په پیسو نه خرڅوي او د څو ډالرو لپاره د مرګ خطر نه قبلوي، مګر نه ګورئ چې اکثر استخدام شوي کسان لومړي خط ته د لېږلو په وخت او حتی ترهغه د مخه تښتېدلي. تښتېدلو کسانو خپلو خپلوانو ته ویلي چې د فوځ او پولیس لپاره تر روزنې لاندې نیول شوو افغانانو ته شراب او د خنزیر غوښه ورکوي، ترڅو په دې سره معلومه کړي چې دوی له دین نه لاس اخیستو او د امریکایانو او انګرېزانو هر خدمت ته تیار دي که نه.

مورِ د کابل د امریکائي حکومت ستري محکمې ته هم وایو چې په شرابو، د

خنزیر په غوښه، فحشاء او فساد باندي اعتراض سره او د لاس پوڅي حکومت چارواکو ته د عرائضو په وړاندي کولو سره نه تاسو له الهي مسئولیت نه خلاصېږئ او نه له دنیوي ذلت او سپکاوي نه. د نجات لار دا ده چې د کفري ځواکونو په لاس د تپل شوي حکومت له ملګرتیا لاس واخلئ، توبه وکړئ او له ملت سره یوځای شئ.

مورږ په دې کلك باور لرو چې الله تعالی به د شیخ المجاهدین احمد یاسین شهید او د فلسطین، افغانستان او عراق د نورو مظلومو شهیدانو وینې نه ضایع کوي او حتماً به د دوی له بې رحمه قاتلانو نه انتقام اخلي.

وما ذلك على الله بعزيز

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳۱۱۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

حزب اسلامي افغانستان د کابل امريکائي حکومت ته د ځينو کسانو د تسليمبدو په اړه لاندي وضاحتونه کوي:

- دا د ګوتو په شمېر څو کسان دي چې ځيني ئې ډېر د مخه له حکومت سره يو ځای شوي او امريکايانو له دوی نه مکرر غوښتل چې د حزب اسلامي په نامه په کابل کي دفتر پرانيزي او ځيني ئې په پاکستان کي اوسېدل او امريکايانو ترفشار لاندي نيولي وو چې يا به له کرزي سره ملګري کېږئ يا به د ډاکټر غيرت بهير په څېر د F B I لخوا نيول کېږئ او لاس ترلي به شورای نظار ته سپارل کېږئ.
- په کابل او شاوخوا کي ئې د حزب اسلامي د ډېرو غړيو وروستۍ نيونې هم د دغه جريان کړۍ وې.
- دا کسان د يوه ستر او سمسور بنڼ څو نړېدلو او ورستو ونو ته ورته دي چې دښمن ته به يوازي دومره کار وکولی شي چې څو ورځي ئې د تبليغاتو تنور ورته تود کړي.
- حزب چې د تأسيس له لومړۍ ورځي نه کومه تګلاره غوره کړې او په دې لار کي ئې په زرهاوو شهيدان ورکړي، همداسي به د مخکي په څېر او تر هغه لازيات په استواره او مضبوطو ګامونو مخ په وړاندي درومي او له اسلام، هېواد او خپل ولس نه د دفاع په خاطر به خپل جهاد ته دوام ورکوي.
- له اشغالګرانو سره سازش او د يوه لاس پوڅي حکومت په ناولي ډنډ کي د ورګډيدو جسارت هغه څوک کولی شي چې خدای او دين ته ئې شا کړې وي او د يوه اسلامي حزب په ليکو کي د مبارزې همت ئې له لاسه ورکړی وي.

- نن افغان مؤمن ولس هغه څوك او ډله د خپلو هيلو او آرمانونو ترجمان ګڼي چي د اسلام او خپلواکۍ لپاره يو ځل بيا قربانۍ ته ملا تړي، د ټولو اشغالګرو ځواکونو وتل غواړي او له خپلواك اسلامي افغانستان نه په کم څه نه راضي کېږي. دوی له هغه چا ژوره کرکه لري چي د څو ذليلو کرسيو ترلاسه کولو لپاره د کمونستانو په څېر د نيواکګرو ملګرتيا کوي.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۳۱۲۱۱۴

بسم الله الرحمن الرحيم

افغان ولس ته

فَلا تَهنُوا وَ تَدْعُوا إِلى السلْمِ وَ أَنتُمُ الأَعْلَوْنَ وَ اللّهُ مَعَكُمْ وَ لَن يَترَكمْ أَعْمَلَكُمْ*

ګرانو هېوادوالو!

غيرتي او با ايمانه مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د الله تعالى په رښتونو وعدو مي دا باور دى او راتلونكي ته مي دا ډاډمن انتظار چې إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو ، سردرو او كليو راكوز شي، شنه بيرغونه په لاس كي، د تكبير له نارو سره، د ښاروتو له باايمانه او ديندارو اوسېدونكو سره به يو ځاى شي، د ښكيلاكګرو اډې به محاصره كړي، د جګدلك او ميوند خاطرې به راتازه كړي، په ارګ باندې به د اسلام بيرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به پرانيزي، ټول هغه كسان به آزاد كړي چې د اسلام او آزادۍ غوښتلو په تور نيول شوي وو، د دوى په ځاى به د انګرېزانو او امريكايانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو كي واچوي، نړۍ والو ته به اعلان كړي چې نور نو افغانان آزاد او خپلواك دي، د خپلې خوښې اسلامي حكومت به جوړوي، خپل مشران به په خپله غوره كوي، هغه ورځ به ټول هغه كسان خړ سترګي او سركوزي وي چې د يرغلګرانو په ضد ئې له جهاد نه ډډه كوله او په لاس پوڅي حكومت كي د كوم ذليل مقام ترلاسه كولو لپاره ئې له دښمن او د ده له جاسوسونو سره سازشونه كول.

مورِ مجاهدو افغانانو او عراقيانو ته وايو چې ستاسو د آزادۍ او عزت يوازنۍ لار د مقاومت ادامه ده، آزادي او عزت له قربانيو نه پرته له بلې لارې نه شي ترلاسه كېدى، پام چې د دښمن له لورې د روغې جوړې او مذاكراتو په نامه

غورځدلي دام کي ونه نښلئ، داسي نه چي په ملل متحد اعتماد وکړئ، امريکا به اوس په عراق کي د اخضر ابراهيمي په لاس هغه څه کوي چي د پال بريمر په ذريعه ئې ونه کړی شول، د ابراهيمي لومه تر بريمر نه ډېره خطرناکه ده، د ده په لاس به امريکايان په عراق کي همغه څه کوي چي په افغانستان کي ئې وکړل، هلته به هم د امريکائي لوبې جرګې غولوونکي ډرامه جوړوي او له دې لاري به د امريکايانو د خوښي حکومت ته قانوني بڼه ورکوي، عراقيانو ته به حتماً معلومه وي چي د کابل لويو جرګو د همغه لاس پوڅي حکومت په تندي د تائيد ټاپه ووهله چي امريکايانو په بن کي جوړ کړي وو. د اشغال په وخت کي انتخابات او داسي جرګې د مخدره موادو په څېر د ولسونو د تخدير، بې حسه کولو او تحميق وسايل دي. څوک چي عراقيان او افغانان له نيواکګرو سره خبروآترو ته هڅوي او غواړي د منځګړيتوب دنده ترسره کړي هغه په حقيقت کي د اشغالګرانو استاځي دي چي غواړي د عراقيانو او افغانانو په سر له امريکايانو سره معامله وکړي.

څوک چي له اشغالګرانو سره سازش او د دښمن د برلاسي په وخت کي د دوی شرائطو ته تسليمېدل جائز سوله ګڼي او داسي ښيي چي شريعت د داسي مداهنت اجازه ورکړي، هغوی يا له اسلام نه بې خبره دي يا د جهاد او له اسلام نه د دفاع همت نه لري، په دې نه پوهېږي چي پيغمبر عليه السلام د دښمن د برلاسي په وخت کي سوله نه ده کړې، برعکس هغه وخت ئې سوله کړې چي دښمن د يرغل او برید توان له لاسه ورکړی وو، د مسلمانانو ځواك د پوره برلاسي په حال کي وو، د دښمن ټول بريدونه ئې په شا تمبولي وو او اوس هغه د تهاجم په حال کي او دښمن د دفاع په حال کي وو. له دښمن سره سوله نه په مکي دور کي شوې او نه د مدني دور په لومړيو کلونو کي، برعکس په دې موده کي د قرآن لارښوونه دا وه:

فَلا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلى السلْمِ وَ أَنتُمُ الأَعْلَوْنَ وَ اللّهُ مَعَكُمْ وَ لَن يَترَكمْ أَعْمَلَكُمْ* محمد:۳۵

نو مه سست کېږئ او مه روغې جوړې ته بلنه ورکوئ او تاسو خو تر ټولو لوړ ياست او الله له تاسو سره دی او هيڅکله به ستاسو عملونه (جهاد او

قربانی) ضایع نه کړي

د تاریخ هر لوستونکی په دې پوهېږي چې له غالب لوري سره د مغلوب سوله فقط یوه معنی لري: ذلت ته تسلیمېدل، د دښمن برلاسي منل او شرائطو ته ئې غاړه ایښودل. او هر چا چې دا کار کړی په دائمي ذلت او غلامۍ کي پریوتی او دا هغه څه دي چې نه عزیز اسلام د هغه اجازه ورکوي او نه هیڅ غیرتي مسلمان هغه ته غاړه ږدي.

ځینې خلك او ځینې هېوادونه او واکداران ئې د دې هڅه کوي چې د افغانستان او عراق جګړې دوه ببلې ببلې جګړې ثابت کړي!! دوی غواړي داسي وښیي چې د عراق جګړه د افغانستان له جګړې نه فرق لري، یوه د امریکا جګړه ګڼي او بله د ملګرو ملتونو، یوه ناجائز او بله جائز، دلته چې کومه وینه توئېږي له هغې بلي نه ئې ببله ګڼي، په دې جګړې کي برخه اخیستل د انسانیت غوښتنه او هلته برخه نه اخیستل د بشري حقوقو تقاضاء شمېري، دوی په دې متناقض او دوه رنګي سیاستونو سره غواړي خپل ولسونه وغولوي او داسي وښیي چې په خپلو سیاستونو کي مستقل دي او د اصولو له مخې پرېکړه کوي!! خو هرڅوك پوهېږي چې دا خوشې بې بنسټه خبري دي، څوك په دې نه پوهېږي چې دا دواړه جګړې د امریکایانو د ګټو جګړې دي، په دې جګړو کي د نورو هېوادونو فوځونه فقط د اجیر او مجبور فوځ په ځېر د امریکائي افسرانو تر قومندې لاندي جنګول کېږي، دوی نه د جګړې په سوق او اداره کي څه ونډه لري او نه ئې د پیل او پایلو په اړه د څه ویلو مجال لري، ملګري ملتونه د امریکایانو په لاس یوه غولوونکي وسیله ده. دا حکومتونه د امریکایانو د ارضاء لپاره په هغې ظالمانه او وحشیانه جګړې کي برخه اخلي چې هره ورځ د امریکایانو په ناولو لاسونو په لسهاوو بې دفاع او بې ګناه افغانان په کي وژل کېږي خو ملګري ملتونه د بې ضمیره تماشاچي په ځېر د هغه نندارە کوي!! دا هڅه هغه حکومتونه کوي چې په جګړو کي د امریکایانو د ملګرتیا په وجه ئې په خپلو هېوادونو کي خپل اعتبار له لاسه ورکړی، د ولسونو حساس وجدان چې دا وحشیانه تېری او دا بې رحمانه وژنې نه شي زغملی، په جګړو کي برخه اخیستل نه مني او په چارواکو له هري خوا غږ کوي چې د دوی

زامن د امریکا د ګټو لپاره قرباني نه کړي. د دغه مخ په زیاتېدو فشار له امله ځیني حکومتونه دې ته اړ شول چې خپل فوځونه له عراق نه وباسي، ځیني نور هڅه کوي چې هم خپل ولس راضي کړي او هم امریکا ، له عراق نه د فوځونو د ایستلو پربکړه کوي خو د افغانستان په اړه له امریکا سره خپلي ملګرتیا ته دوام ورکوي!! خو داسي معلومېږي چې ولسونه په منافقتونو پوهېږي او له منافقو او جنګ غوښتونکو حکامو سره د هسپانیي د مخکني حاکم أزنار په څېر د معاملې هوډ لري!!

زه باید دا خبره نړۍ والو ته اعلان کړم چې له عراقي مظلومو بندیانو سره د امریکایانو او انګرېزانو هغه ذلیلانه او له قساوت نه ډک چلند چې د نړۍ په مطبوعاتو کي ئې یوه وړوکي برخه منعکس شوه، دا د دوی عام چلند دی، له افغاني بندیانو سره تر دې زیات وحشیانه او ذلیلانه چلند شوی، نه یوازي دا چې هغوی ئې بربنډ کړي، جنسي تېرۍ ئې پرې کړی، برقي شوکونه ئې ورکړي، بلکي روزل شوي سپي ئې ورتوشلي چې هم سپکاوی وروړوي او هم ئې وداړي. د کندهار او بګرام په اډو کي چې امریکایانو له بندیانو سره څه کړي د انسانیت په تاریخ کي ډېر کم مثال موندلی شو، دوی په خپلو بې رحمانه جنایاتو سره د روسانو مخ هم سپین کړ او دا ئې وښوده چې د KGB تعذیبونه باید د CIA په پرتله د شریفو اروپائیانو چلند وګڼو. امریکایانو یوازي د بګرام په زندان کي د دریو بندیانو په وژلو اعتراف کړی! او دا هم هغه وخت چې د بشري حقوقو یوې ټولنې د امریکایانو په لاس د دوی تعذیب او وژنه افشاء کړه.

مرګ پر اشغالګرانو

سرلوړي او بریالي دي وي مجاهدین

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

۱۳۸۳\۲\۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

وضاحت

حزب اسلامي افغانستان د څو خبرو وضاحت کوي:

- په کندز کي په چينائي کارګرانو باندي د برید په اړه باید ووایو چي دا د مجاهدینو د هیڅ ډلي لخوا نه دی شوی، مجاهدین په انګرېزانو، امریکایانو او په هغه چا برید کوي چي افغانان وژني او د دوی هېواد ئې نیولی دی، په چینائي کارګرانو د برید لپاره هیڅ توجیه او دلیل نه ګوري. په یقین سره وایو چي دا برید د امریکایانو لخوا شوی، همغه امریکایان چي په ګوادر کي ئې هم په چینائي کارګرانو برید وکړ او په یوګوسلاویا کي ئې هم د دوی په سفارت بمونه ووروَل. د دې تر شا د سي آی اې لاس دی، غواړي چین په افغانستان او پاکستان کي د فعال حضور له هڅو لاس په سر کړي. د چین چارواکي باید دې ته متوجه وي چي په سي آی اې پورې د تړلو حلقو په راپورونو باور ونه کړي، شورای نظار چي په دې اړه کوم څه ویلي دا ئې د امریکایانو په وینا ویلي، هرچا ته معلومه ده چي دا ډله د ډبل جاسوسانو ډله ده، مخکي د کي جي بي لپاره د خپل ولس په ضد لګیا وه او اوس د سي آی اې نوکري کوي.
- په دې اونۍ کي په ځینو پاکستاني اخبارونو کي ورور حکمتیار ته منسوب بیان نشر شوی چي نه دا بیان د ده دی او نه په هغه کي راغلې خبري د ده دي، د حزب اسلامي کوم بل مقام او دفتر هم داسي بیان نه دی ورکړی، معلومه نه ده چي دا بیان چا ورکړی او د څه لپاره؟! خو یوه خبره څرګنده ده چي بیان ورکوونکي غوښتي له یوې خوا د حزب اسلامي او طالبانو ترمنځ سوء تفاهم راولاړ کړي او له بلي خوا داسي وښیي چي حزب اسلامي په هرڅه کي د طالبانو حمایت کوي. خو مورږ نه د طالبانو په داخلي امورو کي مداخلت کوو او نه له طالبانو سره تراوسه

کومه موافقه لرو. مورِ ببل او د خپلي اسلامي تګلاري مطابق په جهاد لګيا يو او دوی ببل.

• د انتخاباتو په اړه زمورِ دريځ دا دی چي د هېواد د اشغال په حالت کي انتخابات، لويه جرګه او د اساسي قانون تصويب د اشغالګرانو غولوونکي ډرامې ګڼو چي غواړي افغانان مصروف کړي او خپل لاس پوڅي حکومت ته مشروعيت ترلاسه کړي، خو د دې سره سره زمورِ نظر دا وو چي که داسي کوم کس د جمهوريرياست لپاره کانديد شي چي د هېواد په خپلواکۍ باور ولري، د روسي او امريکائي يرغلګرو ملګرتيا ئې نه وي کړې، له افغانستان نه د ټولو بهرنيو ځواکونو بلاقيد او شرط او فوري وتل وغواړي او په خپلواك افغانستان کي د واقعي اسلامي نظام قائمول ئې هدف وي، نو مورِ به ئې ملاتړ کوو او ولس ته به وايو چي همدې کس ته په رأيو ورکولو سره دښمن ته په خوله سوك ورکړئ او ورته وښيئ چي افغانان نه د پردیو غلامي مني او نه د پردیو غلامانو ته رأيه ورکوي، خو متأسفانه تراوسه پورې داسي کوم کس نه دی راوړاندي شوی، نو ځکه اوس ولس ته وايو چي په دې انتخاباتو کي په برخي نه اخيستلو سره دنيا ته وښيئ چي افغانان له غلامۍ او غلامانو نه کرکه لري.

• مورِ به ترهغه جهاد ته ادامه ورکوو چي ټول نيواکګر ځواکونه زمورِ د هېواد له لوښت لوښت خاورې نه ووځي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د افغان ولس د خوښې اسلامي حکومت قائم شي، د اشغال په دوران کي له دښمن او د هغه له ذليلو ګوډاګيانو سره هر راز تفاهم او سازش د خپلو اسلامي اصولو خلاف ګڼو. افغان ولس ته بلنه ورکوو چي دا په نيمه لار کي پاتې مخکنی انقلاب تکميل کړي، د شر او فساد د ځواکونو او د ظالمانو، مفسدينو، ملي خائنانو او جنايکارانو واکمني پای ته ورسوي او په عدالت ولاړه سوکاله اسلامي ټولنه جوړه کړي. په دې مبارزه کي به مورِ د سابق په څېر په هر محاذ او هر وخت کي د خپل ولس په څنګ کي وو.

حزب اسلامي افغانستان
۱۳۸۳۱۳۱۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

مقاطعه با انتخابات امریکائی

در حالیکه کشور عزیز ما افغانستان توسط نیروهای صلیبي اشغال گردیده، زمام امور کشور بطور مطلق در دست جنرالان امریکائي بوده، و این اشغالگران امریکائي اند که از میان خائنین به ملت، جنایتکاران جنگی، عناصر دین فروش، وطن فروش، مفسد و منافق، فرومایه ترین آنان را ، همانهائی که بیش از دیگران بیگانه پرست، وفادارتر به اجانب و خادم تر به منافع آنان اند ، انتخاب نموده، عده ای را در حکومت، برخی را در صفوف اردو، و شماری را در پولیس بکار می گیرند ، این جنرالان امریکائي اند که تصمیم می گیرند چه کسی را بکدام کاری بگمارند ، چه کسی را به زندان بکشند ، تبعید و تعقیب کنند ، بر کجا بم بریزند ، کدام خانه و دفتر را تفتیش نموده، برعزت و آبروی صاحب خانه، مامور و افسر تجاوز کنند ، آنها نیز مثل روسها عده ای از افغانان فرومایه، بی مروت و نامرد را که دیروز روسها آنها را علیه ملت ما جنگاندند و امروز تحت قومنده جنرالان امریکائی و انگلیس برضد مردم خود می جنگند ، بکار گرفته اند. حکومت دست نشانده کابل که به زور بازوی امریکائي ها بر کابل مسلط شده، در واقع به خواست و موافقه واشنگتن و مسکو تشکیل گردیده و وزارتخانه هایش به گروه هائی تعلق گرفته که سابقه خدمت به اجانب را داشته و وابسته به کشورهای بیگانه اند. حال امریکا می خواهد بر پیشانی این حکومت دست نشانده ساخت بن مهر حکومت منتخب بزند ، برای این منظور درامه مسخره و مضحکه آمیزی تحت عنوان انتخابات را براه انداخته، انتخاباتی که امنیت آنرا نیروهای صلیبي تأمین نموده، مصارف آنرا امریکا تأدیه می کند ، کولن پاول وزیر خاجه امریکا قبل از برگزاری انتخابات اعلان می کند که اگر در افغانستان انتخابات برگزار شود ، یا به تأخیر بیفتد و یا برگزار نشود در هر صورتی کرزی جوان رئیس جمهور خواهد بود!! خلیلزاد نماینده خاص بش و جاسوس بدنام سی آی ای می گوید: کرزی بدیل ندارد!

از ترکیب کاندیدان ریاست جمهوری به صراحت معلوم می شود که حکومت آینده همان حکومت ساخت بن خواهد بود، حکومتی که وزراء آن توسط هیئت های امریکائي و روسي برگزیده شد، حال و بعد از انتخابات امریکائي رئیس جمهور آن وفادار به امریکا و معاونین آن وابسته به روسیه خواهند بود.

امریکائی ها می خواهند این انتخابات قبل از انتخابات آینده امریکا برگزار شود، تا جورج بش از آن در مبارزات انتخاباتی اش به عنوان دستآورد و موفقیت در سیاست خارجی اش و چون نمونه صدور دیموکراسی امریکائی به افغانستان تحت اشغال نیروهای امریکائی استفاده کند! انتخابات افغانستان در واقع جزء کمپاین انتخاباتی جورج بش است. افغانان غیور و سر بلند باید با عدم شرکت خود در این انتخابات امریکائي سیلی محکمی بر روی بش بکوبند و به جهانیان ثابت کنند که افغانها آزادی می خواهند، نه حکومت دست نشانده اجانب را می پذیرند ونه انتخابات مسخره در زیر برچه سربازان امریکائي و در سایۀ بی ۵۲ امریکائی را.

برادر عزیز افغانی ام! اگر ایمانت را حفظ کرده ای، به آزادی کشورت عشق می ورزی، از زندگی ننگین در اسارت اجانب نفرت داری، سلطه بیگانگان و غلامانش را بر کشورت نمی پسندی، تجاوز اجانب بر عزت، آبرو و ناموس افغانان را که هر روز شاهد نمونه هایش هم در زندانهای امریکائي و هم در پایگاه های نظامي اش هستی تحمل نمی کنی، باید کم از کم از اشتراك در انتخاباتی ابا ورزی که تحت سلطه اجانب برگزار می شود و دادن رأی به کسی را مایه شرم و سرافگندگی بشماری که نوکر دشمنان دین و وطن تو اند. اشتراك در این انتخابات و رأی دادن به یکی از کاندیدان آن چنان است که به جورج بش، بلیر و پوتین رأی بدهی، و از جنگ و تجاوز آنان علیه تمامی مسلمانان جهان حمایت کنی، با چنین حمایتی در دنیا در زمره آنان محسوب خواهی شد و در آخرت نیز در قطار آنان و تحت پرچم شان در برابر محاسبه الهی قرار خواهی گرفت. افغانان متدین، خداپرست، متعهد به اسلام، وطنخواه و آزادی خواه باید به دنیا باری دیگر ثابت کنند که نه به غلامی تن می دهند، نه به غلامان اجانب رأی می دهند و نه در

انتخابات مورد پسند بیگانگان شرکت می کنند.

کسانیکه در جهاد مقدس ضد تجاوز شوروی بااخلاص و صداقت شرکت ننموده، بخاطر پول، چوکی، و اغراض پست دیگری با مجاهدین یکجا شده بودند، این عناصر منافق اکنون از صفوف مجاهدین کنار خواهند رفت، علیه جهاد و مجاهدین تبلیغات خواهند کرد، در برابر امریکائي ها دست بر سینه خواهند گذاشت، از حکومت امریکائي حمایت خواهند کرد، و تحت فرمان آنان علیه ملت خود خواهند جنگید. اینها عناصر فرومایه، ذلیل و بی مروتی اند که دوستی شان با هیچ کسی صادقانه نبوده، و سود شان به هیچ کسی نمی رسد، تجرید شان از صفوف مجاهدین موجب تقویه هرچه بیشتر مجاهدین خواهد شد.

افغانهای مؤمن باید در این امر هیچ تردید و شکی نداشته باشند که اشغالگران امریکائي، به فضل و عنایت الهی، و در نتیجه قربانی ها، صبر و صمود مجاهدین مؤمن مثل نیروهای متجاوز شوروی با سرافگندگی از کشور ما خارج خواهند شد و آنگاه، إن شاء الله، افغانهای امریکائي با همان وضعیتی ذلتبار مواجه خواهند شد که رفقای کمونست شان و مؤتلفین آنان با آن روبرو شدند. تاریخ گواه صادق این حقیقت است که پیروزی نهائي از آن حق پرستان و آزادی خواهان مجاهد بوده، عاقبت مستکبرین و همکیشان فرعون و غلامان شان چیزی جز رسوایي و ذلت نمی باشد.

قرآن می فرماید:

... استَعینُوا بِاللّه وَ اصبرُوا إنّ الأرْض للّه یُورثُهَا مَن یَشاءُ مِنْ عِبَادِه وَ الْعَقبَةُ لِلْمُتّقینَ *

... از خدا استمداد بجوئید و شکیبائی ورزید، زمین ملك خداست، به هر کي از بندگانش بخواهد به میراث می دهد، و انجام نیکو از آن پرهیزگاران است.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳۱۵۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

پيام

وَ مَا لَكُمْ لا تُقَتلُونَ فی سبيل اللّه وَ الْمُستَضعَفينَ منَ الرّجَال وَ النّساء وَ الْولْدَن الّذينَ يَقُولُونَ رَبّنَا أخْرجْنَا منْ هَذه الْقَريَة الظَالم أهْلُهَا وَ اجْعَل لّنَا منْ لّدُنك وَليًّا وَ اجْعَل لّنَا من لّدُنك نَصيراً *

به دلير مردان مجاهد شمال كشور!

به شما وارثان مجاهدين سربلند و قامت كشيده دوران مقاومت در برابر تجاوز شوروي!

به شما كه سلف مجاهد تان با قربانی ها، حماسه آفرينی ها و حملات كوبنده شان بردشمن، داستانهای هميشه به يادماندنی را در صفحات زرين تاريخ مقاومت ثبت كردند، حماسه هائي كه هرگز فراموش نخواهد شد، هم دشمن همواره به ياد خواهد داشت و هم ملت سرافراز ما!

به شما می گويم: چرا امروز كه كشور تان بار ديگری بدست دشمنان اسلام اشغال شده است و وضعيت بدتر از سابق را بر كشور تان تحميل نموده، استقلال، آزادی و حاكميت ملي تان توسط نيروهای اشغالگر سلب گرديده و هويت اسلامی ميهن تان به شدت تهديد می گردد، چرا خاموش و ساكت نشسته ايد و چرا نظاره گر بی تفاوت اين وضعيت غم انگيز و دردآور؟! مگر غيرت وهمت سلف مجاهد و آزاد منش تانرا از دست داده ايد؟! آيا به اين زندگی ذلت آور و ننگين راضی شده ايد و بيم از دشمن، شهامت و ايمان تانرا كم رنگ ساخته و شما را به سكوت در برابربيگانگان واداشته است؟! چرا راضی شده ايد كه عده ای از وطن فروشان بی ننگ و بی ايمان، گاهی شما را به روسها و كمونست ها می فروشند و تحت

قومنده جنرالهای روسی و پرچمی با برادران افغاني تان می جنگانند، و گاهی به انگلیسها و امریکائی ها می فروشند و فرزندان تانرا بخاطر منافع بیگانگان می جنگانند؟! به چشم خود می بینید که امروز در میدان هوايي بگرام و در اطراف پایگاه های نظامی نیروهای اشغالگر در کابل چه می گذرد، مگر از تجاوزات وحشیانه و بی رحمانه امریکائی ها بر زندانیان مظلوم در زندان جهنمی گوانتانامو و بیست زندان امریکا در پایگاهای نظامی اش در افغانستان، بر علاوه چندین زندان خصوصی دیگر در شهر کابل اطلاعی ندارید؟ مگر از داستان تجاوز عساکر امریکائی بر هشت مترجم پروانی و پنجشیری شان اطلاع نیافتید؟ مگر نمی بینید که جنایتکاران امریکائی بر تمامی این زندانها در پایگاههای نظامی شان اکتفا ننموده، به همکاری شورای نظار زندان خصوصی دیگری را در شهر کابل کشوده، زندانیان بې دفاع و مظلوم را با بی رحمانه ترین و وحشیانه ترین شیوه ها شکنجه نموده، برای ساعات طولانی از سقف اطاقها از پا آویزان کرده و آب جوش بر بدن برهنه شان پاشیده، شکنجه هائی که کمونستها و روسها از آن شرم داشتند و شکنجه گران سفاك امریکائی در زندانهای ابوغریب، بگرام و گوانتانامو از اعتراف به آن احساس خجالت می کنند، ولی سردمداران خبیث گروههای وابسته نه از همکاری شان با شکنجه گران امریکائی انکار کردند و نه آنرا محکوم نمودند!! مگر نمی بینید که این وطنفروشان فرومایه و ذلیل، فرزندان شما را وادار می سازند تا به پایگاههای نظامی بیگانگان رفته به عنوان مزدور و سرباز ثبت نام کنند، و در کنار سربازان امریکائی و انگلیسي و تحت فرمان آنان علیه ملت خود بجنگند؟ پدران و برادران مجاهد شما در گذشته بخاطر دفاع از ننگ و ناموس خود به هر قربانی آماده بودند، از این باکی نداشتند که در راه دفاع از دین و آزادی، وجب وجب کشور به خون آنان سرخ شود، نمی دانیم شما را چه شده و سکوت شما را در برابر این وضع غم انگیز و شرم آور چگونه توجیه کنیم؟

ما در این مدت دونیم سال گذشته هر روزی منتظر بودیم که حماسه آفرینان شمال کشور امروز و فردا قیام خواهند کرد، یکجا با مجاهدین مؤمن ولایات شرقی، جنوبی و جنوب غربی کشور بر دشمنان هجوم خواهند برد، مجاهدانی چون

استاد عبدالودود شهید، انجینیر حمیدالله شهید، شهادتیار شهید، سیدحمیدالله شهید، سیدجان شهید، شاهد شهید، نیازی شهید، انجنیر سلیم شهید، منصور شهید، بنوال شهید، څارنوال عبدالروف شهید، موحد شهیدو سائر سروران حماسه آفرین، بار دیگری از میان آنان سر خواهد افراشت، و جوانان دلیر و سربه کف این سرزمین مردخیز در هر قدمی در برابر دشمن در کمین خواهند نشست و هر یکی عده ای از اشغالگران را به جهنم خواهند فرستاد و در مجموع شمال کشور عرصه را بر دشمن تنگتر و تنگتر خواهد ساخت و... ولی متأسفانه این انتظار تا حال برآورده نشد!! بر عکس می بینیم که در شمال کشور ملیشه های دوران شوروی و گروه های وابسته به مسکو امروز در خدمت متجاوزین امریکائی اند و به زور بازوی آنان بر آن حوزه حکومت می کنند، و تفنگداران مزدوری را از این منطقه به کمك امریکائی ها به کنر، پکتیا و کندهار می فرستند تا تحت قومنده آنان علیه مجاهدین این ولایات بجنگند!!

مردم غیور شمال کشور!

- برادران مجاهد شما در سائر ولایات، با خدای خود تعهد کرده اند که تا آخرین قطره خون خود در برابر دشمن خواهند جنگید و تا راندن آخرین فرد نیروهای اشغالگر از کشور خود سلاح را برزمین نخواهند گذاشت.
- مطمئن باشید که نیروهای انگلیس- امریکائی مثل نیروهای اشغالگر شوروی، با ذلت و سرافگندگی از میهن عزیز ما رانده خواهند شد، و مجاهدین مؤمن و قهرمان ما از این آزمون بزرگ الهی نیز پیروزمند و سربلندبیرون خواهند رفت، و شرمندگی دائمی برای کسانی خواهد ماند که یا به دشمن تسلیم شدند و یا از پیوستن به صفوف مجاهدین آزادی خواه خودداری ورزیدند.
- اگر اشغالگران در نتیجه مقاومت ها و قربانی های مجاهدان سربلند سائر ولایات، از کشور اخراج شدند، جواب شما به آنان و به تاریخ آینده کشور چه خواهد بود؟
- تا چه زمانی این ذلت و رسوایی وسلطه اجنبی و اجنبی پرستان و تجاوز به ننگ و ناموس را تحمل می کنید؟

- آیا رابطه تانرا با گذشته های تابناك و با سلف قهرمان و مجاهد تان بریده اید و امروز میان شما چند رزمنده متعهد به اسلام و مجاهد آزادمنش نیز یافت نمی شود؟
- بیائید باعدم اشتراك در انتخابات امریکائی و عدم رأی به تمامی کاندیدان وابسته، حامی حضور نیروهای بیگانه در کشور و موافق با اشغال میهن بدست نیروهای صلیبی، سیلی محکمی بر روی جورج بش و تونی بلیر بکوبید و به دنیا باردیگری ثابت کنید که افغانهای مؤمن و آزادیخواه، جز آزادی کامل و خروج تمامی نیروهای اجنبی و تأسیس حکومت منتخب اسلامی در افغانستان آزاد و مستقل، به هیچ چیزی دیگر راضی نخواهند شد، نه انتخابات امریکائی را می پذیرند، نه حکومت مزدور و وابسته را و نه نامزدهای تحت حمایه اجانب را.
- بیائید با سهمگیری فعال در جهاد اسلامی، و بیزاری و برائت از وطنفروشان خائن به اسلام و ملت، و عدم حمایت از دین به دنیا فروشان، مسئولیت بزرگ الهی و واجب اسلامی تانرا ادا نموده، تاریخ پر شکوه آباء و اجداد تانرا زنده کنید و خلف ناصالح، زبون و بي همت برای آنان نباشید.

مرگ بر امریکای جنایتکار و وحشي
زنده باد اسلام
پیروز و سربلند باد مجاهدین

حکمتیار
افغانستان ۱۳۸۳\۵\۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

له امريکائي انتخاباتو سره مقاطعه

په داسي حال کي چي افغانستان د صليبي ځواکونو په لاس اشغال شوی، د هېواد واګې د امريکائي جنرالانو په لاس کي دي او دا امريکائي اشغالګران دي چي له ملي خائنانو، جنګي جنايتکارانو، دين پلورونکو، وطن خرڅوونکو، مفسدينو او منافقينو نه د خپلي خوښي څېړې او هغه چي ترنورو زيات دوی ته وفادار وي غوره کوي، ځينې په حکومت کي نيسي، ځينې په اردو کي او ځينې په پوليسو کي، دا پرېکړه دوی کوي چي څوك چيرته او په کوم کار وګماري، څوك په زندانونو کي واچوي، څوك تبعيد کړي، چيرته بمونه ووروي، کوم کور او دفتر تلاشي کړي، د کور باعزته خاوند سپك او د مامور او افسر په عزت تېری وکړي. دوی د روسانو په څېر همغه بې مروته او نامرده افغانان استخدام کړي چي پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن د امريکايانو تر قومندې لاندي د ولس په ضد جنګېږي، د امريکايانو په زور پر افغان مظلوم ولس مسلط شوی لاس پوڅی حکومت په اصل کي د واشنګټن او مسکو په خوښه او موافقه جوړ شوی او وزارتونه ئې په هغو ډلو وېشل شوي چي په پرديو پورې تړلې دي. اوس امريکا غواړي دغه لاس پوڅي حکومت ته د يوه منتخب حکومت نوم ورکړي، د دې لپاره ئې د مسخره انتخاباتو خندوونکې ډرامه جوړه کړې، داسي انتخابات چي صليبي ځواکونه ئې امنيت تأمينوي، د امريکا خارجه وزير کولن پاول لا د مخه وايي چي که انتخابات وشي يا ونشي په هرصورت کي به ځوان کرزی جمهور رئيس وي! د بش خاص استاځی او د سي آی اې بدنام جاسوس خليلزاد وايي چي کرزی بديل نه لري! او د کانديدانو له ترکيب نه په ډاګه معلومېږي چي راتلونکی حکومت به

همغه وي چې په بن کي جوړ شو او وزيران ئې امريکائي او روسي هئيتونو غوره کړل، اوس به ئې جمهور رئيس امريکا پلوه او معاونان ئې روس پلوه وي.

امريکايان غواړي دا انتخابات د امريکا له انتخاباتو نه د مخه ترسره شي، ترڅو جورج بش له هغه نه په خپلي انتخاباتي مبارزې کي د يوې لاس ته راوړنې او بريا او په اشغال شوي افغانستان کي د امريکائي ديموکراسۍ د پلې کولو د بېلګې په توګه استفاده وکړي. د افغانستان انتخابات په اصل کي د جورج بش د انتخاباتي کمپاين يوه برخه ده. غيرتي او ميړنی افغان ولس بايد په دې امريکائي انتخاباتو کي په نه برخه اخيستو سره جورج بش ته پر مخ کلکه ټپې ورکړي او نړۍ والو ته وښيي چې افغانان آزادي غواړي، نه د پردیو لاس پوڅی حکومت مني او نه د امريکايانو د بی **۵۲** تر سيوري لاندې مسخره انتخابات.

زما وروڼو، خويندو! که څوک ايمان لري، له خپلواکۍ سره ئې مينه وي، د غلامۍ ژوند نه خوښوي، پر خپل هېواد د پردیو او د دوی د غلامانو واکمني نه غواړي، د افغانانو په ننګ، عزت او ناموس د پردیو هغه تېري نه زغمي چې بېلګې ئې هم په امريکائي زندانونو کي او هم د دوی په نظامي اډو کي هره ورځ په سترګو ګوري، نو لږ تر لږه بايد په هغو انتخاباتو کي له برخې اخيستو ډډه وکړي چې د پردیو تر سلطې لاندې ترسره کېږي او هغه چا ته رأيه ورکول د شرم او پېغور خبره وګڼي چې زمونږ د دين او وطن د دښمنانو نوکران دي. په دغو انتخاباتو کي برخه اخيستل او په صندوقونو کي ئې کوم کاندید ته رأيه ورکول داسي ده لکه چې څوک بش، پوتين او بلير ته رأيه ورکړي او د نړۍ د ټولو مسلمانانو په ضد د دوی د يرغلونو ملاتړ وکړي، په دې ملاتړ سره به په دنيا کي هم د دوی په ډله کي شمېرل کېږي او په آخرت کي به هم له دوی سره يو ځای د خدای په وړاندې ودرېږي. پرخپل دين ولاړ او پر آزادي او خپل وطن مين افغانان بايد دنيا ته ثابته کړي چې نه غلامي مني، نه غلامانو ته رأيه ورکوي او نه د پردیو د خوښي انتخاباتو کي برخه اخلي.

چا چې د روسانو په ضد مقدس جهاد کي په اخلاص سره برخه نه وه اخيستې او د پيسو او کرسيو لپاره له مجاهدينو سره يوځای شوي وو دا منافقين به نن د

مجاهدينو له ليکو نه بېلېږي، د جهاد او مجاهدينو په ضد به تبليغات کوي، امريکايانو ته به لاس په سينه ودرېږي، د امريکائي حکومت ملاتړ به کوي او د پردیو تر قومندې لاندې به له خپل ولس سره جنګېږي. خو دا هغه ذليل او بې مروته کسان دي چې له هيڅا سره ئې ملګرتيا صادقانه نه ده او هيڅا ته ئې ګټه نه رسېږي، د مجاهدينو له ليکو نه د دوی رټل کېدل د جهاد د مزيد پياوړتيا باعث کېږي.

افغانان بايد په دې کي هيڅ شك ونه لري چې امريکايان به د الله په مرسته او د مجاهدينو د قربانيو او صبر په نتيجه کي د روسانو په څېر سرکوزي له افغانستان نه وځي او بيا به إن شاء الله په امريکائي افغانانو همغه حالت راځي چې په کمونستانو او د دوی په ائتلافي ملګرو راغی. تاريخ په دې شهادت ورکوي چې وروستۍ بريا د حق پالونکو او آزادي غوښتونکو ده او د مستکبرينو او ظالمانو او د دوی د ملګرو او غلامانو پای او عاقبت له رسوايي او سپکاوي نه پرته بل څه نه وي.

قرآن همداسي فرمايي:

... استَعينُوا بِاللّهِ وَ اصبرُوا إِنّ الأَرْض للّهِ يُورِثُهَا مَن يَشاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَقِبَةُ لِلْمُتّقِينَ *

... له الله مرسته وغواړئ او صبر وکړئ، ځمکه خو د الله ده، له خپلو بندګانو نه ئې هغه چا ته په ميراث ورکوي چې دی ئې غواړي او نيکه پايله خو د متقيانو ده.

حکمتيار
افغانستان
۱۳۸۳۱۵۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

يَأيهَا الّذينَ ءَامَنُوا لا تَتّخذُوا الْيهُودَ وَ النّصرَى أوْلِيَاءَ بَعْضهُمْ أوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَ مَن يَتوَلهُم مّنكُمْ فَإنّهُ مِنهُمْ إنّ اللّهَ لا يَهْدِى الْقَوْمَ الظلِمينَ *
المائدة:۵۱

اې مؤمنانو! يهود او نصارى په ملګرتيا مه نيسئ، دوى خو په خپلو کي سره ملګري دي او له تاسو نه چې هرڅوك له دوى سره ملګرتيا وکړي، د دوى له ډلې نه به (يهودي او مسيحي) ګڼل کېږي او الله د ظالمانو دا ټولى نه هدايت کوي.

ګرانو هېوادوالو!

- يو ځل بيا خپل مظلوم ولس ته اطمئنان ورکوم چې له اسلام نه د دفاع او د خپل هېواد د آزادۍ په روان جنګ کي به د تل په څېر دوى په څنګ کي وو ، جهاد ته به ترهغه ادامه ورکوو چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه زمونږ له هېواد نه ووځي او په خپلواك او آزاد افغانستان کي د ملت د خوښې اسلامي حکومت قائم شي. د الله د لارې مخلص مجاهدين نه د خپل هېواد په يوې لوښت باندې د بهرنيو ځواکونو شته والى او سلطه مني، نه د هېواد د اشغال په دوران کي له جهاد او مقاومت نه د يوې شېبې لپاره لاس اخيستو ته تيار دي او نه د پرديو د وسلو او پيسو په زور ټپل شوو حکومتونو کي د برخي اخيستو تور داغ په خپلي لمنې منلى شي.
- مورږ له لومړۍ ورځې نه اعلان کړى چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه

ووځي او افغانان دې پرېږدي چې خپل برخليك په خپله ، د خپلو معتقداتو په رڼا کي او له بهرني فشار او مداخلې نه پرته وټاکي، اوس هم زمونږ خبره همدا ده، که دا شرائط ومنلی شي، هم خبرو ته تيار يو، هم په هېواد کي د امنيت په تأمين کي مرستي ته او هم په انتخاباتو کي برخي اخيستو ته. امريکايان دې هم پوه شي چې د افغانانو جهاد به د هېواد تر کاملې خپلواکۍ او له افغانستان نه د ټولو بهرنيو ځواکونو ترايستو او د يوه آزاد، خپلواك او اسلامي افغانستان تر جوړېدو دوام کوي. مونږ ډاډه يو چې د اشغالګرانو په ضد د بل اسلامي پاڅون ورځي رانږدې دي، په کنر، ننګرهار، پکتيا، پکتيکا، زابل، ارزګان او نورو ولاياتو کي چې د مقاومت او په اشغالګرو ځواکونو د مسلسلو بريدونو کوم حال دی او شمال ته چې د مقاومت د پلوشو د خوړېدو کوم وضيعت دی، د همدې خبرې زېرى ورکوي، افغانان تر دې زيات د انګرېزانو او امريکايانو ظلمونه، فسادونه او په دين، عزت او ناموس د دوی تېرى نه شي زغملی.

o امريکا په تېرو دريو کلونو کې د ټولو وحشيانه بريدونو، بمباريو، نيونو او وژنو سره سره په دې ونتوانيده چې مقاومت وځپي او د پراختيا مخه ئې ونيسي، د طالبانو د حکومت له نسکورولو نه پرته ئې خپل هيڅ هدف ترلاسه نه کړى شو. له دې نه وروسته خو به نه د دې هېواد په هيڅ ځای کې آرامه ورځ تېره کړى شي، نه به ئې له افغانستان نه د ښو خبرونو ترلاسه کولو آرمان ترسره شي، نه به امنيت راوستى شي، نه به د مرکزي آسيا تېل او ګاز له دې لارې انتقال کړى شي او نه به د اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونيولى شي، له افغانستان نه به د شوريانو په څېر وځي او إن شاء الله د شوروي اتحاد په برخليك به اخته کېږي او د دوی ګوډاګی حکومت به هم د دوی له وتلو سره سم نسکورېږي.

o مونږ مطمئن يو چې جورج بش به په خپلو جنګ غوښتونکو سياستونو سره د امريکا لپاره غوره بريژنف ثابت شي او امريکا به له همغو پايلو سره مخامخ کړي چې بريژنف شوروي ورسره مخامخ کړ، د نړۍ په ګوټ ګوټ کې ډېرو پوهانو او هغو چې غواړي نړۍ وال د امريکا له شر نه وژغورل شي، د دې تمنا کوله چې کاش بش يو ځل بيا انتخابات وګټي او امريکا څو کاله نور هم د بش د بدمعاشو

اندېوالانو په لاس کي پاتې شي، ترڅو امریکا د مزید تباهۍ په لور بوځي، شاید الله تعالی د همدغو کسانو د تمنا د تحقق لپاره بش ته د امریکا زمام سپارلی وي. په عراق کي د دوی د مړو او ژوبلو شمېر ۱۱۴۰۰ او په افغانستان کي ۱۷۰۰ته ورسېدو، دا تلفات د اوږدې مودې لپاره نه شي زغملی، سږ کال امریکا تر شپږ سوه ملیاردو ډالرو نه زیاته تجارتي خساره درلوده، د ډالرو بیه ئې د یورو په نسبت ۳۵% راپرېوته، د تېلو بیه تر پنځوسو ډالرو واوشته، د امریکا حکومت ۷۴۰۰ ملیارد ډالره پوروړی دی، سږ کال دریې سوه اتیا ملیارده ډالره د بودجې کسر لري، په ټولې نړۍ کي د امریکا په ضد د عام او شدید تنفر کچه هغه ځای ته ورسېده چې د تاریخ په اوږدو کي د هیڅ استعماري ځواك په ضد نه وه لیدل شوې، په ټولې نړۍ کي د امریکا په ضد هومره مظاهرې وشوې چې مثال ئې په تاریخ کي نه شو موندلی... دا خبري د دې زېرې ورکوي چې د امریکا د زوال ورځې رانږدې شوې. دا خبره عادي مه ګڼئ چې جان کیري د انتخاباتو د نتائجو له اعلان نه وروسته بش ته وویل: باید د امریکا د تجزیې مخه ونیولی شي!!

o امریکایان دې په دې هم پوه شي چې که پاکستان او ایران د دوی مرسته نه وی کړې نو نه ئې افغانستان نیولی شو او نه عراق او اوس هم که د دغو ملکونو مرسته نه وي نو ډېره ګرانه ده چې په عراق او افغانستان کي آرامه ورځ تېره کړي. خو وبه ګورو چې د دې هېوادونو چارواکي تر کومه د خپلو ولسونو د غوښتنو خلاف ستاسو ګوانبونو ته سر ټیټوي او د مظلومو افغانانو او عراقیانو په ضد ستاسو مرسته کولی شي!

په ایران کي زما د بانکي حساب د بندېدو په هکله چې له درواغو او مبالغو ډك کوم خبر خپور شوی په دې هکله څو وضاحتونه ضروري ګڼم:

o په داسي حال کي چې زما بانکي حساب دریې کاله د مخه په همغه ورځ بند شوی چې ایراني چارواکو د امریکایانو په وینا او د هغوی د ارضاء لپاره له ایران نه زما د ایستلو فیصله و کړه، نه پوهېږم چې دوی د کوم غرض لپاره دا خبر په دې وخت کي او په دې غلط انداز کي خپور کړی، که دا پر ایران د برید په اړه د واشنګټن د وروستیو ګوانبونو په وجه وي نو زه ئې معذور ګڼم، سره له دې چې

باور لرم ايران په خپلو تنازلاتو سره نه يوازي امريکا نه شي راضي کولی بلکي هغه مزيد جرئ کوي، په افغانستان او عراق کي چي ايران د امريکا کومه مرسته وکړه، تر دې چي د ايران په لاس روزل شوي او مسلح شوي افغانان او عراقيان د امريکايانو تر قومندې لاندي د خپلو ولسونو په ضد وجنګېدل او پکتيا او فلوجې ته د جنګ لپاره ولاړل، که دغو مرستو واشنګټن قانع نه کړ، بل به څه وي چي هغوی راضي کړي او د ګوانښونو مخه ئې ونيسي؟ که په افغانستان او عراق کي مقاومت نه وی نو خدای خبر چي امريکا به تراوسه له ايران سره څه نه وو کړي!! که امريکا پر ايران برید وکړ نو ستره وجه به ئې دا وي چي ايران د افغانستان او عراق په نيولو کي د امريکا ملګرتيا وکړه!

o دا هم د حيرانتيا وړ ده چي ولې په دروغو د اويا مليونه ډالرو خبره کوي، په داسي حال کي چي ښه پوهېږي په دې حساب کي يو ډالر هم نشته، که زما په نامه د ايران په کوم بانک کي ډالر وي نو زه ئې ايران ته بخښم، د منجمد کولو په ځای دې هغه يا امريکايانو ته ورکړي او يا دې حزب الله او فلسطينيانو ته او يا د کابل هغو چارواکو ته چي يو وخت د دوی ملګري وو خو اوس د (شيطان بزرګ) په خدمت کي دي او د ډالرو په خاطر ئې د دوی وسله او خپل دين او وطن خرڅ کړ. ما همغه وخت ايراني مشرانو او چارواکو ته وليکل چي د دې حساب بندول نه شرعي مجوز لري او نه حقوقي او قانوني توجيه، په دې کي د هغو افغاني کارګرانو د محدودو امانتونو نه پرته بل څه نه شته چي په ايران کي ئې کار کولو. نه خو د حضرت علی (رض) مذهب د دې اجازه ورکوي او نه د امام حسين (رض) مذهب له ظالم او يرغلګر کافر سره د مظلوم مسلمان په ضد د ملګرتيا اجازه، نه خو امريکا په دې دروغجنو تبليغاتو سره زما ولس غولولی شي او نه زما د جهاد مخنيوی کولی شي او نه تاسو امريکا خوشحالولی شئ، مخصوصاً که امريکايان پوه شي چي په دې کي هغه رقم نشته چي دوی ته په دروغو ويل شوي!! که زما د شهيد پلار، وروڼو، خپلوانو او د مبارزې او سنګر د ملګرو په نيولو او وژلو سره نه روسان وتوانېدل چي زما د جهاد مخه ونيسي او نه امريکايان، نو إن شاءالله په بل څه هم زمور مخنيوی نه شي کولی، مور جهاد داسي ګڼو لکه لمونځ او روژه او پرېښودل ئې داسي لکه د لمانځه

پرېښودل، مورِ ژوند ته د يوه الهي امانت په سترګه ګورو چې د الله په لار کې وقف کول ئې خپل ديني مسئوليت او د نجات ذريعه ګڼو.

مرګ پر امريکا او د دوی پر بې ايمانه ملګرو

بريالي دي وي د اسلام د لاري مجاهدين

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۳/۱۰/۱

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

حزب اسلامي افغانستان د وروستيو جريانونو په هكله لاندي وضاحتونه ضروري ګڼي:

- مورږ خپل مجاهد ولس ته اطمئنان وركوو چي د حزب اسلامي مخلص مجاهدين به د تل په څېر د دوی په څنګ كي وي او د هر يرغلګر په ضد به په لومړي خط كي جنګېږي، هيڅكله به خپل مظلوم ولس يوازي پرې نه ږدي. مورږ به تر هغه جهاد ته ادامه وركوو چي د اشغالګرو ځواكونو آخري فوځي د جنرال ګراموف په څېر سر ټيټې له افغانستان نه ووځي، افغانان خپلواكي ترلاسه كړي او زمورږ د هېواد په هيڅ ګوټ كي نه د پرديو بيرغونه رپېږي، نه ئې اډې وي، نه ئې راډيوګانې او ټلويزيونونه او نه محبسونه.
- د كابل د امريكايي حكومت دا ادعا په كلكه ردوو چي ګواكي د حزب ځيني قومندانان امريكايانو ته تسليم شوي. دا ښكر ور دروغ دي، د سلهاوو نورو دروغجنو ادعاګانو په څېر، په كابل كي اوس د دروغجنو پاچايي ده، جورج بش د نړۍ د ټولوو دروغجنو پاچا دی، څوك چي خپل ولس، كانګريس او ټولې نړۍ ته په عراق د برید په اړه هغه دروغ ويلی شي او د اټمي او ګڼ وژنو وسلو د شتون هغه دروغجنه دعوی كولی شي، نو د ده لاس پوځو ته د داسي دروغو ويل ګران كار نه دی. مسيحي امريكايان هره ورځ هومره دروغ وايي چي كمونست روسان پرې شرمېدل، دوی تراوسه په افغانستان او عراق كي د خپلو فوځيانو د مرګ ژوبلې حقيقي شمېر اعلان نه كړ، د افغانانو او عراقيانو د مرګ ژوبلې شمېر ئې څرګند نه كړ، د خپلو ملګرو انګرېزانو دا خبره ئې رد كړه چي په يوه كال كي يو لك عراقيان وژل شوي او اوس هره مياشت تر لس زره زيات عراقيان مري، كه په عراق كي د

خبريالانو شتون دوی په ځينو خبرو اعتراف ته نه مجبورولی نو دا به ئې هم نه وو منلي چې تر اوسه يوزر پنځه سوه اويا امريکايان وژل شوي، لکه چې په افغانستان کې په خپلو تلفاتو اعتراف نه کوي او خپل ولس ته دروغ وايي.

• هيڅ با ايمانه او غيرتي افغان به پردیو ته تسليم نه شي، يا به مليشه دښمن ته تسليمېږي او يا کمونست چې نه ايمان لري او نه غيرت. افغانان په هر هغه چا لعنت وايي چې دښمن ته تسليم شوی او پر خپل هېواد د پردیو سلطې او واکمنۍ ته غاړه ږدي، قرآن هغه کسان د کافرانو په ډله کې ګڼي چې د کافرانو تر واکمنۍ لاندې ژوند کوي، په دې راضي وي او غواړي چې نور هم د دوی په څېر دښمن ته تسليم شي: قرآن فرمايي:

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سوَاءً فَلا تَتَّخذُوا منهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتى يهَاجِرُوا فى سبيل اللّه فَإِن تَوَلّوْا فَخُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْثَ وَجَدتُّمُوهُمْ وَ لا تَتَّخِذُوا مِنهُمْ وَلِيًّا وَلا نَصِيراً * النساء: ۸۹

دا خوښوي چې تاسو هم داسي کافران شئ لکه دوی چې کافران شول، نو بيا به سره برابر شئ، نو تر هغه له دوی نه دوستان مه نيسئ چې د الله په لار کې هجرت وکړي، نو که ئې ډډه وکړه، نو وئې نيسئ او هر ځای چې ئې مومئ وئې وژنئ او مه له دوی نه کوم دوست نيسئ او مه کوم مرستندوی.

ګورئ چې قرآن داسي کسان منافقين ګڼي او مسلمانانو ته امر کوي چې تر هغه ئې خپل ملګري او دوستان مه ګڼئ.چې د کفر له سلطې نه راوونه وځي او د کافرانو له ملګرتيا لاس وانه خلي، له دوی نه ځان وساتئ، د دوی هڅه دا ده چې تاسو هم د دوی په څېر شئ، تاسو هم له جهاد نه لاس واخلئ او دښمن ته تسليم شئ، دوی بايد د دښمن له ډلې څخه وګڼئ او په نيولو او وژلو ئې هيڅ صرفه مه کوئ او همغه څه ورسره وکړئ چې له دښمن سره ئې کوئ، هيڅ يو ئې مه خپل دوست ګڼئ او مه تري د ملګرتيا طمع کوئ.

• امریکایانو ته وایو: مورِ نن د واشنګټن د امپراطور په کالبوت کي د روم د امپراطور روح ګورو، نن ګورو چي له مظلومو مسلمانانو سره همغه څه کېږي چي دوه زره کاله مخکي د بش نیکونو له عیسی، یحیی او زکریا علیهم السلام او د دوی له باایمانه ملګرو سره کول. تاسو چي نن د ګوانتانامو، ابوغریب، بګرام او کندهار په زندانونو کي په مظلومو افغانانو او عربانو کوم وحشیانه ظلمونه کوئ، ستاسو پلرونو له عیسی علیه السلام او د ده له حواریونو سره همداسي کړي وو، که هغه صلیب د دوی د زامنو د غاړو طوق شو چي پلرونو ئې د عیسی علیه السلام حواریون ورباندي ځړول، په لاسونو او پښو ئې مېخونه ورټکوهل او په اور کي ئې غورځول او اوس د دوی د کلیساوو په دېوالونو هغه د ظلم او وحشت تصویرونه انځور شوي او ستاسو د پلرونو بې رحمي او قساوت خلکو ته ورپه یادوی، همداسي به راتلونکي نسلونه د دې زندانونو په تصویرونو کي ستاسو وحشت او بې رحمي رایادوی، دا به راتلونکي تاریخ او نسلونو ته په میراث پاتې کېږي او د تل لپاره به ستاسو د زامنو د غاړو طوق وي. که دلته ستاسو راتګ دا ټول وحشت له ځان سره درلود، خو له دې پلوه ښه وو چي تاسو راغلئ او مورِ تاسو، ستاسو مذهب، ستاسو دیموکراسي او بشري حقوق په سترګو ولیدل، زمورِ ځینې کم عقلان، ستاسو د مذهب، دیموکراسۍ او بشري حقوقو په هکله غولېدلي وو او رنګین رنګین خوبونه ئې ورته لیدل، اوس په حقیقت پوه شول او تاسو ئې ښه وپېژندئ، په خپلو سترګو ئې ولیدل چي تاسو له ځان سره څه راوړل: د غلو او ملي خائنانو واکمني، رشوت، اداري فساد، د ماشومانو تښتونې، شراب، قمار، نڅا، هندي او غربي بربنډ فلمونه، مخدره مواد، ایډز، ځان وژنې، غلا، شوکي، بې امنیني، فقر، لوږه ... دا افغانانو ته ستاسو سوغاتونه وو، تاسو یوازي په وطن پلورونکو او ملي خائنانو، بې دینه او بداخلاقو او لاابالي ناانسانانو اعتماد کوئ، څوك چي خپل هېواد په څو ډالرو پلوري، هغه به ولې رشوت نه خوري او ولې به په ظلم، اداري فساد او اختلاس کي ترستونې نه وي غرق؟ یو شریف افغان ستاسو په څنګ کي نه لیدل کېږي، شریف او وطنپال افغانان خو یا تاسو تروریست ګڼئ، یا ئې وژنئ او یا ئې ګوانتانامو ته لېږئ.

- په دې هم پوه شئ چې ستاسو له نظره تروريستان د خپل ملت له نظره اتلان دي او ستاسو په ناولو لاسونو چې کوم افغانان، عربان او پاکستانيان وژل شوي، خلکو د دوی د ياد ژوندي ساتلو لپاره د دوی پر قبرونو زيارتونه جوړ کړي، او هغوی ته د عيسی عليه السلام د حواريونو په سترګه ګوري.
- د ژور اتمه او له هغه نه راوروسته ټولې خونړې پېښې په حقيقت کې د اسلام او مجاهدينو په ضد د مسکو او واشنګټن د ګډې دسيسې نتايج وو، دوی او په دوی پورې تړلو ګاونډيو په ګډه د جبل السراج ائتلاف جوړ او د جګړو اور ئې بل کړ، د ژور اتمه د پرچميانو کودتا وه، د جنرال نبي عظيمي او جنرال آصف دلاور تر مشرۍ لاندې، دا کودتا د جنرال دوستم د متو په زور ترسره شوه، دا دوی وو چې نجيب ئې تيښتې ته اړ کړ او اقتدار ئې په لاس کې ونيو، غوښتل ئې کارمل راوړاندې کړي، خو د حزب اسلامي مجاهدين ئې مخې ته خنډ شول او د دوی کودتا شنډه شوه. د هغه چا عقل ته د هر باضميره افغان ژړا راځي چې دا ورځ د مجاهدينو د بري د ورځې په نامه يادوی، دا خو د جهاد او مجاهدينو په ضد او د يوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنيوي لپاره د CIA او KGB د ګډې کودتا يوه کرغېړنه توره ورځ وه!! دا د ژور بله اوومه وه، هسې ئې نوم د ژور اتمه کړ!! که دا د جهاد د بري ورځ وی نو نن به د هغو امريکايانو تر فوځي واکمنۍ لاندې نه لمانځل کېده چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې له مسلمانانو سره په بل صليبي جنګ کې بوخت دي!! امريکايان او روسان دې نړيوالو ته ووايي چې د ژور له اتمې وروسته ئې له دې ائتلاف سره څومره مالي او نظامي مرستې کړې او د څه لپاره؟ شل زره ملياردې افغانۍ ئې د څه لپاره شمالي ائتلاف ته چاپ کړې؟ هره ورځ ئې څو طيارې مهمات د څه لپاره بګرام او بيا تخار ته لېږل؟ د کولاب روسي اډه ئې ولې دې ائتلاف ته سپارلې وه؟ آيا دا ټول د دې لپاره نه وو چې په افغانستان کې د يوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونيسي، مجاهدين بد نام کړي او په پای کې د افغانستان د اوسني ديموکراتيک اشغال لپاره لار آواره کړي؟ آيا د ۱۱ ستمبر نه مخکې مسکو او واشنګټن په دې نه وو سلا شوي چې د تاجکستان او ازبکستان له لارې او د ۱۷۰۰۰ روسي فوځونو په مرسته په ګډه پر افغانستان برید وکړي،

تخار او مزار ونيسي او شمالي ائتلاف ته ئې وسپاري؟

- مجاهدين به إن شاء الله د جهاد د بري ورځ هغه مهال لمانځي چي ټول بهرني فوځونه د افغانستان له لوېشت لوېشت خاورې څخه ووځي، د پردیو او د پردیو د بڼېځو سلطه پای ته ورسېږي، د افغان ولس د خوښي منتخب اسلامي حکومت جوړ شي، افغانان د خپل واك خاوندان شي او د اسلام شین بیرغ د هېواد په ګوټ ګوټ کي ورپېږي.
- افغانان دې مطمئن وي چي امریکایان به نه یوازي له افغانستان او عراق څخه وځي بلکي له پاکستان، ازبکستان، تاجکستان او عربي هېوادونو نه به هم خپلې اډې ورټولوي او بیا به إن شاء الله د شوروي په برخلیك اخته کېږي.

والله علی کل شئ قدیر

حزب اسلامي افغانستان

۸۴۱۲۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

د صلحې د کميسيون د هغو اظهاراتو په هکله چې په اسلام آباد کې ئې کړې، لاندې وضاحتونه کوو:

۱. معلومه نه ده چې دا کميسيون د چا لخوا ټاکل شوی، امريکايانو ټاکلی که د کابل چارواکو؟

۲. که د کابل چارواکو غوره کړی وي، دا چارواکي خو څه قدرت او اختيار نه لري، د دوی وضعيت خو داسي دی چې هره ورځ امريکايانو ته سوال کوي چې له خپلو نظامي عملياتو نه مورِ خبروي تر څو بې ګناه خلك ونه وژل شي، خو امريکايان نه دومره اهميت ورکوي او نه ورباندې اعتماد کوي او نه دا ضرورت احساسوي چې دوی خبر کړي، په کومه ورځ چې کميسيون په اسلام آباد کې کانفرانس درلود امريکايانو د لغمان په عليشنګ باندې لويه وحشيانه حمله وکړه، کلي ئې بمبارد کړل او په لسهاوو مظلوم او بې وزلي کليوال ئې په وينو کې ورغړول.

۳. که امريکايانو لږ لی وي نو د دوی ويانډ خو د کميسيون د مشر خبره تکذيب کړه، هغوی خو کرزی دې ته اړ کړ چې څه کسان به د لويې جرګې د غړو په نامه راغونډوي او دا فيصله به ورباندې امضا کوي چې امريکا دې په افغانستان کې دائمي نظامي اډې جوړې کړي!!

۴. د جګړې اصلي لامل خو د بهرنيو فوځونو حضور او د افغانستان اشغال دی، آيا بهرني فوځونه وتلو ته تيار دي؟ آيا کميسيون ته په دې هکله د څه ويلو او کومې فيصلې کولو صلاحيت ورکړی شوی؟ که دا صلاحيت نه لري نو کميسيون له

مجاهدينو سره په څه باندي خبري کوي؟

۵. د کميسيون لخوا دا خبره شوې چي مجاهدين به اساسي قانون مني!! دا اساسي قانون خو د امريکايانو اساسي قانون دی، د يوې امريکائي جرګې لخوا جوړ شوی، د هېواد د اشغال په دوران کي جوړ شوی، دا خو د کوم منتخب پارلمان لخوا نه دی جوړ شوی، د آزادۍ او خپلواکۍ په وخت کي د ولس د منتخبو استاځو لخوا نه دی تصويب شوی، مجاهدين به څنګه د پردیو د تسلط په وخت کي جوړ شوی اساسي قانون مني، دا قانون خو په کابل کي ناست کسان هم نه مني، کميسيون دې ووايي چي د دغه امريکائي قانون کومه برخه عملي شوې؟ آيا په کابل کي موجود فساد، بې ديني، فحشاء، بربنډ هندي او غربي فلونه، شراب، قمار، نڅا، بې امنيتي، شوکي، اداري فساد، اختلاس، د خلکو په سر، مال او عزت تېری، د ماشومانو تښتونې، د مخدره موادو تجارت، دا د دې اساسي قانون مطابق روان دي که په خلاف ئې؟ که د روغې جوړې معنا دا وي چي مجاهدين به د امريکايانو له تېري نه بيا د بن تر امريکائي جرګې او د کابل تر جرګو او د هغوی تر پرېکړو پورې او بيا اوس چي په کابل کي څه روان دي دا ټول به مني، نو دا خو يوازي هغه څوک منلی شي چي نه ايمان لري او نه غيرت، هيڅ با ايمانه افغان دا حالت نه شي منلی او دا خو يوازي په هغه صورت کي ممکن دی چي اشغالګران په اوضاع مسلط شي، مقاومت وځپي او ټول افغانان دوی ته تسليم شي!! خو تاسو له امريکايانو نه پوښتنه وکړئ چي دا هيله ئې شته که نه؟ په تېرو درې نيمو کلونو کي خو دوی مقاومت ونه شو ځپلی، حتی د ورځ په ورځ پياوړي کېدو مخه ئې ونه شوی نيولی، نن چي پردوی کوم بريدونه کېږي او نن چي دوی هره ورځ کوم تلفات ګوري، په تېره موده کي سابقه نه لري، چي مخکي مجاهدين تسليم نه شول اوس به څنګه تسليمېږي؟

۶. ترڅو چي بهرني فوځونه په افغانستان کي وي، نه امنيت راتلی شي، نه افغانان د خپلي خوښي حکومت جوړولی شي، نه د ملت او هېواد مدافع ملي فوځ او پوليس درلودی شي او نه يو اسلامي اساسي قانون جوړولی شي، فوځ او پوليس به ئې د اشغالګرانو لاس پوڅي او د پردیو په خدمت کي وي او د خپل ولس

په ضد به جنګول کېږي، راډيو او ټلويزيون به ئې اخلاقي فساد خوروي او د دين او مذهب جړپ به قطع کوي، اقتدار به د مفسدينو او ملي خائنانو په لاس کي وي او هر شريف او وطنپال افغان به تروريست او د صلحې او امنيت دښمن ګڼل کېږي.

۷. مورږ دغه کميسيون ته هم او ټولو افغانانو ته هم بلنه ورکوو چې د امريکايانو او انګرېزانو له ملګرتيا نه لاس واخلي او له خپل دين او وطن نه دفاع وکړي.

والسلام علی من اتبع الهدی و جاهد فی سبیل الله

حزب اسلامي افغانستان

۸۴۱۲۱۲۱

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

وَ لَئن قُتِلْتُمْ فی سبیل اللّهِ أوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّهِ وَ رَحْمَةٌ خَیرٌ مِّمّا یجْمَعُونَ * آل عمران ۱۵۷

گرانو محصلینو !

دین پالونکو افغانانو!

د اسلام زړه ورو سپاهیانو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

پر قرآن ستاسو غیرت د نړۍ د ټولو مسلمانانو سر لوړ کړ، په ټول امت کي ئې نوې جذبه راژوندۍ کړه، په رښتیا چي ستاسو په رگونو کي د شهیدانو او غازیانو ویني او ستاسو د زړه ورو او مجاهدو پلرونو احساسات او جذبات څپې وهي، تاسو نړیوالو ته وښوده چي د خپل دین، ایمان او وطن لپاره د خپل سر او وینو قرباني کولو ته تیار یئ، ستاسو د شهیدانو هره قطره وینه د دین په تله کي هومره وزن لري چي غرونه ورسره نه شي برابریدی، ستاسو د زخمیانو هر په وینو سور وېشته د زرهاوو هغو تش په نامه مسلمانانو او د دوی د ټول عمر تر هغه عبادت نه ډېر ډېر غوره دی چي د دښمن ترواکمنۍ او سلطې لاندي ئې کوي، ځان مسلمان گڼي خو په داسي حال کي ئې هم وینه په جوش نه راځې او غیرت ئې نه خوځي چي قرآن ته سپکاوی شوی، د ده هېواد اشغال شوی، د ده په هېواد کي د پردیو بیرغونه رپېږي، هره ورځ په لسهاوو افغانان وژل کېږي او د لسهاوو افغانانو کورونه لټول کېږې او په عزت ئې تېری کېږي. دین پلورونکي سرکاري مفتیان او د انگرېزانو مزدور مبلغین په خپلو کرغیړنو تبلیغاتو سره ستاسو د قربانیو ستر قدر او لوړ ارزښت نه شي راکمولی، څوك چي پر قرآن د غیرت په ځای خلکو ته د سکوت او د دښمن په وړاندي د سرټیټولو بلنه ورکوي او د منبر په سر وایي چي د

دغو مظاهرو تر شا د دښمن لاس دی!! دا ډېر ذلیل او سپك ناانسانان دي، د پردیو نوکري له پلار نیکه نه ورته په میراث پاتې ده. خلك له دوی نه پوښتنه کوي چې کوم دښمنان د دغو مظاهرو تر شا دي؟ دښمنان خو اوس پر کابل حکومت کوي، دښمنان خو تاسو ته ډالر درکوي، تاسو ورته سرکاري فتواګانې صادروئ او تبلیغات ورته کوئ، هغه قرآن ته سپکاوی کوي او ته د دې په ځای چې امریکا وغندې یا د مظاهره کونکو ظالم او بې رحمه قاتلان محکوم کړې، برعکس مظاهره کوونکي ملامتوې، تا ته د دفتر میز او چوکۍ اهمیت لري خو د افغانانو ویني اهمیت نه لري!! دښمن خو دا دی ستا پولیس او فوځ د ولس په ضد جنګوي، په بې وزلو مظاهره کوونکو مشینګنې چلوي، اوس خو هم روس او هم امریکا او په دوی پورې تړلې ملکونه د کابل د موجوده نظام ترشا ولاړ دي او هم پاکستان او ایران، د پاکستان قنسلګري ته اور واچولی شو او ایران خو حتی د ګوانتانامو د پېښې په هکله څه غبرګون هم ونه ښودو، نو د مظاهرو تر شا د افغان ولس د ایمان او عقیدې پرته د چا لاس دی؟

دښمن غلط شوی چې ګومان کوي افغان ځوانان به په خپل دام کي واچوي، د دین او اخلاق ضد تبلیغاتي هلو ځلو په نتیجه کي به له ځوانانو نه د دوی دین او ایمان واخلي، د دوی غیرت به ختم کړي او د دښمن غلامۍ ته به ئې چمتو کړي، دښمن ټول ځوانان په هغو څو ناانسانانو قیاسوي چې د دښمن په لومو کي پرېوتي، خپل دیني او ملي هویت ئې له لاسه ورکړي او خپل هر څه ئې د پردیو په پښو کي غورځولي.

زما وروڼو!

په ګوانتانامو کي د قرآن د بې حرمتۍ خبره د دې لپاره د نیوزویك په مجلې کي خپره شوې چې امریکائي چارواکي د متعصبو مسیحیانو او یهودانو لازیات ملا تړ او تائید ترلاسه کړي، که نه نو د اسلامي مقدساتو د سپکاوي دا سلسله له هماغه لومړیو ورځو نه د بګرام، کندهار او ګوانتانامو په زندانونو کي پیل شوې او تراوسه ئې لړۍ روانه ده، بش د جنګ په پیل کي وویل چې دا بل صلیبي جنګ دی، کولن پاول د امریکا مخکښ خارجه وزیر وویل: ما پرویز مشرف ته په ټیلفون

کي وويل: په ۴۸ ساعتونو کي به ځواب راکوې چي په صليبي جنګ کي زمونږ خوا ته ودرېږي که نه؟ او هغه د دې نېټې تر پوره کېدو د مخه د ملګرتيا اطمئنان راکړ!! د ابوغريب، بګرام او ګوانتانامو له بنديانو سره د هغه وحشيانه او سپك چلند عکسونه هم د دغه مقصد لپاره د امريکا له انتخاباتو نه لږ مخکي مطبوعاتو ته وايستل شول او اوس د قرآن د سپکاوي خبره هم په دغه موخه د نيوز ويك لخوا خپره شوې. دا د مسلمانانو د نبض معلومولو يوه هڅه هم ده، که نن او د داسي لويې پېښې په اړه د نړۍ مسلمانان څه عکس العمل ونه ښيي، معلومه نه ده چي د واشنګټن کاو باى واکمنان چي د اسلام او مسلمانانو په ضد خطرناك او شوم عزايم په سر کي لري، څومره نورو ناولو کارونو ته به لاس اچوي او څومره نورې فتنې به راولاړوي، دوى د افغانستان او عراق په نيولو اکتفا نه کوي، نور شيطاني پلانونه هم لري.

مورږ له ټولې اسلامي نړۍ او ټول امت نه غواړو چي له خپلو مقدساتو نه دفاع ته ملاوتړي، که څوك نور هيڅ نه شي کولى او د کوم مؤثر کار کولو همت او جرأت ونه لري، لږ تر لږه د مظاهراتو په ترڅ کي دې دا سپکاوى وغندي. له ځينو هېوادونو نه زمونږ انتظار دا وو چي تر نورو به شا ته نه پاتې کېږي او له قرآن نه د دفاع لپاره به هغوى هم له ټول امت سره خپل غبرګون يوځاى کوي، خو متأسفانه هلته نه رسمي اعتراض ګورو او نه ولسي عکس العمل، مورږ ګومان کاوو چي پر افغانستان او عراق باندې د حملې په اړه به له امريکايانو سره د دوى ملګرتيا يوازې سياسي وجوهات ولري، خو اوس چي ګورو پر قرآن باندې د امريکايانو تېري ته هم کوم غبرګون نښيي، له دې نه نور څه معلومېږي. د بامیان او پنجشير له خلکو نه هم زمونږ انتظار دا نه وو چي له قرآن نه د دفاع په کار کي به له نور افغان ولس سره نه يوځاى کېږي او د مظاهراتو په ترڅ کي به دا سپکاوى نه محکوموي!! که مخکي تاسو له امريکايانو او انګرېزانو سره خپله ملګرتيا په دې توجيه کوله چي طالب زمونږ دښمن دى!! اوس خو د طالب خبره نه ده، اوس خو له قرآن نه د دفاع خبره ده!!

په جلال آباد، خوګيانيو، وردګ ميدان، ګردېز او غزني کي د پوليسانو او

فوځيانو له لوري په غيرمسلح مظاهره کوونکو ډزې او د پنځلسو افغانانو مظلومانه شهادت او تر سلو نه د زياتو افغانانو په وينو کي رغړولو دا خبره ثابته کړه چې د امريکايانو او انګرېزانو په ناولو لاسونو روزل شوی فوځ او پوليس په اصل کي د افغانانو په ضد د جنګولو لپاره روزل شوي، مهار او قومنده ئې د امريکايانو په لاس کي ده، په هرځای کي به ئې د افغان ولس په ضد جنګوي، مورِ تراوسه مجاهدينو ته ويل چې خپله ټوله توجه يرغلګرو ځواکونو ته واړوئ او د دوی له افغاني مزدورانو سره ځان مه مصروفوئ، خو دغو پېښو وښوده چې دوی تر بهرنيو دښمنانو هم زيات خطرناک دي. تاسو وليدو چې د کابل چارواکو د يو سل پنځلسو کسانو د وژل کېدو او زخمي کېدو په هکله ويل: په افغانستان کي اوس ديموکراسي ده!! په داسي حال کي چې په مظاهرو کي د امريکا بيرغونه سوځېدل، د بش مجسمو ته اور اچول کېدو ، د امريکا په ضد شعارونه ورکول کېدل، خو دوی ويل: دا مظاهرې د امريکا په ضد نه دي!! له دوی سره يوازي دا غم وو چې امريکا او امريکائي ديمکراسي بدنامه نه شي!!

زما ورونو!

إن شاء الله ستاسو د شهيدانو او زخميانو وينې به نه ضايع کېږي، ستاسو مجاهد ورونه به له دښمن نه دا انتقام اخلي، امريکا له يونيم مليارد مسلمانانو سره د جنګ ملا تړلې، د دوی جنګ له خدای او د خدای له ټولو مظلومو بندګانو سره دی، دوی د انسانيت دښمنان دي، دوی د اخلاق دښمنان دي، دوی له هر شريف او آزاد ملت او هر شريف او آزادي غوښتونکي انسان سره جنګېږي، د دې جنګ پايله د دوی له ماتې او زوال نه پرته بل څه نه شي کېدی.

والله عزيز ذوانتقام.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

حکمتيار

۱۳۸۴۱۲۱۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

د سپينې مانۍ د وروستۍ ګډې اعلاميې او امضا شوې معاهدې په هکله زمونږ او د ټول افغان ولس دريځ دا دی:

- مونږ دا معاهده په کلکه محکوموو او هغه د ګندمك د معاهدې په څېر يو ستر ملي خيانت او د افغانستان د استقلال او خپلواکۍ په ضد ګڼو.
- دا هماغه معاهده ده چې ببرك کارمل له بريژنف سره امضاء کړې وه.
- دغې معاهدې وښوده چې پر افغانستان باندې د امريکا يرغل د دې هېواد د دائمي اشغال لپاره وو نه د القاعدې د ختمولو او د طالبانو د حکومت د نسکورولو لپاره. د طالبانو د حکومت له نسکورېدو نه درې نيم کاله تېر شوي او القاعده اوس د افغانستان په ځای په عراق کي جنګېږي خو امريکا بيا هم په افغانستان کي دائمي اډې غواړي.
- په کرزي باندې دا معاهده امضا کول چې بګرام به د اوږدې مودې لپاره د امريکايانو په واك کي وي، بندي خانې به لري، بنديان به په خپله ساتي او د کابل چارواکو ته به ئې نه سپاري، د دوی فوځ به د عملياتو په اړه پوره استقلال لري، د کابل د چارواکو په وړاندې به هيڅ مسئوليت نه لري، د خپلو قومندانانو تر امر لاندې به عمل کوي، ..... د دې معاهدې معنا له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې امريکايان غواړي په خپله مخامخ پر افغانستان حکومت وکړي، په خپلو افغاني مزدورانو هم باور نه لري او د دوی له لاري په دې هېواد حکومت کول کافي نه ګڼي.
- مونږ تل ويل چې امريکائي اشغالګران به هيڅکله په خپله خوښه نه وځي، په زور به ايستل کېږي، د افغانانو مقاومت به ئې وتلو ته اړ کوي، که نه نو هغوی د

تل لپاره دلته د پاتې کېدو او د دائمي اډو جوړولو اراده لري. له امریکا سره له اوږد مهاله ستراتیژیکي ملګرتیا نه د کابل د امریکائي حکومت د غوښتنې معنا همدا وه، دوی ته ویل شوي وو چې امریکا ته له سفر نه مخکې باید داسې اظهارات وکړئ چې وښیي دا د افغانانو غوښتنه ده نه د امریکایانو!!

- په معاهدې کې امریکایانو ته د لازیاتې آزادۍ ورکولو خبره شوې، افغانان پوښتنه کوي چې امریکائي فوځیان تر مخکې څومره زیاته آزادي غواړي؟ تر اوسه ئې څه کم وو؟ څه او چا ئې مخه نیوله؟ مورږ خو د دوی له مخکنۍ خپل سرۍ نه پوزې ته رارسېدلي وو، اوس او له لازیاتې آزادۍ ورکولو وروسته به دوی له افغانانو سره څه کوي؟!
- امریکایان به إن شاء الله دا ارمان له ځان سره خاورو ته یوسي چې د تل لپاره به افغانستان د دوی ترواک او سلطې لاندي وي، بګرام به ئې دائمي اډه وي او حکومت به د دوی لاس پوڅی. دائمي اډه یعني دائمي جنګ او د تل لپاره له افغانستان نه د خپلو مړو تابوتونه انتقالول.
- په اعلامیه کې ویل شوي: بندیان به د امریکایانو په واک کې وي، دا ځکه چې افغان حکومت د دې اهلیت او توان نه لري چې بندیان وساتي او دا د کرزي د هغو خبرو ځواب وو چې ویل ئې: مورږ اوس خپلواک یو، منتخب حکومت لرو، بندیان ساتلی شو، باید ټول بندیان مورږ ته وسپارل شي!! خو غلامانو ته د بادارانو ځواب تل همدغسې وي!! تل ورته وایي: ته په خپله ځان نه شې ساتلی، زما ترسیوري لاندي به ژوند کوې، له غلامانو سره دا نه ښایي چې د آزادۍ او خپلواکۍ خبره وکړي، تل به د آقا او بادار دا احسان منې چې دی ئې د غلام په حیث قبول کړي او تر خپل سیوري لاندي ئې ساتي!!

حزب اسلامي افغانستان
۸۴۱۳۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

موضع ما و فرد فرد ملت مؤمن افغان در رابطه به اعلاميه اخير قصر سفيد و معاهده همكاريهای طويل المدت ستراتيژيك ميان امريكا و افغانستان چنين است:

- ما اين معاهده ننگين را به شدت محكوم می كنيم، آنرا چون معاهده گندمك خيانت بزرگ ملي می شماريم، و منافي استقلال و آزادی كشور خود می خوانيم.
- از نظر هر افغان غيور و آزاديخواه اين معاهده شرم آور چون معاهده ايست كه ببرك كارمل با بريژنف امضاء كرده بود.
- اين معاهده نشان داد كه تجاوز امريكا بر افغانستان برای اشغال دائمی كشور ما بود نه برای نابودی القاعده و سرنگونی رژيم طالبان. در حاليكه از سقوط حكومت طالبان بيش از سه ونيم سال می گذرد، و القاعده از مدتها قبل افغانستان را ترك گفته و اكنون در عراق می جنگد، ولی امريكا با وجود آن می خواهد پايگاهای دائمی در افغانستان داشته باشد.
- افغانها می پرسند: چرا كرزی را وادار ساختند تا معاهده ای را امضاء كند كه به حكم آن بايد امريكائی ها برای مدت طولانی در افغانستان حضور نظامی داشته، بگرام پايگاه دائمی آنان باشد، در داخل كشور ما زندانها داشته باشند، حق دستگيری هر كسی را داشته، زندانيان افغان را در زندانهای خود نگهدارند، از سپردن آنان به حكام اداره كابل خودداری ورزند، نيروهای مسلح شان با دست باز و با آزادی و استقلال كامل عمل كنند، هيچ مسئوليتی در برابر حكمرانان نامنهاد اداره كابل نداشته و تحت فرمان مستقيم افسران امريكائی خود به

عملیات می پردازند، آیا معنای چنین معاهده ای غیر از این چیزی دیگریست که امریکائیها می خواهند خود و مستقیماً بر افغانستان حکومت کنند، بر مزدوران خود نیز اعتماد ندارند و حکومت از طریق آنانرا کافي نمی شمارند؟!!

ما همواره گفته ایم که اشغالگران امریکائي هرگز به طیب خاطر کشور ما را ترك نخواهند گفت، باید به زور اخراج شوند، باید مقاومت افغانان آزادیخواه آنانرا به خروج از افغانستان وادار سازند، در غیر آن اشغالگران می خواهند همواره برکشور ما حاکم بوده و پایگاههای دائمی در افغانستان تأسیس کنند. مطالبه اداره امریکائی کابل از قصر سفید مبنی بر همکاریهای درازمدت ستراتیژیك امریکا با افغانستان تعبیری دیگر جز اشغال دائمی کشور ما ندارد، طرح تأسیس پایگاه نظامي در افغانستان نخست از سوی هیئت سناتور های امریکائي عنوان شد، سپس وزیر دفاع امریکا در سفرش به کابل تکرار کرد، به حکام اداره کابل هدایت داده شد تا آنرا به عنوان مطالبه افغانها از ایالات متحده امریکا مطرح نموده پیشنهاد اعضای لویه جرگه وانمود کنند و در دیدار با جورج بش به عنوان مطالبه این جرگه و خواست افغانها پیشنهاد گردد.

- در معاهده تذکر رفته که لازم است نیروهای امریکائي از آزادي عمل بیشتر برخوردار باشد!! افغانها می پرسند: معنای آزادي عمل بیشتر چیست؟ مگر تا حال محدودیتهائی در برابر عملیات خودسرانه و بی مهار آنان وجود داشت؟ چه و کی جلو شانرا می گرفت؟ افغانها که از خودکامگی ها و خودسري های گذشته آنان به ستوه آمده بودند پس از امضای این معاهده و اعطای آزادی عمل بییشتر به نیروهای بدمست امریکائي چه نتائج دلخراشی تحویل خواهد داد؟ با افغانهای مظلوم چه خواهد کرد؟ چه تعداد قریه های دیگری با خاك یکسان خواهد شد؟ و چه تعداد دیگر افغانها به خاك و خون کشانده خواهند شد؟
- نیروهای امریکائي این آرمان را إن شاء الله به گور خواهند برد، که افغانستان در اشغال دایمی آنان بوده، بگرام پایگاه همیشه گی آنان و حکومت کابل همواره دست نشانده و غلام شان باشد. تلاش برای اشغال دایمی افغانستان نتیجه دیگری جز جنگ دوامدار و انتقال اجساد کشته های بیشتر از این کشور برای امریکا

نخواهد داشت.

- در اعلاميه تذكر رفته كه زندانيان افغان چون گذشته در اختيار امريكائيها و در زندانهای تحت نظارت شان نگهداری خواهند شد ، زيرا حكومت كابل تا هنوز كفايت و توان لازم نگهداری آنانرا كسب نكرده است!! و اين پاسخی بود به مطالبه كرزی كه جسارت كرده بود قبل از سفر به امريكا از طريق كنفرانسهای مطبوعاتی اش به امريكائيها بگويد: لازم است تمامی زندانيان افغان به حكومت كابل سپرده شوند ، چون توان و كفايت نگهداری آنان را كسب كرده است!! آری؛ پاسخ بادار به غلامش همواره چنين است، بايد همواره به او گوش زد كند كه قادر به دفاع از خود نيستی، به حمايتم نيازمندی، بايد زير بال حمايه ام بسر بری، با هيچ غلامی نمی سزد كه حرفی از آزادی و استقلال يه زبان آرد ، همواره بايد ممنون احسان آقا باشد كه او را چون غلام پذيرفته و زير بال حمايه اش قرار داده است!!

حزب اسلامي افغانستان

۸۴۱۳۱۶

بسم الله الرحمن الرحيم

زمورِ ملت او امريكائي انتخابات!!

الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى و بعد:

گرانو هېوادوالو!

خداى پالونكو افغانانو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د راتلونكو پارلماني انتخاباتو په هكله هر هغه مسلمان او پر خپل وطن مين افغان پوښتنې كوي چې د هېواد د آزادۍ لپاره د مقاومت تر څنګ په نورو لارو چارو هم غور كوي او غواړي په هر محاذ كي د دښمن مقابله وكړي او دسيسې ئې شنډې كړي، دوى غواړي پوه شي چې په پارلماني انتخاباتو كي كوم دريځ غوره كول د اسلام او هېواد په ګټه دى، په دې كي برخه نه اخيستل ګټور دي او كه برخه اخيستل؟ كه برخه اخلي نو چا ته رأيه وركړي، د كوم كانديد او د كومو انتخاباتي شعارونو ملاتړ وكړي؟ د دوى په ځواب كي زمورِ عرايض دا دي:

- د افغانستان اوسنى حالت همغسي دى لكه د شوروي ځواكونو د اشغال په وخت كي، زمورِ هېواد د پرون په څېر د اشغالګرو ځواكونو په واك كي دى، پردي وربانديِ حكومت كوي، امريكايانو د خپلې خوښې كرغېړنه او خونړۍ نظامي ديموكراسي پرې مسلطه كړې، د افغانانو د غولولو لپاره ئې داسي افغاني څېرې صحنې ته راايستلې چې په ظاهر كي افغانان برېښي خو په اصل كي د امريكايانو مامورين دي، د امريكا د تابعيت كارتونه لري او د امريكا د ګټو لپاره كار كوي، وزيران افغاني امريكايان دي خو د وزارتونو واك د امريكائي مشاورينو په لاس كي دى. اوس غواړي خپل نظامي حضور او د افغانستان دائمي اشغال توجيه كړي، نړيوالو ته وښيي چې افغانان د دوى په حضور اعتراض نه لري بلكي د ديموكراسۍ راوستو لپاره د دوى شتون ضروري او مفيد ګڼي، كه داسي نه واى نو خپله وسله به

ئې دښمن ته نه سپارله!! او د دوی د جازونو تر وزر لاندې به ئې په انتخاباتو کې برخه نه اخیستله!! په دې حالت کې د اسلام حکم او د هېواد د آزادۍ یوازینۍ لار دا ده چې افغانان یو ځل بیا جهاد ته ملا وتړي او اشغالګران له خپل هېواد نه وتلو ته اړ کړي، باید په دې پوه وو چې آزادي او خپلواکي د انتخاباتو له لارې نه بلکې د جهاد له لارې ترلاسه کولی شو.

- انتخابات هسې د نورو غولوونکو لوبو په څېر یوه خندوونکې ډرامه ده، په دې سره امریکایان غواړي خپل نظامي حضور او خپل لاس پوڅي حکومت ته مشروعیت ورکړي، د اشغال په حالت کې انتخابات له دې پرته بله معنی نه لري چې د پردیو د متو، وسلو او پیسو په زور مسلطې شوې څېرې به د ولس د نمایندګانو په نامه پارلمان ته لاړ مومي او د امریکایانو د خوښې کابینې ته به رأیه ورکوي.
- دوی په خپله وایي چې د عادلانه انتخاباتو لپاره باید مسلح ډلې بې وسلې شي، دا ځکه چې وسله والې ډلې د انتخاباتو پر نتایجو منفي اغېز کوي او پارلمان ته د دوی د راتلو سبب کېږي!! که دا خبره سمه وي نو د امریکائي مسلح ځواکونو شتون به ولې انتخابات تر خپل اغېز لاندې نه راولي، په داسي حال کې چې دا ځواکونه مخالفین نیسي، عام ولس په وسلو او بمبارېو وېروي او بې ضمیره ناانسانان په پیسو اخلي، د چا په لاس کې چې هم وسله وي، هم پیسه وي، هم اخبارونه، مجلې، راډیوګانې او تلویزیونونه وي، هم زندانونه، هم هوایي میدانونه وي، هم خلك نیولی او وژلی شي او هم ئې په پیسو اخیستلی شي، معلومه ده چې د داسي اشغالګرو ځواکونو تر وزر لاندې انتخابات به څنګه او نتیجه به ئې څه وي؟!
- دې حقیقت ته په پام سره باید ووایو: که په کومې سیمې کې ستاسو مقاطعه دا امریکائي ډرامه شنډولی شي نو حتماً دا کار وکړئ، خو که وضعیت داسي نه وي چې عمومي مقاطعه اعمال شي او رأی اچونه په هر صورت کې ترسره کېږي نو بیا په کار ده چې کاندیدان په لاندې ډلو ووېشئ:

۱. هغه چې د روسانو ملګرتیا ئې کړې او د خپل ولس په ضد د شوروي افسرانو تر قومندې لاندې جنګېدلي او اوس هم په سیاسي او فکري لحاظ په مسکو پورې تړلي دي.

۲. هغه چې کمونستان نه وو خو له روسانو او کمونستانو سره ملګري شول او د هغوی د ګټو لپاره ئې ائتلافي جبهه جوړه کړه او د پردیو په اشاره ئې په هېواد کې د نوې جګړې اور بل کړ.

۳. هغه چې هم له روسانو سره ملګري شول او هم له امریکایانو سره، پرون د مسکو په ګټه جنګېدل او نن د واشنګټن په ګټه.

۴. هغه غرب پالونکي لاابالي عناصر چې نه دین او مذهب لري او نه اخلاق او شرافت، په اخلاقي فساد کې ترستونې غرق دي او کمال ئې دا دی چې د جهاد په دوران کې غرب ته وتښتېدل، خپل ملي هویت ئې له لاسه ورکړ او له کاباره ئې افکارو او اخلاقو سره هغه وخت هېواد ته راستانه شول چې امریکایانو زمونږ هېواد اشغال کړ او اوس په دې ټینګار کوي چې زمونږ په هېواد کې د امنیت د تأمین لپاره د دغو اشغالګرو ځواکونو نظامي حضور تر اوږدې مودې ضروري دی!!

۵. هغه چې منافقین دي، دین په دنیا خرڅوي، ځان ته مسلمان وایي خو د اسلام په ضد له هر دښمن سره لاس یو کوي او خطر ئې اسلام او مسلمانانو ته تر هر بهرني دښمن هم زیات دی.

۶. هغه چې د افغانستان د تجزیې لپاره هڅه کوي، قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، په هغو ګاونډیو هېوادونو پورې تړلي دي چې خپلې ګټې د افغانستان په ورانولو او د افغانانو په وېشلو کې لټوي.

دغو شپږو ډلو او په دوی پورې تړلو کاندیانو ته د رأی ورکولو مخنیوی وکړئ، په انتخاباتو کې د دوی ناکامي په اصل کې د دښمنانو د توطئو شنډول دي، د دوی د ناکامولو لپاره باید مناسب اقدام وکړئ، خلکو ته دا کرغېړنې څېړې افشاء کړئ او دې ته ئې چمتو کړئ چې یوازي د هغه چا مرسته وکړي چې مسلمان وي، د هېواد په آزادۍ، خپلواکۍ او یووالي باور لري او له هېواد نه د ټولو بهرنیو ځواکونو د عاجل او بلاقید و شرط وتلو حامي وي.

هر با ایمانه افغان د خپل ایمان په رڼا کې پوهېږي چې په دې حساسو ظروفو او شرایطو کې د ده ایمان څه حکم کوي او د ده اسلامي مسئولیت څه دی، د چا په

ملګرتيا او ملاتړ مکلف دی او د چا له ملګرتيا منع شوی، پيغمبر عليه السلام فرمايي:

من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج من الإسلام:

څوك چې له يوه ظالم سره په دې خاطر درومي چې د هغه ملاتړ او مرسته وکړي، په داسي حال کي چې پوهېږي هغه ظالم دی، يقيناً چې له اسلام نه ووت.

زه خپل مؤمن او مجاهد ولس ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله خيرالماکرين خدای به د اشغالګرانو ټولي توطئې شنډوي، زمونږ له هېواده به ئې وتلو ته هرو مرو اړ کوي، د دوی ناولې او خونړۍ ديموکراسي به د کمونستی رژيم په څېر نسکورېږي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي به ستاسو د خوښي اسلامي نظام راځي، د دغه مقدس آرمان د تحقق لپاره به هر غيرتي او باايمانه افغان د خپل ژوند تر وروستۍ سلګۍ او د خپل شاجور تر وروستۍ مرمۍ جهاد کوي. والله على كل شئ قدير

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حکمتيار

۸۴۱۵۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

انتخابات او نتائج ئې

د امريکا حکومت غواړي د دوی د فوځونو تر واکمنۍ لاندي په افغانستان کي انتخابات ترسره شي، د انتخاباتو وخت، څرنګوالی، ضوابط او مقررات ئې دوی ټاکلي، مصارف ئې دوی ورکوي، هم د انتخاباتو کمیسیون ته او هم د خپلي خوښي کاندیدانو ته، او امنیت ئې دوی تأمینوي، طبیعي ده چي د دې انتخاباتو نتائج به هم هغسي وي چي امریکا ئې غواړي، که داسي نه وي او امریکایان احساس کړي چي نتائج به ئې د دوی د پلان او غوښتنو خلاف او د دوی د مخالفینو په ګټه وي نو انتخابات به په یوې او بلي بهانې ځنډوي او هغه وخت او شرایطو ته به ئې معطله کوي چي د دوی د خوښي نتایج پرې مرتب شي. اوس دوی د ستمبر اتلسمه د پارلماني انتخاباتو لپاره غوره کړې او دا د سپتمبر د یولسمې نه یوه اونۍ وروسته ده، د دې میاشتې او دې نیټې انتخاب هم خاص مطلب افاده کوي، په یولسم سپتمبر د نیویارك او واشنګټن ستره او تاریخي پېښه شوې وه، دا دی په همغه میاشت او له هغې نیټې یوه اونۍ وروسته د دوی د فوځونو تروا کمنۍ او د دوی د جازونو تر وزر لاندي په افغانستان کي د دوی د خوښي انتخابات ترسره کېږي!!

انتخابات به په خپل وخت وشي که به بیا هم وځنډېږي؟ او نتائج به ئې همغسي وي چي امریکا ئې غواړي که بل څه؟ په دې هکله څه لیکلو ته ضرورت نشته، څو ورځي وروسته به هر څوك د دې خبرو په حقیقت پوه شي، په دې هکله هم ډېر څه ویل شوي چي د بهرنیو ځواکونو په شته والي کي هر انتخابات، که دا د جمهوري ریاست انتخابات وي او که پارلماني انتخابات، له یوې غولوونکي

ډرامې پرته بل څه نه شي کېدی، انتخابات په هغه هېواد کي ګټور وي چي د خپل واك خاوند وي، پردې وربانديي حکومت نه کوي، بهرني ځواکونه د دوی په کورنيو چارو کي د مداخلې توان ونه لري، د ولس د سياسي شعور سطحه اوچته او په ټولنې کي منظم، ځواکمن او هېواد شموله سياسي احزاب وي. د افغانستان په اوسنيو شرايطو کي د دې انتخاباتو پايلې له دې پرته بل څه نه شي کېدی چي د اشغالګرو ځواکونو ترڅنګ، زمورې د بدو او غرضي ګاونډيو د خوښي څېرې صحنې ته راووځي، پارلمان ته لار ومومي او په راتلونکي حکومت کي په زړه پورې برخه ترلاسه کړي، راتلونکی حکومت به هم د هغو هېوادونو د خوښي حکومت وي چي په بن کي ئې د حکومت وزارتونه په خپلو کي ووېشل او په هر يوه پورې مربوطې ډلې ته مناسبه برخه ورکړی شوه، هلته د يوه پټ توافق له مخې وزارتونه ووېشل شول او اوس به هر يو د هغه مصرف متناسب برخه ترلاسه کوي چي په انتخاباتو ئې کوي او د خپلو بريځو په انتخاباتي کمپاين ئې لګوي. دا خبره به يوازي له بې خبرو خلکو پټه وي چي د کمونستانو او شورای نظار انتخاباتي مصارف به کوم هېواد ورکوي، د شيعه او تاجك کانديدانو مصارف به کوم هېواد ، د نشنليانو او جنبش مصارف کوم هېوادونه، امريکا او ملګري به ئې د کومو کومو کانديدانو مالي لګښت په غاړه اخلي، کوم هېوادونه چي مخکي ئې ښکيلو ډلو ته د جګړې د دوام لپاره وسلې، مهمات او د دوی جنګي مصارف ورکول، اوس ورته په خپل هېواد کي د دغو ډلو د کانديدانو پوسټرونه چاپوي او د انتخاباتو ټول مصارف ئې ورکوي. د دوی د پرون او نن په لاسوهنو کي يوازي دا بدلون راغلی چي پرون ئې خپل بريځي په وسلو سنبالول او د خپلو موخو لپاره ئې جنګول او نن ئې په پيسو او تبليغاتي کمپاين پالي او په اقتدار کي ئې د شريکولو هڅه کوي. د بن غونډه په حقيقت کي د امريکا ، انګلستان، جرمني، پاکستان، روسيې او ايران د استاځو غونډه وه، حکومت د دوی په توافق جوړ شوی، دې غونډې ته د هغو افغاني ډلو استاځي بلل شوې وو چي توجيه او اکمال ئې د دغو ملکونو لخوا کېږي، په موقت حکومت کي د دوی برخه د دغو ملکونو په توافق وټاکلې شوه، اوس به په انتخاباتو کي بيا هم د دغو ملکونو د اثر، نفوذ، اغېز، نظامي حضور او

مالي مصرف له مخې د دوی د پلوي ډلو برخه ټاکل کېږي.

اشغالګرانو نه یوازي خپل فرهنګ، کلتور، افکار، اخلاق، دین، مذهب او ایډیالوژي له ځان سره راوړې او د تپلو لپاره ئې بې شمېره وسایل په کار اچولي، بلکي اساسي قانون او سیاسي نظام ئې هم راوړی، انګرېزانو د خپل اقتدار په وخت کي پاچایان په خپلو مستعمراتو تپل، دا ځکه چې د انګلستان سیاسي نظام پاچائي وو، امریکا خپل صدارتي نظام مسلط کړ او دا دی اوس چې زمونږ هېواد د امریکایي نیواکګرانو په واك کي دی نو خود به ئې انتخابات هم د امریکا انتخاباتي نظام ته ورته وي. راشئ وګورو دا انتخابات څومره نواقص لري او د افغانستان د موجوده شرایطو له غوښتنو سره څومره توپیر لري.

د غرب انتخابات څو اساسي ستونزي لري:

- انتخابات ئې د قمار په څېر دي، له څو کاندیدانو نه یو هغه کس پارلمان ته ځي چې تر نورو ئې څو رأیې زیاتې ترلاسه کړې وي، کېدی شي د ناکامو کاندیدانو مجموعي رأیې تر کامیاب کاندید نه زیاتې وي. چا چې ناکامو کاندیدانو ته رأیه ورکړې په پارلمان کي ممثل او استاځی نه لري. په دې ترتیب پارلمان د یوه اقلیت ممثل وي نه د اکثریت او نه د ټول ملت.
- غربي انتخابات د بډایانو په ګټه او حاکم نظام ته د مشروعیت ورکولو انتخابات دي، په دې سره نه په ټولنې کي مثبت بدلون او انقلاب راتلی شي او نه د غریبانو او محرومي طبقې په ګټه کوم تحول. دا د شتمنو او په ټولنې د حاکمې طبقې سلطې ته قانوني جواز برابروي، یوازي شتمن کسان کولی شي په دې انتخاباتو کي برخه واخلي او مصارف ئې متحمل شي.
- په ټولو هغو ملکونو کي چې دا راز انتخابات ترسره کېږي، د ناداري طبقې نه هیڅوك د پارلمان غړیتوب نه شي ترلاسه کولی، اکثر غړي ئې د جګې طبقې او ډېر کم ئې د متوسطې طبقې څخه وي. په انګرېز ډوله پارلماني نظام کي انتخابات په اصل کي د حاکم او مسلط سیاسي او اجتماعي نظام د بقا او هغه ته د مشروعیت ورکولو وسیله وي. په سیاسي، اقتصادي او اجتماعي لحاظ مسلطه طبقه له دې لاري پارلمان ته لار مومي.

- د هېواد صدراعظم د محدودو کسانو له خوا غوره کېږي، د محدودو کسانو اخیستل ډېر آسانه وي، هم ئې بهرني ځواکونه په آسانۍ اخیستی شي او هم هغه ډلي چې مالي امکانات ئې زیات وي او شتمن بهرني حامي ولري. دا د افغانستان په شان یوه ملك ته چې له هري خوا د ځواکمنو رقیبانو په ولګه کي دی له احتیاط نه ډېر لرې دی چې د هېواد د مشر ټاکل په یوه محدود ټولګي پورې وتړلی شي. که د هېواد د مشر ټاکل په ټول ملت پورې مربوط وي دا تر دې ډېر ډېر مصئون دی چې د پارلمان څو سوه غړو ته دا صلاحیت ورکړی شي.
- په پارلماني نظام کي باید صلاحیتونه د صدراعظم او جمهور رئیس تر منځ په یوه تناسب ووېشلی شي، دا له یوې خوا د دوو ځواکمنو تر منځ د تنافس او سیالۍ ډګر پرانېزي، له بلي خوا د تشکیلاتو د تراکم باعث کېږي او له بلي خوا په عام ولس کي د شخړو او منازعاتو باعث. زمونږ د ګاونډیو هېوادونو تجربې زمونږ مخې ته پرتې دي. په پاکستان کي انګرېزانو دا نظام په میراث پرېښود ، خو تر اوسه یوه صدر اعظم هم خپله قانوني دوره تکمیل نه کړی شوه، کله ئې جمهور رئیس عزل کړي او کله ئې ځواکمن جنرالان. په ایران کي هم د پارلماني نظام تجربه ناکامه شوه، ایرانیانو د انقلاب په لومړیو کلونو کي د رهبر او جمهور رئیس تر څنګ صدراعظم درلود ، خو وروسته مجبور شول چې د صدراعظم پست او منصب حذف کړي. پارلماني نظام د انګلستان د ملکي په څېر یوې تشریفاتي ملکي یا پاچا ته ضرورت لري، له دې پرته نه شي چلېدی. یوه ټولنه که وړه وي که ستره، که د یوې کورنۍ په اندازه وي او که د یوه ستر ملت په اندازه، په سر کي باید یو قیم او رئیس ولري نه متعدد رئیسان له خاصو صلاحیتونو سره، دا حتماً په نزاع او شخړو منتج کېږي. قرآن وایي: که د کائناتو واګې د دوو خدایانو په لاس کي وی نو حتماً تباه کېدو او هر یوه به هڅه کوله چې عرش ته ورسېږي او په بل بر لاسی شي.
- په دې کي یوازي هغه څوك بریا ترلاسه کولی شي چې مالي امکانات او تبلیغاتي وسایل ئې تر خپل حریف زیات وي. د امریکا هغه حزب په انتخاباتو کي تر نورو زیاتې رایې ګټي چې بډایان، د پراخو ځمکو او د لویو لویو شرکتونو د خاوندانو لخوا ئې ملا تړ کېږي. هلته معتبرې ورځپاڼې، مجلې، تلویزیونونه او

نورې خبرې رسنۍ د بډايانو په واک کې دي، انتخابات به يوازې هغه څوک ګټي چې د دغو تبليغاتي وسايلو ملاتړ ترلاسه کړي.

- امريکايانو لومړی زمور هېواد اشغال کړ، اقتدار ئې د خپلې خوښې چارواکو ته وسپارو، خپل مخالفين ئې يا ونيول، يا ئې ووژل، يا ئې له اقتدار نه ګوښه کړل او له هغه وروسته چې د نظام مهار ئې په خپل لاس کې ونيو، اوس غواړي له يوې خوا دغه لاس پوڅې تحميلي نظام ته د انتخاباتو تر پردې لاندې مشروعيت ورکړي او له بلې خوا خلك په دغې لوبې کې مصروف کړي، له اصلي موضوع ئې پام بلې خوا ته واړوي، د انتخاباتي مبارزې په ترڅ کې د دوی ترمنځ تربګنې، رقابتونه او نه پخلا کېدونکي اختلافات راولاړ کړي.
- دا انتخابات د دې لپاره نه ترسره کېږي چې د ملت د واقعي استاځو پارلمان جوړ شي، ملت د خپل برخليك خاوند شي، د ملت د خوښې حکومت جوړ او د استبدادي او تحميلي حکومتونو مخنيوی وشي.
- د افغانستان په موجوده شرايطو کې د يوه واقعي پارلمان د جوړېدو غوښتنې دا دي:
  - § انتخابات بايد هغه وخت ترسره شي چې ټول بهرني ځواکونه زمور د هېواد له لوښت لوښت خاورې وتلي وي او افغانستان خپلواك او مستقل هېواد وي.
  - § د انتخاباتو مصارف بايد هومره وي چې افغانان ئې په خپله تأمين کړی شي، نه دا چې د نورو په مصرف، د هغوی تر نظارت لاندې او د دوی د جازونو تر وزر لاندې ترسره شي. په اوسنيو انتخاباتو کې د ملګرو ملتونو د ادارو په وينا بايد ۱۴۸ مليونه ډالر لګښت وشي، دا په هغو ملا ماتوونکو لګښتونو سربېره ده چې پنځه زره کانديدان به ئې په خپل انتخاباتي کمپاين باندې کوي، که دا هر کانديد لږ تر لږه شل زره ډالر مصرف کړي، نو د انتخاباتو ټول لګښت به دوه نيم سوه مليونه ډالرو ته رسېږي. په دې پيسو له تورخم نه تر حيرتان او تورغونډۍ پورې پوخ سړك جوړيدی شي.
  - § د افغانستان لپاره د يوه شورايي نظام او يوه منتخب مجلس د جوړولو تر ټولو غوره او آسانه لار دا کېدی شي:

۱. د هېواد مشر د ولس د مستقيمې رأيې له لارې غوره شي.
۲. منتخب جمهور رئيس خپله کابينه مجلس ته وړاندې او د اعتماد رأيه ترلاسه کړي.
۳. په هېواد کي بايد يوازي يوه منتخبه با صلاحيته شوری وي، نه د امريکا او انګلستان په څېر يوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کي په اصل کي د دې لپاره رامنځته شوې چي د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونيسي. نه داسي دوو بېلو بېلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمونږ مالي امکانات هومره دي چي په داسي جرګو مصرف شي. افغانستان يوې شوری، يوه مشر، يوه حکومت او يوې وړې اداري ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای بايد د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

د يوه ممثل مجلس د جوړولو لپاره دوه لاري غوره کولی شو:

لومړی: د متناسبې نمايندګۍ په اساس انتخابات، داسي چي رأيه به د سياسي احزابو او انتخاباتي جبهو مجموعي لست ته ورکول کېږي او هر حزب او انتخاباتي مجموعه به د خپلو آراوو د شمېر په تناسب له خپل لست نه استاځي مجلس ته لېږي. د انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصئونه ، عادلانه او کم مصرفه طريقه همدا ده دا ځکه چي:

- ټول افغانستان يوه انتخاباتي حلقه ګڼل کېږي او دا مسئله د تل لپاره منتفي شي چي د نفوس له مخې او يا د اداري واحدونو په اساس دې انتخاباتي حوزې وټاکلی شي.
- هر افغان په هر ځای کي رأيه ورکولی شي، په دې مکلف نه وي چي يوازي په خاصي انتخاباتي حوزې کي رأيه ورکولی شي.
- رأيه يوازي يوه شخص او د هغه معاون ته نه بلکي د کانديد شوو کسانو مجموعي پلان، منصوبې او د دوی له لوري د مجلس لپاره غوره شوو کسانو ته ورکول کېږي. يعني څوک چي د جمهوري رياست لپاره کانديد کېږي هغه يوازي يو

داسي شخص نه دی چي د اقتدار لاس ته راوړو لپاره په خپل سر او يوازي ميدان ته راوتلی، بلکي هغه د يوې ډلي له خوا کانديد شوی، دا ډله کېدی شي يو حزب وي او يا يوه ائتلافي جبهه او يا يوه انتخاباتي مجموعه او د خاص کانديد ملاتړي، دا مجموعه به د ټول هېواد او د هېواد د اداري لپاره واضح منصوبه او کافي باکفايته پرسونل معرفي کوي، د جمهوري رياست لپاره د دوی کانديد بايد ملت ته ووايي چي تګلاره ئې څه ده او د هري انتخاباتي حوزې لپاره څوك اهل ګڼي. په دې سره ولس دا موقع ترلاسه کوي چي د خاصي تګلاري خاوند او د ده مجموعې ته رأيه ورکړي.

- له انتخاباتو نه وروسته هره انتخاباتي مجموعه د خپلو ترلاسه کړو آراوو په تناسب د خپل اعلان شوي لست له لومړيو کسانو نه مجلس ته غړي لېږي، کومي مجموعې چي مثلاً ۳۰% آراء ترلاسه کړل، د دوی د لست له لومړيو نومونو نه به د مجلس د غړو دېرش په سلو کي غوره کېږي او چا چي تر دې کم يا زيات ترلاسه کړل د خپلو آراوو په تناسب به له خپل لست نه غړي معرفي کوي.
- انتخابات يو ځل وي او د څو ځله رأيې اخيستني، بې ځايه مصرف او د ولس له بې ځايه لالهانده کولو نه ډډه کېږي.
- د محلي رقابتونو مخنيوی کېږي.
- منتخب استاځي ځان د خاصي سيمي او ولس وکيل نه بلکي د ټول ملت استاځي ګڼي، په مجلس کي په ملي ګټو او مصالحو تأکيد کوي نه د مؤکلينو د خوشحالولو لپاره د خاصي سيمي لپاره د امتيازاتو ترلاسه کولو لپاره.
- هره رأيه چي صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کي ممثل او استاځی لري. داسي نه وي چي ناکام کانديد ته د رأيې په ورکولو سره په مجلس کي د استاځي او وکيل له درلودو محروم شي.
- په دې طريقې کي د ټولنې له اقليتونو سره عادلانه چلند کېږي او د اقليت او اکثريت معضله نه راپور ته کېږي.
- په دې کي د انتخاباتي حلقو د تثبيت ضرورت هم منتفي کېږي، هر افغان په هر ځای کي رأيه ورکولی شي.

- هره مجموعه هڅه کوي چي تر ټولو صالح کسان د کانديدانو په لست کي معرفي کړي تر څو د ملت باور او اعتماد ترلاسه کړي. انتخابات د بډايانو او فيوډالانو له ولګې باسي او د درېيمې او متوسطې طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانيزي.

دوهمه: يا دا چي د هر جامع جومات په سطح د مربوطه سيمي د خلکو په رأيه محلي شوری جوړه شي، دا شوری به يا په اتفاق سره او يا د انتخاباتو له لاري يو کس د ولسوالۍ شوری ته معرفي کوي، د ولسوالۍ شوری به خپل استاځی د ولايت شوری ته او د ولايت شوری به ئې پارلمان ته معرفي کوي.

دغو محلي شوراګانو ته بايد دا واك ورکړی شي چي د خپلي سيمي د ورځنيو لانجو او شخړو د حل و فصل، روغې جوړې او د ضرورت په صورت کي قضا ته د محول کولو صلاحيت ولري، د زکات او عشر راغونډولو ، د سيمي له بې وزلو سره د مرستي او د ضروري اجتماعي خدماتو د تر سره کولو لازم او کافي اختيار به ورسره وي، داسي نه چي ټول امکانات مرکز ته راغونډ شي، د مرکز او سېدونکو ته هومره تسهيلات ورکړی شي چي له اطراف سره ئې مقايسه ممکن نه وي، برېښنا ، پاکي اوبه، روغتونونه، پوهنتونونه، پاخه سړکونه، پارکونه، بنګلې، ... ټول په مرکز کي او اطراف له دې ټولو محروم، دا کار له يوې خوا د عدالت خلاف او ظالمانه دی او له بلي خوا په ښارونو کي د خلکو د تجمع او له اطراف نه ښارونو ته د خلکو د راکوزېدو باعث کېږي.

منتخب مجلس بايد ترټولو اوچته باصلاحيته مرجع وي، د جمهور رئيس او حکومت په کړو وړو به نظارت کوي، د جمهور رئيس لخوا وړاندي شوې کابينه، تګلاره او کلنۍ بودجه به تصويبوي، د قانون د پلي کېدو بهير به څاري، له چارواکو نه به د استيضاح او پوښتني او د نااهله وزيرانو د عزل صلاحيت به لري، په بهر کي د هېواد لوړ پوړي استاځي، سفيران او دائمي استاځي به د دوی په موافقه ټاکل کېږي.

ځيني ټګماران له دين نه بې خبرو خلکو ته وايي چي اسلام د اهل حل و عقد شوری جوړول او له دې لاري د مشر او زعيم غوره کول لازم کړي، بايد د انتخاباتو

په ځای د حل و عقد شوری جوړه شي!! دا هغه ټګماران دي چې د شمالي اتحاد د سلطې په وخت کې ئې د کابل او هرات جهادي - کمونیستي جرګو ته هم د حل و عقد شوری نوم ورکاوو او د امریکایانو د جازونو تر وزر لاندې لویه جرګه ئې هم په دې نامه یادوله!! دغو دین تحریفوونکو ته باید ووایو: نه په ټول قرآن کې او نه د پیغمبر علیه السلام په احادیثو کې، نه صراحتاً او نه تلویحاً دا خبره موندلی شو چې زعیم او مشر دې د څو کسانو په خوښه او د ټرلو دروازو تر شا غوره شي، د اهل حل و عقد ذکر نه په قرآن کې راغلی او نه په احادیثو کې، نه د پیغمبر علیه السلام تر رحلت وروسته له څلورو خلفاوو څخه کوم یو له دې لاري غوره شوی او نه زمونږ له فقهاوو څخه چا دا خبره کړې چې د حل و عقد شوری به د مسلمانانو امیر غوره کوي!! دا اصطلاح د اموي او عباسي مستبدو امراوو د اقتدار په وخت کې رامنځته شوې، دوی اقتدار د اسلام د واضح حکم په خلاف په موروثي توګه ترلاسه کړی، پلار زوی ته په میراث پرېښی، بیا ئې د خپلې خوښې خلك راغونډ کړي، دې ته ئې د حل و عقد شوری نوم ورکړی، د دوی بیعت ئې د ټول امت بیعت ګڼلی، ځینو سوء علماوو دې ته شرعي او اسلامي رنګ ورکړی او اوس زمونږ د زمانې دین خرڅوونکي هري فرمایشي او د مستبدو حکامو انتصابي شوری ته د حل وعقد نوم ورکوي او هغه د ولس ممثله شوری ګڼي. یوه ډله خو داسي ده چې پرون ئې خپله انتصابي جرګه د حل وعقد شوری ګڼله خو نن د همغې جرګې غړي په دې خاطر واجب القتل ګڼي او یو په بل پسې ئې وژني چې له بل سره ملګري شوي، اسلام هم د دې په کلکه مخالف دی چې اقتدار د یوې کورنۍ موروثي حق وګڼلی شي او هم د دې چې زعیم دې د ټرلو دروازو تر شا د څو کسانو په خوښه وټاکلی شي، اسلام د زعامت لپاره عام او معلن بیعت د اساسي شرط په توګه ټاکلی او هغه څوك شرعي امیر ګڼي چې د ولس لخوا له فشار او زور نه پرته د امارت لپاره غوره شي، ولس ورسره بیعت وکړي، اسلام ټولو مؤمنانو ته دا وظیفه ورکوي چې د امارت امانت هغه چا ته وسپاري چې د دې دندې اهلیت او کفایت ولري.

د النساء د سورې په ۵۸ او ۵۹ آیت کې راغلي:

یقیناً چې الله تاسو ته د دې امر کوي چې امانتونه خپل اهل ته وسپارئ او کله

چي د خلکو ترمنځ پربکړه کوئ نو په عدل سره پربکړه وکړئ، بې شکه چي الله په ډېر غوره څه تاسو ته نصيحت کوي، يقيناً چي الله بصير اوربدونکی دی.
ای مؤمنانو! د الله اطاعت وکړئ او د پيغمبر او د خپلو چارواکو اطاعت وکړئ، نو که په کوم څه کي مو په خپلو کي شخړه وکړه، نو الله او پيغمبر ته ئې راجع کړئ، که پر الله او د آخرت په ورځ ايمان لرئ، دا ډېر غوره دی او د پايلې له لحاظه ډېر ښايسته.

په دغو دوو آيتونو کي د اسلامي نظام په هکله څو داسي اساسي لارښوونې شوې چي که په ټول قرآن کي يوازي همدا آيتونه راغلي وی نو د دې نظام د معرفي لپاره کافي وو. په دې آيتونو کي لاندي مطالب راغلي:

- الله تعالی ټول اسلامي امت ته امر کوي چي امانتونه خپل اهل ته وسپاري. د امانت معنی عامه هم کېدی شي او په هر مادي او معنوي امانت ئې هم اطلاق کېدی شي، خو دلته له امانت نه مراد د واکمنۍ او اقتدار امانت دی.
- د اسلام له نظره اقتدار يو امانت دی او د اقتدار خاوند د خلکو د امانتونو يو امين.
- دا (امانت) به د مسلمانانو لخوا هغه چا ته سپارل کېږي چي (اهليت) ئې ولري. او دا د ټول اسلامي امت مأموريت او الهي فريضه ده چي د اقتدار امانت او په هغه پوري مربوط ټول امانتونه به داسي چا ته سپاري چي د دې وړتيا او اهليت په کي وي.
- چا ته چي د امارت او واکمنۍ امانت وسپارل شي، هغه به په دې امانت کي د يوه امين په څېر تصرف کوي، نه د يوه مطلق العنان حاکم په څېر.
- دا د امانتونو امين په دې مکلف دی چي د خلکو ترمنځ به ئې هر قضاوت پر عدالت ولاړ وي.
- که د دې امين (امير) او د امانت د اصلي خاوندانو (خلکو) ترمنځ په کوم څه کي اختلاف راولاړ شي، نو منازعه به د الله کتاب او د رسول سنت ته راجع کېږي، وروستۍ پربکړه به د قرآن او سنت له مخې کېږي.
- د قانون په وړاندي ټول برابر دي، هيڅوک دا حق نه لري چي ځان له قانون نه

اوچت وګڼي، قانون ځان ته تابع او ځان د وروستۍ پرېکړې وروستۍ مرجع وګرځوي.

له دغو مبارکو آيتونو نه لاندي خبري معلومېږي:

اسلام د امير انتخاب هم د مسلمانانو وجيبه ګڼي او هم ئې حق. د خلکو لخوا (څرګند) او (په خپله خوښه) بيعت ئې د امارت لپاره شرط ګرځولی.

له امير سره د خلکو بيعت داسي نه دی چي لومړی به هغه له کومي بلي لاري امير کېږي او بيا به خلك د بيعت شکلي مراسم د دې لپاره ترسره کوي چي د ده په وړاندي د خپل اطاعت څرګندونه وکړي، خبره داسي نه بلکي برعکس ده، دا بيعت دی چي په هغه سره څوك امير کېدی شي، تر څو چي خلك له چا سره بيعت ونه کړي امارت ئې نه شي مسلم کېدی، امير هغه دی چي خلك ورسره بيعت وکړي، له بيعت نه پرته مسلط شوی واکمن يو جابر او غاصب حاکم دی.

ابوبکر رضي الله عنه هلته امير شو چي خلکو په جومات کي له ده سره بيعت وکړ، عمر رضي الله عنه له هغه وروسته امير شو چي د خلکو بيعت ئې ترلاسه کړ، د ابوبکر رضي الله عنه لخوا څخه د ده انتخاب يوازي يو وړاندیز وو، هغه ولس ته د عمر رضي الله عنه د غوره کولو وړاندیز وکړ او عمر رضي الله عنه له شهادت نه مخکي شپږ کسان د دې لپاره غوره کړل چي له خپل منځ نه يو کس انتخاب کړي او بيا دغه کس د بيعت لپاره ولس ته معرفي شي.

د عثمان رضي الله عنه انتخاب داسي ترسره شو چي لومړی عبدالرحمن بن عوف رضي الله عنه د ده او د علي رضي الله عنه په هکله، د مدينې له خلکو نه، د نښو په شمول، او له ولايتو نه د راغلو خلکو په شمول، تر دريو ورځو مسلسل پوښتني وکړې، د دوی رأيه ئې ځان ته معلومه کړه، په جومات کي ئې دا خبره اعلان کړه چي د مدينې زياتره خلك د عثمان رضي الله عنه په امارت راضي دي، زه له دوی دواړو نه تاسو ته عثمان رضي الله عنه غوره کوم، خلکو توافق وکړ، بيعت ترسره شو او له دې وروسته عثمان رضي الله عنه خليفه شو، د ده له شهادت نه وروسته علي رضي الله عنه په جومات کي او له بيعت نه وروسته خليفه شو. دا بهير مونږ ته نښي چي بيعت د امارت لپاره شرط دی، يوازي له بيعت نه وروسته څوك

امير کېدی شي نه له بيعت نه مخکي.

له دې بهير نه دا هم معلومېږي چې بيعت څرګند کار دی نه پټ، د عامو خلکو کار دی نه د خاصو ، په جومات کي تر سره شوی نه په کوم قصر کي، ټول هغه خلك په کي برخه اخيستي شي چې جومات ته ئې په راتلو بنديز نشته.

د پيغمبر عليه السلام سنت او د اصحابو رضي الله عنهم منهج ته په پام سره ويلی شو چې:

- د يوې غيراسلامي ټولنې په سياسي حاکم نظام کي به له برخي اخيستو ډډه کوو ، حتی که د دې نظام رياست هم مورِ ته ومنلی شي.
- په دې نامسلمانې ټولنې کي د انتخاباتو له لاري د تبديلي راوستو او قدرت ته د رسېدو هڅه به نه کوو ، دا ځکه چې پيغمبر عليه السلام داسي نه دي کړي.
- اسلام مورِ ته امر کړی چې لومړی به انقلاب راولو ، غيراسلامي ټولنه به د جهاد له لاري په اسلامي ټولنې بدلوو او اقتدار به له ظالمانو نه صالح کسانو ته انتقالوو ، خو د انقلاب له راتلو او د اسلامي ټولنې له جوړېدو وروسته به قدرت ته د رسېدو هره هڅه حرامه ګڼو ، هلته به وسلې ته لاس کول او يا د زور او سازشونو له لاري قدرت ته د رسېدو هڅه نه کوو ، اقتدار به د مسلمانانو امانت او دا به د خلکو حق ګڼو چې قدرت د خپلې خوښې صالح او اهل کس ته وسپاري، دلته به امير د مسلمانانو په خوښه او د دوی د بيعت له لاري ټاکل کېږي.
- د امير انتخاب د ټولنې د ټولو مسلمانانو کار دی نه د څو محدودو کسانو کار، دا ځکه چې خلفای راشدين په جومات کي غوره شوي، نه د ټرلو دروازو تر شا او د څو کسانو په خوښه.
- د امارت لپاره له يوه نه زيات کسان هم نومول کېدی شي، داسي لکه چې عمر رضي الله عنه ونومول.
- که له يوه نه زيات کسان د امارت لپاره راوړاندي کړی شول، د استفتاء او د خلکو رأيې ته د مراجعې له لاري کولی شو د دوی له منځ نه هغه څوك غوره کړو چې د مسلمانانو اکثريت ئې د امارت لپاره اهل ګڼي.
- د امارت لپاره خاص مواصفات ټاکل شوي، د دغو مواصفاتو له مخې به اهل

کسان نومول کېږي، خو د اهل کسانو له منځ نه د يوه انتخاب به د مسلمانانو د اکثريت په رأيه ترسره کېږي.

دا ډېره عجيبه ده چې د دغو څرګندو نصوصو په موجوديت کي او په داسي حال کي چې د راشدينو خلفاوو د انتخاب څرنګوالی ئې په مخکي پروت دی، ځينې امارت موروثي حق ګڼي، حال دا چې موروثي نظام او سياسي، اجتماعي او مذهبي زعامت په موروثي توګه له پلار نه زوی ته انتقال، هم د عقل خلاف دی او هم د عدل او هم د دين. د پيغمبرانو يو اساسي مأموريت تل دا وو چې دغه ظالمانه او د عدل او عقل خلاف نظام ختم کړي. متأسفانه په مسلمانانو کي ځيني د دغي غلطي مفکوري پلوي کوي او هغې ته ديني رنګ ورکوي.

شيعه هم امامت موروثي ګڼي او په دې عقيده دي چې امامت يوازي د علي او د ده د اولاد رضي الله عنهم مسلم حق دی!! او وايي چې دوی د الله له لوري غوره شوي!! د دوی په ځواب کي بايد ووايو: که دا خبره سمه وی نو لومړی خو به په قرآن کي حتماً په دې هکله صريح آيت راغلی وو، پيغمبر عليه السلام به خلکو ته په واضح الفاظو ويلي وو، صحابه وو به هغه د لومړي خليفه په حيث او د ده اولاد له ده نه وروسته د امراوو په حيث غوره کړي وو، علي رضي الله عنه به له مخکنيو خلفاوو سره بيعت نه کاوو او تر ټولو مهمه خبره دا چې په قرآن کي به دا آيت نه راتلو چې ای مسلمانانو! الله تاسو ته امر کوي چې د امارت امانت اهل ته وسپارئ، که امارت موروثي وی او امير د الله او پيغمبر له لوري غوره کېدی نو مسلمانانو ته به ولې دا خبره کېده؟! او که موروثي وی نو ميراث خو ورثه وو ته پرته له دې سپارل کېږي چې وګوري هغه ماشوم دی که ستر، هغه روغ دی که ناروغ، عقل لري که بې عقله دی، په ميراث کي خو د اهليت شرط نه شي وضع کېدی. آيا تاسو نه ګورئ چې د نړۍ په ظالمانه موروثي نظامونو کي دې خبري ته څوک نه ګوري چې د واکمن وارث د دې منصب اهل دی که نه، زوی، لور او ښځې ته ئې په ميراث پاتې کېږي. د قرآن په لسهاوو آيتونه د اهل کتابو د دغي غلطي انګېرنې د تردید لپاره راغلي چې دوی په موروثي نظام او له پلار نه اولاد ته د مذهبي مقام او منزلت په انتقال باور درلود.

دا هم ډېره عجيبه ده چي ځيني وايي: د يو چا د امارت لپاره د پنځو کسانو بيعت هم کافي دی، که له ټول امت نه يوازي پنځه کسان او حتی يو کس له چا سره بيعت وکړي هغه مسلم امير دی او په ټولو ئې اطاعت واجب!! دا هسي بې بنسټه خبري دي هم د څرګندو نصوصو خلاف او هم د صحابه وو د منهج خلاف. دا خبري يا هغه څوك کولی شي چي دا ټول حقايق له پامه وغورځوي او يا هغه چي د کوم دربار مفتي وي.

امارت د امانت په نامه يادول، دا حقيقت په ګوته کوي چي امير به په ټولو هغو امانتونو کي د مسلمانانو په مشوره تصرف کوي چي د خلکو له لوري ورسپارل شوي، هيڅوك د چا په امانت کي د امانت ورکوونکي له موافقې پرته د تصرف حق نه لري او اسلام داسي تصرف په امانت کي خيانت ګڼي.

له دې حکم څخه چي د امير او خلکو ترمنځ اختلافي قضايا به قرآن او سنت ته راجع کېږي، دا حقيقت په ډاګه معلومېږي چي امير په مشوره مکلف دی، د اختلاف په صورت کي ده ته د وروستۍ پرېکړي حق نه دی ورکړي شوی، وروستۍ فيصله به د قرآن او سنت له مخې کېږي. او همدا پر الله او د آخرت پر ورځي د ايمان تقاضاء ګڼل شوې.

خو دلته له اولوالامر منکم نه مراد د مسلمانانو کوم چارواکي دي؟ هر آمر که يوازي خليفه او اميرالمؤمنين؟ که څه هم د اولي الامر منکم اطلاق په هر آمر کېدی شي، خو په دوه دليله په اطمئنان سره ويلی شو چي له دې نه مراد د مسلمانانو عمومي امير دی: له الله او پيغمبر نه وروسته ئې ذکر شوی. له نورو امراوو او چارواکو نه اطاعت په اصل کي له عمومي امير نه اطاعت دی.

§ دې خبري ته هم بايد متوجه وو چي د افغانانو غوښ اکثريت اسلامي نظام غواړي، د اسلام لپاره ئې قرباني ورکړې، له اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږي، که بل نظام د وسلې په زور او د بهرنيو لاسوهنو، سازشونو او فشارونو له لاري د دوی په هېواد وتپلی شي پايله به ئې د شوروي اتحاد د وسلو او فوځونو په زور د تپل شوي نظام پايله وي او فقط تر هغه به دوام کوې چي افغان ولس ئې د نسکورولو توان او فرصت ترلاسه کوي.

§ افغانان اوس اسلامي نظام له غير اسلامي نظام نه تر ډېره حده پېژندی شي، د جهاد په کلونو کي دوی له اسلام نه هومره څه زده کړي چي اوس ئې څوك په آسانۍ نه شي غولولی.

§ اسلامي نظام هغه دی چي په هغه کي: اسلامي شريعت د ټولو قوانينو يوازنی مأخذ وي، ټولي شخړې او منازعات د اسلامي شريعت په رڼا کي حل وفصل شي، چارواکي په خپلو ټولو اجراءاتو کي شريعت ته التزام ولري، له ملت سره په مشوره مکلف وي او د ملت له استاځو جوړه شوې شوری تر ټولو با صلاحيته مرجع وي. د چارواکو په واك کي صلاحيتونه او ملي شتمنۍ امانت وګڼلی شي، د ولس معلن او بلا اجبار بيعت او رأيه د نظام د مشروعيت مبنا وي او ولس مشر د ولس په خوښه غوره شي.

§ د دغو اصولو په رڼا کي موږ د هېواد لپاره داسي نظام غواړو چي:

§ ولس مشر به د ملت په خوښه او د آزاد ، معلن او غير اجباري بيعت له لاري ټاکل کېږي، نه د محدودو کسانو له خوا او په پټه، په جومات کي به ټاکل کېږي نه په قصرونو کي، ټول خلفاء راشدين په جومات کي غوره شوي نه په کوم قصر يا پټ ځای کي، له بيعت نه وروسته خليفه شوي نه له بيعت نه مخکي، بيعت د خليفه له انتخاب نه وروسته شکلي يا رسمي مراسم نه دي بلکي خليفه له همدې لاري غوره کېږي، خليفه هغه دی چي ملت ورسره بيعت وکړي، دا د کوم شخص يا کورنۍ موروثي حق نه دی چي له پلار نه زوی ته په ميراث پاتې شي، دا د ملت امانت دی چي په خپله خوښه به ئې اهل ته سپاری. هم د دې امانت د اهل تشخيص د ولس حق او وظيفه ده او هم ئې سپارل، يوازي هغه څوك د مسلمانانو جائز مشر ګڼل کېږي چي مسلمانانو په خپله خوښه انتخاب کړی وي او په خپله رضاء ئې ورسره بيعت کړی وي. په صندوق کي رأيه اچول د بيعت ښه نعم البدل دی. ځکه مخامخ بيعت په يوې وړې ټولنې کي ممکن دی نه په سترې ټولنې کي.

§ منتخب مشر به له يوې خوا په دې مکلف وي چي په ټولو چارو کي به د شريعت په نسبت التزام لري، له بلي خوا به له ولس سره په مشورې مکلف وي. په اسلامي ټولنې کي امور په مشوره ترسره کېږي، نه دا چي حاکم آخري مرجع وي. د

قوانينو مرجع شريعت، عرف او اجماع ده، واکدار او هيڅا ته دا حق نه دی ورکړی شوی چې له خپلې خوا قوانين صادر کړي. قضايا به د شريعت مطابق حل و فصل کېږي او امور به د خلکو په مشوره تر سره کېږي. اولي الامر هم له شريعت نه د انحراف په صورت کي مستحق العزل دی او هم د استبداد، مطلق العناني او د مشورې له اصل نه د انحراف په صورت کي.

§ په دې نظام کي چارواکي د ولس مالك الرقاب او د هېواد ټولواك نه بلکي د ولس خادم او د دوی د امانتونو امين وي. فقط په هغه صورت کي او تر هغه وخته د واك امانت له ده سره پاتې کېدی شي چې د امانت اصلي خاوندان يعني ولس وغواړي او په امانتونو کي ئې خيانت نه وي کړی.

§ هم د ده صلاحيت د شريعت په رڼا کي او د مسلمانانو په خوښه ټاکل کېږي او هم ئې حقوق، وجائب او مسئوليتونه.

§ د اسلام له نظره هغه د ولس (مستخدم) دی، نه آقا او بادار، د (خدمت) په دوران کي يوازي هومره (اجوره) ترلاسه کولی شي چې ولس ئې ورته ټاکي، واکمني ده ته په نورو مسلمانانو هيڅ مادي امتياز نه بخښي.

§ په اسلامي ټولنې کي د مشر لپاره، د سلطان، پاچا، واکدار، حاکم او رئيس په ځای د خليفه نوم او مفهوم غوره شوی، چې ځای ناستي ته وايي، دا ځکه چې په اسلامي ټولنې کي مشر د خلکو له خوا غوره کېږي او د خلکو نائب او ځای ناستی وي، خلك ئې د بيعت له لاري غوره کوي، په ملي شتمنيو کي د ولس د استاځي په حيث او د دوی په مشوره تصرف کوي. هغه (آمر) نه دی، (امير) دی، فرمانونه نه صادروي، کارونه ترسره کوي، د آمر او امير ترمنځ فرق همدا دی: آمر يعني امر کوونکی، حکم کوونکی او امير يعني د امورو ترسره کوونکی او د چارو سنبالوونکی.

§ نظام بايد داسي وي چې په ديکتاتوری او استبداد منتج نه شي. داسي نه چې واك د يوه کس يا کورنۍ په لاس کي پرېوځي نو ټولواك شي او اقتدار د دغي کورنۍ موروثي حق.

§ اسلام، سلطنتي نظام هم د فساد او تباهۍ عامل ګڼي او هم ئې د انساني

عدالت او برابرۍ مغاير. هغه اختيارات چې په سلطنتي نظام کې يوه (پاچا او سلطان) ته ورکول کېږي، اسلام دا اختيارات فقط د الله تعالی لپاره مختص کړي. د اسلام له نظره پاچا هغه څوک دی چې ځان د خدای ځای ناستی ګڼي، که څه هم دا خبره په خوله نه کوي. قرآن د فرعون په هکله وايي چې هغه ځان د خلکو (اله) او (رب اعلی) ګڼلو ، يعني ځان ته ئې هغه اختيارات ورکړي وو چې يوازي له خدای سره ښايي. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتياوې بيانوي:

۱. فرعون ځان (اله) ګڼي، د حلال او حرام، جائز او ناجائز د ټاکلو وروستۍ مرجع.

۲. ځان ته ټولواک وايي او د مصر د ټولو شتمنيو مالک.

۳. هغه خلک په ډلو ډلو وېشلي: مرفه او حاکمه طبقه، محرومه او محکومه طبقه، فوځ او واکمنه طبقه.

- قدرت بايد په مرکز کې داسي متمرکز نه شي چې څو کسان د کودتا له لاري وکولی شي دا مرکز اشغال او په ټول هېواد مسلط شي او يا بهرني ځواکونه د مرکز په نيولو سره ټول هېواد اشغال کړي، هم بايد د کودتاګانو ټول امکانات د تل لپاره له منځه يووړی شي او هم بهرني ځواکونه داسي ګمان ونه کړي چې د مرکز په نيولو سره ټول هېواد نيولی شي. نه داسي نظام چې په انارشيزم منتج شي او هېواد د تجزيې په لور وخوځوي او تجزيه غوښتونکي شرير ځواکونه، منطقوي، محلي او قومي خپلواکۍ او تجزيې ته وهڅوی او يا بهرني ځواکونه د مرکز د ضعف په وجه د هېواد ځيني برخي اشغال کړی شي، نه له مرکز نه تېښته او نه په مرکز کې ذوب کېدل، بلکې د دواړو تر منځ تعادل، نه دا چې په مرکز د څو کسانو تسلط په دې منتج شي چې د هېواد او ولس هر څه د دوی د خوښې مطابق تغيير ومومي، فرهنګ، مذهب، اخلاق، دود دستور، خارجي او داخلي سياست، اقتصادي او اجتماعي نظام او هر څه، پنځه کمونست افسران کمونستي انقلاب اعلان کړي او پنځه د اروپا او امريکا په نايټ کلپونو کې ستر شوي د امريکا په زور په مرکز مسلط او په ټول هېواد امريکائي ديموکراسي او کوبايي اخلاق مسط کړي، راډيو، تلويزيون، اخبار او مجلې، مسجد او منبر د دوی په لاس کې پرېوځي.
- نظام بايد داسي نه وي چې اقتدار له بر نه د لاندي په لور او له مرکز نه د

اطراف په لور خور شي.

• اجتماعي عدالت تأمين کړي، د مرکز او اطراف تر منځ ژور تفاوت رامنځ ته نه کړي. داسي نه شي چي ټول تسهيلات او وسايل د مرکز په واک کي وي او واکمنان او د مرکز اوسېدونکي تړې برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي له ټولو ابتدائي تسهيلاتو محروم وي. بايد اطراف د مرکز قرباني نه شي، بايد اطراف د مرکز د استحصال او استثمار وسيله نه وي، دا نه له عدالت سره اړخ لګوي او نه په هيڅ معيار او ميزان کي د منلو دی چي سړک، برق، ګاز، پاکي اوبه، روغتونونه، پوهنتون، مکاتب او مدارس، پارکونه او ... په مرکز کي وي او د اطراف خلك له دې ټولو محروم!! په دې سره له يوې خوا عدالت تر پښو لاندي کېږي، له بلي خوا خلك له اطراف نه د مرکز په لور مخه کوي، په ښارونو کي ازدحام جوړېږي، اطراف ورو ورو تخليه کېږي، زراعت او مالداري چي د ملت د عوايدو ستره او اساسي منبع ده صدمه ګوري.

• د دولت د ټولو عوايدو منبع په اصل کي خلك دي، که دا ماليه ده او که د ګمرکاتو محصول، د ګمرك اصلي تأديه کوونکي هم خلك دي نه تاجران، تاجر چي د ګمرك په نامه څه ورکوي له عام اخيستونکو نه ئې بېرته تر لاسه کوي! د عدالت غوښتنه دا ده چي له شتمن نه واخستلی شي او نادار ته ورکړی شي. اسلام هغه نظام مردود ګڼي چي له غريب نه ئې اخلي او په مرفه او بډای طبقې ئې مصرفوي. په اسلامي نظام کي دولت د محرومانو متکفل دی، هغه مکلف دی چي له شتمنو څخه به عشر او زکات اخلي او محرومانو ته به ئې ورکوي. قرآن د دې مخالف دی چي سرمايه د محدودو کسانو ترمنځ لاس په لاس شي، د محروم له مجبوريت نه ناروا استفاده وشي، اسلام احتکار د دې لپاره تحريم کړی چي په دې سره بډايان د بې وزلو له احتياج نه ناروا استفاده کوي، ضروري شيان احتکار کړي او په دې سره ئې بيه لوړه او له بې وزلو نه ګټه ترلاسه کوي، اسلام سود د همدې لپاره حرام کړی چي دا د محرومانو له مجبوريت نه د شتمنو د استفادې ذريعه ده.

د اجتماعی عدالت معنی دا ده چي د ټولنې ټول وګړي برابر وګڼلی شي، له خلکو سره برابره معامله وشي، دولت په خپلو اجراءاتو کي دا برابري او عدالت

مراعات کړي. بډايان او واکمنه طبقه دا حق ونه لري چې له خپل واك او شتمنۍ نه د محرومانو او مظلومانو د استثمار لپاره استفاده وکړي، دا حق هم ونه لري چې له دولتي حيثيت نه په استفادې سره کومه تجارتي او اقتصادي معامله ترسره کړي، داسي ګټه شريعت تحريم کړي. انګرېز ډوله انتخابات په اصل کي بډايانو ته دا موقع په لاس ورکوي چې په اقتدار کي شريك شي او بيا له دې اقتدار نه په استفادې سره د خپلو شتمنيو د زياتولو فرصتونه ترلاسه کړي، نه يوازي دا چې د نورو رأيه ارزانه اخلي او ګرانه ئې خرڅوي، بلکي د ملي شتمنيو په غارت کي له چارواکو سره شريك شي.

حکمتيار
افغانستان
۱۳۸۴۱۵۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

پيغام

وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إِنّ اللّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ *

گرانو هېوادوالو!

غيرتي او با ايمانه مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

الله تعالى زمونږ مجاهدو پلرونو ته ۸۲ كاله د مخه پر انگرېزانو برى وركړ او ۱۲ كاله د مخه ئې مونږ ته د اتحاد شوروي پر ځواكونو فتحه راپه برخه كړه، خو مونږ نه هلته په دې بريالي شوو چې آزاد، خپلواك او اسلامي افغانستان جوړ كړو او نه اوس. انگرېزان ووتل خو خپل لاس پوځي ظالم او مستبد پاچايان ئې ترشا پرېښودل، روسي فوځونه مو وايستل خو اقتدار ئې هغې ائتلافي جبهې ته په لاس وركړ چې د دوى پر ځاى له افغان ولس سره وجنگېږي او د روسي فوځونو نيم گړى مأموريت پوره كړي!! دا دى اوس يو ځل بيا زمونږ په هېواد كي د انگرېزانو او امريكايانو ترمشرۍ لاندي د صليبي ځواكونو بيرغونه رپېږي، مونږ ته پېغور راكوي، زمونږ غيرت آزمويي او زمونږ دين، مذهب، خپلواكي او آزادي گوابښي. بيا گورئ چې نيواكگران له خپلو افغاني غلامانو نه د آزادۍ او ديموكراسۍ اتلان جوړوي او د دوى افغاني غلامان، خپل باداران د آزادۍ بخښونكو او بيا ودانونكو په نامه ستايي، بيا آزادي غوښتونكي مجاهدين د (اشرارو)، (تخريبكارانو) او (تروريستانو) په نامه يادوى او زمونږ ملت او مجاهدينو ته همغه څه وايي چې انگرېزانو او د دوى شاه شجاع ۸۲ كاله د مخه ويل او روسانو ۱۲

کاله مخکي ویل، دا دی تاریخ بیا تکرار شو او بیا ئې زمونږ پر اوږو د آزادۍ د یوې بلي جګړې دروند پېټی کیښود، بیا له مونږ نه غواړي چې د میوند او جګدلك خاطرې راژوندۍ کړو او بل ستر او تاریخي جهاد ته ملا وتړو. الحمد لله دا جهاد پیل شوی، ورځ په ورځ ئې لمن پراخه شوې او اوس داسي مرحلې ته رسېدلی چې بری ئې نږدې بربښي، إن شاء الله زمونږ زړه ور مجاهدین به صلیبي ځواکونو ته داسي ماتې ورکوي لکه چې پلرونو ئې انګرېزانو او روسانو ته ماتې ورکړې وه، مونږ د الله تعالی په ربښتونو وعدو دا باور لرو او راتلونکي ته دا ډاډمن انتظار چې إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او کلیو راکوز شي، شنه بیرغونه په لاس کي، د تکبیر له نارو سره، د ښارونو له باایمانه او دیندارو اوسېدونکو سره به یو ځای شي، د ښکیلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلك او میوند خاطرې به راتازه کړي، په ارګ باندې به د اسلام بیرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به پرانیزي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چې د اسلام او آزادي غوښتلو په تور نیول شوي وو، د دوی په ځای به د انګرېزانو او امریکایانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو کي واچوي، نړۍ والو ته به اعلان کړي چې نور نو افغانان آزاد او خپلواك دي، د خپلې خوښې اسلامي حکومت به جوړوي او خپل مشران به په خپله غوره کوي.

مونږ هغو خلکو ته حیران یو چې د انګرېزانو تر بیرغ لاندې له انګرېزانو نه د آزادۍ ورځ لمانځي، نه پوهېږو دا څنګه آزادي ده او دا څنګه جشن او لمانځنه ئې!! نه پوهېږو په دې ځان دوکه کوي که خپل ولس او که نړیوال!! په داسي حال کي چې اوس ئې په هېواد کي د انګیریزانو نظامي اډې دي، هلته زندانونه لري، راډیویي او تلویزیوني نشرات کوي، د افغاني فوځ او پولیس روزنه د انګرېزانو په لاس ترسره کېږي، هم د هېواد ځمکه او هم هوا د دوی په واك کي ده، د جمهور رئیس امنیت، حتی په ارګ کي هم دوی ساتي!! نو څوك به دا ومني چې افغانستان آزاد دی او افغان ولس د خپل برخلیك څښتن!! إن شاء الله افغانان به د واقعي آزادۍ جشن لمانځي، خو هغه وخت چې ټول بهرني نیواکګر ځواکونه زمونږ د ګران هېواد له لوښت لوښت خاورې نه وتلي وي، په هېواد کي د اسلام بیرغ رپانده وي او

مورِ د خپلي خوښي منتخب اسلامي حکومت ولرو.

مرګ پر اشغالګرانو

سرلوړي او بريالي دي وي مجاهدين

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۴\۵\۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

ملت ما و انتخابات امریکائی!!

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

هم میهنان عزیز!

ملت خداپرست و مؤمن! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

افغانهای غیور و سربلند که آزادیخواه، خدا پرست و وطن دوست اند و هرگز زیربار سلطه اجنبی نرفته، شهادت در راه خدا و در راه دفاع از عزت و سربلندی را بر زندگی ننگین غلامی و اسارت همواره ترجیح داده اند، در مورد توطئه های خطرناك دشمن برای ادامه اشغال کشور به شدت نگران اند، برگزاری انتخابات پارلمانی آنهم زیر چتر سلطه بیگانه را یکی دیگر از این دسایس خوانده، معتقد اند که در کنار تداوم مقاومت علیه اشغالگران، باید راههای دیگری را نیز جستجو کرد و در سنگرهای دیگری نیز به مقابله دشمن رفت و توطئه هایش را خنثی کرد؟ می خواهند بدانند که در رابطه به انتخابات پارلمانی کدام موضعگیری به نفع اسلام و کشور بوده، عدم اشتراك در آن و مقاطعه با آن سودمند است و یا شرکت در آن؟ اگر شرکت در انتخابات ضروری و احیاناً مفید باشد، به کي رأی بدهند و از کدام کاندید و کدام شعارهای انتخاباتی حمایت کنند؟ در جواب این عزیزان و در پاسخ به این نگرانی عرایضی داریم:

- وضع کنونی کشور ما چه از دیدگاه اسلام و مسئولیتهای دینی ما و چه از ناحیه اسارت و آزادی کشور، همانگونه است که نیروهای شوروي افغانستان را اشغال کرد، تنها با یك تفاوت که امروز کشور ما توسط نیروهای امریکائي اشغال شده. مقدرات کشور و ملت ما چون گذشته در دست بیگانگان بوده، اجانب برآن

حکومت می کنند. اشغالگران امریکائي سلطه استعماري شانرا تحت پوشش دیموکراسي منفور، خونین و نظامي بر کشور ما تحکیم می بخشند، غرض اغوای افغانها و جهانیان چهره هائی را به صحنه کشیده اند که در ظاهر افغان جلوه می کنند ولی در واقع ماموران امریکائي بوده، کارتهای تابعیت امریکائي دارند و برای منافع امریکا تلاش می ورزند. در حالیکه وزراء کابینه حکومت دست نشانده افغانهای امریکائي اند ولی تمامی اختیارات وزارتخانه ها بطور مطلق در اختیار مشاورین امریکائي است، حال می خواهند برای حضور درازمدت نظامي و اشغال دائمی افغانستان زمینه سازی نموده، به جهانیان وانمود کنند که افغانها بر حضور نظامي امریکا در کشور شان اعتراضی نداشته، برعکس آن را در راستای تحکیم دیموکراسی ضروری و مفیدمی خوانند، اگر چنین نبود باید اسحله شانرا به این نیروها تسلیم ننموده، و زیر بال طیاره های جنگی امریکا در انتخابات شرکت نمی کردند!! بدیهی است که در چنین حالتی، ملت سربلند و آزادیخواه افغان، برای رسیدن به آزادی و استقلال و طرد دشمن، هیچ راه دیگری جز جهاد را نخواهند یافت، جهاد برای طرد دشمن هم حکم اسلام است و هم تقاضای ظروف و شرائط حاکم بر کشور ما، باید افغانهای مؤمن بار دیگری کمر همت ببندند و اشغالگران را با جهاد و مقاومت خود به خروج از کشور شان وادار سازند، باید در این حقیقت هیچ افغانی شك نداشته باشد که اشغالگران به طیب خاطر کشور ما را ترك نخواهند گفت و ملت ما از هیچ طریق دیگری جز جهاد به آزادی و استقلال کشور نایل نخواهد شد، با انتخابات نه بلکه با جهاد می توان دشمن را از کشور خود طرد کرد.

- انتخابات پارلمانی زیر بال طیاره های جنگی امریکا چون سائر تلاشهای فریبنده دشمن مضحکه ای بیش نبوده، نتائج آن از قبل مشخص شده است، از این طریق می خواهد به حضور نظامي و حکومت دست نشانده ا ش مشروعیت بدهند. هر کسی بخوبی می داند که انتخابات در اثنای اشغال کشور نتیجه ای جز این نخواهد داشت که چهره های دلخواه اشغالگران به زور بازوی سربازان شان و بانثار بی دریغ دالر به پارلمان راه بیابند و به عنوان نمایندگان منتخب ملت به کابینه

مورد پسند امریکا رأی بدهند.

• خود می گویند که برگزاری عادلانه انتخابات ایجاب می کند که گروههای مسلح خلع سلاح شوند، زیرا موجودیت گروههای مسلح، عادلانه بودن انتخابات را زیر سوال می برد، بر نتایج انتخابات تأثیر منفی می گذارد و موجب راه یابی تفنگسالاران به پارلمان می شود!! اگر این حرف درست است، پس حضور قطعات تا دندان مجهز امریکائي چرا باید انتخابات را زیر شعاع خود نگیرد و باعث راه یابی چهره های دلخواه شان به پارلمان نگردد؟! در حالیکه این نیروها هم سلاح در اختیار دارند، هم پول، هم اخبارها، مجله ها، رادیوها و تلویزیونها، هم زندانهای مهیب و هم میدانهای هوایی، هم اختیار دستگیری و کشتار مخالفین را دارند، و هم صلاحیت بمباریهای بی رحمانه و وحشیانه قراء و دهات را، بر قراء و دهات در اثنای برگزاری مراسم عروسی و بر مساجد در اثنای نماز بم می ریزند، مخالفین را می کشند، مردم را می ترسانند و عناصر ضعیف النفس و ضمیر فروش را می خرند، معلوم است که نتایج برگزاری انتخابات در سایه سلطه مطلقه این نیروهای اشغالگر چه خواهد بود!!

• با در نظرداشت این حقایق باید گفت: نخست لازم است سعی کرد تا این درامه مسخره امریکائي را با اعمال مقاطعه خنثی کرد، ولی اگر وضعیت حوزه انتخاباتی شما چنان نباشد که مقاطعه عمومي اعمال گردد و رأی گیری باوجود امتناع شما انجام می یابد، در آن صورت لازم است کاری کنید که مهره های وابسته اجانب به پارلمان راه نیابند، برای این مأمول کاندیدها را به دسته های ذیل درجه بندی کنید:

۱. آنانکه (رفیق) روسها و دشمن مردم خود شدند، تحت فرمان افسران اتحاد شوروی علیه ملت خود جنگیدند، و اکنون و بعد از مرگ اتحاد شورو ی نیز از لحاظ فکري و سیاسی به مسکو وابسته اند.

۲. آنانکه کمونست نبودند، ولی دست در دست روسها و کمونست ها گذاشتند، برای منافع مسکو جبهه ائتلافی تشکیل دادند و به اشاره اجانب آتش جنگ دیگری را افروختند.

۳. کسانیکه چون جنگنده مزدور هم در خدمت روسها قرار گرفتند و هم در خدمت امریکائیها، دیروز برای مسکو جنگیدند و امروز به نفع امریکا می جنگند.

۴. عناصر غرب پرست و لاابالی که نه دین و مذهب دارند و نه اخلاق و شرافت، در فساد اخلاقی تا گلو غرق اندو کمال شان این است که در دوران جهاد به سوی غرب فرار کردند، در کاباره ها بزرگ شدند، هویت ملي شانرا از دست دادند و با اخلاق و افکار کاباره ئی زمانی به کشور برگشتند که پرچم امریکا را در افغانستان در اهتزاز دیدند و نیروهای امریکائي را حاکم بر کشور ما، و اکنون اصرار دارند که حضور نیروهای اشغالگر در افغانستان غرض تأمین امنیت و تحکیم دیموکراسی، برای سالهای متمادی دیگر ضروری است!!

۵. آنانکه منافق و دین به دنیا فروش اند، خود را مسلمان می نامند ولی با هر دشمنی علیه اسلام یکجا شده اند، آنانکه خطر شان به اسلام و مسلمانان نسبت به هر دشمن دیگری بیشتر است.

۶. دسته هایی که برای تجزیه افغانستان تلاش می ورزند، به تعصبات قومی و لسانی دامن می زنند و به کشورهائی وابسته اند که منافع شانرا در تخریب افغانستان و تضعیف وحدت ملي افغانها جستجو می کنند.

لازم است به این گروهها و کاندیدان مربوط به آنها از دادن رأی مانع شوید، شکست آنها در انتخابات در واقع شکست توطئه انتخاباتی دشمن می باشد، غرض جلوگیری از راه یافتن این عناصر به پارلمان از هیچ تلاشي دریغ نورزید، باید این چهره های منفور را هرچه بیشتر و بیشتر افشاء کنید، به مردم بگوئید تا از کسانی حمایت کنند که مسلمان اند، به استقلال، آزادی افغانستان و وحدت ملي افغانها باور دارند و حامی خروج بلاقید و شرط و فوری تمامی نیروهای اجنبی از کشور اند.

هر افغان با ایمان و وطنخواه در روشنائی ایمان خود بخوبی درك می کند که در این مرحله حساس و سرنوشت ساز، ایمانش چه تقاضائی از او دارد، مسئولیت اسلامي اش چه حکم می کند، به همکاری و مساعدت چه کسی مکلف است و از

تعاون و همکاری با چه کسی منع شده است. پیامبر علیه السلام می فرماید:

من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج من الإسلام.

هر کی با ظالمی به خاطر تقویه و اعانتش همراهی کرد، در آن حالیکه می داند او ظالم است، یقیناً که از دائره اسلام خارج شد.

برادران و خواهران عزیز!

باید مطمئن باشید که خداوند خیرالماکرین تمامی دسایس دشمنان را خنثی خواهد کرد و اشغالگران را به خروج از کشور عزیز ما وادار خواهد ساخت، إن شاء الله دیموکراسی پلید و خونین امریکائیها نیز چون رژیم کمونستی سرنگون گردیده و در افغانستان آزاد و مستقل، حکومت منتخب و نظام دلخواه اسلامي شما تشکیل خواهد شد. برای تحقق این آرمان مقدس، هر افغان مؤمن و غیور تا آخرین رمق زندگی و تا آخرین مرمی شاجور خود به جهاد ادامه خواهد داد. والله علی کل شئ قدیر

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار
افغانستان
۸۴۱۲۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

امریکا د تجزیې او زوال په لور

د شوروي اتحاد له زوال او پر افغانستان او عراق د امریکایانو له یرغل او د کابل او بغداد له نیولو نه ځینو کسانو داسي غلطه انتباه واخیسته چي اوس امریکا په یوه داسي زبرځواك بدله شوې چي نه سیال لري، نه ئې څوك مقابله کولی شي او نه داسي کوم ځواك شته چي پر ټولې نړۍ د امریکا د سلطې مخه ونیولی شي. دوی نه په افغانستان کي د مقاومت د پیل او دوام تصور کولی شو او نه هم په عراق کي. په افغانستان کي د مقاومت پیل او ګړندۍ ودي او له یوې سیمي بلي ته خورېدل او بیا د عراقي مجاهدینو شدید مقاومت؛ د ډېرو دا ګمان وجړکاوو، په امریکا کي د جنګ ضد مظاهرو د دوی مخکښ تصور مزید متزلزل کړ او زیات ئې دې نتیجې ته ورسول چي په افغانستان او عراق باندي د امریکایانو یرغل یوه اشتباه وه، پایلې به ئې واشنګټن ته همغسي وي چي شوروي اتحاد په افغانستان کي ورسره مخامخ شو، خو د امریکا په انتخاباتو کي د جورج بش بریا یو ځل بیا د د غو کسانو زوړ باور تازه کړ، راشئ وګورو چي د امریکا د مستقبل په اړه دا باور صحیح دی چي زوال ئې نږدې دی او د شوروي پایله ورته منتظر ده او که دا چي امریکا په زوال نه منونکي ځواك بدله شوې؟ راشئ وګورو چي د بش د بیا انتخاب نتیجه به څه وي او د ده سیاستونه به امریکا په کوم لوري بوځي؟

دې پوښتنې ته د ښه ځواب موندلو لپاره باید لاندي خبري په پام کي ولرو:

§ د واشنګټن واکدارانو داسي ګمان کولو چي د کابل او بغداد په نیولو سره به امریکا نه یوازي خپل هغه سپکاوی جبران کړي چي په ۱۱ ستمبر دوی ته

وروا وښت، بلکي د اسلام په ضد په خپلي جګړي کي به دوه هغه ملکونه ونيسي چي يو ئې مخکي د اسلامي خلافت پلازمېنه وو او په اسلامي نړۍ کي يو منل شوی فوئي ځواك ګڼل کېږي او بل ئې شوروي ځواکونو ته په ماتې ورکولو سره نړۍ وال اعتبار ترلاسه کړی او په اسلامي امت کي د عزت او درناوي خاص مقام لري.

§ امريکا په افغانستان او عراق له برید نه معکوس نتائج ترلاسه کړل، د دې په ځای چي د ۱۱ ستمبر سپکاوی جبران کړي برعکس ئې مزید سپکاوی په برخه شو، د دې په ځای چي د امريکا ضد مقاومت وټکوي برعکس دا مقاومت مزید مضبوط او خور شو، د دې په ځای چي د عراق د ټبلو ځاګاني ئې په واك کي راشي او له دې نه هرکال په ملياردونو ډالر ترلاسه کړي او د ټبلو بيه د دوی په خوښه وټاکلی شي برعکس نن د ټبلو د هر بيلر بيه له نهو ډالرو نه اويا ډالرو ته اوچته شوه، د دې په ځای چي د افغانستان له لاري د مرکزي آسيا د ټبلو په زېرمو قبضه وکړي، برعکس د افغانستان او عراق پر جګړي ئې هره مياشت تقريباً لس ملياردە ډالر لګښت راځي، تراوسه ئې په دې جګړي درې سوه اتيا ملياردە ډالر مصرف راغلی، په افغانستان او عراق کي ئې نه امنيت تأمين کړی شو، نه پر اوضاع مسلط شول او نه ئې د مرکزي آسيا له زېرمو نه تېل او ګاز د افغانستان له لاري انتقال کړی شول.

§ د ستمبر د يولسمې له پېښې او پر افغانستان د امريکا له برید نه وروسته تر اوسه امريکا هر کال نږدې ۲۰۰ ملياردە ډالره تجارتی خساره لري، د جون په مياشت کي د امريکا تجارتی خساره ۲۸,۹ ملياردە ډالره وه، چي د مې د مياشتی په پرتله ۲,۱ زياته وه، په دې حساب به سږ کال د دوی تجارتی خساره ۲۸۲ ملياردە ډالره وي او دا به د تېر کال په پرتله ۱۱% کي زياته وي

§ امريکا د لومړي ځل لپاره څلور سوه ملياردە ډالره د بودجې کسر لري.

§ په ټولې نړۍ مخصوصاً اسلامي هېوادونو او اروپا کي د امريکا په ضد شديد نفرت او کرکه؛ هومره چي نن نن د امريکا په ضد نړيواله کرکه هغې کچي ته رسېدلې چي په ټول تاريخ کي د هيڅ استعماري ځواك په ضد دومره کرکه او نفرت نه شو موندلی. د ګوانتانامو، ابوغريب، بګرام او کندهار په زندانونو کي له بې

وزلو بنديانو سره د دوی وحشيانه، سپك او له اخلاق او انسانيت نه لرې چلند د دوی تور مخ لازيات تور او كرغېړن كړ، د دوی حقيقت ئې ټولو ته بربنډ كړ او د دوی په ضد ئې نړيواله كركه لازياته كړه.

§ د بغداد له نيولو وروسته تر اوسه يو زر اته سوه پنځوس امريكايان وژل شوي او نړدې اته زره ژوبل شوي، يوازي په فلوجه باندي د دوی د وروستي وحشيانه يرغل په دوران كي په دريو اونيو كي ۵۱ امريكايان ووژل شول او تر پنځه سوه زيات ژوبل شول، په افغانستان كي تر اوه نيم سوه زيات وژل شوي او نړدې اتلس سوه ژوبل شوي، د عراق او افغانستان توپير په دې كي دی چي هلته ئې د ځواكونو شمېر زيات او تحرك او د كار ساحه ئې پراخه ده او په افغانستان كي ئې شمېر لږ، تحركات ئې كم او د فعاليت ساحه ئې محدوده ده.

§ دوه كاله وروسته هم امريكايان په عراق كي د فلوجه، موصل او رمادی په څېر ښارونو د نيولو لپاره او په افغانستان كي د كنر، لغمان، ننگرهار، خوست، پكتيكا، زابل او د ارزگان په ولايتونو كي سترو سترو عملياتو ته اړ كېږي!!

§ دې ته مو بايد پام وي چي امريكا د نړۍ تر ټولو لوی پوروړی ملك دی، سږ كال ئې پور اوه زره څلور سوه مليارده ډالرو ته رسېدلی. هره ورځ دوه مليارده ډالره مزيد پوروړی كېږي. په راتلونكي كال كي به د امريكا حكومت اته زره دوه سوه مليارده ډالر پوروړی وي.

§ كه د افغانستان او عراق د جگړي په تېرو دريو كلونو كي د امريكايانو مالي او ځاني تلفات د ويتنام د جگړي له لومړيو دريو كلونو سره مقايسه كړئ وبه گورئ چي د دې جگړي مالي او ځاني تلفات تر هغې زيات دي. هلته امريكا په ټول جنگ ۲۰۰ مليارده ډالر ولگول، خو اوس ئې يوازي په تېرو درې نيمو كلونو كي ۳۸۰ مليارده ډالر مصرف شوي!! ځاني تلفات ئې هم د هغه وخت په پرتله زيات دي، د ويتنام له ماتې وروسته امريكا تر شلو كلونو پورې له هجومي حالت نه لوټدلې وه، د كمونيزم په وړاندي ئې په هر ځای كي تدافعي حالت وو او ورځ په ورځ په شا تمبېده، غرب په مجموع كي دفاعي حالت درلود، ورځ په ورځ شاته روان وو، يو په بل پسې ئې د شوروي اتحاد په گټه خپلې اډې له لاسه وركولې، د وسلو د خرڅلاو

بازارونه او د مصنوعاتو تجارتي ماركيټونه ئې كمونستي بلاك ته تخليه كول. كمونيزم نه يوازي په آسيا ، شرقی اروپا او افريقا كي په ډېره چټكتيا مخكي روان وو او د غربی حريف سنگرونه ئې فتح كول، بلكي په لاتيني امريكا كي هم د غربي ځواك د مشرتابه د غوږ تر څنگ ئې د خطر زنگونه اوچت وو ، ټوله شرقي اروپا ، شمالي كوريا ، ويتنام، كمبوديا ، يمن، سوريه، عراق، مصر، سودان، كيوبا ، چلي او گڼ شمېر د بري په حال كي سياسي احزاب، د وارسا پكت سره ټرلي او له مسكو نه خړوبېدل، پېښې د كمونيزم په گټه او د غرب د مزيد كمزورتيا په لور روانې وې، امريكا د پېښو له مهارولو عاجزه وه، په ويتنام كي د امريكا شرموونكی ماتې د غرب روحيه په كلكه ځپلې وه او د كمونيزم د مقابلې او په دې مقابلې كي د بري طمع ئې تري سلب كړې وه. د اسلامي نړۍ په سترو سترو مهمو هېوادونو د كمونيزم سلطه او په مصر، سوريې او عراق كي د اسلامي ډلو ځپل، كمونيزم ته له اسلام سره په منازعې كي هم د برلاسي احساس وربښلی وو. كمونيزم له غرب سره په خپلې مقابلې كي تل برلاسی وو ، هيڅېرې ئې ماتې نه وه خوړلې، خو له اسلام سره په خپلې مقابلې كي هم له فكري لحاظه او هم له نظامي لحاظه له ماتې سره مخامخ شو.

§ د امريكا نظام د بډايانو نظام دی، خواران په كي ځپل شوي، هرڅه د څو بډايانو او د لويو لويو شركتونو خاوندانو په لاس كي دي. كمونيزم په اصل كي د دغه نظام په ضد په اروپا كي وزېرېدو او محرومو كارگرانو هغه له ظلم او بې عدالتۍ نه د ژغورنې وسيله وگڼلو، خو كمونيزم د اختناق، سانسور، استبداد او له حزبي ديكتاتورۍ نه د فردي ديكتاتورۍ په لور ولاړ او ناكام شو ، كمونيزم د غرب په وړاندي ماتې نه ده خوړلې، له غرب سره په خپلې مقابلې كي تل بريالی وو ، له اسلام سره په مقابله كي مات شو ، خو متأسفانه له دې ماتې څخه د دې په ځای چې مسلمانان گټه واخلي غرب ترې گټه اوچته كړه. د ملگرو ملتونو په راپور كي ويل شوي چې د امريكا ۳۷ .مليونه وگړي په خوارۍ كي ژوند كوي، نه كار روزگار لري او نه د ژوند عادي امكانات، د امريكا اصلي اوسېدونكي ريډ انډين تر سږ كاله له دې منع وو چې د تكزاس په څېر ښارونو ته داخل شي، سږ كال دا

قانون لغو شو او دوی ته اجازه ورکړی شوه چي هغو ښارونو ته ننوتی شي چي د انګرېزانو په لاس د امریکا له اشغال نه مخکي د دوی ښارونه وو.

§ د امریکا متحده ایالات په حقیقت کي یو هېواد نه بلکي د شوروي اتحاد په څېر د **۵۲** هېوادونو مجموعه ده، داسي مجموعې د برلاسۍ په وخت کي متحد پاتې کېدی شي، خو د ماتو او کړاوونو په وخت کي له یوه بل نه بېلېدل ئې حتمي وي، مخصوصاً چي ولسونه ئې نه د کومي ګډې عقیدې او مفکورې په مزي سره ترل شوي وي او نه عدالت او انصاف د یوه بل څنګ ته ودرولي وي. د دې خبري په حقیقت هغه څوک ښه پوهېدی شي چي د امریکا په ګڼ شمېر ایالتونو کي د آزادۍ او خپلواکۍ غوښتونکو خوځښتونو نه خبر وي، په امریکا کي د موجوده نظام د مخالفو غیرقانوني ډلو شمېر تر دوو سوو زیات دی. که د امریکا ظالمانه پانګوال نظام، کومي ستړي ماتې وجړکاوو، یقیناً چي دا زړه مانۍ به رانسکورېږي، دغه حقیقت ته په پام سره، جان کیري د بش انتخاباتي حریف ده ته په هغه پیام کي چي د بش له بري وروسته ئې ورولېږو وویل: د جورج بش په وړاندي تر ټولو مهمه مسئله دا ده چي د امریکا د تجزیې مخنیوی وکړي!!

§ د کاترینا طوفان او د نیواورلیانز د طوفان ځپلي ایالت بد وضعیت وښوده چي امریکایي ټولنه څومره کاواکه او په داخل کي له څومرو سترو سترو ستونزو سره مخامخ ده، هلته بې ساري لوټمار، ډزو، چاودنو، د امریکا له فوځ او پولیس سره د ولس ننښتو، په مرکزي حکومت د تور پوستو د مشرانو دغو نیوکو چي د دې سیمي طوفان ځپلو خلکو ته په دې خاطر توجه نه کېږي چي دوی تور پوستي دي او په حکومت کي هیڅ برخه نه لري، جورج بش ویل چي لومړۍ مسئله د امنیت تأمین ده، فوځ ته امر وشو چي لوټمارانو وولي او وئې وژني، دغه وضعیت نړیوالو ته ثابته کړه چي د امریکا ټولنه یوې داسي ونې ته ورته ده چي له لرې ستره او شنه برېښي خو منځ ئې کاواک دی او د نسکورېدو لپاره ئې یوه درنه سېلۍ کافي ده.

که امریکا په عراق او افغانستان کي ماتې وخوري او له دواړو هېوادونو نه ووځي نو له شکه پرته چي دا ماتې به د ویتنام له ماتې نه امریکا ته ډېره خطرناکه او نه جبرانېدونکي وي، وضعیت په ډاګه شهادت ورکوي چي په افغانستان او

عراق کي د امريکا ماتې او له دې هېوادونو نه د دوی وتل حتمي دي. په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ويلی شو چې جورج بش به د امريکا بريژنف او له ده وروسته راتلونکی جمهور رئيس به د امريکا گورباچوف ثابت شي، چې يوه ئې شوروي اتحاد د افغانستان ناکام جنگ ته سوق کړ او بل د ماتې په حال کي د وتلو پرېکړه وکړه او په همدې سره د شوروي اتحاد زوال پيل شو او د همدې گورباچوف په وخت کي ئې جنازه پورته شوه. په تشدد ، زور زياتي او د مخالفينو په وژلو او ترلو هيڅ نظام خپله بقا نه شي تضمينولی، دا د يوه نظام د نسکورېدو او زوال عوامل دي نه د بقا او دوام، له کفر سره نظام دوام کولی شي خو له ظلم سره نه، د ظلم او تېري پای تور او تريخ دی که څه هم وځنډېږي. حسيب خدای مهلت ورکوي خو هيڅکله له ظالم نه غچ او انتقام نه هېروي، دا کېدی شي چې ظالم او بې رحمه واکداران يو ځل، دوه ځله، لس ځله عدالت غوښتونکي وځپي او په ټولنې کي داسي حالت راپيدا کړي چې د څه مودې لپاره هيڅوک د دوی پرخلاف د غږ اوچتولو جرأت ونه کړي، په اوضاع داسي مسلط شي چې بادي الرأی او ساده لوح خلك گمان وکړي چې دا نظام نور د نسکورېدو نه دی او په ټولنې کي هيڅ داسي ځواك نه دی پاتې شوی چې واکمن رژيم ته گوانښ ثابت شي او د هغه اقتدار تهديد کړي، خو دا د الله سنت دی او د تاريخ په اوږدو کي په وار وار تکرار شوی چې د ظالمو واکدارانو اقتدار به خامخا د مظلومانو په لاس نسکورېږی او د دوی په لاس به له هغوی نه غچ اخيستل کېږي.

§ د امريکا ولس اوس په دې پوهېږي چې د عراق او افغانستان له جگړې نه يوازې هغه امريکائي کمپنۍ گټه ترلاسه کوي چې په بش او د بش په ملگرو پورې تعلق لري، لکه د هاليبورټن کمپنۍ، خو د امريکا ولس هم مرگ ژوبله گالي او هم د جگړې ملاماتوونکي لگښتونه.

امريکا په نورو ملکونو کي پنځه شپېته اډې لري، چې په دې کي نږدې شپږ لکه امريکايان مستقر دي، د امريکا نظامي بودجه د نړۍ د ۱۹۰ ملکونو د نظامي بودجې ۴۵% ده او له امريکا وروسته د ۱۵ ډاډيو ملکونو له نظامي بودجې سره برابره ده. د ملل متحد ټوله بودجه د امريکا د دفاع وزارت د بودجې ۰,۴% او د

امریکا د بودجې ۰,۰۷% ده، د ملل متحد کلنۍ بودجه هومره ده چې پنتاګون ئې په ۳۲ ساعتونو کې مصرفوي. دا ټول ملاماتونکي نظامي لګښتونه د څه لپاره؟ دا په داسې حال کې چې د ملګرو ملتونو په کلنې راپور کې ویل شوي چې په ۲۰۰۵ کال کې د امریکا ۳۷ ملیونه وګړي په فقر کې ژوند کوي!! دا ولې د امریکا چارواکي د دې په ځای چې د خپل ولس ستونزې حل کړي، برعکس خپلې شتمنۍ په نظامي چارو، د اتمي او ټول وژونکو وسلو په تولید لګوي؟ دې ته مو هم باید پام وي چې دا مصارف له کومه کېږي؟ دا خو یا د امریکا له ولس نه ترلاسه کېږي او یا د نورو ملکونو له غارت نه!! دوی د نړۍ د غارت لپاره غواړي خپله نظامي برلاسي پر نورو تحمیل کړي، د نړۍ په ګوټ ګوټ کې نظامي اډې جوړې کړي او د خپلو هغو شرکتونو لپاره په زړه پورې شرایط برابر کړي چې د نړیوالو په غارت لګیا دي. د امریکا لوی لوی کثیر القومي شرکتونه د ټولې نړۍ په غارت او لوټلو مصروف دي، یوازې میکدونالډ شرکت ئې په ۱۲۰ ملکونو کې تر دېرشو زرو نه زیات رستورانونه لري.

د امریکا له سیاسي، اقتصادي او نظامي وضعیت نه معلومېږي چې دا وحشي او له اخلاق او دین نه عاري امپراطوري هم په هغه لور روانه ده چې شوروي اتحاد له خپل زوال نه مخکې او په افغانستان له برید نه وروسته وررروان وو، ډېر ساده لوح کسان به دا ګمان کوي چې د امریکا مستقبل به د شوروي اتحاد له مستقبل نه توپیر ولري.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۴/۲/۱۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم

د کمکي اختر په مناسبت

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

وَ الّذِينَ ءَامَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَهَدُوا فی سبِيلِ اللّه وَ الّذِينَ ءَاوَوا وّ نَصرُوا أُولَئك هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لهُم مّغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ *

صدق الله العظيم

گرانو وطنوالو!

ورونو خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و برکاته

د کمکي اختر د رارسېدو په مناسبت خپل مظلوم او ځورېدلي ولس ته مبارکي وايم، دعا کوم چې راتلونکي اخترونه په داسي حال کي ولمانځو چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه زمونږ له هېواد نه وتلي او جګړه د تل لپاره پای ته رسېدلې وي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د خپلي خوښي اسلامي حکومت ولرو. په دغه هيله او د دغي ورځي په مناسبت خپل مؤمن ولس ته څو عرايض لرم:

- اوس بايد ټولو ته ثابته شوې وي چې زمونږ پر هېواد د امريکايي يرغلګرو ځواکونو تېری د همغو موخو لپاره وو چې روسي ځواکونو درلودو او دوی له افغانانو سره همغه څه کوي چې روسانو کول، د بياودانولو او د سولې، امنيت او ديموکراسۍ شعارونه هسي غولوونکي شعارونه دي چې هر يرغلګر ځواك ئې د ولسونو د غولولو لپاره کاروي. افغانان په خپلو سترګو ګوري چې امريکايانو او انګرېزانو په تېرو څلورو کلونو کي له دوی او د دوی له هېواد سره څه کړي، د دوی

وحشيانه سلوك كه تر روسانو زيات كركجن نه وي نو په هيڅ صورت كي تري كم نه دی، مگر هغه څه چي دوی د بگرام، كندهار او گوانتانامو په زندانونو كي له مظلومو بنديانو سره كړي او هغه څه چي د نظامي عملياتو په وخت كي ئې له بې وزلو كليوالو سره كوي، د كورونو لټول، بې گناه خلك له مجاهدينو سره د ارتباط په نامه نيول، وهل او وژل او بيا د مړو پر اجسادو تبل شيندل او اور وراچول، دا ټول او ډېر نور ئې چي قلم ئې له ليكلو حياء كوي او ډېر هغه څه چي ورو ورو به افشاء كېږي، مگر دا ټول هغه څه نه دي چي افغانان ئې هر ورځ په خپلو سترگو گوري؟

- دا خبره هم بايد نن ټولو ته جوته شوې وي چي بهرني ځواكونه د جگړي د دوام باعث دي نه د سولي او امنيت د راوستو باعث، تر څو اشغال دوام لري او تر څو چي بهرني ځواكونه د دې هڅه كوي چي د خپلي خوښي لاس پوڅي حكومتونه پر افغانانو تحميل كړي، جگړه به دوام كوي. د جگړي كوم اور چي روسانو بل كړ، امريكايانو د دوی پر پل گام كيښود او د جگړي د دوام باعث شول، دا دی گورئ چي د انگرېزانو او امريكايانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعيت داسي دی چي نه د پلازمېنې په شمول په لويو ښارونو كي امنيت شته او نه په لويو لارو كي، نه په عام ولس كي د چا سر، مال او عزت خوندي دی، نه چارواكي د ځان د امنيت په اړه ډاډه دي او نه د بهرنيو ځواكونو قطارونه، اډې او گزمې له بريدونو مصئون!! د حل يوائنی لار دا ده چي بهرني ځواكونه له افغانستان نه ووځي، د افغانستان په كورنيو چارو كي د بهرنيو لاس وهنې بنديې شي، د افغانانو د خوښي مؤقت حكومت جوړ شي، ترڅو د دې مؤقت حكومت تر اشراف لاندي آزاد انتخابات ترسره شي او واك يوه منتخب اسلامي حكومت ته انتقال شي.
- افغانان انتخابات غواړي خو له خپلواكی وروسته، نه د اشغال په حالت كي او د امريكايانو د جهازونو تر وزر لاندي انتخابات!! د ملي پخلاينې نه وروسته او د يوه افغاني مؤقت حكومت تر نظارت لاندي انتخابات غواړي، د امريكايانو تر سلطې لاندي تبر انتخابات او پر هغوی ټول مصارف د دې لپاره وو چي امريكا خپل لاس پوڅي د ولس د استاځو په نامه راوړاندي كړي او داسي پارلمان جوړ

کړي چې په افغانستان کې د دوی د فوځونو د دائمي حضور په ګټه رأیه ورکړي.

- زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امریکائي ځواکونه له وتلو نه پرته بله هیڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، باید په دې پوه وو چې دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چې کوم ځواك نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي، الله ئې حتماً نسکوروي او نړیوال د هغه له شر نه ژغوري.
- مجاهدینو له خپل رب سره تعهد کړی چې امریکایان به د روسانو په څېر له خپل هېواد نه وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی چې ترڅو ئې خپل هېواد نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې څخه نه وي ایستلي وسله به په ځمکه نه ږدي او دښمن به یوه شېبه هم آرام نه پرېږدي.
- باایمانه مجاهدین له اصلي دښمن سره جنګېږي او له هغو کسانو او د دوی له عملونو نه برئ او بې زاره دي چې د اصلي دښمن په ځای په جوماتونو کې انفجارات کوي او ملایان وژني، دوی نه پوهېږي چې د داسي خلکو په وژلو سره دښمن ته هیڅ تاوان نه رسېږي، ذلیل او اجیر مبلغین دښمن ته هیڅ ارزښت نه لري، برعکس د دوی په وژلو سره دښمن ته تبلیغاتي مواد په لاس ورځي، هغه کسان چې د دوی د وژلو فتوی ورکوي ډېر ناپوه مفتیان دي، دغو مفتیانو له مخلصو مجاهدینو سره د جنګ او له کمونستو جنرالانو سره د ائتلاف فتوی هم ورکوله.
- مورږ له ټولو افغانانو غواړو چې له هغو اتلو مجاهدینو سره لاس یو کړي چې د بهرنیو ځواکونو د ایستلو او په آزاد او خپلواك افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پیل کړی. د دوی صادقانه ملګرتیا او رښتونی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دی. هغه افغانان چې په روان اسلامي جهاد کې برخه وانخلی ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان نه ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفین نه د خدای په وړاندې د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندې!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!! د دنیا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفري یرغلګرو ځواکونو سره ئې د اسلام

او خپل مظلوم او ځورېدلي ولس په ضد ملګرتيا وکړه.

- موږ د افغانستان د روان بحران عادلانه او تلپاتې حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو غوښتونکي يو. که له جګړې پرته له بلې لارې د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن وی، نو موږ به ترهرچا د مخه همغه لار غوره کړې وه. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته د خپل برخليك د ټاکلو موقع ورکړی شي، موږ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تيار يو. کومې افغاني ډلې چې په انګرېزانو او امريکايانو ځان ساتي، هغوی ته وايو چې په افغانانو باور وکړئ، موږ د امنيت تضمين درکوو، موږ خپلواك اسلامي افغانستان غواړو، په عفو، بخښنې او پخلاينې باور لرو، نه د انتقام په فکر کې يو او نه د جنګ له لارې قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!!
- زه يو ځل بيا مجاهدينو ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله ستاسو د بري او د دښمن د ماتې ورځ نږدې ده.

د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هيله.

مرګ په امريکا او ملګرو ئې

ژوندي دي وي د اسلام د لارې زړه ور مجاهدين

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۴\۸\۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

دروغجنې سولي ته بلنه او زمورږ ځواب

د مظلوم او اشغال شوي کابل په تياره فضاء کي يو ځل بيا د سولې او روغې جوړې غلوونکي نارې سورې پورته شوې، خو د هغه چا په خوله چې نه څه واك لري او نه ئې خبره څه وزن او دروندوالی! دا همغه خبري دي چې د نجيب په وخت کي د پلار وطنې ملي جبهې لخوا کېدې او د انګرېزانو د مخکښي تسلط په دوران کي د هغه چا په خولې چې انګرېزانو د همدې مقصد لپاره له هند نه له ځان سره راوستل او په افغانستان کي ئې ميشت کړل، چا چې حبيب الله کلکاني ته د قرآن د پاڼو په حاشيه کي د سولې د بلن ليك لاندي امضاء کړې وه او په همدې ئې هغه په دام کي واچولو او ارګ ته له رارسېدو سره سم ئې ووژلو او د ده او د ده د ملګرو جسدونه ئې تر څو ورځو په دار ځوړند پرېښودل، اوس د همغو کسانو زامن د امريکايانو په اشاره مجاهدينو ته د سولې پيغامونه لېږي، هغه هم د راډيوګانو په څپو کي، دا کسان په حقيقت کي د امريکايانو په لومو کي هغه خوارکې سپينې کوتري دي چې د لوړو غرونو بازان وربانديِ نيول غواړي، د داسي کاواکو بلنو په ځواب کي څه ويل بې ګټې او د خپل وخت ضايع کول برېښي او مورږ نه غوښتل څه ځواب ووايو خو د دوی بيا بيا اعلان مجبور کړو څه ورته ووايو او هغه دا چې: دا تاسو څوك يئ چې مورږ ته د سولې بلنه راکوئ او يا د مجاهدينو د محاکمې خبري کوئ؟! د پردیو ګوډاګيان، د پردیو په دسترخوان ناست مزدوران، د خدای او ولس په وړاندي مختورن او محکوم کسان او د دښمنانو پښو ته پرېوتې ذليل وطن پلورونکي، تاسو څنګه او په کومه خوله او کومو سترګو د سولې يا د نورو د محاکمې خبري کوئ؟!! تشويش مه کوئ، إن شاء الله مورږ کابل ته درروان يو، ستاسو بلني ته

ضرورت نشته، نن هم هملته ستاسو شاوخوا کي يو او تاسو هره ورځ زمور د مضبوطو ګامونو غږ اورئ او سبا بله ورځ خو به إن شاء الله مور د کابل په واټونو کي له شنو بيرغونو سره وګورئ، د ملي خائنانو او جنايتکارانو محاکمه به هم إن شاء الله ترسره کېږي، لږ صبر وکړئ، چي کله ستاسو باداران له افغانستان او عراق نه ووځي، مور به د آزادۍ له شنو بيرغونو سره کابل ته درځو ، په هغه ورځ به إن شاء الله افغانان د واقعي سولې او رښتونې الهي محاکمې او وروستۍ پرېکړې شاهد وي.

افغانان په خپلو سترګو ګوري چي امريکايان په کابل کي د سولې ډول ستاسو غاړو ته دراچوي خو په زابل کي مظلوم افغانان نيسي او ژوندي ئې سوځوي!! افغانان په دې ښه پوه شوي چي سوله د بهرنيو ځواکونو په شته والي کي نه شي راتلی، امنيت يوازي په هغه وخت کي راتلی شي چي ټول بهرني اشغالګر ځواکونه له افغانستانه ووځي او د افغان ولس د خوښي هغه اسلامي حکومت قائم شي چي يو نيم مليون شهيدان ئې د هغه لپاره ورکړي.

عجيبه ده چي تاسو بيا هم په ډېره بې شرمۍ سره ادعا کوئ چي پردي او ګاونډي هېوادونه مجاهدين هڅوي!! خلك په دې خبرو خاندي، هغوی پوهېږي چي پردي ځواکونه خو اوس په کابل کي دي او تاسو د هغوی د جازونو تر وزر لاندي هلته د ذلت شپې تېروئ او ګاونډيان خو له همغې اولې ورځې له امريکايانو سره د افغان مظلوم ولس په ضد ملګري شول، چا ورته اډې ورکړې، چا مجاهدين ونيول او لاس ترلي ئې امريکايانو ته وسپارل او چا خپلو لاس پوڅو ډلو ته امر وکړ چي له امريکايانو سره يو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندي د افغان ولس په خلاف وجنګېږي، که د ګاونډيو مرسته نه وای نو صليبي ځواکونو نه افغانستان نيولی شو او نه تراوسه هلته پاتې کېدلی شول، دا مبالغه نه ده چي د افغانستان روان جنګ زمور هغو بې رحمو ګاونډيو پر مور تحميل کړی چي تاسو ئې کابل ته رسولي يئ، دوی ګمان کوي چي له افغانانو سره هرڅه کولی شي، نه مرستندوی لري او نه د پوښتني او ګروېژنې مرجع، لوی او منتقم خدای ئې هېر کړی، خو دا دی ګورئ چي منتقم خدای هم د مظلومو افغانانو انتقام ترې اخلي، له چا نه په

طوفانونو سره او له چا نه په زلزلو سره او لا معلومه نه ده چې ذوالانتقام رب به له دوی سره مزید څه کوي، دا یو تصادف مه ګڼئ، یوازې ناپوه او له الهي سننو نه غافل کسان به دا یو تصادف ګڼي چې د پاکستان زلزله په همغه ورځ وشوه چې څلور کاله د مخه په همدې ورځ امریکائي ځواکونو د پاکستان له فضا او ځمکې نه په استفادې سره پرافغانستان خپل وحشیانه برید پیل کړ او په څو اونیو کې ئې تر پنځوس زره زیات بې وزلي افغانان په وینو کې لت پت کړل. دا هم یو تصادف مه ګڼئ چې د دې زلزلې وروستۍ جټکي تر هغې ورځې روانې وې چې څلور کاله د مخه تر همدې ورځې پورې پر افغانستان د امریکایانو پراخې بمبارۍ روانې وې. پاکستاني چارواکو به ویل چې په دې برید کې له امریکا سره د پاکستان ملګرتیا به د دې باعث شي چې امریکا د کشمېر په مسئله کې د پاکستان مرسته وکړي، خو دا دی ګورئ چې امریکا نه یوازې د کشمېر په مسئله کې د هند د دریځ ملاتړ کوي، کشمېري مجاهدین تروریستان ګڼي، اسلام آباد ئې دې ته اړ کړ چې د دوی له مرستې لاس واخلي، مرکزونه ئې په ټول پاکسان کې وربند کړي او کشمېر ته له اوښتو ئې مخه ونیسي، بلکې د کشمېر د دغې غمیزې په دوران کې امریکا د خپل دغه ملګري په هکله داسې بې اعتنایي وکړه چې پرویز مشرف مجبور شو ووایي: که دا زلزله په کوم غربي هېواد کې شوې وای نو عکس العمل به دومره سوړ نه وو او دا چې موږ مجبور یو د ایف ۱۲ طیارو اخیستل وځنډوو!! کاش پاکستاني چارواکو د امریکا په ځای خدای ته مخه کړې وی، له امریکا نه د طمعې او وېرې په ځای ئې له خدای نه طمع او وېره درلودی، د مظلومو مسلمانانو په ضد له کفري ظالم او متجاوز طاقت سره د ملګرتیا په ځای او د خپل بې وزلي ګاونډي هېواد په خلاف په یوې ناروا او ظالمانه جګړې کې د برخې اخیستو په ځای له خدای نه وېرېدلې وې او په دې پوهېدی چې خدای د مظلوم فریاد اوري او د هغه انتقام خامخا اخلي، خو داسې ئې ونه کړل، له ظالم سره په ناروا ملګرتیا کې مخکې ولاړل، د امریکایانو د خوشحالولو لپاره ئې د افغانانو په خلاف له هیڅ څه نه ډډه ونه کړه، مهاجرین ئې په زور له پاکستانه وشړل، د ختیو کورونه ئې په بلدوزرو وربانديې ړنګ کړل، هیڅا د دغو مظلومانو چیغې وانه وربېدې، ویل ئې تر

افغانستانه د تلو کرایه نه لرو ، هلته کور نه لرو ، څه چې لرو هغه ټول دلته رانه پاتې کېږي، خو هیڅوا ورته اعتنا ونه کړه.

امریکایان دې په دې پوه شي چې نه په خپلو دیموکراتو جاسوسانو او نه په خپلو ږیرورو او سپین پګړیو غلام مبلغینو ، افغانان نه شي غولولی، دا همغه د شورویانو ناکامي تجربې دي چې تاسو ئې تکراروئ، افغان ولس اوس ښه هوښیار شوی، دوست دښمن پېژني، په دې پوه دی چې تاسو د څه لپاره زمونږ هېواد ته راغلي یئ او تراوسه مو زمونږ له ولس او د دوی له دین، مذهب، مقدساتو او د دوی له هېواد سره کوم ظلمونه او نارواوې کړې!! ستاسو شوم عزائم اوس هر افغان ته برښنډ شوي، دوی له خپل رب سره کلکه ژمنه کړې چې تر هغه به وسله پر ځمکه نږدي چې خپل هېواد آزاد نه کړي او د خپلې خوښې اسلامي حکومت قائم نه کړي.

مرګ پر امریکا او ذلیلو اتڼیوالانو ئې

مرګ پر هغو مکارو څېرو چې د دین په جامه کې د دین د دښمنانو نوکري کوي

بریالي دي وي زړه ور مجاهدین

سرلوړي دي وي باایمانه افغانان

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۴۱۸۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

د خان آباد د اډې تخليه

او افغان ولس ته د دې بريا مبارکي

دا له شکه پرته د افغان مجاهد ولس لپاره يوه لويه بريا ده چي د ازبکستان له سترې نظامي اډې نه امريکايي ځواکونه په پوره سپکاوي ووتل، زه ټولو زړه ورو او باايمانه افغانانو ته د دې بريا مبارکي وايم، إن شاء الله دا وتل له افغانستان او ټولي سيمي نه د دوی د وتلو پيلامه ده. معلومېږي چي په راتلونکي کال کي به امريکائي ځواکونه هم له افغانستانه وځي او هم له عراقه او له هيچا بايد دا حقيقت پټ نه وي چي له دې ماتې او وتلو وروسته به د امريکا وحشي امپراطوري له کوم برخليك سره مخامخ کېږي او د دوی د لاس پوڅو پايله به څه وي!!

نه امريکايان په دې نيت دې سيمي ته راغلي وو چي داسي ژر به بېرته وځي او نه نړيوالو دا گمان کاوو چي دومره ژر او مخکي له دې چي د افغانستان له لاري د مرکزي آسيا د تېلو او گازو د انتقال په اړه د دوی خوبونه پوره او شوم عزايم ترسره شي، د سيمي پرېښودو ته به اړ کېږي. زه په ډېر يقين او ډاډ سره دا خبره کولی شم چي إن شاء الله ۲۰۰۶ کال به امريکا ته داسي کال ثابت شي لکه چي روسانو ته ۱۹۸۸کال ثابت شو، چي دا له افغانستان نه د روسانو د وتلو او د شوروي اتحاد د زوال د پيل نېټه وه، د شوروي اتحاد ځواکونه هم د ترمز له لاري ازبکستان ته په شا شول او د همدې خان آباد له اډې نه د شوروي اتحاد نورو جمهوريتونو ته ولاړل، امريکايان د شورويانو په لار درومي او د شورويانو په برخليك به اخته کېږي. په امريکا کي د تجزيي عوامل تر شوروي اتحاد ډېر ځواکمن او پراخ دي، د

نیوآیرلینز پېښو د دې ژوروالی او پراخوالی ښه بربنډ کړ، هلته له یوې خوا د سپین پوستو واکمنې ډه او نور ولسونه، د امریکا د اصلي خاوندانو ریډ انډین په شمول له خپلو انساني حقوقو محروم دي او سپك او ذلیل ګڼل کېږي، له بلې خوا د امریکا ټولې شتمنۍ، د تولید وسایل، فابریکي، شرکتونه، بانکونه، رادیو، تلویزیون، ... د څو سپین پوستو بډایانو په لاس کې دي او د ټولنې اکثریت د دوی په خدمت کې، دا یوازې امریکا نه بلکې غرب په مجموع کې دې ته ورته سیاسي او اجتماعي نظامونه لري، د امریکا او فرانسې وروستیو پېښو ډېر پټ حقایق راڅرګند کړل، له دې پېښو مخکې هیڅا دا خبره په آسانۍ نه منله چې غربي هېوادونه په دروغو او د بې خبرو خلکو د غولولو لپاره د بشري حقوقو خبره کوي، په داسي حال کې چې دوی تر هرڅا زیات د بشري حقوقو ترپښو لاندې کوونکي دي، هم په خپلو ملکونو کې او هم له خپل ملك نه بهر په خپلو مستعمراتو کې، دا دوی دي چې افریقایي او آسیایي ملکونه ئې له پېړیو پېړیو راایسي لوټلي، مستبد، ظالم او بې رحمه دیکتاتوران، پاچایان او جنرالان ئې وربانډي مسلط کړي، غرب چې تر پرونه د بشري حقوقو کومې دروغجنې ادعاګاني کولې او د دوی ذلیلو او وطن پلورونکو پلویانو په ډکه خوله د دوی ستاینه کوله، د نیوآیرلینز او پاریس د محرومو طبقو قیامونو له دې پرده اوچته کړه او د دوی د کرغېړن اجتماعي نظام بده ځېره ئې هر باشعوره انسان ته بربنډه کړه.

که الله تعالی افغان مجاهدینو ته یو ځل بیا یوه بله تاریخي بریا ورپه برخه کړه او صلیبي اشغالګر ځواکونه هم زمونږ له هېواده په وتلو مجبور شول، نو إن شاء الله دا به نه یوازې په افغانستان کې د یوه واقعي اسلامي حکومت د راتلو باعث شي بلکې په ټولې سیمې کې به د یوې ژورې تبدیلي لپاره لار آواره کړي.

ځیني خلك دا تبلیغات کوي چې د بهرنیو ځواکونو د وتلو په صورت کې به بیا هغه مخکنی حالت راشي او قدرت ته د رسېدو لپاره به د مختلفو ډلو ترمنځ د جګړو اور بل شي، دوی نه دې ته ګوري چې جګړې خو د بهرنیو ځواکونو لخوا تحمیل شوې او د دوی د لاسوهنو په وجه ئې دوام کړی او نه دې ته چې د روسانو له وتلو نه وروسته افغانان له یوې سترې بین المللي توطئې سره مخامخ شول، ټولو

کفري ځواکونو زمونږ په خلاف يوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق او بې دينه چارواکي هم ورسره ملګري شول او په افغانستان کي ئې د مجاهدينو په لاس د يوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخنيوی وکړ، په دې توطئې کي امريکا د مخکښ ونډه درلوده. د کمونستي رژيم له سقوط نه وروسته جنګونه د مجاهدينو ترمنځ خپل منځي جنګ نه بلکي هغه په نوې بڼې کي د مخکني جنګ تسلسل وو، په دې جنګونو کي د کمونست حزب مخصوصاً د پرچم د ډلي ونډه هومره وه چې په تېرو جنګونو کي ئې وه، فرق ئې فقط په دې کي وو چې مخکي کمونستان يوازي وو خو په دې مرحلې کي نور مفسدين او منافقين هم ورسره يو ځای کړي شول او په بهر کي واشنګتن او مسکو او په دوی پورې تړلو ملکونو يوه بل ته لاس ورکړ او د واقعي مجاهدينو په ضد ئې ګډه ائتلافي جبهه جوړه کړه. د امريکا ترمشرۍ لاندي د ائتلافي ځواکونو بريد هم د همغو داخلي او خارجي ځواکونو په ملګرتيا ترسره شو چې لادمخه او د کمونستانو د حکومت د نسکورېدو په وخت کي ئې هغه ائتلافي جبهه جوړه کړې وه. خو إن شاءالله اوس او په عراق او افغانستان کي د امريکا له ماتې وروسته به د مجاهدينو دا ستونزه، هم زمونږ په هېواد کي او هم په نورو هېوادونو کي د تل لپاره حل شي.

مخلص مجاهدين او ټول افغان ولس بايد سرله اوسه د هغې مرحلې لپاره تياری ونيسي چې اشغالګر ځواکونه به زمونږ له هېواده وځي او د دوی له وتلو وروسته به په ټول هېواد کي سريع تبديلي راځي، بايد دې ته متوجه وو چې مخکنی حالت بيا تکرار نه شي او د اسلام دښمنان په دې ونه توانېږي چې د خپلو لاس پوڅو په ذريعه د کومې بلې جګړې اور بل کړي.

مونږ ټول هغه افغانان په يوې لويې جبهې کي د راغونډېدو لپاره رابلو چې د جګړې عاجل او دائمي خاتمه او په خپلواك او آزاد افغانستان کي د ملت د خوښي واقعي اسلامي حکومت غواړي.

آزاد او خپلواك دي وي افغانستان

سرلوړي دي وي زړه ور افغانان
ژوندي دي وي مجاهدين
مړه دي وي د اسلام او مسلمانانو دښمنان

حکمتيار
افغانستان
۱۳۸۴۱۹۱۴

بسم الله الرحمن الرحيم

د لوی اختر پیغام

ورونو خويندو!

باايمانه افغانانو!

د اسلام د لاري مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د لوی اختر د رارسېدو له امله تاسو ته مبارکي وايم، دعا کوم چې الله تعالی زمونږ د بې وزلي ولس او د اسلامي امت دا د امتحان سختې ورځې پای ته ورسوي، په روانې سترې صليبي جګړې کې ئې بريا په برخه شي، آزادي او خپلواکي ترلاسه کړي او د آزادي بخښونکي اسلام په رڼا کي د خپلي خوښي نظام، صالح او له الله وېرېدونکي چارواکي ولري. زمونږ واقعي اختر به هغه ورځ وي چې هېواد مو د پردیو او د دوی د لاس پوڅو له سلطې آزاد وي، نه مو له الله پرته بل چا ته لاس اوږد وي او نه بل ته سر ټيټ. دې مقدس او سپېڅلي هدف ته د رسېدو لپاره په هر افغان او هر مسلمان جهاد فرض دی. الحمدلله افغانانو مخکي د شوروي اتحاد د يرغل په ضد هم د همدې مقصد لپاره جهاد وکړ او دا دی اوس د امريکايانو او انګرېزانو تر مشرۍ لاندي د روان صليبي يرغل په ضد هم په جهاد بوخت دي، إن شاء الله دا جهاد به هم تر هغه دوام کوي چې ټول يرغلګر ځواکونه زمونږ د هېواد له لوېشت لوېشت نه ووځي او په خپلواك افغانستان کي د افغانانو د خوښي اسلامي حکومت جوړ شي. إن شاء الله دا اختر به هم راځي او ډېر ژر به راځي.

ورونو او خويندو!

د پردیو تر واکمنۍ لاندي او د دوی په قومنده چې نن هر څه زمونږ په هېواد

کي تېرېږي دا د افغان ولس او اسلام په ضد او د اشغالګرانو د استعماري ګټو لپاره دي: دوی پوليس او فوځ د دې لپاره روزي چې د افغانانو په ضد ئې وجنګوي او په جګړې کي خپله مرګ ژوبله راکمه کړي، دا فوځ او پوليس په کامله توګه د دوی تر قومندې لاندي دي، له فرقې نيولې تر ټولې پورې، د هر تش په نامه افغان قومندان ترڅنګ امريکايي مشاور مؤظف دی او د قطعاتو قومنده ئې په لاس کي. دا دی تاسو ګورئ چې په فوځ او پوليس کي همغه خلك استخدامېږي چې پرون د روسانو تر قومندې لاندي د ملت په ضد وجنګېدل، همغه چې په تېرو کلونو کي د ټولو جګړو، ورانيو او وينو تويولو مسئوليت ئې په غاړه دی، همغه د پرون ورځي ستر ستر جنګي جنايتکاران!! په نورو برخو کي ئې هم کمونستان، وطن خرڅوونکي، مفسدين او جنايتکاران پر افغانانو مسلط کړي.

دوی انتخابات د دې لپاره ترسره کوي چې خپل لاس پوڅي د خلکو استاځي وښيي، خپلي استعماري سلطې ته د ديموکراسۍ نوم ورکړي، د خپلي خوښي بې خاصيته او محکوم پارلمان جوړ کړي، د غلامۍ سندونه پرې امضاء کړي، د دوی سلطې ته قانوني بڼه ورکړي او د دوی له خوا او د دوی د فوځونو او وسلو په زور مسلط شوی نظام د ملت د خوښي نظام وګڼلی شي!!

تاسو وليدل چې تېر انتخابات څنګه وو؟!! او دا دی ګورئ چې د امريکايي انتخاباتو له لاري جوړ شوی پارلمان څنګه پارلمان دی، غړي ئې د چا استاځي دي؟!! د انتخاباتو څرنګوالی امريکايانو وټاکو، کارتونه دوی جوړ کړل، رأيې دوی وشمېرلې، صندوقونه ئې هم په خپله خوښه ډك کړل، هم خالي، هم ئې د اعتبار وړ وګڼل او هم بې اعتباره، چې کوم ئې لازم ګانو د شمېرلو لپاره ئې راوړاندي کړ او چې کوم ئې د مخالفينو په ګټه ګانو قرنتين ئې کړ او له شمارلو ئې بې برخي کړل. نه ئې هغه چا ته د کاندېدو حق ورکړ چې د امريکا مخالف وو او نه ئې مهاجرينو او د هغو سيمو خلکو ته د رأيې ورکولو اجازه ورکړه چې د امريکا مخالفينو ته به ئې رأيه ورکوله.

که په پارلمان کي داسي غړي شته چې څو زرو کسانو ورته رأيه ورکړې، داسي غړي هم په کي شته چې څو سوه رايې ئې ترلاسه کړې، په انګرېزي

ديموکراسۍ او امريکايي معيارونو کي دا دواړه برابر حيثيت لري!!! دې پارلمان ته چې کوم غړي د کامیابو کاندیانو په نامه ننوتي، د ټولو مجموعي رأيې تر يو مليون کمې دي، دا د کوم معيار له مخې د دې حق لري چې د نړۍ ديرش مليونو افغانانو استاځيتوب وکړي. څلور مليونه مهاجرين د دې لپاره محروم کړی شول چې دوی د مجاهدينو کورنۍ دي، مجاهد ته به رأيه ورکوي، د دغو مهاجرينو رأيې تر ټولو هغو کسانو زياتي دي چې د اوسني پارلمان اتيا په سلو کي غړو ترلاسه کړې!! دا ولې د عراق په انتخاباتو کي يو مليون هغه عراقيان د برخي اخيستو مجال ترلاسه کوي چې په بهر کي او اکثراً په غربي هېوادونو کي مېشت دي، خو د افغانستان په انتخاباتو کي څلور ميليونه مهاجرين ترې محرومه کېږي؟ آيا وجه ئې دا وه چې دلته د عراق په څېر انتخابات ممکن نه وو او که دا چې دلته امريکايانو نه غوښتل چې مهاجرين په انتخاباتو کي د رأيې ورکولو فرصت ترلاسه کړي او هغو کاندیانو ته رأيه ورکړي چې امريکايان ئې په پارلمان کي ليدل نه غواړي؟!!

په ټولو غربي ديموکراسيو کي نارينه او ښځي د کانديدېدو او رأيې ورکولو مساويانه حق لري، د نړۍ په هيڅ ځای کي دا نه شو لېدلی چې ښځو ته ئې بېله برخه ټاکلې وي، خو په افغانستان کي ئې د پارلمان څلورمه برخه د ښځو لپاره بېله کړه، دا يوازي د امريکايانو د بې ۵۲ نظامي ديموکراسي ده چې دا خبره ئې پر افغانانو د دې لپاره تپلې چې وښيي دوی ښځي د محروميت له يوې انتها نه د امتيازاتو بلې انتها ته رسولې، خو په حقيقت کي د دوی مقصد دا وو چې په دې ترتيب د خپلې خوښې غړي په پارلمان کي زيات کړي.

دوی چې د مرستو په نامه څه زمونږ په حساب نشر ته سپاري دا يا د دوی نظامي مصارف دي، يا ئې خپل نظامي پرسونل او مشاورينو ته ورکوي، يا ئې هغو مؤسساتو او انجيوګانو ته چې مسيحت ته د افغانانو د رابللو په کار بوختې دي، بې ديني او اخلاقي فساد خوروي، د دوی مذهب له سندرو، نڅا، شراب، قمار، بربنډتوب ... پرته بل څه نه دی. که څه ئې د افغانانو لپاره کړي دا هم د هغه مقاومت په وجه ده چې د دوی په ضد روان دی او د دې لپاره چې د مجاهدينو په ضد د

افغانانو ملاتړ ترلاسه کړي، که مقاومت نه وی نو دا محدود کارونه به ئې هم هیڅکله نه وو کړي، مګر نه ګورئ چې ټول کارونه ئې تبلیغاتي جنبه لري، داسي کار ئې ونه کړ چې د افغانستان د بیاودانولو لپاره ضروري دی، نه ئې د کومي فابریکي مرسته وکړه، نه د کوم بند د جوړولو او د شاړو ځمکو د آبادولو.

دوی د ګاونډیو د مداخلاتو په هکله په داسي حال کي تبلیغات کوي چې همدغو ګاونډیو د دوی په اشاره او مرسته زموږ په هېواد کي د جګړو اور ته لمن وهلې، دوی دا تبلغیات د دې لپاره کوي چې په افغانستان کي خپل دایمي شتون توجیه کړي، د پاکستان له سرحد نه د مجاهدینو د اوښتو په دروغجنو تبلیغاتو سره غواړي خاص ناولي اغراض ترلاسه کړي، دوی ښه پوهېږي چې دا تبلیغات نه حقیقت لري او نه د روسیې او ایران د خوشحالولو لپاره دي، په پاکستان کي چې څه تېرېږي، امریکایان تر ډیره دقیقاً خبریږي، سي آی اې د کابل د ارګ له جریاناتو نه دومره ژر او دقیق نه خبریږي لکه د اسلام آباد د ایوان صدر له جریاناتو چې خبریږي، په پاکستان کي سي آی اې او ایف بي آی تر افغانستانه که زیات فعال نه وي نو کم خو په هیڅ صورت کي نه دی، په پاکستان کي د امریکا د سي آی اې او ایف بي آی همدومره فعال دفترونه دي لکه په افغانستان کي، هلته هم هر وخت، هر څوك نیولی شي او د خپلي خوښي زندانونو ته ئې لېږدولی شي، هلته هم د مخالفینو کورونه د خپلو جاسوسي طیارو په ذریعه په راکټونو ولي خو سبا ته پاکستاني چارواکي اعلان وکړي چې په دې کور کي د بم جوړولو په وخت کي چاودنه وشوه او فلانی ستر دهشت ګرد په کي ووژل شو!! داسي لکه امریکایانو چې د بګرام، سپین بولدك، خنجان، بغلان او په ډېرو نورو ګڼ مېشتو سیمو کي سلاح کوټونه د لیزري وړانګو په ذریعه له لرې منفجر کړل او ډېر بې ګناه افغانان ئې په وینو کي ورغړول خو سبا به ئې اعلان وکړ چې دا سلاح کوټ په خپله منفجر شوی!!

په سرحد کي د فوځونو د ځای په ځای کېدو وجه دا نه ده چې د مجاهدینو د اوښتو رااوښتو مخنیوی وکړي، دوی او هرڅوك پوهېږي چې مجاهدین په داخل کي اوسېږي او د هېواد په مرکز، شمال، جنوب، شرق او غرب کي عملیات کوي،

مقصد دا دی چي امریکایانو پاکستاني چارواکو ته ویلي: د کشمېر له داعیې لاس واخلئ، په عوض کي ئې د ډیورند کرښه درته رسمي او یقیني کوو او د هغو آزادو قبایلو په رامولو او د دوی د سیمو په فتح کولو کي درسره مرسته کوو چي انګرېزانو رام او فتح نه کړی شول، د اسلام آباد چارواکو ورسره منلې، د فوځونو ځای په ځای کول، د پوستو جوړول، په شمالي او جنوبي وزیرستان کي عملیات کول، له دغو سیمو مهاجرین په زور ایستل او کورونه ئې په بلدوزرو وروړانول، دا ټول د همدې معاهدې برخي دي.

دوی په داسي حال کي چي افغانستان ته د جنګ لپاره راغلي، شوم اغراض او ناولې موخې لري، په سیمي کي د تل پاتې کېدو لپاره راغلي، د تېل او ګازو د زېرمو ترلاسه کولو او د چین او ایران د محاصرې لپاره راغلي، که څه هم د ایران لیبرالانو د افغانستان او عراق په نیولو کي ورسره مرسته وکړه ، خو په دې قانع نه شول، غواړي ایران د شاه د وخت په څېر د دوی اډه وي، د افغانستان په اشغال ټینګار کوي، د ناټو فوځونه رالېږي، که مقاومت نه وي، نو د تل لپاره دلته د پاتې کېدو اراده لري، خو الحمد لله مقاومت له دائمي اشغال نه مأیوس کړي، له دې ټولو سره سره او په داسي حال کي چي پر افغانانو بمونه وروي او بې وزلي افغانان وژني، په درواغو او د خلکو د غولولو لپاره د سولې او روغې جوړې خبري کوي او د دې لپاره کمیسیونونه ټاکي، له دې ئې مقصد نه امنیت راوستل او جګړه پای ته رسول دي او نه واقعي سوله، غواړي مجاهدین وسله پر ځمکه کېږدي او دوی ته تسلیم شي، د دوی له نظره سوله دا ده چي افغانان د دوی دایمي غلامۍ ته غاړه کېږدي او له مقاومت او آزادي غوښتلو نه لاس واخلي، ښه پوهېږي چي سوله نه په افغانستان کي د بهرني اشغال په حالت کي راتلی شي، نه په عراق او د نړۍ په بل ګوټ کي، سوله به هلته راځي چي ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي. انګرېزانو چي د سولې په نامه کوم کمیسیون جوړ کړی، هغه ته ئې دا دنده سپارلې چي مجاهدین د ځان په څېر د دښمن په وړاندي سرټیټولو ته تیار کړي!! داسي خلك د پیغمبر علیه السلام په وخت کي هم وو ، هغوی به هم د قریشو په اشاره او ګټه د جهاد خلاف او د دروغجنې سولې په ګټه تبلیغات کول، مقصد به ئې دا وو چي

مجاهدين له جهاد نه لاس واخلي، قرآن د هغوی په باره کي فرمايي:

وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَاء فَلاَ تَتَّخذُواْ منْهُمْ أَوْلِيَاء حَتَّىَ يُهَاجِرُواْ فى سبيل اللّه فَإِن تَوَلَّواْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدتَّمُوهُمْ وَلاَ تَتَّخِذُواْ مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلاَ نَصِيراً * النساء: ۸۹

خوښه ئې دا ده چې تاسو هم داسي کافران شئ لکه دوی چې کافران شول، نو بيا به سره برابر شئ، نو تر هغه له دوی نه دوستان مه نيسئ چې د الله په لار کي هجرت وکړي، خو که ئې ډډه وکړه، نو وئې نيسئ او هر ځای چې ئې مومئ وئې وژنئ او مه له دوی نه کوم دوست نيسئ او مه کوم مرستندوی.

امريکايان په افغانستان کي له ځينو مواردو پرته خپل تلفات نه اعلانوي، د خاص غرض لپاره ټول عمليات طالبانو او القاعدې ته منسوبوي، په عراق کي ئې په دوه زره يو سل اتيا مړو باندي اعتراف کړی، خو په حقيقت کي ئې شمېر تر دې ډېر زيات دی، ټول عمليات ځان مرګې بريدونه ګڼي خو په حقيقت کي داسي نه ده له ځينو مواردو پرته ټول عمليات يا مخامخ بريدونه دي او يا له لرې د کنترولېدونکو بمونو چاودنې.

ورونو او خويندو!

ځيني هېوادونه، زمونږ د ځينو ګاونډيو په شمول ډېر بد سترګې او ناسپاسه دي، افغانانو دوی د کمونيزم له سره سېلابه وژغورل خو دوی له افغانانو سره د خواخوږۍ په ځای د افغانستان د ورانولو لپاره ملاتړلې، د شرقي اروپا هېوادونه افغانانو د شوروي له سلطې آزاد کړل خو د دې په مقابل کي دوی د افغانستان په اشغال کي د امريکايانو مرسته کوي، دا هېوادونه لاتراوسه د مخکنۍ غلامۍ له اغېزه نه دي راوتلي، د يوه له غلامۍ آزاد شول خو د بل د غلامۍ کړۍ ئې په غاړه کړه!! د برلين ديوال زمونږ د قربانيو په وجه مات شو خو اوس جرمني د امريکا په وينا په افغانستان کي نظامي اډې جوړوي، دوی که دومره مېړني دي د امريکا

شپيته زره فوځ دې له خپله هېواده وباسي، دا اړه دې د افغانستان په ځای په برلين کي جوړه کړي!!

د افغانستان د خپلواکۍ په هيله

رپانده دي وي د اسلام بيرغ

بريالي دي وي مجاهدين

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۴

بسم الله الرحمن الرحيم

اعلاميه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَتَّخِذُواْ بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لاَ يَأْلُونَكُمْ خَبَالاً وَدُّواْ مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاء مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ * صدق الله العظيم

گرانو هېوادوالو!

خداى پالونكو افغانانو!

ورونو خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

دا دى غربيانو يو ځل بيا له اسلام او مسلمانانو سره خپله ژوره دښمني بربنډه كړه، په غربي ورځپاڼو كي د اسلام د ستر پيغمبر عليه السلام د كارتونونو خپرولو وښوده چي صليبي ځواكونو له اسلامي امت سره خپله زړه او ژوره دښمني نه ده هېره كړې، د افغانستان او عراق په نيولو او د لسهاوو زرو فلسطينيانو، افغانانو او عراقيانو په وژلو ئې لا زړه نه دى بخ شوى، په دې سره دا مغرور او مست غربيان په جگ غږ مورږ ته وايي چي نه ستاسو ويني مورږ ته اهميت لري او نه ستاسو دين، مذهب او مقدسات، په افغانستان، عراق او فلسطين كي بمونه درباندي ورووو او په خپلو ورځپاڼو كي ستاسو د پيغمبر سپكاوى او اهانت كوو، دا زمورږ حق دى او دا زمورږ د ديموكراسۍ او آزادۍ غوښتنه!!

د نړۍ مسلمانان بايد پوه شي چي غربي ځواكونه افغانستان او عراق ته له اسلام سره د جنگ لپاره راغلي، د دې بريدونو تر شا همغه زړه او ژوره كينه پټه ده چي د دغو كارتونونو تر شا پرته ده، همغه چي مخكني صليبي جنگونه ئې راوپارول، ټوله اروپا ئې له اسلامي امت سره په جگړې كي ښكيل كړه. دوى په دې

اکتفا نه کوي چي اسلامي خلافت ئې ختم او د مسلمانانو واحد ستر ملك ئې په وړو وړو مستعمراتو ووېشو، ظالم او بې رحمه ديکتاتوران، جنرالان او پاچايان ئې پرې مسلط کړل او دا څو پېړۍ پر له پسې د دوی شتمنۍ غارت کوي.

مور په داسي حال کي چي د غربي هېوادو په ورځپاڼو کي د اسلام د ستر پيغمبر عليه السلام د کارتونونو خپرېدل په کلکه غندو، د ټولو هغو مسلمانانو ملاتړ کوو چي د دې کرکجن عمل په وړاندي ئې شديد عکس العمل ښودلی، د دوی د سفارتونو د بندولو، له دوی سره د ديپلوماتيکو روابطو د قطع کولو او د دوی د مالونو په پيسو پلور د بنديز لګولو غوښتنه ئې کړې. او په داسي حال کي چي د فلسطين زړه ورو مجاهدينو ته سلام کوو چي په دې ميدان کي هم تر نورو مخکي شول او تر هر چا زيات او مخکي ئې غبرګون وښود، د لغمان، زابل، فاريياب، کندز، پروان، کابل، کندهار او ننګرهار د دين پالونکو او مجاهدو خلکو او د ټولو هغو افغانانو ستاينه کوو چي له دين او پيغمبر عليه السلام نه د دفاع لپاره ميدان ته راووتل، د غربي ملکونو بيرغونو ئې وسوزول او له افغانانو نه ئې وغوښتل چي د دغو اسلام دښمنه هېوادو فوځونه له خپل هېواده وباسي. خو وايو چي دا کافي نه ده، بايد د غربي استعمار له شر نه د نجات اساسي لاري ولټوو، دا مست او مغرور غربيان بايد په خپل ځای کښينوو، په افغانستان او عراق کي سم سبق ورکړو، دلته داسي ماتې ورکړو لکه څو کاله د مخه مو چي شوروي اتحاد ته ورکړه او ټوله نړۍ مو د هغه سره سپلاب له شره وژغورله، که مسلمانان همت وکړي نو دا کار نه يوازي ممکن دی بلکي د غربي استعمار له شر نه د نجات يوازنۍ لار همدا ده، که د اسلامي ملکونو بې غيرته او ذليل واکمنان له غرب سره د افغانانو او عراقيانو په ضد له ملګرتيا لاس واخلي، نو غرب ته په افغانستان او عراق کي ماتې ورکول آسانه ده، دوی زمور ملکونه د خپلو متو په زور نه بلکي د دغو حکامو په مرسته نيولي.

ورونو خويندو!

دغو کرکجنو کارتونونو وښوده چي دا بې دينه غربي هېوادونه له مسلمانانو او د دوی له دين سره څومره زړه او ژوره دښمني لري. د دوی دښمني تر کمونستانو هم

ډېره ژوره ده، دا څو پېړۍ کېږي چې دوی له مسلمانانو سره په جګړو بوخت او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وینو سره دي. باید په افغانستان او عراق کې خپل غچ ترې واخلو، په هر ځای کې پرې بریدونه وکړو، د میوند او جګدلك خاطرې راژوندۍ کړو، له خپل هېواده ئې د روسانو په څېر سرکوزي او سپك وشړو او دوی ته وښیو چې د دنیا هېڅ ځواك پر باایمانه افغانانو حکومت نه شي کولی.

قرآن موږ ته امر کوي او وایي:

يَأيهَا الّذينَ ءَامَنُوا لا تَتّخذُوا بِطانَةً مّن دُونكُمْ لا يَأْلُونَكُمْ خَبَالاً وَدُّوا مَا عَنتُمْ قَدْ بَدَت الْبَغْضاءُ مِنْ أفْوَهِهِمْ وَ مَا تُخْفِى صدُورُهُمْ أكْبرُ قَدْ بَيّنّا لَكُمُ الاَيَتِ إِن كُنتُمْ تَعقِلُونَ * آل عمران: ۱۱۸

اې مؤمنانو! له خپلو مؤمنانو نه پرته نور ځان ته رازدار مه نیسئ، هیڅ خرابي درنه نه سپموي، هغه څه خوښوي چې تاسو ځوروي، بغض خو ئې له خولو څرګند شوی، خو څه چې د دوی سینې ئې پټ ساتي تر دې هم ستر دي، موږ خو تاسو ته آیتونه بیان کړل که تعقل کولی شئ.

په دې آیت کې مؤمنانو ته امر شوی چې کافران ځان ته مه نږدې کوئ، دوستي ورسره مه کوئ، دوی تاسو ته په تاوان رسولو کې سپماوی نه کوي، هڅه او خوښه ئې دا وي چې تاسو له کړاوونو او ستونزو سره مخامخ شئ، د دښمنۍ او عداوت کومې خبرې چې تاسو د دوی له خولې اورئ په زړونو کې تر دې زیاته کینه درته لري، هم د الله د لارښوونو تقاضاء دا ده چې له دوی سره دوستي ونه کړئ او هم د عقل تقاضاء.

ورونو خویندو!

په تش لاسو مظاهره کوونکو باندې د ائتلافي ځواکونو او د دوی په لاس د روزل شوو پولیسانو بې رحمانه ډزو او د بې ګناه افغانانو وژلو وښوده چې دا د انګرېزانو په ناولو لاسو روزل شوي ذلیل پولیسان او فوځیان د پردیو نوکران او د خپل ولس او وطن دښمنان دي، انګرېزانو د دې لپاره روزلي چې د افغانانو په ضد

ئې وجنګوي. له هغه پوليس او فوځ نه چې د اسلام دښمنان ئې روزنه کوي او وسلې او معاش ورکوي؛ له دې پرته د بل څه طمع نه شي کېدی.

بايد هغه ځان او ايمان پلورونکي ناافغانان په کلکه وغندو چې د انګرېزانو نوکرۍ ته ئې ملا تړلې او افغانان دې ته رابولي چې دښمن ته تسليم شي او په خپل بام د پردیو د بيرغ رپېدل وزغمي، دا هغه خلك دي چې د پردیو نوکري په ميراث ورته پاتې شوې، د افغانانو د تسليمېدو راپورونه د دې لپاره خپروي چې اشغالګرانو ته خپل صداقت ثابت او زياته اجوره ترلاسه کړي. افغانانو ته ښه معلومه ده چې تراوسه هېڅ رښتونی مجاهد دښمن ته نه دی تسليم شوی، په تسليم شوو کسانو کې يو داسې افغان نشته چې پر امريکايانو ئې يو ډز کړی وي، هسې څو له مخکې تسليم شوي بې هويته افغانان د خبريالانو مخې ته ودروي، له هغو پيسو چې د دې کار لپاره ئې انګرېزان ورکوي ۷۰% په خپل جيب کې واچوي او ۳۰% ئې د خبريالانو په وړاندې په دوی ووېشي. غواړي په دې سره سرلوړي افغانان د دښمن په وړاندې سر ټيټولو ته چمتو کړي، خو الحمد لله افغانان هوښيار دي، دوست او دښمن ئې پېژندلی او د عزت او آزدۍ لار ئې موندلې، نه ئې څوك په خپل زور ځواك وېرولی شي او نه ئې په خپل شيطاني مکر غولولی شي.

مړه دي وي د اسلام دښمنان

بريالي دي وي مجاهدين

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۴۱۱۱۱۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

د دلوي ۲۲

ګرانو هېوادوالو!

د اسلام د لاري سرتېرو مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

نن د افغانستان د تاريخ يوه ستره او نه هېرېدونكي ورځ ده، هغه ورځ چې د اتحاد شوروي يرغلګر ځواكونه زمونږ له هېواده وايستل شول او د دوی قومندان جنرال ګراموف له پولي د تېرېدو په وخت كي وويل: پر افغانستان تېری يوه غلطي وه او روسان به داسي غلطي بيا تكرار نه كړي!! دا غلطي يوازي داسي نه وه چې دوی ئې په يوه ناكام جنګ كي ښكيل او له تاريخي ماتې سره ئې مخامخ كړل، بلكي د شوروي اتحاد په متلاشي كېدو او زوال منتج شوه. هغه زبرځواك چې پر ټولې نړۍ ئې د تسلط خوبونه ليدل، امريكا ته ئې په ويتنام كي ماتې وركړې وه او د نړۍ تر ټولو ستر او خطرناك نظامي ځواك تړې جوړ شوی وو، له دغي ورځي او د باايمانه افغانانو په لاس له ماتې وروسته ئې زوال پيل شو، لنډه موده وروسته ئې ټغر ټول شو او ټوله نړۍ د دې سره سېلاب له خطره وژغورل شوه.

وروڼو خويندو!

الله تعالى افغانانو ته د دې توفيق وركړ چې خپل هېواد د روسانو له سلطې آزاد كړي، د آزادۍ په هغه اوږد او نابرابر جنګ كي ئې دوی ته لوړ همت او صبر ورپه برخه كړ، د خپل كور كلي ورانېدل ئې ومنل خو د خپل بام په سر د پرديو د بيرغ رپېدل ئې ونه زغمل، سترو سترو قربانيو ته چمتو شول خو د پرديو په وړاندي ئې سر ټيټ نه كړ. الله تعالى د دغه جهاد، همت او صبر په وجه دوی ته دا

ستره او تاريخي بريا ورپه برخه کړه. خو متأسفانه د خاصو عواملو په وجه په دې ونه توانېدل چې په خپل هېواد کې يو واقعي اسلامي حکومت قائم کړي، د پردیو له لاس وهنو او مداخلو ئې د تل لپاره وژغوري او د خپلو شهیدانو آرمانونه پلي کړي. له يوې خوا روسان ووتل خو کمونستان ئې تر شا پرېښودل، هماغسي لکه تر دوی د مخه چې انګرېزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ئې تر شا پرېښودل، له بلي خوا زمونږ کينه کښو ګاونډيو له روسانو سره لاس يو کړ او د دې لپاره ئې له مسکو سره ملګرتيا وکړه چې افغانان ونه توانېږي يو خپلواک، ځواکمن او اسلامي افغانستان جوړ کړي، د نورو د سيالۍ شي، د پردیو له هر راز سلطې آزاد او له هر راز لاس وهنو ئې خوندي شي او له بلي خوا په بهر کې د اسلام دښمنه هېوادو او په داخل کې د منافقينو او کمونستانو ګډه جبهه جوړه شوه. دغه عوامل باعث شول چې د روسانو په لاس تپل شوې جګړه د دوی له ايستلو وروسته هم دوام وکړي، د ټور له کودتا تر نن پورې دا ټولې جګړې، که د روسانو د وخت او د دوی له وتلو وروسته جګړې وې او که نن د امريکا ترمشرۍ لاندې پر افغانانو تپل شوې جګړه، دا ټولې د هماغې جګړې تسلسل دی چې د روسانو په لاس پيل شوه. په دې اوسنۍ جګړې کې هم مسکو او په مسکو پورې تړلي ملکونه او ډلې لويه ونډه لري. که د دوی مرسته نه وی نو نه به امريکايانو پر افغانستان برید ته زړه ښه کړي وو او نه به ئې زمونږ هېواد داسې ژر او په دومره آسانۍ سره نيولی وو او نه به دومره موده دلته په پاتې کېدو توانېدلي وو.

ورونو خوېندو!!

انګرېزان زمونږ زاړه دښمنان دي، د افغانستان د ډېرو ستونزو اصلي سبب انګرېزان دي، دوی افغانستان تجزيه کړ او له دې ئې محروم کړ چې بحر ته د رسېدو لار ولري، مفسد ، ظالم او منحط شاهي رژيمونه ئې پر افغانانو وتپل، نيم افغانستان ئې پاکستان ته ورکړ، پښتانه ئې د دې لپاره په دوو برخو ووېشل او ترمنځ ئې د ډيورند ظالمانه کرښه تېره کړه چې د انګرېزانو په ضد جنګ کې تر ټولو مخکې ول، انګرېزان غواړي له مونږ نه د ميوند او جګدلك غچ واخلي، دوی پښتانه د خپل شکست او د هند له نيمي وچې د وتلو باعث ګڼي. د اسلامي امت د

اکثرو ستونزو باعث همدا انګرېزان دي، په هند باندي د مسلمانانو واکمني دوی پای ته ورسوله، د هند مسلمانان دوی داسي ووېشل چي د تل لپاره هندوان پرې حکومت وکړي، دا دوی ول چي کشمېريان ئې په دوو برخو، بلوڅان ئې په دريو او کردان ئې په پنځو برخو ووېشل، دا د دوی کار وو چي اسلامي خلافت ئې تجزيه او په وړو وړو مستعمراتو ئې ووېشو او د دوی تر منځ ئې داسي لانجمني پولي او سرحدات وټاکل چي له يوې خوا ورونه قومونه سره ښېل کړي او له بلي خوا تل د دغو ملکونو تر منځ سرحدي مناقشات دوام وکړي او په خپلو کي ئې جنګونو ته تيار کړي، دا دوی ول چي يهودان ئې د نړۍ له ګوټ ګوټ نه راغونډ او په فلسطين کي ئې ځای په ځای کړل، دوه مليونه مظلوم فلسطينيان ئې له خپلو کورونو او ځمکو وشړل او يهودان ئې په کي مستقر کړل، دا اوس يهودان د دوی په زور فلسطينيان وژني او نه ئې پرېږدي چي ښېرته خپل ملك ته ستانه شي. په بوسنيا کي لس زره مظلوم مسلمانان د دوی په اشاره او د هالينډ فوځ په لاس مسيحيانو ته تسليم او ټول ووژل شول. دا نن د افغانستان او عراق د جګړو اصلي محرك دوی دي. ستاسو به په ياد وي چي دغو انګرېزانو په هغه وخت کي د طالبانو سخته ستاينه کوله او بي بي سي ئې ورته تبليغات کول چي دوی له مجاهدينو سره جنګېدل، خو کله چي طالبانو له عرب مجاهدينو سره ملګرتيا پيل کړه، دا ستاينې په دښمنانه تبليغاتو واوشتلې او په پای کي همدا انګرېزان ول چي د طالبانو د حکومت په نسکورولو کي تر ټولو مخکي شول.

انګرېزان په داسي وخت کي افغانستان ته د نورو فوځونو د رالېږلو اعلان کوي او د ناټو د يرغلګرو ځواکونو قومنده په لاس کي اخلي چي امريکايان ستړي شوي او وتلو ته ځان برابروي، تراوسه انګرېزانو غوښتل چي د جنګ د مالي او ځاني تلفاتو دروند پېښې د امريکايانو په اوږو وي، خو اوس چي هغوی وځي غواړي دا خلا په خپله ډکه کړي او پرې نږدي چي افغانان آرامه ورځ ولري، له جګړو او ورانيو فارغ شي او د پرديو له سلطې آزاد شي.

د سپين بولدك انفجار د انګرېزانو لخوا شوی، د مجاهدينو په ضد د تبليغاتو په غرض، د دې انفجار په اړه په څو ښارونو کي مظاهرې او د امريکائي

ځواکونو د نطاق له لوري د دې مظاهرو ستاینه ښیي چې دا چاودنه د ټولو هغو چاودنو په څېر د دوی لخوا شوې چې د سپین بولدك، خنجان، بگرام، ... او د گن شمېر نورو سیمو په سلاح کوټونو کې شوي او په سلهاوو بې گناه افغانان په کې مړه او ژوبل شوي.

د لندن کنفرانس د انگرېزانو لخوا د یوه بل شرارت په نیت دائر شوی، نور ملکونه د بې وزلو او مظلومو افغانانو له وژلو ستړي شوي وو ، د جنگ پایلو ته ئې هیلې د ختمېدو په حال کې وې، شریرو انگرېزانو وغوښتل چې دوی بیا وهڅوي او د افغانانو په ضد د جگړې دوام ته ئې تیار کړي. له ډېرو ذیدخلو هېوادونو سره دا وېره راپیدا شوې وه چې ښایي د پارلمان له جوړېدو وروسته په هغې کابینې کې تغیرات راشي چې په بن کې جوړه او هر ملك ته خپله برخه ورکړی شوه، داسې نه چې د دوی په استخباراتو پورې تړلي وزیران له کابینې وایستلی شي، دوی وغوښتل د تشو او دروغجنو وعدو له لارې هم افغانان وغولوي او هم نړیوال او ترڅنگ ئې دا تضمین ترلاسه کړي چې د حکومت په جوړښت کې به تبدیلي نه راځي، د دوی عمال به د سابق په څېر په نظام کې فعاله ونډه او په زړه پورې برخه لري.

افغانان ښه پوهېږي چې په بن کې د جوړ شوي لاس پوڅي حکومت وزارتونه د دوه جمع شپږ ملکونو تر منځ وېشل شوي او د هغو ملکونو لاس پوڅو ډلو ته په کې برخه ورکړی شوې چې د افغانستان په نیولو کې ئې د امریکا ملگرتیا وکړه. افغانان په دې هم ښه پوهېږي چې له افغانستان سره د مرستو په نامه چې دغو ملکونو اوس او له دې مخکې کوم اعلانونه کړي دا مرستې نه بلکې دا په حقیقت کې هغه لگښتونه دي چې اشغالگر ځواکونه ئې د اشغال د دوام لپاره کوي، دوی هغه مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په لست کې نیسي چې په خپل نظامي او غیرنظامي پرسونل ئې کوي او یا ئې په خپلو هغو فعالیتونو لگوي چې د اسلام په ضد ئې روان کړي. دوی د دېرش زره بهرني فوځ، نږدې یو لك هغه مامورین چې په انجیوگانو کې ئې استخدام کړي، چې یا استخباراتي کار ترې اخلي، یا مسیحیت ته د افغانانو د منحرف کولو فعالیت پرې کوي او یا د اخلاقي فساد په خورولوکې

تړې استفاده کوي، د دغو معاشات او مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په ضمن کي نيسي. دا داسي وګڼئ لکه روسان چې د افغانستان د اشغال په دوران کي خپل لګښتونه د پور په نامه يادوی او د لندن په کنفرانس کي ئې د بخښلو اعلان کوي!! يعني دا چې روسانو دا لس مليارده ډالر د افغانستان په ورانولو او د يو نيم مليون افغانانو په وژلو نه دي مصرف کړې بلکي له افغانانو سره ئې داسي مرسته کړې لکه انګرېزان چې ئې اوس کوي، توپېر ئې يوازي دا دی چې روسان ئې د پور په نامه يادوی او انګرېزان د مرستو نوم ورکوي، روسان هم هغه لګښتونه پور ګڼي چې په جنګ ئې لګولې او يا ئې کمونستانو او شورای نظار ته ورکړي او انګرېزان هم خپل جنګي مصارف او هغه پيسې چې خپلو انجيوګانو ته ئې ورکوي د مرستو په نامه يادوی!!

ورونو خويندو!!

دا دی ګورئ چې نن د امريکا تر مشرۍ لاندي د دنمارک، هسپانيې، اېټاليا، هالينډ، جرمني او فرانسې په څېر د هغو هېوادونو عسکر د افغانانو په ضد جنګېږي چې په خپلو ورځپاڼو کي زمونږ ګران پيغمبر عليه السلام ته له سپکاوي هم ډډه نه کوي، د تروريست په نامه ئې يادوی، په پګړۍ ئې د بم انځور او په لاس کي ئې توره او متروکه ورکوي او هغه هم د ښځو د وژلو او وهلو لپاره!! دا هماغه هېوادونه دي چې څو پېړۍ ئې اسلامي هېوادونه لوټلي او دا دی اوس ئې په ګډه د اسلام او مسلمانانو په ضد بل صليبي جنګ پيل کړي. هم په فلسطين کي مسلمانان وژني او هم په عراق او افغانستان کي.

هېڅ مسلمان بايد په دې کي شک ونه لري چې ترڅو د انګرېزانو ناولي لاسونه له دې سيمې نه وي قطع شوي؛ نه به زمونږ په هېواد کي سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطين او کشمېر غميزې پای وموميږي، همداسي به د تل لپاره په اسلامي نړۍ کي د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دين او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي.

افغانان بايد يو ځل بيا ملا وتړي او له هغه خبيث زاړه دښمن نه خپل غچ او

انتقام واخلي چي په تېرو دريو پېړيو کي د مسلمانانو په ضد جګړو کي بوخت دي او لاسونه ئې د لکونو لکونو مظلومو مسلمانانو په وينو سره دي، په کار ده چي اوس په اشالغګرو ځواکونو خپل بريدونه څو برابره زيات کړو ، اصلي توجه مو بايد انګريزانو ته وي، دوی بايد تر روسانو او امريکايانو هم خطرناك دښمنان وګڼو.

ورونړو خويندو!!

إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس په مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نږدې شوې، د آزادۍ او عزت رونړ سباوون په راختو دی، پر افغانستان او عراق د صليبي ځواکونو ګډ لوی بريد له ماتې سره مخامخ شوی، دې بريد او د مجاهدو افغانانو او توريالیو عراقيانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راويښه کړې او دا درس ئې ورکړی چي له داخلي او بهرني دښمنانو نه د نجات يوازنۍ لار جهاد دی، په دې جهاد سره به إن شاء الله صليبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخليك اخته کېږي. و ما ذلك على الله بعزيز

د صليبي ځواکونو د ماتې په اميد

د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې په هيله

ژوندي او بريالي دي وي زړه ور مجاهدين

و السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حکمتيار

افغانستان

۲۲دلو ۱۳۸۴

بسم الله الرحمن الرحيم

د ثور اوومه

گرانو هېوادوالو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

نن یو ځل بیا هغه توره، سپېره او کرغېړنه ورځ رایادوو چې د دوو تورو او خونړیو کودتاوو ورځ وه؛ لومړۍ ئې یوازې د کمونستانو کودتا او دوهمه ئې د پرچمیانو او منافقینو ګډه کودتا، لومړۍ ئې د یوه خونړي جنګ پېلامه، چې د روسانو تېرۍ ورپسې وو، د شوروي ځواکونو په لاس د هېواد د اشغال لپاره مقدمه او د یو نیم ملیون افغانانو د وژلو باعث، دوهمه ئې د پرچمیانو تر مشرۍ لاندې هغه کودتا چې پرېکړه ئې په مسکو کې وشوه، د یوه ګاونډي هېواد په وساطت د جبل السراج ائتلاف ورته جوړ شو، کمونستان او منافقین په کې راغونډ کړای شول، واشنګټن او مسکو ئې ترشا ول او په دواړو پورې تړلو ملکونو هم د هغې ملاتړ وکړ. په لومړۍ کودتا کې مسکو او واشنګټن په خپلو کې اختلاف درلود، خو په دوهمې کې سره متفق ول، داسې لکه د امریکا تر مشرۍ لاندې د ائتلافي ځواکونو په لاس د افغانستان د اشغال په اړه چې ئې یوه بل ته لاس ورکړ، توپېر ئې فقط دومره وو چې په هغې کودتا کې امریکا د پردې تر شا د روسانو مرسته او ملګرتیا کوله او اوس د امریکایانو د برید په دوران کې مسکو د دوی ځرګنده مرسته وکړه او خپلو لاس پوځو ته ئې وویل چې د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندې د مظلومو افغانانو په ضد وجنګېږي. دلته بهرني فوځ برید وکړ، خو هلته د وسلو او پیسو په لېږلو اکتفاء وشوه. هغه کرغېړنه کودتا او دا خونړۍ برید دواړه د دې لپاره وو چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی وشي.

ورونو خويندو!

د هېواد د آزادۍ او په خپلواك افغانستان كي د يوه واقعي اسلامي حكومت د جوړولو لپاره مورږ يوه بل انقلاب ته اړ يو ، ستاسو مجاهدو پلرونو او ورونو د خپل سر او وينو په قربانۍ كولو سره دا هېواد د شوروي له سلطې آزاد كړ او تاسو ته ئې په ميراث پرېښود ، كه په رښتيا د خپلو سرلوړو پلرونو صادق خلف ياست بايد خپل هېواد د صليبي ځواكونو له سلطې آزاد كړئ، بايد راتلونكي نسل ته يو خپلواك، آزاد او اسلامي افغانستان په ميراث پرېږدئ. د هر مسلمان افغان لپاره دا د ستر پېغور خبره ده چي نن د ده په هېواد كي د پرديو بيرغونه رپېږي، په گوټ گوټ كي ئې د پرديو نظامي اډې جوړې شوې، ځمكه او فضاء ئې د پرديو په واك كي، پردي ورته حكومتونه جوړوي، نن د كابل د لاس پوڅي حكومت واگې په مطلقه توگه د پرديو په لاس كي دي، كابينه ئې په كابل كي نه بلكي په بن كي جوړه شوې، په دې كي هر بدلون د امريكايانو په امر او پرېكړې راځي، د كابل اصلي جمهور رئيس د امريكايانو د قطعاتو قومندان دى نه كرزى، د دې حكومت وزارتونه په ۲+۲ هېوادو وېشل شوي، هغه ډلي په كي نيول شوې چي په دغو اتو ملكونو پورې تړلې دي، كه د شوروي اتحاد د اشغال په وخت كي له كمونسته پرته بل څوك په كابينه كي نه شو راتلى اوس هم يوازي هغه څوك راتلى شي چي مسيحيت ته اوښتى وي، په كابينه كي د كمونستانو برخه د امريكايانو لخوا ټاكل شوې، خارجه وزارت دوى شعله يانو ته ورگړى وو ، مخكنى وزير هم په شورای نظار كي د شعله جاويد د ډلي غړى وو ، اوس ئې هم د دغي ډلي بل غړي د هغه ځاى ناستى وټاكو ، د دې ډلي د ښځو برخه د راوا په نامه فعاليت كوي چي غربيانو تل د مجاهدينو په ضد كارولې، فرانسې د دغي ډلي مشرې ته د بشري حقونو د اتلولۍ جائزه ورگړه، غربيان اوس د اسلام او مجاهدينو په ضد له كمونستانو اونورو مرتدو ډلو استفاده كوي، اوس اوه وزارتونه شعليانو ته ورگړى شوي، په كابينه كي نيمائي وزيران كمونستي سابقه لري، مخكي د سره استعمار برېځي شول او اوس د تور غربي استعمار لاس پوڅي. اوس كفري ځواكونه افغانانو ته تعليمي نصاب جوړوي، هدف ئې دا دى چي زمورږ راتلونكى ځوان نسل له اسلامه واوړي،

مرتد شي، په اخلاقي فساد او د محرف مسيحيت په ډنډ کي پرېوځي او د پردیو د غلامۍ کړۍ په غاړه کي واچوي. د عبدالرحمن پنجشيري ارتداد ، څرګند اعتراف، نيونه، د بش، بلير، پاپ او نورو فوري عکس العمل او له څه ځنډه پرته د ده ژر خوشې کېدا او ایټالیا ته تګ؛ د اسلام او مسلمانانو په ضد د همدغي شرمناکي توطئې يوه کړۍ وه، دا ډرامه د دې لپاره جوړه شوې وه چې مرتد شوو افغاني مسيحيانو ته وښيي چې افغانستان اوس ستاسو د ملګرو په واک کي دی، حکومت او چارواکي ئې ستاسو هممسلکه او ستاسو په خدمت کي دي، څوک مو د ارتداد په جرم نه نيولی شي او نه محاکمه کولی، دوی ته ویل شوي وو چې په افغانستان کي زيات شمېر کسان مخصوصاً د انجيوګانو پرسونل او د حکومت لوړ پوړي چارواکي مسيحيت ته اوښتي، خو له وېرې خپل ارتداد نه شي اعلانولی، د ایټالیې استخباراتو دا پرېکړه وکړه چې عبدالرحمن پنجشيری دې ته تيار کړي چې خپل ارتداد بربنډ کړي، د کورنۍ غړي ئې اړوند اداري ته اطلاع ورکړي، ونيولی شي، په محکمه کي په خپل ارتداد اعتراف وکړي، د محکمې بهير څرګند شي، ټول خلك ترې خبر شي، خو د امريکا، انګلستان، ایټالیا، کاناډا، استرالیا او نور حکومتونه فوراً او جدي عکس العمل وښيي، د فوري خوشې کولو غوښتنه وکړي، خلاص شي او په ایټالیا کي پناه ورکړي شي، تر څو په دې سره د هغو کسانو وېره ختمه شي چې خپل ارتداد نه شي اعلانولی. دا په حقيقت کي د مسيحيت په لوري د خلکو د تشويقولو لپاره يوه کرکجنه توطئه وه.

غرب د اسلامي امت له راويښېدو وېرېدلی، دا ويښتيا د خپلو استعماري ګټو لپاره ستر ګواښ ګڼي، اسلام ته د ځوان نسل د پراخ راتګ، په غربي نړۍ کي له محرف مسيحيت، پانګه وال اقتصادي نظام، بې هدفي او بې فرهنګي نه د صالح وګړو ژوره کرکه او د اسلام په لوري د دوی ورځ په ورځ پراخه رجوع؛ غربي استعمارګران سخت وېرولي، د مقابلې لپاره ئې ملاترلې، پر افغانستان او عراق د دوی وحشيانه برید او دلته په پاتې کېدو د دوی د ټينګار اصلي وجه او موخه همدا ده. خو إن شاء الله دوی به په دې صليبي جنګ کي همداسي له ماتې سره مخامخ کېږي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. افغان مجاهدين او عراقي

سرتپري به دوی ته هم د کمونيزم په څېر ماتې ورکوي.

ورونو خوښدو!

د شمالي ټلوالي مشرانو ته زمونږ توصيه دا ده چې د افغان ولس په ضد د امريکايانو له ملګرتيا لاس واخلي، نور نو د پرديو د ګټو لپاره خپل وطنوال په وينو کې ونه رغړوي، د شمالي سيمو باايمانه ولسونه جهاد ته رابلم، دوی ته د خپلو شهيدانو وينې ورپه يادوم، دوی ته وايم چې ستاسو د ايمان او عقيدې غوښتنه دا ده چې د دين خرڅوونکو او وطن پلورونکو له ملګرتيا ډډه وکړئ، بايد ټول افغان ولس پښتون او غيرپښتون په يوه صف کې د دښمن مقابله وکړي او هغه څوک خپل ګډ دښمن وګڼي چې قومي او ژبني تعصبات راپاروي او ورونه قومونه د يوه بل خلاف او د دښمن په ګټه جنګوي. د هغه وطن خرڅوونکي سياسي او قومي مشر، ټګمار پيرو او دين پلورونکي آخوند خبره مه منئ چې د انګرېزانو غلامۍ ته ئې ملا تړلې او د څو ډالرو لپاره د دين د دښمنانو نوکري کوي.

د عراق مذهبي مشرانو او د دوی مشر سيستاني ته هم زمونږ توصيه دا ده چې د امريکايانو له ملګرتيا لاس واخلي، نه اسلام له کافر سره د ملګرتيا اجازه ورکوي او نه شيعه مذهب، څوک چې د کربلا پېښه له څوارلس پېړيو وروسته د تورو جامو په اغوستو او په زنځيرونو د ځان وهلو سره لمانځي او پر يزيد لعنت وايي څنګه نن د هغه چا ملګرتيا کوي چې د اسلام او مسلمانانو تر ټولو زوړ او خطرناک دښمن دی او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وينو سره دي او هره ورځ په لسهاوو مسلمانان د دوی په لاس په عراق، افغانستان او فلسطين کې وژل کېږي!! د دې دښمن لويه توطئه دا ده چې په امت کې قومي او مذهبي اختلافات راولاړ کړي، تاسو له سنيانو سره وجنګوي، ګمان مه کوئ چې انګرېزان د دې لپاره د سنيانو په ضد تاسو مسلح کوي او جنګوي چې د عراق واګې تاسو ته وسپاري او پر عراق ستاسو دائمي واکمني تضمين کړي، د دوی مقصد په اسلامي نړۍ کې د شيعه او سني په نامه د يوې بلې جګړې ټپل دي، دا جګړه تر هر چا د مخه ستاسو په تاوان ده، هره قطره وينه چې په عراق کې توئېږي تاسو به ئې په مسئوليت کې شريک وئ، جناب سيستاني دې د خليلزاد دې وينا ته زړه نه ښه کوي چې له نجف نه به واتيکان

جوړ کړي او له سيستاني نه د شيعه وو پاپ!! ستاسو په سپېځلو ځايونو بريدونه د انګرېزانو کار دی چې غواړي تاسې د سنيانو په جوماتونو بريدونو ته وهڅوي او درته وښيي چې سنيان ستاسو او ستاسو د مذهب اصلي دښمنان دي او انګرېزان ستاسو خواخوږي او ملګري. دا به د ډېر تأسف ځای وي چې تاسو د دښمن دا خطرناکه توطئه درک نه کړئ او د شنډولو لپاره ئې ملا ونه ټرئ. د عراق او افغانستان شيعه بايد د هغو مذهبي مشرانو له تقليد نه لاس واخلي چې دوی له انګرېزانو سره ملګرتيا او د سنيانو په ضد جنګ ته هڅوي. د هغه چا تقليد دې وکړي چې دوی له سنيانو سره وحدت او د ګډ دښمن په ضد جهاد ته رابلي او ورته وايي چې د امام حسين رضي الله عنه په لار ولاړ شئ نه د امام حسين د دين او مذهب د دښمنانو په لار.

وروڼو خويندو!

افغانان په دې ښه پوهېږي چې د دوی مجاهد وروڼه د دې لپاره راپورته شوي، د جهاد لپاره ئې ملا ټرلې، کړاوونه ګالي او قربانۍ ورکوي چې خپل مظلوم ولس له دې دردناک حالت نه وژغوري، له خپل دين او وطن نه دفاع وکړي، دوی هېڅکله داسي کار نه کوي چې ولس او هېواد ته ئې تاوان ورسېږي او بې ګناه افغانان په کي ژوبل شي، دا صليبي ځواکونه دي چې پر مظلومو افغانانو بمونه وروي، دا دوی دي چې د هر ستر برید نه مخکې داسي کارونه کوي چې د افغانانو په ضد خپل وحشيانه عمليات توجيه کړي او له مجاهدينو سره د افغان ولس خواخوږي متزلزله کړي، دا دوی دي چې په کنر کي د خپلو پراخو وحشيانه عملياتو نه مخکې ئې په مکتب باندي راکټونه وويشتل، د ماشومانو د وژل کېدو په هکله ئې پراخ تبليغات وکړل، تور ئې پر مجاهدينو ولګاوو او ورپسې ئې پراخ عمليات پيل کړل، په حقيقت کي پر مکتب برید او ورپسې تبليغات د دغو عملياتو مقدمه وه.

مورږ خپل مؤمن ملت ته اطمئنان ورکوو چې د هېواد تر بشپړې آزادۍ او د هېواد له لوښت لوښت نه د اشغالګرو ځواکونو ترايستو او په خپلواک افغانستان کي د ملت د خوښې اسلامي حکومت ترقائمېدو پورې به زمورږ جهاد

ادامه لري، إن شاء الله سږ کال به له کنر نه تر بادغيس پورې او له بدخشانه تر نيمروز پورې پر صليبي اشغالګرانو د مجاهدينو لخوا پرله پسې بريدونه کېږي او دښمن به ډېر ژر په دې حقيقت پوه شي چې د دنيا هېڅ ځواک نه شي کولی افغانان په غلامۍ کې وساتي او د دوی پر هېواد حکومت وکړي. د هېواد روان حالات او د مقاومت ورځ په ورځ خورېدا او ځواکمنېدا ښيي چې اشغالګر ځواکونه په خپلو ټولو ناولو موخو کې ناکام دي، نه ئې مقاومت وځپلی شو ، نه ئې امنيت راوستی شو ، نه ئې ځواکمن حکومت جوړ کړی شو ، اقتدار ئې خائنانو ، غلو ، ملحدينو او مفسدينو ته سپارلی، له دې پرته بله چاره نه لري چې زمونږ له هېواده ووځي او افغانان پرېږدي چې خپل برخليك په خپله وټاکي او د خپلې خوښې حکومت ولري. إن شاء الله دا ورځ به راځي او ډېر ژر به راځي.

مړه دې د اسلام دښمنان
سرلوړي دي وي افغانان
ژوندي دي وي مجاهدين
حزب اسلامي افغانستان
۱۳۸۵۱۲۱۷

بسم الله الرحمن الرحيم

کومه فتوی سمه وه؟!!

د مولوي فياض وژنې او ورپسې د ده د فاتحې په مراسمو کي لويې چاودنې له يوې خوا په ټول ولس کي سختې اندېښنې راولاړي کړې او له بلي خوا دا پوښتنه چې په لاندي څلورو فتواګانو کي کومه يوه صحيح وه؟:

- د طالبانو د اقتدار په وخت کي د مولوي فياض او د ده د ملګرو هغه فتوی چې ملا عمر ته ئې د امیرالمؤمنین لقب ورکړ!!
- د کرزي له راتلو وروسته د دوی هغه فتوی چې د ملاعمر عزل ئې اعلان کړ او کرزی ئې د اسلامي حکومت امیر وګانړو!!
- د مولوي فياض د قتل فتوی.
- د ده د فاتحې په مراسمو کي په جومات کي د چاودنې فتوی!!

دې پوښتنو ته بايد شرعي او اسلامي ځواب ورکړی شي نه سياسي ځواب، بايد وګورو چې د شريعت له مخې کومه فتوی سمه ده او کومه ئې غلطه؟ د اسلام له نظره څوک د فتوی ورکولو حق لري؟ آيا شريعت دا حق کوم فرد ، کومې ډلې يا کوم مفتي ته ورکړی چې چا ته د امیرالمؤمنین لقب ورکړي، يا ئې عزل کړي؟! آيا د داسي مفتيانو وژل جائز دي؟ آيا په جومات کي د چاودنې جواز موندلی شو؟

له دې د مخه چې د اسلام له نظره د امیرالمؤمنین او د دولت د رئيس د انتخاب په هکله د فتوی ورکولو په اړه څه ووايو بايد څو خبري واضح شي:

- جومات يو له هغو درنو ځايونو څخه دی چې قرآن ئې د شعائرالله په نامه

یادوی او مسلمانانو ته په کلکه امر کوي چې د هغه له هرراز سپکاوي او عدم احترام نه به ځان ساتئ او فرمایي: ولاتحلوا شعائر الله: د شعائر الله هتك حرمت مه کوئ، د جومات په هکله دا تأکید هم شوی چې په هغه کې به له پلورلو ، پېرلو او راکړې، ورکړې نه هم ډډه کوئ، دا د عبادت ځای دی او د مهمو او حیاتي مسائلو د پرېکړې او مشورې ځای، دا د خدای کور دی، د دې کور درناوی او احترام پر هر مسلمان لازم دی، سپکاوی ئې د بې ایمانۍ نښه ګڼل کېږي، په جومات کې د یوه بې ګناه انسان وینه تویول خو پرېږده دلته به له قاتل نه هم د غچ اخیستو هڅه نه کوو ، حتی له دې به هم ځان ساتو چې زمونږ د خولو یا خولې له بوی نه څوك اذیت شي، په داسي حالت کې به جومات ته له ننوتلو ډډه کوو چې ځان مو ناولی وي، له جامو نه مو د خولو بوی ځي، د اوږې او پیازو په څېر داسي څه مو خوړلي وي چې بد بوی لري، جومات ته به له سلام سره ننوځو او د سلام معنی دا ده چې مونږ په جومات کې شته کسانو ته سلامتیا غواړو، سلام هم د سلامتیا دعا ده او هم د سلامتیا اعلان.

- د کابل چارواکي دا غواړي چې له منبر نه د دوی په ګټه تبلیغات وشي، خپل پلوي مذهبي مشران او امامان دې ته تشویقوي چې د حکومت په ګټه فتواوي ورکړي، په افغانستان کې د امریکایي ځواکونو شتون جائز وګڼي، د بهرنیو ځواکونو په خلاف هر مقاومت محکوم کړي، امریکایان ذمیان او مستأمنین وګڼي او د دوی امنیت ساتل د ټولو افغانانو شرعي وجیبه وبولي او د حکومت په خلاف هر حرکت که څه هم سوله ییزې مظاهرې وي وغندي، خو نه چارواکي دې ته اهمیت ورکوي چې د دغو فتوی ورکوونکو او مبلغینو امنیت وساتي او نه هم دا مفتیان او مبلغین په خپله دا فکر کوي چې داسي فتواګانې په حقیقت کې په روان جنګ کې له شاملېدو سره مترادف کار دی، خپلې ځانګړې پایلې لري، که یو پرې خوښ کېږي بل ځوروي، چې په جنګ کې د یوه لوري ملاتړ کوي او له منبر نه د هغه په ګټه کار اخلي بیا خو باید خپل امنیت هم وساتي، بیا خو باید په کور کې هم پیره داران ولري او په جومات کې هم، دوی ته خو د حکومت تر نورو چارواکو لازیات خطر متوجه دی، چارواکي باید د دوی پر ژوند لوبې ونه کړي او د خپلو دښمنانو د

توپ خولې ته ئې ونه دروي.

• څوك چې امریکایانو ته د روسانو په څېر د اشغالګرانو په سترګه ګوري او د دوی په ضد جهاد داسي فرض ګڼي لکه د روسانو په ضد جهاد ، هغوی په دې باور دي چې د امریکایانو ملګري مباح الدم دي او په دې کي هیڅ شك نه لري چې د امریکایانو تر امر لاندي چې څوك له مسلمانانو سره جنګېږي حکم ئې د امریکایانو د عسکرو په څېر دی. دغو خبرو ته جدي توجه په کار ده، هم چارواکي باید دې ته متوجه وي او هم هغه کسان چې له اوسني نظام نه ملاتړ کوي او هغه هم په جومات کي او د منبر له سر نه.

• په دې کي شك نشته چې که جومات د کافر په لاس کي پرېوتی وي او له هغه نه د سنګر په حیث استفاده کوي نو په جومات کي ئې وژل جائز دي، خو د بې ګناه کسانو په شتون کي په جومات برید او بیا داسي ړنده چاودنه چې د ګڼ شمېر بې وزلو، غیرمحاربو او مسلمانانو د مرګ، ژوبلې باعث شي په هیڅ مذهب کي ئې جواز نه شو موندلی. اسلام حتی په جنګي حالاتو کي هم پر هغه کلي له برید نه ممانعت کوي چې د آذان غږ په کي اوچت شي.

• مولوي فیاض یو له هغو کسانو څخه وو چې د طالبانو د اقتدار په وخت کي ئې د طالبانو مشر ته د امیرالمؤمنین لقب ورکړ، خو د دوی د اقتدار له نسکورېدو وروسته ئې خپله مخکنۍ فتوی لغوه کړه او په نوې فتوی کي ئې د نوې حکومت مشر شرعي امیر او د ده اطاعت ئې پر ټولو افغانانو واجب وګانه.

• د دغو فتواګانو نه کوم شرعي حیثیت شته او نه ئې د چا په تعیین او عزل کي څه اغېز، دا هسي یو تبلیغاتي کار دی، د طالبانو په وخت کي هم د تبلیغاتو لپاره وو او اوس هم.

• فتوی د حلال او حرام په اړه ورکول کېږي، نه په دې اړه چې څوك د امارت وړ دی او څوك د عزلولو مستحق، د حلال او حرام په اړه فتوی به هم هغه څوك ورکوي چې مسلمانان ئې په علم، تقوی او دیانت باور لري، د چا مامور نه وي او په خپلي فتوی اجوره نه اخلي.

• که څوك د یوې فتوی په ورکولو په مرګ محکومېږي نو دې ته دې د مولوي

فياض قاتل ځواب ووايي چې دی اوس او په دې نوې فتوی سره د وژلو مستحق شوی وو او که د مخکنۍ فتوی په سبب، که هغه وخت چا وژلی وی ستاسو غبرګون به څه وو او که هغه وخت ئې د ده په فاتحې کي په جومات کي داسي چاودنه کړې وی تاسو به د دې کار په هکله څه ویل؟!!

- عمر رضي الله عنه فرمايي: څوك چې د مسلمانانو له خوښي او موافقې نه پرته د چا د امير کولو هڅه کوي له دې ځخه دې ووېرېږي چې دی او د ده د خوښي امير دواړه په قتل ونه رسېږي. په رښتيا چې د داسي فتواګانو پايله له دې پرته بل څه نه شي کېدی.
- که د راشدينو خلفاوو د انتخاب او تعيين څرنګوالي ته لږ ځير شو نو څو خبري په ډېر وضاحت سره راته جوته کېږي:

۱. هيڅ يو ئې د کومي فتوی له مخې نه دی ټاکل شوی.
۲. هيڅ يو ئې د څو محدودو کسانو لخوا د ټرلو دروازو تر شا نه دی غوره شوی.
۳. هر يو ئې په جومات کي غوره شوی.
۴. له عام او څرګند بيعت نه وروسته ئې د امير لقب ترلاسه کړی.

- له بده مرغه ځيني کسان دا اشتباه کوي چې د ابوبکر رضي الله عنه لخوا د عمر رضي الله عنه نومول او د عمر رضي الله عنه لخوا د شپږو کسانو نومول داسي ګڼي چې ګواکي په همدې نومولو سره هغوی د مسلمانانو لپاره امير او خپل ځای ناستی ټاکلی!! دا يوه لويه اشتباه ده، هغوی خپل ځای ناستی يا امير نه دی ټاکلی، يوه ئې يو کس او بل ئې شپږ کسان نومولي، نومول شوو کسانو يوازي په دې نومولو سره د امارت مقام نه دی ترلاسه کړی، بلکي له بيعت نه وروسته د دوی امارت مسلم شوی، که په جومات کي له عمر رضي الله عنه او عثمان رضي الله عنه سره بيعت نه وی شوی يو ئې هم نه شو امير کېدی، د شريعت له مخې بيعت د امارت لپاره شرط دی، بيعت يعني په امير خپل اعتماد څرګندول او د اطاعت او مننې ډالۍ ورکول. ځيني بې خبره کسان بيعت داسي شکلي مراسم ګڼي چې د امير له انتخابه وروسته د ده په وړاندي ترسره کېږي، قرآن په ډېر صراحت سره وايي چې دا د ټولو مسلمانانو حق او وجيبه ده چې د امارت ستر امانت به اهل کس ته سپاري،

په کوم مبارك آیت کي چې دا مطلب راغلی هلته څو خبري د دې تر څنګ شوې:

۱. امارت یو امانت دی، الهي امانت او د مسلمانانو امانت.

۲. ټول مسلمانان مکلف دي چې دا امانت به داسي چا ته سپاري چې د دې اهل وي.

۳. امیر به د خلکو ترمنځ عدالت تأمینوي.

۴. که د امیر او خلکو ترمنځ په کومي قضیې کي اختلاف راولاړ شو، اختلافي مسئله به قرآن او سنت ته راجع کېږي، داسي نه چې امیر به د پرېکړو وروستۍ مرجع وي او د ده هره پرېکړه به وروستۍ پرېکړه ګڼل کېږي.

• که قرآن دا حق ټولو مسلمانانو ته نه وی ورکړی او د امیر ټاکل په فتوی ترسره کېدی نو پیغمبرعلیه السلام به حتماً تر خپل رحلت نه مخکي یو څوك خپل ځای ناستی ټاکلی وو. که دا د مسلمانانو حق نه وی نو ابوبکر رضي الله عنه به له کافي مناقشې نه وروسته په جومات کي نه غوره کېدو، عمر رضي الله عنه به د تقرر لپاره جومات ته په راتلو نه مکلف کېدو، د عثمان رضي الله عنه او علي رضي الله عنه له منځ نه د یوه تعیین به د خلکو په رأیه او په جومات کي نه ترسره کېدو، د عثمان رضي الله عنه له شهادت نه وروسته به علي رضي الله عنه هغو کسانو ته چې له ده نه ئې د امیر کېدو غوښتنه درلوده دا نه ویل چې د امیر د انتخاب حق د خلکو دی باید په جومات کي د دې پرېکړه وشي!!

• متأسفانه ځیني مفتیان داسي وي چې هرڅوك قدرت ترلاسه کړي نو دوی د امیرالمؤمنین لقب ورکوي که څه هم هغه شاه شجاع وي او د پردیو د مټو په زور د قدرت پر ګدۍ ناست واکمن؟ مورږ نه پوهېږو څوك چې د اقتدار لپاره جنګېږي د داسي مفتیانو په وژلو کي څه ګټه ګوري؟ ته قدرت ترلاسه کړه همدا فتوی به بیا ستا لپاره ورکوي؟!! تر اوسه خو نه څوك د دوی د فتوی په وجه د امارت په ګدۍ کښینستی او نه هم له امارت نه عزل شوی، دوی خو تل د امارت په ګدۍ ناستو کسانو ته د امیر المؤمنین لقب ورکړی. نو په دې حالت کي د دوی د وژلو ګټه څه ده؟ او افغان ولس هم نه د داسي فتواوو په وجه له حکومت سره ملګري کېږي او نه هم له مجاهدینو او د حکومت له مخالفینوسره، خلك هوښیار دي، کافي تجربه

لري، په دې پوهېږي چې کومه فتوی له ایمان او عقیدې راولاړه شوې او کومه له غرض او مرض نه، کومه وینا د اسلام او مسلمانانو په ګټه ده او کومه د اسلام د دښمنانو په ګټه، نه د غرضناکو مفتیانو فتوی ته څه اهمیت ورکوي او نه د تورزړو مبلغینو وینا ته؟ که حقیقت دا وي چې افغان ولس د حق او باطل تر منځ د تمییز او تفکیک کفایت او اهلیت لري او په هري خبري پسې په پټو سترګو نه ځي او څوک ئې په آساني نه شي غولولی نو بیا خو د یوې فتوی لپاره د داسي کسانو د وژلو به څه دلیل وي او ګټه به ئې څه وي؟

- آیا د حکومت لپاره دا ټولي راډیوګانې، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه ، په داخل او خارج کي، په خپله د کابل د حکومت او د حکومت د حامي ملکونو، د بي، بي، سي، امریکا غږ، راډیو آزادي او راډیو اشنا په څېر خبري رسنۍ کفایت نه کوي چې اوس له محراب او منبر نه هم غواړي تبلیغاتي استفاده وکړي او له دې مقدس ځای نه هم متنازع فیه ځای جوړ کړي؟!!
- آیا دا د پاکستان په جوماتونو کي بې رحمانه او سفیهانه چاودنې، چې هم د مذهب خلاف دي او هم د عقل ضد، کافي نه دي چې اوس په افغانستان کي هم د دې لړۍ پیلوي؟!!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

د کابل خونړی پېښې او زمونږ غبرګون

د کابل مؤمن او زړه ور ولس ته سلام کوم، د امریکائي اشغالګرانو په ضد د دوی پاڅون ستایم، په دې پاڅون سره دوی د روسانو په ضد د قیام نه هېرېدونکي خاطرې راژوندی کړي، إن شاء الله د کابل مجاهد ولس به د صلیبي ځواکونو په ضد په روان مسلحانه قیام کي همغه ونډه اخلي چي د روسانو په ضد ئې درلوده، ټول افغان ولس د دوی شهامت او مېړانې ته په درنه سترګه ګوري او په روان مقاومت کي د دوی د فعالې ونډې اخیستو انتظار لري.

د کابل وروستیو خونړیو پېښو له یوې خوا دا وښوده چي صلیبي اشغالګران څومره بې رحمه او وحشي دي او د مظلومو افغانانو ویني ورته څومره بې ارزښته، او له بلې خوا ئې نړیوالو ته څرګنده کړه چي افغانان څومره له اشغالګرانو کرکه لري، زړونه ئې له کینې او غصې ورته ډك او د فرصت په انتظار کي دي، په تش لاس هم د دوی مقابلې ته تیار دي. دې پېښو ثابته کړه چي نور نو افغان ولس د بهرنیو ځواکونو شته والی نه شي زغملی، غواړي په یوه بل ستر اسلامي پاڅون لاس پورې کړي او له دغو وحشي ډوله دیموکراتو اشغالګرانو سره همغه څه وکړي چي له کمونستو اشغالګرانو سره ئې وکړل.

وحشي او مستو امریکایانو ته د افغانانو ویني هیڅ ارزښت نه لري، دا دی په کابل کي ئې په بې وسلو مظاهرینو ډزې وکړې، په سلهاوو تش لاسي ښاریان ئې په وینو کي ورغړول، په ارزګان کي ئې د واده پر مراسمو، په پکتیکا کي ئې زیارت ته په راغلو خلکو، په خوست کي ئې پر جومات د تراویح د لمانځه پر وخت، په پکتیا کي ئې کابل ته په تلونکي کاروان، په کنر، ننګرهار، غزني او کندهار کي

ئې پر کلیو باندي بمونه ورولي، هره ورځ بې ګناه او بې وسلې افغانان وژني او بیا په ډېره بد سترګې او بې شرمۍ اعلان کوي چې د دولت مخالفین ئې ووژل!! او خپلو ګوډاګیانو ته امر کوي چې ووایي: دا مخالفین د پاکستان له پولو رااوړي او پاکستان ورته وسلې ورکوي!!

ټول افغانان په دې حقیقت پوه دي چې د اسلام د لاري مجاهدینو د صلیبي اشغالګرانو په ضد روان مقاومت د خپل ایمان او عقیدې په حکم پیل کړی، ځوک چې دا مقاومت بهرنیو ځواکونو ته منسوبوي هغوی په خپله د پردیو غلامان دي، پرون د روسانو تر قومندې لاندي د خپل ملت په ضد وجنګېدل او نن د انګرېزانو تر قومندې لاندي جنګېږي، په پردیو ځان ساتي او د کور په دروازه کي ئې امریکائي کوماندو پهره کوي، دا هماغه بې غیرته او بې ایمانه ناافغانان دي چې د آزاد ژوند خوند ئې نه دی څکلی، هر څوك په خپل ځان قیاسوي، مجاهدین نه پېژني، د دوی له جذباتو بې خبره دي، په دې نه پوهېږي چې افغانان د عزت مرګ د غلامۍ تر ژوند سل ځله غوره ګني.

عجیبه ده چې څوك مجاهدین په پاکستان پورې تړي، پاکستان خو اوس د امریکایانو اډه ده، که د پاکستان مرسته نه وی نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه دلته پاتې کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کي د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پورې له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتنې وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ئې بمونه وورول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لاري کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکائي هلیکوپترو کي انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډك دی چې پاکستان نیولي او امریکایانو ته ئې لاس پښې تړلي سپارلي. مجاهدین او طالبان به څنګه پر پاکستان اعتماد کوي. پاکستان د امریکا په اشاره خپل طالبان وژني، په جنوبي او شمالي وزیرستان او باجوړ کي ئې د طالبانو تر نامه لاندي د پښتنو په ضد جګړه پیل کړې او په خپل ولس بمونه وروي، خو امریکا لا قانع نه ده، نه پوهېږو پاکستاني چارواکي تر دې زیات څه کولی شي چې واشنګټن قانع شي؟!!

امریکایان په دې ښه پوهېږي چې په ۱۰۰۰ کې ۹۹۹ پاکستانیان د امریکا خلاف دي، امریکا د پاکستان په هکله همغه عزایم لري چې د عراق او ایران په هکله ئې لري، خو غواړي دا هېواد د دوستۍ او ملګرتیا تر پردې لاندي او د خپلو چارواکو په لاس ټوټې ټوټې کړي، نن ډهلي او واشنګټن د اسلام آباد په ضد لاس یو کړی، امریکایانو د پاکستان پر حکومت ټول هغه کارونه ترسره کړل چې ډهلي ترې غوښتل، دا اوس امریکایانو هند ته اجازه ورکړې چې د افغانستان له لارې په پاکستان کې لاس وهنې وکړي، وسلې ولېږي او چاودنې وکړي.

ځینې پاکستانیان داسې ګمان کوي چې د دوی په خلاف تبلیغات د شمالي ټلوالې او کمونستانو له خوا کېږي، حال دا چې د پاکستان په ضد ټول فعالیتونو که شمالي ټلواله ئې کوي او که کمونستان او نور، دا ټول د امریکایانو په اشاره او امر کوي، دوی غواړي زمونږ د ګاونډیانو خپل منځي رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړي، دلته یو د بل په ضد وجنګوي، د همدې لپاره دوی کابل د پاکستان د رقیبانو د هڅو په اډې بدل کړي، دا ټول د یوې اوږدې او سنجول شوې منصوبې لاندي ترسره کېږي. هدف دا دی چې په پاکستان کې هم د افغانستان په څېر حالات راولاړ کړي، که امریکا ځواکمن عراق او اتمي ایران نه شي زغملی، پر عراق ئې د اتمي وسلې په نامه برید وکړ او اوس ایران په همدې نامه ګوابنې؛ نو پاکستان به څنګه د یوه اتمي ځواك په حیث وزغمي، ډېر ناپوه او بې خبره انسان به دا غلط ګمان کوي.

مورږ د ننګرهار د محصلینو او ټولو هغو ځوانانو ستاینه کوو چې د اشغالګرانو په ضد ئې د افغان ولس کرکه او نفرت څرګند کړی، مظاهرې ئې ایستلې او د اشغالګرانو په ضد ئې شعارونه ورکړي او په ټولو هغو ملي خائنانو لعنت وایو چې پر دغو تش لاسو مظاهرینو ئې د پردیو په وینا ډزې کړې دي، ځوانانو او محصلینو ته مي پیغام دا دی چې باید راوړاندې شي، باید د اسلامي انقلاب د شهدااوو د رښتونو وارثینو په څېر جهاد ته ملا وتړي، په دې انقلاب کې باید د دوی وندې د مخکښانو ونډه وي، دوی د هغه څه کولو توان لري چې د افغان ولس په هیڅ بلې ټولنې کې ئې نه شو موندلی، په نیمې لاري کې پاتې اسلامي

انقلاب بايد د دوی په لاس وروستي پړاو ته ورسېږي.

د افغانستان امريکائي واکمن جنرال ايکنبري ته مي ځواب دا دی چې: که تاسو تر اوږدې مودې دلته د پاتې کېدو او له دې ځايه د نورو تابوتونو د انتقال حوصله لرئ، نو وبه ګورئ چې د باايمانه افغانانو حوصلې تل اوچتې او متې ئې مضبوطې دي، د مقاومت د دوام هوډ به ئې هيڅکله کمزوری ونه مومئ، له هر زړه ور افغانه به واورئ چې وايي: څه له به د خپل غچ او انتقام اخيستو لپاره امريکا ته در پسې درځو، ښه ده چې دلته تر هغه پاتې وئ چې خپل انتقام درنه واخلو، مطمئن اوسه چې زمونږ جهاد به تر هغه دوام کوي او ورځ په ورځ به لازيات پياوړی کېږي چې ټول بهرني ځواکونه زمونږ د هېواد له لوښت لوښت خاورې ووځي، که نن هره ورځ په اوسط توګه لس - دولس عمليات ترسره کېږي او تاسو يوازي په يوه دوه اعتراف کوئ، إن شاء الله څو مياشتې وروسته به دا دوه برابره شي. ته ښه پوهېږې چې مونږ د دې مقاومت د دوام عزم او توان لرو، د دوام لپاره ئې د هيڅا مرستې ته اړ نه يو، نه ايران زمونږ مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ايران ليبرالانو ستاسو مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، ته پوهېږې چې د سړك د سر ستاسو د يوه کاروان په وړاندې په يوې چاودنې باندې زمونږ مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسايلو کې بهرنۍ مرستې ته ضرورت لرو او نه ئې په مصارفو کې، إن شاء الله داسې جنګ په يوازې سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شو، که مونږ په کال کې لږ تر لږه زر داسې چاودنې وکړی شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که تاسو په کال کې لږ تر لږه د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولرئ نو د افغانانو ملا دې ماتې شي که دومره مصارف ونه شي زغملی. که انګرېزانو يوه پېړۍ مخکې زمونږ د پلرونو پر افغانستان حکومت ونه شو کړی، مونږ به د خپلو غازي نيکونو ناخلفه لمسيان وو چې نن ستاسو بيرغونه دلته په رپېدو وي او تاسو زمونږ د هېواد په کوم ګوټ کې يوه شېبه آرامه تېره کړی شئ.

دروغجنو صلح غوښتونکو ته د مجاهدينو پرېکنده ځواب دا دی چې نه له اشغالګرانو سره روغه جوړه کېدی شي او نه د بهرنيو ځواکونو په شته والي کې صلح او امنيت راتلی شي.

ټولو مخلصو مجاهدينو ته مي توصيه دا ده چي خپل يووالی او وحدت ټينګ وساتئ، له جبهه اي جنګونو ډډه وکړئ، د مخکي په څېر په چريکي جنګونو اکتفاء وکړئ، په دې سره دښمن ته هغه تلفات رسولی شئ چي په جبهه اي جنګونو ئې هيڅکله نه شئ رسولی. بايد ډاډه وئ چي په همدې جنګ سره کولی شئ دښمن ته ماتې ورکړئ او له خپله هېواده ئې وتلو ته اړ کړئ.

بريالي دي وي باايمانه مجاهدين
مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتيار
افغانستان
۱۳۸۵۱۳۱۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

پیام افغانها به برادران مجاهد عراقی شان

به نمایندگی از مجاهدین افغان، به مناسبت شهادت قهرمان بزرگ ابومصعب الزرقاوي، به خانوداه شهید پرورش، به همسنگران مجاهدش و به قاطبه امت اسلامي تسلیت عرض می کنم. با شهادت او امت اسلامي از شخصیت بزرگ، مجاهد دلیر و رهبر قهرمان محروم شد ، دعا می کنم که خداوند قدیر این خلأ بزرگ را با مجاهدین هدفمند و شجاعی چون او پر کند. إن شاء الله مجاهدین دلیر و قهرمان عراق به راهی ادامه خواهند داد که به خون زرقاوی و همسنگران مؤمنش سرخ شده، راه حصول آزادی و نیل به عزت و سربلندی همین است. امیدوارم از هر ده و قریه عراق زرقاوی دیگری سربرافرازد ، تمامی مردم مسلمان و باایمان عراق پرچم او را برافراشته نگهدارند و برای تحقق آرمانهای بلند و مقدس او آماده پیکار و جهاد مقدس شوند.

بدون شك که زرقاوی نه مرده، زنده است و به جاویدانگی پیوسته، راهش مستدام و همسنگرانش زنده اند ، کسی می میرد که به پستی و ذلت تسلیم شود و در برابر دشمن سر بردگی فرود آرد. کسی که ستمگران بدمعاش و طواغیت بي رحم زمان چون بش و بلیر تمنای مرگش را داشته باشند ، جنرالان امریکائي از شنیدن نامش بخود می لرزیدند ، با شنیدن خبر شهادت او تمامی مسلمانان دنیا غمگین و همه مفسدین و ستمگران دنیا و همراهان فرومایه شان شادمان شدند ، هر انسان شریف و هر مسلمان آزاده ای باید تمنای چنین مرگی را داشته باشد.

در سیمای پرصلابت، متین و پرسکون او هر کسی نشانه های همت بلند، وقار، عزم و صلابت را به روشنی احساس می کرد، نشانه های که مظهر ایمان قوی، قلب مطمئن و تعهد راستین نسبت به اهداف بزرگ و مقدس می باشد. تصویری را که پس از شهادت او امریکائیهای جبون و بي مروت در کنفرانس مطبوعاتی به نمایش گذاشتند، در این تصویر نیز نشانه های وقار، صلابت و سکون نمایان بود.

اگر امریکائیها و همراهان ذلیل شان گمان می کنند که با شهادت زرقاوی مقاومت تضعیف خواهد شد، مرتکب اشتنباه بزرگ شده اند، نهضتهایی که برای آزادی براه می افتدهرگز با ترور شخصیتها تضعیف نمی شود، اگر شما با ترور رهبر بزرگ حماس شیخ احمد یسین و سائر شخصیتهای نهضت اسلامي فلسطین نتوانستید مقاومت ملت دلیر و مقاوم فلسطین را تضعیف کنید، برعکس علی الرغم تمامی تلاشهای مذبوحانه تان برای جلوگیری از تأسیس حکومت حماس، دنیا امروز شاهد تأسیس این حکومت و حمایت گسترده مردم فلسطین از آن است، اگر شما با کشتارها و ترورها و حمایت از گروههای مزدور نتوانستید مجاهدین صومال را از تداوم مبارزه شان مانع شوید، برعکس امروز شاهد تصرف پایتخت بدست پرتوان مجاهدین صومال هستید، با شهادت زرقاوی نیز نمی توانید این مقاومت را تضعیف کنید. چنانچه از صومال رانده شدید، و بساط عمال تان نیز در آن کشور در حال برچیده شدن است، از افغانستان و عراق نیز اخراج خواهید شد، و مزدوران افغاني و عراقی تان با سرنوشت شبیه آنان مواجه خواهند شد.

بمباری بر خانه شهید زرقاوی بار دیگری نشان داد که امریکائیها تا چه پیمانه ای بزدل، ذلیل و پست اند، از هیچ جنایتی دریغ نمی ورزند، نه اخلاق دارند، و نه التزامی به ضوابط خاص انسانی، هر عراقی و هر مسلمانی را دشمن تلقی می کنند، بمباری های وحشیانه بر خانه های مسکونی، قراء، مساجد و زیارتگاهها را جائز می شمارند، از تهراندازی بر تظاهرات مسالمت آمیز و مظاهره کنندگان بدون سلاح خودداری نمی ورزند، و در زندان جهنمی گوانتانامو با زندانیان مظلوم و دست و پا در غل و زنجیر از برخورد ظالمانه و بي رحمانه ای باك

ندارند که نظیر آنرا در تاریخ بدترین و وحشیی ترین دیکتاتوری ها سراغ نداریم، اسیران مظلوم را به حدی شکنجه و تعذیب می کنند که به اعتصاب دوام دار غذائي و خودکشي وادار می شوند!!

عجیب است که کسی عملیات نیویارك و واشنگتن را ناجائز می شمارد و آنرا محکوم می کند ولی فروریختن چندین بم پنجصد کیلوگرامه بر یك قریه و بخاك و خون کشاندن اطفال و زنان و پیرمردان را برای کشتن یك دشمن جائز می شمارد!! مگر تعداد افغانها و عراقی های مظلومی که تا اکنون به دست جلادان امریکائي، این مدعیان کاذب آزادی و عدالت، در افغانستان و عراق کشته شده اند صد برابر کشته های حوادث نیویارك و واشنگتن نیست؟ می بینید که این انتقام را کافی نمی شمارند، و عطش شان فروکش نکرده است!! امریکائیها بگویند که در برابر جنایات، وحشیگریها و بمباردمانهای شما افغانها و عراقی ها حق و اجازه چه کاری را ندارند؟!!

توصیه ام به مجاهدین قهرمان عراق این است که با تشدید مقاومت و تزئید هرچه بیشتر هجمات کوبنده تان بر دشمن، به همه ثابت کنید که ما برای خدا، بحکم ایمان و عقیده و ادای مسئولیتهای ایمانی خود و برای آزادی کشور خود می جنگیم، این جهاد تا روزی ادامه خواهد یافت که عراق آزاد شود و بیرق اسلام در بغداد آزاد و مستقل به اهتزاز درآید. مجاهدین هدفمند و بیدار عراق باید این توطئه دشمن را خنثی کنند که می خواهد شیعه را با سنی بجنگاند، باید گروههای شیعه را تشویق کنند تا از همراهی با اشغالگران ابا ورزند، از انفجارات در مساجد و زیارتگاهها مانع شوند، تمامی توجه شان به دشمن اصلي بوده و مشترکاً بمقابله دشمن بروند.

پیامم به مردم دلیر عراق این است که رهبران مؤمنی چون زرقاوی را برای پیروی و همراهی انتخاب کنند و از همراهی رهبرنماهائي خودداری ورزند که در برابر دشمنان اسلام سر بردگی و غلامی خم نموده و تسلط نیروهای صلیبي را بر کربلا و نجف پذیرفتند. راه زرقاوی راه جد امام حسین است، و راه مالکی راه یزید، اگر کسی گمان کند که مالکی و همراهانش بهتر از یزید و حامیانش است او

نه دین دارد و نه عقل!!

به امید آزادی فلسطین، افغانستان و عراق

زنده باد مجاهدین

مرگ بر دشمنان اسلام

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵۱۳۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

عراقي مجاهدينو ته د دوی د افغاني ورونو پيغام

د افغان مجاهدينو له لوري د اتل مجاهد ورور ابو مصعب الزرقاوي د شهادت په مناسبت د ده کورنۍ، د ده مجاهدو همسنګرانو او ټول اسلامي امت ته خپل تسليت وړاندي کوم. د ده په شهادت سره اسلامي امت له يوه ستر شخصيت، زړه ور مجاهد او اتل قائد څخه محروم شو، دعا کوم چي الله تعالى دا لويه تشه د ده غوندې په زړه ورو مجاهدينو ډکه کړي. إن شاء الله د عراق باتور او اتل مجاهدين به هغې لاري ته دوام ورکوي چي د زرقاوي او د ده د همسنګرانو په وينو سره شوې، همدا د آزادۍ ترلاسه کولو او عزت ته د رسېدو لار ده، اميد دی له دې وروسته د عراق له هر کلي يو زرقاوي راپاڅي، ټول باايمانه او مسلمان عراقيان د ده بيرغ اوچت وساتي او د ده د مقدسو او سپېڅلو آرمانونو د تحقق لپاره ملا وتړي.

زرقاوي مړ نه دی، ژوندی دی، لاره ئې تلپاتې او همسنګران ئې ژوندي دي، مړ هغه دی چي ذلت ته ئې سر ټيټ کړی او دښمن ته تسليم شوی، د چا د مرګ تمنا چي د بش او بلير په څېر د نړۍ سترو بدمعاشانو او بې رحمه طاغوتانو کوله، امريکائي جنرالان ئې له نامه وېرېدل، د مرګ په خبر ئې د نړۍ ټول مسلمانان ويرجن او ټول مفسدين او ظالمان او ملګري ئې پرې خوښ شول، د داسي مرګ خو بايد هر شريف انسان او هر مسلمان تمنا وکړي.

هر چا د ده په متينه څېره کي د ډاډ، سکون، همت، وقار او عزم هغې ننښې له ورايه ليدې چي د قوي ايمان، مطمئن زړه او د سپېڅلو آرمانونو په نسبت د کلك

تعهد څرګندونه کوي، د ده له شهادته وروسته چې امریکایانو د ده کوم عکس په مطبوعاتي کنفرانس کي وښود ، په دې عکس کي هم د دغه وقار او سکون ننښې څرګندې ځلېدې.

که امریکایان او ملګري ئې ګمان کوي چې د زرقاوي په شهادت سره به مقاومت کمزوری کړي؛ ډېره اشتباه ئې کړې ده، د آزادۍ لپاره شروع شوي تحریکونه هیڅکله د شخصیتونو په ترور سره نه کمزوري کېږي، که تاسو د حماس د ستر مشر شهید شیخ احمد یسین او د حماس د نورو شخصیتونو په وژلو سره د زړه ورو فلسطینانو مقاومت کمزوری نه کړی شو، برعکس ګورئ چې نن په فلسطین کي د حماس حکومت جوړ شوی، که تاسو د صومال مجاهدین په ترورونو او وژلو کمزوري نه کړی شول او دا دی نن د صومال پلازمېنه د دوی په واک کي ده، نو د زرقاوي په شهادت سره هم دا مقاومت نه شئ کمزوری کولی. لکه څنګه چې له صومالە ووتئ او دا دی نن هلته ستاسو د بړېڅو ټغر هم په ټولیدو دی، له افغانستان او عراقه به هم ایستل کېږئ او ستاسو عراقي او افغاني مزدوران به هم له ورته پاېلو سره مخامخ کېږي.

د شهید زرقاوي په کور بمباری یو ځل بیا وښوده چې امریکایان ډېر ذلیل، جبون او بد ذاتي دي، له هیڅ رذالت نه ډډه نه کوي، نه اخلاق لري او نه د خاصو انساني ضوابطو په نسبت التزام، هر عراقي او هر مسلمان ته د دښمن په سترګه ګوري، په کورونو، کلیو، جوماتونو او زیارتونو باندي وحشیانه بمباری جائز ګڼي، په تش لاسو مظاهره کوونکو له ډزو دریغ نه کوي او د ګوانتانامو په زندان کي له مظلومو ، لاس پښو تړلو اسیرانو سره له هغه وحشیانه چلند نه هم باك نه لري چې په تاریخ کي ئې بېلګه نه شو لیدی، مظلوم اسیران هومره ځوروي چې ځان وژنو ته ئې اړ باسي.

عجیبه ده چې څوك د نیویارك په تجارتي مرکز باندي برید ناجائز ګڼي خو په یوه کور څو پنځه سوه کیلوګرامه بمونه ورول او نښځي، ماشومان تر خاورو لاندي کول روا ګڼي!! آیا په افغانستان او عراق کي دوی د نیویارك د پېښې سل برابره بې ګناه خلك په خپلو وینو کي ونه رغړول؟!! امریکایان دې موږ ته ووایي چې ستاسو

د دغو وحشيانه بمباريو په مقابل کي عراقيان او افغانان د څه کولو حق نه لري؟!!

زما توصيه اتلو عراقيانو ته دا ده چې د خپل مقاومت په تشديد او د خپلو بريدونو په زياتولو سره دښمنانو ته ثابته کړئ چې مورِ د الله لپاره، د خپل ايمان په حکم، د خپلې ديني فريضې د ادا کولو او د خپل هېواد د آزادولو لپاره جنګېږو ، دا جهاد به ترهغه دوام کوي چې عراق آزاد شي او په بغداد کي د اسلام بيرغ ورپېرې. عراقي مجاهدين بايد د دښمنانو دا توطئه شنډه کړي چې غواړي شيعه له سنيانو سره وجنګوي، بايد شيعه ډلې دې ته وهڅوي چې د اشغالګرانو له ملګرتيا لاس واخلي، په جوماتونو او زيارتونو کي د چاودنو مخه ونيسي، ټوله توجه ئې اصلي دښمن ته وي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي.

د عراق زړه ور ولس ته مي پيغام دا دی چې د زرقاوي په څېر مشران ځان ته غوره کړئ، په هغو تش په نامه مشرانو پسې مه ځئ چې د انګرېزانو په وړاندي ئې د ذلت او غلامۍ سر ټيټ کړی او په کربلا او نجف ئې د صليبي ځواکونو واکمني منلې. د زرقاوي لار د امام حسين د جد لار ده او د مالکي لار د يزيد لار، که څوک ګمان کوي چې مالکي او د ده ملاتړي تر يزيد او د يزيد تر ملا تړو ښه دي، دا خلك نه دين لري او نه عقل!!

د فلسطين، افغانستان او عراق د آزادۍ په هيله

ژوندي دي وي مجاهدين

مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۵\۳\۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

پیام به شهریان مؤمن کابل

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَ إِنَّ اللَّهَ عَلى نَصرِهِمْ لَقَدِيرٌ *

الحج:۳۹

سلام به دلیر مردان مجاهد کابل!

سلام به حماسه آفرینان مؤمن کابل!

سلام به آنانکه با دست خالی بر تانکهای اشغالگران امریکائي هجوم بردند و خاطره های جاویدانه قیام علیه اشغالگران روسي را زنده کردند. دستهای مبارکی که به سوی تانکهای دشمن سنگ پرتاب نموده و آنرا به آتش کشیدند، شایسته بوسیدن است، فرد فرد ملت مجاهد افغان و تاریخ آینده کشور ما این حماسه بزرگ و به یادماندنی را ارج گذاشته، همواره به یاد خواهد داشت و هرگز فراموش نخواهد کرد. مطمئنیم که إن شاء الله مردم آزاده کابل در قیام برای آزادی کشور شان از سلطه نیروهای اشغالگر صلیبي، همان نقش برازنده ای را خواهند داشت که در مبارزه علیه متجاوزین شوروی داشتند.

حوادث خونین کابل اگر از جانبی نشان داد که اشغالگران صلیبی تا چه پیمانه ای بیرحم، وحشی و قسی القلب اند، و تا چه پیمانه ای کشتن افغانهای مظلوم نزد شان سهل و خون شان بي ارزش است، از سوی دیگری نفرت و انزجار عمیق افغانها را علیه نیروهای اشغالگر اجنبی به نمایش گذاشت و به جهانیان ثابت کرد که افغانهای آزاد منش از حضور بیگانگان به ستوه آمده اند، خواهان

خروج فوری تمامی نیروهای اجنبی از کشور خود اند، بیش از این سلطه آنانرا بر مقدرات خود تحمل نمی کنند، با دست خالی به مقابله شان می روند، آماده قیام حماسه آفرین دیگری اند و می خواهند با دیموکراتهای اشغالگر همانگونه برخورد کنند که با کمونستهای اشغالگر کردند.

برادران و خواهران عزیز!

دیدید که امریکائیهای بدمست و وحشي برای ادامه سلطه شان بر کشور ما از هیچ جنایتی دریغ نمی ورزند، خون مردم بي دفاع و ستمکشیده ما نزد شان هیچ ارزشي ندارد، بر تظاهرات بدون سلاح شهریان مظلوم کابل آتش کشودند، در چند دقیقه ای بیش از صد و نود تن را بخاك و خون کشادند، در ارزگان بر مراسم عروسي بم ریختند، در خوست در اثنائیکه مردم به نماز ترویح مشغول بودند بمباري کردند، در پکتیکا بر اجتماع مردم در کنار زیارت، در پکتیا بر کاروانی که عازم کابل بود، در کنر، ننگرهار، کندهار، هلمند، غزني، گردیز، سید کرم، و ده ها محل دیگری بر قراء و دهات بمهای پنجصد کیلوگرامه ریختند، هر روز عده ای از افغانهای بي گناه را بخاك و خون می کشند و متصل آن با بي شرمی تمام اعلان می کنند که مخالفین دولت را کشته اند، و به عمال فرومایه خود دستور می دهند که بگویند: این مخالفین از مرزهای پاکستان وارد کشور شده اند و از پاکستان سلاح و مهمات دریافت می کنند!! همانگونه که در مورد تظاهرات شما گفتند: آشوبگران از بیرون تحریك شده اند، دستهای اجنبی درکار است، مخالفین دولت از این فرصت استفاده کردند!!

زمامداران چاکرمنش و پارلمان ساخت انگلیس هیچ اعتراضی بر این نداشتند که تپراندازی سربازان بدمست امریکائي بیش از صد نود کشته و زخمی برجای گذاشت، هیچ یکی نه گفت که چرا امریکائیها این جنایت را مرتکب شدند و بر مظاهره کنندگان غیر مسلح آتش کشودند!! اینها چه در رابطه با حوادث خونین کابل و چه سایر حوادث، همواره به نفع دشمن موضعگیری نموده و پس از هر کشتاری که بدست اشغالگران صورت گرفته، افغانها را ملامت و باعث حوادث شمرده اند و به جنایتکاران امریکائي برائت داده اند! هر کس می داند که تمامی

اداره های ساخت امریکا در خدمت منافع اجنبی بوده، امریکا برای توجیه حضور خود در افغانستان این ادارات را ساخته است، پولیس و اردو را برای جنگ علیه افغانها آموزش می دهد و مسلح می کند، پارلمان را برای آن ساخته اند تا به اشغال نظامي خود پوشش دیموکراتیك بدهند و عدم مخالفت پارلمان با ادامه اشغال افغانستان را به معنای رضایت مردم از وضعیت کنونی تبلیغ کنند، عده ای از جامه سفیدان سیاه دل را برای آن استخدام کرده اند تا چون فاخته های سفید کنار حلقه دام غرض شکار بازهای بلند پرواز بکار بگیرند، مگر نه دیدید که تمامی اینها بجای اعتراض بر جنایات امریکائیها شما را سرزنش می کردند، شما را به زندان کشاندند و شما را آشوبگر خواندند!!

این حقیقت از هیچ افغان آگاه و باشعور پنهان نیست که قیام شما عکس العملی در برابر جنایات سربازان امریکائی بود، مقاومت شکوهمند مجاهدین اسلام، به حکم ایمان و عقیده شان و بخاطر آزادی کشور از سلطه اجنبی آغاز شده است، کسانیکه مقاومت علیه اشغالگران صلیبي را به تحرکات بیرونی ربط می دهند خود غلام و برده بیگانگان اند، دیروز تحت فرمان باداران روسي شان علیه ملت خود جنگیدند و امروز زیر بیرق انگلیسها و به فرمان و دستور آنان می جنگند، بیگانه پرستانی که امنیت شان توسط نیروهای اجنبی تأمین می شود و در کنار دروازه خانه شان کوماندوهای امریکائي پهره و گزمه می کنند، اینها آزادیخواهان را به وابستگی متهم می نمایند!! اینها ناافغانان بي مروت اند که لذت آزادی را نچشیده اند، هر کسی را بر خود قیاس می کنند، مجاهدین سربلند و قامت برافراشته را نمی شناسند و از احساسات آنان آگاهی ندارند، نمی دانند که افغانهای مؤمن مرگ شرافتمندانه را بر زندگی ننگین در اسارت بیگانه، صدها بار ترجیح می دهند.

عجیب است اگر کسی اتهام وابستگی به پاکستان را به مجاهدین سر بلند نسبت دهد، در حالیکه پاکستان اکنون به پایگاه نظامي امریکا مبدل گشته است، اگر مساعدتهای پاکستان نبود نه امریکا قادر به اشغال افغانستان می شد و نه تا اکنون در کشور ما باقی می ماند، مگر اینها اطلاع ندارند که از آغاز حمله امریکا

بر افغانستان تا سقوط حکومت طالبان، هفتاد و هشت هزار پرواز نظامي نیروهای امریکائي از طریق پاکستان صورت گرفت، هر طیاره بم افگن امریکائي از میدانهای هوایي پاکستان پرواز نموده، بمهایش را بر افغانها فروریخته و به پاکستان برگشته است، اکمال نیروهای امریکائي مستقر در افغانستان تا امروز از طریق پاکستان صورت می گیرد، کرزی از پاکستان توسط هلیکوپتر های امریکائي نخست به ارزگان و بعد به کندهار انتقال یافت، زندان جهنمی گوانتانامو از مجاهدینی پر شده که توسط پاکستان دستگیر و دست و پا بسته به امریکائیها تسلیم گردیده اند. طالبان چگونه بر کشوری اعتماد خواهند کرد که به ایماء امریکائیها و برای ارضای آنان طالبان مربوط ملت خود را بقتل می رساند، در وزیرستان شمالي و جنوبی به عنوان مبارزه علیه طالبان جنگ تمام عیاری را علیه پشتونها آغاز نموده، هشتاد هزار سرباز تا دندان مسلح را به مناطق قبایلی فرستاده، بر سر مردم خود بم می ریزد، و هروز ده ها انسان مظلوم به دست آنان کشته می شود، ولی امریکا به این همه خدمتگذاری های غلام منشانه قناعت ندارد، نمی دانیم اسلام آباد بیش از این چه خدمتی می تواند انجام دهد تا قناعت واشنگتن را فراهم کند!!

امریکائیها به خوبی می دانند که از هر هزار پاکستاني نهصد و نود و نه مخالف امریکا و خواهان خاتمه حضور نیروهای امریکائي در پاکستان و افغانستان بوده، به این باور اند که امریکا در مورد کشور شان همان عزایم شومی را دارد که در مورد عراق و ایران دارد، ولی می خواهد این کشور را در پوشش دوستی کاذب و فریبنده و بدست زمامدرانش تجزیه و پارچه پارچه کند، همه شاهدیم که امروز هند و امریکا علیه پاکستان همدست شده، امریکائیها تمامی آنچه را دهلی می خواست، چه در مورد کشمیر و چه در مورد افغانستان انجام می دهد، و حکام پاکستان را به انجام آن وادار می سازد. هیچ انسان آگاهی نمی تواند این قضیه را عادی و تصادفی تلقی کند که امریکا به دهلی اجازه می دهد تا با استفاده از خاك افغانستان همانکاری را انجام دهد که پاکستان را متهم به انجام آن در کشمیر می کند، از چه کسی می تواند پنهان باشد که امروز هند از طریق

افغانستان به برخی از مخالفین پاکستان سلاح می فرستد و انفجارات در این کشور را سازمان دهی می کند. تمامی اینها از دوستی ستراتیژیك امریکا با هند، موضع مشترك علیه پاکستان و جنگ مشترك علیه اسلام و مسلمانان نمایندگی می کند.

برخی از پاکستانی ها گمان می کنند که شاید تبلیغات مسلسل برضد این کشور در رسانه های خبری افغانستان، از سوی ائتلاف شمال و کمونستها صورت می گیرد، در حالیکه تمامی این فعالیتها، هر چند از سوی ائتلاف شمال باشد و یا از سوی کمونستها و دیگران، همه به اشاره و ایمای امریکائیها و تحت حمایت آنها انجام می یابد. پلان مشترك امریکا و انگلیس این است که افغانستان را به میدان رقابتهای همسایگان کینه توز ما تبدیل کند، برای آنان زمینه سازی می کند تا جنگهای شانرا به اینجا انتقال دهند، افغانستان را به میدانی برای تلاشهای رقبای پاکستان تبدیل کنند، تمامی این اقدامات برای آن است تا در پاکستان نیز اوضاع شبیه افغانستان ایجاد شود.

اگر امریکا نمی تواند عراق نیرو مند و متحد و ایران اتمی را تحمل کند، به بهانه سلاح کشتار جمعی بر عراق تجاوز کرد، و اکنون ایران را با توسل به همین بهانه تهدید می کند، چگونه ممکن است پاکستان را به عنوان یك کشور اسلامي دارای وسایل اتمی تحمل کند؟! مگر کمال سفاهت نخواهد بود اگر کسی چنین باوری داشته باشد؟!!

خواهران و برادران!

ما از محصلین خدا پرست ننگرهار و تمامی جوانان مؤمنی که نفرت و انزجار عمیق ملت شانرا علیه اشغالگران ابراز داشته، به تظاهرات پرداخته، پرچمهای غلامی را به آتش کشیدند و خواهان آزادی کشور و خروج فوری نیروهای بیگانه شده اند، ستایش می کنیم، و بر خاینان ملي که به دستور اربابان خارجی شان بر تظاهرات بدون سلاح آتش کشوده اند نفرین می فرستیم. توصیه من به جوانان دلیر و با ایمان این است که جلو بیایند، به عنوان وارثان راستین انقلاب اسلامي، برای جهاد دیگر و انقلاب دیگر کمر همت ببندند، سهم آنان در بر پایی این انقلاب باید

سهم برانگیزنده و رهبری کننده باشد، آنها بدون شك این توانمندی را دارند، آنها قادر به انجام کارهایی اند که هیچ قشر دیگر جامعه ما توان آنرا ندارد. انقلاب اسلامی ما در نیمه راه و ناتمام مانده است که باید بدست پرتوان و مبارك جوانان مسلمان و هدفمند به سرمنزل برسد، و آرمان یك و نیم ملیون شهید تحقق یابد.

جواب من به حاکم امریکائی افغانستان جنرال ایکنبیری که گفته است نیروهای ما برای مدت طولانی در افغانستان خواهد ماند؛ این است: اگر شما حوصله ماندن درازمدت، و فرستادن تابوت های بیشتر کشته های تانرا دارید، مطمئن باش که همت و حوصله افغانهای باایمان و آزادی خواه را هرگز ضعیف و ناتوان نخواهی یافت، همواره شاهد آن خواهید بود که همت ما چون کوهها بلند است، بازوهای ما نیرومند، و روحیه مقاومت ما شکست ناپذیر، از هر افغاني باشهامت و دلیر خواهید شنید که باصدای پرصلابتش می گوید: خوب است تا آنگاه در اینجا باشید که انتقام این همه خونهای ناحق را که بدست جلادان امریکائي ریخته شده است از شما بگیریم، مطمئن باش که جهاد ما تا آن زمان ادامه خواهد یافت و روز بروز تشدید خواهد شد که تمامی نیروهای اجنبی از وجب وجب کشور ما رانده شوند، اگر امروز بطور اوسط روزانه ده - دوازده عملیات انجام می شود و شما بر یکی دو اعتراف می کنید إن شاء الله چند ماه بعدتر این عملیات دو برابر و کوبنده تر از سابق خواهد شد. تو خوب می دانی که ما هم عزم راسخ دوام این مقاومت را داریم و هم توانمندی آنرا، و برای دوام آن به کمك هیچ کسی ضرورتی نداریم، و تو خوب می دانی که نه ایران ما را کمك می کند و نه پاکستان، برعکس هم لیبرالهای ایران شما را در اشغال افغانستان همراهی کردند و هم جنرالهای پاکستان، تو می دانی که مصارف یك انفجار کنار جاده در استقبال از کاروانهای شما کمتر از صد دالر است، نه در تهیه مواد و وسایل آن به کمك خارجی نیازمندیم و نه در مصارف آن، إن شاء الله چنین جنگی را به تنهائی و تا مدتها می توان ادامه داد، اگر ما سالانه علی الاقل هزار عملیات این چنینی داشته باشیم، مصارف مجموعی آن به صد هزار دالر نمی رسد، و اگر در هر نوبت تیر ما به هدف اصابت کند که الحمد لله اصابت می کند، در آنصورت

شما باید سالانه هزار تابوت به امریکا انتقال دهید، و مصارف تان نیز باید حد اقل بیست ملیارد دالر باشد، اگر شما می توانید چنین جنگی را تحمل کنید، اگر افغانها بی همتی کنند کمر شان بشکند.

اگر انگلیسها یك قرن قبل با تمام زور آزمائی های شان نتوانستند بر افغانستان نیاکان ما حکومت کنند، ما مگر فرزندان ناخلف نیاکان غازی مان هستیم که بگذاریم پرچم های خونین شما بر فراز کشور ما در اهتزاز باشد و شما لحظه ای در این یا آن گوشه افغانستان نفسی آرام بکشید.

جواب قاطع و صریح مجاهدین به صلح طلبان کاذب این است که نه مجال تفاهم و سازش با اشغالگران وجود دارد و نه در حضور نیروهای اجنبی امکان تأمین صلح و امنیت میسر است.

پیامم به مردم خداپرست شمال این است که از کاروان مجاهدین عقب نمانند، مسئولیتهای ایمانی شانرا ادا کنند، از همراهی با کسانی خودداری ورزند که در خدمت اجنبی اند، اختلاف شمال و جنوب، و کینه و عداوت میان پشتون و غیر پشتون را عنوان می کنند، اینها خود ستیز بیگانه پرست اند. باید متوجه باشند که وضع کشور نهایت حساس و شبیه وضعیت روزهائیست که قوای اشغالگر روسي برای خروج از افغانستان آمادگی می گرفتند، باید ترتیبی بگیریم که از تکرار تجارب تلخ گذشته مانع شویم، به شما و فرد فرد ملت اطمئنان می دهم که إن شاء الله این تجارب تلخ بار دیگر تکرار نخواهد شد، چون با زوال شوروی برخی از این عوامل از میان رفت و با شکست امریکا بقیه آن از میان خواهد رفت.

به تمامی مجاهدین مخلص و صادق توصیه می کنم که وحدت شانرا حفظ کنند، به مقاومت ادامه دهند، در تمامی عملیات شان به دشمن اصلي توجه داشته، از جنگهای جبهه ای خودداری ورزند و به عملیات چریکی اکتفا کنند، مطمئن باشند که با این عملیات می توانند کمر دشمن را بشکنند و تلفاتی به آن وارد کنند که از هیچ طریق دیگری نمی توان با آن نایل شد، هیچ شکی در این نداشته باشند که با این گونه عملیات می توانند دشمن را از پا درآورند و به اخراج از کشور وادار سازند.

زنده باد مجاهدین مؤمن
پیروز باد اسلام
مرگ بر دشمنان اسلام

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۳\۲۲

بسم الله الرحمن الرحیم

مصاحبه با هفته نامه چراغ!

پاسخها به سوالات خبرنگار:

۱. شاید هر انسان آگاه و دلسوز به ملت خود این حقیقت را احساس کند که وضعیت کشور نهایت دردناك و غم انگیز است، هر روز خون ده ها افغان بي گناه و مظلوم می ریزد، دهات و شهرها بطور وحشیانه ای بمبارد گردیده اطفال، زنان و پیرمردان به قتل می رسند، نیروهای اشغالگر نه تنها قادر به تحکیم سلطه شان بر همه کشور نگردیده و از تأمین امنیت دلخواه شان عاجز شده اند بلکه خود باعث ادامه جنگ و بي امنیتی گردیده و تمامی این مشکلات را برای ملت ما ایجاد کرده اند، کسانی را بر ملت ما تحمیل کرده اند که نه ترسی از خدا دارند، نه تعهدی به کشور و نه دلسوزی ای به مردم، به چیز دیگری جز ارضای اربابان خارجی شان نمی اندیشند. اداره فاسد است و حکام اجنبی پرست و دشمن مردم خود. از احدی این حقیقت پنهان نیست که بخش بزرگ مشکلات کشور و مردم ما را مداخلات بیرونی و اشغال کشور توسط نیروهای بیگانه باعث شده است، تا زمانیکه اشغال کشور پایان نیافته، نیروهای اشغالگر بیرون نرفته و مداخلات بیرونی متوقف نشده است، جنگ ادامه خواهد داشت، بطور روزافزون تشدید گردیده و دامنه بي امنیتی ها گسترده تر خواهد شد. نه افزایش نیروهای بیگانه به خاتمه جنگ خواهد انجامید و نه کشتار بیرحمانه افراد غیر محارب، غرض ایجاد ترس و رعب، تجربه ناکام شوروی فقید این را نشان داد و تجربه خونین امریکا در عراق آنرا ثابت کرد، اگر نیروی صد و هشتاد هزار نفری امریکا و ائتلافیونش از سرکوبی مقاومت در عراق عاجز گردیده، به ناکامی خود اعتراف می کنند و برای انسحاب از آن کشور آمادگی می گیرند، افزایش نیرو در افغانستان نیز نه تنها

کمکی به آنان نخواهد کرد بلکي بر تلفات شان خواهد افزود. من وضعیت کنونی کشور را شبیه روزهائی می یابم که نیروهای شوروی برای خروج از افغانستان آمادگی می گرفتند، امریکا نیز هیچ چاره دیگری جز خروج از افغانستان ندارد، پیآمدهای خروج نیروهای امریکا از افغانستان را نیز شبیه به پیآمدهای خروج نیروهای شوروی از کشور می یابم. با این تفاوت که عمر حکومت دست نشانده امریکا در کابل کوتاه تر از عمر حکومت نجیب خواهد بود. گمان نمی کنم که امریکائیها حوصله انتقال تابوت های بیشتر از این را از افغانستان و عراق داشته باشند، چه کسی می تواند باور کند که امریکا قادر است برای چند سال دیگر نیز هر سال بیش از هشتاد ملیارد دالر مصارف جنگ در افغانستان و عراق را تحمل کند، در حالیکه خساره تجارتی امریکا پس از حادثه ۱۱ سپتمبر سالانه به هفت صد و بیست ملیارد دالر رسیده است؟!! اتحاد شوروی در ده سال جنگ افغانستان جمعاً هفتاد ملیارد دالر مصرف داشت، همین مصرف کمرش را شکست و به خروج از افغانستان وادارساخت.

۲. به شما و هر افغان آگاه از وضعیت کشور هویداست که دولت کابل فقط یك نام است، نه نزد مردم خود حیثیت و اعتباری دارد و نه نزد حامیان بیرونی اش وزن و ارزشي، حاکمان اصلي کابل سفیر امریکا در کابل و قومندان قوای امریکائي در افغانستان بوده، اینها حتی به عرایض جناب رئیس جمهور!! که از طریق کنفرانسهای مطبوعاتی تقدیم می کند!! نیز وقعی نمی گذارند و آنرا قابل اعتناء نمی خوانند. نه حضور نیروهای اجنبی و نه کمك های به اصطلاح سرشار مالي خارجی می تواند به یك حکومت تحمیلی وقعت و وجاهتی بدهد و به اعتبارش نزد مردم بیفزاید. من با این ادعا موافق نیستم که اشغالگران کمکهای سرشار مالي کرده اند!! آنچه را اینها کمك مالي تبلیغ می کنند در واقع مصارف جنگی شان است، مگر درست است که مصارف در راستای تربیه و تجهیز قوای اردو و پولیس را کمك به افغانها تلقی کرد؟ مگر روسها همین کار را نمی کردند؟ مگر مصارف بر این قطعات برای آن نیست تا تلفات نیروهای خود در جنگ با افغانها را تقلیل دهند؟ آیا افغانهای مظلومی که امروز در هلمند، ارزگان، کندهار، کنر، پکتیا،

پکتیکا، ننگرهار، لغمان، غزنی، زابل و سایر ولایات به دست این جنگجویان مزدور و اجیر و به قومنده افسران امریکائي و انگلیسی شان کشته می شوند، این حقیقت را بازگو نمی کند؟! در مقایسه با بیست ملیارد دالري که امریکا هر سال در جنگ مصرف می کند، برای بازسازی افغانستان چه مقداری کمك کرده؟ آیا مصارف دو هزار مؤسسه غیردولتی (ان جی یو) را که از مامورین آن برای امور اطلاعاتی، دعوت به مسیحیت و اشاعه فساد اخلاقی استفاده می کنند، می توان کمك به افغانها شمرد؟

۳. انتخابات زیر چتر جنگنده های ایف شانزده امریکا، در حضور سي هزار نیروی تا دندان مسلح بیگانه، و در شرایطی که موعد برگزاری آنرا اشغالگران تعین کرده، امنیت حوزه های انتخاباتی توسط سربازان آنان تأمین شده، کارت رأی دهی را آنان چاپ نموده، صندوقها را آنان ساخته اند، گذاشته اند، برداشته اند، بسته اند، باز کرده اند و شمرده اند، یا قرنطین کرده اند و یا قابل اعتبار خوانده اند، و در پایان کامیاب و ناکام را نیز آنها اعلان کرده اند... گمان نمی کنم هیچ انسان باضمیر و بااحساسی آنرا بیش از یك درامه مضحك و مسخره تلقی کند و اهمیتی به آن بدهد، چه جای آنکه آنرا انتخابات آزاد و عادلانه تلقی نماید و ارزشي به آن قائل شود. این درامه مضحك برای آن بود تا به حکومت ساخت بن، که وزارتخانه هایش به گروهای وابسته به کشورهای ۲+۲ تقسیم گردید، مشروعیت بدهند، و این ادعای جورج بش را برکرسی بنشاند که تجاوز بر افغانستان و عراق غرض تأمین دیموکراسي بوده و سربازان امریکائي با پیام دیموکراسی، آزادی و عدالت به این کشورها فرستاده شده نه برای اشغال این سرزمینها و نه برای جنگ با اسلام و مسلمانان!! مردم هوشیار و آگاه ما از ماهیت این بازی های سیاسی به خوبی آگاه اند، نه فریب این درامه های مضحك را می خورند و نه به نتایج آن ارزشي می دهند، عملاً مشاهده می کنند که این انتخابات نتوانست در وضع تغیری ایجاد کند، از پارلمان ساخت امریکا این انتظار را هرگز ندارند که از ملت نمایندگی کند، بر آزادی افغانستان تأکید ورزد، خروج فوری و بلاقید و شرط نیروهای اجنبی را مطالبه نماید و کشتار بی رحمانه افغانهای مظلوم به دست

جلادان امریکائي را محکوم کند!! آیا درست است از چنین پارلمانی انتظار آنرا داشت که در جهت اعاده صلح، خاتمه جنگ، تأمین وحدت ملي، و ایجاد فضای اعتماد و برادری نقشي بازی کند؟!! پارلمانی که فیصله اش در مورد عدم رأی اعتماد به چند وزیر، جلوگیری از برنامه های نشراتی ضد دینی و ضد اخلاقی رسانه های وابسته به نیروهای بیگانه، و رادیو و تلویزیون دولتی جائی را نگرفت، آیا درست است این انتظار را از آن داشت که در قضایای مهم ملي نقشي بازی کند؟!!

۴. اجازه بدهید در الفاظ سوال تان اندکی تصرف کنم و آنرا به این شکل در آورم: چرا قوای ائتلاف همواره دست به خشونت علیه افراد ملکی می زند؟ چون قوای ائتلاف گاه گاه نه بلکي همواره علیه افراد ملکی به خشونت متوسل شده، از آغاز تجاوز بر افغانستان تا اکنون موردی را سراغ نداریم که قوای ائتلاف در اثنای حملات تهاجمی شان از توسل به خشونت علیه مردم ملکی، بمباری قراء و دهات، و کشتار بی رحمانه اطفال، زنان و پیرمردان خودداری ورزیده و بر جنگ علیه آزادیخواهان و مجاهدین اکتفاء کرده باشند، توسل به این خشونت کار عمدی و پلان شده است، هدف از آن ایجاد رعب و خوف میان مردم است، جلادان امریکائي به خوبی می دانند که تکتیك مجاهدین در جنگ با آنان چنان نیست که جبهه جنگ باز کنند، به درگیری بالمواجه متوسل شوند، و مراکز ثابت تأسیس نموده، در اثنای هجوم دشمن از آن دفاع کنند، در صورتیکه با جنگهای چریکی، کمین گیری ها، و ماین گذاریهای کنار جاده می توانند تلفات چشمگیری به دشمن وارد کنند، چرا باید در آنجا و آنزمان با دشمن روبرو شوند که ابتکار جنگ در دست دشمن است و زمان جنگ و محل آنرا دشمن انتخاب کرده است، چرا باید ابتکار جنگ را همواره در دست خود نداشته و آنگاه دشمن را تحت ضربات خود نگیرند که غافل است و آمادگی برای دفاع از خود را ندارد؟!! مجاهدینی که تجربه جنگ با نیروهای شوروی را دارند این اشتباه را هرگز مرتکب نمی شوند که ابتکار جنگ بدست دشمن بیفتد.

۵. آنچه را اشغالگران عملیات انتحاری می خوانند در واقع عملیات شهادت

طلبانه است، اگر این عملیات برای اهداف مقدس، چون دفاع از اسلام و آزادی کشور از سلطه اجنبی‌باشد نه تنها جائز است بلکي ارزش آن بیش از آن است که مجاهدی با سلاح عادی خود، به مقابله دشمنی می رود که تعدادش ده برابر او و اسلحه اش به مراتب پیشرفته تر از اوست، چون او با این همه انتظار زنده ماندن را، هرچند ضعیف باشد، دارد، ولی در عملیات شهادت طلبانه جز رضای الهی هیچ انتظار و توقع دیگری نمی توان داشت، کسانیکه به این گونه عملیات متوسل می شوند، یا آنانی اند که راه بهتر از آن را برای رسیدن به اهداف مقدس خود سراغ ندارند، و یا به چنین کاری وادار شده اند. کسانیکه عملیات شهادت طلبانه را خود کشي تلقی نموده و آنرا تحریم می کنند، مفتی های اجیر و سیاه دل اند که دین شانرا بر دنیا فروخته اند. عجیب است که کسی عملیات نیویارك و واشنگتن را ناجائز می شمارد و آنرا محکوم می کند ولی فروریختن چندین بم پنجصد کیلوگرامه بر قریه، مسجد و محل تجمع مردم و بخاك و خون کشاندن اطفال، زنان و پیرمردان را برای کشتن یك دشمن جائز می شمارد!! مگر تعداد افغانها و عراقی های مظلومی که تا اکنون به دست جلادان امریکائي، این مدعیان کاذب آزادی و عدالت، در افغانستان و عراق کشته شده اند صد برابر کشته های حوادث نیویارك و واشنگتن نیست؟ می بینید که این انتقام را کافی نمی شمارند، و عطش شان فروکش نکرده است!! اگر از نظر اسلام و هر معیار انسانی عمل بالمثل جائز است پس امریکائیها و مفتی های اجیر شان بگویند که در برابر جنایات، وحشیگریها و بمباردمانهای شما، افغانها و عراقی ها حق و اجازه چه کاری را ندارند؟!! در رابطه به بخش دوم سوال تان باید عرض کنم که ما تا هنوز این سلسه را آغاز نکرده ایم، به داو طلبان گفته ایم که اراده تان قابل قدر و پاداش تان نزد خداوند متعال محفوظ است، ولی این کار را در آنجا و آنزمان انجام دهید که چاره دیگری نداشته و از طریق آن به هدف بزرگی نایل شوید، از نظر ما ارزش این داو طلبان برتر و بزرگتر از آن است که برای نیل به اهداف کوچك قربانی شوند. ارزش هر یکی از این جان نثاران عزیز بیش از یك لشکر است.

۲. ایجاد تنش و تشنج در روابط افغانستان و پاکستان و میان سایر کشورهای

اسلامي جزء ستراتيژی درازمدت امریکاست، آنها از وحدت مسلمانان بیم دارند، منافع شانرا در اختلاف و جنگ میان مسلمانان جستجو می کنند، حاکم، زمامدار و رهبری را دوست دارند و می ستایند که چون وسیله ای برای رسیدن به این مأمول مورد استفاده قرار گیرد، اینها بودند که جنگ ایران و عراق را باعث شدند، همسایه های افغانستان و عراق را استخدام کردند تا در هجوم بر این دو کشور اسلامي آنانرا یاری کنند، اگر همکاری این همسایه گان کینه توز نبود امریکا نه به اشغال کابل به این زودی و آسانی موفق می شد و نه به اشغال بغداد. پلان امریکا و انگلیس این است که افغانستان را به میدان رقابتهای همسایگان ما تبدیل کنند، برای آنان زمینه سازی می کنند تا جنگهای شانرا به اینجا انتقال دهند، افغانستان را به میدانی برای تلاشهای رقبای پاکستان تبدیل کنند، تمامی این اقدامات برای آن است تا در پاکستان نیز اوضاع شبیه افغانستان ایجاد شود. اگر امریکا نمی تواند عراق نیرو مند و متحد و ایران اتمی را تحمل کند، به بهانه سلاح کشتار جمعی بر عراق تجاوز کرد، و اکنون ایران را با توسل به همین بهانه تهدید می کند، چگونه ممکن است پاکستان را به عنوان یك کشور اسلامي دارای وسایل اتمی تحمل کند؟! امریکا بر این اکتفا نمی کند که پاکستان در اشغال افغانستان کمك کرد، اهداف شوم دیگری در رابطه به تمامی منطقه دارد.

۷. کابینه علاقه داری کابل توسط کشورهائی ساخته شده که در بن جمع شدند و گروههای وابسته به خود را در آنجا گردآوردند و امضاهای شانرا در پای موافقت نامه خود گرفتند، سهم هر یکی به اندازه سهم شان در جنگ تعین شد، هر تغیری در این کابینه به موافقه و هدایت این کشورها صورت می گیرد، تغیر در کابینه نه از صلاحیتهای رئیس جمهور است و نه از صلاحیتهای پارلمان، رئیس جمهور و پارلمان برای آن است تا در پای هر امریه آنان امضا کنند. اگر در زمان اشغال افغانستان توسط قوای شوروی جز کمونستها کسی دیگر نمی توانست به کابینه راه بیابد، خیلی سفاهت خواهد بود اگر انتظار آنرا داشته باشیم که جز سیکولر های مورد نظر اشغالگران کسی دیگر به کابینه راه بیابد.

۸. تا زمانیکه نیروهای امریکائي بر مقدرات کشور ما حاکم اند، هر اداره ای

باید مهر امریکائي بر پیشانی خود بخورد، و در رأس آن کسی قرار گیرد که از نظر امریکائیها و در معیارهای آنان شایسته این مقام است. اگر امریکائیها دیدند که افغان امریکائي دارای عبا و قبا و دستار و پکول برای شان مفید تر است، و به حکومت دست نشانده شان وجهه اسلامي و افغانی می دهد، این کار را بلادرنگ می کنند، ولی اگر دیدند که نسبت به اینها کمونست ها خوبتر، بهتر و صادقانه تر خدمت می کنند، در جنگ با افغانها نیز مهارت و استعداد و آمادگی بیشتر دارند، اینها را جلو می آورند، و اگر بر اینها بی اعتماد شدند و گمان بردند که بازهم نسبت به غرب به مسکو متمایل اند، به کسانی آنانرا تعویض می کنند که در کاباره های غرب بزرگ شده اند، نه دینی دارند، نه اخلاقی و نه نسبت به ملت و وطن تعهدی، اعضاء ستره محکمه نمی تواند یك استثناء باشد، جورج بش از این ناحیه تحت فشار مطبوعات غربی بود که چرا تا هنوز در رأس ستره محکمه کسانی قرار دارند که دستار بر سر دارند، و طالب نما اند!!

۹. ارتداد را نمی توان به عنوان پدیده جدا از حالتی تعریف کرد که اشغال کشور توسط نیروهای اجنبی ایجاد کرده است، اشغالگران اسلام را به عنوان مانع اصلي در راه سیطره کامل بر افغانستان شناخته اند، روسها در برابر اسلام بر ماتریالیزم ترکیز داشتند و امریکائیها بر سیکولریزم، هر دو ارتداد را تشویق می کردند، تفاوت در این است که روسها به بیزاری از مذهب و خدا ستیزی دعوت می کردند ولی امریکائیها به مسیحیت مسخ شده ای دعوت می کند که هر کاری در آن جائز است، کفاره تمامی گناهان را مسیح با قربانی خود داده است، محبان مسیح مطمئن باشند که در برابر هیچ گناهی مواخذه نخواهند شد!! مگر برای جسارت بر گناه مشوق بهتر از این را سراغ دارید؟ کسانیکه به سوی ماتریالیزم روسي می رفتند اگر مذهب نداشتند، مسلك و شعار داشتند، برای این مسلك و شعارهای شان حاضر بودند علیه ملت و مردم خود بجنگند، ولی آنانکه به دام مسیحیت می افتند، شعار شان آزادی از تمامی قیدهاست، حلال و حرام و خوب و بدی را نمی شناسند، به هیچ چیز مقدسی باور ندارند، برای هیچ هدفی حاضر به قربانی نیستند!!ای کاش اینها پس از مطالعه بایبل به مسیحیت رو می آوردند و مرتد می

شدند، آنها نخست مسیحی می شوند بعد اگر فرصت یافتند بایبل را نیز می بوسند، من بایبل این کتاب مقدس جورج بش و تونی بلیر را مطالعه کرده ام، باور کنید آنرا مجموعه ای از قصه های مضحك و بیهوده ای یافته ام که هیچ انسان عاقلی آنرا به عنوان کتاب مقدس نخواهد پذیرفت. باور کنید من به تمامی کساني برائت می دهم که از بایبل، کلیسا و پاپ بغاوت کردند، و تصور ی را که بایبل از خدا ارائه کرده نپذیرفته اند، چنین تصوری را هیچ انسان عاقلی نمی پذیرد، بایبل به خدایان سه گانه باور دارد، خدا را شبیه انسان می خواند، می گوید خدا و یا فرزندش در چهره مسیح به زمین آمد، از مریم تولد شد، طفل بود به جوانی رسید، به صلیب کشیده شد، بر دست و پایش میخها کوبیدند، بر پشت و پهلویش تازیانه خورد، کشته شد، دوباره زنده شد، و این همه برای آنکه خون او کفاره گناهان تمامی مسیحیان باشد!! ما قاضی ای را بی انصاف و ظالم می خوانیم که مجرمی را معاف کند و بی گناهی را مجازات نماید، و یا یکی را به خاطر دیگری مکافات یا مجازات کند، مگر ممکن است خدای عادل به این خاطر به کشته شدن یگانه فرزند و تعذیب و شکنجه اش رضایت داده است تا خون او کفاره ای برای تمامی مسیحیان باشد؟!! مگر چنین قضاوتی سخت ظالمانه و مغایر عدالت نیست؟

امریکا می خواهد در مقابله با اسلام (به اصطلاح آنان بنیاد گرائی اسلامي) تمامی گروههای مرتد را استخدام کند، اگر در کابینه فعلی سهم قابل ملاحظه ای به کمونستها داده شده دلیل آن همین است، درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری، اعتراف معلنش، دستگیری اش، عکس العمل فوری و جدی جورج بش، تونی بلیر، پاپ و دیگران ، رهائی بلاتأخیرش و اعزامش به ایتالیا؛ برای آن بود تا به افغانهائی که مرتد شده اند و به مسیحیت رو آورده اند، ولی از بیم عکس العمل مردم ارتداد شانرا اظهار نمی کنند، اطمئنان بدهند که اکنون افغانستان در اختیار رفقای شماست، حکومت و زمامدارانش یا چون شما اند و یا در خدمت شما، هیچ کسی نمی تواند به جرم ارتداد شما را محاکمه کند، استخبارات ایتالیا موظف شد تا عبدالرحمن پنجشیری را آماده کند که ارتدادش را برملا سازد، به زندان

کشانده شود، در محضر محکمه به ارتدادش اعتراف کند، جریان محاکمه در رسانه های خبری وسیعاً منعکس شود، تمامی مردم از قضیه آگاه شوند، مقامات حکومتی امریکا، انگلستان، ایتالیا، کانادا، استرالیا و دیگران به سویه رؤسای جمهور عکس العمل جدی و فوری نشان دهند، و بر رهائی فوری او تأکید ورزند، رها شود، ایتالیا به او پناه بدهد، تا از این طریق ترس و بیم کسانی از میان برود که جرأت اعلان ارتداد شانرا ندارند، ارتداد در افغانستان پدیده ایست که به ستراتیژی دراز مدت نیروهای صلیبي در مقابله با اسلام گره خورده است، غرب بیداری امت اسلامي را تهدید جدی به منافع استعماري خود می شمارد، آنها حاضر نیستند بساط سلطه سیاسي، نظامي و اقتصادي شان بر کشور های اسلامي برچیده شود، برای دوام وضع موجود و جلوگیری از قیامهای آزادیخواهانه با تمام نیروی خود وارد معرکه شده، هجوم بر افغانستان و عراق و اصرار بر ادامه جنگ از همین تصمیم شوم مایه می گیرد.

۱۰. مواقف کشورهای چین، پاکستان، ایران و روسیه در مورد حمله امریکا بر افغانستان و ادامه حضورش در این کشور برای همه واضح است، موضع چین نرم و ملایم است، با حمله مخالفت نکرد، ولی از همکاری نیز خودداری ورزید، افغانها این انتظار را نداشتند که روسیه و ایران از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کنند، در جلسه بن شرکت ورزند و به گروهای افغانی تحت حمایه خود دستور بدهند که در اشغال افغانستان با امریکا کمك کنند و چون نیروهای زمینی امریکا علیه مردم خود بجنگند، تغییر موضع حکومت جدید ایران، هر چند مطابق انتظار نیست، و تنها از این صحبت دارد که تقسیم الاوقاتی برای خروج نیروهای بیگانه از افغانستان ارائه شود، با آنهم تغییر خوشایندیست، پاکستان تا اکنون بر موضع همکاری مجدانه با امریکا متعهد است و از هیچ خدمتی دریغ نمی ورزد. روسیه در موضعی قرار ندارد که مخالفین امریکا را کمك کند، دیدید که دو کشور خیلی نزدیك به روسیه، یوگوسلاویا و عراق با چه سرنوشتی مواجه گردیدند، و عکس العمل مسکو در برابر آنها چگونه بود؟! زمانیکه در تهران بودم، هیئت روسي در روزهای نخست حمله امریکا بر افغانستان به ملاقاتم به منزل آمد، گفتم آیا

همکاری شما با امریکا تعجب آور نیست؟! آیا مناسب نبود از مخالفت با مقاومت افغانها علیه امریکا خودداری ورزیده و در عوض بر عدم تجاوز بر افغانستان تأکید می کردید؟! این امکان وجود دارد که افغانستان به ویتنام دیگری برای امریکا مبدل شود، مگر این به زیان شماست؟... چندی بعد سخنان ولادیمیر پوتین را شنیدم که می گفت: روسیه می توانست به مخالفین حضور امریکا در افغانستان بپیوندد، و به دعوت در این زمینه جواب مثبت بگوید،اگر این کار را می کرد، عواقب آن واضح بود، اما از آن خودداری ورزید...)!!! با کمال صداقت به شما می گویم که از هیچ کشوری، هیچ نوع کمکی دریافت نکرده ایم. مگر کشوری را سراغ دارید که مجاهدین مسلمان را کمك کند؟! لیبرالهای ایرانی می خواستند مرا به امریکا تسلیم کنند، جنرالهای پاکستاني از دستگیری اقارب بنده و سپردن شان به امریکا دریغ نورزیدند!! تعداد زیاد افراد حزب توسط سی آی ای و ایف بی آی در پاکستان دستگیر و به بگرام و گوانتانامو انتقال یافته اند!!

۱۱. نقش انگلیس ها در حمله بر افغانستان و عراق و حوادث فلسطین باید از هیچ کسی پنهان نباشد، اگر بگوئیم نقش محرك اساسی را داشت و دارد مبالغه نکرده ایم، انگلیسها تجارب زیادی از دوران اشغال این منطقه توسط بریتانیای کبیر دارد، امریکا تازه به آن مرحله رسیده است، به حرفهای استاد خود وقع می گذارد، و از تجاربش استفاده می کند. حضور تعداد کم نیروهایش در افغانستان و عراق را نباید به معنای نقش ضعیفش در جریانات بگیریم، این به محدودیت امکاناتش بر می گردد، نه به چگونگی نقشش، از وضع پیداست که امریکا به خروج نیروهایش از افغانستان و عراق وادار شده است، می خواهد جایش را به بریتانیا و ناتو تخلیه کند. فشار داخلی و خارجی بر امریکا روبه فزونیست تا نیروهایش را فراخواند، تلفات و مصارف جنگ امریکا در افغانستان و عراق به حدی بالا رفته است که دوام آن برای مردم امریکا قابل تحمل نیست، به حرفهای جنرال ایکنبیری و کوندولیزارایس که از دوام حمایت واشنگتن از اداره کابل و ادامه حضور نظامي در افغانستان صحبت کرده اند اهمیتی ندهید، ما افغانها این حرفها را در آن زمان نیز از مسکو می شنیدیم که پس از چند هفته ای خروج قوای

روسي از افغانستان آغاز گرديد.
۱۲. من انگليسها را در دشمنی با اسلام و مسلمانان شديد تر و خطرناکتر از امريکا می شمارم، سابقه دشمنی اش خيلی طولانی است.
۱۳. آيا شما و کسی ديگر از افغانها اداره علاقه داری کابل را در موقعيتی می يابيد که به کسی عفو کند، و چنين عفوی ارزشي داشته باشد، ای کاش روزی فرارسد که قضاوت در باره آنانکه امروز بر کرسی قدرت نشانده شده اند و آنانکه مورد خشم اربابان اين اداره قرار گرفته اند، به ملت بيدار و هوشيار ما موکول شود، إن شاء الله اين روز بزودی فراخواهد رسيد، باور داريم که تمامی افغانهای خدا پرست و وطن دوست بر کسانی نفرين می فرستند که در خدمت اجنبی اند و برای منافع بيگانگان عليه ملت خود می جنگند، و کسانی را ارج می گذارند که در کنار ملت مظلوم خود ايستاده اند و برای آزادی کشور قربانی می دهند.
۱۴. با القاعده نه ارتباط تنظيمی داريم و نه ائتلافی، پس از حمله امريکا بر عراق القاعده مراکز و اکثريت افرادش را از افغانستان و ساير نقاط به عراق انتقال داده است، هر قريه عراق به پناگاه و مرکز القاعده تبديل شده است، ديگر ضرورت چندانی به داشتن مراکز و پايگاهها در کشور ما ندارد، اگر ديروز محدود به افغانستان بود امروز به يك حرکت جهانی تبديل شده است. به شما بهتر معلوم است که طالبان قبل از ديگران با حزب اسلامي جنگيده اند، اکنون نيز نه معاهده ای با اين گروه داريم و نه ائتلافی، البته از تمامی آنانکه برای آزادی کشور شان می جنگند تقدير و تمجيد نموده و بر وحدت و همکاری ميان آنان تأکيد می ورزيم. در اثنای حمله امريکا بر افغانستان و قبل از آن ارتباطاتی با ما گرفته شد تا در جنگ عليه طالبان شرکت کنيم، جواب صريح و قاطع بنده اين بود که نمی خواهيم هيچ افغانی بدست بيگانه ای کشته شود، هر چند بدترين دشمن ما باشد، صد سال حکومت هموطن مخالف و رقيب خود را بر يك روز حکومت اجنبی بر کشور خود ترجيح می دهيم. برای من مايه تعجب بود که ائتلاف شمال حکومت امريکائي را بر حکومت طالبان هموطن شان ترجيح دادند و امريکا را در اشغال افغانستان کمك کردند!!

۱۵. از نظر ما آتش زدن به تأسیسات عام المنفعه از قبیل مکتب، کلینیك و غیره مردود است، و در تضعیف سلطه اشغالگران و حکومت دست نشانده شان تأثیر خاصی ندارد، برعکس به دشمن مجال آنرا می دهد تا از آن استفاده تبلیغاتی کند، ولی باید متوجه باشیم که ارزش این تأسیسات برابر چند قطره خون افغانها نیست، عجیب است که کسی این آتش زدنها را محکوم می کند ولی اعتراضی بر این ندارد که هر روز ده ها افغان مظلوم و بی گناه به دست جلادان امریکائي به خاك و خون کشانده می شوند!! آیا از افغانها این انتظار را دارند که در برابر جنایات امریکا شکیبا بوده، مزاحم شان نشوند و بگذارند فرزندان ما را طبق میل خود تربیه کند و به هر جانبی خواسته است سوق دهد؟ مسئولیت تمامی این حوادث ناخوش آیند به برخورد وحشیانه اشغالگران سفاك برمی گردد، آنها به مقدسات و عنعنات ما هتك حرمت می کنند، در پی گمراه کردن نسل جوان کشور اند، نصاب تعلیمی دلخواه شانرا تحمیل کرده اند و با تمام توان خود مصروف اشاعه فساد اخلاقی اند، عکس العمل در برابر این اقدامات امر طبیعی است. کسیکه خانه مرا ویران می کند از من چه انتظاری باید داشته باشد، عکس العمل بالمثل یا چیزی دیگر؟

۱۶. تمامی اعضای حزب بر تعهد شان با خدا، مردم و حزب شان وفادار اند، عدول از مواضع اسلامي شانرا گناه نابخشودنی تلقی می کنند، ترك جهاد را چون ترك نماز می خوانند، سازش با دشمن را حرام می شمارند و نسبت به آرمانها و شعارهائیکه از سال ۱۳۴۸به این سو عنوان کرده اند و در خم و پیچ این مبارزه طولانی به آن وفادار مانده اند، مثل سابق متعهد اند.

۱۷. پیامم به ملت سربلند و آزاده افغان این است که کشور به قیام مسلحانه دیگری ضرورت دارد، از طریق دیگری نمی توان به آزادی، عزت و سربلندی رسید، با دشمن لجوج و بی رحمی که از میله تفنگ با تو صحبت می کند، نباید از طریق دیگری جز میله تفنگ صحبت کرد. جوانان مؤمن را دعوت می کنم تا نقش تعین کننده ای در مقاومت داشته و مسئولیتهای بزرگ ایمانی شانرا ادا کنند. به آنانکه خواهان خاتمه جنگ، اعاده صلح و تأمین وحدت ملي اند می گوئیم که این

اهداف فقط زمانی تحقق خواهد یافت که نیروهای بیگانه کشور ما را ترك بگوید، مداخلات بیرونی متوقف شود، افغانها دست برادری به هم بدهند، هیچ گروهی برای سرکوبی رقیب خود به بیگانه پناه نه برد و راه را برای مداخله اش باز نکند، به ملت ما موقع آن داده شود تا سرنوشت خود را خود تعین کند و قیادت مورد اعتمادش را انتخاب نماید، هر گروه و هر شخصیتی به جایگاهی که از سوی ملت برایش تعین می شود قناعت کند و از طرق ناروا و به کمك اجنبی در پی رسیدن به جایگاه دلخواهش نباشد. به تمامی افغانها اطمئنان می دهم که إن شاء الله کشور ما به زودی آزاد خواهد شد و نیروهای اشغالگر به ترك وطن عزیز ما وادار خواهند شد، مجاهدین مصمم اند و با خدای خود تعهد کرده اند که تا آخرین مرمی و تا راندن آخرین سرباز نیروهای اجنبی به مقاومت شان ادامه دهند.

۱۸. از زوال خلافت اسلامي به این سو و در جریان سه قرن گذشته، و پس از آنکه خلافت اسلامي به کشور های کوچك کوچك تجزیه و میان کشور های غربی تقسیم گردیده و به مستعمرات آنان و ماركیت مصنوعات و بازار فروش اسلحه شان تبدیل گردید، غرب همواره از این مانع شده است تا کشور آزاد، نیرومند و مستقلی به وجود آید و راه برای وحدت امت اسلامي و اعاده عظمت گذشته اش باز گردد، غرب نه عراق نیرومند را تحمل می کند و نه ایران دارای انرژی و سلاح اتمی را، اگر مقاومت مجاهدین در افغانستان و عراق مانع هجوم امریکا بر ایران نمی شد بدون شك بسوی ایران نیز جلو می رفتند. حرفهای آقای خاتمی برای بنده مایه تعجب بود که می گفت: ما در برابر همکاریهای ایران با امریکا در افغانستان و عراق، منتظر پاداش بودیم!! شاید او متوجه نبود که این همکاری چه پیآمدهای برای ایران خواهد داشت و پاداش امریکا به آنان چه خواهد بود.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵۱۴۱۳

بسم الله الرحمن الرحيم

توصیه هایی به محقق نسب و رفقایش

چند روز قبل یکی از دوستان طی نامه ای نظر بنده را در رابطه به بحث جنجال برانگیز محقق نسب در مورد ارتداد ، معنا و مصداق آن و چگونگی اش از دیدگاه قرآن و روایات جویا شد ، با آنکه ماهها از زمان هنگامه مذکور سپری شده ، ولی به دلیل احترام به خواست این برادر عزیز و با توجه به اینکه این مبحث با وضع موجود کشور ما ارتباط تنگاتنگی دارد ، پاسخ آنرا مفید شمردم.

قبل از آغاز بحث باید بنگریم که چه چیزی محقق نسب و رفقایش را واداشته تا این نوع بحثها را آغاز کنند ؟ مگر کسی به جرم ارتداد محاکمه و مجازات شده و دفاع از او این بحثها را باعث شده؟ آیا اکنون قدرت در دست کسانیست که از مسئله ارتداد چون شمشیر برنده ای استفاده خواهند کرد؟ مگر امروز سی هزار سرباز تا دندان مسلح نیروهای صلیبي، حامی ارتداد و مرتدین، بر مقدرات کشور ما حکومت نمی کنند؟ مگر این شمشیر های برنده امروز در دست مرتدین قرار ندارد؟ آیا ایشان زیر بالهای طیاره های بی پنجاه و دو از هر نوع مصئونیت برخوردار نیستند؟ و آیا در عوض آنان امروز مسلمانان واقعی به نام بنیادگرایان؛ مجرم و مستحق تعقیب، مجازات و محاکمه شمرده نمی شوند؟ کدام مرتدی به زندانهای امریکا در افغانستان و گوانتانامو کشانده شده؟ آیا درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری و دفاع جورج بش، تونی بلیر، و رؤسای جمهور و صدراعظمان کشورهایی چون ایتالیا، کانادا، استرالیا، و پاپ از او و رهایی فوری و بلاتأخیرش و اعزامش به ایتالیا کافی نیست که مرتدین تشویشي نداشته، و مطمئن باشند که امروز حکومت دست نشانده امریکا در کابل در

خدمت آنان است، نه کسی قادر به محاکمه آنان است و نه مجازات ایشان؟ با این همه چه چیزی باعث شده تا محقق نسب و رفقایش این نوع بحثها را به مطبوعات بکشند؟ شاید هیچ افغانی این گمان را نکند که این بحثها انگیزه غیر سیاسی داشته، به حضور نیروهای بیگانه در کشور ما و عزایم و اهداف استعماري این نیروها بی ارتباط باشد و از احساس درونی اشخاصی چون محقق نسب نشأت کرده است، آیا کسی این حرفها را باور خواهد کرد که: مسئله ارتداد در طول تاریخ اسلام به عنوان شمشیر برنده در اختیار قدرتهای استبدادی بوده که برعلیه دانشمندان، اصلاح طلبان، و منتقدان نظام حاکم به کار رفته و نا بهنجاریهاری های اجتماعی، سیاسی، مذهبی و فجایع داخلی را به وجود آورده است؟!! اگر محقق نسب این حرفها را در زمان اقتدار طالبان می گفت شاید کمتر مورد اعتراض قرار می گرفت؛ ولی در شرایطی که مرتدین به قدرت رسیده اند، نوازش می شوند، جوایز افتخار دریافت می کنند، با القاب قهرمان مفتخر می شوند، طرح چنین بحثی بی مورد و سوال برانگیز است!! به یقین می توان گفت که این بحثها به هدایت نیروهای اشغالگر و برای اهداف شومی آغاز گردیده است. هدف این است که ترس و بیم آنانکه مرتد شده اند ولی جرأت نمی کنند ارتداد شانرا برملا سازند، از میان برود، ارتداد شانرا اعلان کنند و مطمئن باشند که چون عبدالرحمن پنجشیری و محقق نسب نه کسی توان و مجال محاکمه آنانرا خواهد داشت و نه مجازات شانرا!!

محقق نسب در مقاله اش سعی کرده است حساسیتهای مذهبی میان شیعه و سنی را برانگیزد، حرفهائی از مراجع مجهول شیعه و سنی را علیه همدیگر به صیغه ای آورده است که هر خواننده شیعه اش را علیه سنی و سنی را علیه شیعه شدیداً تحریك کند، و این همانکاریست که امروز امریکائیها و انگلیسها در عراق می کنند، در منطقه سنی نشین در مساجد انفجارات می کنند و آنرا کار شیعه ها می خوانند و در منطقه شیعه نشین زیارتگاهی را منفجر می سازند و آنرا به سنی ها نسبت می دهند، همانکاری که انگلیسها در دوران اشغال هند می کردند، شبانگاه در مسجد جسد متعفن خوگ مرده را می انداختند و در درمسال گاو مرده

را، هر دو را با هم می جنگاندند و از وحدت شان علیه اشغالگران مانع می شدند. این سلسله را انگلیسها در افغانستان نیز آغاز کرده اند، قطعاتی از ملیشه ها و اردوی مزدور را که از ملیتهای غیر پښتون درست کرده اند به مناطق پښتون نشین در شرق، جنوب و جنوب غرب می فرستند و علیه پښتونها می جنگانند، اینها همه برای آن است که تحریك حساسیتهای قومی و مذهبی به نفع اشغالگران بوده و کسانیکه در شرایط موجود کشور مصروف چنین کاری اند از سوی اشغالگران مؤظف شده اند.

محقق نسب در رابطه به بحث ارتداد نه روایات را معتبر می خواند و نه آراء فقها را شایسته اعتناء و التفات، ادعا می کند که این موضوع را باید در روشنائی آیات قرآن به بحث گرفت او چند فقره مربوط چند آیه را مستمسك خود قرار داده و با استناد به آن ادعا کرده است که قرآن اجازه ارتداد را داده است و آنانکه ارتداد را جرم می خوانند و مرتد را مستحق مجازات، اشتباه کرده اند. او اینها را روضه خوانها، واعظ ها، و ملا های متحجر خوانده که گویا اسلامي را می آموزند که از قعر جهل، و بی خردی بدر آمده و از عقب مانده ترین و ارتجاعی ترین اندیشه ها تغذیه می کند، و در نهایت دست آوردی جز ارتجاع، فقر، بی سوادی، تبعیض و فساد ندارد!!

تاخت و تازهای جسورانه محقق نسب بر روضه خوانها، واعظ ها و ملا ها، و اسلامي که اینها می آموزاند و می آموزانند، خیلی خیلی تعجب برانگیز است، مگر می توان باور کرد که محقق نسب بدون تشجیع و تشویق از سوی اربابان قدرت در کابل به چنین جسارتی متوسل شده است؟ این اربابان قدرت بدون شك آنهایی نیستند که در اداره حکومت کابل به عنوان رئیس و وزیر استخدام شده اند، بلکي آنهایی اند که این اداره را تحمیل کرده و با سی هزار سرباز مسلح حفظ می کنند.

استناد محقق نسب بر آیات در تمامی موارد مذکور و بدون استثناء اشتباه آمیز و نادرست است، نه از اصل آیت انتباه درست گرفته است و نه به شکل معقولی بر آن استدلال کرده است، اکثراً نیمی از آیت را بدون توجه به قبل و بعدش

ذکر کرده، و از آن مستمسکی برای اثبات ادعای خود ساخته است، در حالیکه چنین معامله ای نه تنها غیر عالمانه و نادرست است بلکي تلاش ناروا و افترا بر صاحب کلام تلقی می شود. هر بخش يك آيه جزء يك کلام جامع و مکمل بوده برای بیان مفهوم حقیقی آن باید مجموع کلام را در نظر داشته و در روشنائی بقیه بخشها به شرح آن پرداخت، لا اکراه فی الدین، لکم دینکم ولی دین، فمن شاء فلیؤمن و من شاء فلیکفر، هدینه النجدین، اما شاکرا و اما کفورا ... که محقق نسب بر آن استناد کرده است، هر یکی جزء يك کلام است، که او قبل و بعدش را حذف کرده، و الفاظی را از میان آنها اخذ نموده که او را در اثبات ادعایش کمك کند، این به آن شباهت دارد که کسی بگوید: در قرآن آمده است که:

لاتقربوا الصلوة !! به نماز نزدیك مشوید...

ویل للمصلین، وای بر نمازگزاران...

در حالیکه اصل کلام اینگونه است: لاتقربوا الصلوة و انتم سکری: در حالیکه مدهوش و مستید به نماز نزدیك مشوید...

ویل للمصلین الذین هم عن صلاتهم ساهون: وای بر نمازگزارانی که از نماز شان غافل اند

استدلال محقق نسب بر چند فقره و نیمی‌از چند آیه کلا شبیه به گفته مذکور است، هیچ یکی از آیات و فقراتی که او مستمسك خود قرار داده و به نفع آزادی ارتداد بر آن استناد کرده است، مربوط به بحث ارتداد نیست، کسیکه از الف بای قرآن واقف باشد این جسارت را نخواهد کرد که اینها را به مبحث ارتداد ارتباط دهد و از آن آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن را ثابت کند!! تعجب آور است که جناب محقق نسب چگونه به چنین جسارتی متوسل شده؟ در کدام تفسیر قرآن خوانده که اینها بر آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن صحه می گذارد؟ گمان نمی کنم جز محقق نسب کسی دیگر یافت شود که چنین جسارتی را مرتکب شده و چنین رأیی را ارائه کرده باشد!!

در مورد استدلال او بر این فقره ها، که شاید از دیدگاه او مهمترین بخش مقاله اش باشد، و شاید گمان کرده است که او را در اثبات ادعاهایش کمك

خواهد کرد ، با اختصار به جناب ایشان و رفقایش می گویم:

• لکم دینکم ولی دین: برای شما دین تان و برای من دینم، جزء سوره الکافرون است که پیغمبر علیه السلام آنرا سوره برائت از مشرکین می خواند ، در واقع این سوره و بطور خاص این آیه از مصالحه نه بلکي از مقاطعه بحث می کند ، هدفش سازش و مصالحه با دشمن نیست، هدفش اعلان برائت از مشرکین و دین و مذهب و معبودان شان است، به ارتداد هیچ ربطی ندارد. این سوره در سالهای نخستین بعثت پیامبر علیه السلام نازل شده است، در زمان نزول این سوره کسی از میان مسلمانان مرتد نشده، در واقع این مسلمانان بودند که از دین حاکم بر فضای مکه، از دین کهنه أباء و اجداد خود ، بغاوت نموده به اسلام گرویدند ، زمانیکه سرادران بی رحم قریش نتوانستند با اعمال شکنجه و تعذیب و ایجاد فضای رعب و ترس، از گسترش روزافزون اسلام مانع شوند ، حیله ای بکار بردند ، خواستند از طریق مصالحه و سازش این نهضت الهی را مهار کنند ، به پیامبر علیه السلام پیشنهاد صلح کردند و این سوره در جواب پیشنهاد مشرکین مبنی بر مصالحه و سازش نازل شده و طی آن به این پیشنهاد جواب رد داده شد.

• لااکراه في الدین فقره اول آیه **۲۵۶** سوره البقره است: لا إِكْرَاهَ فی الدِّینِ قَد تَّبَینَ الرُّشدُ منَ الغَیِّ فَمَن یَکْفُرْ بِالطغُوت وَ یُؤْمن بِاللّه فَقَد استَمْسك بِالْعُرْوَة الْوُثْقَی لا انفصامَ لَهَا وَ اللّهُ سمیعٌ عَلیمٌ * در (پذیرش) دین اکراه و اجباری نیست، یقیناً که راه رشد وهدایت از گمراهی آشکار شده، پس هر کي از طاغوت انکار کند و به خدا ایمان آورد بر دستآویزی محکمی چنگ زده است که قطع شدنی نیست، و خداوند دانای شنواست.

در این آیه بر عکس ادعای محقق نسب بحث از ایمان آوردن است نه ارتداد و کافر شدن، اشعار بر این دارد که ایمان کسی پذیرفتنیست که نخست از بندگی طاغوت (حکمران باغی و سرکش) بغاوت کند ، سپس به خدا ایمان آورد ، کسیکه با وجود ادعای ایمان به خدا و آخرت، بنده طاغوت است، از او اطاعت می کند ، فرمان می برد و فیصله اش را در قضایای زندگی می پذیرد، نه ایمانش در معیارهای قرآن ارزشی دارد و نه ادعایش قابل پذیرش. یعنی کسیکه در سایه

حکومت غیر اسلامی زندگی می کند، به چنین زندگی رضایت می دهد، به قوانین چنین حکومتی سر اطاعت خم می کند، و برای حل و فصل مشاجراتش به محاکم این نظام رجوع نموده به فیصله هایش گردن می نهد، ادعای ایمانش به خدا و آخرت دروغین بوده، در معیار های الهی هیچ وزن و ارزشي ندارد.

- فمن شاء فليؤمن و من شاء فليكفر نیز جزء آیه ای است که از آزادی انسان در انتخاب یکی از دو بدیل ایمان و کفر بحث می کند و می فرماید که خداوند کسی را به انتخاب یکی از این دو وادار نمی کند، خداوند انسان را چنان آفریده که می تواند به انتخاب خود راه کفر و یا ایمان را انتخاب کند، هیچ جبر و اکراهی درکار نیست، این آیه به بحث جبر و اختیار مربوط است و به آزادی ارتداد هیچ ربطی ندارد، کل آیه این است:

وَ قُلِ الْحَقُّ من رَّبِّكمْ فَمَن شاءَ فَلْيُؤْمن وَ مَن شاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنّا أَعْتَدْنَا للظلمينَ نَاراً أَحَاطَ بهمْ سرَادقُهَا وَ إِن يَستَغيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كالْمُهْلِ يَشوِى الْوُجُوهَ بِئْس الشرَاب وَ ساءَت مُرْتَفَقاً * الكهف: ۲۹

و بگو حق همانست که از سوی پروردگارتان است، پس هر كي خواسته است ایمان آورد و هر كي خواسته است کافر شود، ما برای ستمگران آتشي مهیا کرده ایم که پرده هایش آنانرا فراخواهد گرفت، و اگر فریادرسی را به کمك بطلبند با آبی فریادرسی شان شود که چون مس گداخته ای بوده و روها را بریان کند، چه آشامیدنی بدی و چه اقامتگاه زشتی؟!!

مفهوم واقعی و مشرح این آیه را زمانی می توان به خوبی درك کرد که به آیه قبل از آن نیز متوجه باشیم، در آیه قبل از آن آمده است که در همراهی و کنار کسانی شکیبا باش که پگاه و بیگاه پروردگار شانرا می پرستند، مبادا در جستجوی آرایش و متاع دنیا به آنان بی التفاتی نمائی، و از کسی پیروی مکن که دلش را از ذکر خود غافل کرده ایم، و از هوسش پیروی نموده و کارش افراط و از

حد گذريست.

يعنى التفات و اعتنايت به مؤمنان مخلصى باشد كه همواره مصروف پرستش و نيايش پرودگار خود اند، همواره بايد در كنار ايشان باشي، و دشواريهاى همراهى با ايشانرا تحمل كنى، و بخاطر اغراض دنيوى به كسانى متمايل نشوى كه خدا را فراموش كرده اند، بنده هوس اند و از حد تجاوز مى كنند، حق همين است كه پردگارتان مى فرمايد، اين را به ميل و خواست مخاطبين دعوتت بگذار كه ايمان مى آورند و يا كافر مى شوند، تو وظيفه ات را انجام بده، حقيقت را ابلاغ كن، اعتنايى به اين نداشته باش كه عكس العمل ايشان چه خواهد بود، مطمئن باش كه انجام ستمگرانى كه با حق به مخالفت مى پردازند و راه دشمنى با دعوت الهى تو را انتخاب مى كنند، آتش فراگير دوزخ است.

از جناب محقق نسب مى پرسم: از كجاى اين آيه جواز ارتداد از ديدگاه قرآن را استنباط كرده اى؟ مگر اين تمسك خيلى مضحك نيست؟!

همچنان آيه (وَ هَدَيْنَهُ النَّجْدَيْنِ * البلد:۱۰) به هدايت فطرى اشاره دارد، مرادش اين است كه خداوند در فطرت انسان و در ضمير ناخودآگاهش استعداد تفكيك خوب از بد، مفيد از مضر و شايسته از ناشايسته را به وديعت گذاشته است، به حكم همين ملكه است كه با مشاهده برخورد ميان دو انسان ظالم و مظلوم، نسبت به يكى احساس همدردى و دلسوزى مى كند و نسبت به ديگرى احساس انزجار و نفرت، مى خواهد مظلوم را يارى كند و ظالم را مجازات، اگر در انسان چنين ملكه اى وجود دارد كه او را به قضاوت ميان دو طرف وامى دارد، مگر پروردگارى كه انسان را آفريده است و اين استعداد را در انسان به وديعت گذاشته است، به چنين صفتى متصف نخواهد بود؟ و در مورد عملكرهاى انسان قضاوت نخواهد كرد؟ مگر همواره صفات مصنوع نمايانگر صفات خالق و صانع نمى باشد؟ اين آيه مباركه در محلى آمده است كه بحث از دشمنى و عداوت كسيست كه ثروت و سرمايه، و توان امكاناتش را در مخالفت با پيامبر عليه السلام به كار گرفته و با تكبر و غرور و مستى مى گويد: مال زيادى در مخالفت با پيامبر مصرف كرده ام، حتماً نتايجى ببار خواهد آورد!! در جواب اين دشمن لدود

گفته شده است: آیا گمان می کند که خداوند شاهد اعمال او نبوده، به حسابش نخواهد رسید، و او را به جزای اعمالش نخواهد رساند؟ مگر دو چشم او شاهد آن نیست که خدای بینا و بصیری وجود دارد؟ مگر زبان و دو لب او که وسایل تکلم و بیان ما فی الضمیر او بوده و از این طریق است که او قضاوت هایش را برون می دهد، شاهد آن نیست که خداوند فیصله هایش را خواهد شنواند؟! مگر استعداد و ملکه قضاوت در انسان و حکم در باره دو راه خوب و بد، و زشت و نیکو دال بر آن نیست که پروردگار و خالق انسان نیز به این صفت بطور اتم و اکمل متصف بوده و حتماً در مورد عملکرهای انسان قضاوت خواهد کرد؟ جناب محقق نسب بگویند که این آیه با این مفهوم روشن و واضح خود چه ربطی به آزادی ارتداد دارد؟

همچنان آیه (انّا هَدَیْنَهُ السبِیلَ إمّا شاکراً وَ إمّا کَفُورا ً *الانسان: ۳)، به هدایت فطری اشاره دارد، هدایتی که هم شامل حال انسان شاکر است و هم انسان ناسپاس و کفور، در هر دو به ودیعت گذاشته شده، علاوه بر چشم، گوش، و عقل و خرد، و فهم و بصیرتی که به انسان داده شده، و تمامی حواسش به اراده خداوند در خدمت انسان بوده او را در تشخیص راه از بیراهه کمك می کند، در خمیره ضمیر او وجدانی را گذاشته است که او را در کار نیك تشویق می کند و در کار بد سرزنش. جناب محقق نسب نه به این توجه داشته که در این جا نه بحث از کفر و ایمان است و نه ارتداد، و نه به این متوجه شده که در اینجا کفور در مقابل شاکر آمده و معنایش کافر نه بلکي ناسپاس است!!

خیلی تعجب آور است که جناب محقق نسب آزادی ارتداد را مایه صلح و آرامش خوانده و مجازات مرتد را چون شمشیری در دست زنگی مست!! شاید او نمی داند که معنای حقیقی ارتداد چیست؟ نمی داند که در هیچ نظامي چه اسلامي و چه غیر اسلامي، چه در کمونیزم روسي و چینائی، و چه در لیبرلیزم اروپائی و امریکائی، نه تنها آزادی ارتداد وجود ندارد بلکي ارتداد جرم تلقی می شود، و مرتد مستحق مجازات شمرده می شود. ارتداد یعنی بغاوت از نظام، یعنی سرکشی از قوانین حاکم بر جامعه، یعنی عدم احترام و التزام به قانون اساسی یك کشور!!

این تنها اسلام نیست که ارتداد را جرم سزاوار مجازات خوانده است، در هر جامعه ای که نظام و عقیده در آن وجود دارد، ارتداد جرم تلقی می شود، شما لطفاً تاریخ جوامع کمونیستی را ورق بزنید ببینید که با مرتدهای شان چه برخورد های خشنی داشته اند؟!! شما به تاریخ کلیسا مراجعه کنید و ببینید مرتدهای شانرا چگونه مجازات کرده اند؟! شما اکنون به مدینه فاضله تان جامعه منحط غربی نگاه کنید که با مرتدهای شان چگونه معامله می کنند؟

از او می پرسیم: آیا کشوری را در دنیا سراغ دارد که بغاوت از نظام در آن امر قانوني باشد، عدم احترام به قانون اساسی کشور مجاز باشد، هتك حرمت به مقدسات دینی، و آنچه نظام تقاضای احترام فردی و جمعی را به آن دارد و از لحاظ سیاسی و اجتماعی به مثابه مقدسات ملي پذیرفته شده، در آن جائز بوده به اتباع خود حق آنرا بدهد که نسبت به اینها هتك حرمت روا دارند؟!! ارتداد نیز شبیه به اینها و جرمی به مراتب قبیح تر از اینهاست، خود یك بغاوت است، و راه را برای بغاوت باز می کند، افراد ساده لوح و مغرض را به بغاوت تشویق می کند.

جناب محقق نسب به من بگوید: کسیکه در امریکا از خدمت عسکری فرار کند جزایش چیست؟ چرا باید به زندان محکوم شود؟ چرا عمل او را در روشنائی آزادی فکر، عقیده و عمل توجیه نمی کنید؟ کسیکه بیرق امریکا را به آتش بکشد و یا لگدمال کند چرا مجازات می شود؟ اگر کسی با این بیرق بوتهایش را پاك کند آیا کار بدی کرده است؟ به چه دلیلی؟ چرا نمی گوئید: امریکای دیموکرات باید به این ارتداد وجهه قانوني بدهد، آزادی ارتداد را تضمین کند؟! اگر کسی در اروپا ادعای قتل یك ملیون یهودی در هولی کاست را انکار کند چرا باید زندانی شود؟ مگر اظهار نظر در مورد یك قضیه تاریخی جرم است؟

به من بگوئید: کسیکه از تأدیه مالیه در جامعه اروپایی و امریکائي انکار کند جزای او چیست؟ چرا باید مجازات شود، چرا کار او را به استناد آزادی توجیه نمی کنید؟ چرا یك قاچاقبر که جرمش تنها عدم تأدیه محصول گمرك است و از طریق غیر قانوني اموالی را صادر و وارد کرده است مجازات گردیده به زندان کشانده می شود و حتی دارائی هایش مصادره می شود؟ مگر طبق منطق محقق

نسب بهتر نیست بگویند: چنین ارتدادی را آزاد بگذارید و به آن صبغه قانونی بدهید؟!!

این آقایون نمی دانند که دین عقیده مجرد نیست، انکار از آن تنها انکار از یك عقیده نیست، دین یك نظام است، یك ایدیولوژی توأم با سیستم خاص سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است، انکار از زکات چون انکار از تأدیه مالیه و محصول گمرك به یك نظام است، ارتداد در جامعه اسلامی چون بغاوت از یك نظام است، چون سرکشي از قوانین حاکم بر جامعه است، چون مخالفت با قانون اساسی کشور است، اگر دین نظریه محض می بود و کاری به نظام اجتماعی نمی داشت، و انکار از آن پیآمد های خطرناکی به جامعه تحویل نمی داد، در آنصورت شما حق داشتید بگوئید که چرا اختلاف با یك مفکوره جرم قابل مجازات پنداشته می شود. شما باید به این متوجه باشید که از دیدگاه اسلام معامله با کافر و مرتد از هم فرق دارد، کافر اهل کتاب می تواند با حفظ عقیده خود، با وجود اختلاف شدید فکري با مسلمانان، در جامعه اسلامي زندگی نموده، جان و مال و عزت و آبرویش مثل هر مسلمانی مصئون باشد، هر تجاوزی بر او چون تجاوز بر هر تبعه مسلمان جامعه اسلامي تلقی می شود. ما به کافر می توانیم بگوئیم لکم دینکم و لی دین، ولی مرتد یك باغیست، باغی از نظام، با بغاوت خود دیگران را به بغاوت می کشد، تو اگر بیرق امریکا را به آتش می کشي حکم قوانین امریکا بر تو تطبیق نمی شود ولی بر یك امریکائي تطبیق می شود، تو را مجرم نمی خوانند، دشمن می خوانند ولی امریکائي را مجرم می شمارند و مستحق مجازات قانونی.

از شما می پرسم اگر کسی در جاده های مزدحم لندن و پاریس از قوانین ترافیك عدول نموده باعث حادثه خطرناك ترافیکی گردیده تلفات مالی و جانی را باعث شود، آیا این شخص مستحق مجازات است؟ چرا او را سزاوار مجازات می خوانید؟ اگر کسی در یك جامعه مذهبی از خدا انکار کند و انکار او جامعه را به تشنج بکشد، درگیریهائی را باعث شود، به بغاوت از نظام منتج شود، آیا چنین کاری اهمیتش به اندازه تصادم ترافیکی در یك جاده مزدحم نیست؟! مگر عواقب چنین کاری به مراتب خطرناکتر از یك حادثه ترافیکی نیست؟ آیا شما حق دارید

بگوئید: در جاده های کابل در سمت چپ رانندگی می کنم و در جاده های پاکستان در سمت راست؟ اگر مخالفت با این نوع ضوابط در یك جامعه را جرم تلقی می کنید، مخالفت با باور های یك جامعه دینی را چگونه جرم نمی خوانید؟ دفاع از ارتداد در واقع دفاع از بغاوت در یك جامعه قانونمند و مورد تائید اکثریت اتباع آن جامعه است، هیچ انسان شریف و عاقلی از چنین بغاوتی دفاع و حمایت نمی کند.

تو که نمی توانی به امریکائیها بگوئی بر اهالی بی دفاع، بی گناه، و غیر محارب، به بهانه اینکه مخالفین نظام دست نشانده تان را پناه داده اند، بمباری نکنید، غیر نظامیان را با این همه بی رحمی و قساوت به قتل نرسانید، مردم را در انتخاب راه و دوست و دشمن شان آزاد بگذارید، چگونه جسارت نموده ای و خواهان آزادی ارتداد و قانونمند شدن آن در جامعه اسلامي شده ای؟ آیا پیشنهادت برای تضمین آینده خودت و رفقایت هست یا برای تضمین آینده هر مخالف هر نظام؟! من با اشغال کشورم به دست نیروهای صلیبي مخالفم، به آنها می گویم نه دین و نظام تانرا می پذیرم و نه سلطه و سیطره تانرا، تا زمانیکه شما کشورم را اشغال کرده اید با شما می جنگم، آیا این حق را به من می دهید؟ آیا موضع مرا معقول و درست می خوانید؟ آیا حاضرید به امریکائیها بگوئید: چه حقی دارید که از آن گوشه دیگر دنیا آمده اید، کشور ما را اشغال نموده اید و حکومتی را بر ما تحمیل نموده و کسانی را که به اراده شما تسلیم نمی شوند، باغی و مجرم و مستحق بستن و کشتن شمرده، و خانه های شانرا بمبارد می کنید؟! اگر جرأت نوشتن این حرفها را ندارید، و هیچگاهی این جسارت را مرتکب نمی شوید که بگوئید: اختلاف با حضور نیروهای بیگانه در افغانستان و جنگ با نیروهائی که به هدف جنگ آمده؛ اگر واجب دینی هر افغان نباشد علی الاقل حق مسلم هر افغان است؟ منطق جناب شما که ایجاب این حرفها را دارد، ولی چرا بر قانوني شدن ارتداد ترکیز دارید و توأم با آن مخالفین اشغال افغانستان بدست نیروهای اجنبی را محکوم می کنید، این تناقض را چگونه توجیه کنیم؟ از نظر شما تنها ارتداد و بغاوت از اسلام باید قانوني شود نه بغاوت دیگری!!

محقق نسب ادعا می کند که در قرآن هیچ جزایی برای مرتد تعین نشده است!! این ادعای او نشان می دهد که قرآن را با دقت لازم نخوانده و معلوماتش خیلی ناقص است!! من دو مورد را در برابر ایشان می گذارم تا بداند که مطالعه او در قرآن تا چه پیمانه ای سطحی و عامیانه است، قرآن در مورد مرتدی که بر ارتدادش اعتراف نمی کند، می فرماید:

يحْلِفُونَ بِاللّه مَا قَالُوا وَ لَقَدْ قَالُوا كلِمَةَ الْكُفْرِ وَ كفَرُوا بَعْدَ إِسلَمِهِمْ وَ هَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَ مَا نَقَمُوا إِلا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللّهُ وَ رَسولُهُ من فَضلِه فَإِن يَتُوبُوا يَك خَيراً لهُمْ وَ إِن يَتَوَلَّوْا يُعَذّبهُمُ اللّهُ عَذَاباً أَلِيماً فى الدُّنْيَا وَ الاَخِرَةِ وَ مَا لهُمْ فى الأَرْضِ مِن وَلىٍّ وَ لا نَصِيرٍ * التوبة: ۷۴

به نام خدا سوگند می خورند که (حرفهای کفر آمیز) نگفته اند، در حالیکه یقیناً حرف کفر آمیز گفته اند و پس از اسلام شان کافر شده اند، و قصدی داشتند که به آن نایل نشدند، و بدگوئی نکردند مگر پس از آنکه خدا و پیامبرش از عنایت خود آنانرا بهره مند ساخت، پس اگر توبه کنند برای شان بهتر باشد و اگر روبرگردانند، خداوند به عذاب دردناك دنیا و آخرت تعذیب شان خواهد کرد، و هیچ یار و یاوری در روی زمین نخواهند داشت.

مدافعان ارتداد باید بگویند که معنای عذاب دردناك در دنیا چیست؟! اگر جزای منافق منکر از ارتدادش چنین باشد جزای مرتد مصر بر ارتدادش چه خواهد بود؟!!

فَمَا لَكمْ فى الْمُنَفقينَ فِئَتَينِ وَ اللّهُ أَركَسهُم بِمَا كَسبُوا أَ تُرِيدُونَ أَن تَهْدُوا مَنْ أَضلّ اللّهُ وَ مَن يُضلِلِ اللّهُ فَلَن تجِدَ لَهُ سبِيلاً * وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سوَاءً فَلاَ تَتّخِذُوا مِنهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتى يهَاجِرُوا فى

سبيل اللّه فَإن تَوَلّوا فَخُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْث وَجَدتُمُوهُمْ وَ لا تَتّخِذُوا مِنهُمْ وَلِيًّا وَ لا نَصِيراً * النساء: ۸۸-۸۹

پس شما را چه شده که در باره منافقین دو گروه شده اید؟ در حالیکه خداوند آنانرا بنابر عملکردهای شان سرنگون ساخته، آیا می خواهید کسی را هدایت کنید که خداوند گمراهش کرده؟ و کسی را که خدا گمراه کند هیچ راهی برای هدایتش نخواهی یافت، این را می پسندند که شما نیز چون ایشان کافر گردیده و همه یکسان شوید، پس تا زمانیکه در راه خدا هجرت نکنند هیچ دوستی از ایشان نگیرید، و اگر اعراض کردند پس در هر جایی که ایشانرا یافتید، دستگیر نموده به قتل برسانید، و هیچ یار و یاوری از ایشان نگیرید.

به حامیان آزادی ارتداد می گوئیم: این آیه جزای کسی را بیان می کند که با وجود ادعای ایمان در کنار کفار و تحت سلطه آنان بسر می برد، از هجرت در راه خدا خودداری می ورزند، سعی می کنند مسلمانان نیز چون ایشان به دشمن تسلیم شوند و به سازش تن دهند، تا در آنصورت همه یکسان گردیده از اعتراض مؤمنان مخلص رهائی یابند، اگر قرآن جزای اینها را چنان دردناك قرار داده که در هر جایی مورد تعقیب قرار گرفته، دستگیر و کشته شوند، جزای کسی که بر ارتداد خود مصر است چه خواهد بود؟ آیا برای انسان عاقل این اشاره ها کافی نیست؟

اگر محقق نسب ادعا می کرد که چگونگي تعذیب مرتد در قرآن مشخص نشده، با آنکه او را مستحق مجازات شدید دردناك می خواند ما اعتراضی نداشتیم، ولی او ارتداد را جرم قابل تعقیب و تعذیب نمی خواند، و ادعای آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن را دارد. او از این بي اطلاع است که قرآن در خیلی از موارد بر کلیات اکتفاء نموده و شرح و تفصیل آن در احادیث صورت گرفته، کیفیت نماز، تعداد رکعت های نمازهای پنجگانه، مقدار زکات و خمس و عشر و تفصیلات آن در احادیث توضیح شده است، پیامبر علیه السلام آنرا از اشاره های قرآن فهمیده و

برای ما توضیح داده است، اگر این موضوع را به کسانی چون محقق نسب بگذاریم شاید بگویند: در قرآن چگونگی نماز، اوقات و تعداد رکعتهای آن توضیح نشده، به صوابدید ما گذاشته شده، مانعی ندارد که چگونه آنرا ادا می کنیم، چه وخت، و چند رکعت و در قیام و رکوع و سجود آن چه می گوئیم!!

عدم مجازات مرتد در زمان حیات پیامبر علیه السلام را نمی توان به عنوان تبرئه مرتد و آزادی ارتداد تعبیر کرد، کسانیکه در زمان حیات پیامبر علیه السلام مرتد شده اند یا از مدینه فرار کرده اند و به دشمن پناه برده اند، و یا در اثنای استنطاق از ارتداد انکار کرده اند، استدلال جناب محقق نسب در صورتی وارد پنداشته می شد که پیامبر علیه السلام مرتدی را با وجود اعتراف به ارتداد مجازات نکرده باشد، در حالیکه چنین موردی اصلاً اتفاق نیفتاده.

تقسیم بندی ارتداد به دو نوع ارتداد فطری و ملي که محقق نسب به آن اشاره کرده است، تقسیم بندی بی بنیاد و واهیست و هیچ ارزش دینی و علمی ندارد، ایمان و کفر مفاهیمی نیستند که به نسب انسان ارتباطی داشته باشد و از روی آن سنجیده شود، مؤمن کسیست که عقلاً و به اختیار خود معتقدات اسلامي را پذیرفته و به آن ایمان آورده است، هر چند پدر و مادر و آباء و اجدادش همه کافر باشند، و کافر کسیست که به این معتقدات بی باور است و از آن انکار می کند، و مرتد کسیت که پس از اظهار ایمان به این معتقدات به کفر قبلی اش برگشته است، و از مبانی اعتقادی اسلام انکار کرده است، اسلام برای تمامی اینها فقط اختیار، عقل و بلوغ را شرط قرار داده است، اسلام معتقد است که هر طفلی با فطرت سالمش مسلمان به دنیا می آید هر چند پدر و مادرش یهودی و مسیحی و مشرك باشد، این پدر و مادر است که او را یهودی و نصرانی و مجوسی می سازد.

این حرف ها نیز هیچ ارزش علمی ندارد که ارتداد در قرآن و ارتداد در روایت متفاوتند!! روایت از نظر اسلام حیثیت شرح و تفسیر آیت را دارد نه چیزی بیشتر از آن، اصل قرآن است و روایات صحیح شرح و تفسیر آن، روایتی که با قرآن نخواند باید آنرا به دیوار کوبید، ممکن نیست روایتی صحیح باشد و حرف مغایر قرآن در آن یافت شود.

محقق نسب بیش از آنکه به اثبات ادعای خود اهتمام داشته و دلایلی ارائه کند ، به تاخت و تاز بر روضه خوانها ، واعظ ها و ملا ها ترکیز نموده، و با مورد و بی مورد بر آنان تاخته است. مسئله خمس و زکات را به نحوی به بحث کشیده است که از آن وسیله تبلیغاتی علیه اینها درست کند ، می گوید: اکثر فقیهان یا مراجع تقلید حوصله تحقیق و بررسی را ندارند و تعداد زیادشان، استعداد و توانائی کافی را هم ندارند بلکي صرفا به منظور جمع آوری خمس و وجوه شرعی دیگر خود را به عنوان مجتهد و مرجع تقلید اعلام می نمایند...

به جناب ایشان می گوئیم:

- تأدیه خمس، عشر و زکات تکلیف شرعی است، که دولت اسلامي مکلف به جمع آوری آن بوده و در موارد مشخص آن که قرآن تعین نموده به مصرف می رسد ، قرآن هشت مورد مصرف این وجوه شرعی را مشخص کرده است و می فرماید :

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ * التوبة: ۶۰

جز این نیست که صدقات برای فقراء، مساکین، مؤظفین بر آن، مؤلفة القلوب، رهایی برده ها ، مقروض ها ، در راه جهاد ، و مسافرین بوده، فریضه ای الهی است، و خداوند دانای باحکمت است.

به ایشان می گوئیم که نه جمع آوری زکات و عشر وظیفه فقیهان و مراجع تقلید است و نه در زمره موارد مصارف آن اشاره به ایشان شده است، قرآن موارد مصرف زکات را در این آیه مشخص ساخته و در هشت مورد فوق خلاصه کرده است، کسیکه آنرا حق مجتهد و مرجع می خواند سخنی خلاف قرآن گفته است. نه در قرآن و نه در روایات اصطلاحاتی چون مرجع تقلید ، مجتهد ، آیة الله العظمی، حجت الاسلام و المسلمین وجود ندارد و نه سهمی برای آنان در زکات و صدقات. این اصطلاحات قرنها بعد از صدر اسلام اختراع شده است.

• این را نیز به ایشان تذکر دهیم که پیامبر علیه السلام استفاده از زکات و صدقات را برای اهل بیت خود ممنوع قرار داده، و با این اقدام حکیمانه خود جلو آنرا برای همیش گرفته است که کسی به عنوان ارتباط نسبی با اهل بیت از دین دکانی برای خود درست کند و زکات و صدقات را حق خود بشمارد. همانگونه که در میان یهود قبیله ای بنام لاویها به میان آمد که هیچ کاری جز خدمت معبد نداشته، از این امتیاز بهره مند اند که صدقات و قربانی ها به ایشان تعلق می گیرد، در اسلام نه چنین معبدی وجود دارد و نه حقی برای خادم معبد، مسجد خانه خدا و خانه مشترك تمامی مسلمانان بوده امام و مؤذن آن نیز باید در برابر آذان و امامت خود مزد نگیرد. پیامبر علیه السلام با این اقدام حکیمانه خود جلو ایجاد فرقه شبیه لاویها در اسلام را گرفت. هر کي قبیله یا فرقه ای دارای امتیازات خاص مذهبی می سازد و سهمی در صدقات برای آن ادعا می کند، جعلکار است، در دین دستکاری کرده و از آن دکانی برای خود ساخته است، این بایبل محرف است که حق خدا را به خادم معبد می سپارد در حالیکه قرآن آنرا حق فقیر و مسکین می خواند.

• این را نیز باید به ایشان تذکر داد که اگر حکومت اسلامي وجود نداشت و قابل اعتماد نبود، و یا به اصل جمع آوری زکات و مصرف آن در موارد شرعی اش باور و التزامی نداشت، مسلمانان باید زکات و صدقات شانرا خود و یا از طریق شخصیتها، اداره ها و تنظیمهای مورد اعتماد شان در موارد فوق مصرف کنند. در صورتیکه حقیقت امر از این قرار است چه مجالی برای اعتراض باقی می ماند؟

• مگر نمی دانید که قرآن علماء و مشایخ اهل کتاب (احبار و رهبان) را به این دلیل شدیداً محکوم می کند که از دین دامی ساخته بودند و از مذهب دکانی، عوام را می فریفتند و مال شان را به نام خدا به کیسه خود می زدند، مگر این آیه قرآن را نخوانده اید که در باره آنان فی فرماید:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِنَّ كَثِيراً مِّنَ الأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلاَ

يُنفِقُونَهَا فى سبِيلِ اللّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * التوبة: ۳۴

ای مؤمنان! بیشتر علما و مشایخ (اهل کتاب) اموال مردم را به ناحق می خورند و از راه خدا باز می دارند، و آنانکه سیم و زر کنز نموده و در راه خدا انفاق نمی کنند، پس به عذاب دردناك بشارت شان ده.

مشاهده می کنید که قرآن این گروه را دشمن اصلي دین و مانع عمده در راه خدا می شمارد و مستحق عذاب دردناك الهی!! حامیان ارتداد نباید دین فروشان را بحساب دینداران بگیرند و جرم آنانرا به پای دین حساب کنند. دین حامی مظلومان و مستضعفان و پاسدار حقوق آنان و دشمن مستکبرین و مترفین است، و برای نجات مستضعفین از سلطه آنان آمده است. دینیکه در خدمت ستمگران باشد، دین محرف و مردود است، و دینداری که دین را وسیله تخدعه مردم بسازد دشمن خدا و دین است.

هدف محقق نسب از تمام زحمتی که در تهیه این مقاله متحمل شده است فقط یك مطلب است و آن اینکه باید ارتداد قانوني شود!! سعی کرده این را به استناد قرآن ثابت کند، مقاله اش را نیز به نام ارتداد از دیدگاه قرآن نام گذاشته است، روایات را قابل استناد نشمرده، آراء فقها را نیز قابل اعتنا نخوانده، به چند فقره چند آیه استناد کرده و فتوی داده که از دیدگاه قرآن، ارتداد جرم قابل مجازات نبوده، باید به آن وجهه قانوني داده شود!! کاش او در موقعیت دادن فتوی بود و ای کاش او در استنادش بر آیات نیز با دقت لازم عمل می کرد، یقیناً که استناد او بر آیات شبیه به استناد کسیست که می گوید: در قرآن آمده است: ولا تقربوا الصلوة: به نماز نزدیك مشوید، ویل للمصلین: وای بر حال نماز گزاران..

به حامیان آزادی ارتداد، باید گفت: لازم است پای تانرا به اندازه گلیم تان دراز کنید، با مطالعه چند کتاب پاره ای گمان نکنید که همه چیز را فهمیده اید، و حال قادر به دادن فتوی شده اید، ما مخالف آن نیستیم که شما به مرحله مفتی ها برسید، ولی مفتی شدن شرایط خود را دارد، همانگونه که داکتر و انجنیر شدن شرایطی دارد. در مورد چگونگی تعذیب دردناك مرتد باید به کسانی رجوع کرد

که از قرآن و حدیث آگاهی دارند، مفتی های جسور بي خبر از قرآن و حدیث نباید جسارت صدور فتواهای ناشیانه را بکنند، اتکاء به حمایت نیروهای بیگانه نباید آنانرا به حدی جسور سازد که معتقدات مردم شانرا به استهزاء بگیرند!

ارتداد در افغانستان و دفاع از آن بطور علنی و از طریق رسانه های خبری، را نمی توان به عنوان پدیدۀ جدا از حالتی تعریف کرد که اشغال کشور توسط نیروهای اجنبی ایجاد کرده است، اشغالگران اسلام را به عنوان مانع اصلي در راه سیطره کامل بر افغانستان شناخته اند، روسها در برابر اسلام بر ماتریالیزم ترکیز داشتند و امریکائیها بر سیکولریزم، هر دو ارتداد را تشویق می کردند، تفاوت در این است که روسها به بیزاری از مذهب و خدا ستیزی دعوت می کردند ولی امریکائیها به مسیحیت مسخ شده ای دعوت می کند که هر کاری در آن جائز است، کفاره تمامی گناهان را مسیح با قربانی خود داده است، محبان مسیح مطمئن باشند که در برابر هیچ گناهی مواخذه نخواهند شد!! مگر برای جسارت بر گناه مشوق بهتر از این را سراغ دارید؟ کسانیکه به سوی ماتریالیزم روسي می رفتند اگر مذهب نداشتند، مسلك و شعار داشتند، برای این مسلك و شعارهای شان حاضر بودند علیه ملت و مردم خود بجنگند، ولی آنانکه به دام مسیحیت می افتند، شعار شان آزادی از تمامی قیدهاست، حلال و حرام و خوب و بدی را نمی شناسند، به هیچ چیز مقدسی باور ندارند، برای هیچ هدفی حاضر به قربانی نیستند!! از نظر آنان هر کاری به شمول ارتداد را باید آزاد گذاشت، روابط جنسی باید آزاد گذاشته شود و محدود به روابط مشروع و قانوني نباشد، شراب، قمار، سود، احتکار، و هر آنچه مذهب حرام قرار داده است باید جایز شمرده شود!! ای کاش اینها پس از مطالعه بایبل به مسیحیت رو می آوردند و مرتد می شدند، آنها نخست مسیحی می شوند بعد اگر فرصت یافتند بایبل را نیز می بوسند، بایبل مجموعه ای از قصه های مضحك و بیهوده ای است که هیچ انسان عاقلی آنرا به عنوان کتاب مقدس نخواهد پذیرفت. نسل جدید اروپا و امریکا راه بغاوت از بایبل، کلیسا و پاپ را برگزیده اند، و تصور ی را که بایبل از خدا ارائه کرده است نمی پذیرند، اینها حق بجانب اند، چنین تصوری را هیچ انسان عاقلی نمی پذیرد،

بایبل به خدایان سه گانه باور دارد، خدا را شبیه انسان می خواند، می گوید خدا و یا فرزندش در چهره مسیح به زمین آمد، از مریم تولد شد، طفل بود به جوانی رسید، به صلیب کشیده شد، بر دست و پایش میخها کوبیده شد، بر پشت و پهلویش تازیانه خورد، کشته شد، دوباره زنده شد، و این همه برای آنکه خون او کفاره گناهان تمامی مسیحیان باشد!! عجیب است اگر افغانهای مرتد اسلام عزیز را بر چنین مذهبی تعویض کنند!! به ایشان می گوئیم: اگر قاضی ای مجرمی را معاف کند و بی گناهی را مجازات نماید، و یا یکی را به خاطر دیگری مکافات یا مجازات کند، آیا او را بی انصاف و ظالم نمی خوانید؟ چگونه این بی عدالتی را به خدا نسبت می دهند؟ بایبل خدا را چون قاضی غیر عادل می شمارد!! مگر ممکن است خدای عادل به این خاطر به کشته شدن یگانه فرزند و تعذیب و شکنجه اش رضایت داده است تا خون او کفاره ای برای تمامی مسیحیان باشد؟!! مگر چنین قضاوتی سخت ظالمانه و مغایر عدالت نیست؟

امریکا می خواهد در مقابله با اسلام (به اصطلاح آنان بنیاد گرائی اسلامي) تمامی افراد و گروههای مرتد را استخدام کند، اگر در کابینه فعلی سهم قابل ملاحظه ای به کمونستها داده شده دلیل آن همین است، درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری، اعتراف معلنش، دستگیری اش، عکس العمل فوری و جدی جورج بش، تونی بلیر، پاپ و دیگران، رهائی بلاتأخیرش و اعزامش به ایتالیا؛ برای آن بود تا به افغانهائی که مرتد شده اند و به مسیحیت رو آورده اند، ولی از بیم عکس العمل مردم ارتداد شانرا اظهار نمی کنند، اطمئنان بدهند که اکنون افغانستان در اختیار رفقای شماست، حکومت و زمامدارانش یا چون شما اند و یا در خدمت شما، هیچ کسی نمی تواند شما را به جرم ارتداد محاکمه کند، ارتداد در افغانستان پدیده ایست که به ستراتیژی دراز مدت نیروهای صلیبي در مقابله با اسلام گره خورده است، تبلیغات به حمایت از ارتداد نیز جزء این ستراتیژی است، غرب بیداری امت اسلامي را تهدید جدی به منافع استعماري خود می شمارد، آنها حاضر نیستند بساط سلطه چند صد ساله سیاسي، نظامي و اقتصادي شان بر کشور های اسلامي برچیده شود، برای دوام وضع موجود و جلوگیری از قیامهای

آزادیخواهانه با تمام نیرو و توان خود وارد معرکه شده، امت اسلامي هم از لحاظ فکري و اخلاقی مورد هجوم گسترده غرب قرار گرفته و هم از لحاظ نظامي، هجوم بر افغانستان و عراق و اصرار بر ادامه جنگ از همین تصمیم شوم و از همین ستراتیژی خبیث مایه می گیرد.

والسلام علی من اتبع الهدی

حکمتیار

۱۳۸۵\۴\۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د لبنان اوربند

لکه څنګه چې پر لبنان د اسرائيلو برید د نړیوالو لپاره ناڅاپي وو همداراز هلته داسي ژر اوربند ، په اوربند باندي د ټولو اړخونو توافق او د لبنان په جنوب کي د ملګرو ملتونو د سوله ساتو ځواکونو ځای په ځای کېدا د انتظار خلاف او ناڅاپي کار وو. د دې ناڅاپي جنګ او د داسي ژر ختمېدو په اړه ئې څو خبري د پام وړ دي:

- دا جنګ چا پیل کړ؟ او بریا د چا په برخه شوه؟
- اوربند او د لبنان په جنوب کي د بهرنیو ځواکونو ځای په ځای کېدل د چا په ګټه دی؟
- اسرائیل وایي چې د دوی جنګ له ایران او سوریې سره وو ، حقیقت څه دی؟
- آیا د اسرائیل پر سرحدي ښارونو د ځلورو زرو میزایلونو وېشتل، د حزب الله بریا ګڼل کېدی شي؟
- ایراني چارواکو ولې ګیله کوله چې د اسلامي امت عکس العمل سوړ وو؟ آیا تهران د دې ګیلې حق لري؟ د دې سوړ غبرګون وجه څه وه؟

که د لبنان پېښو ته لږ ځیر شو ، سوابق ئې او داسي ژر د یوه پراخ جنګ پیلېدل په پام کي ولرو نو دا نتایج ترلاسه کولی شو چې:

- تل ابیب د جنګ لپاره پوره تیاری درلود ، له دې خبر وو چې حزب الله ته په ډېر شمېر کي میزایلونه ورکړی شوي او د لا زیاتو وسایلو د لېږلو لړۍ په سرعت سره روانه ده، د جګړې د پیلولو لپاره مناسب وخت ته منتظر او د بهانې په لټه کي وو، د حزب الله لخوا د دوو اسرائیلیانو تښتونې دا پلمه په لاس ورکړه، دې

اختطاف اسرائيلي چارواکو ته دا شرايط برابر کړل چې نه يوازې د خپل ولس ملاتړ ترلاسه کړي بلکې د خپلو خواخوږو او بې طرفو هېوادونو حمايت هم جلب کړي، پړه پر حزب الله واچوي او عکس العمل د اسرائيليانو حق وګڼي!!

- اسرائيلي چارواکو ته دې خبرې خاص اهميت درلود چې پر لبنان د برید په وجه ئې څوک په داخل او بهر کې ملامت نه کړي، په فلسطين کې د دوی جنايات او د نړيوالو ورځ په ورځ زياتېدونکی عکس العمل او غندنه ورته کافي وه چې پرې نړدي پر لبنان د يرغل غندنه پرې اضافه شي.
- د اسرائيليانو لپاره مهمه خبره دا وه چې حزب الله د لبنان له جنوبه وباسي، له لبنان سره خپل سرحد خوندي کړي، د دې سيمې اداره د هغه لبناني حکومت په لاس کې پرېوځي چې امريکايان ئې ملاتړ کوي او د دې لپاره چې د لبنان حکومت په يوازې سر د دې دندې له عهدې نه شي وتلی نو دلته د ملګرو ملتونو کافي شمېر سوله ساتي فوځ ځای په ځای شي. صهيونستان په دې باور دي چې دوی په جګړې کې خپلې ټولې موخې ترلاسه کړې، په خپل برید سره ئې دا سيمه له خلکو تخليه کړه، نړدې يو مليون خلك وتلو ته اړ شول، اسرائيليانو غوښتل چې د دې سيمې د اوسېدونکو خوا خوږې د حزب الله په اړه له منځه ولاړه شي او وتونکي خلك د دې ستونزې پړه پر حزب الله واچوي، دا عادي خبره مه ګڼئ چې حزب الله له جګړې وروسته تر هر څه مخکې دا اعلان کوي چې بې ځايه شوو خلکو ته به تر يوه کاله د کور کرايه ورکوي، هر چا ته دا حقيقت څرګند دی چې نه د لبنان حکومت دا مالي توان لري او نه ئې کوم سياسي حزب، په دې کې هيڅ شك نه شته چې د دې خبرې د کولو لارښوونه د هغو ملکونو لخوا ورته شوې چې د حزب الله د تمويل ذمه واري په غاړه لري، د دغو ملکونو دا مرسته د بې دريغه سخاوت نښه نه بلکې د دوی د يوه خاص مجبوريت نښه ده، که دا کار ونه کړي د حزب الله ټغر ټولېږي او د ولس هر راز خواخوږي د تل لپاره له لاسه ورکوي. هر چا ته د دغو ملکونو د سخاوت کچه نښه معلومه ده، له فلسطينيانو نه د دوی د سخاوت په اړه پوښتنه وکړئ، څومره مرسته ئې ورسره کړې او څومره مهاجرينو ته ئې پنا ورکړې!!
- صهيونستان په دې وتوانېدل چې له يوې خوا د حزب الله ډېر مراکز او ډېرې

وسلې تخريب کړي او له بلي خوا د ملګرو ملتونو د امنيت شورى هغه ۱۷۰۱ نمبر پرېکړه ليك ترلاسه کړي چې سل په سلو کي د دوى په ګټه وو، د دوى ټولې غوښتنې ئې تأمين کړې، د دې پرېکړه ليك په حكم دا دى د لبنان په جنوب کي د لبناني فوځ پنځلس زره فوځ او د دوى د مرستي لپاره د ملګرو ملتونو پنځلس زره فوځ ځاى په ځاى کېږي!! په پرېکړه ليك کي له حزب الله نه غوښتل شوي چې پر اسرائيل له بريدونو ډډه وکړي خو اسرائيلو ته له ځانه د دفاع حق ورکړى شوى!! تل ابيب وايي چې د سوله ساتي فوځ په ترکيب کي به د هغو هېوادونو فوځونه برخه نه اخلي چې له اسرائيل سره سياسي اړيکي نه لري، د اندونيزيا او مليزيا برخه اخيستل نه مني او د دې خبري معنى دا ده چې دلته به يوازي د اروپايي هېوادونو فوځونه ځاى په ځاى کېږي!!

- د پرېکړه ليك روحيه دا ده چې د لبنان پر جنوب به د لبناني حكومت سلطه قائمېږي او د دې معنى دا ده چې هلته به له ځلوېښتو کلونو نه وروسته د چارو واګې د لبناني حكومت په لاس کي پرېوځي، د حزب الله هغه واكمني به پاى ته رسي چې د سوريې د فوځ په مرسته ئې ترلاسه کړې وه، نظامي مركزونه به ئې له منځه ځي او خپله وسله به د لبنان حكومت ته سپاري!! د لبنان د دفاع وزير چې په دې اړه څه ويلي د پرېکړه ليك موخه او مقصد په واضح توګه بيانوي، هغه په خپلي لومړۍ مركي کي وويل: (د لبنان ټول جنوب به د لبناني فوځ په واك کي وي، هلته به هيڅ ځاى د فوځ له واكه نه وي وتلى، هلته به هيڅ وسله د فوځ له واكه بهر نه وي!!) په دې خبري کي د ابهام ټكى نه شته، دا حزب الله او بل هر چا ته واضح پيغام له ځان سره لري!! او دا همغه څه دي چې اسرائيلو غوښتل او امريكايانو د ملل متحد له لاري ورته په لاس ورکړل!!

- د صهيونست رژيم لپاره دا ډېر ګټور اقدام وو چې په لبنان کي زيات پاتې کېدو ته اړ نه شو او د داسي يوه پرېکړه ليك له ترلاسه کولو وروسته ډېر ژر له لبنانه ووت، د حزب الله لپاره هم او د حزب الله دوو بهرنيو حاميانو لپاره هم تر ټولو مهمه خبره دا وه چې اسرائيلي فوځ د څه مودې لپاره په لبنان کي پاتې او له هغه برخليك سره مخامخ شوى وي چې نن ئې حاميان په عراق او افغانستان کي ورسره

مخامخ دي، د سوريې او ايران له لوري حزب الله ته د ډېرو ميزايلونو د ورکولو لويه او اساسي موخه دا وه چې تل ابيب او واشنګټن په يوې بلې جګړې کي راښکيل کړي او پر ايران او سوريې د دوی د برید مخه ونيسي، حزب الله وتوانېدو چې دا جګړه پيل کړي خو په دې ونه توانېدو چې اسرائيلي فوځ په اوږد چريکي جنګ کي راښکيل کړي!!

- دې ته بايد متوجه وو چې پر لبنان برید د دې لپاره نه دی ترسره شوی چې اسرائيل ئې ونيسي، د يوه ملك د نيولو لپاره هيڅوك هم لس زره فوځ کافي نه ګڼي، امريکايانو د هلمند د نيولو لپاره لس زره فوځ دې ولايت ته ولېږو خو موفق نه شول، اسرائيل به څنګه د لبنان د نيولو په موخه دومره لږ شمېر فوځ هغه هېواد ته لېږي؟! دې ته هم بايد متوجه وو چې دا د صهيونستانو هوښياري وه چې د زيات شمېر له لېږلو او د اوږدې مودې لپاره هلته له پاتې کېدو ئې ډډه وکړه، په عراق کي د امريکايانو له دې غلطۍ نه دوی ښه درس اخيستی وو.
- دا هم بايد له پامه ونه غورځوو چې دا په عراق او افغانستان کي د مجاهدينو مقاومت وو چې لبنانيانو ته ئې د مقاومت روحيه ورکړه او په دې ئې متيقن کړل چې که د يو نيم لك مجهز امريکايي فوځ مقابله ممکن وي نو د لس زره اسرائيلي فوځ مقابله به ولې ممکن نه وي، که عراقيان او افغانان جنګېدی شي مورږ ولې نه شو جنګېدی!!
- پر اسرائيلي ښارونو او کليو د ميزايلونو پرېوتل يو نوی انکشاف دی او په خپل ځای کي اهميت لري، خو دې ته د ستري بريا نوم ورکول هسي مبالغه ده، که دومره ميزايلونه د اسرائيلو په نظامي مرکزونو ورېدلي وی، نو دا يوه بريا ګڼل کېدی شوه خو پر ښارونو راکتې بريدونو ته د بريا نوم ورکول يا د هغه چا کار کېدی شي چې له حقايقو بې خبره وي او يا د هغه چا چې د جګړې د يوه پلو د تبليغاتي ټيم غړی وي!! مورږ نه وايو چې حزب الله د دې کار حق نه درلود، دا يو بالمثل اقدام وو، صهيونستانو پر لبناني ښارونو بمونه ورول او دوی ئې په ځواب کي د اسرائيل په لوري راکټونه توغول، داسي بمباريۍ او توغندوۍ بريدونه يوازي د هغه چا لپاره ګټور وي چې د خپل فوځ د مخکي تلو لپاره لار آواروي او يا

یو حکومت دې ته اړ کوي چې د دوی شرایطو ته غاړه کېږدي، له دې پرته د ګټې پر ځای تاوان کوي او ډېر ځلې ئې ګټه دښمن ته رسېږي، د افغانانو په یاد دي چې د کابل چارواکو به په خپله او د خپلې واکمنۍ لاندي سیمو باندي راکټې ورولې او تور به ئې پر خپلو مخالفینو لګاوو، په دې سره به ئې غوښتل چې د ولس خواخوږي جلب کړي او دفاع ته ئې وهڅوي.

- د تل ابیب صهیونست چارواکي په دې وتوانېدل چې خپل ولس او نړیوالو ته دا تصور ورکړي چې د دوی جګړه له حزب الله سره نه بلکي له سوریې او ایران سره وه او حزب الله له دې پرته چې د دغو ملکونو ملیشه وي او د دوی راکټونه د اسرائیل په لوري وتوغوي، بل څه نه دي!! په اسرائیل او لبنان کي او له لبنان او اسرائیل نه بهر د دې ذهنیت راپیدا کېدل، د حزب الله او د هغه د بهرنیو حامیانو په ګټه نه دی. په نړیوالې سطح د جګړې په اړه سوړ غبرګون او په اسلامي نړۍ کي د حزب الله په اړه د خواخوږۍ د عدم اظهار ډېر نور وجوهات هم شته خو یوه لویه وجه ئې همدا وه، بله ستره وجه ئې د ایران او ټولو شیعه ګانو هغه دریځ وو چې دوی د افغانستان او عراق په اړه غوره کړ، ایران پر افغانستان او عراق د امریکایانو د برید ملګرتیا وکړه، شیعه ګانو او خپلو پلوي ډلو ته ئې امر وکړ چې له امریکایانو سره یو ځای شي، د امریکایانو تر سلطې لاندي حکومتونو کي برخه واخلي، خپلې هغه وسلې اشغالګرانو ته وسپاري چې ایران ورکړې وې، په فوځ او پولیس کي شامل شي او د امریکایي قومندانانو تر قومندې لاندي د سنیانو په ضد وجنګېږي، دا نن چې په افغانستان او عراق کي کوم داخلي فوځ او پولیس له مجاهدینو سره جنګېږي؛ له همدغو ډلو جوړ شوي، دا چې هره ورځ اوږئ د ناپېژاندو کسانو په لاس چې د پولیس او فوځ په یونیفورم کي ملبس او مول ئې وهلي وو، د بغداد په ښار کي، سنیان تښتول شوي، تعذیب شوي، په ګولیو سوري سوري شوي او په سر ټرلو تورو کڅوړو کي دلته او هلته غورځول شوي، دا ټول د همدغو ډلو کار دی، له هر مسلمان سره دا پوښتنه شته چې څنګه د هغه چا په نسبت خواخوږي وښیو چې د عراق او افغانستان مجاهدینو ته تروریست وایي، خو حزب الله یانو ته مبارز!! د عراق او افغانستان د مجاهدینو په ضد له کفري

ځواکونو سره ملګرتيا کوي، نه پر دغو هېوادونو بريدونه غندي، نه د اشغال د دوام مخالفت کوي، نه يوازي له مجاهدينو سره مرسته نه کوي بلکي د مجاهدينو د وژلو او نيولو په اړه له دښمن سره مرسته کوي، د داسي هېواد او په هغه پورې د ترڅې ډلي په نسبت به څنګه يو مسلمان خواخوږي وښيي؟!

- له هيڅ جهادي حزب سره دا نه ښايي چې د بهرنيو ځواکونو په شته والي کي اوربند ومني، نه دين د دې اجازه ورکوي او نه سياسي بصيرت، که مورږ دا ومنو چې يو کفري ځواک برید وکړي، زمورږ خاوره ونيسي، د خپلي خوښي فيصله پر مورږ وتپي، بيا خپل وتل په دې پورې مشروط کړي چې د دوی ځای به بل کفري ځواک نيسي او مورږ هم دا ورسره ومنو او اوربند ته غاړه کېږدو، دا خو د ټولو اسلامي هېوادونو د نيولو ډېره آسانه طريقه شوه، بيا خو په کار ده چې افغانان هم په هغه وخت کي اوربند ومني چې امريکايان وځي او خپل ځای ناټو ته پرېږدي، دا اوس د لبنان له حملې درې اونۍ مخکي امريکايانو په ارزګان، هلمند او کندهار کي د دې لپاره پراخ عمليات پيل کړل او لس زره فوځ ئې هلته په جګړې کي ښکيل کړ چې غوښتل ئې په دې سيمي کي مقاومت وځپي او د ناټو د ځواکونو د ځای په ځای کېدو لپاره لار آواره کړي، د ناټو ځواکونه د سوله ساتو تر غولوونکي نامه لاندي هلته مستقر شول، دا ځواکونه نن په دې سيمي کي همغه کار کوي چې امريکايي ځواکونو کاوو، مخکي ئې نوم د ائتلاف ځواکونه او اوس د ايساف ځواکونه، د اسرائيلو دولت خو همدغو ځواکونو په فلسطين کي مستقر کړ چې نن به ئې فوځونه د سوله ساتو تر نامه لاندي په لبنان کي مستقر کېږي!! مورږ حيران يو چې ايران او حزب الله څنګه داسي اوربند ته غاړه ايښودل او د اروپايي ځواکونو استقرار ته د بريا او فتحې نوم ورکوي؟!!

- له وضعې معلومېږي چې حزب الله د دوو کسانو اختطاف داسي غلطي ګڼي چې په مستقبل کي د داسي کار د بيا تکرار اراده نه لري، ځکه ئې اور بند ، د لبنان جنوب لبناني فوځ او د ملګرو ملتونو فوځ ته سپارل ومنل. له دغو خبرو په ډېر صراحت سره معلومېږي چې حزب الله به خپله وسله هم د لبنان فوځ ته داسي سپاري لکه ملګرو ئې چې په افغانستان او عراق کي وسپارله.

• د خلکو انتظار دا نه وو چې حسن نصر الله به د مقتدا صدر په څېر عمل وکړي، هغه هم څو ورځې د امریکایانو په ضد د مقاومت اکتونه وکړل او د نجف له سپارلو ئې ډډه کوله، ایراني هیئت ورغی چې قانع ئې کړي، ورپسې سیستاني لندن ته وغوښتی شو، هلته ئې ښه (معالجه) وشوه، له (نوې جذبې) سره د کویټ له لارې او د انګرېزانو په طیارې او هلیکوپتر کې او بیا د ګاډو په ذریعه نجف ته ورسول شو، مقتدا صدر ئې قانع کړ او هغه هم د نجف کنجیانې وسپارلې او هم ئې خپله وسله؛ او په امریکایي حکومت کې څو ذلیلې کرسۍ ورکړی شوې!! مبارزه، جهاد او مقاومت ئې ختم شو، همدا کاڼه په لبنان کې تکرار شوه، یوه میاشت د مقاومت خبري د امنیت د شورى د پرېکړه لیك مطابق پای ته ورسېدې او د لبنان جنوب بهرنیو ځواکونو ته تسلیم شو!!

• هغو خلکو ته حیران یو چې د حس نصر الله د دغه څو ورځني مقاومت او د اسرائیل د سرحدي ښارونو په لوري د څو ړندو راکټونو توغولو په کلکه او له مبالغو نه په ډکو الفاظو ستاینه کوي، خو د نیویارك ستره پېښه چې په بشري تاریخ کې ئې بېلګه نه مومو، تروریستي عمل ګڼي!!! او اسامه بن لادن ته تروریست وایي، دا قضاوتونه د هغه چا دي چې جنرال ضیاء الحق ته ئې له دې امله دیکتاتور ویل او تر ننه ئې د خپلو تبصرو په ترڅ کې د دیکتاتور په نامه یادوی چې د افغان مجاهدینو مرسته ئې کوله، خو د جنرال پرویز مشرف نوم په دې خاطر په احترام سره یادوی او هیڅکله د فوځي دیکتاتور لقب نه ورکوي چې د همدغو مجاهدنو په ځپلو، نیولو او وژلو کې ئې د امریکایانو مرسته وکړه!! لعنت د تور زړو روافضو په داسي قضاوت!!

• د لبنان په جنوب کې د اسرائیلو عملیات کاملاً هغسي وو چې امریکایي ځواکونه ئې د افغانستان په جنوب، غرب او شرق کې ترسره کوي، د دواړو موخه سره ورته ده، امریکایان هم غواړي دا سیمي له مجاهدینو تخلیه کړي او د کابل د امریکایي حکومت په واك کې ئې ورکړي، صهیونستانو همدا کار وکړ، د لبنان جنوب ئې اشغال کړ او د بیروت امریکایي حکومت ته ئې وسپارو، اوس به دېرش زره فوځ پر دې سیمي د بیروت واکمني تپي، د لبنان او اسرائیل ګډه پوله به ساتي

او چا ته به د دې اجازه نه ورکوي چې له دې ځایه د اسرائیلو په لوري توغندي وتوغوي!! پوښتنه دا ده چې آیا د دومره لبنانیانو ویني د همدې لپاره توی شوې؟ آیا دې ته هم د فتحې نوم ورکولی شو؟!! دا صحیح ده چې د هغه چا هم باید قدر وکړو چې د دښمن په لوري یوه وړه ډبره ولي، د مخالفت یوه خبره ئې له خولې وځي، دا هم باید تشویق کړو او د مزید څه کولو لپاره ئې وهڅوو ، خو دا له انصافه لرې او د ایمان منافي قضاوت دی چې د مذهبي تعصب له امله د یوه په ستر کار خاورې واړوو او د بل بام ته ختل آسمان ته ختل وګڼو!!

- عجیبه ده چې څوک د عراق د بعث حزب مرتد ګڼي او د سوریې د بعث حزب په اوو کتابونو مؤمن او انقلابي!! د هغه چا ایمان او اسلام ته حیرانېږو چې د شیعه وینه ورته وینه معلومېږي او د سني وینه ورته خټه!! پر عراق او افغانستان باندې د بریدونو په خلاف سکوت غوره ګڼي او په افتخار سره وایي چې موږ د بغداد او کابل په نیولو کې له امریکایانو سره مرسته وکړه او که زموږ مرسته نه وی نو نه ئې کابل داسې ژر او په آسانۍ نیولی شو او نه بغداد!! خو پر لبنان د برید په اړه په دې له ټولو مسلمانانو ګیله لري چې ولې ئې مظاهرې ونه کړې او ولې ئې دا برید پر ټول اسلامي امت برید ونه ګانړ!! دوی ته وایو: تاسو په سر کې او د نیویارك له پېښې وروسته وویل چې په اسلام کې ځان وژنه حرام ده!! خو کله چې ایران په برید وګواښل شو نو تاسو وویل چې موږ څلوېښت زره سر تېري د شهادت طلبانه عملیاتو لپاره چمتو کړي!! که تاسو له دغو نه څلوېښت ئې لبنان ته لېږلي وی نو له نورو مو د شکایت او ګیلې حق درلود، یقیناً چې په هغه صورت کې به د صهیونستانو د مرګ ژوبلې شمېر تر نن ډېر زیات وو!

- مسلمانانو ته په کار دا ده چې خپل داخلي اختلافات شا ته وغورځوي، که دا مذهبي رنګ لري او که سیاسي، یو بل ته د وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، که پرون ئې دا کار نه کاوو اوس خو ئې باید وکړي، اوس خو باید ټولو ته معلومه شوې وي چې دښمن د ټول اسلامي امت په ضد شوم عزایم لري، نه سني پرېږدي او نه شیعه، که دلته شیعه د سني په ضد جنګوي؛ نو آبل ځای کې له شیعه سره همغه څه کوي چې له سني سره ئې کوي، هیڅ عاقل انسان د خپل داخلي

رقيب په ضد له اصلي دښمن سره ملګرتيا نه کوي، بلکي د بهرني خطرناك دښمن د مقابلې لپاره داخلي رقابتونه هېروي، په کار ده چې مسلمانان په هر اسلامي ملك تېرى پر ټول اسلامي امت تېرى وګڼي، داسي نه چې پر يوه هېواد تېرې ته خوښ وي، دا ځکه چې د ده رقيب ورته راپرځوي او په بل باندي تېرى د دې لپاره په ټول امت تېرى ګڼي چې له ده سره ئې مذهبي تړاو شته!!

بريالي دي وي مجاهدين
سرلوړى دي وي اسلامي امت

حکمتيار
افغانستان
۱۳۸۵۱۵۱۲۴

بسم الله الرحمن الرحيم

پر لبنان د صهيونستي رژيم برید

پر لبنان د صهيونستانو برید د صليبي ځواکونو څلورمه جګړه ده چې د مسلمانانو او اسلامي امت په ضد ئې پيل کړې، پر افغانستان برید د دې جګړې پېلامه وه، ټول اسلامي امت ته په کار ده چې جهاد ته ملا وتړي او په ګډه او هر ځای کې د دښمن مقابله وکړي، که دا کار ونه کړي نو همداسي به يو په بل پسې په اسلامي هېوادونو بريدونه کېږي، دښمن په کابل، بغداد او لبنان اکتفاء نه کوي، پر لبنان د صهيونستانو برید وروستی برید مه ګڼئ، دښمن د ټول اسلامي امت په اړه خطرناك او شوم عزايم لري.

که د اسلامي امت بې همتو واکدارانو پر افغانستان او عراق باندې د صليبي ځواکونو د يرغل مرسته نه وی کړې، که د امريکا په ځای له هغه الله تعالی وېرېدلي وی چې د عرش مالك او د ځمکې او آسمانونو ټولواك دی، که ئې د مظلومو افغانانو او عراقيانو مرسته نه شوی کولی لږ تر لږه ئې د دوی په ضد د ظالم ملګرتيا نه وی کړې، نو نن به ئې د لبنان د فاجعې ننداره نه کوله، د اسلامي امت په واکمنانو کې داسي يو څوك هم راپيدا نه شو چې د وينزويلا او شمالي کوريا د جمهورو رئيسانو په څېر د امريکا په وړاندې د غيرت او شهامت خبره وکړي!! هر يو ئې د خپل اقتدار په غم کې او خپله بقا د پردیو په حمايت کې لټوي!! دا ځکه چې پر خپلو ولسونو د پردیو په زور تپل شوي او له خپلو ملتونو وېرېږي!! هغه چارواکي به الله تعالی او خپل ولس ته څه ځواب وايي چې په عراق او افغانستان کې ئې نه يوازې د امريکايانو ملګرتيا وکړه بلکې په دې ملګرتيا ئې افتخار کاوو او ويل ئې چې داسي ملګرتيا ته په هر ځای کې تيار يو!! چا چې افغاني او عراقي مجاهدينو ته تروريستان ويل نن په کومو سترګو لبنانيانو ته مبارزين وايي؟!! دوی

خو پر لبنان باندي روان برید کي له اسرائیل او امریکا سره په جرم کي شریك دي، د دوی سیاستونو دښمن ته پر اسلامي ملکونو د بریدونو جرأت ورکړی، دا دوی وو چي خپلو پلوي ډلو ته ئې وویل: د سنیانو په ضد جنګ کي له صلیبي ځواکونو سره ملګري شئ!! دا اوس اوس د دوی پلوي ډلي په افغانستان او عراق کي د مسلمانانو په ضد په ټولو جګړو کي د امریکایانو تر قومندۍ لاندي برخه اخلي!! په عراق کي د شیعه او سني جنګ د دوی ملګرو، د دښمن په وینا او د هغه په ګټه پیل کړی، د بدر او مهدی لښکرې د دې په ځای چي د امریکایانو او انګریزانو مقابله وکړي خپلي وسلې ئې دښمن ته وسپارلې، دا همغه خلك دي چي په عراق کي له لبنانیانو نه د دروغجنې دفاع په نامه په ریاکاری سره کفنونه پر سر تړي او مظاهرې کوي، خو پر کربلا او نجف ئې د امریکائي بیرغ رپېدل ومنل، همغه دي چي نن د عراق او افغانستان په فوځ او پولیس کي شامل شوي او د مسلمانانو په ضد جنګېږي. د ځینو تورمخو پر تور زړه د کرکجن تعصب داسي پرېږه توره پرده خوره ده چي د سنیانو په ضد حتی له (شیطان بزرګ) او یهودانو سره هم ملګرتیا ته چمتو دي!! دوی ته د شیعه وینه وینه ښکاري او د سني وینه اوبه!!

د لبنان جنوب ته د اسرائیلو لس زره فوځ ننوتی، خو د افغانستان په هلمند او ارزګان کي له اوه اونیو رادېخوا د امریکا تر مشرۍ لاندي د اشغالګرو ځواکونو تر لس زره زیات فوځ د مظلومو افغانانو په بې رحمانه وژنو لګیا دی او تر اوسه ئې د دوی د اعتراف له مخې یو لس سوه افغانان وژلي!! په نوزاد کي ئې نږدې درې سوه ښاریان ووژل، خو مورږ نه له تهرانه د دغو مظلومو افغانانو په اړه د خواخوږۍ غږ واورېدو او نه له اسلام آباده!!

مورږ د خپلو مسلمانو لبناني ورونو په نسبت همدومره خوا خوږي لرو لکه د فلسطینیانو، عراقیانو او کشمېریانو په نسبت چي ئې لرو، پر لبنان د صهیونستانو برید همداسي غندو لکه پر افغانستان او عراق د صلیبي ځواکونو برید، که ایران افغانانو ته لار ورکړي نو دوی دې ته هم تیار دي چي عراق او لبنان ته د جنګ لپاره ولاړ شي، کوم امکانات او وسایل چي د حزب الله په واك کي ورکړی شوي که د دې سلمه برخه د افغان مجاهدینو په واك کي وی نو نه به امریکا

تر ننه په افغانستان کي پاتې وه او نه به صهیونستانو پر لبنان د برید جرأت کړی وو.

هغه خلك چي پر لبنان د صهیونستانو د یرغل په خلاف د اسلامي ملکونو عکس العمل سوړ ګڼي او شکایت تړي لري، باید پوه شي چي افغانان له دوی او له ټولو هغو واکمنانو تر دې زیات شکایت لري چي د دوی اسلامي جهاد ته د تروریزم نوم ورکوي او د دوی په خلاف ځې د اسلام له دښمنانو سره لاس یو کړی!! الله تعالی حتماً هغه چا ته سزا ورکوي چي له مظلوم نه د دفاع په ځای له ظالم سره ملګرتیا کوي، الله تعالی به حتماً هغو ملکونو ته سزا ورکوي چي پرون د مظلومو افغانانو او عراقیانو په ضد له امریکایانو سره ملګري شول او نن پر لبنان باندي د برید له غندنې ډډه کوي.

لبنانیانو ته زموږ توصیه دا ده چي پر خپل خدای توکل وکړئ، مقاومت ته ملا وتړئ، د عراقي او افغاني مجاهدینو په څېر د دښمن مقابله وکړئ، د زرقاوي شهید په څېر باایمانه مشران ځان ته غوره کړئ، له ګاونډیو او په دوی پورې له تړلو ډلو نه هیڅ طمعه مه کوئ، ګاونډیان مو د آزادي غوښتونکو نه بلکي د خپلو غلامانو مرسته کوي، هغه چا ته وسلې او پیسې ورکوي او جنګوي ځې چي د دوی د ګټو لپاره د خپل ولس او ملت ګټې قرباني کړي. همت وکړئ!! إن شاء الله تاسو کولی شئ دښمن ته ماتې ورکړئ، څوك چي نن او د اسرائیلي فوځونو په شته والي کي د اوربند خبري کوي، پر هغوی باور مه کوئ، له هغوی نه وپوښتئ چي نو پرون او هغه مهال چي صهیونستانو پر لبنان یرغل نه وو کړی ولې مو د جنګ خبري کولې؟!! ولې مو صهیونستانو ته د لوی برید بهانه په لاس ورکړه؟!! دوی خو تر پرونه د عراقي مجاهدینو په ضد دا تبلیغات کول چي په خپلو بریدونو سره بهرنیو ځواکونو ته په عراق کي د مزید پاتې کېدو پلمه په لاس ورکوي، اوس باید نورو ته هم دا حق ورکړي چي ووایي: صهیونستان د یوه سازش په نتیجه کي لبنان ته ننوتي او په دې سازش کي هغه کسان لاس لري چي دوه اسرائیلیان ځې په اسارت نیولي وو او همدا پر لبنان د یرغل سبب شو!! چا چي د نیویارك او واشنګټن عملیات تروریستي عملیات ګڼل او له امریکایانو سره ځې خواخوږي اعلانوله، نه پوهېږو

چي اوس څنګه د حزب الله عمليات او د اسرائيلو په ښارونو راکتې بريدونه تروريستي عمليات نه ګڼي!! چا چي د امريکايانو د خوشحالولو لپاره مسلمان مجاهدين نيول او دښمن ته ئې لاس ترڅې سپارل، د دوی کورنۍ ئې له خپل هېواده ايستلې، بنديزونه ئې پرې لګول، حسابونه ئې ورته منجمد کول، اوس دې د خپلې ګناه سزا ګاللو ته چمتو شي، د امنيت د شورى له لوري تحريمونو ته دې تيار شي!! دا د مالك الملك خداى نه بدلېدونکى سنت دى چې د ظالم ملګرې ته به د همدې ظالم په لاس سزا ورکوي!!

دا د ټول اسلامي امت فريضه ده چې په فلسطين، افغانستان، عراق او لبنان کي د مسلمانو مجاهدينو مرسته وکړي، په جهاد کي عملاً برخه واخلي، په ژبه، قلم، مال او نفس سره د دوی ملا تړ او ملګرتيا وکړي، الله تعالى به له هيڅا په دې ستر او عام جهاد کي د برخي نه اخيستلو هيڅ بهانه او مات ګوډ عذر قبول نه کړي. اسلامي امت ته اطمئنان ورکوو چې امريکا به إن شاء الله په افغانستان او عراق کي له ماتې سره مخامخ او د شوروي اتحاد په برخليك به اخته کېږي او د دوی برېښې او لاس پوڅي صهيونستان به د لبنان او فلسطين پرېښودو ته اړ کېږي، إن شاء الله دا پېړۍ د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې او د لوی او سرلوړي اسلامي خلافت د تأسيس پېړۍ ده، مسلمانان ويښ شوي او نور نو له دې زيات د پردیو اسارت او غلامي نه شي زغملی.

ژوندي دي وي مجاهدين

رپانده دي وي د اسلام بيرغ

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۵\۵\۱۱۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د استقلال ورځ

وَ مَن يُقَتِلْ فی سبيل اللّه فَيُقْتَلْ أوْ يَغْلِب فَسوْف نُؤْتِيه أجْراً عَظِيماً

گرانو هېوادوالو!

زما د ايمان او عقيدې ورونو او خوښدو!

غيرتي او با ايمانه مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

نن له انگرېزانو نه د استقلال ورځ لمانځل کېږي! دا ورځ مورږ ته راپه يادوی چي الله تعالی زمورږ مجاهدو پلرونو ته ۸۷ کاله د مخه پر انگرېزانو بری ورکړ، داسي لکه چي ۱۷ کاله د مخه ئې د شوروي اتحاد پر ځواکونو مورږ ته بريا راپه برخه کړه، خو راشئ وگورو چي دا ولې نه مورږ هلته په دې بريالي شوو چي آزاد، خپلواك او اسلامي افغانستان جوړ کړو او نه د روسي فوځونو له ايستلو نه وروسته؟ انگرېزان ووتل خو خپل لاس پوځي ظالم او مستبد پاچايان ئې ترشا پرېښودل، روسي فوځونه مو وايستل خو اقتدار ئې هغې ائتلافي جبهې ته په لاس ورکړ چي د دوی پر ځای له افغان ولس سره وجنگېږي او د روسي فوځونو نيم گړی مأموريت پوره کړي!! دا دی اوس يو ځل بيا زمورږ هېواد د پرديو تر اشغال لاندي دی، د انگرېزانو او امريکايانو ترمشری لاندي صليبي ځواکونه زمورږ پر هېواد حکومت کوي او د افغانستان په گوټ گوټ کي د دوی بيرغونه رپېږي!! آيا دا زمورږ لپاره يو ستر پېغور نه دی؟ آيا دا زمورږ د ايمان او غيرت لپاره يوه آزموينه نه ده؟ او آيا دا زمورږ دين، مذهب، خپلواکي او آزادی ته ځرگند گوابښ نه دی؟ بيا گورئ چي نيواکگران له خپلو افغاني غلامانو نه د آزادی او ديموکراسی اتلان جوړوي او د دوی افغاني غلامان، خپل باداران د آزادي بخښونکو او بيا ودانونکو

په نامه ستاييِ!! بيا آزادي غوښتونکي مجاهدين د (اشرارو)، (تخريبکارانو) او (تروريستانو په نامه يادوي او زمونږ ملت او مجاهدينو ته همغه څه وايي چي انګرېزانو او د دوی شاه شجاع ۸۷ کاله د مخه ويل او روسانو ۱۷ کاله مخکيِ!! دا دی تاريخ بيا تکرار شو او بيا ئې زمونږ پر اوږو د آزادۍ د يوې بلي جګړي دروند پېټی کيښود ، بيا له مونږ نه غواړي چي د ميوند او جګدلك خاطرې راژوندۍ کړو او بل ستر او تاريخي جهاد ته ملا وتړو. الحمد لله دا جهاد پيل شوی، ورځ په ورځ ئې لمن پراخه شوې او اوس داسي مرحلې ته رسېدلی چي بری ئې نږدې بربښي، إن شاء الله زمونږ زړه ور مجاهدين به صليبي ځواکونو ته داسي ماتې ورکوي لکه چي پلرونو ئې انګرېزانو او روسانو ته ماتې ورکړه، مونږ د الله تعالی په رښتونو وعدو دا باور لرو او راتلونکي ته دا ډاډمن انتظار چي إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو ، سردرو او کليو راکوز شي، شنه بيرغونه په لاس کي، د تکبير له نارو سره، د ښارونو له باايمانه او ديندارو اوسېدونکو سره به يو ځای شي، د ښکيلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلك او ميوند خاطرې به راتازه کړي، په ارګ باندې به د اسلام بيرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به ماتې کړي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چي د اسلام او آزادۍ غوښتلو په تور نيول شوي وو ، د دوی په ځای به د انګرېزانو او امريکايانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو کي واچوي او نړۍ والو ته به اعلان کړي چي نور نو افغانان آزاد او خپلواك دي، د خپلې خوښې اسلامي حکومت به جوړوي او خپل مشران به په خپله غوره کوي.

ورونو خويندو!

ټول با ايمانه افغانان يووالي، ورورولي او وحدت ته رابلم، ټول افغان ولس بايد يو بل ته د وروری او وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، بايد پرې نږدې چي د هېواد په هيڅ ګوټ کي اشغالګران يوه شېبه آرامه تېره کړي، اوس د يوه ستر ملي پاڅون وخت رارسېدلی، په دې پاڅون کي بايد ټول افغانان فعاله برخه واخلي. افغان ولس ته په کار ده چي هغه څېرې د دښمن د خدمتګارانو په نامه وپېژني چي قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، ورونه قومونه سره جنګوي، د قوم په نامه ځان ته امتيازات غواړي، د جهاد مخالفت کوي او افغان ولس دې ته

رابلي چي اشغالګرانو ته تسليم شي او د دوی واکمني ومني، کوم ناافغانان چي د څو پيسو لپاره خپل ايمان خرڅوي او د ملي اردو او ملي پوليسو په ليکو کي ودرېږي او د بهرنيو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد جنګېږي، ډېری ئې همغه دي چي پرون له روسانو سره يو ځای شول، د هغوی د ګټو لپاره له خپل ملت سره وجنګېدل او نن امريکايانو ته تسليم شوي او د دوی لپاره همغه پرونی کار کوي.

مورِ هغو خلکو ته حيران يو چي د انګرېزانو تر بيرغ لاندي له انګرېزانو نه د آزادۍ ورځ لمانځي، نه پوهېږو دا څنګه آزادي ده او دا څنګه جشن او لمانځنه ئې!! نه پوهېږو په دې له ځانه پرته څوک دوکه کولی شي؟!!په داسي حال کي چي اوس د هېواد په ګوټ ګوټ کي د بهرنيو ځواکونو نظامي اډې جوړې شوې، د هري اډې پر سر د دوی بيرغونه رېږي، زندانونه لري، آزادي غوښتونکي افغانان نيسي، زندانونو ته ئې لېږي، پر کليو ئې بريدونه کوي او پر کورونو ئې بمونه وروي، په ټول هېواد کي ئې تر اتيا زيات د راډيويي او تلويزيوني خپرونو سټيشنونه جوړ کړي، نړۍ دې دري سوه ورځپاڼې، مجلې او نشريې خپروي، د افغاني فوځ او پوليس روزنه د انګرېزانو په لاس ترسره کېږي، هم د هېواد ځمکه او هم هوا د دوی په واک کي ده، د جمهور رئيس امنيت، حتی په ارګ کي هم دوی ساتي!! نو څوک به دا ومني چي افغانستان آزاد دی او افغان ولس د خپل برخليک څښتن!! إن شاء الله افغانان به د واقعي آزادۍ جشن لمانځي، خو هغه وخت چي ټول بهرني نيواکګر ځواکونه زمورِ د ګران هېواد له لوښت لوښت خاورې نه وتلي وي، په هېواد کي د اسلام بيرغ رپانده وي او مورِ د خپلي خوښي منتخب اسلامي حکومت ولرو.

مرګ پر اشغالګرانو
سرلوړي او بريالي دي وي مجاهدين

حکمتيار
افغانستان
۱۳۸۵۱۵۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

د ميزان ۱۵

نن د ميزان د پنځلسمې هغه توره ورځ ده چې پنځه کاله د مخه د امريکا تر مشرۍ لاندې زمونږ پر ګران هېواد تېری وشو ، په دې تېري کې نه يوازې د امريکا پلوي ملکونو برخه واخيسته، بلکې زمونږ د کينه کښو ګاونډيو منافقو چارواکو هم د دوی ملګرتيا وکړه. دا يو بل صليبي جنګ وو چې له افغانستانه پيل شو او عراق ته ئې لمن وغزېده، که د افغانستان او عراق زړه ورو او په خدای مينو مجاهدينو د دوی مخه نه وی نيولې او دلته له کلك مقاومت سره نه وی مخامخ شوي نو نن به هم په منځني ختيځ کې د امريکايانو موخې ترسره شوې وې او هم په مرکزي آسيا کې، د لوی اسرائيل جوړولو خوب به ئې رښتيا شوی وو ، د مرکزي آسيا زېرمې به د دوی په لاس کې پرېوتې وې او ايران او سوريه به هم د عراق په برخليك اخته شوي وو.

ځيني افغانان دا ګمان کوي چې د ميزان د پنځلسمې يرغل د سپتمبر د يولسمې د پېښو او په نيويارك او واشنګټن د بريدونو په خلاف يو عکس العمل وو ، حال دا چې پر افغانستان باندې د حملې پلان د سپتمبر تر پېښو لا د مخه جوړ شوی وو ، هغه وخت چې شمالي ټلوالي تخار له لاسه ورکړ، امريکايانو له پاکستانه وغوښتل چې بايد طالبان له تخاره په شا شي، د آی اس آی جنرال کندهار ته ولاړ، طالبانو ته ئې د تخار د پرېښودو وينا وکړه، هغوی ونه منله، د کندهار له واکمنانو سره وېره راپيدا شوه چې ښايي پاکستان به د هغو پاکستاني طالبانو له لاري څه کار وکړي چې د خواجه بهاء الدين په لومړي خط کې پراته وو ، نو ځکه ئې هغوی له لومړي خط نه په شا کړل، امريکايانو او روسانو د تخار او مزار د نيولو لپاره د ګډو عملياتو پلان جوړ کړ، په دې کې به د روسيې، ازبکستان او

تاجکستان اوه لس زرو فوځیانو برخه اخیستله، ایران هم په دې کي د یوه فعال غړي په توګه شریك وو، د تاجکستان او ازبکستان له لاري به برید کېدو، د جنګ مصارف امریکایانو په غاړه اخیستي وو، د یولسم سپتمبر پېښو یوازي دومره کار کړی چي دا ګد عملیات ئې دوه میاشتې رامخکي کړل، تاسو ولیدل چي د همغه مخکني توافق په اساس نومورو هېوادونو د افغانستان په نیولو کي د امریکایانو ملګرتیا وکړه، چا اډې ورکړې، چا شمالي ټلواله دې ته چمتو کړه چي د امریکایانو د ځمکني فوځ په توګه د هغوی تر قومندې لاندي وجنګېږي، چا د خپلي فضا له لاري د دوی جنګي جهازونو ته د الوتو او پر کندهار او هرات د بمبارۍ اجازه ورکړه، په خواجه بهاء الدین، پنجشیر، دره سوف، کي د قومندې ګډ مراکز جوړ شول، د همدغو هېوادونو افسرانو په ګډه د عملیاتو سوق او اداره په غاړه درلوده او د امریکا هوائي ځواکونو ته ئې کوردینات ورکول.

ځینې ګمان کوي چي امریکا د القاعدې د ځپلو لپاره پر افغانستان برید وکړ، دوی د امریکا له عزایمو او په دې سیمې د اوږد مهاله تسلط لپاره د دوی له ستراتېژي خبر نه دي، نه پوهېږي چي د مرکزي آسیا په ذخایرو د تسلط په لټه کي دي، په دې سیمې د تسلط لار له افغانستانه تېرېږي، روسیه او ایران غواړي دا لار خلاصه نه شي او امریکا غواړي پر افغانستان له بشپړ تسلط نه وروسته ژر تر ژره دا لار پرانېزي، که امریکایانو له القاعدې نه د غچ اخیستلو په موخه دا جنګ پیل کړی وی نو د طالبانو د حکومت له نسکورولو او د القاعدې د مرکزونو له ختمولو وروسته باید له افغانستانه وتلي وی، اوس خو القاعده په عراق کي په ځرګنده توګه د دوی مقابله کوي، یو مشر ئې په شهادت رسېږي او بل غوره کوي، اوس خو په افغانستان کي د القاعدې مراکز نه شته، جنګیالي ئې عراق ته کوز شوي، دوی خو له القاعدې څخه نه بلکي له افغانانو غچ اخیستی، بې ګناه افغانان ئې وژلي، د دوی کورونه ئې ویران کړي، د دوی هېواد ئې اشغال کړي، دا دی ګورئ چي په خپله د امریکایانو د اعتراف له مخې یوازي د پنجوایي او ژېړي په ولسوالیو کي د دوو اونیو عملیاتو په ترڅ کي ئې پنځه سوه بې وزلي او بې ګناه افغانان ووژل، درې اونۍ تر دې د مخه ئې په هلمند کي تر دې زیات بې ګناه افغانان په خپلو وینو کي

ورغړول، دا تېر پنځه کاله هره میاشت همداسي تېره شوې!! خو دا ولې د دوی ژوره کینه نه ختمېږي؟ ولې همدومره مرګ ژوبله د غچ لپاره کافي نه ګڼي؟ ولې د مزید وینو تویولو او وژلو لپاره د خپلو فوځونو شمېر زیاتوي او په افغانستان کي د لازیات پاتې کېدو هوډ څرګندوی؟

د پاپ وروستۍ وینا وښوده چې د فلسطین، افغانستان، عراق او لبنان جنګونه یوازې د بش، بلیر او د دوی د لاس پوڅې اسرائیل جنګونه نه دي، دا د مخکنیو صلیبي جنګونو تسلسل دی، تاریخ ښودلې چې پاپان تل د امپراطورانو په خدمت کي وي، تل د هغوی جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي، پاپ نن همغه خبره وکړه چې څو ورځي مخکي بش کړې وه، پاپ دومره کمزوری او ضعیف دی چې د کاغذ له مخې هم خبرې نه شي کولی، مسیحیان هغه وخت یو څوک پاپ کړي چې له زړښته نه په لاره سم تلی شي، نه خبرې کولی شي، نه ئې سترګې سم کار کوي او نه حافظه!! که د پاپ حافظه روغه وی نو د اسلام او پیغمبر علیه السلام په شأن کي به ئې هیڅکله داسي پوچه خوله نه خوځوله، د ده هغه جنګونه نه دي په یاد چې د صلیب تر نشان لاندي په اروپا، هسپانیا، آسیا او افریقا کي ترسره شوي او دومره بې ګناه خلك په کي وژل شوي چې د پاپ بنډیکټ د ایالت تر نفوس ئې شمېر زیات دی!! دا نن په افغانستان او عراق کي د امریکا، بریتانیا، کاناډا او استرالیا... یرغلګر فوځونه د کرسمس عیدونه لمانځي، د ګوانتانامو، ابوغریب، بګرام او کندهار په زندانونو کي کرسمس لمانځل کېږي، پاپ به د بایبل هغې برخي هم نه وي په یاد چې د بایبل انبیاوو؛ پاچایانو ته د بایبل د خدای له لوري په نورو قومونو د برید او یرغل پیغامونه رسولي او ورته ویلي ئې دي چې له غزې تر لبنان پورې او د مدیترانې له ساحله تر فرات پورې ټوله سیمه خدای اسرائیلیانو ته ورکړې، خدای درته امر کوي چې دا سیمه ونیسئ، اوسېدونکي ئې ووژنئ، په هیڅا رحم مه کوئ، نارینه، ښځي، ماشومان او څاروي ئې له تېغه تېر کړئ، فصلونو او باغونو ته ئې اور واچوئ او ښارونه ئې وران کړئ!! څوک چې په بایبل ایمان لري او هغه سپېڅلی کتاب ګڼي څنګه اسلام د تورې دین ګڼي؟ د بایبل لویه برخه هغو قومي جنګونو ته مختص شوې چې پاچایانو تر سره کړي او د بایبل په

وينا د بني اسرائيلو خداى په خپله په دغو جنګونو کي برخه اخيستې او په هغه جنګ راضي شوى چې ډېره وينه په کي توى شوې او ډېر ورانى په کي شوى او په هغه جنګ غصه شوى چې په مفتوحه سيمي کي کوم اسير انسان يا کوم حيوان ژوندى پرېښودل شوى!!! هو؛ اسلام د تورې دين دى، اسلام د لمانځه او روژې په څېر وسله وال جهاد هم فرض کړى، خو د حق او عدالت لپاره او له مظلومانو نه د دفاع په خاطر او د مسلح ظالمانو په ضد، اسلام وايي: مه ظلم کوئ او مه ظلم منئ، له الله تعالى پرته بل ته سر مه ټيټوئ، د مظلومانو مرسته وکړئ او د ظالمانو له منګولو ئې وژغورئ. اسلام د يوه بې ګناه انسان وينه په ناحقه تويول داسي ګڼي لکه د ټولو انسانانو وژل.

ګرانو هېوادوالو!

افغانستان يوه بل انقلاب ته ضرورت لري، يوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسي انقلاب ته چې په يوه مستقل، خپلواك او اسلامي افغانستان منتج شي، مخکنى انقلاب د بهرنيو لاسوهنو، د ملت د غفلت او د منافقينو د نفوذ په سبب نيمګړى پاتې شو، د مجاهدينو په ضد نړيوال دسايس پيل شول، د اسلام ټولو دښمنانو يوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زمونږ کينه کښ ګاونډيان ورسره ملګري شول، ځينو يوې ډلې ته وسلې او پيسې ورکړې او د مجاهدينو په ضد ئې وجنګوله او ځينو بلې ډلې ته. اوس ملت خپل کورني او بهرني دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرايط برابر دي، ولس دې نتيجې ته رسېدلى چې د جګړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمنې سولې د تأمين لپاره بله لار نه لري، د جګړو او بې امنيتۍ له دوام او د ظالمانو، مفسدينو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې نه د نجات لپاره يوازي همدا لار ورته پاتې ده. بايد ټول باايمانه، خداى پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په يوه ډاډمن اسلامي صف کي راغونډ شي، يو بل ته د وروړۍ لاس ورکړي، هېواد له دې دردناك حالت نه وژغوري، جګړه د تل لپاره پاى ته ورسوي، د ملت د خوښي اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالى وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت ترحم او زړه سوى لري.

امریکایان او د دوی ګوډاګیان دې پوه شي چې نه د وسلو په زور، نه د بې ګناه افغانانو په عام وژنو سره، نه د نورو فوځونو په راوستلو سره او نه په جګړې کې د اروپا په رابښکیلولو سره کولی شي مقاومت وځپي او افغانستان د تل لپاره په خپل اشغال کې وساتي، له وتلو پرته او د افغانانو خپلواکۍ ته له احترامه پرته له بلې لارې د افغانستان بحران نه شي حل کېدی، تاسو وتوانېدئ چې ناټو په جنګ کې رابښکیل کړئ، غواړئ خپلې پښې سپکې کړئ او خپل ځاني او مالي تلفات راکم کړئ، نښایي تاسو او ستاسو ګوډاګیان داسي وانګېري چې د فوځونو د شمېر په زیاتولو سره به مقاومت وځپل شي او د کابل امریکائي حکومت به پر اوضاع مسلط کړی شي، خو حقیقت دا دی چې که موجود څلوېښت زره بهرنی فوځ یو لك څلوېښت زره هم شي، نه مقاومت ځپلی شي او نه پر اوضاع مسلط کېدی شي.

ګرانو هېوادوالو!

ځینې افغانان دا پوښتنې کوي چې له روان بحران نه د هېواد د ایستلو لار کومه ده، څنګه کولی شو جګړه د تل لپاره پای ته ورسوو او تلپاتې صلح او ډاډمن امنیت تأمین کړو؟ د دوی په ځواب کې وایو: د بحران د حل یوازنۍ لار همغه ده چې موږ د روسانو په ضد غوره کړه، تر هغه جهاد ته ادامه ورکول چې ټول بهرني ځواکونه زمونږ له هېواده ووځي او افغانانو ته د دې فرصت ورکړی شي چې خپل برخلیك په خپله او د پردیو له لاسوهنو پرته وټاکي. د مجاهدینو له نظره بحران هغه وخت پای ته رسېدی شي چې:

- ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي
- داسي موقت حکومت جوړ شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کې هغه ډلې برخه ونه لري چې د بن په غونډې کې ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضا کړ.
- هغه راډیوګانې، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه وترل شي چې د بهرنیو ځواکونو لخوا اداره او تمویل کېږي او د دوی په ګټه فعالیت کوي.
- د بن په غونډې کې چې کومو هېوادونو برخه اخیستې او د امریکایانو د

يرغل ملا تړئي کړی، د دوی سفارتونه موقتاً او تر هغه وخته بند شي چې په هېواد کي د ملت د خوښي منتخب حکومت د چارو واګې په لاس کي واخلي او په دې اړه مناسب تصميم ونيسي، دا کار به د دوی د لاس وهنو مخه ونيسي او افغانانو ته به دا موقع په لاس ورکړي چې د پردیو له مداخلې پرته خپل برخليك وټاکي او د خپلي خوښي حکومت جوړ کړي.

- بيا د ټول ملت حقيقي استاځي راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه تصميم ونيسي.
- که دا شرائط تأمين شي، نو مجاهدين د جګړې د خاتمې او د ډاډمن امنيت په راوستلو کي هرراز مرستي ته تيار دي.
- ملت ته ډاډ ورکوو چې ټول صالح او باايمانه مجاهدين به د تل لپاره د دوی په څنګ کي وي، تر هغه به جهاد ته ادامه ورکوي چې ټول اشغالګر ځواکونه زمونږ د هېواد له لوبشت لوبشت خاورې ووځي. إن شاء الله هغه ورځ به ډېر ژر راشي چې امريکايان به د روسانو په څېر سرټيټي زمونږ له هېواده وځي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي به له اسلامي بيرغه پرته بل بيرغ نه رپېږي. د هغې ورځي د رارسېدو په هيله.

رپانده دي وي د اسلام بيرغ
بريالي دي وي مجاهدين
مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتيار

افغانستان
۱۳۸۵/۷/۱۵

بسم الله الرحمن الرحيم

پيام تبريكى عيد سعيد فطر

إِنّ اللّهَ يُدَفِعُ عَنِ الّذِينَ ءَامَنُوا إِنّ اللّهَ لا يحِب كلّ خَوّانٍ كَفُورٍ *

صدق الله العظيم

هموطنان عزيز!!

برادران و خواهران! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حلول عيد سعيد فطر را به شما ملت مظلوم و رنجديده خود تبريك مى گويم. به شما كه اين عيد را نيز در شرايطى تجليل مى كنيد كه كشور تان در اشغال نيروهاى صليبى تحت فرمان انگليسها و امريكائيهاست، پرچم هاى بيگانگان بر فراز پايگاههاى نظامي اشغالگران در كشور ما در اهتزاز است، دستگاههاى راديوئى و تلويزيونى شان فعال و نشراتش چنان كه گويا اين كشور مستعمره دائمى آنان است، طياره هاى جنگى شان فضاى كشور ما را در كنترول خود دارد ، نيروهاى زمينى شان جاده ها ، ميدانهاى هوايى، و تمامى نقاط ستراتيژيك را ، و مشاورين شان تمامى ادارات ملكى و نظامى را ، هر زمانى، بر هر شهر و قريه اى كه خواسته اند بم مى ريزند ، تانكهاى شان در جاده ها گزمه مى دهند و قدرت نظامي خود را به رخ افغانها مى كشند ، به هر قريه اى كه بخواهند هجوم مى برند ، دروازه هر خانه اى را به زور باز مى كنند ، حق دستگيرى و قتل هر افغاني را به خود داده اند ، هر روز ده ها افغان مظلوم و بى دفاع را به خاك و خون مى كشند ، تنها در ماههاى شعبان و رمضان و طى حملات گسترده شان در كندهار، هلمند و ارزگان بيش از دو هزار اهالى بى گناه اين مناطق را شهيد و مجروح كردند ، نزديك

به هفتاد هزار خانواده از ولسوالیهای ژېړي، پنجوايي، موسی قلعه و نوزاد را به ترك خانه ها و هجرت به مناطق دیگر وادار ساختند، کابل اکنون به چنان پایگاه نظامي نیروهای اشغالگر درآمده است که بر فراز آن طیاره های بم افگن و بر جاده هایش تانکهای دشمن گزمه می کند. عید کابل در واقع عید شهر اسیر و محکوم است، عید واقعي افغانها زمانی فراخواهد رسید که افغانستان آزاد باشد و افغانها مالك سرنوشت خود، بساط سلطه اجنبی بر کشور ما برچیده شده، تمامی نیروهای بیگانه از وجب وجب کشور ما خارج گردد، فضای جنگ، بی امنیتی، ترس و بیم جایش را به صلح، امنیت و آرامش تخلیه کند، در تمامی کشور و برفراز هر دفتر و هر مرکزي پرچم شکوهمند اسلام، این نشان پرجلال آزادی و آزادمنشی در اهتزاز بوده، قدرت در اختیار حکومت منتخب اسلامی و در دست زمامداران امین، خدا ترس، وطن دوست و مورد اعتماد ملت باشد، و تمامی افغانهای مهاجر و آواره به کشور شان و به ده و قریه شان برگردند، نه کسی از تجاوز به سر و مال خود بیمی داشته باشد و نه از تعرض به عرض و آبروی خود، إن شاء الله چنین روزی بزودی فراخواهد رسید، به امید فرارسیدن چنین روزی و به مناسبت این عید عرایضی خدمت ملت مؤمن خود دارم:

- حال باید به همه ثابت شده باشد که تجاوز نیروهای اشغالگر امریکائی بر کشور ما با همان عزایم و انگیزه ها توأم بود که نیروهای شوروی و زمامداران آن وقت مسکو در سر داشتند، و معامله این جنایتکاران با ملت مظلوم ما از هیچ نگاهی با معامله آنها تفاوتی ندارد، شعارها و ادعاهای پوچ و میان تهی بازسازی، صلح، امنیت و دیموکراسی همان شعارهائیست که همواره هر اشغالگری برای تحمیق و اغفال بومیان مستعمرات خود عنوان می کند!! همه شاهد اند که انگلیسها و امریکائیها طی پنج سال گذشته در برخورد شان با افغانها و کشور شان چه جنایاتی نبود که مرتکب نشدند؟ برخورد وحشیانه اینها اگر بدتر و قبیح تر از برخورد روسها نبود به هیچصورتی کمتر از آنها نبود، آیا آنچه علیه زندانیان مظلوم ما در زندانهای جهنمی بگرام، کندهار و گوانتانامو مرتکب شدند و آنچه هم اکنون هر روز در جریان عملیات نظامي شان علیه مردم بی

دفاع ما در دهات مرتکب می شوند، تلاشي خانه ها، دستگیری، لت و کوب، بستن و کشتن افغانها به اتهام همکاری با مجاهدین، آتش زدن به اجساد کشته های شان، لشکر کشي های پیهم و توسل به عملیات گسترده در جنوب، شرق و جنوب غرب کشور، و تهدید مردم به اینکه اگر خانه های شان را ترك نگویند و منطقه را تخلیه نکنند، زیر بمباردمانها و آتش توپ و تانك جان خواهند داد، و آغاز عملیات قبل از پایان ضرب الاجل، بمباریهای کور و انداخت بی محابای توپ و تانك و کشتار بی رحمانه مردم ... اینها و دهها جنایت دیگری که قلم از نوشتن آن ننگ دارد و آنچه تا هنوز افشاء نشده، آیا اینها چیزی نیست که افغانهای مظلوم روزانه شاهد آن اند؟ آنچه در ژپری، پنجوایي، موسی قلعه و نوزاد مرتکب شدند، روسها و کمونستها نیز ارتکاب آن را مایه ننگ می پنداشتند.

• امروز پوچي و بیهودگی ادعای ناافغانانی به همه هویدا گردید که می گفتند: غرض تأمین صلح و امنیت در کشور حضور طویل المدت نیروهای اجنبی در افغانستان ضروریست!! دوام جنگ و تشدید روزافزون آن به همه ثابت کرد که حضور نیروهای بیگانه باعث ادامه جنگ و بی امنیتی است نه ضامن صلح و امنیت، تا زمانیکه اشغال ادامه دارد و تا زمانیکه حکومتهای دست نشانده اجانب بر مقدرات مردم حکومت می کند، جنگ نیز ادامه خواهد داشت. روسها با تحمیل حکومت مزدور شان آتش جنگ را افروختند، امریکائیها بر نقش قدم آنان گام گذاشتند، تجربه ناکام آنانرا تکرار کردند، افغانستان بی دفاع را مورد تاخت و تاز قرار دادند، پس از اشغال کابل حکومتی مزدوری را در بن ساختند و وزارتخانه ها را به گروهایی اختصاص دادند که وابسته به شش کشور موئید و همکار امریکا در این هجوم بودند و به این ترتیب باعث ادامه جنگی شدند که آتش آنرا زعمای مسکو افروخته بودند. امریکائیها به دلیل همکاری تمامی همسایگان افغانستان در جنگ منتظر نتایج دلخواه بودند و انتظار آنرا نداشتند که با مقاومت دوامداری روبرو شوند، ولی امروز و پس از پنج سال جنگ، اعتراف می کنند که در محاسبات شان مرتکب اشتباه شده اند، با توسل به قدرت نظامي نمی توانند اوضاع را مهار و مقاومت را سرکوب یا تضعیف کنند، امروز وضع کشور

را چنان می خوانند که نه در پایتخت امنیت وجود دارد و نه در بقیه ای شهرهای بزرگ و شهراهها، نه قطارها، گزمه ها و پایگاههای نیروهای اشغالگر از حملات کوبنده مجاهدین مصئون اند! نه عامه مردم احساس امنیت می کنند و نه زمامداران!!

• کسیکه از یك سو بر دوام حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد و از سوی دیگر ادعای علاقه مندی به خاتمه جنگ را دارد، یا جاهل است یا دروغگو، خائن، مبلغ اجنبی و در پی تحمیق افغانهای هوشیار!! جنگ فقط زمانی پایان خواهد یافت و صلح تنها زمانی تأمین خواهد شد که نیروهای اجنبی کشور ما را ترك بگویند، مداخله در امور داخلی کشور ما متوقف شود، پس از آشتی ملي و در نتیجه تفاهم بلاواسطه میان افغانها حکومتی موقت مورد تائید ملت تشکیل گردیده و تحت اشراف آن انتخابات آزاد و عادلانه برگزار شود و اقتدار به حکومت منتخب انتقال یابد.

• به ملت مظلوم خود اطمئنان می دهم که نیروهای امریکائی هیچ راهی دیگر جز خروج بلاقید و شرط از افغانستان ندارد، حتماً بیرون خواهند رفت و إن شاء الله به زودی، اگر روسها با صد و بیست هزار سرباز تا دندان مسلح نتوانستند کشور عزیز ما را برای همیش اشغال کنند، امریکا و ناتو نیز با چهل هزار سرباز مست و لاابالی خود قادر به اشغال دائمی افغانستان نخواهد شد. مطمئنم که سرنوشت شبیه به اتحاد شوروی در انتظار امریکاست، و این سنت دائمی و تغیر ناپذیر الهیست که قدرت های مست و مغرور و عامل فساد و ظلم را به مرگ و نابودی محکوم نموده، بشریت را از شر آن نجات دهد.

• مجاهدین با پروردگار شان عهد بسته اند که امریکائیها و شرکای جرم شانرا چون روسها از کشور خود بیرون کنند، به نام خدا تعهد کرده اند که تا آزادی کامل کشور و اخراج تمامی نیروهای اجنبی از وجب وجب کشور شان، سلاح را بر زمین نگذاشته و لحظه ای دشمن را آرام نگذارند.

• مجاهدین مؤمن و هدفمند همواره با دشمن اصلی می جنگند، می خواهند هر مرمی شان در سینه دشمن اصلي فرو رود، از عملکرد کسانی اظهار برائت می

کنند که به جای ادامه حملات کوبنده بر دشمن اصلي به انفجارات در مساجد، قتل ملاها، آتش زدن به مکاتب متوسل می شوند، اینها کار مجاهدین نه بلکه کار انگلیسها و امریکائیها بوده، جواسیس سی آی ای در آن آلوده اند، انفجار در مسجد جامع هرات غرض ترور خطیب معروف و داعی مخلص این مسجد و تمامی انفجارات از این نوع که قربانیان آن مردم بی گناه بوده، همه به هدایت اداره های استخباراتی اشغالگران و توسط حکام محلی انجام شده است، حکامی که برای ارضای اجانب به هر جنایت و خیانت حاضر اند. مجاهدین واقعي به خوبی درك می کنند که نه با تخریب مکاتب و مساجد صدمه ای به اشغالگران می رسد و نه ترور مبلغین ذلیل و اجیری که در بدل مزد اندکی استخدام می شوند ارزشي برای آنان دارد، برعکس این نوع ترور ها مواد تبلیغاتی و بهانه ای برای ترور شخصیتهای صالح و علمای با عمل در اختیار دشمن می گذارد، مفتی هایی که فتوای قتل اینها را صادر می کند، مفتی های جاهل اند، همینها بودند که فتوای جنگ با مجاهدین و ائتلاف با جنرالهای کمونست را نیز صادر می کردند و اکنون در کابل و در خدمت امریکائیها اند. مجاهدین می دانند که هدف شان تخریب مکاتب نه بلکه از پا درآوردن کسانیست که از این مکاتب سنگری به نفع دشمن و علیه اسلام و ملت ما درست کرده اند، دشمن اصلي ما آنهایی اند که از مکتب، شفاخانه و مسجد پوششي برای ادامه اشغال افغانستان می سازند.

- از همهٔ افغانهای مؤمن و آزادیخواه این انتظار را داریم که دست در دست مجاهدین گذاشته، در کنار کسانی بایستند که بمنظور اخراج نیروهای بیگانه از کشور و تشکیل حکومت منتخب و مورد پسند ملت خود این جهاد مقدس را آغاز کرده اند، همراهی و تائید صادقانه از این مجاهدین واجب دینی تمامی مسلمانان است، افغانهایی که در این جهاد شرکت نکنند، بزودی پشیمان و با حسرت وندامت روبرو خواهند شد، إن شاء الله کشور ما بزودی آزاد گردیده، نیروهای اشغالگر رانده خواهند شد و آنگاه مخالفین جهاد نه در برابر خدای خود عذری موجه خواهند داشت و نه در برابر مردم، هم در برابر خدا خجل و شرمنده خواهند بود و هم در برابر مردم. ذلت و رسوایی دنیا و آخرت نصیب کسانی خواهد شد که

دشمنان اسلام را در جنگ علیه اسلام و مسلمانان کمك کردند.

• مطمئن باشید که امریکائیها در تمامی برنامه های شان ناکام بوده اند و به هیچ هدفی نایل نشده اند، نه قادر به سرکوبی و تضعیف مقاومت شدند، نه بر اوضاع مسلط شدند، نه امنیت کاذب و دروغین شانرا تأمین کردند، نه جلو کشت و قاچاق مواد مخدر را گرفتند، آنها کابل را برای مسکو و شرکای منطقوی شان فتح کردند، گروههایی را بر اریکه قدرت نشانده و حکومت، اردو و پولیس را از آنان ساخته اند که ائتلاف تحت رهبری مسکو با مصارف بی دریغ و هنگفت چند ساله قادر نشد اینها را به اینجا برساند!! امروز خود اعتراف می کنند که با جنگ نمی توان بحران افغانستان را حل کرد و مقاومت را از میان برد، می گویند تولید مواد مخدر در سال جاری پنجاه در صد بیش از سال گذشته خواهد بود، خود می گویند که اداره فاسد است، رشوت و اختلاس به اوج خود رسیده، زمامداران در فساد، رشوت، و قاچاق مواد مخدر تا گلو غرق اند!! اینها حرفهائیست که امروز از دهن هر کسی شنیده می شود!! مایه تعجب است که آنها از کسانی انتظار صداقت، اخلاص و پاك دامنی را دارند و گمان می کنند که شاید بتوان از اینها یك اداره موفق، باکفایت، صالح درست کرد که در برابر چند دالري کشور، عزت و ایمان شانرا می فروشند، دیروز تحت فرمان افسران شوروی با ملت خود جنگیدند و امروز تحت فرمان انگلیسها می جنگدند!!

• ما خواهان حل عادلانه، مطمئن و پایدار بحران کشور و خاتمه فوری و دائمی جنگ هستیم، اگر نیل به این هدف از طریق دیگری جز جنگ میسر می بود، ما بی درنگ و قبل از همه آنرا اختیار می کردیم، اگر امروز نیروهای اشغالگر از کشور ما خارج شود، و به ملت ما حق تعین سرنوشت بدون فشار و مداخله بیرونی داده شود، ما حاضر به بحث در تمامی قضایای دیگر هستیم، گروههایی که به نیروهای انگلیسی و امریکائی پناه برده اند و گمان می کنند که بدون سایه حمایت این نیروها آینده تاریك دارند، به ایشان می گوئیم: بسوی خدا و ملت خود برگردید، بر افغانها اعتماد کنید، ملت حاضر است توبه شما را بپذیرد، عفو کند و آینده تانرا تضمین نماید، ما افغانستان آزاد، مستقل، سربلند و متحد دارای

نظام اسلامي می خواهیم، به عفو ، گذشت و آشتی باور داریم، نه به فکر انتقامیم و نه از طریق جنگ و اعمال قوه در پی رسیدن به قدرت.

- در حالیکه تمامی مجاهدین و فرد فرد ملت را به برادری و وحدت کامل دعوت می کنم، قیام بزرگ ملي برای آزادی و نجات کشور را قضیه حاد و جدی روز می خوانیم و از همهٔ اقشار ملت می خواهیم در این قیام تاریخی شرکت کنند. به مجاهدین مکرراً اطمئنان می دهم که إن شاء الله روز پیروزی شما بر دشمن دور نیست. به امید فرارسیدن آنروز!

مرگ بر امریکا و عمالش
زنده باد مجاهدین دلیر اسلام

حکمتیار

افغانستان
۱۳۸۵۱۷۱۳۰

بسم الله الرحمن الرحيم

د اختر مبارکۍ پيغام

إِنّ اللّهَ يُدَفِعُ عَنِ الّذِينَ ءَامَنُوا إِنّ اللّهَ لا يحِب كلّ خَوّانٍ كَفُورٍ *

صدق الله العظيم

گرانو وطنوالو!

ورونو خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د کمکي اختر د رارسېدو په مناسبت خپل مظلوم او ځورېدلي ولس ته مبارکي وايم، افغانان دا اختر هم په داسي حال کي لمانځي چي هېواد ئې د انګرېزانو او امريکايانو تر مشرۍ لاندي د صليبي ځواکونو په لاس اسير دی، په ګوټ ګوټ کي ئې د پردیو بيرغونه رپېږي، راډيوګانې او ټلويزيونونه ئې داسي خپرونې کوي لکه چي افغانستان د دوی دائمي مستعمره وي! د پردیو جازونه د افغانانو په سر ګرځي، په هر وخت او هرځای چي وغواړي بمونه وروي، ټانکونه ئې زمونږ د هېواد پر سړکونو ګزمې کوي، په کوم کلي چي وغواړي برید کوي، د هر کور دراوزه په زور خلاصوي، د هر افغان د نيولو او وژلو حق ځانته ورکوي، هره ورځ په لسهاوو مظلوم افغانان په خپلو وينو کي رغړوي، يوازي د روژې او شعبان په مياشتو کي ئې، په کندهار، هلمند او ارزګان کي تر دوو زرو زيات بی ګناه افغانان په وينو کي ورغړول، د ژېړي، پنجوايي، موسی قلعه او نوزاد په ولسوالیو کي ئې نږدې اويا زره کورنۍ دې ته اړ کړې چي خپل کور کلی پرېږدي او نورو سيمو ته هجرت وکړي، کابل نن د بهرنيو ځواکونو داسي نظامي اډه ده چي پر سر ئې د دوی جهازونه ګرځي او پر سړکونو ئې د دوی ټانکونه. د کابل اختر په حقيقت

کي د يوه محکوم او اسير ښار اختر دی، د افغانانو واقعي اختر به هلته وي چي افغانستان آزاد او افغانان خپلواک وي، د پردیو سلطه پای ته رسېدلي وي، د خوف او وېرې حالت په ډاډ او اطمئنان بدل شوی وي، قدرت د ولس د خوښي منتخب اسلامي حکومت په لاس کي وي، په ټول هېواد او د هر دفتر او هر مرکز د پاسه د اسلام پرتمين بيرغ، دا د آزادۍ، عزت او سرلوړۍ نښه، رپانده وي او ټول خواره واره مهاجر افغانان په لوړ سر او ډاډه زړه خپل هېواد او خپل کور کلي ته ستانه شوي وي. إن شاء الله دا ورځ به خامخا او ډېر ژر راځي. په دغه هيله او د دغي ورځي په مناسبت خپل مؤمن ولس ته څو عرايض لرم:

- اوس بايد ټولو ته ثابته شوې وي چي زمونږ پر هېواد د امريکايي يرغلګرو ځواکونو تېری د همغو موخو لپاره وو چي روسي ځواکونو درلودو او دوی له افغانانو سره همغه څه کوي چي روسانو کول، د بياودانولو او د سولې، امنيت او ديموکراسۍ شعارونه همغه غولوونکي شعارونه دي چي هر يرغلګر ځواک ئې د ايل شوو ولسونو د غولولو لپاره کاروي. افغانانو په خپلو سترګو وليدل چي امريکايانو او انګرېزانو په تېرو پنځو کلونو کي له دوی او د دوی له هېواد سره څه وکړل، د دوی وحشيانه سلوک که تر روسانو زيات کرکجن نه وي نو په هيڅ صورت کي تر يې کم نه دی، آيا هغه څه چي دوی د بګرام، کندهار او ګوانتانامو په زندانونو کي له مظلومو بنديانو سره وکړل او هغه څه چي د نظامي عملياتو په وخت کي ئې له بې وزلو کليوالو سره کوي، د کورونو لټول، بې ګناه خلك له مجاهدينو سره د ارتباط په نامه نيول، وهل او وژل او بيا د مړو پر اجسادو تبل شيندل او اور وراچول، په لويو سيمو کي پراخ عمليات ترسره کول او خلك په دې ګوابنل چي که فوراً له سيمي ونه وځي او خپل کورونه پرې نه ږدي، وژل کېږي او متصل د دې ړندې بمبارۍ او د توپونو او ټاکونو بې دربغه ډزې پيلول او په سلهاوو بې ګناه خلك وژل، دا او ډېر نور چي قلم ئې له ليکلو حياء کوي او ډېر هغه څه چي ورو ورو به افشاء کېږي، آيا دا ټول هغه څه نه دي چي افغانان ئې هر ورځ په خپلو سترګو ګوري؟ په پنجوايي، ژېړي، نوزاد، موسی قلعه کي چي دوی کوم جنايات وکړل، روسانو او کمونستانو ترې ډډه کوله!!

• نن د هغو ناافغانانو د دې بې بنسټې او غلطي خبري بېهوده والی هر افغان ته ثابت شو چې ویل ئې: په هېواد کې د امنیت او سولې د تأمین لپاره د بهرنیو ځواکونو اوږد مهاله شتون ضروري دی!! اوس ټولو ته جوته شوې چې بهرني ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د سولې او امنیت د راوستو باعث، تر څو اشغال دوام لري او تر څو چې د بهرنیو ځواکونو لاس پوڅي حکومتونه پر افغانانو مسلط وي، جګړه به دوام کوي. روسانو د یوه مزدور او لاس پوڅي حکومت په ټپلو سره د جګړې اور بل کړ، امریکایانو د دوی پر پل ګام کیښود ، پر افغانستان ئې برید وکړ او د کابل له نیولو وروسته ئې په بن کې یو ګوډاګی حکومت جوړ کړ، وزارتونه ئې په هغو شپږو هېوادونو پورې تړلو ډلو باندې ووېشل چې په دې برید کې ئې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه او په دې توګه د هغې جګړې د دوام باعث شول چې اور ئې د روسانو په لاس بل شوی وو. خو دا دی ګورئ چې د انګرېزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسې دی چې نه د پلازمېنې په شمول په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې، نه په عام ولس کې د چا سر، مال او عزت خوندي دی، نه چارواکي ځان خوندي ګڼي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بریدونو مصئون!!

• څوک چې له یوې خوا د اشغالګرو ځواکونو په پاتې کېدو ټینګار کوي او له بلې خوا د جګړې د خاتمې خبره کوي، دروغجن، ملي خائن او د پردیو نوکر دی او خپل ولس دوکه کوي!! سوله یوازې هغه وخت راتلی شي چې بهرني ځواکونه له افغانستان نه ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهنې بندې شي، له ملي پخلاینې نه وروسته د افغانانو د خوښې مؤقت حکومت جوړ شي او بیا د دې مؤقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد انتخابات ترسره شي او واک یوه منتخب اسلامي حکومت ته انتقال شي.

• زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امریکایي ځواکونه له وتلو پرته بله هیڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، که روسان په یو لك شل زره فوځ ونه توانېدل چې زمور هېواد د تل لپاره اشغال کړي نو امریکا او ناټو خو په څلوېښت زره فوځ هیڅکله دا کار نه شي کولی!! زه مطمئن یم چې امریکا ته د

شوروي اتحاد برخليك منتظر دی او دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چې کوم ځواك نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي، الله ﷻ حتماً نسکوروي او نړیوال د هغه له شر نه ژغوري.

- مجاهدینو له خپل رب سره تعهد کړی چې امریکایان به د روسانو په څېر له خپل هېواد نه وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی چې ترڅو ئې خپل هېواد نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې څخه نه وي ایستلي وسله به په ځمکه نه ږدي او دښمن به یوه شېبه هم آرام نه پرېږدي.
- باایمانه مجاهدین له اصلي دښمن سره جنګېږي او له هغو کسانو او د دوی له عملونو نه برئ او بې زاره دي چې د اصلي دښمن په ځای په جوماتونو کې چاودنې کوي، ملایان وژني او مکتبونه سوځوي، دا کارونه اکثراً په خپله امریکایان او یا ئې د سي آی اې په اشاره د دوی جاسوسان کوي، د هرات د جامع جومات د منلي او مخلص خطیب د وژلو په موخه د جومات په وړاندي چاودنه او تر دې د مخه ډېرې نورې هغه چاودنې چې بې ګناه خلك په کې وژل شوي، ټولې انګرېزانو او امریکایانو تر سره کړې، په دې کې هغه محلي چارواکي ککړ دي چې د پردیو لپاره هر خیانت او جنایت ته چمتو دي، واقعي مجاهدین په دې پوهېږي چې نه د مکتبونو په ورانولو او سوځولو سره دښمن ته کوم تاوان رسېږي او نه په څو پیسو پېرل شوي ذلیل او اجیر مبلغین دښمن ته څه ارزښت لري، برعکس د دوی په وژلو سره دښمن ته تبلیغاتي مواد او د صالح علماوو د ترور پلمه په لاس ورځي، هغه کسان چې د دوی د وژلو فتوی ورکوي ډېر ناپوه مفتیان دي، دغو مفتیانو له مخلصو مجاهدینو سره د جنګ او له کمونستو جنرالانو سره د ائتلاف فتوی هم ورکوله، خو نن په کابل کي ناست او د امریکایانو په چوپړ کي دي!! مجاهدین په دې پوهېږي چې هدف ئې باید د مکتبونو تخریب نه بلکي د هغو کسانو له منځه وړل وي چې له مکتبونو نه د اسلام او زمور د ملت په ضد د یوه سنګر په څېر استفاده کوي، زمور اصلي دښمنان هغه دي چې مکتبونه، روغتونونه او جوماتونه د یوې وسېلې په توګه او زمور د هېواد د اوږدمهاله اشغال

په نيت کاروي.

• مورِ له ټولو افغانانو غواړو چې له هغو اتلو مجاهدينو سره لاس يو کړي چې د بهرنيو ځواکونو د ايستلو او په آزاد او خپلواك افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پيل کړی. د دوی صادقانه ملګرتيا او رښتونی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دی. هغه افغانان چې په روان اسلامي جهاد کې برخه وانخلي ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان نه ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفين نه د خدای په وړاندې د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندې!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!! د دنيا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفري يرغلګرو ځواکونو سره ئې د اسلام او خپل مظلوم او ځوړېدلي ولس په ضد ملګرتيا وکړه.

• امريکايان په خپلو ټولو موخو کې ناکام شوي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې کاذب امنيت راوستی شو او نه ئې د مخدره موادو مخنيوی وکړی شو، دوی افغانستان د روسيې او د مسکو د محلي اړپوالانو لپاره فتح کړی، هغه ډلې ئې قدرت ته ورسولې او حکومت، فوځ او پوليس ئې ترې جوړ کړ چې روسانو په ډېر مصرف دې حالت ته ونه شو رسولی، نن په خپله اعتراف کوي چې په جګړې سره د افغانستان بحران نه شي حل کېدی، د مخدره موادو توليد به سړ کال د تېر کال په پرتله يونيم برابر زيات وي، اداره فاسده، رشوت او تالان اوج ته رسېدلی او چارواکي په فساد، رشوت او د مخدره موادو په قاچاق کې تر ستوني غرق دي!! دا هغه خبري دي چې نن له هري خولې اورېدل کېږي، عجيبه ده که څوك له هغه چا د صداقت، اخلاص او پاك لمنې طمع ولري او د دوی په لاس د يوې صالح اداري د جوړېدو انتظار ولري چې د څو ډالرو په مقابل کې خپل هېواد، عزت او ايمان پلوري، پرون د روسانو په قومنده د خپل ملت په ضد جنګېدل او نن د انګرېزانو په قومنده!!

• مورِ د روان بحران عادلانه او تلپاتې حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو غوښتونکي يو. که له جګړې پرته له بلې لارې د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن

وی، نو مورِ به ترهرچا د مخه همغه لار غوره کړې وه. که دا اوس اشغالگر ځواکونه له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته د خپل برخليك د ټاکلو موقع ورکړی شي، مورِ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تيار يو. کومي افغاني ډلي چي په انګرېزانو او امريکايانو ځان ساتي، هغوی ته وايو چي په افغانانو باور وکړئ، مورِ د امنيت تضمين درکوو ، مورِ خپلواك، سرلوړی او متحد اسلامي افغانستان غواړو ، په عفو ، بخښنې او پخلاينې باور لرو ، نه د انتقام په فکر کي يو او نه د جنګ له لاري قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو !!

- زه په داسي حال کي چي ټول مجاهدين او ټول افغان ولس يووالي او وحدت ته رابلم او د دښمن په ضد ستر اسلامي پاڅون ته بلنه ورکوم، يو ځل بيا مجاهدينو ته اطمئنان ورکوم چي إن شاء الله ستاسو د بري او د دښمن د ماتې ورځ نږدې ده. د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هيله.

مرګ په امريکا او ملګرو ئې
ژوندي دي وي د اسلام د لاري زړه ور مجاهدين

حکمتيار

افغانستان
کمکی اختر ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د مذاکراتو په اړه زمونږ دريځ

په داسي حال کي چي د مذاکراتو له لاري د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول يو ضرورت ګڼو ، په دې هکله خپل دريځ داسي توضيح کوو:

- دا يو مثبت انکشاف ګڼو چي مغرور امريکايان اوس په دې پوه شوي چي په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د افغانانو مقاومت ځپلی شي.
- دې ته هم د يوه مثبت بدلون په سترګه ګورو چي د کابل د امريکايي حکومت چارواکو ته له مجاهدينو سره د مذاکراتو اجازه ورکړی شوې.
- خو مذاکرات په هغه صورت کي مفيد او ګټور ګڼو چي اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبري صلاحيت هم ورکړي چي د بهرنيو ځواکونو د بلاقيد و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدينو سره توافق کولی شي او دا چي دا ځواکونه به د دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چي د مجاهدينو او ټول افغان ولس لومړی او اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. د موسی قلعه معاهدې وښوده چي په يوې سيمي کي د بهرنيو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دی، مونږ له دې سره توافق کولی شو چي دې ته ورته معاهده د کابل په شمول په ټولو ولايتو کي پلې شي.
- د کرزي په وينا کي نوې خبره نه تر سترګو کېږي، د دې په ځای چي بيان ئې د بحران د حل په ارتباط کوم مثبت او معقول وړانديز ولري او په اخلاص او صداقت سره د جدي مذاکراتو لوري ته د بلنې بڼه ولري، د مجاهدينو په خلاف د تبليغاتو بڼه لري!! د مجاهدينو په ضد دا خبره کول چي د پردیو په منګولو کي دي، يو دروغجن تور او له څرګندو حقايقو نه انکار دی، د پردیو په منګولو کي خو هغه

خلك دي چې نن د پرديو د جهازونو تر وزر لاندې په کابل حکومت کوي او د پرديو تر قومندې او بيرغ لاندې د خپل مظلوم ولس په ضد جنګېږي!! خو مورږ له ده سره موافق يو چې لومړی دې افغانان د پرديو له منګولو ووځي بيا دې مذاکراتو ته کښېني!! هغه پردي خو ټولو افغانانو او ټولې نړۍ ته څرګند دي چې د افغانستان په کورنيو چارو کې لاسوهنې کوي، د جګړو اور ئې بل کړی او دې اور ته لمن وهي، په دوی پورې تړلې وطن پلورونکي ډلې هم ټولو ته معلومې دي، دا خو همغه هېوادونه دي چې پر مظلوم افغانستان باندې ئې د امريکايانو د يرغل مرسته او ملګرتيا وکړه، همغه چې نن ئې فوځونه د افغانانو په ضد جنګېږي او هره ورځ په لسهاوو بې ګناه افغانان په خپلو وينو کې رغړوي، همغه چې په بن کې راغونډ شول او د کابل لاس پوڅی حکومت ئې جوړ او وزارتونه ئې په خپلو منځونو کې ووېشل او په هر يوه پورې تړلې افغاني ډلې ته ئې مناسبه برخه ورکړه. کرزی دې افغانانو ته په واضح الفاظو ووايي چې له دې خبرو نه ئې مراد څه دی، خطاب ئې امريکا، روسيې او د دوی منطقوي اړوپوالانو ته متوجه دی که بل چا ته؟ او هغه څوک دی؟! مورږ خو وايو چې ايران او پاکستان له افغانانو سره هومره جفا کړې چې امريکايانو او روسانو کړې، خو نن دا دواړه د کابل د امريکايي حکومت تر شا ولاړ دی او که د دوی مرسته نه وی نو امريکايانو نه کابل په دومره آسانۍ نيولی شو او نه تراوسه هلته پاتې کېدی شو!! کوم بې عقله انسان به له کرزي سره دا خبره ومني چې دا ملکونه د مجاهدينو مرسته کوي؟! ايران له مسکو او دهلي سره ولاړ دی او پاکستان له واشنګټن او لندن سره، د مجاهدينو په اړه د دواړو ائتلافونو دريځ له هيڅا پټ نه دی. د کابل ځينې چارواکي د يوه اشغالګر او مداخله ګر نوم اخلي خو د بل په وړاندې ئې د سکوت مهر په خوله وهل شوی، هغه ته د اشارې کولو جرأت هم نه شي کولی، هغه ته د هر څه کولو حق ورکوي، دا حق ورکوي چې پېسې او وسلې ولېږي، سرحدات په خپله خوښه وټاکی، خپلې سرحدې تانې هم په خپله جوړې کړي او زمورږ هم، کابل، هرات، مزار او نورو ولایاتو ته پيسې لېږي او د يوه قوم او فرقې لپاره ځمکې اخلي او د هغه ځای قومي جوړښت په خپله ګټه بدلوي!! او دا همغه کار دی چې يو وخت يهودانو په فلسطين کي کاوو!! دا

چارواکي که د بل مداخله گر په ضد هم څه وايي نو د دغه د ارضاء او خوشحالولو لپاره ئې وايي!!

• مونږ په دې باور يو چې د سترو سترو او سپېڅلو آرمانونو لپاره بايد هري قربانۍ ته چمتو وو، د الله تعالی په لار کي، د اسلام لپاره او د يوه خپلواك او آزاد افغانستان د جوړولو لپاره بايد د خپل سر او وينو قرباني کولو ته تيار وو او تر هغه وسله په ځمکه کښېښږدو او له سنګرونو اوچت نه شو چې دا آرمانونه نه وي تر سره شوي، خو په دې باور يو چې د يو چا د اقتدار لپاره بايد يوه قطره وينه هم توی نه شي، په هيڅ ځای او هيڅ وخت کي د يوې شپېې لپاره هم بايد وسله ونه کارولی شي، اقتدار الهي امانت او د خلکو حق دی، دا بايد افغان ولس ته پرېږود چې څوك د مشرتابه لپاره اهل ګڼي، په چا اعتماد کوي او مشري ئې مني. د پردیو د وسلو، پېسو او فوځونو په زور پر افغانانو د حکومت کولو لړۍ بايد د تل لپاره پای ته ورسوو. مونږ به د هر هغه چا مخې ته ودرېږو چې وغواړي د ټوپك په زور پر افغانانو حکومت وکړي، مخکې مو هم دا کار کړی وروسته به ئې هم کوو.

• مونږ نه پوهېږو چې کرزی د چا په استازيتوب د روغې جوړې خبري کوي او څنګه به خپلي ژمنې عملي کوي؟!! دی خو د کابل په حکومت کي د يوه مېلمه حيثيت لري، اقتدار ټول د هغو ډلو په لاس کي دی چې په مسکو او د مسکو په منطقوي ملګرو پورې تړلې دي، د دفاع، داخله او خارجه چارو وزارتونه، د ملي امنيت رياست، سفارتونه، فوځ او پوليس او د دولت نورې مهمې اداري د دوی په واك کي دي، همدا دوی دي چې پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن ئې امريکايان جنګوي او چې تر څو دوی په اقتدار کي وي جګړه به ادامه کوي، دا د دوی مأموريت دی چې پرې نه ږدي په افغانستان کي جګړه پای ته ورسېږي، د دوی حاميان خپلي ګټې د جګړو په دوام او د افغانستان په تضعيف او تجزيې کي لټوي، د دوی بهرني حاميان نه غواړي زمونږ په هېواد کي امنيت راشي او مرکزي آسيا د افغانستان له لاري له نړۍ سره وصل او تبل او ګاز ئې له دې لاري صادر شي، دوی د هند د نيمې وچې مهم مارکيټ او د مرکزي آسيا ذخاير په خپل واك کي راوستل غواړي او د همدې لپاره زمونږ په هېواد کي د جګړو او بې امنيتيو دوام

ضروري او مفيد ګڼي او مصارف پرې کوي!!

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۵۱۸۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

د نصرت مېنې اوسپدونکو ته

د نصرت مېنې باايمانه او مجاهدو اوسپدونکو السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

کله چې له اسلام سره ستاسو ژوره مینه، ستاسو اخلاص، د قربانۍ جذبه او په جهاد کې ستاسو لویه ونډه رایادوم، نو له الله تعالی نه تاسو ته د دنیا او آخرت سعادت او بریا او مزید توفیق غواړم. الحمد لله تاسو د کمونستانو او روسانو په ضد تېر جهاد کې لویه ونډه درلوده، تاسو لومړي مجاهدین او لومړي مهاجرین وئ، دلته هغه افغانان راغونډ شوي وو چې په افغانستان کې د اسلام او جهاد بیرغ د دوی په لاس ورپېدو ، افغانان تاسو راوېښ او جهاد ته چمتو کړل، یقیناً چې تاسو د ټولو هغو مجاهدینو په جهاد کې برابر شریك یئ چې له تاسو وروسته د جهاد سنګر ته راوتلي او د اسلام لپاره ئې قربانۍ ورکړې، د فلسطین، کشمېر، چیچین او نورو سیمو مجاهدین د افغانستان په جهادي مدرسې کې وروزل شول او د جهاد درس ئې له افغانانو زده کړ، د نړۍ له ګوټ ګوټ نه په زرګونو مجاهدین راغلل، ستاسو په څنګ کې د شوروي اتحاد له ځواکونو سره وجنګېدل، له افغانانو سره ئې یو ځای او په یوه سنګر کې ویني توی شوې، د دوی ډېری ستاسو په څنګ او د حزب اسلامي په سنګرونو کې جنګېدلي، کله چې به دا انصار ورونه نصرت مېنې ته راغلل نو زړه به ئې مطمئن شو چې واقعاً دا خلك د اسلام لپاره جنګېږي، دوی د همداسي خلکو په لټه کې وو ، داسي سنګر ئې لټولو چې هلته د اسلام بیرغ رپېږي، د تکبیر نعره اوچته وي او مجاهد ئې د الله د دین د قایمولو

لپاره جنګېږي، الله تعالى دې تاسو ته د دغو ټولو مجاهدينو د جهاد په ثوابونو کي لويه برخه درکړي.

الحمد لله تاسو په اوسني جهاد کي هم فعاله ونډه لرئ، دښمن ته تسليم نه شوئ، د هجرت ژوند ته مو پر دې ترجيح ورکړ چې د اسلام د دښمنانو تر تسلط لاندي په خپل هېواد کي ژوند وکړئ، ستاسو ډېر زلميان په شهادت ورسېدل، تاسو په ټول افغانستان کي د صليبي ځواکونو په ضد افغانان جهاد ته وهڅول، دا ستاسو د قوي ايمان نښې دي او ښيي چې تاسو له بشپړ اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږئ، إن شاء الله ستاسو دا آرمان به هرومرو ترسره کېږي، ډېر ستر ستر کارونه وشول، إن شاء الله پاتې به ئې هم ترسره شي.

الحمد لله چې د نصرت مېنې اکثريت اوسېدونکي داسي دي چې غواړي خپل حلال رزق د لاس په تېاکو حاصل کړي، شپه ورځ زيار باسي چې خپله کورنۍ وپالي او نه يوازي بل ته ئې د احتياج لاس اوږد نه شي بلکي غواړي له نورو سره مخصوصاً له مجاهدينو سره مرسته وکړي، خو داسي کسان هم شته چې تل غواړي له نورو او حتى له حزب نه څه وشکوي او هغه هم په داسي حال کي چې حزب له سختو شرايطو سره مخامخ وي!! دا حزب هغو ايثارګرانو جوړ کړى چې د الله تعالى په لار کي په سر او مال جهاد ئې داسي الهي فريضه ګڼله لکه لمونځ او روژه، دا جهاد د دوى د قربانيو په نتيجه کي پيل شوى او إن شاء الله د دوى په لاس به وروستي منزل ته رسي. هغه خلك چې د امتيازاتو ترلاسه کولو لپاره حزب ته راغلي وو په سختو ورځو کي ئې حزب پرېښود او په نورو دروازو کي ودرېدل، داسي خلك د نيمې لارې ملګري وي، د بريادو په ورځو کي د وفادارۍ ډېرې په سينه وهي خو د کړاوونو او آزمويښو په وخت کي خپل ملګري په ميدان کي يوازي پرېږدي او سورې لټوي، خو ما ډېر داسي خداى پال او باايمانه کسان هم وليدل چې وايي: که مخکي مي ښه کړي وو يا بد ، نن او په دې سختو ورځو کي دا جفا او بې مروتي ګڼم چې حزب او مجاهدين ئې يوازي پرېږدم!! الله تعالى دې دوى ته ډېر ډېر اجر ورکړي.

وروڼو! اورم چې ځينې کسان په فرعي مسايلو کي ستاسو تر منځ د اختلافاتو راولاړولو هڅه کوي، اميد دئ له داسي اختلافاتو نه ځان لرې وساتئ، کاش زمونږ

درنو فقهاوو لږ تر لږه د لمانځه د هیئت په څېر مسایلو کي اختلاف نه درلودی، ټولو د مدیني منورې د خلکو لمونځ معیار ګڼلی وی او نن د ټولې نړۍ د مسلمانانو لمونځ یو ډول وی، د پیغمبر علیه السلام نږدې اتلس زره لمونځونه د مدیني خلکو په خپلو سترګو لیدلي او په خپلو غوږونو ئې اورېدلي او خبر ئې نسل په نسل له یوه بل ته انتقال شوی، خو متأسفانه موږ په دې کي هم د امت تر منځ د اختلاف شاهد یو ، د کوفې، مدیني او شام د فقهاوو ترمنځ اختلاف دی، دا دري مراکز په هغه وخت کي دري ستر ستر سیاسي مراکز وو ، د سیاسي مراکزو اختلاف په فقهي مسایلو کي له اختلاف سره یو ځای شو او دا دی تر نن پورې د دې لړۍ روانه ده، دا مشکل به هغه وخت حل کېږي چې ټول اسلامي امت واحد ستر سیاسي مرکز ولري او همدا مرکز د مذهبي اختلافاتو د ختمولو لپاره داسي کار وکړي لکه عثمان رضي الله عنه چې د قرآن د مختلفو نسخو د توحید په اړه وکړ او د یوه ستر اختلاف مخه ئې ونیوله. خو تر هغه چې دا کار کېږي زه ټولو ته توصیه کوم چې د شهید شیخ عبدالله عزام په څېر د هغو انصارو ورونو په شان عمل وکړئ چې د نړۍ له ګوټ ګوټ نه خپل ایمان، اخلاص او د الله تعالی په لار کي د قربانۍ جذبې دلته راوستل، ستاسو په خوا کي ئې جهاد کاوو او شهیدانېدل، د دوی اکثریت حنفي مذهب نه وو خو ستاسو په احترام به ئې نه آمین بالجهر کولو او نه رفع الیدین. دوی د اسلامي امت وحدت غوښتو ، دوی ټولو اسلامي مذاهبو ته احترام درلود ، غوښتل ئې ټول په یوه صف کي د ګډ او لوی دښمن مقابله وکړي، لکه څنګه چې په حرمین شریفینو کي ټول مسلمانان د هر مذهب پلویان په یوه امام پسې اقتداء کوي، یو آمین بالجهر کوي او بل نه، یو رفع الیدین کوي او بل نه، دوی غوښتل په هر جومات کي مسلمانان دغسي یو بل تحمل کړي او په فرعي مسایلو کي اختلاف دوی یو له بل نه بېل نه کړي، که غواړو اسلامي امت متحد کړو نو په کار ده همداسي وکړو.

ورونو! هغه څوك چې د دغو انصارو ورونو په څېر عمل نه کوي، په فرعي مسایلو ترکیز کوي او ګمان ئې دا دی چې که داسي ونه کړي نو خدای تر ې ناراضه کېږي او جنت ته له تلو محرومه کېږي، تاسو حوصله وکړئ او عکس العمل مه

ښيئ، پرېږدئ دوی خپل آرمان ترسره کړي، زه باور لرم چي واقعي مسلمان او د الله تعالی مخلص بندګان له دې ځان لرې ساتي چي د فرعي مسايلو په سر د مسلمانانو تر منځ کرکه، نفرت او اختلاف راولاړ شي، دا کار به يا هغه څوك کوي چي جاهل او متعصب دی او يا هغه چي د دښمن لخوا ګمارل شوی، دا هغه کسان دي چي نه ئې د الله تعالی په لار کي جهاد کړی، نه ئې نور جهاد ته هڅولي، نه ئې د اصلي دښمن په ضد يوه خبره له خولې وتلې، خپل ټول زور ځواك ئې د مسلمانانو تر منځ په فرعي مسايلو کي د لانجو او شخړو په راولاړولو کي ضايع کړی!! په هغو کسانو باور مه کوئ او خبره ئې مه اورئ چي مذهبي تعصبات راپاروي، په فرعي مسائلو ترکيز کوي، د همدغو فرعي مسايلو په سر يو بل تکفيروي، لوی کفار او د مسلمانانو لويې لويې مسئلې ئې هېرې کړې دي، په دې هکله څه نه وايي چي په افغانستان، عراق او فلسطين کي څه تېرېږي، دا ورته مهمه نه ده چي هره ورځ په سلګونو بې وزلي مسلمانان په خپلو وينو کي رغړول کېږي، دوی ته مهمه خبره دا ده چي له سنتو وروسته دعا کول جايز ده که ناجايز، دوی نه په خپله په جهاد کي برخه اخيستې ده، نه ئې د کورنۍ غړو او نه ئې څوك جهاد ته هڅولي، نور د خدای لپاره لمونځ او جهاد کوي خو د ده هم لمونځ د اجورې په مقابل کي وي او هم ئې تبليغ، په مسلمانانو کي د اختلاف راولاړولو د ميدان ښاغلی او توريالی دی او له هري ورې مسئلې به يوه فتنه راولاړوي، خو د اصلي دښمن په ضد جګړي کي ئې ملا ماته ده او په خوله ئې مهر لګېدلی. دا خلك نه په دين پوه دي او نه دين ته اخلاص لري، که ئې ديني پوهه او اخلاص درلودی نو يا به د دغو انصارو ورونو په څېر وو او يا د هغو مجاهدينو په څېر چي ټولو حقه مذاهبو ته په درنه سترګه ګوري.

ورونو! زما توصيه دا ده چي د هر جومات لپاره د متقي او هوښيارو کسانو يوه اصلاحي شوری جوړه کړئ، دې شوری ته اختيار ورکړئ چي متقي، په دين پوه او مجاهد امامان درته غوره او هغه امام لرې کړي چي د امامت اهليت او کفايت نه لري او د خلکو د مسلمانولو په ځای له اسلام نه د خلکو د ايستلو باعث وي. د جومات امام بايد دا ومني چي يوازي په هغه صورت کي د امامت حق لري چي خلك پرې راضي وي. نصرت مېنه بايد يوه لويه اصلاحي شوری ولري، چي د پنډغالي د

ټولو چارو په سمبالولو کي فعاله ونډه ولري، امنيتي چارې، د تعليم او تربيې مربوط امور، اخلاقي او اجتماعي مسايل، د شخړو او منازعاتو حل و فصل او په جوماتونو پورې اړوند چارې د همدې شورى په لاس تر سره شي. زه د دې مقصد لپاره يو باصلاحيته هيئت ټاکم، امید دی له دې هيئت سره مرسته وکړئ. لوی الله مو مل. په احترام

حکمتيار

۱۳۸۵۱۹۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

د دلوي ۲۲

گرانو هېوادوالو!

د اسلام د لاري سرتېرو مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

نن د افغانستان د تاريخ يوه ستره او نه هېرېدونكي ورځ ده، هغه ورځ چې د نړۍ د داسې يوه ستر او وحشي ځواك په متلاشي كېدو او زوال منتج شوه چې په تاريخ كي ئې بېلگه نه وه ليدل شوې، پر ټولې نړۍ ئې د تسلط خوبونه ليدل، امريكا ته ئې په ويتنام كي ماتې وركړې وه او د نړۍ تر ټولو ستر او خطرناك نظامي ځواك ترې جوړ شوی وو، له دغي ورځي او د باايمانه افغانانو په لاس له ماتې وروسته ئې زوال پيل شو، لنډه موده وروسته ئې ټغر ټول شو او ټوله نړۍ د دې سره سېلاب له خطره وژغورل شوه. حقيقت دا دی چې د افغانستان په لرغوني تاريخ كي د دلوې ۲۲هغه لوړ مقام لري چې هيڅ ورځ ورسره سيالي نه شي كولی، دا په يوه اوږده او نابرابر جنگ كي د مجاهدو افغانانو د بريا او د دوی له هېواده د يوه ستر استعماري ځواك د ماتې خوړلي فوځ د وتلو ورځ ده. دا هغه ورځ ده چې د اتحاد شوروي يو سل شل زره يرغلگر ځواكونه له لسو كلونو مسلسل جنگ نه وروسته زمونږ له هېواده وايستل شول، الله تعالی افغانانو ته د دې توفيق وركړ چې خپل هېواد د پردیو له سلطې آزاد كړي، د آزادۍ په هغه اوږد او نابرابر جنگ كي ئې دوی ته لوړ همت او صبر ورپه برخه كړ، د خپل كور كلي ورانېدل ئې ومنل خو د خپل بام په سر د پردیو د بيرغ رپېدل ئې ونه زغمل، سترو سترو قربانيو ته چمتو شول خو د پردیو په وړاندې ئې سر ټيټ نه كړ. الله تعالی د دغه جهاد ، همت او صبر په وجه دوی ته دا ستره او تاريخي بريا ورپه برخه كړه. افغانان تر دې د مخه هم له

اشغالګرانو سره جنګېدلي، خو نه د دښمن فوځ دومره زيات او په داسي وژونکو مخکي تللو وسلو سمبال وو او نه د دومره اوږدې مودې لپاره له افغانانو سره جنګېدلي. او دا دی اوس د امریکا تر مشرۍ لاندي له یوه داسي ځواك سره په جګړې بوخت دي چې هم تر پروني دښمن خطرناك دی او هم ئې دښمني ژوره او زړه.

هر څوك په دې پوهېږي چې ولې افغان ولس په دې ونه توانېدو چې د روسي فوځونو له ایستلو وروسته په خپل هېواد کي یو واقعي اسلامي حکومت قائم او د خپلو شهیدانو آرمانونه پلي کړي. وجه ئې دا وه چې له یوې خوا روسان ووتل خو کمونستان ئې تر شا پرېښودل، هماغسي لکه تر دوی د مخه چې انګرېزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ئې تر شا پرېښودل، له بلي خوا زمونږ کینه کښو ګاونډیو د دې لپاره له روسانو سره لاس یو کړ چې افغانان ونه توانېږي یو خپلواك، ځواکمن او اسلامي افغانستان جوړ کړي او د نورو د سیالۍ شي او له بلي خوا په بهر کي د اسلام دښمنه هېوادو او په داخل کي د منافقینو او کمونستانو ګډه جبهه جوړه شوه. دغه عوامل باعث شول چې د روسانو په لاس تپل شوې جګړه د دوی له ایستلو وروسته هم دوام وکړي، د ثور له کودتا تر نن پورې دا ټولي جګړې ورته موخي لري او له بهر نه په افغانانو تپل شوې. د امریکا له لوري په روانې جګړې کي هم مسکو او په مسکو پورې تړلي ملکونه او ډلي لویه ونډه لري. که د دوی مرسته نه وی نو نه به امریکایانو پر افغانستان برید ته زړه ښه کړی وو، نه به ئې زمونږ هېواد داسي ژر او په دومره آسانۍ سره نیولی وو او نه به دومره موده دلته په پاتې کېدو توانېدلي وو.

حقیقت دا دی چې د تېرو دریو لسیزو تاریخ، د نه هېرېدونکي مقاومت، د آزادۍ د ستر او بې نظیره جنګ او د اسلامي جهاد تاریخ دی، د افغانستان په لرغونې تاریخ کي دا درې لسیزې دومره لوړ او ځلانده ځای لري چې هیڅ پرې او ورسره نه شي مقایسه کېدی، زمونږ دښمنان او د دوی ذلیل بڼېځي د سرشیندنو، قربانیو او ویاړونو دې پرې ته په بده سترګه ګوري، هغه د بې مقصدو جګړو او ورانیو تاریخ ګڼي، دا ځکه چې دوی د استعمارګرانو په ضد د محکومو ولسونو له هر مقاومت نه کرکه لري، خپل عمال ئې په دې ګمارلي چې د افغانستان د لرغونې

تاریخ دا ځلانده مرحله مسخه او داغجنه کړي، د کورنیو جګړو نوم ورکړي، توره دوره او د ورانیو او ویجاړیو مرحله ئې وګڼي، خو نه داسي چې مسئولیت ئې اشغالګرانو او د دوی لاس پوځو ته راجع کړي او نه داسي چې د افغانانو وینو، قربانیو او سرشیندنو ته په درنه سترګه وګوري او د سپېځلي مقاومت ستاینه ئې وکړي!! برعکس هر څه ته د بې مقصده جنګ په سترګه ګوري او ټولي خواوې په کي ملامتوي، لکه څومره چې افغان مجاهد ولس او زړه ورو سرشیندونکو مجاهدینو ته د اعتراض او انتقاد ګوته نیسي، همدومره اشغالګران او په دوی پورې تړلې ډلي له پامه غورځوي او برئ الذمه ئې ګڼي، ستاسو په یاد وي چې د کلنټن مېرمني خو حتی دا هم وویل چې کمونستان تر مجاهدینو ښه وو!!

ورونړو خویندو!!

افغانان باید په دې وویاړي چې په شلمې پېړۍ کي د اسلامي جهاد بیرغ د دوی په لاس اوچت شو او د جهاد هېره شوې ستره الهي فریضه د دوی په لاس احیاء شوه، په فلسطین، کشمېر، چیچین، عراق او د نړۍ په نورو سیمو کي د مسلمانو مجاهدینو په روان مسلحانه مقاومت کي د دوی لویه ونډه ده، د دغو سیمو مجاهدین یا هغه دي چې په افغانستان کي روزل شوي او یا هغه چې له افغانانو ئې د اسلامي جهاد درس اخیستی، دا هغه حقیقت دی چې دوست او دښمن پرې اعتراف کوي او همدغه حقیقت ته په پام سره ده چې د نړۍ ټول کفري ځواکونه د افغانانو په ضد متحد شوي، د اسلامي هېوادو منافق حکام ئې په خوا کي ودرېدلي او په ګډه دا هڅه کوي چې په افغانستان کي د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسي.

همدا کفري ځواکونه اوس د افغانستان لپاره د خپلي خوښي اردو او پولیس جوړوي، افراد او افسران ئې د دوی په لاس روزل کېږي، دا فوځ او پولیس په حقیقت کي د شمالي ائتلاف ملېشې په امریکایي دریشي کي دي، دا دی د هېواد لپاره نوی قضائي نظام جوړوي او قاضیان ئې په ایتالیا کي تربیه کوي، د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکمیت ئې تر پښو لاندي کړ، د دوی برخلیك د پردیو په لاس کي او د پردیو د خوښي افراد او ډلي پرې مسلط شوي، امریکایانو په تېرو

پنځو کلونوکی په لسهاوو زره افغانان په خپلو وینو کي ورغړول، په زرهاوو ټُنه بمونه ئې په افغانستان وورول، په سلهاوو کلي او ښارونه ئې وران کړل، د افغانستان ټول ملکي او نظامي هوائي میدانونه ئې تخریب کړل، ټولي ملکي او نظامي طیارې ئې وسوځولې، په ټول توان طاقت ئې هڅه وکړه چې د افغانستان اسلامي هویت ختم کړي او په دې هېواد کي د اسلامي نظام د قائمېدو امکانات د تل لپاره له منځه یوسي، د دې لپاره ئې له یوې خوا د خپلي خونبي سیکولر تعلیمي نظام پر افغانانو تحمیل کړ او له بلي خوا ئې د ټولنې بې دینه، مفسد او بداخلاقه ځواکونه په هېواد مسلط کړل او د هغو ځواکونو او شخصیتونو د ځپلو لپاره ئې ملا وترله چې اسلام ته وفادار دي او خپلواك افغانستان غواړي. د دې حقایقو په رڼا کي هر با ایمانه او باضمیره انسان قضاوت کولی شي چې اوس زمونږ هېواد له شك او تردید نه پرته په دارالحرب او د پردیو په مستعمرې بدل شوی او اوس په هر مسلمان، نر وي که ښځه، جهاد فرض عین دی. په دې کي چې څوك شك کوي، یا له دین نه بې خبره دی یا له خپل دین، عزت، هېواد او خپلواکۍ نه د دفاع همت نه لري.

وروڼو خویندو!

افغانان په دې هم ښه پوهېږي چې دا اشغالګر ځواکونه له امریکا، اروپا او آسټرالیا نه په کومه موخه دلته راغلي، مصارف کوي او مرګ ژوبله ګالي، د بیاودانولو او له افغانانو سره د مرستو په نامه چې اشغالګران کوم دروغجن تبلیغات کوي، هیڅ هوښیار افغان نه پرې غولېږي، دا مرستي نه بلکي هغه لګښتونه دي چې اشغالګر ځواکونه ئې د اشغال د دوام لپاره کوي، دوی هغه مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په لست کي نیسي چې په خپل نظامي او غیر نظامي پرسونل ئې کوي او یا ئې په خپلو هغو فعالیتونو لګوي چې د اسلام په ضد ئې روان کړي. دوی د ځلوېښت زره بهرني فوځ، نږدې یو لك هغه مامورین چې په انجیوګانو کي ئې استخدام کړي، چې یا استخباراتي کار ترې اخلي، یا مسیحیت ته د افغانانو د منحرف کولو فعالیت پرې کوي او یا د اخلاقي فساد په خورولوکي ترې استفاده کوي، د دغو معاشات او مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په

ضمن کي نيسي. دا داسي وګڼئ لکه روسان چي د افغانستان د اشغال په دوران کي خپل لګښتونه د پور په نامه يادوی او د لندن په کنفرانس کي ئې د بخښلو اعلان کوي!! يعني دا چي روسانو دا لس ملياردە ډالر د افغانستان په ورانولو او د يو نيم مليون افغانانو په وژلو نه دي مصرف کړي بلکي له افغانانو سره ئې داسي مرسته کړې لکه انګريزان چي ئې اوس کوي، توپېر ئې يوازي دا دی چي روسان ئې د پور په نامه يادوی او انګريزان د مرستو نوم ورکوي، روسان هم هغه لګښتونه پور ګڼي چي په جنګ ئې لګولي او يا ئې کمونستانو او شورای نظار ته ورکړي او انګريزان هم خپل جنګي مصارف او هغه پيسې چي خپلو انجيوګانو ته ئې ورکوي د مرستو په نامه يادوی!! تاسو ته معلومه ده چي انګريزانو د هند د اشغال په دوران کي د جنګي موخو او د خپلو انتقالاتو لپاره له ډهلي نه تر تورخم او چمن پورې پوخ سړک او د ريل کرښه وغزوله، خو د دې سيمي هيڅ آزادي غوښتونکي دې کار ته د هند د بياودانولو په سترګه ونه کتل، خو متأسفانه امريکائي افغانان دومره ذليل دي چي د خپلو بادارانو د ګوتو په شمېر محدود تبليغاتي کارونه په داسي حال کي ستايي چي لا د کابل سړکونه ويجاړ پاتې دي او د پلازمېنې اوسېدونکو ته بربښنا نه ده رسېدلې... امريکايان د راتلونکو دوو کلونو لپاره د لس ملياردە ډالرو مرستي اعلان کوي خو وايي چي اته نيم ملياردە به ئې د فوځ او پوليس په جوړولو لګېږي او پاتې برخه به همغسي وي لکه مخکنۍ!! هر افغان په دې پوهېږي چي اشغالګران ولې د فوځ او پوليس له روزلو او مسلح کولو سره علاقه لري، دوی غواړي افغانان د افغانانو په ضد وجنګوي او له دې لاري د خپلو تلفاتو منخيوی وکړي!! هېڅ مسلمان بايد په دې کي شک ونه لري چي ترڅو د انګريزانو ناولي لاسونه له دې سيمي نه وي قطع شوي؛ نه به زمور په هېواد کي سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطين او کشمېر غميزې پای وموميږي، همداسي به د تل لپاره په اسلامۍ نړۍ کي د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد ، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دين او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي.

ورونو خويندو!!

افغانان بايد يو ځل بيا ملا وتړي او له هغه خبيث زاړه دښمن نه خپل غچ او انتقام واخلي چي په تېرو دريو پېړيو کي د مسلمانانو په ضد جګړو کي بوخت دی او لاسونه ئې د لکونو لکونو مظلومو مسلمانانو په وينو سره دي، په کار ده چي اوس په اشالغګرو ځواکونو خپل بريدونه څو برابره زيات کړو، په جنګ کي بايد خپله ټوله توجه د اصلي دښمن لوري ته واړوو او په نورو خواوو کي له مصروفېدو ډډه وکړو.

إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس په مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نږدې شوې، د آزادۍ او عزت رونې سباوون په راختو دی، پر افغانستان او عراق د صليبي ځواکونو ګډ لوی بريد له ماتې سره مخامخ شوی، دې بريد او د مجاهدو افغانانو او توريالیو عراقيانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راوېښه کړې او دا درس ئې ورکړی چي له داخلي او بهرني دښمنانو نه د نجات يوازنۍ لار جهاد دی، په دې جهاد سره به إن شاء الله صليبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخليك اخته کېږي. دعا کوو چي الله تعالی دې مظلوم افغانان له دې دردناك حالت نه وژغوري او زمونږ هېواد دې د کفري ځواکونو له سلطې نه آزاد کړي. مونږ مطمئن يو چي الله تعالی به د اسلام د دې بل ستر دښمن د نسکورولو لپاره له افغاني مجاهدينو نه همغه کار اخلي چي د شوروي اتحاد د زوال په لار کي ئې تړې واخيست، ډاډه يو چي امريکايان به هم د مجاهدينو د مسلسلو بريدونو په نتيجه کي له افغانستان نه وځي او په افغانستان کي به د مخلصو مجاهدينو په لاس اسلامي حکومت قائمېږي. د الله جل شأنه وعده همدا ده: وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إِنّ اللّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ *

د صليبي ځواکونو د ماتې په اميد
د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې په هيله
ژوندي او بريالي دي وي زړه ور مجاهدين
حکمتيار
افغانستان
۲۲دلو ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحيم

امريکايانو ته د افغاني او عراقي مجاهدينو گډ پيغام

مورږ افغاني او عراقي مجاهدين په گډه د امريکا ولس ته لاندي دردناك حقايق په گوته کوو:

- د جورج بش جنگي ټيم تاسو ته د عراق او افغانستان په اړه د حقايقو له ويلو ډډه کوي، تاسو ته هم دروغ وايي او نړيوالو ته هم، تاسو ته نن هم هغسي دروغ وايي لکه چي پر عراق د برید په وخت کي ئې درته ويل چي عراق د اتمي او کيمياوي وسايلو په توليد بوخت دی!! دا خبره ئې هغه مهال هم کوله چي ټول عراق ئې د بغداد په شمول ونيولو خو نه اتمي او کيميايي وسايل په لاس ورغلل او نه ئې تأسيسات!! دوی نه د خپلو مړو، زخميانو او مالي او ځاني تلفاتو صحيح ارقام درته وايي او نه د مظلومو افغانانو او عراقيانو؛ او نه د خپل ناکام سياست له هغو خطرناکو پايلو تاسو خبروي چي امريکا او ټوله نړۍ ئې ورسره مخامخ کړې.
- جورج بش تاسو ته دروغ وايي چي امريکايي فوځ به بلآخره مقاومت وځپي او پر اوضاع به مسلط شي، مورږ په يقين سره درته وايو چي دا هسي خوب او خيال او ستاسو د غولولو لپاره دروغجن تبليغات دي، حقيقت دا دی چي مورږ د درې سرې مار څلور غاښونه ايستلي، دوه ئې پاتې دي، د دغو د ايستلو لپاره دوو نورو کلونو ته ضرورت لرو، امريکايي فوځ به له افغانستان او عراق نه حتماً او ډېر ژر وځي او إن شاء الله د جورج بش د دغي دورې له پوره کېدو د مخه.
- دوی د افغانستان او عراق په اشغال سره نه امريکايانو ته څه گټه ورسوله او

نه ئې د دې هېوادو مظلومو ولسونو ته، دواړو ته ئې له مرګ، ژوبلې او ورانۍ پرته بل څه نه دي ډالۍ کړي، په دې پنځو کلونو کې ئې نړۍ اوه نیم لکه افغانان او عراقیان ووژل او په لکهاوو نور ئې زخمیان کړل او تر یو نیم ملیون زیات ئې هجرت ته اړ کړل، دا نن چې مورږ دغه پیغام تاسو ته لېږو په عراق کې تر نوي زیات بې ګناه عراقیان او په افغانستان کې یوازې په یوه کلي د ناټو د بمبارېو په ترڅ کې تر سلو زیات افغانان وژل شوي!! او همدا نن په المانې اخبارونو کې د هغو فوځیانو عکسونه خپاره شول چې د یوه افغان له پرې کړې سر سره ئې لوبې کولې!! دا د هغو جنایاتو یوه وړه برخه ده چې ستاسو فوځونه ئې په افغانستان او عراق کې کوي!! څوک به په دې خبرې کې شك وکړي چې نن نړۍ تر بل هر وخت نه زیاته له بې امنیتیو او جګړو سره مخامخ ده.

- کوم تاوان چې د جورج بش جنګي ټیم ئې امریکا ته رسوي بل څوک ئې نه شي رسولی، هره میاشت اویا ملیارده ډالر تجارتي خساره او د کال اتیا ملیارده د افغانستان او عراق د جنګ لګښت، هره میاشت له عراق او افغانستان نه سل تابوتونه انتقالول، چې په راتلونکي کال کې به إن شاء الله دا شمېره هره میاشت نږدې دوه سوو مړو او زرو زخمیانو ته لوړه شي، که په تېرو پنځو کلونو کې د امریکایانو د مړو او زخمیانو شمېر تر پنځه وېشت زره اوښتی، د مقاومت ورځ په ورځ تشدید او پراخېدا ښیي چې دا تلفات به په لنډې راتلونکي مودې کې هغه ځای ته ورسېږي چې د امریکا ولس به ویتنام هېر کړي، شوروي اتحاد د افغانستان د اشغال په لسو کلونو کې شاوخوا څلوېښت زره مړي او زخمیان درلودل او ټول مالي لګښت ئې اتیا ملیارده ډالرو ته ونه رسېدو خو په همدې سره ئې ملا ماته او ټغر ئې ټول شو، امریکا به څنګه وتوانېږي چې تر شوروي اتحاد څو برابره زیات تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي؟ نن په ټولې نړۍ کې خلك سپینه مانۍ د جګړو، ورانۍ، فساد او بې امنیتۍ باعث ګڼي او له امریکا او امریکایانو نه هومره کرکه او نفرت لري چې د بشریت په تاریخ کې د هیڅ استعماري ځواك په ضد داسې کرکه او نفرت نه دی تر سترګو شوی، تاسو ته ئې ویل چې د عراق او افغانستان په نیولو سره به هم د عراق د نفتو څاګانې د امریکا

په لاس کي پرېوځي او هم د مرکزي آسيا ذخاير او په ټولې نړۍ کي به د تېلو بيه امريکايان ټاکي!! خو تاسو وليدل چې نه يوازې د مرکزي آسيا په زېرمو د تسلط خوب ړېښتونې نه شو ، بلکې د تېلو بيه له اتو ډالرو اتيا ډالرو ته نږدې شوه، که په ايران برېد شوی وي نو دا به تر سلو ډالرو اوښت، حقيقت دا دی چې که د عراق او افغانستان جنګ نه وی نو ښايي اوس به دا زېرمې د امريکا په واک کي وې، خو اوس دا دی ازبکستان امريکايان له خپلې خاورې په سپکاوي سره وايستل!! دوی په نړۍ کي د اتمي وسايلو د خورېدو مخنيوی د يرغل لپاره د يوه مبرر او توجيه په توګه وړاندې کاوو خو دا ده شمالي کوريا اتمي آزمويښه وکړه، ايران د يورانيمو غني کول پيل کړل، دوی د مخدره موادو د مخنيوي خبره کوله خو په هغه افغانستان کي چې امريکايان پرې حکومت کوي، ځمکه او فضاء ئې د دوی په کنټرول کي ده، د مخدره موادو توليد شپږ زره ټنو ته ورنږدې شو ، دوی افغانستان او عراق د ايران او روسيې لپاره فتح کړل، د دوی لپاره ئې هغه کار وکړ چې مسکو او تهران په ډېر لګښت نه پرې توانېدل. کوم تاوان چې د بش جنګي ټيم ئې امريکا ته رسوي د امريکا هيڅ دښمن ئې نه شي وررسولی، د امريکا هر دښمن دا خوښوي چې د بش ټيم يو ځل بيا په اقتدار کي پاتې او په پارلمان کي ئې اکثريت وي.

- د امريکا د راتلونکو انتخاباتو په دوران کي د داسي تبليغاتو شاهد يو چې ښيي مورږ د بش د جنګي ټيم په بريا خفه کېږو ، تاسو ته په صريح الفاظو وايو چې دا تبليغات هيڅ حقيقت نه لري، مورږ دا غوره ګڼو چې د بش ټيم په سپينې مانۍ او د کانګريس په دواړو برخو کي د مخکې په څېر برلاسي پاتې شي، مورږ بش ته د امريکا د بريژنف په سترګه ګورو ، دی به امريکا له همغه برخليك سره مخامخ کوي چې بريژنف شوروي اتحاد ورسره مخامخ کړ. دا غوره ګڼو چې يوه دوره بله هم د جمهوري غوښتونکو د حکومت شاهد وو ، حقيقت دا دی چې د امريکا له شره د نړۍ د ژغورنې ښه لار دا ده چې د بش ناکام جنګي سياست دوام وکړي، امريکا ته همداسي يو کم عقله، مغرور او شرابي جمهور رئيس او د ډيك چيني او رامز فيلډ په څېر جنګي ټيم په کار دی.
- مورږ د امريکا له ولس سره دښمني نه لرو ، ستاسو د زامنو قاتلان نه يو ،

ستاسو قاتلان ستاسو خپل واکمنان دي، همغه چي تاسو نورو ملکونو ته د جنګ لپاره لېږي، نه له موږ نه امریکا ته کوم ګوابښ متوجه دی او نه له بل چا نه، هغه سرتېرو ځلمیانو چي د نیویارك او واشنګټن فدایي عملیات ئې ترسره کړل، د امریکا ظالمانه سیاستونو دې ته اړ کړي وو، د دې عملیاتو لړۍ به تر هغه ادامه کوي چي امریکا په اسلامي ملکونو خپله سیاسي، نظامي او اقتصادي سلطه پای ته ورسوي، د ظالمو او بې رحمه دیکتاتورانو، جنرالانو او پاچایانو له حمایت نه لاس واخلي، موږ امریکایانو ته وایو چي خپل زامن د څو مفسدو ډډایانو، جنرالانو او د وسلو جوړولو فابریکو د خاوندانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د بش جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صلیبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چي مسلمانان آزاد او خپلواك ژوند ولري، دا دري پېړۍ تاسو او ستاسو انګرېز پلرونو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چي له دې وروسته د خپلې خوښي حکومتونه او نظامونه ولري.

- دا هیڅ حقیقت نه لري چي امریکایي فوځ د دیموکراسۍ او آزادۍ لپاره جنګېږي، د بش له جنګي ټیم نه پرته په نړۍ کي هیڅوك دا خوشې او بېهوده خبره نه کوي او نه ئې مني، دیموکراسي د جهازونو، توپونو او ټانکونو په زور نه راځي، یوازي احمقان به اشغال ته د آزادۍ نوم ورکوي، هیڅ فوځ بل هېواد ته د اعمار لپاره نه ځي، د هر اشغالګر فوځ شعار اعمار وي، خو په حقیقت کي د استعماري ګټو لپاره په نورو ملکونو تېرى کوي، د اعمار لپاره خو انجنیران له ترکتورونو سره ځي نه جنرالان له جهازونو او ټانکونو سره!! آیا په نړۍ کي به داسي څوك ومومئ چي له جورج بش سره دا خبره ومني چي امریکایانو په عراق، افغانستان، پاکستان او ازبکستان کي دیموکراسي راوسته؟!! موږ ته ووایئ: دوی په عربي ملکونو کي، په پاکستان کي او د نړۍ په نورو سیمو کي د چا حکومت خوښوي او د چا مرسته کوي؟!
- تاسو ته په صداقت سره وایو چي زموږ له نظره په سپینې مانۍ کي په جنګي

جنون اخته ټيم زمونږ لپاره که ګټور نه وي نو مضر نه دی، مونږ او د امريکا هر مخالف به هغه وخت خفه کړو چي په سپينې مانۍ کي کوم هوښيار ټيم ځای په ځای شي، مونږ د وينزويلا زړه ور او وطنپال مشر او د ده په څېر نورو مشرانو ته هم مشوره ورکوو چي په دې ورځو کي له داسي څه ويلو او کولو ډډه وکړي چي امريکايان د بش ټيم ته د رأيې له ورکولو اجتناب وکړي. ټول هغه ځواکونه چي د امريکا له شر نه خلاصون غواړي بايد امريکايان دې ته وهڅوي چي جمهوري غوښتونکو ته رأيه ورکړي.

• د امريکا مظلومو تور پوستو او د امريکا اصلي اوسېدونکو ته چي له خپلو ټولو انساني حقوقو محروم دي او د ګوتو په شمېر څو بدمست سپين پوستې بډايان پرې حکومت کوي، د امريکا هغو مظلومو خلکو ته چي پانګوال نظام ځپلې، د هېواد ټولي شتمني ئې د څو بډايانو په لمن کي اچولې، د همدغو د ګټو لپاره په نورو ملکونو بريدونه کوي او د بې وزلو امريکايانو زامن د دوی د ګټو لپاره قرباني کوي، دوی ته وايو: که غواړئ د دې نظام له منګولو وژغورلی شئ پرېږدئ يو ځل بيا د بش ټيم په پارلمان کي اکثريت ولري او په سپينې مانۍ کي پاتې شي.

• د نړۍ هغو مظلومو ولسونو ته چي انګرېزي استعمار ځپلي، جنګونه ئې ورباندي تپلي، شتمني ئې تر پې لوټ کړې، ظالم پاچايان، ديکتاتوران او جنرالان ئې پرې مسلط کړي، هغوی ته وايو: که غواړئ دا استعمار د روسي استعمار له برخليك سره مخامخ شي نو دا ئې وخت دی، د عراقي او افغاني مجاهدينو ملا تړ وکړئ. إن شاء الله په نړۍ راتلونکي کي به مونږ او تاسو د انګرېزي استعمار د کامل زوال جشن لمانځو.

• په دې پوه شئ چي د جورج بش ټيم په افغانستان او عراق کي اقتدار غلو، مفسدينو، وطن پلورونکو، ملي خائنانو او د پرديو جاسوسانو ته سپارلی، د افغانستان او عراق د بيا ودانۍ په نامه چي د امريکا له بانکونو څه ايستل کېږي هغه ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني او عراقي غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي، د همدې لپاره له پنځو کلونو تېرېدو وروسته هم د دې بيا رغونې نښې حتی

د کابل په ښار کي نه تر سترګو کېږي، پنځه کاله مخکي ئې ویل چې له څلورو ملیونو مهاجرینو نه درې ملیونه خپل هېواد ته ستانه شول، خو نن وایي چې اوس هم په پاکستان او ایران کي څلور ملیونه مهاجرین مېشت دي! پوښتنه دا ده چې دا درې ملیونه خپل ملك ته نه وو ستانه شوي او تاسو په دروغو د دوی د ستنېدو خبره کوله!! او که د بې امنیتۍ او جګړو په وجه بېرته ایران او پاکستان ته مهاجر شوي!! د دوی ټولي خبري دې ته ورته دروغجنې دي!! غواړي نړۍ او خپل ولس دوکه کړي، خو له ځانه پرته بل څوك نه شي دوکه کولی!! په ټولي نړۍ کي د واقعي سولې او حقیقي عدالت د راتلو په هیله.

بریالي دي وي آزادي غوښتونکي مجاهدین
مړه دي وي جنګ غوښتونکي، د صلح او عدالت دښمنان

حکمتیار

افغانستان
۲۰۰۲۱۱۰۱۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

له سلطان صديقي سره مرکه

۱. پوښتنه: د افغانستان روان وضعيت څنګه ګڼئ؟

ځواب: ما ته د هېواد وضعيت له هغه وخت سره ورته بربښي چي مسکو له افغانستان نه د وتلو فيصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تياری نيولو. د افغانستان سياسي او نظامي وضعيت د نېټو فوځونو د قومندان، او د امريکا د کانګريس مينانو د پلاوي، له هغو اعترافاتو نه معلومولی شئ چي په دې وروستيو کي ئې کړي، هغوی په دې اعتراف وکړ چي د افغانستان بحران د جنګ له لاري نه شي حل کېدی، او دا چي مقاومت د دوی له انګېرنې او انتظار نه ډېر زيات پراخ او مضبوط دی، او دا چي د کابل حکومت په ډېرو سيمو باندي خپله واکمني له لاسه ورکړی. حقيقت دا دی چي د مقاومت لمن ډېره خوره شوې، اشغالګر ځواکونه د وضعيت له مهار کولو عاجز شوي، د دوی تلفات زيات شوي، امريکايان ونه توانېدل چي خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنيت راوستی شو، نه ئې يو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو، نه د افغانستان له لاري د مرکزي آسيا په زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنيوی وکړی شو.

۲. پوښتنه: آيا ستاسو او طالبانو ترمنځ د يووالي او ګډ مقاومت په اړه څه خبري شوې؟ او له اسامه او ايمن الظاهري سره ستاسو ليدنه شوې؟

ځواب: د امريکايانو په ضد روان مقامت زمونږ د مجاهدينو په لاس پيل شو، او دا هغه وخت وو چي نورې ډلي مونږ مقاومت ته رابللې خو هغوی په دې موقعيت کي نه ول چي په مقاومت کي برخه واخلي، مجبور شوو چي يوازي خپل کار ته

ادامه ورکړو، ډېر وروسته نورې ډلې هم میدان ته راووتلې، مورږ هڅه وکړه چې د ټولو مجاهدینو تر منځ مضبوط یووالی او وحدت وي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي خو نورو ډلو دې بلنې ته مثبت ځواب ونه وایو او په مستقله توګه ئې خپل کار پیل کړ. مورږ اوس هم د دې هڅه کوو چې د مجاهدینو تر منځ د مقاومت په اړه هم او د افغانستان د راتلونکي په اړه هم توافق او یو والی وي، خو له هیڅ ډلې داسي کوم توافق ته نه یو رسېدلي،

هو؛ له اسامه بن لادن او ایمن الظواهري سره زما ملاقات شوی، او دا هغه وخت چې ایراني لیبرالانو له امریکایانو سره د نورو ملګرتیاوو په ضمن کي غوښتل ما هغوی ته تسلیم کړي، او زه د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له ایرانه ووتلم او هېواد ته راغلم. باید تاسو ته ووایم چې په کابل د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته مي د حزب اسلامي غړو ته وویل: ستاسو یوه مهمه دنده دا ده چې هغه انصار ورونه خوندي ځایونو ته ورسوئ چې له افغانستان نه د وتلو توان، او د پناه بل ځای نه لري، کله چې په تورې بورې د امریکائي ځواکونو برید پیل شو او ځینو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې برید کي برخه واخیسته، د حزب اسلامي څو زړه ورو او باایمانه مجاهدینو، دوی دواړه له څو نورو ملګرو سره له تورې بورې وایستل او یوه خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، الله تعالی دې ټولو هغو افغانانو ته عظیم اجر ورکړي چې خپلو مېلمنو او انصارو ورونو ته ئې پناه ورکړې او د دوی مرسته ئې کړې، او ټولو هغو خائنانو ته دې په دنیا او آخرت کي سزا ورکړي چې د دوی په نیولو او دښمن ته په سپارلو کي ئې د اسلام د دښمنانو مرسته او ملګرتیا کړې، الله تعالی دې هغه بې ایمانه او ذلیل منافقین سپك او رسوا کړي چې د امریکائي افسرانو په قومنده ئې د خپل ولس او خپلو مسلمانو ورونو په ضد په جګړې کي برخه اخیستې، په خپل قوم ئې بمونه ورولي، بې ګناه خلك ئې نیولي او لاس ترلي ئې امریکایانو ته سپارلي!! متأسفانه په افغانانو کي داسي ذلیل خلك هم پیدا شول چې د څو ډالرو په بدل کي خپل هېواد، خپلواکي او عزت پلورل د هوښیارۍ نښه ګڼي او په دې افتخار کوي چې د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي او خپل انصار ورونه ئې د څو ډالرو په بدل کي د اسلام

پر دښمنانو پلورلي!!

۳. پوښتنه: د مقاومت د څرنګوالي په اړه ستاسو نظر څه دی او کومه تګلاره غوره ګڼئ؟

ځواب: مورږ د اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره له لومړۍ ورځي نه په یوې دقیقې منصوبې کار کوو ، الحمد لله زمورږ کار تر ډېره حده مؤثر وو او په زړه پورې نتایج ئې ورکړي، زمورږ د منصوبې څو مهمې برخې وې:

- ولس مقاومت ته تیارول.
- مجاهدین د داسي چریکي جنګونو لپاره په وړو وړو ټولیو کي تنظیمول چې په دښمن باندې په هر ځای کي او په پرله پسې توګه بریدونه وکړي، ګزمې او قطارونه ئې تر برید لاندې ونیسي، هغه وخت او په هغه ځای کي پر دښمن حمله وکړي چې زیات تلفات وروړوي، دښمن پوه نه شي چې چا پرې برید کړی او له چا خپل انتقام واخلي.
- مورږ مجاهدینو ته په کلکه سپارښتنه کوله چې له مخامخ نښتو نه ډډه وکړي، تاسو پوهېږئ چې مورږ له هېڅا نه د مرستې طمع نه شوی کولی، باید په خپلو محدودو امکاناتو مو د دښمن مقابله کړې وی، او په همدې سره مو دښمن ته تر زیات نه زیات تلفات اړولي وی، مخامخ جګړې له یوې خوا زیاتو وسایلو او امکاناتو ته ضرورت لري،
- همدا راز مورږ غوښتل چې د عام ولس د تلفاتو مخنیوی وشي، داسي کار ونه کړو چې دښمن ته له عام ولس نه د غچ اخیستو بهانه په لاس ورشي، مخامخ نښتې دښمن ته همدا بهانه په لاس ورکوي، دوی د نښتو د ځای شاوخوا سیمو باندې بمونه وروي او په دې سره خپل غچ له عام ولس نه اخلي، په چریکي جنګونو سره تر ډېره حده د عام ولس د تلفاتو مخنیوی کېدی شي.
- سیمې باید هغه وخت آزادې او د دښمن له کنټرول او اداري وایستی شي چې دښمن پوره کمزوری شوی وي او خپل ځواکونه ئې لویو لویو مراکزو ته راغونډ کړي وي.

۴. پوښتنه: مسیحیانو او یهودانو ته ستاسو پیغام څه دئ؟

ځواب: يهودانو او مسيحيانو ته زما پيغام دا دی چې مورږ د اديانو تر منځ په تفاهم باور لرو، مورږ په دې باور يو چې الهي اديان د وروروليو او صلح ضامن دي، يوازې دين، په خدای او آخرت باور کولی شي انسان له ظلم او د بل په حق له تېرې نه منع کړي او په نړۍ کې عدالت او امنيت راولي، مسلمانانو عملاً ثابته کړي ده چې انسانانو او د ټولو اديانو پلويانو ته په درنه سترګه ګوري، اسلام په زور د يوې عقيدې په تپلو باور نه لري، د مسيحيانو او يهودانو د عبادت ځايونو ورانول حرام ګڼي، اسلام يوازې د حق لپاره او له مظلوم نه د دفاع په خاطر جنګ جايز ګڼي او دا هم تر هغه وخته چې جنګ پای ته ورسېږي او چنګ غوښتونکي وسله پر ځمکه کېږدي.

مغرور جورج بش او د ده جنګي ټيم يوې داسي خطرناکي لوبې ته لاس اچولی چې نړۍ او په خپله امريکا ته ډېرې بدې پايلې له ځان سره لري، دوی د افغانستان او عراق جنګ ته د بل صليبي جنګ نوم ورکړی، په داسي حال کې چې دا جنګونه د امريکا د تېلو د کمپنيو جنګونه دي، دوی غواړي د عراق او مرکزي آسيا د تېلو په ذخايرو مسلط شي، د امريکا ټول جنګونه د دې هېواد د وسلو د توليد کمپنۍ او د تېلو او ګاز کمپنۍ پلانوي، د امريکا چارواکي په داسي حال کې چې نه په مسيحيت باور لري او نه بل دين لري، دغو استعماري جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي،

۵. پوښتنه: د کرزي د حکومت د ناکامۍ وجوهات کوم دي؟

ځواب: د کرزي د حکومت د ناکامۍ وجوهات همغه دي چې د ببرک کارمل او د نجيب د حکومتونو د ناکاميو وجوهات وو، لويه وجه ئې دا ده چې دا د پرديو په لاس يو تپل شوی حکومت دی، د پرديو د جهازونو تر وزر لاندې حکومت کوي، واک ئې د پرديو په لاس کې دی، په هر دفتر کې ئې امريکايي مشاورين ناست دي، او ټول اختيارات د هغوی په لاس کې دي، دوی په هغو ځواکونو تکيه کړې چې په افغانانو بمونه وروي او هره ورځ په لسهاوو بې وزلي افغانان په خپلو وينو کې رغړوي. دا حکومت له هغو ډلو جوړ شوی چې پرون روسانو د افغان ولس په ضد وجنګولې او نن ئې امريکايان جنګوي، له غلو، مفسدينو، منافقينو او وطن

پلورونکو نه یو کامیاب حکومت نه شي جوړېدی.

۶. پوښتنه: د مقاومت د نورو ډلو په اړه څه نظر لرئ، آیا له طالبانو او القاعدې سره کومه موافقه یا تړون لرئ؟

ځواب: مونږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو ، د هر مجاهد قدر کوو ، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو ، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو ستاسو په ځواب کي مجبوراً باید دا ووایم چي حزب اسلامي نه له طالبانو سره کوم تړون لري او نه القاعدې سره.

۷. پوښتنه: د فدایي عملیاتو په هکله ستاسو نظر څنګه دئ؟

ځواب: کوم شهادت طلبانه عملیات چي په فلسطین، عراق او افغانستان کي د اشغالګرو ځواکونو په ضد ترسره کېږي، دا نه یوازي سل په سلو کي جائز دي بلکي د دغو شهیدانو مقام او اجر تر هغو شهیدانو ډېر ډېر لوړ دی چي له دښمن سره په مخامخ نښتو کي په شهادت رسېږي، دا د ببرته ژوندي راتلو طمع لري خو هغه بل خپل سر په ورغوي کي نیسي او خپل رب ته ئې وړاندي کوي، یوازي سرکاري مفتیان، له دین نه بې خبره آخوندان او احمقان به دې ته د ځان وژنې نوم ورکوي او هغه به ناجائز او حرام ګڼي. دا فتواګانې هغه بې همته او ناپوه کسان ورکوي چي په قاموس کي ئې د هجرت، جهاد او شهادت الفاظ نه شته، په جهاد باور نه لري، کله ئې هم د دښمن د مقابلې جرأت نه دی کړی، ما ته که الله تعالی بل زوی راکړ نو نوم به ئې محمد عطا ږدم، زما دعا دا ده چي الله تعالی مي د قیامت په ورځ له هغو شهیدانو سره حشر کړي چي د نیویارك او واشنګټن عملیات ئې ترسره کړل.

۸. پوښتنه: آیا کېدی شي مسکو او تهران د مجاهدینو ملا تړ وکړي؟ آیا له شمالي ائتلاف سره د تفاهم څه امکان شته؟

ځواب: مسکو او تهران او د دوی تر حمایت لاندي ډلي تر اوسه د امریکایانو مرسته او ملګرتیا کوي.

۹. پوښتنه: د اسلامي ملکونو واکمنانو ته څه پیغام لرئ؟

ځواب: د اسلامي ملکونو پاچایانو او واکمنانو هم ځان ذلیل کړی او هم خپل

امت، له دوی نه د هیڅ خیر طمع نه شي کېدی، هغوی د خپل اقتدار لپاره د اسلام او مسلمانانو په ضد هر څه کولو ته تیار دي، اسلامي امت به تر هغه همداسي ټوټې ټوټې وي او پردي به ئې پر برخلیك حکومت کوي چې دا منافقین او مفسدین پرې مسلط وي، دوی په فساد او عیاشۍ کې دومره غرق دي چې ترې وتلی نه شي، څومره چې له دوی نه اسلام ته تاوان رسېږي له بهرنیو دښمنانو دومره تاوان نه رسېږي، کابل او بغداد امریکایي ځواکونو په خپل زور نه بلکي د دغو منافقینو په مرسته نیولي.

۱۰. پوښتنه: د اسلامي امت ځوان نسل ته ستاسو پیغام څه دئ؟

ځواب: مورږ د اسلامي امت له ځوان نسل نه د یوه واقعي اسلامي انقلاب راوستو طمع لرو، او دا طمع په ځای ده، په امت کي له دوی پرته بله داسي ټولنه نشته چې د یوه اسلامي انقلاب په راوستو کي تردوی مؤثره ونډه واخیستی شي، الحمد لله د اسلامي نړۍ ځوان نسل اسلام ته مخه کړې، د اسلام لپاره قربانۍ ته چمتو دی، هم د لمانځه په وخت کي جوماتونه تر ډك وي او د جهاد په وخت کي سنګرونه، إن شاء الله د افغانستان دا په نیمه لار کي پاتې انقلاب به هم د دوی په مبارکو لاسونو سرمنزل ته رسېږي، تاسو ته معلومه ده چې د افغانستان اسلامي نهضت ۳۸ کله مخکي د ځوانانو په لاس پیل شو، دوی غوښتل په هېواد کي اسلامي انقلاب راولي، په ډېره چټکتیا مخکي روان وو، د ځوانانو اکثریت ورسره یو ځای شو، په پردیو پورې تړلې ډلي ئې د فکري مبارزې په ډګر کي له سختې ماتې سره مخامخ کړې، د اسلامي نهضت د بریا د مخنوي لپاره، زمورږ د هغه وخت ځواکمن ګاونډي، شوروي اتحاد، مداخله وکړه، لومړی ئې یوه کودتا او بیا بله ترسره کړه، دواړه کودتائي نظامونه د اسلامي نهضت له ځپلو عاجز شول، په پای کي شوروي اتحاد زمورږ پر هېواد برید وکړ، د برید اصلي موخه د اسلامي نهضت ځپل وو، دې کودتاګانو او بیا د دوی لوی یرغل، مورږ له وخته مخکي جنګ ته اړ کړو، جنګ د دې باعث شو چې نهضت هر چا ته خپله غږږ پرانېزي او هر هغه څوك په خپلي خوا کي ومني چې د آزادۍ لپاره جنګ ته چمتو وي، که څه هم د نهضت له اهدافو او تګلارو سره توافق ونه لري، له بلي خوا پردي لاسونه رااوږده شول، او د

اسلامي نهضت ترڅنګ ئې ببلې ډلي جوړي کړي، ټولو همغه شعارونه ورکول چې اسلامي نهضت ورکول، هري ډلي د اسلام او جهاد خبره کوله، ولس نه پوهېدو چې کومه ډله رښتيا وايي او کومه د مجبوريت له مخې او په دې خاطر دا شعارونه ورکوي چې بازار ئې ګرم دی. اوس خلکو ته تر ډېره حده حقايق معلوم شوي، او په دې پوه شوي چې هغه ډلي نه اسلام ته مخلص وې او نه جهاد ته چې نن د امريکايانو خوا ته ودرېدلې او جنګيالي ئې د امريکايانو تر قومندې لاندې له افغانانو سره جنګېږي!!

۱۱. پوښتنه: جورج بش ته څه پيغام لرئ؟

ځواب: جورج بش بايد اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندي برید يوه لويه او تاريخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چې خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقيان پرېږدي چې خپل برخليك په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا وقعيت تسليم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا دري پېړۍ تاسو او ستاسو اروپايي انډيوالانو آسيا او افريقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچايان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۵۱۸۱۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم

د امريكا د انتخاباتو نتايج

د امريكا د انتخاباتو نتايجو وښوده چي د امريكا عام ولس د افغانستان او عراق په اړه د جورج بش له غلطو جنګي سياستونو سره مخالف دي.

مورږ همدا انتظار درلود چي د جورج بش جنګي ټيم به په دې انتخاباتو کي له ماتې سره مخامخ کېږي، خو هيڅا دا ګمان نه کاوو چي مخالفت به دومره شديد وي او په دومره زيات شمېر کي به امريكايان د دوی په ضد رايه ورکړي.

په دې کي هيڅ شك نه شته چي دا د افغاني او عراقي مجاهدينو لپاره يوه لويه فتحه ده، په دې پسې به هغه ورځ هم وګورو چي امريكايي فوځيان په ټيټ سر له افغانستان او عراق نه ووځي.

داسي معلومېږي چي په افغانستان او عراق کي د مجاهدينو هره هغه مرمۍ چي د امريكايانو په لوري ويشتل شوې د بش په ضد يو ووټ ترې جوړ شوی.

زه داسي ګمان کوم چي بش د امريكا بريژنف او راتلونکی جمهور رئيس به ئې د امريكا ګورباچوف ثابت شي، زه باور لرم چي امريكا ته همغه برخليك منتظر دی چي شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. إن شاء الله د امريكا د زوال ورځي رانږدې شوي دي، نړۍ او مخصوصاً اسلامي امت به له ډېرو هغو ستونزو نه وژغورل شي چي امريكايان ئې باعث دي.

حكمتيار

افغانستان

۱۳۸۵۱۸۱۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

د لوی اختر په مناسبت پیغام

گرانو هېوادوالو!

ورونو خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د لوی اختر د رارسېدو په مناسبت مبارکي وايم، دعا کوم چې الله تعالی زموږ مظلوم او دردېدلی ولس له دې دردناك حالت نه وژغوري او دا توفيق ورکړي چې راتلونکي اخترونه په خپلواك او آزاد افغانستان کي په داسي حال کي ولمانځي چې د هېواد په ګوټ ګوټ کي د اسلام بيرغ رپانده وي، ټول اشغالګر ځواکونه له هېواده وتلي وي، جګړه د تل لپاره پای ته رسېدلې وي او اقتدار د داسي صالح حکومت په واك کي وي چې ملت تري راضي وي، چارواکي ئې له خدايه وېرېږي او پر مظلومانو ترحم لري.

لوی اختر مسلمانانو ته د قربانۍ درس ورکوي، په دې ورځ د نړۍ نږدې دوه ملیونه حاجیان په یوه رنګ جامو کي د الله تعالی د کور طواف کوي، په حجرالاسود لاس ږدي او له خدای سره دا ژمنه تازه کوي چې له ده پرته به بل چا ته لاس نه اوږدوی، د بل کور دروازه به نه ټکوي، بل چا ته به سر نه ټيټوي، له ده پرته به نه له چا طمعه لري او نه وېره، د هاجر عليها السلام په پل ګام ږدي او ژمنه کوي چې هره سعي او هر هاند به ئې د الله تعالی په لار کي وي، د خپل ستر موحد او بت ماتوونکي جد ابراهيم خليل الله قرباني رايادوی، د اسمعيل ذبيح الله په لار د تلو هوډ کوي، د الله تعالی او د ده د بندګانو د دريو سترو او دائمي دښمنانو څلې په ډبرو ولي او دا تعهد کوي چې تل به د هر (فرعون، هامان او قارون) په ضد جنګېږي، د منیٰ، عرفات او مزدلفې شپې ورځې دوی ته د مجاهد او قربانيو ته د

چمتو باايمانه انسان په څېر د ژوند کولو طريقه ورښيي او د نړۍ د ټولو مسلمانانو ترمنځ د وروروليۍ، مساوات، يووالي او يو رنګ والي درس ورکوي، پاتې مسلمانان په خپلو کورونو کي د قربانيو او د لمونځ په ترڅ کي دا ورځ لمانځي، اسلام د دې ورځ په ټاکلو سره مورِ ته وايي: ستاسو د خوشحالۍ ورځي هغه دي چې الله تعالى تاسو ته د ده په لاري کي د قربانۍ همت، عزم او توفيق درکړي، راشئ په دې مبارکي ورځي کي تعهد وکړو چې د ابراهيم عليه السلام په څېر به ژوند کوو، د اسمعيل عليه السلام په څېر به قربانۍ ته چمتو وو، د نمرود مقابلې ته به درومو، په هغه اور کي به له لوېدو وېره نه لرو چې نمرودان ئې بلوي، په همدې اور کي د لوېدو په وخت به وايو:

حَسبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ ، نِعْمَ الْمَوْلٰى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ

خداى هم راته کافي دى او هم ډېر غوره وکيل، غوره مولا او غوره مرستندوى

دا اختر مورِ ته وايي: خداى ته مخه کړئ، د بنده بندګي مه کوئ، بتان نسکور کړئ، د اسارت جغ مات کړئ، زولنې وشلوئ، آزاد او سرلوړى ژوند وکړئ، د خپل ټاټوبي د خپلواکۍ او آزادۍ بيرغ لوړ وساتئ، د پرديو بيرغونه رانسکور کړئ، د هغو طاغوتي نظامونو ټغر ټول کړئ چې مظلومان او بې وزلي انسانان کړوي، د هغو زندانونو دېوالونه ونړوئ چې خداى پال آزادي غوښتونکي په کي ځورول کېږي، که دا ونه کړئ نو تاسو نه اختر پېژندلى او نه مو لمانځلى!!

ورونو خويندو! له دې فرصته په استفادې سره د هېواد د مهمو قضاياوو په اړه څو عرايض لرم:

- لکه څنګه چې الله تعالى تاسو ته د روسي يرغلګرو په ضد په تېر جهاد کي بريا درکړه، دا دى د صليبي ځواکونو په ضد په روان مقاومت کي هم ستاسو بريا د تحقق په حال کي ده، امريکايي يرغلګر له ماتې سره مخامخ شوي او د وتلو په حال کي دي، امېد دې الله تعالى د اسلام او بشريت دا زوړ او ترټولو خطرناك دښمن هم له هغه برخليك سره مخامخ کړي چې شوروي اتحاد ئې ورسره مخامخ کړ، خو دې ته مو بايد پام وي چې روسيه او ملګري ئې د هند او ايران په شمول غواړي هغه لوبه تکرار کړي چې د روسي فوځونو د وتلو په مهال ئې وکړه، غواړي بيا وطن

پلورونکی شمالي ائتلاف راژوندی کړي، غیرپښتانه په کي راغونډ کړي او د پښتنو په ضد ئې وجنګوي. مسکو او منطقوي ملګرو ئې د همدې لپاره د افغانستان په نیولو کي د امریکایانو ملګرتیا وکړه، امریکایانو په حقیقت کي افغانستان د همدې ائتلاف لپاره فتح کړي او د دوی لپاره ئې هغه څه وکړل چي له کولو ئې عاجز وو، امریکایانو دې ائتلاف او په دوی پورې تړلو ډلو ته په افغانستان کي په خلاص لاس د کار کولو شرایط برابر کړل، د همدې لپاره دا ملکونه زمونږ په هېواد کي د امریکایي ځواکونو د مزید پاتې کېدو پلوي کوي، مونږ دا هیله درلوده چي د ایران نوی حکومت به د لیبرالانو په تېر سیاست کي تجدید نظر وکړي او له امریکا سره د ملګرتیا په ځای به زمونږ له هېواده د ټولو پردیو ځواکونو د وتلو غوښتنه وکړي، خو متأسفانه داسي ونه شول، تهران اوس هم په همغه مخکني سیاست عمل کوي او ښیي چي دوی خپلي ملي ګټې په دې کي لټوي چي افغانستان د پردیو په اشغال کي وي.

- پاکستان زمونږ د هېواد په اړه همغه څه کوي چي امریکا ئې ترې غواړي، مونږ د اسلام آباد چارواکو ته وایو: که د امریکایانو د مرستي لپاره خپل ټول فوځ په قبایلو کي ځای په ځای کړئ، امریکایانو ته اجازه ورکړئ چي ټولي دیني مدرسې ویجاړې کړي، په زرګونو نور بې ګناه افغانان ونیسئ او امریکایانو او د دوی لاس پوڅې حکومت ته ئې وسپارئ، نه به امریکا درنه راضي شي او نه به د کابل ګوډاګی حکومت ستاسو په خلاف د تبلیغاتو لړۍ بنده کړئ، په کابل کي چي نن څوک د قدرت په ګدۍ ناست دي، د دوی مأموریت دا دی چي پاکستان او افغانستان په جګړې کي ښکیل کړي، دوی د پردیو استائي دي، غواړي کابل د هغه محلي ائتلاف اډه وي چي د مسکو تر مشرۍ لاندي جوړ شوی او هدف ئې په افغانستان کي د جګړې دوام او د یوه مضبوط اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی دی. افغانان باید متوجه وي چي د کابل د ګوډاګي حکومت هیڅ وینا د دې حکومت خپله وینا نه ده، دوی همغه څه وایي چي ورته ویل شوي او همغه څه کوي چي پرې ګمارل شوي.
- د افغانانو مختلفې ډلې، څو ملکونه زمونږ د هېواد په چارو کي په لاسوهنو

تورنوي، ځيني روسيه، هند، ايران او ازبکستان د جګړو د پيل او دوام باعث ګڼي، ځيني امريکا، انګلستان، پاکستان او د امريکا اروپايي اړوالان او ځيني دا دواړه ائتلافونه د افغانستان د پښتو او په دې هېواد کي د عدم ثبات او جګړو د ادامې سبب شمېرې او په دې باور دي چې دواړه ائتلافونه په دې سلا شوي چې په افغانستان کي د يوه مضبوط اسلامي حکومت د جوړېدو مخه په ګډه ونيسي، حقيقت دا دی چې په تېرو دريو لسيزو کي دغو هېوادونو بېلې بېلې افغاني ډلې جوړې کړې، وئې پاللې، په پيسو او وسلو ئې سمبال کړې او د خپلو استعماري موخو لپاره ئې وجنګولې، دا دوی دي چې نن غواړي غيرپښتانه د پښتنو او شيعه د سنيانو په ضد وجنګوي، فوځ او پوليس ئې له شيعه وو، شورای نظار او پرچميانو نه جوړ کړ او د پښتنو په ضد ئې جنګوي او دا همغه کار دي چې په عراق کي ئې وکړ، شيعه ډلي، د مسعود بارزاني او جلال طالباني تر مشرۍ لاندي ډلي ئې په فوځ او پوليس کي ونيول او د عراقي مسلمانانو (سنيانو) په ضد ئې جنګوي. نن د افغانستان فوځ او پوليس په حقيقت کي د شمالي ائتلاف مليشې په امريکائي يونيفورم کي دي، چې د انګرېزانو تر قومندې لاندي په جنوب او شرق کي جنګېږي!!

- تجربو وښوده چې د افغانستان بحران نه په يوه ائتلاف پورې د تړلو ډلو په مسلط کولو سره حل کېدی شي او نه د بل ائتلاف په لاس پوځي حکومت سره، دا بحران يوازي په هغه صورت کي حل کېدی شي چې افغانان خپلي خوښي ته پرېښودی شي ترڅو له بهرني فشار او مداخلې پرته خپل برخليك وټاکي او د خپلي خوښي نظام او حکومت جوړ کړي. خو دې مقصد ته د رسېدو لپاره افغانان يوه بل عمومي پاڅون ته ضرورت لري، داسي پاڅون چې ټول قومونه په کي برخه واخلي، اشغالګر ځواکونه د هېواد په هيڅ ګوټ کي يوه شېبه آرام پرې نه ږدي، وطن پلورونکي ورټي او همغه معامله ورسره وکړي چې له کمونستانو سره ئې کوله، هغه ډلي د ملت اصلي دښمنان وګڼي چې افغانان په خپلو کي وېشي، شمال د جنوب په ضد او غير پښتانه د پښتنو په خلاف جنګوي، د پردیو تر قومندې لاندي او د هغوی د ګټو لپاره د خپل ملت په ضد جنګېږي.

• افغانستان يوه بل اسلامي انقلاب ته ضرورت لري، داسي انقلاب چي د هېواد خپلواکي ترلاسه کړي، عدالت تأمين کړي، مظلوم افغانان د بې رحمو ظالمانو له منګولو وژغوري، ډاډمن امنيت راولي، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ظالمانو په لاس د خلکو غصب شوي کورونه، ځمکي او مالونه هغوی ته وسپاري، پاچا او کورنۍ ئې، خائن حکام او د حکومت هغه چارواکي چي په ملي شتمنيو ئې قبضه کړې، ملت ئې لوټلی، هېواد ئې پلورلی، د پردیو لپاره له خپل ملت سره جنګېدلي، پردیو د لوټمار شرایط ورته برابر کړي، د انګرېزانو د سلطې په وخت کي هغوی د دوی پلرونو ته ځمکي ورکړې او اوس د امریکایانو د تسلط په وخت کي دوی د بنګلو، ځمکو او شتمنيو خاوندان کړل، دا خائنان باید الهي عدالت ته مخامخ شي، د انګرېزانو د اشغال له دوران نه تر نن پورې چي کومو وطن پلورونکو ته له استعمارګرانو سره د ملګرتیا په بدل کي ځمکي، قصرونه، باغونه او شتمنۍ ورکړي شوی، ټولي لوټ شوې ملي شتمنۍ باید د ملت په حساب مصادره او هغو خلکو ته ورکړي شې چي د آزادۍ په جنګونو کي ئې قربانۍ ورکړې، مظلومانو، وږو، بې وزلو، د شهیدانو کورنیو او هغو ته چي له لاس او پښو او د بدن له نورو غړو محروم شوي، کور ئې وران شوی او مالي او ځاني تلفات وراوښتي. هیڅ افغان باید دا ونه زغمي چي د وطن د آزادۍ په لار کي د شهید شویو کونډې ګدائي ته اړ وي او ملي خائنان او وطن پلورونکي په آخرین ماډل موټرو کي ګرځي!!

• مورږ د جګړې فوري او دائمي خاتمه او د ډاډمن امنيت عاجل تأمين غواړو، خو جګړه هغه وخت پای ته رسېدی شي چي ټول اشغالګر ځواکونه د هېواد له لوبشت لوبشت څخه ووځي، بهرنۍ لاسوهنې متوقف شي، اقتدار د افغانانو د خوښې اسلامي حکومت ته وسپارلی شي او اجتماعي عدالت تأمين شي، تر څو چي اشغال ادامه لري جنګ به جاري وي، تر څو چي اقتدار د هغو ډلو په لاس کي وي چي د پردیو د وسلو، پیسو او فوځونو په زور پر ملت تحمیل شوې، تر څو چي یو منفور او ملت دښمنه اقلیت پر افغانانو حکومت کوي، مفسدین او ملي خائنان د اقتدار په ګدۍ ناست وي او اجتماعي عدالت تر پښو لاندي وي، نه جګړه پای

ته رسېدی شي او نه امنيت راتلی شي. د روسانو يو سل شل زره فوځ او د امريکا او ناټو ځلوېښت زره فوځ ونه توانېدو چي د زړه ورو او باايمانه افغانانو مقاومت وځپي او د خپلي خوښي امنيت راولي، دغو تجربو وښوده چي د اشغال دوران پای ته رسېدلی، نور نو هېڅ ځواك نه شي کولی د وسلو په زور خپله اراده پر نورو ملتونو تحميل کړي، هم وطن پلورونکي ډلي بايد له دې نه پند واخلي او هم زمور هغه جاه طلب ګاونډيان چي غواړي په افغانستان کي د روسانو او امريکايانو ناکامه تجربه تکرار کړي، ځوك چي اوس د يوه محلي زبر ځواك کېدو شوق کوي او د همدې لپاره کله له روسانو سره د افغانستان په نيولو کي ملګرتيا کوي او کله له امريکايانو سره، بايد پوه شي چي داسي مستي او شوقونه اکثراً بدې پايلې له ځان سره لري!!

- مور له هيڅ له داخلي ډلي او بهرني هېواد سره ذاتي دښمني نه لرو ، په تفاهم او روغې جوړې باور لرو ، د شخړو عادلانه او سوله ييز حل غواړو ، واقعيتونه منو ، په دې ټينګار کوو چي هر چا ته بايد خپل حق ورکړي شي، هيڅوك له خپل جايز حق نه محروم نه شي. د همدې لپاره مور د هېواد د بحران د خاتمې لپاره داسي طرحه وړاندي کړې چي په دغو اساساتو ولاړه ده: د بهرنيو فوځونو بشپړ او بلا قيد وشرط وتل، ټولو ډلو ته د منلو وړ يو موقت حکومت جوړول، د ملت د واقعي استازو مجمع دايرول، چي همدا به د اساسي قانون، فوځ، پوليس، راتلونکي حکومت او نورو مهمو ملي قضاياوو په هکله تصميم نيسي. په جنګي جنايتو د تورنو کسانو او د هغو وطن پلورونکو محاکمه چي د اشغالګرانو په څنګ کي ودرېدلي، په مسکو او بن کي ئې د هېواد د پلورلو اسناد امضاء کړي، پردېو ته ئې د افغانستان په کورنيو چارو کي د لاسوهنو شرايط برابر کړي، دا ټول بايد د دغي لوبې جرګې له لوري ترسره شي. مور دا هم وويل چي د موسی کلا توافق د مرکز په شمول په نورو سيمو کي هم عملي کېدی شي، بهرني ځواکونه دې ووځي، د هري سيمي اداره دې د سيمي خلکو ته وسپارلی شي، په کابل کي دې د کابل د اوسېدونکو په خوښه يو موقت حکومت جوړ شي... بهرني ځواکونه دې يا خپلو ملکونو ته ستانه شي او که په سيمي کي خپل شتون ضروري ګڼي نو په هغو

هېوادونو کي دې ځای په ځای شي چې پر افغانستان باندې د برید پر مهال ئې د دوی ملګرتیا وکړه او نظامي اډې ئې ورکړې. مورږ په دې اعتراض نه لرو چې دا ځواکونه د ازبکستان په خان آباد ، د پاکستان په جکب آباد او په مشهد او زاهدان کي ځای په ځای شي!!

خو تاسو ګورئ چې زمورږ د نېك نیت او معقولو وړاندیزونو په ځواب کي مورږ ته ویل کېږي چې د بهرنیو ځواکونو شته والی ضروري دی، د کابل حکومت له هغه چا سره خبري کوي چې موجوده نظام او اساسي قانون مني!! مورږ مجبور یو د دغو جنابانو په ځواب کي ووایو: څوك چې ځان په نورو ساتي او د خپل کور د دروازې کیلي ئې هم د پردې په لاس کي وي، د پردیو د جهازونو تر وزر لاندې د سپکاوي او ذلت له ژوند نه عار نه لري، په دې ئې د غیرت رګ نه خوځي چې هره ورځ د دغو ځواکونو په لاس د ده په لسګونو بې ګناه وطنوال په وینو کي رغړي، په عزت او ناموس ئې تېرى کېږي، ډېر ساده انسان به له داسي چا سره د خبرو لېوال وي او له داسي خبرو به څه هیله لري!! هیڅ باایمانه او اصیل افغان د اشغالګرانو شته والی د یوې شېبې لپاره هم نه مني، مورږ نه د پردیو په لاس تپل شوی نظام منو او نه د امریکا د سفیر په لاس لیکل شوی اساسي قانون، صبر وکړئ چې کله اشغالګران وباسو او دا نظام رانسکور شي بیا به خبري کوو!!

- مورږ په مکتب، مدرسې او جومات کي چاودنې او د بې ګناه افغانانو وژنه په کلکه غندو ، په دې پوره باور لرو چې دا کار د اسلام او افغانستان د دښمنانانو په لاس ترسره کېږي، دوی لکه څنګه چې غواړي په اسلامي امت کي د شیعه او سني تر نامه لاندې د جګړو اور ته لمن ووهي همداسي غواړي د ملا او مکتبي په نامه د یوه بل جنګ اور هم بل کړي، دوی غواړي مجاهدین بدنام کړي، خو افغانان پوهېږي چې دا د بې عقلو او بې دینو خلکو او د دین او د علم د دښمنانو کار دی نه د مجاهدینو!! مجاهدین غواړي چې د ملا او مکتبي تر منځ اختلاف د تل لپاره پای ته ورسوي، مورږ غواړو مکتب او مدرسه سره توحید کړو او د هېواد لپاره واحد تعلیمي نظام او واحد تعلیمي نصاب ولرو، داسي چې ډاکټر، انجنیر، والي او څارنوال مو په دین پوه وي او د جومات امام مو په ساینس او ورځنې علومو،

مکتبي د ملا په هکله ونه وايي چې بې علمه او له دنيا بې خبره دی او ملا د مکتبي په اړه ونه وايي چې بې دينه او ملحد دی، متأسفانه ځيني کسان په دې نه پوهېږي چې دا دوه بېل بېل نظامونه د استعمار د وخت پاتې شونې دي او د دښمن له لوري پر مسلمانانو تحميل شوي، د ملا او مکتبي د جنګولو لپاره، د ملا د تحقير او سپکاوي لپاره، د دې لپاره چې له مدرسې نه بايد د جومات داسي امام فارغ شي چې په هر څه کي خلکو ته محتاج وي، د خلکو دراوزو ته په ودرېدو مجبور وي، ډوډۍ، جامه او معيشت ئې د وظيفو، صدقاتو او خيراتونو له لاري تأمين شي، خو له مکتب نه به والي او وزير وځي، معاش، کور او موټر به دولت ورکوي، د شرعياتو له پوهنځي نه به قاضي وځي او د حقوقو له پوهنځي نه ولسوال او څارنوال، مورِ غواړو دا حالت پای ته ورسوو، تر دولسم پورې بايد په ټولو زده کوونکو يو عام او مشترك نصاب ولوستی شي، په دې ګډ نصاب کي هم بايد د ديني علومو کافي برخه وي او هم د ساينسي علومو او د تاريخ، جغرافيې او ضروري ژبو مناسبه او اړينه برخه، له دولسم نه وروسته بايد د تخصص دوره پيل شي، چې په دې دورې کي به ځيني د ديني علومو پوهنځيو ته ځې، ځيني طب، انجنيري، زراعت او نورو پوهنځيو ته، د حقوقو په نامه هغه پوهنځی چې غربي حقوق په کي لوستل کېږي، دا بايد د شرعياتو په پوهنځي کي مدغم شي، هلته به غربي حقوق يوازي له اسلامي حقوقو سره د مقارنې لپاره لوستل کېږي.

- حکومت او بهرني حاميان ئې اعتراف کوي چې د مقاومت له ځپلو عاجز شوي، ډېرې سيمې ئې له لاسه وتلي، امنيت نه شته، نه لويې لاري خوندي دي، نه د بهرنيو ځواکونو اډې او نه ئې ګزمې او کاروانونه، د اداري فساد، رشوت، اختلاس او د ملي شتمنيو د تالان لمن هومره پراخه شوې چې حکومت ئې مخنيوی نه شي کولی او لوړ پورې چارواکي په خپله په کي ککړ دي، چارواکي په دې اعتراف کوي چې اوس هم د هېواد په مخلتفو برخو کي د حکومت د پلويانو په لاس کي تر پنځوسو زيات شخصي زندانونه شته، دا زندانونه د مفسدينو د هغې ډلې په واك کي دي چې د حکومت مهم وزارتونه ئې هم په لاس کي دي او په دې اداراتو پورې مربوط ټول زندانونه هم د دوی شخصي زندانونه دي، دا همغه ډله ده

چي امريکايانو ته ئې په کابل کي شخصي زندانونه هم جوړ کړي، همغه چي د کابل ځينو چارواکو د ځانګړو موخو لپاره افشاء کړل، د زندان چلوونکی د سي آی اې غړی ونيول شو، خو له لنډې مودې بند تېرولو وروسته په احترام او عزت سره خوشې شو، دا خبره هم افشاء شوه چي په دې زندان کي دغي ډلي بې وزلي بنديان له پښو راځړول او رنګ رنګ عذابونه به ئې ورکول، ټولو ته معلومه ده چي نن د مخدره موادو تجارت هغه ځای ته رسېدلی چي د نړۍ په سلو کي نوي برخه په افغانستان کي او د حکومت تر واک لاندي سيمو کي توليد کېږي!!! دا حقيقت له هيڅا پټ نه دی چي امريکايي اشغالګران په ټولو برخو کي له ماتې سره مخامخ دي، په دې ونه توانېدل چي د بې ګناه افغانانو په وژلو او د دوی پر کليو او کورونو د بمونو په ورولو سره خپلي موخې ترلاسه کړي، دا دی هغوی هم د شوروي ځواکونو په څېر د وتلو لپاره تياری نيسي، هر افغان پوهېږي چي د دغو ځواکونو له وتلو وروسته به د کابل حکومت له کوم برخليك سره مخامخ کېږي، مورږ دغه وضعيت ته په پام سره ټولو افغانانو ته بلنه ورکوو چي راشئ له دې بحران نه د هېواد د ايستلو لپاره يوه بل ته د وروړۍ لاس ورکړو، افغانستان د ټولو وروڼو قومونو ګد کور وګڼو، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوو، د پردیو د لاسوهنو مخه ونيسو، داسي سرلوړی او خپلواك افغانستان جوړ کړو چي د نړۍ هيڅ ځواك هغه ته په کړه سترګه د کتلو جسارت ونه کړي، له نورو سره د سيالۍ جوګه وي او هيڅا ته ئې د احتياج لاس اوږد نه وي.

سرلوړي دي وي افغانان
بريالي دي وي مجاهدين
والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حکمتيار
افغانستان
لوی اختر ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د صدام په اعدامولو څوك خوښ شو؟

حزب اسلامي د لوی اختر په لومړۍ ورځ د بش په امر او د عراق د لاس پوڅي شيعه حكومت په لاس د صدام حسين اعدامول په كلكه غندي او دا د اسلامي امت لپاره د لوی پېغور ځای ګڼي چي د دوی واكمنان د پردیو په لاس د اقتدار په ګدۍ كښېنول كېږي، يو په بل بدلېږي او په داسي سپكاوي او سفاكي سره وژل كېږي!!! ډېره عجيبه ده چي ګورو د اسلامي هېوادونو ځېنو بې مروته او ذليلو واكمنانو په دې اعدام خوښي څرګنده كړه، په خپلو برېتونو ئې لاس راكښ كړ او دا ئې خپله بريا او د حق بريا وګڼله!!

مورږ د عراق شيعه ډلو او د دوی بهرنيو حاميانو ته وايو: بې ننګي او بې مروتي هم ځان ته حد لري، ولې د ذليلو كرسيو لپاره دې ته چمتو كېږئ چي د جاني امريكايانو هغه ناولي لاسونه په خپلو جامو پاكوئ چي د عراقيانو په وينو سره دي؟ تر څو به د پوليسو او فوځيانو په امريكايي يونيفورم كي مظلوم عراقي مسلمانان په داسي نامردۍ سره وژنئ چي له كورونو ئې راباسئ، لاس پښې ئې ورتړئ، په امبورانو ئې غوښې ترې شكوئ، په سرونو كي ئې مېخونه ټك وهئ، د كلشنكوف شاجورونه پرې تشوئ، په سر سينه ئې په ګوليو ولئ، بيا ئې په تورو پلاستكي كڅوړو كي اچوئ او د سړكونو خوا ته ئې غورځوئ؟!! او دا ټول هغه څه دي چي بش، بلير او ايهود ايلمرت ئې په عراق كي ليدل غواړي!! تاسو په دې نه پوهېږئ چي دوی په دې سره غواړي په اسلامي نړۍ كي د شيعه او سني په نامه د يوې تلپاتې جګړې اور بل كړي، د همدې لپاره ئې صدام حسين د شيعه وو په لاس، د اختر په ورځ او د يو سل اته څلوېښت شيعه وو د وژلو په تور اعدام كړ!!

په دې كي هيڅ شك نه شته چي د صدام حسين د اقتدار پر مهال ډېر بې ګناه

عراقيان په قتل رسېدلي، عراقي مظلوم ولس له ډېرو ستونزو سره مخامخ شوی، يوازي شيعه نه بلکي سنيان هم وژل شوي، د بعثي رژيم هر مخالف کړول شوی، خو آيا د صليبي ځواکونو په لاس د مظلومو عراقيانو د وژل شوو شمېر تر هغه کم دی؟ آيا د مالکي لاس پوځي حکومت تر هغه لږ ظلمونه کړي؟ آيا بش تر صدام حسين لږ ظالم او بې رحمه دی؟ هر باانصافه قضاوت کوونکی وايي چې: همدا صدام حسين که تر بش، مالکي او د ده تر حاميانو غوره نه وو نو په هيڅصورت کي تر دوی بد هم نه وو!! صدام حسين د اشغالګرانو په امر اعدام شو خو مالکي د دوی د متو په زور د اقتدار په ګدۍ کښېنول شوی!!

عراقيان او د نړۍ ټول مسلمانان بايد دې ته متوجه وي چې امريکائي استعمارګران او د دوی اروپايي ملګري د اسلامي امت د مزيد ټوټې ټوټې کولو په لټه کي دي، دوی د ايران د شاه په ضد د ايراني انقلاب مرسته او ملاتړ په همدې طمع وکړ، خميني ته ئې د همدې لپاره په پاريس کي پناه ورکړه او په درناوي سره ئې تهران ته ورساوو، خو کله چې له تهران نه د انقلاب د صادرولو، د کربلا له لاري مکي ته د رسېدو، لومړی کربلا بيا مکه،او دې ته ورته شعارونه او نعرې واورېدی شوې او دغو شعارونو د عراق او ايران د جګړې بڼه غوره کړه، غرب د عراق مرسته وکړه، عربي هېوادونه هم ورسره ملګري شول، د دغه جنګ په نتېجه کي د ټېلو بيه هر بېلر اتو ډالرو ته راکوزه شوه، ټېل توليدوونکي هېوادونه دې ته اړ شول چې د جګړې د لګښتونو او له جګړې وروسته د ورانيو د جبران لپاره په زيات مقدار کي ټېل صادر کړي او په دې سره د ټېلو بيه له هغه حد نه هم راولوېږي چې غربيانو غوښتل!! امريکايانو د همدې لپاره د عراق له نيولو وروسته اقتدار شيعه ډلو ته وسپارو او دوی ته ئې اجازه ورکړه چې په خلاص لاس د سنيانو د وژلو لړۍ په دې سفاکانه بڼې کي پيل کړي چې نه يوازي په عراق کي بلکي په ټولې اسلامي نړۍ کي مذهبي حساسيتونه راوپاروي او يوه بله جګړه په اسلامي امت تحميل کړي!!

په دې کي هيڅ شك نه شته چې امريکايان به حتماً له عراقه وځي، خو هغه وخت چې د شيعه او سني جنګ هغه ځای ته ورسوي چې نه يوازي عراق تجزيه شي بلکي د دې جګړې اور نورو سيمو ته هم خور شي. دا به ډېر سفاهت وي که څوك

گمان وکړي چي شيعه ډلي په خپل سر او خوښه د سنيانو په خلاف جنګېږي او امريکايان دا جنګ نه خوښوي!! دا حالت امريکايانو راوستی او دا جګړه د دوی په امر او د دوی د پلان مطابق تر سره کېږي.

مورږ د عراق او افغانستان شيعه ډلي دې ته رابلو چي د امريکايانو تر قومندې لاندي او د دوی د ګټو لپاره د خپلو هېوادوالو په ضد له جنګېدو ډډه وکړي.

حزب اسلامي افغانستان

د لوی اختر دوهمه ۱۳۸۵

له کرستوفر هار سل سره لومړۍ مرکه

پوښتنه: تاسو چېرې يئ؟

ځواب: زه د آسمان لاندې او د ځمکې پر سر اوسېږم، د اوسېدو ځای مې ثابت نه دی، وخت په وخت بدلېږي.

پوښتنه: هره ورځ معمولاً څه کارونه کوئ؟

ځواب: ورځنې مصروفیتونه مې دا دي: له مجاهدینو سره ارتباط، د وضعیت څارنه، ولس ته لارښوونه، لیکنې او تحقیقات، له مخکنې حالت سره ځې توپیر په دې کې دی چې اوس مې له مراجعینو سره مخامخ ملاقاتونه کم شوي، او د لیکنو، مطالعې، تحقیق او د مجاهدینو خطونو ته په خپل لاس د ځواب لیکلو فرصت زیات شوی. په تېرو پنځو کلونو کې ما نړۍ پنځه زره خطونه لېږلي، لس کتابونه چې جمعاً نړۍ درې زره صفحې کېږي او کافي شمېر اعلامیې لیکلې او نشر کړې دي. ما د خپلې مبارزې په تېرو اته دېرشو کلونو کې هیڅکه د لیکنو او تحقیق لپاره دومره مناسب فرصت نه وو ترلاسه کړی، په دې کار کې کمپیوټر راسره ډېره زیاته مرسته کړې، یو وړوکی کمپیوټر له څو سي ډي سره کافي دي چې د نړۍ ټول مهم کتابونه له ځان سره ولرم او د یوه غره پر سر باندې هم داسې وم لکه په یوه لوی او مجهز کتابتون کې چې ناست وم.

پوښتنه: ستا کورنۍ څنګه ده او چېرې اوسېږي، آیا ورسره لیدلی شئ، لږ تر لږه کله کله؟

ځواب: زما د کورنۍ غړي په مختلفو ملکونو کې اوسېږي، په تېرو پنځو کلونو کې د لیدو کتو ډاډمن شرایط نه دي راته برابر شوي.د کمونستانو په وخت

کي ما خپله کورنۍ اوه کاله وروسته ولیدله او اوس نه ده معلومه چي کله او چېري به ئې په ډاډ او اطمئنان سره ګورم.

پوښتنه: کله چي ما په ۱۹۸۵ کال کي له تا سره مرکه وکړه، ستا د کورنۍ نړۍ شل غړۍ د روسانو او کمونستانو په لاس وژل شوي وو، څومره د امریکایانو په لاس وژل شوي، یا ځورول شوي او یا زنداني شوي؟

ځواب: هو؛ د روسانو د اشغال په دوران کي زما پلار، دوه ورونه او د کورنۍ نور غړي په شهادت رسېدلي او د کورنۍ ټول نړۍ خپلوان مي له اویا اتیا کلن نه تر تي خور ماشوم پورې زنداني شوي، خو د امریکایانو د اشغال په دوران کي زما د کورنۍ له نړۍ غړو څخه درې کسان نیول شوي، دوه په افغانستان کي او یو په پاکستان کي، یو مي زوم ډاکټر غیرت بهیر (چي یو وخت په پاکستان کي د افغانستان سفیر وو)، او دوه مي ورېرونه، خو د حزب ډېر شمېر غړي په پاکستان او افغانستان کي نیول شوي، ځینې ئې په ګوانتانامو کي دي، ځینې ئې د افغانستان په امریکائي زندانونو کي او ځینې ئې لادرك دي چي برخلیك ئې معلوم نه دی. زه او زما حزب د هېواد د آزادۍ لپاره تر دې زیاتو قربانیو ته چمتو یو.

پوښتنه: آیا د افغانستان د وضعیت په اړه د خپل حزب نظر راته توضیح کولی شئ؟

ځواب: الحمد لله د مقاومت لمن خوره شوې، اشغالګر ځواکونه د وضعیت له مهار کولو عاجز شوي، امریکایان ونه توانېدل چي خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنیت راوستی شو، نه ئې یو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو، نه د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنیوی وکړی شو، ما ته د هېواد وضعیت له هغه وخت سره ورته بریښي چي مسکو له افغانستان نه د وتلو فیصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تیاری نیولو. که څه هم هغه وخت له وضعیت نه د هر چا انتباه دا وه چي د کابل حکومت به ډېر ژر د مجاهدینو په لاس نسکور شي، خو د هغه بین المللي سازش په سبب چي د مجاهدینو په ضد تر سره شو، واشنګټن او مسکو په دې توافق وکړ چي قدرت ته د

مجاهدينو د رسېدو مخه ونيسي، ځيني ډلي له کمونستانو سره ائتلاف ته چمتو کړي، او د دې ائتلافي جبهې په مرسته د واقعي مجاهدينو مقابله وکړي، زمونږ ځينو ګاونډيو هم په دې کي برخه واخيسته، او دا باعث شو چې د نجيب حکومت څه موده نور هم په اقتدار کي پاتې شي، خو اوس راته حالت داسي برېښي چې د بهرنيو ځواکونو له وتلو سره سم به د دوی لاس پوڅی حکومت هم سقوط کوي.

پوښتنه: له نورو ډلو سره ستاسو تعلقات څنګه دي، منظور مي طالبان او القاعده دي؟

ځواب: مونږ تل د مجاهدينو په يووالي او وحدت ټينګار کړی، او خپلو مجاهدينو ته مو ويلي چې په خپلو خپلو سيمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو او القاعدې سره په تنظيمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسيق او توافق نه لرو.

پوښتنه: په افغانستان باندي د امريکايانو تر مشرۍ لاندي ټېری په پراخه کچه ناموفق ګډېږي، هم له سياسي لحاظه او هم له نظامي پلوه، دلايل ئې څه دي؟

ځواب: د امريکايانو د ناکامۍ څو اساسي لاملونه دي:

- دوی د افغانانو په پېژندو کي اشتباه کړې، ګمان ئې کولو چې افغانان له تېرو جګړو ستومانه شوي او د دوی په ضد به جهاد ته تيار نه شي.
- دوی د هغو ډلو په مرسته کابل اشغال کړ، له هغوی نه ئې د خپلو ځمکنيو فوځونو په ځېر استفاده وکړه، او اقتدار ئې ورته وسپارو چې په اصل کي په مسکو او د مسکو په منطقوي انډېوالانو پورې تړلې وي، دوی په حقيقت کي افغانستان د مسکو او ايران لپاره فتح کړی، د دغو ډلو او هېوادونو لپاره ئې هغه څه کړې چې هغوی په ډېرو لګښتونو ونه شو کړی.
- امريکايان ونه توانېدل چې يو مضبوط او صالح حکومت جوړ کړی، اقتدار ئې کمزورو ډلو، له ملت نه رټلو افرادو، غلو، د مخدره موادو قاچاقچيانو، او د شمالي ټلوالي مفسدينو ته سپارلی.

پوښتنه: د اديانو او فرهنګونو تر منځ جنګ ته په کومه سترګه ګورئ، مخصوصاً د اسلام او مسيحيت ترمنځ جنګ ته؟

ځواب: مغرور جورج بش او د ده جنګي ټيم يوې داسي خطرناکي لوبې ته لاس اچوالی چې نړۍ او په خپله امريکا ته ډېرې بدې پايلې له ځان سره لري، دوی د افغانستان او عراق جنګ ته د بل صليبي جنګ نوم ورکړی، په داسي حال کي چې دا جنګونه د امريکا د تېلو د کمپنيو جنګونه دي، دوی غواړي د عراق او مرکزي آسيا د تېلو په ذخايرو مسلط شي، د امريکا ټول جنګونه د دې هېواد د وسلو د توليد کمپنۍ او د تېلو او ګاز کمپنۍ پلانوي، د امريکا چارواکي په داسي حال کي چې نه په مسيحيت باور لري او نه بل دين لري، دغو استعماري جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي، په دې نه پوهېږي چې دا کار نړۍ ته څومره خطرناکي پايلې له ځان سره لري، د نړۍ يو نيم ملياردمسلمانانو سره، له هغه قوم سره جنګ چې په لکونو داسي ځوانان لري چې د اسلام لپاره هري قربانۍ ته چمتو دي، څه آسان کار نه دی، که نولسو کسانو امريکا ولړزوله، په مسلمانانو کي دوی ته ورته کسان ډېر زيات دي. متأسفانه امريکا په داسي حال کي چې د مشرتابه او په ټولې نړۍ کي د ديموکراسۍ راوستو دروغجنه دعوی کوي او غواړي د نړۍ ژاندارم له ځانه جوړ کړي، خپل ټول امکانات د فتنو او جنګونو په راولاړولو مصرفوي. جورج بش او غلام ئې ټوني بلير نه يوازي خپل جنګ ته د صليبي جنګ نوم ورکړی بلکي غواړي په مسلمانانو کي هم د شيعه او سني په نامه جنګ پيل کړي، په عراق او افغانستان کي ئې شيعه په لاس کي ونيول، په فوځ، او پوليس کي ئې شامل کړل او د سنيانو په ضد ئې جنګوي، او حتې د صدام حسين د اعدام پربکړه ئې هم د يو سل اته څلوېښت شيعه وو د وژلو په تور وکړه، نه د سنيانو او کردانو د وژلو په تور، د سنيانو په جوماتونو او د شيعه وو په زيارتونو کي چاودنې هم د سي آی اې کار دی چې غواړي دغه جنګ ته لمن ووهي!!

پوښتنه: آيا د مسلمانانو، يهودانو او مسيحيانو تر منځ رښتونې ملګرتيا او دوستي ممکنه ده؟

ځواب: مور په دې باور يو چې الهي اديان د وروروليۍ او صلح ضامن دي،

يوازي دين، په خداى او آخرت باور كولى شي انسان له ظلم او د بل په حق له تېرې نه منع كړي او په نړۍ كې عدالت او امنيت راولي، مورږ د اديانو تر منځ په تفاهم باور لرو، مسلمانانو عملاً ثابته كړي ده چې انسانانو او د ټولو اديانو پلويانو ته په درنه سترګه ګوري، اسلام په زور د يوې عقيدې په تپلو باور نه لري، د مسيحيانو او يهودانو د عبادت ځايونو ورانول حرام ګڼي، اسلام يوازې د حق لپاره او له مظلوم نه د دفاع په خاطر جنګ جايز ګڼي او دا هم تر هغه وخته چې جنګ پاى ته ورسېږي او جنګ غوښتونكي وسله پر ځمكه كېږدي.

پوښتنه: د بش حكومت د تبليغاتو لپاره يوه نوې اصطلاح رااېستلې چې اسلامي نهضت ته د اسلامي فاشيزم نوم وركوي، آيا په دې اړه څه وايئ؟

ځواب: بش د فاشيزم په معنى نه پوهېږي، فاشيزم له نژادي او قومي تعصب نه د راولاړ شوي هغه مسلك نوم دى چې د يوه نسل، نژاد او قوم په غوره والي باور لري او پر نورو قومونو د هغه برلاسي غواړي، ځوك چې نن په نړۍ كې دا كار كوي نو هغه بش او د ده جنګي ټيم دى، مسلمانان په يورپ او امريكا كي نه جنګېږي بلكي دا دى څوپېړۍ كېږي چې دوى د مسلمانانو په ضد په اسلامي ملكونو كي جنګېږي!!

پوښتنه: د لاندې مسايلو په هكله څه نظر لرئ:

- د اسرائيل او لبنان جنګ او د ايران په ضد احتمالي جنګ
- ديموكراسي او د افغانستان د شورى او جرګو نظام
- له حماس، اخوان المسلمين او نورو سره روان سلوك
- مخدره مواد او ملا عمر
- ظاهر شاه او كرزى
- مېرمن مركيل د جرمني صدراعظمه.

ځواب: الف: د لبنان جنګ د امريكايانو او انګرېزانو څلورم جنګ وو، دوى غواړي د لوى اسرائيل جوړولو زوړ خوب رښتونى شي، اسرائيل په حقيقت كي د دې لپاره جوړ شوى دى چې تل د عربو پر سر دايستل شوې توپ په توګه وكارولى شي، اسرائيل د امريكايانو نظامي اډه ده، لكه څنګه چې د افغانستان، عراق او

فلسطين جنګ د اامريکايانو او انګرېزانو جنګ دی د لبنان جنګ هم د دوی جنګ دی، اسرائيليانو ډېره هوښياري وکړه چې له لبنان نه ژر ووتل، پاتې کېدا ئې د نورو جنګونو په خاتمې کې ډېر ممد ثابتېدل.

ب: مورږ ګمان نه کوو چې امريکا پر ايران باندي د برید په اړه جدي وي، د ايران په ضد تبليغات د بش يوه سياسي مجبورتيا ده، ايران د بغداد او کابل په نيولو کې د امريکا دومره مرسته کړې چې د دوی له مرستې پرته ئې نه بغداد نيولی شو او نه کابل، دا په خپله د خاتمې په څېر د ايراني چارواکو وينا ده!!

ج: که ديموکراسي هغه وي چې امريکايانو په افغانستان، عراق، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان کې راوستې، او د دوی انګرېز پلرونو په عربي هېوادونو کې، د پاچايانو، جنرالانو، او د وسلو په زور د خپلو لاس پوڅو تپل، نو هر شريف او آزادي غوښتونکی انسان ترې کرکه لري، که ديموکراسي د پانګه وال نظام مسلط کول او شتمنو ته دا آزادي ورکول وي چې بې وزلي نېستمن په خلاص لاس استثمار کړي، سود، احتکار، قمار، په دروغجنو اعلاناتو خلك غولول جائز ګڼي، شتمنې د څو کسانو په لاس کې غورځوي او د ټولنې اکثريت د دوی په غلامۍ کې اچوي، فوځ، پوليس او ټول نظام د دوی په خدمت کې ګماري، او د دوی د ګټو ساتنه کوي، له داسي ديموکراسي نه هر عدالت غوښتونکی انسان نفرت لري، دا ديموکراسي هغه شتمن په خلکو مسلط کوي چې ريډيو، ټلويزيون، اخبارونه او مجلې او ټول تبليغاتي وسايل د دوی په واك کې دي، داسي نظام په غرب کې او تر هغه وخته چلېدی شي چې د نورو هېوادونو د استعمار لړۍ پای ته ورسېږي، د پانګه وال نظام ديموکراسي په دې خاطر دوام نه کوي چې په دې کې څه ښه والی شته، د دوام رمز ئې هغه مرفه ژوند دی چې د نورو ملتونو د قرباني کېدو په بيه د دوی په برخه شوی، که دا لړۍ نن پای ته ورسېږي نو تاسو به په دې نظامونو کې د هغو سترو سترو انقلابونو شاهد وئ چې امريکا، روسيه، فرانسه او ډېر نور هېوادونه ورسره مخامخ شول، چې په ځينو کې ئې قدرت ترلاسه کړ او په ځينو کې وځپل شول.

اسلام مورږ ته داسي نظام راکوي چې د مظلومانو په خدمت کې وي، اجتماعي

عدالت او برابري تأمين کړي، ټول خلك يو برابر ګڼي، نه پرېږدي چي شتمني د څو محدودو شتمنو تر منځ لاس په لاس شي، سود ، احتکار، قمار، د خلکو غولول، د خلکو له مجبوريتونو نه غلطه استفاده کول حرام ګڼي، موروثي قيادت نه مني، اقتدار د خلکو امانت ګڼي، زعيم د ملت خادم او د ملي شتمنيو امين بولي او په دې ئې مکلف کوي چي هر تصرف به ئې د قانون او هغو صلاحيتونو په حدودو کي وي چي د ولس له لوري ورکول کېږي.

د: امريکا او ځيني اروپايي اتحاديوالان ئې غواړي چي حماس، اخوان المسلمين او نور اسلامي خوځښتونه د اسلامي هېوادونو د ديکتارانو په لاس وځپي، د دوی په ضد د دغو بې رحمه جلادانو د هر جنايت، ظلم او تېري مرسته او حمايت کوي، نه پرېږدي چي دا ډلي حتی د انتخاباتو او هغې ديموکراسي له مخې قدرت ته ورسېږي او په قدرت کي پاتې شي چي د ملت اکثريت ئې ملاتړ کوي او په انتخاباتو کي ئې بريا ترلاسه کړي.

هـ: مورږ د مخدره موادو له توليد او تجارت سره مخالف يو، او په يقين سره ويلی شو چي يوازي حزب اسلامي کولی شي په بشپړه توګه د دې مخنيوی وکړي.

و: ما نه تراوسه له ملاعمر سره ليدلي او نه ورسره کوم ارتباط او تماس لرو، خو مورږ هر هغه افغان ته په درنه سترګه ګورو چي د اشغالګرانو په ضد جنګېږي.

ز: ظاهر شاه او د ده کورنۍ مخکي هم انګرېزانو پر افغانستان مسلط کړه او اوس هم.

ح: کرزي د جهاد په دوران کي له يوې ډېرې وړې پارټۍ سره کار کاوو، له طالبانو سره ئې ملګرتيا وکړه، دا ئې ستره اشتباه وه چي له پاکستان نه په امريکايي هليکوپتر کي کابل ته انتقال شو او د هغه حکومت رياست ئې قبول کړ چي امريکايانو د کابل له اشغال نه وروسته جوړ کړ.

ط: د جرمني له صدراعظمې نه زمورږ انتظار دا وو چي د امريکايانو د ګټو لپاره به د المانيانو د زامنو له وژل کېدو سره مخالفت کوي او خپل فوځونه به له افغانستان نه وباسي، خو متأسفانه داسي ئې ونه کړل!! نه پوهېږو هغوی د مظلومو افغانانو په ضد ولې د بدمعاشو امريکايانو ملاتړ وکړ؟

پوښتنه: څنګه کولی شئ د هېواد په اړه خپل سیاسي نظریه پلې کړئ.

ځواب: مورږ د اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره له مقاومت نه پرته بله لار په مخ کي نه لرو ، امریکایانو نورې ټولې لاري تړلې دي، د بحران د حل لپاره زمنږ طرحه دا ده:

- ټول بهرني ځواکونه دې له افغانستانه ووځي.
- داسي موقت حکومت دې جوړ شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کي هغه ډلي برخه ونه لري چې د بن په غونډې کي ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضا کړ.
- هغه راډیوګاني، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه دې وتړل شي چې د بهرنیو ځواکونو لخوا اداره او تمویل کېږي او د دوی په ګټه فعالیت کوي.
- بیا دې د ټول ملت حقیقي استازې راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه دې تصمیم ونیسي. او په پای کي دې د دغه اساسي قانون له مخې منتخب حکومت جوړ شي.

که دا شرائط تأمین شي، نو مجاهدین د جګړې د خاتمې او د ډاډمن امنیت په راوستلو کي هرراز مرستي ته تیار دي.

۲. پوښتنه: آیا افغاني مېرمني ستاسو د پلان یوه برخه جوړوي، او ونډه به ئې څه وي؟

ځواب: مورږ ښځو ته د ژوند په ټولو برخو کي ټول هغه حقوق ورکوو چې ترې محرومې دي، اسلام چې کوم حقوق ښځو ته منلي د نړۍ په هیڅ مذهب او نظام کي نه تر سترګو کېږي، باور وکړئ چې په اسلام کي د ښځو مکلفیتونه تر نارینه وو کم او حقوق او امتیازات ئې ترې زیات دي. د تعلیم او زده کړې حق ئې له نارینه وو سره برابر دی، د کار کولو حق ورکړی شوی، په جهاد کي برخه اخیستی شي خو پرې مکلفې نه دي، جومات ته د نارینه وو په څېر د لمانځه لپاره تلی شي خو پرې مکلفې نه دي، نه په عباداتو کي، نه په معاملاتو کي او نه د ژوند په نورو مجالونو کي نه یوازي تبعیض نه دی ورسره شوی بلکي کافي امتیازات ورکړی شوی.

پوښتنه: د حجاب او چادري په هکله ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: اسلام نارینه ته د داسي لباس سپارښتنه کوي چې له نارینه سره ښایي، او ښځو ته د داسي جامو چې له ښځو سره ښایي، لکه څنګه چې تاسو په حیواناتو مخصوصاً مرغانو کې ګورئ چې د نر او ښځي په جامو کې ئې ژور توپیرونه شته، اکثراً د نارینه جامه ئې تر ښځي ډېره ښاېسته، جالب او جاذب وي، او د ښځو جامه ئې ساده. دا اوس په ټولې نړۍ کې د ښځو او نارینه وو ترمنځ په جامو کې توپیر شته، اسلام چې د ښځي لپاره د جامو په اړه کومه لارښوونه کوي تورات او انجیل هم دې ته ورته لارښوونې لري.

پوښتنه: آیا تروریزم تعریفولی شئ؟

ځواب: تروریزم یعني هغه څه چې امریکا ئې په افغانستان او عراق کې کوي، او اسرائیل ئې په فلسطین کې، که څوک غواړي د تروریزم حقیقي انځور وګوري نو د ګوانتانامو ، ابوغریب، بګرام او کندهار امریکایي زندانونو ته دې ورشي، زه د امریکا او اسرائیل په ضد هیڅ عکس العمل ته د تروریزم نوم نه شم ورکولی او دا د عدالت او انصاف خلاف ظالمانه قضاوت ګڼم!! هر عقل او عدل بالمثله معامله جایز ګڼي. دا امریکا او اسرائیل دي چې خلك دې ته مجبوروي چې بمونه په ځان پورې وتړي او د غچ اخیستو لپاره د دښمن خواته چاودنه وکړي، دغو مظلومانو ته د انتقام اخیستلو بله لار نه ده پاتې، ما ته ووایئ: دا مظلومان د خپل د هېواد د آزادۍ لپاره بله څه چاره لري، د دښمن د مدرنو جهازونو او ټانکونو په ضد له دې پرته بل څه کولی شي، څوك چې نورې لارې لرې نو هسي ځان مرګ ته نه ورکوي!!

ستا له نظره یو قانوني دولت څنګه وي؟

ځواب: زما له نظره هغه دولت قانوني دولت دی چې چارواکي ئې د ولس لخوا غوره شوي وي، قانون ته تابع وي، د ولس مشورو ته التزام لري، په ملي امانتونو کې د قانون مطابق او د ملت په مشوره تصرف کوي.

پوښتنه: د جرمني خلکو ته ستا مشوره څه ده، د نړۍ په اوسنیو شرایطو کې څه وکړي؟

- آیا دوی باید له هغه اسلام نه ووېرېږي چې تاسو ئې غواړئ؟
- له تروریزم څخه؟

- ستاسو له انتقام څخه؟

ځواب: د جرمني ولس ته زما مشورې دا دې:

- له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، د امریکایانو د ګټو لپاره خپل زامن د مرګ کومي ته مه لېږئ.
- خپلي ګټې د امریکا له ګټو سره مه تړئ.
- د تروریزم په هکله د امریکایانو تعریف مه منئ.
- د امریکایانو د وینا مطابق اسلام او مسلمانانو ته د ګواښ او خطر په سترګه مه ګورئ.
- که له امریکایانو ښېل شئ کولی شئ له اسلامي نړۍ سره ښه تعلقات ولرئ، ښه به دا وي چې دا لار غوره کړئ.
- مخکې خو جرمني تجزیه شوی وو او د امریکا له ملګرتیا او اطاعت نه پرته ئې بله چاره نه درلوده، اوس خو متحد جرمني یو مضبوط ځواك دی، ولې باید په پټو سترګو په امریکایانو پسې اقتداء وکړي او خپلي ملي ګټې د امریکایانو لپاره قرباني کړي، ولې باید د امریکا لپاره له افغانانو سره وجنګېږي؟!

پوښتنه: افغانانو ته په همدې هکله څه وایئ؟

ځواب: له ټولو افغانانو سره همدا پوښتنې دي، افغانانو خو که د اروپا له بل هېواد نه دا توقع نه درلوده نو له جرمني نه خو ئې درلوده چې د افغانانو په ضد به د امریکایانو ملګرتیا نه کوي، همداسې لکه په دوهمې نړیوالې جګړې کې چې دوی د جرمني او جرمنیانو په ضد له نورو سره مرسته او ملګرتیا ونه کړه، آیا د ملاتړ بدله همدا ده چې نن ئې د جرمني حکومت افغانانو ته ورکوي؟!

پوښتنه: ستا له نظره کوم دین ډېر د شدت پلوي دی، اسلام که مسیحیت؟

ځواب: په اسلام او اصلي مسیحیت کې هیڅ توپیر نه شته، دواړه د صلحې او عدالت دینونه دي، د دواړو منبع او مرجع او تګلاره یوه ده، متأسفانه په بایبل کې داسې تصرفات شوي چې له هغه نه ئې یوازې د اسرائیلیانو مذهب جوړ کړی او اسرائیلیانو ته دا حق ورکوي چې له نیل نه تر فرات پورې دا ټوله سیمه ونیسي، غیر یهودي اوسېدونکي ئې ووژني، په نر، ښځې، لوی او ووړ ئې ترحم ونه کړي،

ټول له تبغه تېر کړي، ورته وايي چې خدای يوازي د اسرائيليانو خدای دی، په دوی کې مېشت دی، له دوی سره يو ځای په جګړو کې برخه اخلي او په هغه جنګ ډېر راضي کېږي چې ډېره وينه په کې توی شي!! په اسلام کې نه داسې افکار شته او نه داسې جنګونه، بلکې اسلام هغه جنګونه حرام ګڼي چې د يوه قوم د برلاسي لپاره وي، او په هغه کې بې ګناه انسان په قتل ورسېږي.

پوښتنه: که ټول بهرني فوځونه په فوري توګه له افغانستانه ووځي څه به واقع شي؟

ځواب: د موسی کلا معاهدې وښوده چې په يوې سيمې کې د بهرنيو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دی، مورږ په دې باور يو چې د افغانستان جګړې د پردیو د لاسوهنو په نتيجه کې پيل شوي او د دغو لاسوهنو په ختمېدو سره به پای ته رسېږي، هغه کسان چې وايي: د بهرنيو ځواکونو شته والی د امنيت لپاره ضروري دی دروغ وايي، دا هغه کسان دي چې د دغو فوځونو په زور پر افغانانو تحميل شوي، د دغو فوځونو وتل يوازي دوی ته تاوان لري، دوی د خپل اقتدار د دوام لپاره د دغو فوځونو شته والی ضروري ګڼي!!

پوښتنه: ستاسو لومړی کار به څه وي؟

ځواب: مورږ به ټول افغانان يووالي ته رابلو ، ټولو ته به توصيه کوو چې يو له بل نه د انتقام او غچ په ځای د يوه داسې مضبوط افغانستان جوړولو لپاره ملا وتړي چې ټول افغانان د ورونو په څېر په ډاډه او مطمئن زړه ژوند په کې وکړي، سر، مال او عزت ئې له هر راز تېري او تعرض نه خوندي وي. مورږ به ملت ته وايو چې د بهرنيو هېوادو مخصوصاً زمورږ د کينه کښو ګاونډيو د مداخلو مخه ونيسي.

پوښتنه: په افغانستان کې د جرمني د شته والي په اړه څه ملاحظه لرئ؟

ځواب: تکراراً وايو چې د افغانستان په اړه د جرمني د حکومت اوسنی سياست نه د افغانانو په ګټه دی او نه د جرمنيانو. اروپايي هېوادو ته وايو چې خپل زامن د امريکايانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د امريکايانو جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صليبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور

ئې پای ته رسېدلی، دا وقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

پوښتنه: په غرب کې ستاسو په هکله ډېر شکوك شته، آیا دا رښتیا ده چې تا د نجونو پر مخ دې هغه مهال تیزاب شیندلي چې ستا د نظر مطابق جامه ئې نه درلوده؟

ځواب: دا زما په ضد د کمونستانو تبلیغات وو چې ځینو بې خبرو غربیانو هم ورسره منلي.، باور وکړئ چې زما د عمر په دغو اته پنځوس کلونو کې زما یوه څپېړه هم د کومې پردې یا خپلوانې ښځې پر مخ نه ده لګېدلې.

پوښتنه: د داسې عمل په هکله څه نظر لرې؟

ځواب: زه داسې کار مطلقاً حرام ګڼم او په دې باور یم چې یوازې یو بې رحمه، وحشي او بې ایمانه انسان داسې جنایت کولی شي، زه یوې ښځې ته په بده سترګه کتل، د هغې اهانت او سپکاوی، د محاکمې له حکم نه پرته د یوه انسان نیول، ځورول، وهل او سپکول حرام ګڼم، زه د چا کور ته د هغه له اجازې او د باصلاحیته محکمې له حکم نه پرته ننوتل حرام ګڼم.

پوښتنه: مجاهدین ولې په ۱۹۸۹ کې (د روسانو د وتلو په مهال) ونه توانېدل چې یو مضبوط دولت جوړ کړي؟

ځواب: د روسي فوځونو د وتلو پر مهال موږ له یوه خطرناك بین المللي سازش سره مخامخ شوو، مسکو او واشنګټن دا توافق وکړ چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه باید په ګډه او په هره بیه چې وي ونیسي، په دوی پورې تړلو ملکونو مخصوصاً زموږ ځینو ګاونډیو د دوی مرسته وکړه، د ایران په وساطت د جبل السراج کمونیستي _ جهادي ائتلاف جوړ شو ، د دې ائتلاف مأموریت دا وو چې پرې نږدې جګړه پای ته ورسېږي، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. هر یوه د جګړو په دوام کې خپلې ګټې لټولې، د واشنګټن په چارواکو د

اسلام ضد جنګ شیطان سور وو ، مسکو او اندېوالانو ئې غوښتل مرکزي آسیا او پراخ ډخایر ئې د دوی له لاسه ونه وځي، او د دې سیمي تېل او ګاز د افغانستان له لاري د هند نیمې وچې ته او د امریکایي کمپنیو په لاس انتقال نه شي، ایران غوښتل دا مارکیټ د دوی لاس ته ورشي، له پاکستاني جنرالانو سره د ډیورند د کرښې لانجه وه، دوی هم په کابل کي د یوه مضبوط حکومت جوړېدل نه خوښیدو ، د همدې لپاره ئې رباني دوه ځلې د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل کړ. دې ته ورته مسایل د دې باعث شو چې د افغان ولس هغه ستر آرمان نیمګړی پاتې شي چې د تحقق لپاره ئې یو نیم ملیون شهیدان ورکړل.

پوښتنه: په افغانستان کي د بهرنیو د مداخلاتو په هکله څه نظر لرئ؟

ځواب: د افغانانو ډېرى ستونزي د بهرنیو لاسوهنو په نتیجه کي راولاړې شوې دي.

پوښتنه: زما د سولې وړاندیز ته په کومه سترګه ګورئ؟

ځواب: الف: ستا د سولې په پلان کي ډېر مثبت نقاط شته، له ډېرو برخو سره ئې مونږ توافق کولی شو، خو دا په هغه صورت کي چې اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه بلاقید او شرط وتل ومني او دې ته تیار شي چې افغانانو ته د خپلې خوښې حکومت جوړولو واك او اختیار ورکړی شي.

ب: تاسو ته معلومه ده چې حزب اسلامي یو ستر او افغانستان شمول حزب دی، په ټولو ولایاتو او ټولو قومونو او اقشارو کي پراخ نفوذ لري، د جهاد په کلونو کي د هېواد په شمال کي هومره نفوذ درلود لکه په جنوب کي، کندز، بغلان، پروان، بادغیس، کاپیسا، لغمان، کنر، نورستان، ننګرهار، پکتیا، خوست، پکتیکا، لوګر او وردګ میدان زمونږ مهم او مضبوط مرکزونه وو، د دې ولایاتو اکثریت خلك پرون هم له حزب سره وو او نن هم، که نن په افغانستان کي واقعي او عادلانه انتخابات ترسره شي نو په دغو ولایاتو کي نږدې اویا په سلو کي رایې مونږ ترلاسه کوو، تاسو ته ښایي دا هم معلومه وي چې په ټېرو امریکایي انتخاباتو کي سره له دې چې حزب هغه تحریم کړل او برخه ئې په کي وانه خیسته، او سره له دې چې جعلي انتخابات ول او ډېرې لاسوهنې په کي وشوې، خو د ولس لوی شمېر

خلکو هغو کسانو ته رایه ورکړه چي په حزب پورې مربوط وو ، هیڅ ډلي د حزب په اندازه رایې نه دي ترلاسه کړې. مونږ کولی شو د هېواد په ډېرو ولایاتو کي هم بشپړ امنیت تأمین کړو ، هم مضبوطه اداره جوړه کړو ، او هم د مخدره موادو د کر کښت مخنیوی وکړو ، په دې شرط چي پربکړه ئې د پارلمان لخوا وشي.

۱۳۸۵-۸-۱۵

د کرستوفر هارسل دوهمه مرکه

پوښتنه: د جرمني حکومت ولې نه شي کولی چي د افغانستان په ارتباط مؤثر او مثبت دریځ غوره کړي؟

ځواب: ما ته د ځینو جرمنیانو اصلي ستونزه دا برېښي چي دوی د امریکا له اغېز نه د وتلو جرأت نه لري، غواړي په هر صورت کي له امریکا سره ملګرتیا وکړي، حتی که دا ملګرتیا د دوی د ملي ګټو په خلاف او د ټولو منل شویو بین المللي موازینو خلاف وي!! زه ډېر متأسف یم چي د دوی په هکله د دې خبري کولو ته مجبور شوی یم.

پوښتنه: د افغانستان بحران څنګه حل کېدی شي؟

ځواب: د افغانستان بحران هغه وخت حل کېدی شي چي ټول ذیدخل اړخونه واقعیتونو ته تسلیم شي، افغانانو ته له بهرني فشار او مداخلې پرته د خپل برخلیك ټاکلو حق ورکړی شي، په افغانانو باندي د پردیو غوښتنې، شرایط، نظریات او نظام تحمیل نه شي، د افغان ولس دین، مذهب، کلتور، خپلواکي او ملي حاکمیت ته درناوی وشي، د هغو ډلو د حذفولو هڅه ونه شي چي د ملت لویه برخه تمثیلوي او په پردیو پورې د ترلو ډلو د تپلو هڅه ونه شي. امریکایانو دې حقایقو ته اعتناء ونه کړه، دې ته ئې ترجیح ورکړه چي له مسکو او تهران سره لاس

يو کړي او په هغې جګړې کي ښکيل شي چې روسانو پيل کړې وه او دوام ئې د دوی ګټې تأمينوي، امريکا اوس په افغانستان او عراق کي په داسي جګړې کي ښکيل ده چې تلفات ئې د امريکا ولس زغمي او ګټه ئې مسکو او تهران ته رسېږي.

پوښتنه: ويل کېږي چې د روسي فوځواونو له وتلو نه وروسته ستاسو له ځينو قومندانانو نه ولس شکايتونه درلودل، حقيقت څنګه دی؟ که دا اتهامات صحيح وي نو له دغو قومندانانو سره به تاسو څه کوئ؟

ځواب: زه په ټول اطمئنان سره تاسو ته ويلی شم چې د افغانستان هيڅ سياسي ډله له فکري، تنظيمي او اخلاقي پلوه او له ولس سره د ښه سلوک له ناحيې له حزب اسلامي او د هغه له غړو سره نه شي مقايسه کېدی، د افغانستان تر ټولو ښه خلک په حزب کي راغونډ شوي، زه هر چا ته د دې چلنج ورکوم چې ما ته په حزب کي يو داسي قومندان نه شي په ګوته کولی چې ناروا قتلونه ئې کړي وي، خلک ئې ځورولي وي، د خلکو مال ئې غصب کړی وي او ملي شتمنۍ ئې لوټلې وي. يو خو د هغو خلکو دروغجن تبليغات دي چې له حزب سره رقابت لري او بل د ځمکي پر سر حقايق او واقعيتونه دي، زه به تر هر چا د مخه د هغه چا د محاکمې مطالبه کوم او په خپل لاس به هغه ته د قانون مطابق سزا ورکوم چې د حزب د اصولو خلاف ئې عمل کړی وي او هغه کارونه ئې کړي وي چې اسلام ئې حرام ګڼي. موږ له هر ظالم نه خپل برائت اعلانوو، نه ئې په خپل حزب کي نيسو او نه دفاع ترې کوو، او د محاکمې لپاره ئې هر راز تعاون ته چمتو يو.

پوښتنه: آيا دا ربښتيا ده چې د کابل د حکومت ځيني چارواکي هم د امريکايانو له تصرفاتو شکايت لري؟

ځواب: زه له تاسو سره موافق يم چې اکثر افغانان حتی هغه چې د کابل په امريکائي حکومت کي د اقتدار په ګديو ناست دي، له روان حالت نه تنګ او راتلونکي ورته تياره برېښي، خو د امريکا له وېرې څه نه شي ويلی، امريکا د افغانستان او د ټولې نړۍ د ستونزو مور ده، تر څو چې امريکا د يوه ځواک په توګه په افغانستان او دې سيمي کي حضور لري جګړې او ستونزې به ادامه کوي.

پوښتنه: ستاسو په هکله ويل کېږي چې که قدرت ترلاسه کړئ نو نوري ډلې به

له منځه وړئ، ځواب مو څه دی؟ مخصوصاً له اقلیتونو سره به څه کوئ؟

ځواب: زما په هکله که د امریکایي مطبوعاتو او د امریکا تر اغیز لاندي غربي مطبوعاتو په هېنداري کي قضاوت وشي نو هغوی خو ما او هر آزادي غوښتونکي مسلمان مبارز ته د یوه تروریست په سترګه ګوري، دا همغه مطبوعات دي چې د روسانو په ضد د مقاومت په دوران کي ئې زه د افغان ولس تر ټولو منلی مشر او زما حزب ئې تر ټولو منظم، مضبوط او مخکښ حزب ګڼلو. دوی دې پرېږدي چې افغان ولس، زما او زما د حزب په اړه قضاوت وکړي، زه د خپل ولس قضاوت منم.

دا هم باید تاسو ته ووایم چې افغانانو قومي، مذهبي او ژبني ستونزه نه درلوده، زمونږ کینه کښ ګاونډیان او زمونږ زاړه دښمنان غواړي دا ستونزه راولاړه کړي، د افغانستان وضعیت د ملي یووالي له پلوه که د دې سیمي تر ټولو هېوادو نو ښه نه وي نو تر هیڅ یوه بد نه دی.

پوښتنه: آیا امریکایان به له افغانستانه ووځي؟

ځواب: زه په ټول ډاډ او اطمئنان سره ویلی شم چې امریکا په افغانستان کي د اوږدې مودې لپاره نه د پاتې کېدو توان لري، نه چانس او نه څه ترلاسه کولی شي.

پوښتنه: ځینې کړۍ په دې باور دي چې امریکایان ښایي له عراقه ووځي خو له افغانستانه به نه وځي، تاسو په دې ارتباط څه وایئ؟

ځواب: زما تشخیص دا دی چې امریکا به له افغانستان او عراق نه په یوه وخت کي وځي، او ښایي دا وتل په همدې کال کي ترسره شي.

پوښتنه: آیا امریکا به پر ایران حمله وکړي؟ د حملې په صورت کي به ستاسو موقف څه وي؟

ځواب: مونږ په دې سیمي کي د روانو جګړو د ختمېدو هیله لرو ، نورې جګړې نه خوښوو ، ګمان نه کوو چې امریکا پر ایران د حملې په موقعیت کي وي، زه داسي ګمان کوم چې د تهران او واشنګټن تر منځ د پردې شا ته ډېرې خبرې او توافقات شوي، د بغداد او کابل په نیولو کي د تهران تعاون د دې توافقاتو یوه برخه وه، ښایي د یورانیمو د غني کولو په اړه هم د پردې شا ته توافق شوی وي، د ایران په

ضد د امریکا تبلیغات د خاصو مجبوریتونو او غرضونو په وجه دي، که احیاناً د امریکا له لوري پر ایران حمله وشي، مورږ دا د ایران او د امریکا خپل منځي کشاله ګڼو، خو که د ایران مشران مورږ ته پناه راوړي نو زه به هغه څه ورسره نه کوم چې دوی له ما سره وکړل، دوی غوښتل ما امریکایانو ته وسپاري، خو افغانان به دا کار نه کوي، زه له هغو افغانانو سره هم مخالفت نه کوم چې وایي: مورږ باید له ایران سره همغه څه وکړو چې دوی له افغانانو او افغانستان سره کړي.

پوښتنه: ناټو غواړي په مخکنیو سیاستونو کي نوښت راولي، آیا په دې سره کولی شي ستونزي حل یا راکمې کړي؟

ځواب: د اشغالګرو ځواکونو نه زړه تګلاره بریالۍ وه او نه به ئې نوې بریالۍ وي، یوازي یوه بریالۍ تګلاره په مخکي لرې چې امپد دی د وخت له ضایع کولو پرته هغه غوره کړي، او هغه تګلاره دا ده چې ژر تر ژره له افغانستانه ووځي.

پوښتنه: د بهرنیو مرستو په اړه څه وایئ؟

ځواب: له افغانانو سره اصلي مرسته دا ده چې بهرنۍ مداخله، اشغال او جګړه پای ته ورسېږي.

پوښتنه: د بهرنیو ځواکونو قومنده ناټو ته سپارل شوې، آیا له دې نه به څه نتیجه ترلاسه کړي؟ آیا دا وحدت تر اوږدې مودې دوام کولی شي؟

ځواب: د امریکایانو هڅه دا وه چې اروپا د افغانستان او عراق په جنګ کي رابښکیل کړي او په دې سره خپل ځاني تلفات او نظامي لګښتونه راکم کړي، په دې وتوانېدل چې ناټو د افغانستان په جګړې کي ښکیل کړي، اما دا چې آیا دوی به وتوانېږي چې په افغانستان کي مېشت بهرني ځواکونه د اوږدې مودې لپاره تر یوې قومندې لاندي وساتي، زه په دې کي شك لرم، زما انتباه دا ده چې د دوی ترمنځ چاودونه پیل شوي او ورو ورو پراخ کېږي، ډېرو اروپائي هېوادونو د امریکا تر هیبت لاندي افغانستان ته د فوځونو د لېږلو پرېکړه وکړه، د امریکایانو ماتې دا هیبت ختموي، د امریکا په انتخاباتو کي د جورج بش د جنګي ټیم ماتې هم خپل اغېز لري، زما انتظار دا دی چې لومړی فرانسه په دې جنګونو کي د امریکا ملګرتیا پرېږدي او بیا جرمني د دوی تقلید وکړي او له افغانستانه خپل

فوځونه وباسي. په درناوي

حکمتيار
افغانستان
د جدي اتلسمه ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحيم

له سليم صافي سره مرکه

۱. حکمتيار صاحب! تاسو چېري اوسېږئ، په پاکستان کي او که په افغانستان کي؟

ځواب: صافي صاحب! ښايي ستاسو مقصد به دا وي چي زه خپله ثابته پته درکړم، متأسفانه زه اوس ثابته پته نه لرم، مجبور يم د داسي پوښتني په ځواب کي سوال کوونکو ته ووايم چي زه د ځمکي پر سر او د آسمان لاندي اوسېږم، زه پنځه کاله مخکي د دلوې په شپږ وېشتمې له تهران نه ووتلم، په سهار ئې د ايران له پولي واوښتم او شپږ ورځي وروسته د هېواد يوې داسي سيمي ته راغلم چي دنګ دنګ غرونه او ګڼ ګڼ ځنګلونه لري، همدلته وم چي د امريکا د بې پيلوټه طيارې لخوا په ما باندي راکټي برید وشو، د دوی جاسوسي طيارې، درې شپې ورځي مسلسل زمونږ پر سر ګرځېدلې، مونږ داسي ګمان کولو چي دا طيارې فقط جاسوسي مأموريت تر سره کولی شي، د ساحې دقيق عکسونه اخستی شي، مخابروي او د سټلايټ ټيلفونونو ارتباطات کشف کولی شي، خو راکټي برید نه شي کولی، دا زمونږ اشتباه وه، مونږ په همدې دوران کي ټيلفوني ارتباطات جاري ساتلي وو، زمونږ د اوسېدو ساحه داسي وه چي د دوی پياده ځواکونه په آسانۍ نه شو ورته راتلی، له بمبارد طيارو نه ځان يوې خوا بلي خوا ته کول آسان دی، مخصوصاً که ستا موقعيت ډېر ځرګند نه وي. د دوی راکټ له ما نه اويا اتيا متره لرې ولګېدو، په هغې ساحې کي کافي شمېر کسان وو، خو الحمد لله نه ځوک ووژل شو او نه ژوبل شو.

له دغي نېټې وروسته مي د اوسېدو ځای ثابت نه دی، کله یو ځای او کله بل ځای اوسېږم. ښایي له دې نه به زما وضعیت معلوم کړی شئ چي ما په دغو تېرو پنځو کلونو کي تل مسافرانه لمونځ کړی، په کنر، لغمان، میدان وردګ او پکتیا کي زما د لټون لپاره عملیات وشول.

د تېرو پنځو کلونو په دوران کي، زه یوه نیمه میاشت په داسي ځای کي اوسېدلی یم چي د امریکایانو له یوه عملیاتي مرکز نه ئې تر پنځه سوه ګزه کمه فاصله درلوده، چي کله به له دې مرکز نه د دوی هلیکوپټرې د عملیاتو لپاره تلې راتلې نو زمونږ په سر به تېرېدی، هومره نږدې چي په کلشنکوف ښه ویشتل کېدې!!

همدا راز یو ځل د دوی خاص ځواکونه په ما پسې هغه ځای ته راغلي وو چي زه په کي اوسېدم، ما ته ورونو ویل چي وضعیت خطرناك دی، له دې ځایه باید ولاړ شو، ما ورته ویل چي که دغي ساحې ته هم راشي نو زه به فقط سل دوه سوه ګزه پور ته غره ته خېژم او د دوی له تلو وروسته به بېرته راکوزېږم. همداسي وشول، دوی هغې ساحې ته راغلل، مورږ د جنګ لپاره تیاری نه درلود، سل یو نیم سل ګزه د اوسېدو له ځایه پورته غره ته وختو، دوی د ګاونډي کور تلاشي کړ، مورږ ورته کتل، د دوی غږ مو اورېدو، بېرته کوز شول او مورږ خپل ځای ته راستانه شوو. دلته له مورږ نه غلطي شوې وه، مکرر مو له سټلایټ ټیلفون نه استفاده کړې وه، په داسي حال کي چي امریکایانو په بې پیلوټه طیارو او جاسوسي سپوږمکیو دا ساحه تر سخت نظارت لاندي نیولې وه، هومره چي یوه شپه ما تر یوه ساعت په کم وخت کي د دوی اوه سپوږمکي ولیدې چي د همدې ساحې په فضاء کي تېرې راتېرې شوې.

بیا مو دوه شپې د امریکا له هغو خاصو ځواکونو سره په یوه غره کي تېرې کړې چي زما د نیولو لپاره راغلي وو، دوی د غره په یوې برخي کي او مورږ په بلي برخي کي او زمورږ تر منځ له څلورو سوو متره کمه فاصله وه. تر اوسه دا ارمان راسره دی چي کاش ورونه جنګ ته تیار وی، په امریکایانو د غازي کېدو لپاره ښه ځای او ښه فرصت وو. که د سیمي مجاهدین له عملیاتو سره موافق وی نو د دوی یو کس هم ژوندی نه شو وتلی، خو دا د عملیاتو د پیل شپې ورځې وې او د دا راز عملیاتو وخت لا نه وو رارسېدلی!!

۲. انجنير صاحب حکمتيار! په جګړو کي اکثراً د طالبانو نوم اخيستل کېږي، ستاسو حزب په کومو سيمو کي فعاليت کوي؟

ځواب: صافي صاحب! د دښمن له لوري اکثراً دريو ډلو ته جګړي او بريدونه منسوب کېږي: لومړی د القاعدې نوم اخلي او بيا د طالبانو نوم او په پای کي وايي د دولت نور مخالفين، افراطي ډلي او د القاعدې ملګري، د دې وجه کاملاً واضح ده، امريکايان غواړي وښيي چي دوی يوازي له دغو دوو ډلو سره په جګړو بوخت دي، نه له افغان ولس سره او نه د افغانانو له نورو ډلو سره!! خو تاسو ته معلومه ده چي اوس بهرني ځواکونه په دې اعتراف کوي چي هره ميا شت په اوسط توګه شپږ سوه بريدونه پر دوی کېږي، يعني هره ورځ نږدې شل بريدونه، خو په مطبوعاتو کي هره ورځ دوه درې عمليات منعکس کېږي او دا القاعدې او طالبانو ته منسوبېږي، تاسو مو ږ ته ووايئ چي دا پاتې اولس عمليات څوک کوي او امريکايان ئې له چا ګڼي؟

۳. حکمتيار صاحب! ستا ځيني ملګري لکه سباوون په کابل کي له کرزي سره کار کوي او ځينو په انتخاباتو کي برخه واخيسته، د دوی په هکله څه وايئ؟ آيا دوی د حزب غړي ګڼئ؟ د دوی په هکله به په راتلونکي کي د حزب دريځ څه وي؟

ځواب: څوک چي زما د ايمان او عقيدې ملګري وو هغه به تل له ما سره وي، يوازي هغه څوک به زمو ږ د نيمې لاري ملګري وي چي بل مقصد دې صف ته راوستي وو، څوک چي له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتيا کوي هغوی له حزب نه وتلي، په حزب کي د داسي خلکو لپاره هيڅ ځای نه شته، خو هغه چي له اشغالګرانو سره ملګرتيا نه کوي او د عام ولس په څېر په هغو سيمو کي اوسېږي چي د دې نظام تر اداري لاندي دي، خو د حزب اهدافو، اصولو او تګلاري ته وفادار دي، هغوی د حزب غړي دي، مو ږ يوازي هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چي له اشغالګرانو سره ملګرتيا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبيان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنيو فوځونو بلا قيد و شرط وتل او د يوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي. که څه هم تېر امريکايي انتخابات د حزب لخوا تحريم شول او په

هغه کي ئې برخه وانه خيسته، خو ځيني کسان د حزب په نامه کاندید شول او ولس د حزب لپاره دوی ته رایه ورکړه، ولس له دې خبر نه وو چې حزب له انتخاباتو سره مقاطعه اعلان کړې، د هغو کسانو په هکله چې د حزب له تګلاري سره ئې مخالفت کړي، لا تر اوسه کومه پرېکړه نه ده صادره شوې او د دې وجه دا ده چې تر اوسه د حزب مرکزي شوری نه ده دائره شوې، له دوی نه ځيني داسي دي چې له اشغالګرانو او د کابل له حکومت سره هيڅ اړيکي نه لري او له حزب نه د جلا کېدو پرېکړه ئې هم نه ده کړې، محدود شمېر ئې د کابل له حکومت سره تفاهم لري او د همدې په وجه ئې له يوې خوا په حزب کي خپل وزن او اعتبار له لاسه ورکړ او له بلي خوا د کابل حکومت خاص اهميت ورنه کړ!!

۴. ستا د جهاد د وخت زياتره ملګري لکه رباني، سياف او مجددي ټول د کرزي تر څنګ ناست او په هغه حکومت کي برخه لري چې تاسو ئې په ضد جهاد کوئ، مورږ نه پوهېږو دا څنګه توجيه کړو، څنګه به دې ته جهاد وايو؟ هغوی هم مجاهدين دي، تاسو هم خپله مبارزه جهاد ګڼئ، مورږ به څنګه دې ته جهاد وايو؟

ځواب: جهاد په اشخاصو نه پېژندل کېږي، بلکي اشخاص په جهاد سره پېژندی شو، که د يوه کلي ټول خلك لمونځ پرېږدي او يوازي څو کسان جومات ته راځي او لمونځ کوي، همدوی ته لمونځ کوونکي وايو او نور د لمانځه تارك ګڼو، په کار خو دا ده چې ووايو: هغه خلك چې نن د صليبي ځواکونو په ضد جهاد نه کوي، پرون هم مجاهدين نه وو، هسي شرايطو پر جهاد تپلي وو او که احياناً مجاهد وو نو پرونی جهاد ئې ټول حبط او ضايع شوی، دا زما شخصي رايه نه ده، دا د قرآن صريح او واضح حکم دی، د قرآن له نظره د اسلام له دښمنانو سره ملګرتيا له اسلام نه د وتلو په معنی ده، په جنګ کي ملګرتيا او هغه هم د مسلمانانو په ضد ملګرتيا خو پرېږده، څوك چې د کافرانو په ډلي کي ودرېږي او د دوی سواد او شمېر زيات کړي، دا هم د دوی له ډلي څخه ګڼل کېږي!! دې ته بايد متوجه وو چې له مجاهدينو سره موقتي ملګرتيا يوه معنی لري او په جهاد باور درلودل او د لمانځه او روژې په څېر ئې ديني فريضه ګڼل، دا بېله معنی لري!!

۵. اوس چې ستاسو کومه مبارزه روانه ده، د حامد کرزي د حکومت خلاف يا د

امریکایانو خلاف، آیا دا ستاسو او طالبانو تر منځ په شریکه او تر یوې قومندې لاندې روانه ده او که ببله ببله؟ که تر یوې قومندې لاندې نه وي، آیا په راتلونکي کې د دې امکان شته چې تاسو او طالبان تر یوې قومندې لاندې د امریکایانو خلاف جهاد وکړئ؟

ځواب: مورږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کې له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کې اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو سره په تنظیمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسیق او توافق نه لرو. د طالبانو له ځینو مشرانو سره خبرې شوې دي، مورږ ورته ویلي دي چې راشئ خپلې تګلارې او د دښمن په خلاف خپل دریځ توحید کړو، په هرې سیمې کې ګډې شوراګانې جوړې کړو او مقاومت په ګډه مخکې بوځو، د افغانستان د راتلونکي په اړه هم ګډ تصمیم ونیسو، ولس ته اطمئنان ورکړو چې د بهرنیو ځواکونو له ایستلو وروسته به بیا د اقتدار په سر نښتې نه پیل کېږي، مورږ د اقتدار لپاره نه بلکې د خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، د طالبانو زیات شمېر کسان له دې سره موافق وو خو متأسفانه ځینو مشرانو ئې توافق ونه کړ، که څه هم اوس له طالبانو سره د مذاکراتو لړۍ قطع شوې، خو که هغوی د دې ضرورت احساس کړي، مورږ چمتو یو.

۲. داسې ویل کېږي چې په نړۍ کې د امریکا په ضد روانه مبارزه د القاعدې او اسامه بن لادن تر مشرۍ لاندې روانه ده، دا هم ویل کېږي چې اسامه او ایمن الظواهري له تاسو سره یو ځای اوسېږي، آیا له یولسم ستمبر نه وروسته له دوی سره ستا ملاقات شوی؟ آیا څه ارتباط ورسره لرئ؟ آیا ستاسو مبارزه په شریکه روانه ده او که ببله ببله؟

ځواب: امریکایان هڅه کوي د دوی په ضد هر مقاومت، که د دنیا په هر ګوټ کې وي، له القاعدې سره وتړي، د دوی ګمان دا دی چې د القاعدې په ضد ئې هومره تبلیغات کړي چې د یوې ډلې د تجرید او منزوي کولو لپاره همدا کافي ده چې په القاعدې پورې ئې وتړي، خو حقیقت داسې نه دی، امریکا په خپلو غلطو

سیاستونو سره ځان ته دومره دښمنان راپیدا کړي چي شمېرل ئې ګران دي، د نړۍ اکثریت خلك له امریکا کرکه لري، امریکا د فساد، جګړو، بې امنیتۍ، فقر او لوږې باعث ګڼي، یوازي په امریکا کي نړدې دوه سوه مسلح ډلي شته چي د امریکا په ضد جنګېږي. زه باور لرم چي امریکا په داخل او بهر کي له دومره مخالفتونو سره مخامخ ده چي شوروي اتحاد ورسره مخامخ نه وو، د تاریخ په اوږدو کي د هیڅ هېواد په ضد دومره کرکه او نفرت نه دی راپیدا شوی لکه د امریکا په ضد چي د نړۍ په ګوت ګوټ کي تر سترګو کېږي، زما ګمان دا دی چي بش به د امریکا بریژنف ثابت شي او راتلونکی جمهور رئیس به ئې ګورباچوف وي، امریکا ته همغه برخلیك منتظر دی چي شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو!.

د پوښتني د دوهمې برخي په اړه باید ووایم چي هو؛ له یولسم ستمبر نه وروسته ما له اسامه بن لادن او ایمن الظواهري سره لیدلي او دا هغه وخت چي ایراني لیبرالانو غوښتل ما امریکایانو ته تسلیم کړي او زه د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له ایرانه ووتلم او هېواد ته راغلم. او دا په داسي حال کي وو چي ما ته اطلاع راکړی شوه چي دوه ورځي وروسته کرزی تهران ته راځي او هغه غواړي له تا سره وګوري، خو تر دې د مخه ئې ما ته وویل چي د کابینې په غونډې کي قطعي پرېکړه شوې ده چي تاسو باید له ایرانه ووځئ، مور ته ووایئ چي چېرې ځئ؟ ما ورته وویل: صحیح ده زه به پرې غور وکړم، په همغه مانښام له تهران نه روان شوم او د سحر لمونځ مي د ایران سرحد ته نړدې وکړ او د دلوې په شپږوښتمې چي له افغانستان نه د روسي فوځونو د وتلو له ورځي سره ئې سمون خوړلو، له ایران نه ووتلم، باید تاسو ته ووایم چي په کابل د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته مي د حزب اسلامي غړو ته وویل: ستاسو یوه مهمه دنده دا ده چي هغه انصار وروڼه خوندي ځایونو ته ورسوئ چي له افغانستان نه د وتلو توان او د پناه بل ځای نه لري، کله چي په تورې بورې د امریکائي ځواکونو برید پیل شو او ځینو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې برید کي برخه واخیسته، د حزب اسلامي څو زړه ورو او باایمانه مجاهدینو، دوی دواړه له څو نورو ملګرو سره له تورې بورې وایستل او یوه خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، زما ملاقات په دغه ځای کي له دوی سره شوی.

خو دا بايد تاسو ته واضح کړم چي مورږ له القاعدې سره هيڅ تنظيمي رابطه نه لرو. مورږ له افغانستان نه بهر هيڅ نظامي فعاليت نه لرو. نه اوس او نه د روسانو د اشغال په دوران کي.

۷. څو ورځي مخکي ستا يو بيان راغی چي مجاهدين دې د پاکستاني فوځ خلاف جنګ نه کوي، که څوك د امريکايانو خلاف جنګ کوي نو افغانستان ته دې راشي، تاسو ولې د پاکستان خلاف له جنګ نه دوی منع کوئ، پاکستان خو د امريکا ائتلافي دی؟ دوهمه خبره دا ده چي د هغو خلکو په باره کي ستا نظر څه دی چي د پاکستان د فوځ، حکومت او واکمنانو په ضد جنګېږي؟

ځواب: هو؛ ما دا بيان ورکړی، ما د وزيرستان مجاهدينو ته هم مسلسل پيغامونه ولېږل چي دلته جګړه بنده کړئ، دا جګړه مورږ ته تاوان رسوي، دا د امريکايانو په ګټه ده، هغوی ما ته وليکل چي مورږ د پاکستان حکومت مجبور کړي يو ، دا جنګ مورږ نه دی پيل کړی، مورږ له ځانه دفاع کوو او بله چاره نه لرو. زه هر مجاهد ته وايم چي د مسلمانانو اصلي جنګ په افغانستان کي روان دی، که دلته امريکايانو ماتې وخوړه نو د اسلامي امت ډېرې ستونزي به په خپله او په ډېرې آسانۍ سره حل شي.

زه د پاکستان سياسي او جهادي ډلو ته نه وايم چي په پاکستان کي کومه تګلاره غوره کړي، زه يوازي دا ورته وايم چي راشئ د لوی او اصلي دښمن په ضد په ګډه وجنګېږو ، زه ئې د کابل حکومت په ضد جنګ ته نه رابلم بلکي د بهرنيو ځواکونو په ضد ئې جنګ ته رابلم، که امريکايان او د دوی ائتلافي فوځونه له څو زره کيلومتره لرې سيمو نه افغانستان ته راځي، په بې ګناه افغانانو بمونه وروي او ستا مسلمان وروڼه وژني نو ما ته ووايه چي ستا اسلامي وروروليو او قومي غيرت چېرې دی چي د دغو مظلومو افغانانو نه د دفاع لپاره هسي په اوچت غږ خبره هم نه شې کولی، زه له هغو خلکو نه د ملګرتيا او حمايت انتظار نه لرم چي تل د افغانانو له دښمنانو سره ملګري شوي، پرون ئې د روسانو ملګرتيا کوله او نن د انګرېزانو او امريکايانو، زما د وينا هدف فقط دا دی چي د دې سيمي مسلمانان بايد له افغانستان نه د بهرنيو فوځونو د ايستلو لپاره ملاوتړي، زه خپلو مجاهدينو ته هم

وايم چي ستاسو هره مرمۍ بايد د اصلي دښمن په لوري وويشتل شي، د افغاني مزدور فوځ د سلو کسانو تر وژلو د يوه امريکايي ټپي کول اهميت لري، کله چي امريکايان وايستلی شي د دوی د مزدورانو چاره آسانه ده.

۸. د افغانستان د حکومت لخوا دا تور لګېږي چي که طالبان کومه مبارزه کوي او يا تاسو نو مجاهدين په پاکستان کي روزل کېږي او له پاکستان نه افغانستان ته ځي، د دې تور په هکله څه وايئ؟ که دا تور ردوئ نو ستاسو وسله له کومه ځايه راځي؟ د روزنې او تربيت کار چېرې تر سره کېږي؟

ځواب: امريکايان ښه پوهېږي چي موږ د دې مقاومت د دوام عزم او توان لرو، د دوام لپاره ئې د هيڅا مرستي ته اړ نه يو، نه ايران زموږ مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ايران ليبرالانو د امريکا مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، امريکايان ښه پوهېږي چي د سړک د سر د امريکايانو د يوه کاروان په وړاندي په يوې چاودنې باندي زموږ مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسايلو کي بهرنۍ مرستي ته ضرورت لرو او نه ئې په مصارفو کي، إن شاء الله داسي جنګ په يوازي سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شو، که موږ په کال کي زر داسي چاودنې وکړی شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که امريکايان په کال کي د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولري نو د افغانانو ملا دې ماتې شي که دومره مصارف ونه شي زغملی. که انګرېزانو يوه پېړۍ مخکي زموږ د پلرونو پر افغانستان حکومت ونشو کړی، موږ به د خپلو غازي نيکونو ناخلفه لمسيان وو چي نن د پردیو بيرغونه زموږ په هېواد کي په رپېدو وي او دښمن د هېواد په کوم ګوټ کي يوه شېبه آرامه تېره کړی شئ.

هر څوک په دې حقيقت پوهېږي چي د اسلام د لاري مجاهدينو د صليبي اشغالګرانو په ضد روان مقاومت د خپل ايمان او عقيدې په حکم پيل کړي، څوک چي دا مقاومت بهرنيو ځواکونو ته منسوبوي هغوی په خپله د پردیو غلامان دي، پرون د روسانو تر قومندې لاندي د خپل ملت په ضد وجنګېدل او نن د انګرېزانو تر قومندې لاندي جنګېږي، په پردیو ځان ساتي او د کور په دروازه کي ئې امريکائي کوماندو پهره کوي، دا هماغه بې غيرته او بې ايمانه ناافغانان دي چي د

آزاد ژوند خوند ئې نه دی څکلی، هر څوك په خپل ځان قیاسوي، مجاهدین نه پېژني، د دوی له جذباتو بې خبره دي، په دې نه پوهېږي چې افغانان د عزت مرګ د غلامۍ تر ژوندە سل ځله غوره ګڼي.

عجیبه ده چې څوك مجاهدین په پاکستان پورې تړي، پاکستان خو اوس د امریکایانو اډه ده، که د پاکستان مرسته نه وی نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه دلته پاتې کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کې د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پورې له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتنې وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ئې بمونه وورول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکائي هلیکوپترو کې انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډك دی چې پاکستان نیولي او امریکایانو ته ئې لاس پښې تړلي سپارلي. نه پوهېږو پاکستاني چارواکي تر دې زیات څه کولی شي چې واشنګټن قانع شي او له مجاهدینو سره ئې په ملګرتیا تورن نه کړي؟!!

۹. لکه چې ګورئ په عراق کې هم امریکا خپله پالیسي بدلول غواړي، پاکستاني چارواکو هم په وزیرستان کې معاهده وکړه، په هلمند کې هم د نېټو او طالبانو تر منځ یوه موافقه مخې ته راغله، آیا د دې امکان شته چې ستاسو او امریکایانو یا کرزي سره خبري اترې او روغه جوړه وشي؟

ځواب: مورږ د مذاکراتو له لارې د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول یو ضرورت ګڼو، دې ته د یوه مثبت انکشاف په سترګه ګورو چې مغرور امریکایان اوس په دې پوه شوي چې په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د افغانانو مقاومت ځپلی شي. دې ته هم د یوه مثبت بدلون په سترګه ګورو چې د کابل د امریکایي حکومت چارواکو ته له مجاهدینو سره د مذاکراتو اجازه ورکړی شوې.

خو مذاکرات په هغه صورت کې مفید او ګټور ګڼو چې اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبرې صلاحیت هم ورکړي چې د بهرنیو ځواکونو د بلاقید و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدینو سره توافق کولی شي او دا چې دا ځواکونه

به د دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چې د مجاهدینو او ټول افغان ولس لومړۍ او اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. د موسی کلا معاهدې وښوده چې د بهرنیو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دی، مورږ له دې سره توافق کولی شو چې دې ته ورته معاهده د کابل په شمول په ټولو ولایاتو کي پلې شي.

۱۰. تاسو له لومړۍ ورځې د جهاد په میدان کي متحرکه پاتې شوي یئ، د القاعده مشران، اسامه او ملګري ئې ستاسو په بلنه او ستاسو د ملګرو انجنیر محمود او نورو په وسیله افغانستان ته راغلل، له نړۍ سره دا وېره ده چې مبادا القاعده ته اټمي وسایل په لاس ورشي، آیا دا وېره په ځای ده؟ اسامه هم ویلي وو چې له مورږ سره داسي وسایل شته، آیا له دوی سره د اټمي او کیمیاوي وسایلو ترلاسه کولو او استعمال امکان شته؟

ځواب: د اسامه بن لادن موضوع له افغانستان او افغانانو سره تړل یوه مغالطه ده، که امریکایانو یوازي د القاعدې د مرکزونو ختمولو او د طالبانو د حکومت نسکورولو لپاره پر افغانستان یرغل کړی وو نو اوس خو باید بېرته وتلي وی، اوس خو دلته د القاعدې مراکز نه شته، د القاعدې ټول مراکز عراق ته منتقل شوي، د طالبانو حکومت هم ختم شوی، دوی ولې اوس هم په پاتې کېدو ټینګار کوي؟ له دې نه خو معلومېږي چې دوی نورې موخې لري!! دوی په دې نه پوهېږي چې په دې یرغل سره ئې په سلګونو نور اسامه راپیدا کړل او د القاعدې لپاره ئې په سلګونو نور مراکز پرانستل، تاسو ته معلومه ده چې اسامه بن لادن عادي او مرفه ژوند درلود، د شوروي په ضد د جهاد په دوران کي افغانستان ته راغی، دلته ئې جهادي فکر په برخه شو، په سعودي کي د امریکایي فوځونو له ځای په ځای کېدو او د عراق په ضد جنګ سره ئې مخالفت وکړ، د سعودي حکومت د ده تابعیت ختم کړ، مجبور شو په افغانستان کي پاتې شي، له افغانستان نه سودان ته ولاړ، امریکایانو د سودان حکومت مجبور کړ چې هغه وباسي، بېرته افغانستان ته راغی، حالت داسي راغی چې دی له طالبانو سره ملګری شو، امریکایانو هغه وخت د طالبانو حمایت کولو او له دوی سره د اسامه په ملګرتیا ئې هم اعتراض نه

درلود، خو وروسته له هغه چې په کینیا، نیروبي او یمن کې د القاعدې لخوا د امریکایانو په ضد عملیات ترسره شول، له طالبانو ئې وغوښتل چې اسامه ورتسلیم کړي، د سعودي حکومت هم دا مطالبه وکړه، مولوي متوکل ریاض ته وغوښتلی شو، هلته ئې له سعودي چارواکو سره د اسامه د سپارلو ژمنه وکړه، په کابل کې ئې د علماوو په نامه شوری جوړه کړه او دې شوری هم له اسامه وغوښتل چې له افغانستان نه ووځي، د سعودي د استخباراتو مشر ترکي الفیصل په خصوصي طیارې کې د دې لپاره کندهار ته ولاړ چې اسامه به لاس ترلی له ځان سره بیایي، پنځه ورځې په کندهار کې تم شو، خو طالبان د خاصو عواملو په وجه ونه توانېدل چې اسامه ترکي الفیصل ته تسلیم کړي، له طالبانو سره د واشنګټن او ریاض اختلاف له دې نېټې وروسته راولاړ شو.

واشنګټن پر عراق باندې د اټمي وسایلو د جوړولو په تور برید وکړ، خو معلومه شوه چې خپل ولس او نړیوالو ته ئې دروغ ویل، هر څوك پوهېږي چې د القاعده په ضد د دوی تور دې ته ورته دروغجن او بې بنسټه تبلیغات دي، که د عراق، ایران، لیبیا په څېر شتمن هېوادونه لاتراوسه نه دي توانېدلي چې اټمي وسایل جوړ کړي نو القاعده به څنګه په دې وتوانېږي؟ تجربې وښوده چې القاعده په تش لاس وکولی شو چې امریکایانو ته د یولسم ستمبر په څېر داسي ستر ګوزار ورکړي چې په تاریخ کې ئې نظیر نه شو موندلی، د القاعدې اټم بم په حقیقت کې هغه سرتېرې عملیات دي چې امریکا ئې د مقابلې توان نه لري!!

۱۱. تاسو دیني مطالعه هم لرئ، ستاسو ډېر کتابونه هم مخې ته راغلي دي، یو دا راته ووایئ چې آیا ستاسو د لیك لوست سلسله جاري ده، په راتلونکي کې د کوم نوي کتاب د لیکلو انتظار کېدی شي؟ بل دا چې د ځان وژونکو عملیاتو په هکله بحثونه روان دي، ځینې وایي چې ځانه وژنه ناجایز کار دی، ستاسو نظر څه دی؟ آیا مسلمان ته د سرتېرو عملیاتو اجازه شته او که نه شته؟

ځواب: د پوښتنې د لومړۍ برخې په اړه عرض کوم چې الحمد لله ما له دې فرصت نه چې له جلسو او ملاقاتونو فارغ وم، پوره استفاده وکړه، مطالعې، تحقیق او لیکنو ته مې کافي وخت درلود، په اونۍ کې مې یوه ورځ د خطونو او

پيغامونو لږلو ته وقف کړي وه او نورې ورځې مي څېړنو او ليکنو ته، په تېرو پنځو کلونو کي مي لس کتابونه وليکل او په تېرو شپږو مياشتو کي مي په بايبل باندي يو تفصيلي نقد ليکلی، اميد دئ په لنډو ورځو کي بشپړ او د (بايبل د قرآن په رڼا کي) تر نامه لاندي چاپ شي.

او د دوهمې برخي په هکله بايد ووايم چي د شهادت طلبانه عملياتو په هکله او دا چي آيا دا عمليات جائز دي؟ آيا هغه چا ته شهيد ويلی شو چي په ځان پسې بمونه تړي او ځان او دښمن له منځه وړي؟ آيا دا کار د قرآن له دې آيت سره مخالفت نه دی چي فرمايي: ولا تلقوا بايديکم الی التهلکة: په خپل لاس ځان په تهلکه کي مه اچوئ. په دې هکله بايد څو خبري په پام کي ولرو:

دا مکمل آيت نه بلکي د يوه آيت يوه برخه ده، آيت داسي دی:

وَ أنفقُوا فی سبيلِ اللّهِ وَ لا تُلْقُوا بِأيْدِيكُمْ إلی التهلُكَةِ وَ أحْسِنُوا إنّ اللّهَ يحِبُ الْمُحْسِنِينَ* البقرة: ۱۹۵

او د الله په لار کي انفاق وکړئ او ځان په خپل لاس په تهلکه کي مه اچوئ او احسان وکړئ چي الله محسنين خوښوي.

دا آيت په حقيقت کي جهاد او د الله په لار کي قربانۍ ته بلنه ورکوي او وايي چي د الله په لار کي له انفاق او له قربانۍ نه ډډه کول، تهلکه ده، بايد د الله په لار کي خپل مال ولګوئ تر څو له دې تهلکې وژغورل شئ. له دې آيت نه مخکي ويل شوي چي که څوک په تاسو تېری وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړي، له دې نه معلومېږي چي دلته له انفاق نه مراد د دښمن په ضد جهاد کي د سر او مال قرباني کول دي. له دې آيت نه دا انتباه اخيستل چي ځان په خطر کي مه اچوئ، يوه غلطه انتباه ده، دا سمه نه ده چي څوک د يوه کلام نيمائي برخه راواخلي، مخکنۍ او وروستنۍ برخي ته له پام نه پرته، له هغې خاصه معنی راوباسي. په دې نيمايي آيت استناد کول او دا خبره تړې راايستل چي شهادت طلبانه عمليات جائز نه دي، نه يوازي بې بنسټه او غلط استناد دی بلکي له آيت نه معکوسه معنی او انتباه

اخيستل دي. آيت د قربانۍ بلنه ورکوي او د عدم قربانۍ عواقب او پايله تهلکه ګڼي خو دوی تري معکوس مطلب راباسي!! دا خو داسي ده لکه چي څوک ووايي: په قرآن کي راغلي چي (و لاتقربوا الصلوة) لمانځه ته مه نږدې کېږئ حال دا چي دا د آيت يوه برخه ده، بشپړ آيت داسي دی: (و لاتقربوا الصلوة و انتم سکٰرٰی): چي نشه وئ نو لمانځه ته مه نږدې کېږئ او يا دا چي څوک ووايي: په قرآن کي راغلي (ويل للمصلين): افسوس د لمونځ کوونکو په حال، خو د آيت وروستۍ برخه پرېږدي چي وايي: هغه لمونځ کوونکي چي په غفلت او بې پروايۍ سره خپل لمونځ ادا کوي.

قرآن له همدغه آيت نه مخکي له دښمن سره بالمثله عمل جائز ګڼي او فرمايي:

فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَ اتَّقُوا اللّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ * البقرة:۱۹۴

بيا که څوک پر تاسو تېری وکړي نو د ده د تېري په څېر تېری پرې وکړئ او له الله ووېرېږئ او په دې پوه شئ چي الله له متقيانو سره دی.

که دا دواړه آيتونه يو ځای او د يوه مضمون د متصلو برخو په حيث په پام کي ولرو نو له دې نه دوه خبري معلومېږي: لومړی دا چي له انفاق نه په دې ځای کي د دښمن په خلاف په جهاد کي د ځان او مال قرباني ده او دا مطلب په ګوته کوي چي د جهاد په سامان او وسايلو باندي د مال د نه مصرفولو عاقبت خطرناک او په خپل لاس ځان مرګ ته سپارل دي او دوهمه خبره دا چي له دښمن سره بالمثله معامله جائزه ده.

پوښتنه دا ده چي د شهادت طلبانه عملياتو مخالفين ولې دې ته توجه نه کوي چي قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمې ويل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدي وينا او حتی ښکنځلو د مؤاخذې وړ نه ګڼي، د ده د مظلوميت په وجه، د يوه ناروا او ناجائز کار سره سره، هغه ته معافي اعلانوي. څوک چي د اسرائيلو او امريکا په ضد شهادت طلبانه عمليات ترسره کوي، له يوې خوا مظلوم دی، له بلي خوا له ظلم نه د نجات بله لار نه ګوري، له بلي خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته مجبور شوی.

قرآن فرمايي:

وَ لَمَنِ انتَصرَ بَعْدَ ظلْمه فَأُولَئك مَا عَلَيهم مّن سبيل * إنّمَا السبيل عَلى الّذينَ يَظلمُونَ النّاس وَ يَبْغُونَ فى الَأرْض بِغَيرِ الْحَقّ أُولَئك لَهُمْ عَذَابٌ أَليمٌ *

سبا: ۴۱-۴۲

او چا چې له مظلوميت نه وروسته انتقام واخيست هيڅ الزام وربانديې نه شته، الزام خو په هغه چا دی چې پر خلکو ظلمونه کوي او په ځمکه کې په ناحقه تېری کوي، دغو لره دردناك عذاب دی.

کوم کسان چې د امريکايانو په ضد شهادت طلبانه عمليات ناجائز ګڼي، هغوی په عراق او افغانستان کې پر امريکايانو د مجاهدينو نور بريدونه هم نه تائيدوی، دا سرکاري مفتيان دي، هغه خبره کوي چې د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چې حکومت ورته ليکلې وي او پر هغې د مهر لګولو امر ورته شوی وي. که يو سرکاري مفتي په فرانسه کې د حجاب ممنوعيت د فرانسې داخلي مسئله ګڼي او همغه فتوی ورکوي چې د مصر حکومت ئې ترې غواړي نو دا به د امريکا په ضد د شهادت طلبانه عملياتو څنګه ملاتړ کوي او څنګه به د هغه د جواز فتوی ورکوي؟!! څوك چې يوه شېبه هم د الله په لار کې جهاد ته نه وي وتلی، نه ئې وسله اخيستې وي، نه په سنګر کې پاتې شوی وي، نه ئې زندان ګاللی وي، نه ئې د ظالمو حکامو په ضد يوه د حق خبره کړې وي، له دې نه څنګه دا طمع کوئ چې د شهادت طلبانه عملياتو ملا تړ وکړي او هغه جائز وګڼي؟!! د جهاد فتوی بايد له مجاهد عالم او مجاهد مفتي نه وغوښتی شي نه د قاعد او د جهاد مخالف سرکاري مفتي نه.

که څوك شهادت طلبانه عمليات له هغې ځان وژنې سره مقايسه کوي چې يو کس د بې صبرۍ او د الله تعالی له رحمت نه د يأس او ناهيلۍ په وجه ځان وژني، دا ډېره غلطه مقايسه ده، د قرآن هغه آيتونه چې د خوف او وېرې په وجه د اولاد له وژلو نه ممانعت کوي په شهادت طلبانه عملياتو تطبيقول ډېر ناروا تطبيقول دي. دا خو د وېرې او يأس په وجه نه بلکې له الله سره د شديدې مينې او د ده پر دين باندي د غيرت کولو په وجه ځان قرباني کوي.

له دغو جنابانو نه پوښتنه کوو: که څوك په خپلې چانټې کې بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چې هم ئې تر ده وسايل

زيات او پر مخ تللې دي او هم ئې شمېر زيات دی او له هغه سره د ده د ننبتې قوي احتمال دا دی چې دی په شهادت رسېږي، خو له دې محتمل خطر سره سره هغه سنګر ته درومي او د دښمن مقابله کوي او بلآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې څه فرق لري چې يو کس همدا بمونه په ځان پورې وتړي او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن له منځه يوسي؟!! دا په داسي حال کي چې دی دغه کار ته اړ وو ، بله چاره ئې نه لرله، له ځرګندې وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې کېدی، د دښمن د وژلو نورې لارې چارې ورته نه وې. ډېره عجيبه ده چې څوک هغه کار جائز او د مکافات وړ وګڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. پکار خو دا ده چې دا کار په دې خاطر تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وګڼلی شي چې دلته د الله په لار کي وژل کېدل يقيني او په هغه بل کي احتمالي دی. يو د الله په لار کي د شهادت وروستۍ او يقيني فيصله کوي او هغه بل د شهادت ترڅنګ د دې طمع هم لري چې ژوندی ببرته راوګرځي. دا د برید په وخت کي ځان ته هم پام کوي او دا احتياط کوي چې ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هيڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چې د الله دښمن ته تر زيات نه زيات تلفات واړوي. که د هر معيار له مخې دا دواړه مقايسه کړو نو د عدالت تقاضا دا ده چې د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل نه ډېر ډېر لوړ وګڼو. دا به ډېره عجيبه وي چې څوک دا يو کار شهادت وګڼي او هغه بل ته د شك په سترګه وګوري او له شهادت ګڼلو ئې ډډه وکړي.

مخکې له دې چې څوک په دې هکله څه ووايي چې په نيويارك او اسرائيلو کي د غيرمحاربو کسانو د وژل کېدو حکم څنګه دی، هغه بايد دا خبره په پام کي وساتي چې آيا امريکايانو او اسرائيلو دې ته ورته کار کړي که نه، غيرمحارب کسان ئې وژلي که نه، لاسونه ئې د بې ګناه خلکو په وينو سره دي که نه، د قاتلانو مرسته کوي که نه، قاتل ته ئې پيسې او وسلې ورکړې که نه، په ښار، کلي او جومات ئې بمونه ورولي که نه، که هغوی دا کارونه کړي وي نو د دوی مقابل طرف ته له هره لحاظه دا حق حاصل دی چې د دوی په ضد همداسي وکړي، له دې لحاظه هم چې هغه مظلوم دی او د انتقام اخيستو حق لري او له دې لحاظه هم چې هغه ته هر عدالت د بالمثله عمل اجازه ورکوي. لکه څنګه چې اسرائيليان هر فلسطيني

محارب ګڼي، د هغه په وژلو صرفه نه کوي، نه په لوی رحم کوي نه په ووړ، نه په ښځو رحم کوي نه په سړو، د شیخ احمد یاسین په څېر یوه سپین ږیری، له دواړو سترګو او پښو محروم، له جومات نه د راګرځېدو په حال کي، له امریکائي هلیکوپټر نه په راکټ ولي او له ګڼ شمېر کسانو سره ئې یو ځای په شهادت رسوي، واشنګټن د رسمي بیان په ترڅ کي له دغه ستر جنایت نه دفاع وکړه او وئې ویل: اسرائیل له ځان نه د دفاع حق لري!! اوس که څوك د امریکایانو او اسرائیلو په ضد دې ته ورته عمل کوي، هغه شرعاً، عدلاً او عقلاً د دې حق لري. په هغه څه سره چي امریکایان او اسرائیل ئې په فلسطین، افغانستان او عراق کي کوي، هر فلسطیني او هر مسلمان ته د دې مجوز ورکوي چي ټول امریکایان او اسرائیلیان محارب وګڼي او خپل انتقام ترې واخلي. دا ببله خبره ده چي څوك مجاهدینو ته مشوره ورکړي چي په کار ده خپل بریدونه اصلي دښمن ته متوجه کړئ، هغو ځایونو ته چي د دښمن د ملا تیر ورمات کړي. خو که هغه دا ونه کړی شي او ووایي چي هلته مي لاس نه رسي، هلته د رسېدو توان نه لرم، نو چي د خپل دښمن پر هرځای برید وکړي او خپل غچ ترې واخلي، دا د ده مشروع او مسلم حق دی.

۱۲. ځیني وایي چي د روسانو له وتلو وروسته د مجاهدینو تر منځ خپل منځي جګړو د طالبانو د راتلو لار آواره کړه او بیا د طالبانو او تاسو خپل منځي جګړو د امریکایانو د راتلو لار آواره کړه، اوس چي تاسو تېرو وختونو ته ګورئ، په کوم کي چي ستاسو، مسعود او رشید دوستم ترمنځ او بیا د طالبانو په ضد جګړي شوې دي، آیا دا منئ چي په دې کي له تاسو نه څه غلطي او اشتباهات شوي، آیا په دې کي تاسو ته خپل اشتباهات هم په نظر درځي او که دا ټول د دښمن دسیسې درته ښکاري؟

ځواب: صافي صاحب! دا ادعا حقیقت نه لري چي د روسي فوځونو له وتلو وروسته اقتدار مجاهدینو ته انتقال شوی او دوی د اقتدار په سر په خپلو کي نښتي او د نوې جګړي اور ئې بل کړی، حقیقت دا دی چي د روسانو په لاس پیل شوې جګړه تر نن پورې ادامه لري، روسان ووتل خو هغه جګړه ئې تر شا پرېښوده چي دوی ئې اور بل کړی وو، د جګړي د دوام لپاره ئې پیسې او وسلې لېږلې، په

دې جګړو کې تر نن پورې د کمونستانو ونډه همغسې ده لکه د روسانو په شته والي کې ئې چې وه، تاسو ته معلومه ده چې د جبل السراج ائتلاف د مسکو په لارښوونه او د ایران په وساطت جوړ شو، واشنګټن تړې حمایت کاوو، دوی کمونستان، شورای نظار او ایران پلوه شیعه ډلې په دې ائتلاف کې راغونډې کړې، موخه ئې دا وه چې د همدغو ډلو ائتلافي حکومت جوړ کړي او د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسي، دوی غوښتل د جهاد تجربه ناکامه کړي او په نورو ځایونو کې د جهاد د پیل کېدو مخنیوی وکړي، ایران د سنیانو حکومت نه شو زغملی، د همدې لپاره ئې له روسانو سره لاس یو کړ، له نجیب سره ئې روغه جوړه وکړه، په مشهد کې ئې هغه ته ښه راغلاست وویل او هملته ئې د همکاری معاهده ورسره امضا کړه، ایران پلوه ډلو ته ئې وظیفه ورکړه چې په پنجشیر او بامیانوکې د مجاهدینو د تلو راتلو لاري وتړي او کاروانونه ئې تر برید لاندې ونیسي. روسیې او امریکا هم د مجاهدینو حکومت د خپلو ګټو لپاره لوی ګوابښ ګڼلو، کوم کار چې دغو دریو هېوادونو د طالبانو د حکومت په نسکورولو کې په ګډه وکړ همدا کار ئې د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته هم کړي وو، لکه څنګه چې ایران د کابل او بغداد په نیولو کې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه همداسي ئې د جبل السراج د ائتلاف په جوړولو کې لویه برخه وه، د روسانو له وتلو وروسته ایران له شمالي ائتلاف سره د سلګونو ملیونو ډالرو او وسلو مرسته کړې ده!! که د ایران مالي او نظامي مرستي نه وی نو شمالي ائتلاف د لنډې مودې لپاره هم جنګ ته دوام نه شو ورکولی.

تاسو ته معلومه ده چې د روسي فوځونو د وتلو پر مهال موږ له یوه خطرناک بین المللي سازش سره مخامخ شوو، مسکو او واشنګټن دا توافق وکړ چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه باید په ګډه او په هره بیه چې وي ونیسي، په دوی پورې تړلو ملکونو مخصوصاً زموږ ځینو ګاونډیو د دوی مرسته وکړه، د ایران په وساطت د جبل السراج کمونیستي ـ جهادي ائتلاف جوړ شو، د دې ائتلاف مأموریت دا وو چې پرې نږدې جګړه پای ته ورسېږي، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې

وجنګوله او ځينو بلي ډلي ته. هر يوه د جګړو په دوام کي خپلي ګټې لټولي، د واشنګټن په چارواکو هغه شيطان سور وو چې د اسلام ضد جنګ ته ئې هڅولو، مسکو او انډيوالانو ئې غوښتل مرکزي آسيا او پراخ ذخاير ئې د دوی له لاسه ونه وځي او د دې سيمي تېل او ګاز د افغانستان له لاري د هند نيمې وچې ته او د امريکايي کمپنيو په لاس انتقال نه شي، ايران غوښتل دا مارکيټ د دوی لاس ته ورشي، له پاکستاني جنرالانو سره د ډيورند د کرښې لانجه وه، دوی هم په کابل کي د يوه مضبوط حکومت جوړېدل نه خوښيدو، د همدې لپاره ئې رباني دوه ځلې د جمهور رئيس په توګه په نورو ډلو تحميل کړ. دې ته ورته مسايل د دې باعث شو چې د افغان ولس هغه ستر آرمان نيمګړی پاتې شي چې د تحقق لپاره ئې يو نيم مليون شهيدان ورکړل.

دا هم بايد ووايم چې زه ځان او خپل حزب نه تبرئه کوم او هيڅکله نه وايم چې زموږ هر څه سل په سلو کي صحيح، سم او معياري وو، خو دومره ويلی شم چې په دې جګړو کي موږ هغه څه کړي چې کول ئې د اسلام او هېواد په ګټه وو، موږ د يوه ستر بين المللي سازش مقابله کړې ده، زه د روسانو، کمونستانو او شمالي ائتلاف په ضد جګړه ورته او مشابه ګڼم، يوازې ناپوه او بې خبره خلك به دا جګړې سره ببلوي، يوه به جائز او بله ناجائز ګڼي!! زه طالبان هم په هغو جګړو نه ملامتوم چې د دې خطرناك او وطن پلورونکي ائتلاف په ضد ئې کړې، د همدې لپاره موږ په دې دوران کي د طالبانو په ضد له څه کولو ډډه وکړه، دا په داسي حال کي چې طالبان د خپلو هغو مشرانو په تحريك چې اوس په کابل کي ناست دي، تر ټولو د مخه له حزب سره وجنګېدل، حتی د حزب په ضد ئې له همدې ائتلاف سره ملګرتيا کوله. که طالبان له موږ سره نه وی جنګېدلي او له شا ئې پر موږ برید نه وی کړی نو موږ د هغه لوی سازش د شنډولو توان درلود او شمالي ائتلاف مو عملاً له ماتې سره مخامخ کړی وو، د همدې لپاره شمالي ائتلاف د طالبانو مرسته وکړه.

ما ته هم روسانو د طالبانو په ضد په جګړې کي د برخي اخيستو بلنه راکړه او هم ايران، دواړو د ډېرو مرستو وينا کوله خو ما په دې خاطر دې بلنې ته منفي ځواب ورکړ چې پوهېدم دوی غواړي موږ کابل د شمالي ائتلاف لپاره فتح کړو،

همدا راز ما ته امریکایانو له برید نه مخکي بلنه راکړه چي د طالبانو په ضد جګړي کي برخه واخلو ، د امریکایانو پلاوي راته وویل: طالبان خو له تاسو سره جنګېدلي دي، ستاسو دښمنان دي، مونږ د افغانستان د نیولو اراده نه لرو ، د طالبانو د حکومت له نسکورولو وروسته یو موقت جکومت جوړوو چي بیا به انتخابات ترسره کېږي، تاسو په انتخاباتو کي د برخا چانس لرئ... خو ما ورته وویل: زه د طالبانو او هر افغان حکومت د سلو کلونو لپاره منلی شم، که څه هم زما دښمن وي، خو د یوه بهرني ځواك حکومت د یوې ورځي لپاره نه منم، تاسو کابل نیولی شئ خو ساتلی ئې نه شئ، تاسو د طالبانو حکومت نسکورولی شئ خو پر افغانستان باندي حکومت نه شئ کولی، افغانستان ته ننوتل آسان دي خو وتل ترې ګران، د روسانو ناکامه تجربه مه تکراروئ!!

زه په ټول ډاډ او اطمئنان سره دا دعوا هم کولی شم چي په افغانستان کي تر ټولو غوره حزب؛ حزب اسلامي وو او دی، هم د صالح افرادو له پلوه او هم د سیاسي، اجتماعي او جهادي تګلارو او دریځونو له پلوه، باور وکړئ چي که ما تر حزب اسلامي نه غوره ډله موندلې وی نو زه به له هغې سره یو ځای کېدم، په ټول جرأت سره دا ویلی شم چي د افغانستان اسلامي تحریك د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، د کمونستانو او روسانو په ضد جهاد د حزب اسلامي مجاهدینو پیل کړی او حزب اسلامي د هغه جهاد د ملا تیر وو ، د امریکا په ضد په روان جهاد کي هم د حزب اسلامي د مجاهدینو ونډه ډېره ځلانده او پراخه ده، باور وکړئ چي نه د افغانانو ملي وحدت له حزب نه پرته بله ډله تأمینولی شي او نه په افغانستان کي یو قوي حکومت له حزب نه پرته بله ډله جوړولی شي، نورې ډلي قومي او محلي ډلي دي، که په شمال کي وي نو په جنوب کي نه شته او که په پښتنو کي وي نو په غیر پښتنو کي نفوذ نه لري.

۱۳. فرض کړئ چي داسي وشي چي امریکایان او نور بهرني ځواکونه له افغانستان نه ووځي د دې څه تضمین شته چي تاسو ، طالبان او نور به همغسي په خپلو کي نه جنګېږي چي د شوروي د وتلو نه وروسته وجنګېدل؟

ځواب: دا سوال خو په هغه صورت کي په ځای وو چي بهرنیو ځواکونو امنیت

راوستی وی او د دوی شته والی د ثبات او امنیت ضامن وی!! تجربو ثابته کړه چې بهرني ځواکونه د جنګ د پیل او دوام لامل وي نه د ثبات او امنیت لامل، نه د شوروي اتحاد ځواکونو په افغانستان کي امنیت راوستی شو او نه امریکایانو دلته او په عراق کي امنیت تأمین کړی شو، حقیقت خو دا دی چې د افغانانو اکثر ستونزي د بهرنیو لاسوهنو په نتیجه کي راولاړې شوې دي. که دا لاسوهنې نه وي افغانان کولی شي خپلي ستونزي په خپله حل کړي، زه باور لرم چې که ایران او پاکستان زمونږ په کورنیو چارو کي مداخله ونه کړي او خپلي ګټې زمونږ په هېواد کي د جګړو په دوام کي ونه لټوي، افغانان کولی شي په آسانۍ سره خپل منځي مشکلات حل کړي.

ما ته اوس د سیمي او نړۍ حالت داسي معلومېږي چې بیا به نه د مسکو تر مشرۍ لاندي ائتلاف د افغانستان په کورنیو چارو کي د مداخلت لپاره د پرون په څېر امکانات ولري او نه د واشنګټن تر مشرۍ لاندي ائتلاف، له افغانستان او عراق نه د امریکایي فوځونو په وتلو سره به زمونږ ډېرې ستونزي حل شي.

۱۴. ستاسو او د پاکستان د حکومت اړیکي له ښه ښه مراحلو نه تېرې شوې، یو وخت به نورو ډلو دا تور لګولو چې تر ټولو زیاتې مرستي له حزب سره کېږي، تاسو ډېره موده په پاکستان کي هم پاتې شوي یئ، بیا په تېرو وختونو کي چې څه وشول، تاسو له پاکستان نه ګیلې درلودې او پاکستان له تاسو نه، اوس ستاسو او د پاکستان د استخباراتي ادارو اړیکي څنګه دي؟ او چې څه شوي دي له دې سره سره تاسو په پاکستان او د پاکستان په ادرارو باور او اعتماد کولی شئ؟

ځواب: د افغانستان په اړه د پاکستان د حکومت دریځ هر چا ته څرګند دی، چې په پوره اخلاص او تر اخلاص هم زیات، د امریکایانو ملګرتیا کوي، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست مخصوصاً د افغانستان په ارتباط د امریکا تر اغېز لاندي ټاکل کېږي، په دې کي هومره چې د امریکا ګټو ته پام کېږي بل څه ته هومره ارزښت نه ورکول کېږي، پاکستاني چارواکي دې ته متوجه نه دې چې امریکا تر هغه وخته پاکستان ته اهمیت ورکاوو چې هند له روسانو سره نږدې وو، غوښتل ئې

هند تر فشار لاندي ونيسي، اوس چي هند امريکا ته نږدې شوی پاکستان خپل اهميت له لاسه ورکړی، د ساړه جنګ په وخت کي هم امريکا هند ته پر پاکستان ترجيح ورکوله، اوس خو د ډهلي د خوشحالولو لپاره د پاکستان په خلاف هر څه کولو ته تيار دي.

د پاکستان تېرو حکومتونو هم د واشنګټن په وينا هغه څه کړي چي هم ئې افغانستان ته تاوان رسولی او هم پاکستان ته، تاسو ته معلومه ده چي رباني دوه ځلې په پرايم منسټر هاوس او ګورنر هاوس کي د جمهور رئيس په توګه په نورو ډلو تحميل شو او دا د دې لپاره چي مسکو او واشنګټن په خپلو کي دا پرېکړه کړې وه، اسلام آباد چي د حزب په ضد څه کړي هغه له تاسو پټ نه دي، زه په ټول صداقت سره تاسو ته وايم چي مورږ د پاکستان له حکومت او حکومتي ادارو او مأمورينو سره هيڅ ارتباط نه لرو، ما په تېرو نږدې ديرلسو کلونو کي نه يوازي له هيڅ پاکستاني مأمور سره ليدنه، کتنه نه ده کړې، بلکي په ټيټه کچه هم له دوی سره مخامخ يا خطي رابطه نه لرو، ډېر ساده انسان به د پاکستان د اوسني حکومت په هکله دا ګمان کوي چي د امريکايانو په ضد د مجاهدينو مرسته او حمايت کوي.

۱۵. د ايران حکومت يو وخت تاسو ته پناه درکړې وه او بيا يو وخت داسي راغی چي د يولسم ستمبر نه وروسته تاسو هغوی له خپل ملك نه وايستئ، له بلي خوا نړۍ ايران د امريکا دښمن ګڼي او ځينې کسان د ايران دريځ ستايي، په دې ټولي مسئلې کي تاسو د ايران رول ته په کوم نظر ګورئ؟

ځواب: ايران له هغې ورځي چي روسي فوځونو له افغانستان څخه د وتلو پرېکړه وکړه تر نن پورې له مسکو سره واحد او ګډ دريځ لري، د جبل السراج ائتلاف د ايران په وساطت جوړ شو، تاسو ته معلومه ده چي په دې ائتلاف کي کمونستان، شورای نظار او ايران پلوه شيعه ډلي راغونډې کړی شوې، روسانو ورته پيسې چاپولې او ايران ورته وسلې لېږلې، د دواړو هڅه دا وه چي په افغانستان کي يو قوي حکومت جوړ نه شي، دواړو غوښتل چي د مرکزي آسيا تېل او ګاز د افغانستان له لاري بهر ته صادر نه شي، د مرکزي آسيا مارکيټ د امريکا

او پاکستان په لاس کي پرې نه وځي، ايران وکولی شي خپل نفت او گاز هند او پاکستان ته انتقال کړي او دا مهم مارکيټ د نورو لاس ته ورنه شي.

ايران هم د افغانستان په نيولو کي د امريکا ملگرتيا وکړه او شمالي ائتلاف ئې دې ته چمتو کړ چې د امريکا د ځمکني فوځ په توگه د افغانانو په ضد وجنگېږي او هم ئې د بن په غونډې کي ونډه امريکايانو ته هومره په زړه پورې وه چې په جگ غږ ئې ترې مننه وکړه، د خاتمي، رفسنجاني او خرازي په څېر مشرانو ئې په خپلو مطبوعاتي کنفرانسونو او د جمعې د ورځي په خطبو کي ويل چې که د ايران مرسته نه وی نو امريکايانو دومره ژر او په آسانۍ سره کابل او بغداد نه شو نيولی!! زه هغو خلکو ته حيران يم چې د ايران په غلطو دريځونو د اعتراض په ځای د هغه ستاينه کوي، ما ته د ايران اوسنی دريځ داسي معلومېږي لکه په تېر صليبي جنگ کي چې د مصر فاطمي حکومت د اسلامي خلافت په ضد له صليبي ځواکونو سره مرسته او ملگرتيا وکړه. آ بله ورځ د کابل د امريکايي حکومت خارجه وزير د تهران له دې دريځ نه ستاينه وکړه چې په افغانستان کي د بهرنيو ځواکونو پاتې کېدل د امنيت لپاره ضروري ګڼي!!

۱۲. يو څو شخصي پوښتني کول غواړم، يو خوا ستا ځيني مخالفين دا تور لگوي چې حکمتيار صاحب له امريکا نه هم ډېرې پيسې ترلاسه کړې او له بل او بل نه هم او ډېرې پيسې ئې جمع کړې دي، له بلي خوا ستاسو د قربانيو يادونه کېږي، لږ د خپل او کورنۍ د قربانيو سرسري ذکر زمونږ کتونکو ته وکړئ!

ځواب: په افغانستان کي د کمونستانو په لاس لومړی وران شوی کور زما کور دی چې تر نن پورې وران پاتې دی او زه له دغه وران کور نه پرته د نړۍ په هيڅ ګوټ کي بل کور نه لرم، د نصرت مېنې په کمپ کي چې زما کوم کور وو اوس په هغه کي زما خپلوان اوسېږي، په ايران کي د حزب يو اکونټ نمبر چې د دريو کسانو په نامه وو او په هغه کي د حزب او افغاني کارګرانو محدود رقم پروت وو، مقدار ئې ښايي د يوې وړې مغازې د پانګې په اندازه هم نه وو، هغه ايراني چارواکو د امريکايانو د خوشحالولو لپاره منجمد کړ او په درواغو ئې وويل چې په دې کي څو مليونه ډالر وو، حال دا چې په دې کي يو ډالر هم نه وو، ما اعلان وکړ چې که په

دې اکونټ نمبر کې څومره ډالر هم وي نو زه ئې ایران ته بخښم چې حزب الله ته ئې ولېږي.

د روسانو د اشغال په دوران کې زما پلار او دوه وروڼه په شهادت ورسېدل او د کورنۍ ټول نږدې خپلوان مې له اویا اتیا کلن نه تر تې خور ماشوم پورې زنداني شول، ټوله شتمني مو تالان شوه، ځمکه مو مصادره شوه، زما لرې لرې خپلوان هم وځوروول شول، بندیان شول او له هېواد نه وتلو ته اړ شول، زما د کورنۍ غړي حتی لرې خپلوان تر نن پورې په مختلفو ملکونو کې اوسېږي، هېواد ته نه شي تلی، د کمونستانو په وخت کې ما خپله کورنۍ اوه کاله وروسته ولیدله او اوس نه ده معلومه چې کله او چېرې به ئې په ډاډ او اطمئنان سره ګورم، په تېرو پنځو کلونو کې د لیدو کتو ډاډمن شرایط نه دي راته برابر شوي، زما د سنګر او مبارزې له هغو ملګرو څخه چې په لومړیو ورځو کې مو دا تحریك پیل کړ نږدې په سلو کې پنځه نوي په شهادت رسېدلي، له هغو دولسو کسانو څخه چې د دې تحریك د مؤسسینو لومړۍ حلقه وه یوازې زه له شهادت نه محروم پاتې شوی یم، نور یولس کسان په شهادت ورسېدل او زما ژوند هم داسې چې خدای خبر، د مبارزې په دې اته دېرشو کلونو کې څو ځلې مرګ په څو قدمۍ کې راته کمین نیولی او الله تعالی زه ترې ژغورلی یم، زه داسې احساس کوم چې ښایي د ډېرو لږو کسانو د وژلو هومره هڅې به شوې وي لکه زما د وژلو ، هم د کې جي بې له لوري، هم د سي آی اې له لوري او هم د افغانستان د مختلفو حکومتونو له لوري!!

د امریکایانو د اشغال په دوران کې زما له خپلوانو څخه یو کس په شهادت رسېدلی، د کورنۍ له نږدې غړو څخه مې درې کسان نیول شوي، دوه په افغانستان کې او یو په پاکستان کې، یو مې زوم ډاکټر غیرت بهیر (چې یو وخت په پاکستان کې د افغانستان سفیر وو) او دوه مې ورېرونه، خو د حزب ډېر شمېر غړي په پاکستان او افغانستان کې نیول شوي، ځینې ئې په ګوانتانامو کې دي، ځینې ئې د افغانستان په امریکائي زندانونو کې او ځینې ئې لادرك دي چې برخلیك ئې معلوم نه دی. زه او زما حزب د هېواد د آزادۍ لپاره تر دې زیاتو قربانیو ته چمتو یو.

باور وکړئ کله چې زه د نورو افغانانو قربانیو ته پام کوم نو شرمېږم چې خپلې

قربانۍ يادې کړم، ما ته څو ورځې مخکې يوې داسې مور پيغام راولېږو چې اوه زامن ئې په شهادت رسېدلي، دې خدای پالې مور ويلي وو چې تل له هر لمانځه وروسته دعا درته کوم، په هغې ورځ چې خبره شوم د کبابيانو په سړک ستا مخې ته چاودنه وشوه نو خدای ته په سجده پرېوتم او تر ډېرو مي دا دعا کوله چې الله تعالی دې تا په خپل حفظ او امان کې وساتي، د همدې دينداري مور لمسۍ راته ليکلي وو چې زه د خپل پلار د شهادت په وخت کې لا نه وم پيدا شوې، اوس مي ټول قرآن حفظ کړی، ډېر ځلې دا آرمان کوم چې کاش هلك وی او اوس مي ټوپك په لاس کې وي او ستا پهره داري مي کولی!!

۱۷. دا خبره هم کېږي چې د حکمتيار صاحب ډېر کتابونه نشر شول، د ستيکول يو کتاب، د پوسټ وار او نور بې شمېره کتابونه او د پاکستان د ځينو مامورينو کتابونه، په ځينو کې ويل شوي چې تاسو څه کړي نو هغه د امريکا او د سي آی اې کار وو، زما يوه پوښتنه دا ده چې امريکا هغه وخت هم ستاسو په قول د دين او اسلام دښمنه وه، د فلسطين په هکله د دوی دريځ هم هغسې وو، پوښتنه مي دا ده چې تاسو هغه وخت ولې د امريکايانو ملګرتيا او ملاتړ وکړ؟ تاسو څه فکر کوئ د شوروي په ماتولو کې چې تاسو او مجاهدينو کوم رول ادا کړ او د هغه په نتيجه کې نن له امريکا نه يوازنی سوپر پاور جوړ شوی، آيا تاسو خپل دا کار يوه غلطي نه ګڼئ؟ دوهمه پوښتنه دا ده چې تاسو د دې دين دښمنه ځواك ډالرې، مرستې او وسلې ولې قبولې کړې؟ او د شوروي اتحاد په ضد مو يو ځای مبارزه ولې وکړه؟

ځواب: د پوښتنې د لومړۍ برخې په اړه مي عرض دا دی چې موږ د روس او امريکا تر منځ په جنګ کې د امريکا مرسته او ملګرتيا نه ده کړې، داسې نه وه چې امريکا او روسيه د نړۍ په کوم ګوټ کې جنګېدل او موږ ئې مرستې ته ورغلي يو، خبره د دې عکس ده، موږ د کمونستانو په ضد جهاد پيل کړ، کله چې کمونستان له ماتې سره مخامخ شول او موږ په دې وتوانېدو چې اکثر ولايات آزاد کړو، کابل تر محاصرې لاندې ونيسو او د کابل د نيولو لپاره وروستی ګام اوچت کړو، روسانو په افغانستان تېری وکړ، د تېرې په مهال د امريکا د هغه وخت جمهور رئيس کارټر اعلان وکړ چې روسان له دې نه د مخکې تللو هڅه وکړي نو امريکا به ئې تحمل

نه کړي، د کارټر د وينا معنی دا وه چې د افغانستان پر نيولو اعتراض نه لري خو که روسي فوځونه تر دې مخکې ولاړ شي نو امريکا به ئې تحمل نه کړي او تاسو ته معلومه ده چې د کارټر دا خبره هم هسې تش او بې بنسټه ګوابس وو ، امريکا په ويتنام کې ماتې خوړلې وه، په هېڅ ځای کې ئې له شوروي اتحاد سره د بيا مخامخېدو جرأت نه درلود ، ما ته له کابل نه زمونږ پلوي افسرانو احوال لېږلی وو چې مونږ د وروستي ګوزار لپاره تيار يو خو معلومات مو دا دی چې روسانو په اوزبکستان کې ډېر فوځونه ځای په ځای کړي، ښايي تېری وکړي، که ممکن وي تاسو له امريکايانو نه پوښتنه وکړئ چې په دې هکله د دوی معلومات څنګه دی او که مسکو تېری وکړي د دوی غبرګون به څه وي؟ ما د حزب د سياسي چارو يوه مسئول ته وظيفه ورکړه چې له امريکايانو نه پوښتنه وکړي، هغه په پښتور کې د امريکا له قونصل سره خبري وکړي، هغه ورته وويل: زه له واشنګټن نه پوښتنه کوم او تاسو ته ځواب درکوم، څو ورځې وروسته د واشنګټن ځواب دا وو: مونږ ګمان نه کوو چې روسان به پر افغانستان تېری وکړي، داسې معلومات مو نه دي ترلاسه کړي چې وښيي مسکو د تېري لپاره ځان چمتو کوي، که احياناً دا کار وشو نو مونږ به دوه کاره کوو: له مسکو سره د سالټ ټو د مذاکراتو لړۍ به متوقف کوو او پر روسانو به د غلې مرستې بندوو!! د دې ځواب معنی کاملاً څرګنده وه او هغه دا چې امريکا هم د مسکو له اقداماتو بې خبره وه او هم د روسانو په خلاف د څه کولو په موقعيت کې نه وه. مونږ مقاومت ته دوام ورکړ، هيڅا دا ګمان نه کاوو چې افغانان به د شوروي اتحاد په ضد مقاومت وکړی شي، خو کله چې نړيوالو ولېدل چې افغانان لګيا دي مقاومت کوي، يرغلګرو ځواکونو ته تلفات اړوي، سور فوځ د مقاومت له ځپلو عاجز شوی، په دغه وخت کې امريکايانو د افغانستان له مسئلې سره علاقه وښوده، لومړی ئې په پټه د پاکستان له لاري مرستې پيل کړې، ورو ورو ئې جرأت زيات شو او څه موده وروسته ئې په ډاګه له مقاومت نه دفاع وکړه، اوس تاسو مونږ ته ووايئ چې مونږ د شوروي اتحاد په ختمولو کې د امريکا مرسته کړې او که امريکا د کمونيزم په ضد جګړې کې د افغانانو له جهاد نه ګټه پورته کړې؟ دا نه زمونږ اشتباه وه نه د امريکايانو زيرکتيا، دا د مسکو سفاهت وو چې پر

افغانستان ئې برید وکړ!

تاسو ته معلومه ده چې ما له ریګان سره په داسې حال کې له ملاقات نه ډډه وکړه چې د پاکستان جمهور رئیس ضیاء الحق په ډېر تأکید او ټینګار سره د هغه غوښتنه کوله، ریګان خپله لور د یوه پلاوې په مشرۍ راولېږله او ما ته ئې سبا په لسو بجو په سپینې مانۍ کې له ریګان سره د لیدو بلنه راکړه، خو ما د دې لپاره دا بلنه ونه منله چې نړیوالو مخصوصاً مسلمانانو ته دا ثابته کړم چې د افغانستان جهاد د روس او امریکا جنګ نه بلکې د اسلام او کمونیزم تر منځ جنګ دی، د دې جنګ واګې د واشنګټن په لاس کې نه بلکې په خپله د افغانانو په لاس کې دي!!

تېر تاریخ خو پرېږده، دا اوس چې مونږ له امریکایانو سره جنګېږو، آیا دا کافي نه ده چې هر مخالف په دې خبرې قانع کړي چې مونږ پرون هم د اسلام لپاره جنګېدلو او نن هم، پرون د نړۍ ډېرو ملکونو زمونږ ملاتړ کاوو خو نن د نړۍ هیڅ هېواد زمونږ د حمایت جرأت نه لري، حتی زمونږ ګاونډیان، د ایران او پاکستان په شمول، له امریکایانو سره ملګري شوي او زمونږ مخالفت کوي. که دا نن روسیه یا د نړۍ کوم بل هېواد د افغان مجاهدینو ملا تړ وکړي، که څه هم امکان ئې ضعیف دی او مونږ له هیڅا دا توقع نه لرو، آیا دا به د مجاهدینو غلطي وي؟ آیا په دې سره مجاهدین ملامتولی شو؟

د پوښتنې د دوهمې برخې په اړه مي عرض دا دئ چې ما په خپل ټول سیاسي ژوند کې له امریکایانو سره هیڅ راکړه ورکړه نه ده کړې، په وار وار ئې د مرستو وړاندیز کړي خو ما منفي ځواب ورکړی، تاسو کولی شئ د امریکا له نوي دفاع وزیر نه چې یو وخت د سي آی اې مشر وو، پوښتنه وکړئ چې د حزب اسلامي په اړه څه وایي، هغه څو کاله مخکې د یوې مرکې په ترڅ کې دې پوښتنې ته چې تاسو ولې د حزب اسلامي په څېر د یوه خطرناك رادیکال حزب مرسته وکړه، داسې ځواب ورکړ: د افغانانو له مقاومت سره چې کومې مرستې کېدې، دا پاکستان ته سپارل کېدې، پاکستان ویل: مونږ پرېږدئ چې د هغه چا مرسته وکړو چې په مقاومت کې اغېزمنه او مؤثره وڼه لري، کومې ډلې چې تاسو پرې تأکید کوئ کمزورې دي او د وسلو د استعمال لپاره افراد نه لري، کومې وسلې چې ترلاسه

کوي په پاکستان کي ئې خرڅوي، په هغه وخت کي موږ ته د مقاومت دوام مهم وو، خو اوس موږ پرېکړه کړې ده چې حزب اسلامي ختم کړو!!

۱۸. يوه علمي پوښتنه کول غواړم: الله تعالی په قرآن کي دا وعده کړې ده چې د جهاد په نتيجه کي به امن راځي او خلکو ته به سوکالي او خوشحالي ورپه برخه کېږي، خو موږ عملاً وليدل چې تاسو د روس په خلاف جهاد وکړ خو له هغه وروسته خپل منځي جګړې د مسلمانانو په برخه شوې نه امن راغی او نه خوشحالي راغله، افغانستان لوټې لوټې شو، تاسو په دې هکله څه وايئ؟ يقيناً چې داسي خو نه ده چې نعوذ بالله د خدای وعده د جهاد په باره کي دروغ وه، نو آيا ستاسو د جهاد په فلسفې کي څه غلطي نه وه؟

ځواب: د الله تعالی ټولي وعدې رښتونې دي، له مجاهدينو سره ئې وعدې هم رښتونې دي او تل ئې ثابته کړې ده چې په خپلو وعدو وفا کوي، آيا د افغان جهاد بريا او د شوروي اتحاد په څېر يوه وحشي او مغرور ځواک ته ماتې او د هغې هيبتناکي امپراطوری زوال کافي نه ده چې ووايو: الله تعالی خپله وعده رښتونې کړه؟ کوم تغيرات چې په نړيواله کچه د دې جهاد په نتيجه کي راغلل، د کمونيزم ټغر ټول شو، د مرکزي آسيا او شرقي اروپا هېوادونه آزاد شول، اسلام د يوه داسي برلاسي دين په توګه ميدان ته راووت چې نن د نړۍ ټول کفري ځواکونه د هغه په خلاف متحد شوي، کومه تبديلي چې په افغان ولس کي راغلې دا له نورو لارو نه په سلو کلونو کي هم نه شوی راتلی، کومه بيداري چې د دغه جهاد په نتيجه کي په ټول اسلامي امت کي راپيدا شوه له بلي هيڅ لاري ممکن نه وه، د دې په اهميت هغه وخت ښه پوهېدی شو چې د اسلامي امت ننی حالت له دېرشو کلونو مخکي حالت سره مقايسه کړو. ما ته د عراقيانو ننی مقاومت د افغان مجاهدينو د مقاومت اغېز ښکاري، زه د نيويارک او واشنګټن عمليات هم د افغان جهاد نتايج ګڼم، زه باور لرم چې دې جهاد هومره ستر ستر نتايج درلودل چې شمارل ئې ګران دي.

دې ته مو بايد پام وي چې دا وعدې کله له افرادو سره وي او کله له قومونو او ملتونو سره، په جهاد کي ځوک په شهادت ورسېږي، ځوک زخميان شي، لاس پښې

ئې قطع شي، له سترګو محروم شي، ستونزي او کړاوونه وګالي، د دنيا له ډېرو نعمتونو محروم شي، خو د همدغو قربانيو په سبب الله تعالى په مليونونو خلك وژغوري او سوکالي ئې په برخه کړي، يو نسل قرباني ورکړي او راتلونکى نسل ترې ګټه واخلي، چا چې اسلام تر مور پورې راورساوو له مدينې نه تر دې ځايه د دې اوږدې لار لوښت لوښت د دوى په وينو سره شوه، خو د همدغو قربانيو په وجه اسلام تر هند او چين پورې ورسېدو او په سلګونو مليونه انسانان له ظلم، جهل، شرك او فساد نه وژغورل شول او نړۍ لس پېړۍ مسلمانانو پر هند حکومت کاوو، آيا دا کار له جهاد نه پرته له بلې لارې ممکن وو؟ آيا دا نه ښيي چې له مجاهدينو سره د الله تعالى وعدې ريښتونې دي؟ زه په دې کلك باور لرم چې که افغان جهاد نه وى نو نن به په عراق کې هم جهاد نه وو!! او که نن امريکايان له افغانستان او عراق نه ووځي نو نه يوازې په دې دواړو هېوادو کې به اسلامي حکومتونه جوړېږي بلکې په ډېرو نورو هېوادونو کې به هم ژوره تبديلي راځي.

۱۹. زياتره ديني مفکرين دا خبره کوي چې کله مسلح جهاد کېږي نو د هغه لپاره د مسلمانانو يو حکومت په کار دى او يوه فرد، ډلې او ګروپ ته دا اختيار نه شته چې هغه دې د ځان له لورې د جهاد اعلان وکړي، تر څو چې اسلامي رياست نه وي جوړ شوى، دوى دا دليل وړاندې کوي چې کله پيغمبر عليه السلام په مکه کې وو نو هغه توره نه وه رااخيستې خو کله چې ئې په مدينې کې رياست قايم کړ نو له هغه وروسته ئې د تورې جهاد شروع کړ؟

ځواب: دا د سرکاري مفتيانو سرکاري فتوى ده، هيڅ علمي بنسټ نه لري او هيڅ په دين پوه عالم به دا غلطه خبره له خولې ونه باسي، رياست جوړول خو د اسلامي جهاد هدف او مقصد دى، نه دا چې لومړى به حکومت جوړېږي او بيا به دا حکومت د جهاد اعلان کوي!! جهاد خو د دې لپاره فرض شوى چې په دې سره غيراسلامي نظام رانسکور کړى شي او پرځاى ئې اسلامي حکومت قائم شي. نه خو غيراسلامي حکومتونه په خپله رانسکورېږي او نه اسلامي حکومت له جهاد نه پرته له بلې لارې قائمېدى شي، څوك چې دا غلطه او بابيزه خبره کوي او د جهاد د اعلان لپاره د حکومت شته والى شرط ګڼي، هغه دې ووايي چې پيغمبر عليه

السلام ولې په داسي حال کي جهاد پيل کړ چې په حجاز باندي د قريشو واکمني وه، دی له پايتخت (مکي) نه د مدينې يوه ووړ کلي ته مهاجر شوی وو ، هلته ئې نه حکومت وو او نه فوځ!! دې جنابانو ته وايو: آيا د روسانو په ضد به د جهاد اعلان ببرک کارمل کولو ؟!! آيا په فلسطين کي به د جهاد اعلان شارون کوي، په کشمېر کي من موهن سينګ ، په چيچين کي پوتين او اوس په افغانستان کي جنرال ډيويډ بارنو يا کرزی!!

د قرآن په هيڅ آيت کي نه صراحتاً دا راغلي او نه تلويحاً او اشارتاً دا موندلی شو چې د (جهاد اعلان) به د حکومت او رياست لخوا کېږي.

په ټول قرآن کي نه د "حکومت" او "رياست" لفظ راغلی او نه دا خبره چې د جهاد اعلان به د حکومت، رياست، خلافت او امارت يا حاکم، رئيس، خليفه او امير لخوا کېږي.

د پيغمبر عليه السلام په احاديثو کي هم دا نه شو موندلی چې د جهاد د اعلان لپاره ئې د "حکومت" او "رياست" شته والی ضروري ګڼلی وي او دا په کي ويل شوي وي چې جهاد يوازي په هغه صورت کي جائز دی چې "حکومت" او "رياست" ئې حکم صادر کړي.

څوک چې له قرآن او حديث نه ډېر لږ معلومات هم ولري په دې پوهېږي چې نه په قرآن کي د جهاد د اعلان لپاره د (حاکم) او (رئيس) يا (حکومت) او (رياست) شرط لګول شوی او نه په احاديثو کي. که څوک ووايي چې له جهاد نه مخکې جماعت ضروري دی، نو دا خبره يقيناً چې صحيح ده، خو که څوک ووايي چې د جهاد اعلان به د يوه برحال حکومت لخوا کېږي، نو دا خوشې بې بنسټه خبره ده، دا له دين نه د يوه بې خبره سرکاري مفتي خبره کېدې شي خو د يوه واقعي عالم فتوی نه شي کېدی.

د پيغمبر عليه السلام له قول او فعل نه دا معلومېږي چې د جهاد د پيل لپاره دوو اساسي شيانو ته ضرورت دی: (جماعت يعني حزب او ډله) او (مهجر يعني د هجرت ځای)، پيغمبر عليه السلام فرمايي:

آمركم بخمس الله أمرني بهن بالجماعة والسمع والطاعة والهجرة والجهاد فی

سبيل الله، فإنه من خرج من الجماعة قيد شبر فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه، إلاّ أن يرجع، ومن دعا بدعوى الجاهلية فهو من جثاء جهنم، قالوا: يا رسول الله وإن صام وإن صلى؟ قال: وإن صام وإن صلى وزعم أنه مسلم:

په پنځو هغو شيانو تاسو ته امر کوم چې الله تعالى ماته د هغه امر کړی: په جماعت، سمع، اطاعت، هجرت او جهاد فی سبيل الله او څوك چې د يوې لوښت په اندازه له جماعت نه لرې شو نو هغه د اسلام کړی له خپلې غاړې وايستله (له اسلام نه ووت) مگر دا چې بېرته راوګرځي او چا چې د جاهليت شعارونو ته بلنه ورکړه هغه به د دوزخ خس شي، خلکو وويل: يا رسول الله! که څه هم روژه ئې نيولې وي او لمونځ ئې کړی وي؟ وئې ويل: که څه هم روژه ئې نيولې وي او لمونځ ئې کړی وي او په ځان ئې دا ګمان کړی وي چې مسلمان دی.

له دې مبارك حديث نه په څرګنده توګه معلومېږي چې له جهاد نه مخکې بايد جماعت جوړ شي او بيا د حاکم نظام له سلطې نه د وتلو په خاطر هجرت وشي او بيا مسلحانه مزاحمت پيل شي. پيغمبر عليه السلام په مکي دور کي جماعت جوړ کړ او مدينې ته له هجرت سره سم ئې د قريشو په ضد مسلحانه مزاحمت پيل کړ.

بايد دا خبره په خيال کي وساتو چې دغه پنځه کارونه پر مسلمانانو واجب دي، په دې مأمور شوي چې جماعت به جوړوي، داسي جماعت چې په سمع او اطاعت ولاړ وي، بيا به د حاکم سياسي نظام له سلطې نه د وتلو لاري لټوي، د ضرورت په صورت کي به هجرت کوي او بيا به د همدې نظام د رانسکورولو لپاره وسلې ته لاس کوي.

د جهاد اعلان هغه څوك په حکومت پورې تړي چې يا د حکومت نوکر وي، يا د جهاد مخالف وي او يا د جهاد اراده او همت نه لري، داسي فتوی تل سرکاري مفتيان ورکوي، هيڅ داسي غيرسرکاري عالم نه شې موندلی چې په قرآن او حديث پوه وي او هغه دې جهاد په حکومتونو مخصوصاً موجوده مفسدو او غيراسلامي حکومتونو پورې مربوط کړي. که لږ دقت وکړئ او د دا راز مفتيانو پټې اړيکي وڅيړئ حتماً به درته معلومه شي چې دا کسان د اسلام او جهاد د مخالفينو له خوا استخدام شوي، انګرېزانو په اسلامي نړۍ د خپلې سلطې په دوران کي داسي ډېر

مفتیان استخدام کړي وو ، اوس غربي مؤسسې په ټول توان طاقت د دې هڅه کوي چې د جهاد مفهوم د اسلامي امت له ذهنه وباسي، د هجرت، جهاد ، شهادت ، اسلامي خلافت، الفاظ د اسلامي هېوادونو له تعلیمي نصاب نه خارج کړي، امریکایانو په افغانستان او عراق کي همدا کار وکړ، له پاکستان او سعودي نه ئې همدا وغوښتل چې نه یوازي جهادي مفاهیم له نصاب نه وباسي بلکي قرآني آیات هم وباسي.

۲۰. ستاسو په ژوند کي ببلې ببلې مرحلې راغلې، ډېر وخت مو په غرونو او رغونو کي، لومړی د شوروي په ضد مبارزه کي او بیا اوس د امریکا خلاف مبارزه کي او په منځ کي د خپل منځیو جګړو په دوران کي، یوې خوا ته مو ډېر وخت په غرونو رغونو کي تېر کړي او بلي خوا ته یو وخت د افغانستان صدراعظم شوئ، د پاکستان په قصرونو کي کښېنستئ، د ایران او سعودي او د نړۍ د نورو ملکونو په قصرونو کي، ما ته ووایئ چې د غرونو او سنګرونو له ژوند نه زیات خوند اخلئ او که د قصرونو؟

ځواب: ما یو وخت ستا دغه پوښتنه له خپلو ماشومانو وکړه، هغوی راته وویل: تر ټولو زیات خوند مو له هغو ورځو اخیستی چې له تا سره په سپینې شګې کي اوسېدو!! او ما ورته وویل چې زما د ژوند تر ټولو خوندورې شېبې هغه وي چې په یوه سنګر کي پروت وم!! که زه شهید شوم نو په همغه ځای کي مي دفن کړئ چې په کي شهید شم او که په خپل طبیعي مرګ ومرم نو ما د سپینې شګې په دغه سنګر کي دفن کړئ چې د څو سختو جنګونو په دوران کي مي دلته څه وخت تېر کړی!!

۲۱. انجنیر صاحب آخري پوښتنه: اوس په لکونو او کروړونو پښتانه تاسو اوري او ویني، د دغو پښتنو په نامه، په خاصه توګه د افغانستان د پښتنو په نامه ستاسو پیغام څه دی؟

ځواب: پښتون یو خدای پال او غیرتی قوم دی، د انګرېزانو، روسانو او اوس د امریکایانو په ضد جهاد کي ئې ډېره لویه ونډه وه، ایمان ئې، همت ئې، د قربانۍ جذبه ئې، توره ئې، په کړاوونو کي صبر او استقامت ئې د ډېرې ډېرې ستاینې وړ

دی، خو دوه ستر ستر عیبونه لري:

۱- ساده دي او ژر دوکه کېږي، تل ټګمارو مشرانو د دوی له صداقت او سپین زړه نه استفاده کړي ده، کله ئې په یوه دښمن خرڅ کړي او کله په بل، انګرېزان ئې له خپل ملك نه وایستل خو د همدغه انګرېز غلامان ئې په مشرۍ قبول کړل. د روسانو په ضد د مقاومت په دوران کي داسي تش په نامه مشران هم وو چي د روسانو ملګرتیا ئې کوله خو همدغو پښتنو د دې په ځای چي د دوی تور مخ ته خاورې وروشیندي دوی ئې د مشرانو په توګه منل، نن هم داسي کسان شته چي ځان ته د پښتنو مشران وایي خو د هغو امریکایانو ملاتړ کوي چي هر ورځ په سلهاوو پښتانه په خپلو وینو کي رغړوي.

۲- له یووالي محروم دي، په قبېلو قبېلو وېشل شوي، په یوه واحد مشرتابه د راټولیدو اهلیت ئې کمزوری دی، د همدې لپاره له حکومت کولو محروم شوي او تل ئې د نورو تر واکمنۍ لاندي ژوند کړی.

زما هیله دا ده چي پښتانه د دغو عیبونو علاج وکړي،

د افغانستان ټولو قومونو ته مي پیغام دا دی چي یو بل ته د وروړۍ لاس ورکړي، افغانستان خپل ګډ کور وګڼي، هغه پردي پال او ملت پلورونکي له خپلو لیکو وباسي چي په دوی کي اختلاف راولاړوي او یو د بل په خلاف جنګوي، په ګډه په جهاد کي برخه واخلي، خپل هېواد آزاد کړي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي داسي حکومت جوړ کړي چي نه د پردیو په خدمت کي وي او نه یوه قوم ته په بل ترجیح ورکړي، له الله تعالی وېره لري او په خپل ولس زړه سوی او ترحم.

اجازه راکړئ د اسلامي ملکونو مشرانو ته هم له دې لاري دا پیغام ولېږم چي امریکا ستاسو لپاره همغه څه په زړه کي لري چي له صدام حسین سره ئې وکړل، ډېره عجیبه ده که د اسلامي هېوادونو مشران په دې هم نه پوهېږي چي امریکا د دوی په خلاف څه اراده لري!! په داسي حال کي چي د واشنګټن چارواکي په ډېر صراحت او غرور سره وایي چي مونږ په نورو هېوادونو کي په ځانګړې توګه په منځني ختیځ کي هم د عراق او افغانستان په څېر دیموکراسي راولو، متأسفانه

چي زمونږ ناپوه او بې همته چارواکي د دې خبرو په معنی ځان نه پوهوي!!
والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

عراقي مجاهدينو ته

وَ الَّذِينَ جَهَدُوا فِينَا لَنهْدِيَنهُمْ سبُلَنَا وَ إِنّ اللّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

زما د ايمان او عقيدې ورونو ، عراقي مجاهدينو!

سلام پر تاسو او ستاسو پر قوي ايمان او پرتمين جهاد. ستاسو لوړ همت او کلك عزم ته غرونه سر ټيټوي، ستاسو لاسونه د ښکلولو دي، تاسو د مسلمانانو سر اوچت کړ، په دوی کي مو نوې ولولې او نوي اميدونه راولاړ کړل، دوی ته مو وښوده چي څوك د ايمان په وسلې سنبال وي، په خالي لاس هم د لويو او مجهزو ځواکونو مقابله کولی شي، د عراق او افغانستان پېښو دا ثابته کړه چي د اسلامي ملکونو فوځونه د بهرني يرغل په وړاندي د مقاومت توان نه لري، اکثر ئې د استعمار پاتې شوني دي او د خپلو ولسونو د ځپلو لپاره جوړ شوي، د عراق ټول فوځ هغه کار ونشو کړی چي د فلوجې څو مجاهدينو په څو اونيو کي وکړ، افغان فوځ روسانو ته تسليم شو او دا دی د پاکستان فوځ د امريکايانو تر قومندې لاندي له خپل ولس سره جنګېږي.

زما ورونو! تاسو د خپل جد ابراهيم خليل الله سنت راژوندی کړ، هغه هم دغلته، د دجلې او فرات خوا ته، په ځوانۍ کي او يوازي له يوه تبر سره د نمرودیانو معبودان رانسکور کړل او د منجنيق له سر نه د اور کندي ته د لوېدو په وخت کي ئې ويل: حسبنا الله و نعم الوکيل، نعم المولی و نعم النصير. دا همغه کار وو چي ستاسو شهيد ورور محمد عطاء او د ده سرتېرو په خدای مينو ملګرو وکړ، دوی

هم د زمانې د نمرود بتان، په نیویارك او واشنګټن کي رانسکور کړل. دا بتان هم د ځینو لپاره معبود او د ځینو لپاره له خلکو د څه شکولو او په غلامۍ کي د بې وزلو د ساتلو وسیله وو ، همغسي لکه د نمرود بتان، ناپوهانو ته معبود او واکمنانو ته د عوامو د غولولو او پر دوی د حکومت کولو ذریعه. که دا ستر تاریخي کار (چې په تاریخ کي ئې بېلګه نه شو موندلی) د قرآن له نزول نه مخکي شوی وی، خدای خبر چې په قرآن کي به ئې په کومو عبرتناکو الفاظو یادونه شوې وه، په هغه قرآن کي چې د ابراهیم علیه السلام د بت ماتولو او له حاکم کفري نظام نه د اصحاب کهف د سرغړاوي قصې رااخلي.

مجاهدو ورونو!

زما انتظار دا وو چې الله تعالی به زما ولس ته د شوروي له ماتولو وروسته د امریکا د ماتولو شرف او افتخار هم ورپه برخه کړي، دا ځکه چې الله تعالی د زمانې ډېر لوی او مغرور ځواکونه، د خپل غرور او مستۍ په اوج کي، زما د هېواد درو ته راوستي او دلته ئې د دوی غرور مات کړی او له همدې ځایه ئې زوال پیل شوی. د سکندر اعظم، چنګیز، انګرېز او شورویانو ماتې او زوال له دغو سردرو نه شروع شوی، ډېرو دلته خپل سرونه خوړلي او دلته ئې ژامي ماتې شوې. پر افغانستان باندي د صلیبي ځواکونو یرغل او د مجاهدینو د مقاومت پیل مي د دې انتظار د تحقق مقدمه ګڼله، پر عراق د دغو ځواکونو برید او هلته ستاسو په لاس د مقاومت پیل او پر اشغالګرانو ستاسو زړه ورو او پر له پسې بریدونو لا ډېر مطمئن کړم او په دې مي باور مزید تقویه شو چې إن شاء الله د امریکا د زوال نېټه رانږدې شوې، اسلامي امت خپل اصل ته راګرځېدلی، د خپل دین او عزت لپاره قربانۍ ته چمتو شوی، عزت او آزادۍ ته د رسېدو لپاره ئې د جهاد لار غوره کړې، الله به د دوی مرسته کوي او پر دښمن به بری ورکوي، دا د الله قطعي او رښتونې وعده ده، الله د مجاهدینو د بري ضامن او ذمه وار دی. باید ډاډه او مطمئن وو چې صلیبي اشغالګران به له افغانستان او عراق نه وځي او د شوروي په برخلیك به اخته کېږي.

زما مجاهدو عراقي ورونو!

د نړۍ ټول غيرتي مسلمانان ستاسو پر مقاومت ويارې او ستاسو د بريا لپاره دعا کوي، د نړۍ ټول مظلومان د امريکائي استعمار له شر نه د نجات لپاره په عراق او افغانستان کي د امريکايانو ماتې ته سترګې په لاره دي. د نيويارك او واشنګټن له پېښو نه وروسته تر اوسه امريکايانو داسي ګوزارونه خوړلي چې جبران ئې ورته په هيڅ صورت او هيڅ بيه ممکن نه دی، نه خپل بايللی کاذب عزت او رعب بيا اعاده کولی شي، نه خپل تجارتي او اقتصادي تاوانونه جبرانولی شي او نه د روانو جګړو مالي او ځاني تلفات او لګښتونه تر اوږدې مودې تحمل کولی شي. تاسو ته معلومه ده چې د ۱۱ستمبر نه تراوسه په ټېرو دريو کلونو کي د امريکايانو مالي تاوانونه او جنګي لګښتونه د ويتنام د شل کلنې جګړې په پرتله څو برابره دی، که هغه ئې ونشو زغملی، دا خو په هيڅ صورت کي نه شي زغملی، لږ نور صبر په کار دی، تر وروستي بري پورې لنډ مزل پاتې دی. له دښمن سره د ذليلو منافقينو ملګرتيا مو مشوش او پريشانه نه کړي، دا د هر اسلامي مقاومت د ستونزو او ابتلاءاتو يوه طبيعي برخه ده، لايحزُنك الّذينَ يُسرِعُونَ فی الْكُفْرِ مِنَ الّذينَ قَالُوا ءَامَنّا بِأفْوَهِهِمْ وَ لَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ .

مه د دوی پروا کوئ او مه ځان وربانديِ مصروفوئ، ټوله توجه او پام مو بايد د اصلي دښمن په لوري وي. د اصلي دښمن له ايستلو نه وروسته به له دوی سره خپل حساب تصفيه کوو.

مورږ هم ايادِ علاوي او سيستاني لرو، کاش دوی د خپلو افغاني ملګرو له بدو پايلو نه پند او عبرت اخيستی وی، که ستاسو سيستاني د (علاج) لپاره لندن ته ښول کېږي او هلته له (معالجی) وروسته له (کلك هوډ) او (نوي عزم) سره بغداد ته راانتقالېږي او شيعه له هر راز مقاومت نه اجتناب ته هڅوي او همدا کار د شيعه مذهب حکم، غوښتنه او د شيعه ګانو په مصلحت ګڼي او د نجف شيعه مقاومت کوونکي دې ته راضي کوي چې خپلې وسلې امريکايانو ته تسليم کړي او پر نجف او کربلا د صليبي ځواکونو سلطه ومني او پرېږدي چې امريکايان او انګيريزان سنيان ورته وځپي او قدرت دوی ته په لاس ورکړي، زمورږ سيستاني ئې هم په لندن کي له (معالجې) وروسته د مسکو له لاري هېواد ته ولېږو، هغه هم امريکايانو ته

وويل: مورِ ستاسو ځمکنی فوځ یو، په غرني افغانستان کي د جنګ په رموزو پوهېږو، په غرونو کي ئې بلد یو، خپله بمباریِ تنده کړئ، مزید قوي بمونه وکاروئ او د مخکي تګ لپاره مورِ ته لار پرانیزئ. خو دا دی ګورئ چي له هغوی سره ئې څه وکړل، د بې ګټې او له کاره لوبدلې پرزې په څېر ئې لري وغورځول. له عراقي منافقینو سره به هم همداسي کېږي، که ستاسو (سپاه بدر) خپله وسله تسلیم کړه او فلوجې، رمادي او موصل ته د امریکایانو تر قومندې لاندي جنګ ته ولاړل، دې ته ورته سپاه زمورِ په هېواد کي هم امریکایانو ته له خپلو وسلو سره تسلیم او د دوی تر قومندې لاندي کنر، پکتیکا او کندهار ته د جنګ لپاره ولاړل. ستاسو په هېواد کي دا د انتخاباتو، اساسي قانون، پارلمان او خونړیِ دیموکراسي لوبه هماغه ده چي په افغانستان کي ئې بله بېلګه ګورئ، د امریکایانو خونړیِ دیموکراسي د جنرالانو په لاس او د هېوادونو له اشغال نه وروسته راځي، لومړی هېوادونه نیسي، لاس پوځي زعماء وربانديِ مسلط کوي، بیا ورته انتخابات کوي، هغه هم د اپاچي هلیکوپترو تر وزر لاندي، داسي چي نه په کي سیاسي احزاب شته او نه انتخاباتي مبارزه، د کاندیدانو نومونه او د رأی اچونې ځایونه له رأی اچولو نه فقط څو ګنټې مخکي اعلانېږي، امنیت ئې څو لکه بهرني فوځیان ساتي، هلته به هم د انتخاباتو نتیجه همغسي وي لکه په افغانستان کي، په دروغو به د رأی اچوونکو شمېر دوه برابره زیات اعلانوي او دا به د دیموکراسي ستر بری ګڼي، همغسي لکه د عراق د اتمي او کیمیاوي وسایلو په اړه چي ئې ښکرور دروغ وویل، خپل ولس او ډېر حکومتونه ئې وغلول او په جګړې کي ئې رابنکیل کړل، هلته به هم د ټبلو د کومي امریکائي کمپنیِ یو عراقي مأمور د انتخاباتو ګټونکی اعلانېږي، دلته کرزی د یونیکال د کمپنیِ یو پخوانی وړوکی مأمور، په بن کي جمهور رئیس شو او بیا ئې د آزادیِ د اتل مډالونه ترلاسه کړل او ورپسې دا دی منتخب جمهور رئیس شو اوپه دې سره د امریکائي دیموکراسیِ پلیتي وني خپله زهرجنه مېوه ورکړه، پر افغانانو ئې هغه کسان مسلط کړل چي د امریکا په کابارو کي ستر شوي، نه مذهب لري، نه اخلاق او نه غیرت، کمال ئې دا دی چي په انګرېزي خبري کولی شي او نیکټائي او د لاس خولې خوځول ئې د امریکایانو په

څېر دي. دا مسخره ډرامه به په بغداد کي هم تکرارېږي، ډرامه يوه ده، لوبغاړي ئې ورته څېړي، جوړوونکی او چلوونکی ئې يو، يوازي نندارتون اوستيجونه ئې دوه، کابل او بغداد.

دوی ګمان کولو چې په افغانستان او عراق کي به ئې خلك د ګلانو په ګډيو استقبال کړي، د دوی د ټانکونو په قطارونو به د ګلانو پاڼې شيندي او د دوی د فوځيانو په غاړه کي به د ګلانو امبلونه اچوي، خو داسي ونه شول، په سرو مرميو او چاودنو استقبال شول، په افغانستان کي ئې په دريو کلونو کي ۱۷۰۰او په عراق کي ئې په دوو کلونو کي يولس زره څلور سوه فوځيان مړه او ژوبل شول، دوی غواړي دا سپکاوی په انتخاباتو جبران کړي او نړۍ والو او خپل ولس ته ووايي: دا دی په افغانستان او عراق کي ديموکراسي راغله او مورِ خپل هدف ته ورسېدو ، ګمان کوي چې په دې سره که هوشيار خلك نه شي دوکه کولی نو بې عقله خو به دوکه کړي، په دنيا کي د بې عقلو شمېر هم کم نه دی!! راځئ دوی ته په ګډه يوه خبره وکړو: د دې ديموکراسۍ او د خپلو ديموکراتو جاسوسانو احوال هلته واخلئ چې تاسو له افغانستان او عراق نه ووځئ، فانتظروا انا معکم منتظرون.

زړه ورو عراقيانو!

خپل رب ځان ته کافي وګڼئ، کومه لار چې تاسو غوره کړې همدا او يوازي همدا آزادۍ او خپلواکۍ ته د رسېدو لار وګڼئ، ګاونډيو ته طمع مه کوئ، دوی به له تاسو سره همغه څه کوي چې له مورِ سره ئې وکړل، دا يو تصادف مه ګڼئ چې د عراق انتخابات په همغه نيټه ترسره کېږي چې په ايران کي د غدير خم او د ايراني انقلاب د بري ورځ لمانځل کېږي!! دا د ډېرو پټو اسرارو غمازي کوي، انګرېزان غواړي د اقليت او اکثريت تر منځ د جګړو اور بل کړي او شيعه له سنيانو سره وجنګوي. په افغانستان کي ئې هم همداسي وکړل، امريکايانو بغداد او کابل يوازي په خپل زور ځواك سره نه دی نيولی، که د دغو ګاونډيو او د دوی د منافقو او ايمان پلورونکو چارواکو مرسته نه وی، نه ئې کابل نيولی شو او نه بغداد ، دوی اډې ورکړې، دوی خپلې لاس پوڅې ډلې دې ته اړ کړې چې د يرغلګرانو ملګرتيا وکړي او د دوی تر قومندې لاندې له خپل ولس سره وجنګېږي، همدا دوی دي چې

مسلمانان نيسي او لاس تړلي ئې امريکايانو ته سپاري، همدا دوی دي چې د دې خبري په کولو د شرم او خجالت احساس نه کوي چې د تروريزم په ضد جنګ کي د امريکا تر قيادت لاندي برخه اخلو!! هر څوك ښه پوهېږي چې د تروريزم تر نامه لاندي روان جنګ که دا د فلسطين، عراق، افغانستان، کشمېر او چيچين جنګونه دی او که د الجزائر، تايلند ، فلپين، وزيرستان او د نړۍ په ګڼ شمېر نورو سيمو کي جنګونه، دا ټول له اسلام او مسلمانانو سره له جنګ نه پرته بل هيڅ څه نه دي. امريکا د هر هغه جنګ ملاتړ کوي چې د اسلام په ضد وي او په هغه کي د مسلمان وينه توی شي، که دا د کمونست په لاس وي، يا د هندو او بودايي په لاس او يا د داخلي منافقو حکامو په لاس.

وَ لا تَهِنُوا وَ لا تحزَنُوا وَ أَنتُمُ الأَعلَونَ إِن كُنتُم مُؤمِنينَ *
وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إِنّ اللّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ *

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

ستاسو ورور حكمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

د باجوړ بمباري

۱. د باجوړ د بمباریِ او د اتیاوو ماشومانو او تنکي زلمیانو د شهادت په مناسبت د شهداوو کورنیو او د پاکستان مسلمان ملت ته خپل تسلیت وړاندي کوم.

۲. په یقین سره ویلی شم چي د دې پېښې تر شا همغه بې رحمه امریکایان دي چي تر دې د مخه ئې په همدې باجوړ کي په بلي مدرسې بمونه ووروِل،

۳. له کومي ورځي چي امریکایان دې سیمي ته راغلي او په افغانستان او پاکستان کي پلې شوي، تر نن پورې په لسهاوو جوماتونه او مدرسې، د دوی د وحشیانه بمباریو په ترڅ کي ورانې شوې او په سلهاوو بې ګناه افغانان او پاکستانیان په خپلو وینو کي رغړول شوي. هیڅوک باید په دې کي شك ونه کړي چي د باجوړ وروستیِ پېښه د همدغو جاني امریکایانو کار دی.

۴. زما هیله دا ده چي زمورِ پاکستاني وروڼه خپل اصلي دښمنان وپېژني، خپل غچ له اصلي دښمن نه واخلي، که په پاکستان کي دا کار نه شي کولی زمورِ ځنګ ته دې راشي، مورِ باید په ګډه د دښمن په ضد هغه څه وکړو چي له دې سیمي ئې وتلو ته اړ کړو او د فتنې دا کرغېړنې جړې وباسو.

۵. د پاکستان هوښیار او مجاهد ولس باید دې ته متوجه وي چي د اسلام دښمنان په دې خوشحالېږي چي پاکستانیان په خپلو کي وجنګېږي او د یوه وینه د بل په لاس توی شي، دوی ته د مدرسې یو طالب، د سکول یو طالب العلم او د فوځ یو عسکر هیڅ توپیر نه لري، د هر یوه په وژل کېدو خوشحالېږي، دوی غواړي فوځ

د ولس په ضد او ولس د فوځ په ضد وجنګوي.

۶. دوی په افغانستان او عراق کي هم همدا کار کوي، هلته هم افغاني او عراقي فوځ او پوليس جوړوي او د عراقيانو او افغانانو په ضد ئې جنګوي، شيعه ډلي ئې د فوځ او پوليس په ليکو کي نيولې دي او د سنيانو په خلاف ئې جنګوي او دې جنګ ته مذهبي رنګ ورکوي. په پاکستان کي هم د داسي جګړو تر شا د اسلام او د پاکستان د دښمنانو لاس دی.

۷. امريکا که يو ځواکمن عراق نه شو زغملی نو يو اتمي پاکستان هم نه شي زغملی، خو يو د دوستۍ په جامه کي ختمول غواړي او بل په څرګند يرغل سره.

۸. د پاکستان حکومت له امريکايانو سره د افغانستان په اشغال کي هومره مرسته وکړه چي له دې پرته امريکايانو ته د کابل نيول ممکن نه وو، خو نن امريکايانو هند ته د افغانستان له لاري د پاکستان په ضد په خلاص لاس د هر څه کولو شرايط برابر کړي، په حقيقت کي امريکايانو کابل د مسکو او د مسکو د منطقوي ملګرو لپاره فتح کړي، د کابل د حکومت ټول مهم وزارتونه، فوځ، پوليس او استخبارات د هغو ډلو په لاس کي دي چي په همدغو ملکونو پورې تړلې دي.

حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

د الحيات د ورځپانې له خبريال جمال اسماعيل سره مرکه

پوښتنه: مقاومت او راتلونکې ئې څنګه ګورئ؟

۱- الف: د مقاومت لمن خوره شوې، اشغالګر ځواکونه د وضعيت له مهارولو عاجز شوي، امريکايان ونه توانېدل چې خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو ، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنيت راوستی شو ، نه ئې يو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو ، نه د افغانستان له لاري د مرکزي آسيا په زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنيوی وکړی شو ، ما ته د هېواد وضعيت له هغه وخت سره ورته برېښي چې مسکو له افغانستان نه د وتلو فيصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تياری نيولو. که څه هم هغه وخت له وضعيت نه د هر چا انتباه دا وه چې د کابل حکومت به ډېر ژر د مجاهدينو په لاس نسکور شي، خو د هغه بين المللي سازش په سبب چې د مجاهدينو په ضد تر سره شو ، واشنګټن او مسکو په دې توافق وکړ چې قدرت ته د مجاهدينو رسېدو مخه ونيسي، ځيني ډلي له کمونستانو سره ائتلاف ته چمتو کړي او د دې ائتلافي جبهې په مرسته د واقعي مجاهدينو مقابله وکړي، زموږ ځينو ګاونډيو هم په دې کې برخه واخيسته او دا باعث شو چې د نجيب حکومت څه موده نور هم په اقتدار کې پاتې شي، خو اوس راته حالت داسي برېښي چې د بهرنيو ځواکونو له وتلو سره سم به د دوی لاس پوځی حکومت هم سقوط کوي.

ب: روان مقاومت د حزب په لاس پيل شو ، تر يو نيم کال پورې موږ په ميدان کې يوازي وو او دا هغه وخت وو چې چا د امريکايانو په ضد د څه ويلو او کولو

جرأت نه شو کولی، الحمد لله د مقاومت لمن ورو ورو خوره شوه، د خلکو وېره ختمه شوه او ورو ورو نور هم صحنې ته راداخل شول.

پوښتنه: آیا ستاسو حزب د افغانستان اوسنی وضعیت همغسي ګڼي لکه چې د روسانو په لاس اشغال شوی وو؟ د کابل له حکومت سره یو ځای کېدو ته په کومه سترګه ګورئ؟ د حزب اسلامي د هغو غړو په هکله څه وایئ چې اوس په افغانستان کي اوسېږي؟

ځواب: الف: د حزب دریځ څرګند دی، حزب اوسنی وضعیت همغسي ګڼي چې د روسانو د اشغال په وخت کي وو، پرون زمونږ هېواد د روسانو او د وارسا پکت لخوا اشغال شوی وو او نن د امریکایانو او ناټو په لاس، نن پر هر افغان جهاد همغسي فرض دی لکه پرون، د امریکایانو له ګوډاګي رژیم سره ملګرتیا همغه حکم لري چې د روسانو له لاس پوځي نظام سره ئې درلود.

ب: له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتیا یو حکم لري او له حمایت او ملګرتیا پرته په هغو سیمو کي اوسېدل چې د دې نظام تر اداري لاندي دي بل حکم لري، مونږ یوازي هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبیان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنیو فوځونو بلا قید و شرط وتل او د یوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي.

پوښتنه: د مخکنیو جهادي ډلو په هکله څه وایئ؟ آیا ګمان کوئ چې مجاهدین به بیا وتوانېږي چې د افغانستان په راتلونکي کي اغېزمنه ونډه ولري؟ که بهرني ځواکونه ووځي بیا به خپل منځي جګړې نه پیل کېږي؟

ځواب: الف: ځیني احزاب اوس یا نشته او یا له امریکایانو سره د ملګرتیا په سبب ئې خپل اعتبار له لاسه ورکړی او یوازي داسي کسان ورسره پاتې دي چې نه تعهد لري او نه کوم سپېڅلی هدف، د منحطو او پرېوتو اغراضو لپاره د هر چا ملګرتیا ته چمتو دي، پرون د روسانو د ګټو لپاره جنګېدل او نن د امریکایانو د ګټو لپاره د خپل ولس په ضد جنګېږي.

ب: په یقین سره ویلی شم چې د افغانستان راتلونکي به بیا هم د مجاهدینو په

لاس کي وي، إن شاء الله دا ځل به مخکښ ترخې تجربې هم نه تکرارېږي، دا ځکه چې ولس هوښيار شوی، دوست او دښمن ئې پېژندلی، اوس نه مسکو په هغه موقعيت کي دی چې مورږ ته پروني مشکلات راپيدا کړي او نه به امريکا له خپلې ماتې وروسته د ډېر څه کولو په موقعيت کي وي.

پوښتنه: د حزب ونډه په مقاومت کي څومره ده؟ چېرې فعال حضور لري؟ ولې په خبري رسنيو کي د طالبانو نوم زيات اخيستل کېږي او د حزب لږ؟

ځواب: مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو ، د هر مجاهد قدر کوو ، له هيڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو ، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو ستاسو په ځواب کي مجبور يم دا ووايم چې حزب اسلامي همغه د پرون ورځې ځواکمن حزب دی، قوت ئې زيات شوی دی کم شوی نه، ما ته په ټول هېواد کي داسي سيمه په نظر نه راځي چې هلته حزب فعال او مؤثر شتون ونه لري، د دې حقيقت به هغه وخت خلکو ته څرګند شي چې حزب د علني فعاليت پرېکړه وکړي او په څرګنده توګه ميدان ته راووځي. په مقاومت کي د حزب د ونډې په اړه دومره ويلی شم چې دا روان مقاومت هم د حزب اسلامي په لاس پيل شو ، د جهاد اعلان د حزب اسلامي له لوري وشو ، طالبان په لومړيو کي په دې موقعيت کي نه ول چې څه وکړي، هغوی خواره واره شوي وو ، د بېرته منظم کېدو او څه کولو لپاره ئې کافي وخت ته ضرورت درلود ، زه ويلی شم چې نږدې تر يوه نيم کال پورې مورږ په سنګر کي يوازي وو ، تاسو خبر يئ چې د طالبانو د حکومت له نسکورېدو وروسته د امريکا له جاسوسي طيارو نه لومړی راکتې برېد زما په خلاف تر سره شو ، چې له ما نه اويا اتيا ګزه لرې ولګېدو!!

پوښتنه: له طالبانو او القاعدې سره د يووالي، تفاهم يا تنسيق په اړه څه وايئ؟

ځواب: مورږ تل د مجاهدينو په يووالي او وحدت ټينګار کړی او خپلو مجاهدينو ته مو ويلي چې په خپلو خپلو سيمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو او القاعدې سره په تنظيمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسيق او

توافق نه لرو.

پوښتنه: آيا تر اوسه مو له طالبانو او د دوی د مشر ملامحمد عمر سره مذاکرات شوي؟ آيا حزب دې ته تيار دی چې د طالبانو له ډلې سره يوځای شي؟

ځواب: له طالبانو سره په مختلفو پړاوونو کي په مختلفو سطوحو خبري شوې، خو کوم مشخص توافق ته نه يو رسېدلي، دوی خپل کار کوي او مورږ خپل، له ملا محمد عمر سره زما ليدنه کتنه نه ده شوې، اوس د دې سوال نه راولاړېږي چې يوه ډله په بلي کي مدغم شي، مورږ د يوې لويې اسلامي جبهې د جوړېدو ملاتړ کوو، دې ته تيار يو چې د صالح شخصيتونو يوه لويه جرګه جوړه شي او همدا جرګه د مقاومت لپاره يوه سياسي او نظامي جبهه جوړه کړي، مشر ورته غوره کړي، يوه باصلاحيته شوری ورته جوړه کړي، د جبهې تګلاره وضع کړي او د افغانستان د راتلونکي اسلامي نظام څرنګوالی وټاکي.

پوښتنه: د افغانستان په اړه د دې هېواد د ګاونډيو او د روسيې، هند او چين دريځ څنګه دی؟

ځواب: د افغانستان په اړه پاکستان او هند د امريکا ملا تړ کوي، د پاکستان د پراخو مرستو سره سره امريکا دې ته ترجيح ورکړې چې هند ته په افغانستان کي د فعال حضور شرايط برابر کړي، نن د افغانستان جريانات کاملاً د پاکستان په ضد او د هند په ګټه روان دي، ايران هم د برېد په سر کي په پراخه پيمانه د امريکايانو مرسته وکړه، شيعه ډلي او شمالي ټلواله ئې دې ته چمتو کړه چې د امريکا د ځمکنيو فوځونو په توګه او د امريکايي افسرانو تر قومندې لاندي وجنګېږي، دا هماغه کار وو چې دوی په عراق کي هم وکړ، د بن په غونډې کي ئې هم ونډه دومره وه چې امريکايي مقاماتو ترې مننه وکړه او وئې ويل: مورږ د ايران د هغې مرستي مننه کوو چې د موقت حکومت په جوړولو کي ئې وکړه، ايراني چارواکو د هغه وخت د جمهور رئيس، خارجه چارو وزير او د رفسنجاني په شمول نورو مسئولينو په ډېر افتخار سره ويل: که د ايران مرسته نه وی نو امريکايان داسې ژر او په دومره آسانۍ سره د کابل او بغداد په نيولو نه موفق کېدل. خو ايران او روسيه د افغانستان په اړه ځان ته سياست لري، له امريکايانو سره ئې ملګرتيا د

طالبانو د حکومت تر نسکورولو پورې وه، په حقیقت کې امریکایانو افغانستان د روسیې او ایران لپاره فتح کړی. ازبکستان او تاجکستان د برید په لومړیو کې له امریکا سره د افغانستان په نیولو کې پراخه مرسته وکړه، خو اوس بېرته د روسانو خوا ته نږدې شوي، ترکمنستان خپله بې طرفي ساتلې چې مورږ ترې مننه کوو ، چین له حملې سره موافقه وکړه خو له امریکایانو سره له مرستې نه ځان وساتو ، د افغانستان په نیولو کې د تهران او اسلام آباد رول تر ټولو ډېر ډېر منفي وو او دی.

پوښتنه: د افغانستان بحران څنګه حل کېدی شي؟

ځواب: د مجاهدینو له نظره بحران هغه وخت پای ته رسېدی شي چې:

- ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي،
- داسي موقت حکومت جوړ شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کې هغه ډلې برخه ونه لري چې د بن په غونډې کې ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضا کړ.
- هغه راډیوګانې، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه وترل شي چې د بهرنیو ځواکونو لخوا اداره او تمویل کېږي او د دوی په ګټه فعالیت کوي.
- د بن په غونډې کې چې کومو هېوادونو برخه اخیستې او د امریکایانو د یرغل ملا تړ ئې کړی، د دوی سفارتونه موقتاً او تر هغه وخته بند شي چې په هېواد کې د ملت د خوښې منتخب حکومت د چارو واګې په لاس کې واخلي او په دې اړه مناسب تصمیم ونیسي، دا کار به د دوی د لاس وهنو مخه ونیسي او افغانانو ته به دا موقع په لاس ورکړي چې د پردیو له مداخلې پرته خپل برخلیك وټاکي او د خپلې خوښې حکومت جوړ کړي.
- بیا د ټول ملت حقیقي استازې راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه تصمیم ونیسي.
- که دا شرائط تأمین شي، نو مجاهدین د جګړې د خاتمې او د ډاډمن امنیت په راوستلو کې هرراز مرستې ته تیار دي.

خو حقیقت دا دی چې داسي حل ته نه امریکا او ناټو تیار دي او نه زمورږ کینه کښ ګاونډیان، افغانان له دې پرته بله چاره نه لري چې مقاومت ته تر هغه ادامه

ورکړي چې خپلواکي ترلاسه کړي. افغانستان يوه بل انقلاب ته ضرورت لري، يوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسي انقلاب ته چې په يوه مستقل، خپلواك او اسلامي افغانستان منتج شي، مخکښ انقلاب د بهرنيو لاسوهنو، د ملت د غفلت او د منافقينو د نفوذ په سبب نيمګړی پاتې شو، د مجاهدينو په ضد نړيوال دسايس پيل شول، د اسلام ټولو دښمنانو يوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زمونږ کينه کښ ګاونډي ورسره ملګري شول، ځينو يوې ډلې ته وسلې او پيسې ورکړې او د مجاهدينو په ضد ئې وجنګوله او ځينو بلې ډلې ته. اوس ملت خپل کورني او بهرني دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرايط برابر دي، ولس دې نتيجې ته رسېدلی چې د جګړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمنې سولې د تأمين لپاره بله لار نه لري، د جګړو او بې امنيتۍ له دوام او د ظالمانو، مفسدينو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې نه د نجات لپاره يوازي همدا لار ورته پاتې ده. بايد ټول باايمانه، خدای پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په يوه ډاډمن اسلامي صف کې راغونډ شي، يو بل ته د وروری لاس ورکړي، هېواد له دې دردناك حالت نه وژغوري، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ملت د خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت ترحم او زړه سوی لري.

پوښتنه: امريکا وايي مونږ د افغانستان د بيا ودانولو په کار بوخت يو، دا دي اروپا هم د افغانستان په جګړې کې ښکېل شوه، تاسو په دې هکله څه وايئ او اروپايانو ته ستاسو پيغام څه دئ؟

ځواب: الف: امريکايان په دې وتوانېدل چې ناټو د افغانستان په جګړې کې رانښکيل کړي او دا د اروپايي هېوادونو لويه اشتباه ده، متأسفانه اروپايي هېوادونه اوس او د شوروي اتحاد له زواله وروسته هم د امريکا له اغېز او سلطې څخه نه دي آزاد شوي.

ب: هيڅ فوځ بل هېواد ته د اعمار لپاره نه ځي، د هر اشغالګر فوځ شعار اعماروي، خو په حقيقت کې د استعماري ګټو لپاره په نورو ملکونو تېری کوي، د اعمار لپاره خو انجنيران له ترکتورونو سره ځي نه جنرالان له ټانکونو او طيارو

سره!!

ج: اروپايي هېوادو ته وايو چې خپل زامن د امريکايانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د امريکايانو جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صليبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا وقعيت تسليم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو آسيا او افريقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچايان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

پوښتنه: ستاسو د يوې مرکې په استناد ويل شوي چې حزب له القاعدې سره يو ځای کېدو ته چمتو دئ، آيا دا خبره سمه ده؟

ځواب: په هغې مرکي کي زما خبره په امانت سره نه ده منعکس شوې، زما اصلي خبره دا وه: مورږ د ټولو هغو عرب او غير عرب انصارو مجاهدينو، مخصوصاً د شيخ اسامة بن لادن او دکتور ايمن الظاهري په څېر د دوی د مشرانو د احسان مرهون او پوروړي يو چې د روسانو په ضد جګړي کي ئې زمورږ ملګرتيا وکړه، زمورږ په څنګ کي وجنګېدل او ډېرې قربانۍ ئې ورکړې، مورږ او زمورږ راتلونکي نسلونه به د دوی دا بې درېغه او نه هېرېدونکي قربانۍ هېڅکله هېرې نه کړو او تل به دا هيله کوو چې الله تعالی مورږ ته د دې توفيق راکړي چې د دوی پور ور ادا کړو او په داسي يوې جګړې کي د دوی په څنګ کي برخه واخلو چې بېرغ ئې د دوی په لاس کي وي او مورږ ئې انصار وو.

په دې وينا سره ما د افغان ولس احساسات انځور کړي، هر افغان دا غواړي چې کاش د افغانستان له جنګ نه فارغ وی او اوس د خپلو فلسطيني او عراقي وروڼو په څنګ کي جنګېدلی او د دوی پور ئې ادا کړی وی.

پوښتنه: د روسانو او امريکايانو د يرغل ترمنځ څه توپيرونه په ګوته کولی شئ؟

ځواب: څو اساسي توپيرونه تر سترګو کېږي:

- هغه وخت زمورږ ګاونډيو د نړۍ د اکثر ملکونو په شمول زمورږ ملاتړ کاوو ،

خو اوس نه يوازي د نړۍ هيڅ هېواد زمونږ د مقاومت ملاتړ نه کوي بلکي زمونږ له دښمنانو سره مرسته کوي، ملاتړ او مرسته خو پرېږده حتی د امريکا مخالفينو ته له پناه ورکولو هم ډډه کوي، بلکي نيسي ئې او لاس ترلي ئې امريکايانو ته سپاري، پاکستان وايي مونږ اوه سوه تروريستان ونيول او په امريکايانو مو د ډالرو په بدل کي وپلورل او ايران وايي مونږ اوه نيم سوه تروريستان ونيول او خپلو خپلو هېوادونو ته مو تسليم کړل!!

- هغه مهال په افغانستان کي د شوروي اتحاد او د وارسا د پکت د فوځ شمېر يولك شل زره وو ، خو اوس د امريکا او ناټو د فوځ شمېر څلوېښت زره دی.
- د روسانو د هجوم په مهال د افغانستان ډېرى برخي د مجاهينو په لاس کي وې، ډېر ولايتونه او نږدې ټولي ولسوالۍ آزادې شوې وې، مجاهدينو په کابل باندي د وروستي بريد لپاره تيارى نيولو، په ټول هېواد کي د مجاهدينو مضبوط مراکز جوړ شوي وو، روسان له لومړۍ ورځي دې ته اړ شول چې د لويو لويو ځمکنيو بريدونو په نتيجه کي دا سيمي د مجاهدينو له واکه وباسي، د همدې لپاره د روسانو تلفات زيات وو، د دوی د اعتراف له مخې په لسو کلونو کي ئې نږدې څوارلس زره مړي او اوه وېشت زره زخميان درلودل، خو امريکايان او انډېوالان ئې په تېرو پنځو کلونو کي د خپلو مړو شمېر نږدې پنځه سوه ګڼي او د زخميانو شمېره نه په ډاګه کوي، خو حقيقت دا دی چې د دوی د مړو او زخميانو شمېر تر دوه نيم زره زيات دی، هرځومره چې د بهرنيو فوځونو شمېر زيات شي، د دوی تلفات به زياتېږي، د وخت په تېرېدو سره به د دوی تلفات هم ورځ په ورځ زياتېږي، سړ کال د دوی تلفات تر نورو ټولو کلونو زيات وو ، په لسو کلونو کي د روسانو مصارف نږدې اويا ملياردە ډالر وو، خو امريکا هر کال تر اويا ملياردە زيات مالي لګښت د افغانستان او عراق په جنګ کي لري، د روسانو په جنګ کي د افغان ولس تلفات ډېر زيات وو ، د جنګ لمن ډېره خوره وه، اوس له هغو سيمو پرته چې مخامخ جګړې په کي شوې دي او امريکايي ځواکونو په عام ولس بې رحمانه او وحشيانه بمبارۍ کړې دي او په زرهاوو بې ګناه خلك ئې وژلي، په نورو جګړو کي د مجاهدينو تلفات ډېر لږ دي، هوښيار مجاهدين د خپلو مخکنيو جنګي

تجربو په رڼا کي د جبهه يې جنګ په ځای د چريکي جګړو لار غوره کړي، د دښمن په مرکزونو د برید په ځای د هغوی پر ګزمو او قطارونو ناڅاپي بريدونه کوي، کمين ورته نيسي، د لاري په اوږدو کي ئې د ريموټ کنټرول بمونو په ذريعه استقبال کوي، د امريکايانو لويه ستونزه دا ده چې نه پوهېږي کله، چېرې او د چا لخوا به تر برید لاندې نيول کېږي، نه پوهېږي دښمن ئې چېرې دی او چېرې ئې ده ته کمين نيولی؟!!

- د هجوم په پيل کي عام ولس په وېره کي وو، د دښمن تبليغاتو، د افغانستان په فضا کي د بې شمېرو سترو سترو جنګي جهازونو الوتنو، له اشغالګرانو سره د ټولو ګاونډيو مرستو، د طالبانو د حکومت ډېر ژر سقوط... دوی وېرولي وو، د مقاومت د پيل او دوام امکانات ئې ضعيف ګڼل، خو اوس الحمدلله وضعيت کاملاً بدل شوی، ولس ډاډه شوی چې تر روسانو د دې دښمن مقابله ډېره آسانه ده، د پردیو له مرستې پرته هم کولی شي د دښمن مقابله وکړي، په دې پوه شوي چې روسان هم د جنګي مورال له پلوه او هم د خپلو افغاني مزدورانو د شمېر له پلوه تر امريکايانو قوي او ځواکمن وو، امريکايانو ته هم کولی شي ماتې ورکړي، له وضعيت نه زما انتباه دا ده چې مورږ يوه عمومي پاڅون ته ډېر نږدې شوي يو

پوښتنه: په دې مقاومت کي کوم ځوک ستاسو ملاتړ کوي؟

ځواب: مورږ له الله تعالی پرته بل حامي او مرستندوی نه لرو، د نړۍ هيڅ هېواد، حکومت او حتی سياسي حزب زمورږ د مرستې او حمايت جسارت نه کوي، ډېر هغه ګوندونه چې يو وخت به ئې په جګ غږ د مجاهدينو د حمايت او ملاتړ خبرې کولې او هغه هم د دې لپاره چې د دوی په نامه څه ترلاسه کړي، اوس د امريکا له وېرې د مجاهدينو د مخالفت اعلانونه کوي او دوی ته تروريستان وايي!! خو مورږ الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، په هغه مو توکل دی، تر وروستۍ مرمۍ او وروستۍ سلګۍ به د الله تعالی په لار کي خپل مقدس جهاد او مقاومت ته دوام ورکوو، خپل جنګي تکتيکونه داسي تنظيموو چې په کمو وسايلو دښمن ته زيات تلفات واړوو.

پوښتنه: مجاهدين ولې په دې موفق نشول چې اسلامي حکومت جوړ کړي؟

آيا د دې وېره نشته چې د بهرنيو ځواکونو له وتلو وروسته بيا خپل منځي جګړې پيل شي؟

ځواب: متأسفانه ځيني کسان چې د افغانستان د پېښو له عمق نه خبر نه دي او په دې نه پوهېږي چې دا ولې هم روسانو پر افغانستان برید وکړ او هم امريکايانو، ولې واشنګټن او مسکو په دې توافق وکړ چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته په ګډه د مجاهدينو د حکومت د جوړېدو مخه ونيسي؟ د څه لپاره زمونږ ګاونډي يوې او بلي ډلې ته وسلې او پيسې ورکوي او د خپلو ګټو لپاره ئې جنګوي؟! دا بې خبره کسان د افغانستان جګړو ته د کورنۍ جګړې نوم ورکوي، په داسي حال کي چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته جنګونه په حقيقت کي د مخکنۍ جګړې تسلسل وو، په دغو جګړو کي کمونستانو همغه ونډه درلوده چې مخکې ئې درلوده، د دې جګړو وسلې او پيسې هم د مسکو او د مسکو د منطقوي اړوالانو لخوا ورکول کېدې، ځيني د مجاهدينو حکومت نه شي زغملی، ځيني د سنيانو او پښتنو حکومت او ځيني يو مضبوط، قوي، متحد، خپلواك او اسلامي افغانستان، له ډېرو سره دا وېره ده چې که دلته د جهاد تجربه بريالۍ شوه نو دا به په نورو ځايونو کي هم تکرارېږي، بايد په خپل ټول توان طاقت سره د دې تجربې د موفقيت مخه ونيسي، ما ته ووايئ: له امريکايانو او روسانو سره د افغان مجاهدينو په ضد زمونږ د ګاونډيو او نورو اسلامي ملکونو د واکمنانو ملګرتيا ته له دې پرته بله څه توجيه وړاندي کولی شو؟! خو زه مطمئن يم چې إن شاء الله دا ټولي توطئې به د الله تعالی په فضل او عنايت سره شنډې شي او په افغانستان کي به د مجاهدينو په لاس واقعي اسلامي حکومت جوړ شي، دا د شهيدانو ملك دی، د شهيدانو آرمانونه به حتماً په کي ترسره کېږي. وما ذلك على الله بعزيز.

و السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حکمتيار

افغانستان

۱۴۲۷/۹/۱۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم

د اسامه په شهادت به امريکا ډېره خوشحاله شي که ايران؟

د اسامه ابن لادن وژل خو اوس د امريکا يو ستر او اساسي هدف دی، د دې ناولي هدف لپاره ئې کلکه ملا تړلې، په ټول توان طاقت ئې لويه جګړه پيل کړې او د لسهاوو زره فوځ ترڅنګ ئې د سي آی اې په زرهاوو جاسوسان په کار اچولي، د ده نيونه او وژنه د امريکايانو لپاره په داسي يوې درنې مسئلې بدل شوی چې د امريکا او د اوسني جمهور رئيس برخليك پوري تړل شوی، طبيعي ده چې د ده په نيولو او وژلو سره به که ټول امريکايان نه وي نو ډېر به ئې خوښ شي، که څه هم په دې سره به نه د امريکا په ضد د نړيوالو کرکه راکمه شي او نه به د امريکا په ضد روان مقاومت تضعيف شي. خو خبره دا ده چې ايران به ولې په دې خوښ شي چې يو مسلمان مبارز د امريکايانو په لاس ووژل شي؟ د ده نيونه او وژنه به ايران ته څه ګټه ورسوي؟ دې پوښتنې ته د سم ځواب موندلو لپاره بايد لاندي خبرې په پام کې ولرو:

- که تاسو د ايران دولتي مطبوعات، ورځپاڼې، راډيو او ټلويزيون تعقيب کړي وي نو دې ته به حتماً متوجه شوي وئ چې ايران تل د اسامه په ضد پراخ تبليغات کړي، تبليغات خو څه کوئ حتی په دې ئې ټينګار کړی چې اسامه امريکايانو صحنې ته راايستلی، چې څه کوي د امريکايانو لپاره او د دوی په مشوره ئې کوي، د امريکا په ضد د ده مبارزه او جهاد هسي يوه ډرامه ده!! د نيويارك، واشنګټن، کينيا، تانزانيا، عدن او نورې پېښې، په ده باندې د امريکايانو بريدونه، د ده د

نیولو او وژلو لپاره د امریکایانو دا ټولي هڅې، یو هم له امریکا سره د ده د دښمنۍ نښه نه ګڼي، مسلسل ئې دا انګازې خورې کړې چې اسامه نیول شوی، د امریکایانو په لاس کې دی، په مناسب وخت کې به ئې د نیولو خبر خپروي او دې ته ورته نورې اوتې بوتې!!

- پر افغانستان باندې د امریکایانو د برید په مهال ایرانیانو څو لوړ پوړي هیئتونه اسامه ته ورولېږل، په کندهار کې ئې له ده سره لیدنې کتنې درلودې، ایران ته ئې د تلو بلنه ورکړه، د برید په مهال ئې طالبانو او القاعدې ته احوال ولېږو چې د پناه لپاره ایران ته راتلی شي او ایران دې ته تیار دی چې دوی ته پناه ورکړي، ډېر کسان ایران ته ولاړل، نږدې وو اسامه هم له خپلې کورنۍ سره هلته ولاړ شي، خو زما او د ځینو نورو دوستانو د مشورې په اساس ئې خپل تصمیم بدل کړ.
- ټول هغه کسان چې ایران ته تللي وو، یو په بل پسې ونیول شول، ځینې ئې د افغانستان امریکائي حکومت ته وسپارل، ځینې ئې له داسې لارو له ایران نه وایستل چې په پای کې امریکایانو ته په لاس ورغلل، ځینې ئې په غیرمستقیم طور او د امریکا پلوه هېوادونو له لارې امریکا ته تسلیم کړل. ځینې نور لاتراوسه د ایران په زندانونو کې پاتې دي!! کوم پنځه سوه کسان چې ایران ئې د نیولو او له خپل ملك نه د ایستلو خبره کوي همدا کسان دي چې د دوی په بلنه دې هېواد ته تللی وو.
- کندهار ته د ایراني هیئتونو د تلو موخه دا وه چې اسامه په دام کې واچوي، ایران ته ئې بوځي او بیا د ده په سر له امریکا سره معامله وکړي او یا د ده د اوسېدو ځای معلوم او امریکایانو ته اطلاع ورکړي.
- زما په اړه هم ایران له امریکایانو سره دا موافقه کړې وه چې ما به له ایرانه باسي خو په داسي لار چې امریکایانو ته په لاس ورشم.
- د طالبانو په ضد د جنګ په دوران کې ایراني افسران له امریکائي او انګرېز افسرانو سره اوږه په اوږه، په شمال کې، د شمالي ائتلاف په اکمال او سوق او اداره مصروف وو، ګډې غونډې ئې درلودې، استخباراتي معلوماتونه ئې له یوه بل سره تبادله کول، په تخار، پنجشیر او مزار کې ئې د قومندې ګډ مراکز جوړ کړي

وو او د عملياتو ګډ پلانونه ئې جوړول!!

- د برید په درېیمه اونۍ ایران امریکایانو ته اجازه ورکړه چې د سیستان او خراسان له فضاء نه په استفادې سره په کندهار، هرات او د جنوب غرب په نورو مراکزو باندې هوائي عملیات ترسره کولی شي، د دې مقصد لپاره ئې څو ورځې د زاهدان هوائي میدان تړلی وو او دې سیمې ته ئې د ملکي طیارو تګ راتګ متوقف کړی وو او امریکائي طیارو په پوره ډاډ او اطمئنان سره له بحري اډو الوتنې کولې، د ایران له فضاء تېرېدلې او په کندهار او هرات ئې بمونه ورول!! دا هغه بمبارد طیارې وې چې په خلیج کې د امریکا له اډو او طیاره وړونکو ښېړیو الوتلې، د ایران له فضاء به تېرېدې او په افغانانو ئې بمونه ورول، د همدې امریکائي طیارو لپاره ئې د افغانستان سرحد ته نږدې د مسافر وړونکو طیارو الوتنې متوقف کړې وې.
- عجیبه دا ده چې دا هېواد ځان ته مسلمان هم وایي!! مورِ نه پوهېږو چې کوم ایمان او اسلام او کوم مذهب، د مظلومو مسلمانانو په ضد د ظالمو کفري ځواکونو ملګرتیا جائز ګڼي او د اسلام او مسلمانانو په ضد دا ستر خیانت توجیه کولی شي چې د یوه اسلامي هېواد په نیولو کې له کفري ځواکونو سره مرسته وشي، د مسلمانانو په وژلو او د دوی د جوماتونو، کلیو او کورونو په ورانولو کې له یرغلګرو سره ملګري شي!!
- په افغانستان د امریکائي ځواکونو د سلطې د نه بخښونکي جرم لوی مسئولیت تر ټولو مخکې د همغو هېوادونو په غاړه دی چې شمالي ټلواله ئې له امریکا سره ملګرتیا ته اړ کړه. که دوی د امریکایانو لپاره نه وی جنګېدلي نو امریکایان هیڅکله په دې نتوانېدل چې زمورِ هېواد اشغال کړي. په دې کې هیڅ شك نشته چې د افغانانو په وژلو کې او زمورِ په هېواد کې د اسلام ضد ټولو فعالیتونو او د بې دینۍ او اخلاقي فساد د خورولو په هڅو کې ټول هغه هېوادونه د امریکایانو د جرم شریکان دي چې امریکایانو د دوی په مرسته زمورِ هېواد اشغال او د بې دینۍ د خورولو موقع ئې ترلاسه کړه.
- دا هېواد اوس د افغانستان د تجزیې لپاره هڅه کوي او د فدرالي نظام خبره

کوي! د افغانستان له حالت نه واقف هر انسان په دې پوهېږي چې په دې ظروفو او شرائطو کې د فدرالي نظام معنی د افغانستان له تجزیې پرته بل څه نه شي کېدی. دوی په اصل کې لومړی د هغو لرکیو لپاره د ښل ښل فدرالي حکومت جوړول غواړي چې له دوی سره ژبنې او مذهبي اړیکي لري او بیا له افغانستان نه د دوی د سیمو ښلول او له ځان سره ئې یوځای کول غواړي. امریکا هم له دوی سره په دې هکله توافق لري چې زمونږ په هېواد کې فدرالي نظام رایج شي. اختلاف په دې کې دی چې امریکا په څلورو فدرالي حکومتونو او دوی په پنځو ټینګار کوي.

• افغانان له خپلو ډېرو ګاونډیو نه ګیلې لري، له چا کم له چا زیات، خو یوه ګاونډي د دوستۍ په جامه کې له افغانانو سره هومره دښمني کړې چې هېرول ئې ګران دی. دا هغه ګاونډی دی چې لومړی ئې له روسانو سره د افغانانو په ضد لاس یو کړ، د شمال جهادي – کمونستي ټلواله ئې جوړه کړه، د دې ټلوالې په لاس ئې د جګړو اور بل کړ، روسانو به د همدې ګاونډي له لارې شمالي ټلوالې ته وسلې او پیسې لېږلې، د دوی ډېر شمېر افسران او جنګي قطعات د شمالي ټلوالې په خوا کې په جګړو بوخت وو، مخصوصاً د طالبانو په ضد جګړو کې، په دې کلونو کې خو دوی د خپلو سرتېرو ګڼ شمېر مستقلی جنګي جبهې جوړې کړې وې او هره ورځ به ئې څو طیارې وسلې او مهمات شمال ته لېږل، خپلو ملګرو ته به ئې ویل: که په سوریې کې یو وړوکی اقلیت کولی شي په هغه هېواد حکومت وکړي نو تاسو ولې په افغانستان کې دا کار نه شئ کولی، ټول اقلیتونه راغونډ کړئ او د پښتنو په ضد ګډه جبهه جوړه کړئ. د امریکایانو تر قومندې لاندې د طالبانو په ضد وجنګېږئ، د اقلیتونو لپاره دا ډېر ښه فرصت دی، د امریکا په مرسته کولی شي قدرت ترلاسه کړي، پښتانه وځپي، ټول هغه شخصیتونه او ډلې د امریکایانو د وسلو، پیسو او ځواکونو په مرسته وټکوي چې پښتانه راغونډولی شي.

• ایران نه غواړي په اسلامي نړۍ کې داسې شخصیتونه سر رااوچت کړي چې د امت سني اکثریت وربانديږ راغونډ شي، دا هم په داخل کې د ځان لپاره یو ګواښ ګڼي اوهم په نړیواله سطحه. په ایران کې سنیان ځواکمن شتون لري، په سلو کې تر دېرش زیات سنیان دي، خو له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو څخه محروم

دي، په تهران کي د جومات د جوړولو اجازه نه ورکوي، په مشهد کي ئې د دوی مشهور او لرغونی جومات وران کړ، په دې ئې هم اکتفاء ونه کړه د دې جومات امام ئې په هرات کي په شهادت ورساوو، د ایران په ټول نظام کي د وزیر په کچه خو پرېږده حتی د رئیس او مدیر په کچه هم یو سني نه شئ موندلی، د سنیانو ټول سیاسي مشران او ګڼ شمېر مذهبي مشران ئې یا زنداني کړل، یا ترور، یا له هېواد نه هجرت ته اړ، له هېواد نه بهر ئې هم دوی آرام پرېي ننبودل، څو کسان ئې د پاکستان په کراچۍ او کویټه کي ترور کړل او د ډېرو نورو د ترور او وژلو لپاره ئې بې شمېره پټې او څرګندې هڅې وکړې.

- په افغانستان کي د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه ئې سخته وېره درلوده، د روسانو له وتلو نه وروسته ئې له نجیب سره خبري پیل کړې، په کابل او نورو ځایونو علاوه ئې له هغه سره په مشهد کي مذاکرات وکړل، په ایران پورې تړلې شیعه ډلو ته ئې وظیفه ورکړه چې له نجیب سره لاس یو کړي او په بامیانو کي د مجاهدینو د تلو راتلو لار وتړي، په دغې سیمې کي چې دغو شیعه ډلو له مجاهدینو سره کومې جفاوې کړې، د جهاد یو تور باب جوړوي. د نجیب له تلو نه د مخه ئې پرچمیان، شیعه، تاجك او ازبك په یوه داسي ژبني ائتلاف کي راغونډ کړل چې ایران او مسکو په ګډه حمایه کاوو، د جبل السراج د ائتلاف په جوړولو کي د ایران ډېر اوږد لاس وو. ایران چې په دغه موده کي له شمالي ائتلاف سره د وسلو او پیسو کومې مرستې کړې دي، د هغې پنځه په سلو کي ئې د جهاد په دوران کي نه دي کړې. د ایران په سلو کي **۹۵** مرستي د داخلي جګړو د تشدید او دوام لپاره وې نه د روسانو په ضد جنګ لپاره. دا دی د امریکایانو د حملې په وخت کي ئې له دې دښمن سره لاس یو کړ او په ډاګه ئې وویل: که زموږ مرستي نه وی نو امریکا کابل او بغداد داسي ژر او په دومره آسانۍ سره نه شو نیولی، دا خبره د دوی جمهور رئیس، د ده معاون، خارجه وزیر او د تهران د جمعې د لمانځه موقت امام رفسنجاني، نه یو ځل بلکي مکرر کړې!!

- په خارج کي هم ایران د دې هڅه کړې چې د اسلامي امت قیادت تر لاسه کړي او مسلمانان ئې مشرۍ ته غاړه کېږدي، د همدې لپاره ایرانیانو له انقلاب نه

وروسته خپل هېواد ته د (ام القرى) نوم ورکړ چې تر اوسه همدا نوم استعمالوي، د ام القرىٰ نوم د قرآن له لوري مکي مکرمې ته ورکړی شوی، ایرانیان غواړي تهران د اسلامي امت لپاره هغه حیثیت ولري چې مکي مکرمې د پیغمبر علیه السلام په وخت کي درلود!! دوی له انقلاب نه وروسته د سعودي په ضد شدید تبلیغات هم د همدې مقصد لپاره پیل کړي وو، همدا تبلیغات د حج په موسم کي د ایرانیانو او سعودیانو ترمنځ د خونړیو نښتو لامل وو.

• ایران په افغانستان کي د یهودانو حکومت منلی شي خو د سنیانو او پښتنو حکومت نه مني!! له امریکایانو سره د افغانستان په اشغال کي د دوی ملګرتیا همدا حقیقت په ګوته کوي. د نجیب حکومت د نسکورېدو په وخت کي کابل ته د حزب اسلامي د ځواکونو د ننوتو په ورځ رفسنجاني وویل: مورږ به په هیڅ بیه دا ونه منو. د طالبانو په ضد له شمالي ائتلاف سره د ایران بې دریغه او پراخې مالي او نظامي مرستي او په پای کي د دوی په ضد له امریکایانو سره ملګرتیا همدا حقیقت ثابتوي.

• دا عجیبه نه ده چې په عراق کي د مقتدا الصدر د پلویانو له وروستي پاڅون نه وروسته ایران د امریکا په وینا عراق ته له شیعه وو سره د منځګړیتوب لپاره هیئت ولېږو، د دوی نظر دا دی چې پرېږدي د عراق سنیان چې اوس د امریکائي یرغلګرو مقابله کوي، ښه وځپل شي، د دې ګټه شیعه وو ته رسېږي، د عراق شیعه باید د سنیانو په ځېر د مقاومت لار غوره نه کړي، برعکس باید د سیستاني او عبدالعزیز حکیم په ځېر له امریکایانو سره د ملګرتیا لار غوره او سنیان د امریکایانو د متو په زور وځپي. په دې حساس وخت کي او د اشغالګرانو او شیعه ډلو ترمنځ د روغې جوړې لپاره د هیئت د لېږلو مقصد له دې پرته بل څه نه شي کېدی.

• ایران د بن په امریکائي غونډې کي او هلته د کابل لپاره د یوه امریکائي حکومت د جوړلو په کار کي تر ټولو هېوادونو ناپاك او مضر رول ادا کړ، هومره چې امریکایان د دغه خبیث رول د ادا کولو لپاره ترې مننه کوي او ترې غواړي چې همداسي یو رول د عراق په اړه هم ادا کړي، معلومېږي چې د دې لپاره ئې هم متې

رابډوهلې!! خپلو پلوي ډلو ته وايي چې له امريکايانو سره ملګرتيا ستاسو په ګټه ده، د سنيانو په ځپلو کې تري استفاده وکړئ، له مخالفت نه ډډه وکړئ، د بغداد په راتلونکي امريکائي حکومت کې په زړه پورې برخه ترلاسه کړئ. د دې هېواد مشرانو اعلان کړی چې له امريکا سره د افغانستان په څېر ملګرتيا او مرستې ته تل او په هر ځای کې تيار دي!! نړۍ وال په خپلو سترګو ګوري چې دا هېواد د عراق په اړه همغه څه کوي چې د افغانستان په ارتباط ئې وکړل. که تاريخ ته رجوع وکړو نو وبه ګورو چې د اسلامي امت په ضد ټولو جنګونو کې، که دا د عربو په ضد وو او که د ترکانو په ضد ، دې هېواد تل همداسې لوبه کړې، له دښمن سره په پټه او څرګنده ملګری شوی. او دا دی نن چې د مسلمانانو په ضد يو بل صليبي جنګ پيل شوی، عراق او افغانستان د امريکائي ځواکونو په لاس اشغال شوي،دا ګاونډی مو بيا همغه څه کوي چې په تاريخ کې ئې په وار وار کړي.

- ايران خپلې ملي ګټې په افغانستان کې د جګړو او عدم استقرار په دوام کې لټوي، د دې لپاره چې د مرکزي آسيا تېل او ګاز د افغانستان له لارې بهر ته انتقال نه شي، د دې سيمې بازار د دوی په واک کې راشي او تېل او ګاز ئې د ايران له لارې انتقال شي او پاکستان د دې سيمې بازارونو ته لار ونه مومي، زمونږ په هېواد کې د جګړو او تشنج د دوام لپاره هڅه کوي.
- لکه څنګه چې په افغانستان کې د شيعه - سني، هزاره - پښتون او اقليت - اکثريت جګړه د ايران د لاسوهنو او مداخلو نتيجه وه، په پاکستان کې هم د شيعه او سني ترمنځ د خونړيو نښتو لړۍ د ايران د سياستونو نتيجه ده، دا نښتې د ايراني انقلاب نه وروسته پيل شوې، له دې د مخه د پاکستان شيعه او سني د وروڼو په څېر د يوه بل خوا ته اوسېدل، د کويټې او د پاکستان د نورو سيمو د نښتو مسئوليت تر ټولو د مخه د ايران په غاړه دی. د کربلا د وروستۍ پېښې لاملونه هم بايد په هغه سياست کې ولټوو چې د عراق شيعه ئې له اشغالګرانو سره ملګرتيا ته وهڅول او د عراق آزادي غوښتونکو ته ئې شيعه ټولنه د پردیو او دښمنانو د برېښو په توګه معرفي کړه.

مونږ له هغه دښمن نه منتقم خدای ته شکايت کوو چې د دوستۍ په جامه کې

له مظلومو افغانانو سره دښمني کوي، خدای دې مظلوم مسلمانان د هغه دښمن له شر نه وژغوري چې تل ئې له شا نه په خنجر وهي، خپلې ګټې د افغانانو په جنګ ځپلي هېواد کي د جګړو په دوام کي لټوي او له يهودانو او نصاراوو سره د مسلمانانو په ضد متحد کېږي.

حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

نابللی مېلمه

د پښتنو شاعرانو په جرګې کي

ناڅاپي د پښتنو شاعرانو يوې جرګې ته ورغلم، په دې هيله چي دلته به کوم اقبال وګورم، اقبال ته ورته کوم پښتون شاعر، هغه نه چي ژبه ئې د پښتون وي خو شعر ئې د ناپښتون، هري خوا ته مي سترګې وغړولې، د ډېرو شعرونه مي واورېدل، ما ګومان کاوو چي د پښتون شاعر به يوازي ژبه د پښتون نه وي، زړه به ئې هم د پښتون وي، احساسات به ئې هم د پښتون وي، خو داسي نه وه، ما نه د دوی په شپېلۍ کي د پښتون د ژوندي زړه غږ واورېدو او نه د دوی د شعر په هېنداري کي د پښتون لوړ همت، لوی زړه، جګه شمله، درنه حياء، د آزاد او سرلوړي ژوند حماسه، اوچت اخلاق، د پت او عزت درناوی، د مظلوم ملګرتيا او د ظالم مخالفت، ما هلته د توري ستاينه، د آزادۍ جنګ ته بلنه، له بې وزلي نه دفاع، د تېري کوونکي په ضد توري ته لاس کول، د ګاونډي درناوی او د هغه پت او عزت خپل پت او عزت ګڼل، د هغه لور خپله لور او خور ګڼل، وانه ورېدل، زما هيله دا وه چي واورم: له خدای نه پرته بل ته سر نه ټيټوم، د بل لوېې نه منم، د خپل هېواد آزادي غواړم، خپلواکي غواړم، زما نيکونو د بل واکمني نه ده منلې، د خپل سر پرې کېدل ئې منلی خو دښمن ته ئې سر نه دی ټيټ کړی، زه به د پښتون زوی نه وم که ما د بل غلامۍ ته سر ټيټ کړ. زما هيله دا وه چي دلته به د تورو زلفو په ځای د تېرې توري ستاينه وي، د ګودر په ځای به د سنګر ستاينه، دلته به د يار د سرو سترګو په ځای د هغو مجاهدينو سره پرهارونه او تغمې تغمې بدنونه يادېږي چي په سنګرونو کي په شهادت رسېدلي او د بګرام او ګوانتانامو په زندانونو کي تر

بې رحمانه تعذيبونو لاندي دي، خو حيف حيف چې ما دلته داسي شاعران وليدل چې شعر ئې يوازي د ډمانو لپاره خوندور او ګټور دی، زما په خيال کي هم دا خبره نه ګرځېده چې يو پښتون شاعر او هغه هم په داسي وخت کي چې د ده هېواد اشغال شوی، پردي ورباندي حکومت کوي، هره ورځ په لسهاوو افغانان په خپلو وينو کي رغړوي، کورونو ته ننوځي، د افغاني پېغلو په عفت او عزت تېری کېږي، د هېواد په ګوټ ګوټ کي د پردیو بيرغونه رپېږي، په دې حالت کي به هغه د مينې او عشق خبري کوي، د خپل ګاونډي د لور او خور سور شال، تور خال، زلفي، شونډي او د کميس د لمني نوم به په خوله اخلي، د هغه چا په څېر به بربنبي چې د ګودر په لار کي، د کوم مات دېوال او وني شا ته پټ ولاړ دی، د غله په څېر ګودر ته د راتلونکو پېغلو نندارە کوي!!

ما په دې جرګې کي ليدل چې يوه به په ډېر شور غوږ سره خپل شعر وايو او د هر بند له ويلو وروسته به ئې يوې خوا بلې خوا ته وکتل، له څك غوږونو سره، په دې انتظار چې له کومې ګوښې د واه واه غږ واوري، له لاندي به که ټول نه وو نو د ده خاصو ملګرو خو به په چك چکو او بيا وايه، بيا وايه په چيغو بدرګه کاوو ، د هر يوه وار تېرېدو ، له ځان سره به مي ويل: اميد دی دا بل همغه څوك وي چې زه ئې د ليدو او د شعر اورېدو لپاره دې جرګې ته راغلی يم، خو جرګه پای ته ورسېده او زما هيله ترسره نشوه. ما دلته نه اقبال ومونډو او نه د اقبال په کوڅه تېر شوی کوم لاروی، اقبال خو پرېږده، ما دلته د بلخي، جامي، سعدي، غالب او ډېرو نورو د لوی ښار د يوې کوڅې يو مسافر اوسېدونکی هم ونه مونډو.

په دې جرګې کي مي داسي خبريالان ترسترګو شول چې په ميکرافون ئې بي بي سي، امريکا غږ، راډيو آزادي ليکل شوي وو ، دوی په تالار کي داسي ګرځېدل لکه چې کوربه وي او دا شاعران ئې مېلمانه، شاعران د دوی د خوښي او شعرونه ئې د دوی د سليقې، له هر يوه نه ئې غوښتي وو چې ټوپك، ټوپکيان او ټوپك سالاران به غندي، سندرې، خندا ، ګډا او نڅا به ستايي، مجاهد به محکوموي او رخشانه، قمرګله او مېرمن پروين به ستايي، د ملګرو په لاس د هېواد د بيا ودانۍ (استعمار)، د نورو تر سلطې لاندي آزادي، د پردیو د متو او وسلو په زور راغلې

ديموکراسي، د انګرېزانو د فوځونو په مرسته راغلی امنيت، دا به د سترو سترو لاس ته راوړنو په نامه يادوی، د بهرنيو فوځونو شتون به ضروري، د افغانانو په ګټه او د ديموکراسۍ او امنيت د ودي لپاره حتمي ګڼي او په دې به له دوی نه مننه کوي!! پوه شوم چې له دې جرګې نه زما انتظار بې ځايه وو ، ناهيله او زړه ماتې وتل مي برخليک، دوی خو د افغانانو لپاره اوس دا خوښوي چې ټوپک په ځمکه کېږدي او رباب په لاس کي واخلي، ګډا او نڅا زده کړي، د سنګر په ځای کابارو ته مخه کړي، اوس خو ټوپک له ده سره نه ښايي، هو ؛ ټوپک له غلامانو سره نه ښايي، ټوپک خو بايد د هغه چا په لاس کي وي چې آزاد او خپلواک وي، د خپل هېواد د ساتلو توان او اهليت ولري، بل ته سر نه ټيټوي، خپل امنيت په بل نه ساتي، د کوم هېواد د جمهور رئيس شخصي امنيت هم چې پردي ورته ساتي هغوی وسلې ته څه ضرورت لري، د دې ولس شاعر به خود د ساقي او ساغر، د شرابو جام، سپين مخ او تور خال ستايي، د ده ئې له توري، ميړاني، آزادۍ او خپلواکۍ سره څه غرض او څه کار؟!

د جرګې په پای کي مي دا الفاظ په ژبه جاري شول او ناهيلی ووتم:

قلم دي مات ژبه دي پرې شه بې همته د ګودر شاعره!

ستا پر هېواد دښمن واکمن دی، ستا د کور مخې ته انګرېز پيره کوي، خو ته لګيا د ګاونډي د لور سرې شونډې او تور خالونه ستايې!!

حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

ايران ته د امريکا گوابنونه

دا گوابنونه د جنګ پيلامه وګڼو که هسي تبليغاتي ډرامه؟!

د ايران او امريکا ترمنځ تاو تربخوالی او يو د بل په ضد تبليغات ئې کله کله هومره توند او تېز شې چې سړی گومان کوي نن سبا به په ايران برید کېږي، که د عراق او افغانستان په څېر هلته فوځونه ونه لېږي نو کېدی شي يوازي په هوائي بريدونو اکتفاء وکړي او د ايران اتمي تأسيسات تخريب کړي، که امريکا په خپله برید ونه کړي او په افغانستان او عراق کي ئې شديد مصروفيت دې ته پرې نږدي نو د اسرائيلو په لاس او د دوی د جازونو په واسطه به دا برید ترسره کېږي!! يو ځل خو د ايران له يوه اتمي مرکز څخه نږدې سل کيلو متره لرې د يوې چاودنې غږ واورېدی شو، سبا ته په ډېرو خبري رسنيو کي دا چاودنه د برید په نامه منعکس شوه او ايراني چارواکي دې ته اړ شول چې د برید خبر تکذيب کړي!! دا انګېرنې او گومانونه هم هسي اټکلونه نه وي، بلکي د تل ابيب او واشنګټن د مسئولينو په ويناوو ولاړ اټکلونه وي!! خو له دغو توندو او تريخو خبرو او اظهاراتو نه به لا څو ورځي نه وي تېرې شوې چې له واشنګټن او تل ابيب نه به د دې برعکس داسي اظهارات اورېدل کېږي چې له ايران سره ئې ښې اړيکي په ګوته کوي!! دا ضد او نقيض دريځونه د ډېرو له نظره د فهم وړ نه برېښي، خو په سياست کي دا هر څه ممکن دي، په ظاهر کي دښمني او په پټه دوستي د ننې نړۍ د عام او مروج سياست يوه ځانګړتيا ده.

اوس دا عجيبه مه ګڼئ چي کله خبره توده شي او ډېر خلك داسي ګومان وکړي چي پر ايران حمله نږدې ده او ورپسې بيا واورئ چي له يوې خوا سپينه ماڼۍ اعلان وکړي چي له ايران سره مشکلات د خبرو آترو له لارې اوارووه ، د عراق د بيا ودانولو په مجوزه غونډې کي د ايران له شمولیت سره مخالفت نه لرو ، د تجارت په نړيوالې مؤسسې کي د ايران له شمولیت سره موافق يو ، دې ته تيار يو چي ايران ته د امريکايي جازونو پرزې ورکړو. او له بل لورې د ايران لوړ رتبه مقامات حتی د ايران رهبر ووايي: په ګاونډيو هېوادونو کي د امريکايي ځواکونو شتون ايران ته ګوابښ نه دی!! دا اظهارات هسې تصادفي او تبليغاتي خبرې نه دي، برعکس د ژور پټ تفاهم او توافق او راکړې ورکړې نتايج دي، دا تفاهمات او توافقات اکثراً د انګلستان په وساطت ترسره کېږي.

کله چي د بش اداره وغواړي کانګريس ته د وړاندي شوې بودجې لپاره ملاتړ ترلاسه کړي يا په انتخاباتو کي د امريکايانو رأيه ترلاسه کړي نو د ايران په ضد تبليغات تشديد شي، خو چي د ايران په ضد د ګوابښ خبره تبليغاتي ګټه ونه لري نو بيا نه د امريکا لخوا د بريد ګوابښونه اورو او نه د اسرائيل لخوا د بريد خبره.

هرڅوك په دې ښه پوهېږي چي په دې شرايطو کي امريکا يا اسرائيل پر ايران د بريد اراده يا مجال نه لري؟ په افغانستان او عراق کي د امريکايانو شديد مصروفيت او هلته د مقاومت په ځپلو او د اوضاع په کنترولولو کي د امريکايي ځواکونو له ناکامي سره سره دا نه ممکن برېښي او نه معقول چي امريکا دې بله جبهه هم ځان ته پرانيزي او پر ايران دې هم بريد وکړي؟ د دې بريد ضرورت بيا مخصوصاً په اوسنيو شرايطو کي څه دی؟

په داسي حال کي چي ايران له امريکا سره د کابل او بغداد په نيولو کي تر هر بل هېواد زياته مرسته وکړه آيا کېدی شي له دې سره سره پر ايران بريد وکړي؟! ايران اوس له کومه لحاظه امريکا ته عاجل خطر دی چي ناچار بايد همدا اوس دا خطر له منځه يوسي؟! ايران خو اوس داسي دی چي له امريکا سره د عراق او افغانستان په نيولو کي ئې ملګرتيا تر سعودي هم زياته او امريکا ته په زړه پورې وه، له دې ملګرتيا سره سره به ولې او په کوم دليل پر ايران بريد کوي؟

ډېر ساده او بې خبره کسان به دا ګومان کوي چې د افغانستان او عراق په اړه د ایران او امریکا ترمنځ سیاسي او نظامي ملګرتیا یو تصادف دی نه د یوه اوږدمهاله ټرون نتیجه!! که دا کار یوازي په افغانستان کې شوی وی کېدی شو هغه ته مو د تصادف نوم ورکړی وی او یا مو له طالبانو سره د دوی د مخالفتونو او د طالبانو په لاس د ایراني دیپلوماتانو د وژل کېدو په سبب ګڼلی وی، خو دا چې ګورو په عراق کې هم ایران پلوه شیعه او د ایران په لاس روزل شوي او مسلح شوي عراقي ډلې امریکایانو ته تسلیمېږي او د امریکایانو تر قومندې لاندې د سنیانو په ضد جنګېږي او هلته هم هغه کار کوي چې دلته ئې په افغانستان کې کوي، دا که په کوم څه دلالت کوي نو هغه یوازي دا خبره ده چې د ایران او امریکا ترمنځ په ظاهر کې یو څه او په خفا کې بل څه روان دي!! په ظاهر کې یو د بل په ضد تبلیغات او ګواښونه او په خفا کې موالات او ګډ سازشونه، هم د سپینې مانۍ واکداران داسي یوه سیاست ته اړ دي او هم د تهران واکمنان، که په افغانستان او عراق کې ملګرتیا یو ضرورت ګڼي او خپلې ګټې په کې لټوي، نو د خپلو ولسونو د اعتماد او باور ترلاسه کولو لپاره دغه تبلیغات هم یو ضرورت او د دواړو مجبوریت دی!!

که تاسو لږ دقت کړی وي نو دا به درته معلومه شوې وي چې د دواړو ترمنځ تبلیغات په خاصو خاصو وختونو کې تشدید شي، بیا ورو ورو راکم شي او بیا د اوږدې مودې لپاره نه یوازي بند شي بلکې د منفي او دښمنانه تبلیغاتو ځای دوستانه څرګندونو ته خالي شي!! یو به وایي: موږ پر ایران د حملې اراده نلرو، غواړو مشکلات د تفاهم له لارې حل کړو، بل به وایي: که په عراق او افغانستان کې د ایران مرسته او ملګرتیا نه وی نو امریکا په دومره آسانۍ او دومره ژر کابل او بغداد نه شو نیولی!!

دا هم یو حقیقت دی چې ایران د شاه د اقتدار په وخت کې د امریکا لویه اړه وه، د ایران هرڅه د امریکا په لاس کې وو، سیاسي نظام، فوځ، د تېلو په شمول ئې ټولې اقتصادي زېرمې د امریکایانو په واک کې وې، خو امریکایانو شاه او شاهي نظام داسي ومونډو چې د اوضاع له اداره نه عاجز دی، دې نتیجې ته ورسېدل چې دا نظام حتماً ړنګېږي، له هغه نه د دفاع لپاره هغسي څه کول ورته ګټور نه دي چې

د مصدق په خلاف ئې وکړل او تښتېدلی شاه ئې بېرته پر ایران مسلط کړ. د نظام نسکورېدل ورته حتمي برېښېدل خو غوښتل ئې دا تبدیلي د روسانو په ګټه رامنځ ته نه شي، د هغه وخت حالات داسي وو چې ټول انقلابونه مخصوصاً د شاهي رژیمونو په ضد د مسکو په اشاره او مرسته ترسره کېدل. د مجاهدین خلق په نامه ډلي چې د شاهي نظام د نسکورولو لپاره لګیا وه، پوره زور موندلی وو، په ځوانانو او فوځ کي ئې نفوذ ورځ په ورځ زیاتېدو، دې ډلي چې په پاریس کي ئې فعال دفتر درلود، له امریکایانو سره د خپلو تماسونو په ترڅ کي هغوی ته ډاډ ورکړ چې کمونست نه یو او له مسکو سره ارتباط نلرو، په ایران کي د زور شاهي نظام په ځای یو نوی دیموکراتیك نظام راوستل غواړو او تاسو ته تر شاه غوره یو، دوی ورسره موافقه وکړه، پر افغانستان د روسانو برید دوی له دې نه سخت وېرولي وو چې که کوم مؤثر اقدام ونه کړي نو ایران به هم د افغانستان په څېر د روسانو په لاس کي پرېوځي، دا ئې ځان ته غوره وګڼله چې پرېږدي شاهي نظام د حزب توده په ځای د مجاهدین خلق په لاس نسکور شي. د شاه په ضد مقاومت زور واخیست، مجاهدین خلق په دې هم وتوانېدل چې د ایران ځیني مذهبي مشران له ځان سره ملګري کړي، خميني چې هغه وخت په نجف کي اوسېدو او د امام لقب لا نه وو ورکړي شوی، له دوی سره موافقه وکړه او د دوی په وینا له نجف نه پاریس ته ولاړ، دا هغه وخت وو چې د شاه په ضد مقاومت دې مرحلې ته نږدې شوی وو چې په عمومي پاڅون بدل شي، روسان په افغانستان کي مصروف ول او امریکایان له شاه نه مأیوس شوي وو، د انقلابیونو لپاره په زړه پورې شرایط برابر شوي وو، انقلاب پیل شو، لا څو اونۍ نه وې تېرې شوې چې فوځ او پولیس له انقلابیونو سره یو ځای شول، شاه وتښتېدو، نظام نسکور شو او ایراني انقلابیون بریالي شول، امریکایانو نه د انقلاب په دوران کي مداخله وکړه او نه ئې د شاه له تښتېدو وروسته د هغه مرسته وکړه، انتظار ئې دا وو چې ایران او زېرمې به ئې د دوی له ولکي څخه نه وځي، خو له انقلاب نه وروسته هرڅه هغسي ونشول چې دوی ته د ځینو ایرانیانو له لوري ویل شوي وو او دوی ئې د انقلاب له بریا نه وروسته په انتظار کي ول، په داخل کي هم د مجاهدین خلق او مذهبي ډلو او شخصیتونو

ترمنځ هغه دوستانه روابط په خپل حال پاتې نه شول، د اقتدار د وېش په سر هم او د سیاستونو په سر هم په دوی کې ژور او نه پخلا کېدونکي اختلافات راولاړ شول، له دې نه مخکې مذهبي مشرانو خاص تنظیم او ډله نه درلوده، خو له هغه وروسته چې خميني د امام او رهبر په حیث ومنلی شو، دوی ته دا موقع په لاس ورغله چې د امام خميني پر محور راغونډ شي، د بهشتي په څېر د دوی ځینې حساس شخصیتونه دې ته متوجه شول چې له ګوابنونو سره د مقابلې لپاره یوه منظم او مطمئن مسلح ځواک ته ضرورت لري، په فوځ، پولیس او استخباراتو اعتماد نه شي کېدی، د سپاه پاسداران انقلاب د جوړولو طرحه ئې وړاندې، موافقه او امکانات ئې ترلاسه کړل او د جوړولو کار ئې پیل کړ، حقیقت دا دی چې که دغه کار نه وی شوی نو د هغو ټولو داخلي او خارجي ګوابنونو په وړاندې مقاومت کول ورته ممکن نه وو.

مذهبي مشرانو ته له مجاهدین خلق سره اختلاف په ډېره ګرانه بیه تمام شو ، د بهشتي او مطهري په څېر اکثر مؤثر شخصیتونه ئې ترور شول، د تروونو په لړ کې یو ځل جمهور رئیس، لومړی وزیر، د پارلمان د۷۲ غړو په شمول د پارلمان په غونډې کې په لوبې چاودنې کې ووژل شول، بني صدر د دوی بل جمهور رئیس له مجاهدین خلق سره ملګری شو او د دې ډلې له مشر مسعود رجوي سره یو ځای د تهران د هوائي میدان له لارې او په ایراني الوتکې کې پاریس ته وتښتېدل، دغو اقداماتو په څرګنده ښودله چې دوی خومره په نظام کې نفوذ درلود. بل طرف ته د مذهبي مشرانو پلوي ځواکونو د مجاهدین خلق په لسهاوو زره کسان ورته ووژل.

پدغه دوران کې امریکایانو څو ځله د فوځ له لارې د کودتا هڅه وکړه خو دا هڅې شنډې شوې، فوځ تصفیه شو ، په مقابل کې ئې سپاه پاسداران د یوه پیاوړې ځواک په حیث رامنځ ته شو ، د عراق او ایران په جګړې کې له عراق سره د امریکا مرستو هم دا نتیجه ورنه کړه چې په ایران کې د امریکا د خوښې تبدیلي راشي. دا طبیعي ده چې امریکا به تل دا هیله لري او دا هڅه به کوي چې ایران یو ځل بیا د دوی په لاس کې پرېوځي، هیڅکله هغه حالت نه شي هېرولی چې ایران دا د سیمې مهم هېواد او د تېلو او ګازو پراخې زېرمې ئې د دوی په لاس کې وې.

اوس چي شوروي اتحاد ختم شوی او امریکا ځان د نړۍ یوازنی زبرځواك ګڼي او پر ټولې نړۍ د سلطې هڅه کوي، طبیعي ده چي د ایران په څېر هېواد هېر نه کړي، په ایران کي هم ځینې حلقې دا نظر لري چي له امریکا سره دوستي د دوی په ګټه ده، مخالفت ئې په ګرانه بیه ورته تمامېږي، همدغه ذهنیت خاتمي قدرت ته ورساوو، خو هغه په دې کي پاتې راغی چي په ایران کي د امریکا د خوښي تغییرات راولي. د کابل او بغداد په نیولو کي له امریکا سره د تهران ملګرتیا هم له دغه ذهنیت نه خړوبه کېږي.

د دې احتمال ډېر ضعیف برېښي چي ایران به د اتمي انرژۍ په سر له امریکا سره داسي اختلاف ته ملا وتړي او داسي څه کولو ته به زړه ښه کړي چي په برید منتهي شي، ایران به په دې ډګر کي هم هغه څه کوي چي امریکا ئې غواړي، دلته به هم د واشنګټن شرایطو ته غاړه ږدي، دوی په افغانستان، عراق او لبنان کي ټول هغه څه وکړل چي امریکایانو غوښتل، له دې نه هر څوك په آسانۍ سره دا نتیجه اخیستی شي چي تهران به د اتمي انرژۍ په هکله هم دې ته ورته روغه جوړه کوي!! د لبنان له پېښو نه هم معلومېږي چي هلته هم د سپینې مانۍ ټول شرایط منل شوي، د سوریې د فوځونو له وتلو وروسته به حزب الله هم خپلې وسلې داسي تسلیموي لکه چي په افغانستان او عراق کي ایران پلوو ډلو وسپارلې. که امریکا په عراق کي مستقر د مجاهدین خلق ۲۵۰۰۰ کسیز مجهز فوځ د ایران په ګټه منحل کړ او که ایران د عراقي شیعه وو هغه ۱۵۰۰۰کسیز سپاه بدر چي ایران روزلی او مجهز کړی وو، دې ته اړ کړ چي خپلې وسلې امریکایانو ته وسپاري او دا دواړه د یوه توافق له مخې ترسره شول نو طبیعي ده چي حزب الله به هم خپلې وسلې سپاري.

انګرېزان او امریکایان دې نتیجې ته رسېدلي چي په اسلامي نړۍ کي د شیعه او سني اختلاف ته لمن ووهي او له دې نه د مسلمانانو د مزید ځپلو په لار کي استفاده وکړي، دوی داسي انګېري چي اوس په هر ځای کي سنیان د دوی مقابله کوي، په هیڅ ځای کي د شیعه وو کوم د پام وړ مسلح مخالف غورځنګ نشته، ټول جنګیالي مسلح ځواکونه له سنیانو راولاړ شوي، غواړي د دغو غورځنګونو د

ماتولو لپاره د شيعه وو ملګرتيا ترلاسه کړي، د افغانستان، عراق او ګڼ شمېر نورو سيمو پېښې دغه حقيقت په ګوته کوي.

دغو ټولو حقايقو ته په پام سره ويلی شو چې پر ايران د امريکا د برید خبره هسې يوه ډرامه ده چې د تبليغاتي مقاصدو لپاره مطبوعاتو ته ورکول کېږي.

حکمتيار

ايراني فلم ته امريكائي جائزه!!

د ايران د ارشاد او فرهنگ وزارت د اسامه په نامه او د طالبانو په ضد يو داسي فلم جوړ کړ چې امريکايانو ورته جائزه ورکړه! دا هم يو له هغو کارونو نه وو چې امريکايانو نه شو کولی خو ايران ورته وکړ. دا فلم د صديق برمك لخوا ، د ايران پلوه افغانی شيعه وو په اشتراك او د ايران د ارشاد او فرهنگ وزارت په مالي مصرف، لارښوونه او تخنيکي مرستو جوړ او په اروپا او امريکا کي د لومړي ځل لپاره وښودلی شو او د ټولو هغو کړيو تحسين او تقدير ئې ترلاسه کړ چې د اسلام او مسلمانانو په ضد ئې زړونه له حقد او کينې ډك دي او هر هغه کتاب، فلم، ډرامې او ليکنې ته جائزې ورکوي چې اسلام يو زوړ او قرون وسطائي دين او مسلمانان جاهل، وروسته پاتې، غير مهذب او غير متمدن قوم وښيي او په اسلامي ملکونو کي په ښځو ظلم او تېری، په زور نکاح، له تعليم او تربيې نه د دوی محروميت او د ټولنې فقر او لوږه په ډېره کرکجنه بڼه په کي انځور شوی وي، که څه هم دا ليکنه او فلم د محتوی له لحاظه ډېر پريوتی او منحط او د واقعيتونو په انځورولو کي سخت کمزوری وی او په بې بنسټه، مسخره، دروغجنو او غولوونکو صحنو شامل وي. د اسامه فلم د علی شريعتی په دې وينا پيل شوی چې وايي: خدايه ما له هغو کسانو څخه مه کړې چې دين په دنيا خرڅوي، له دې نه د فلم د جوړوونکی مقصد دا دی چې ملايان دين په دنيا خرڅوي. په دې فلم کي به تاسو د سنيانو سره د ايرانيانو هغه زړه کينه او حقد هم په ښه توګه او په خپلي کاملې بڼې کي احساس کړئ چې د دوی په زړونو کي خوټېږي او وخت ناوخت راڅرګندېږي. په دې فلم کي مورږ له صليبي ځواکونو سره د ايران هغه ملګرتيا په بله بڼه کي ګورو چې د افغانستان او عراق په نيولو کي ئې له امريکا سره وکړه، دا

عجيبه مه ګڼئ چي ايران د افغانانو په ضد فلم جوړوي او امريکا ورته جائزه ورکوي. مګر ايران په ټولو مخکنيو صليبي جنګونو کي د سنيانو په ضد له صليبي ځواکونو سره ملګرتيا نه ده کړې؟ مګر په هند کي د انګرېزانو په ضد د هندي مسلمانانو د مقاومت په دوران کي او هغه وخت چي زمانشاه د کابل واکمن له لاهور نه د ډيلي په لور وخوځېدو او د هند مظلوم مسلمانان د ده رارسېدو ته سترګې په لار وو، ايران د انګرېزانو په اشاره په هرات حمله ونه کړه او زمانشاه ئې له نيمې لاري بېرته د کابل په لور راستنېدو ته اړ نه کړ؟ او په دې سره ايرانيانو د هند په نيولو او د مسلمانانو په ځپلو کي د انګرېزانو مرسته ونه کړه؟ دا اوس اوس د افغانستان او عراق په نيولو کي ايران د صليبي ځواکونو خوا ونه نيوله؟ او افغاني او عراقي ايران پلوه شيعه ډلو ته ئې ونه ويل چي له امريکايانو سره لاس يو کړي او د دوی تر قومندې لاندي له سنيانو سره وجنګېږي؟ مګر د خاتمي، رفسنجاني، ابطحي او خرازي په څېر ايراني چارواکي په ډېر افتخار او په مکرره توګه دا نه وايي چي ايران د افغانستان او عراق په نيولو کي د امريکا مرسته وکړه او که دا مرسته نه وی نو امريکا په دومره آسانۍ افغانستان او عراق نه شو نيولی او دا چي ايران له امريکا سره دا راز ملګرتيا ته په هرځای کي تيار دی!! مګر هغه ايراني وسلې او د ايران په لاس روزل شوې مسلح شيعه ډلي چي پرون د طالبانو او بغداد په ضد جنګېدل، امريکايانو ته تسليم نه شوې او نن د امريکايانو تر قومندې لاندي نه جنګېږي؟ مګر دې ته نه ګورئ چي ايراني چارواکو تراوسه يو ځل هم په رسمي توګه دا نه دي ويلي چي بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي؟! مګر نه ګورئ چي صليبي ځواکونه په نجف او کربلا برید کوي، خو د عبدالعزيز حکيم او السيستاني په څېر ايران پلوه شيعه آخوندان، چي د بغداد په امريکائي حکومت کي شامل شوي، د يوه بيان د صادرولو په اندازه هم عکس العمل نه ښيي! ايران د علي رضي الله عنه د روضی په تخريب خفګان ښيي خو د زرهاوو مظلومو افغانانو او عراقيانو په مرګ ژوبلې ئې تندی هم نه تريو کېږي، دا په داسي حال کي چي الله تعالی د يوه مسلمان په قتل هومره ناراضه کېږي چي د ځمکي، آسمانونو او د مکي په شمول د ټولو مقدسو ځايونو په ورانېدو دومره نه ناراضه کېږي!! د

اسلام له نظره خو د يوه مسلمان وينه د نړۍ تر ټولو مقدسو ځايونو زيات ارزښت لري.

په دې خبري تعجب پکار دی چې ايراني آخوندان څنګه په دې نه پوهېږي چې په يوه بې محتوی او مسخره فلم کې هغه صحنې ښودل چې د اسلام دښمنان ئې خوښوي او د اسلام په ضد تر ې استفاده کوي او د افغانی ملا سپکاوی او د ده په ږيري، پګړۍ، غسل، اودس او استنجاء تمسخر، د ده په نکاح تړلو او قضاوت خندا، دا په پای کې د ايراني آخوندانو لمن هم نيسي، د ايران آخوندان هم په دوی قياسوي، سبا به د ايراني آخوند په اړه همداسي فلم جوړوي چې په هغه کې ايراني آخوند د خپل مقلد وړه لور صيغه کوي، که افغاني ملا د خره په کراچۍ سپور ښيي او لس کلنه نجلۍ په زور ځانته نکاح کوي او د درنو کولپانو هار ورته ډالۍ کوي، په داسي حال کې چې له دې د مخه ئې دوې نورې ښځې هم په زور نکاح کړې، ټولې د کولې شوو دروازو شا ته په بندو کوټو کې ساتي او د کور دروازه هم د وتلو په وخت کې ورپسې کولپ کوي، داسي خندونکي صحنې چې عملي مثال ئې د نړۍ په هيڅ ګوټ کې نه دی ليدل شوی، په افغانستان کې خو ئې تصور هم نه شي کېدی، دلته خو ملا که څه هم تر بل هرچا بې وزلی، نادار او مسکين وي، يوه ښځه او ماشومان ئې هم سم نه شي پاللی، خو تر هرچا زيات مخور، دروند او د عزت خاوند ګڼل کېږي، نه ځان ته څوک په زور نکاح کولی شي او نه د بل چا د زور نکاح ترسره کولی شي، د ايراني ملايانو په څېر نه دي چې خمس او زکات ترلاسه کوي، زيارتونه ئې په واک کې وی او شکرانې او نذرانې ورکول کېږي، بل ته هم په صيغې نکاح تړي او ځانته هم. سبا به څوک له همدې فلم نه په تقليد سره، ايراني آخوند ښيي چې هر اُستان (ولايت) ته په سفر کې د خپل يوه مقلد لور صيغه کوي، د امام رضاء او امام زمان په نامه چې کومي عرض پانې د قبر خوا ته يا هغه خاص ځای کې اچوي نو مؤظف آخوند په پټه هغه رااخلي، ځواب ئې ليکي او په پټه ئې په خاص ځای کې ږدي، ترڅو عريضه کوونکی هغه په دې ګمان او هيلې راواخلی چې امام ئې د ده عريضې ته ځواب ورکړی!!

ايران داسي نور فلمونه هم جوړ کړي، څه ئې د مخملباف او د ده د لور په لاس

او څه ئې د ايران د صدا او سيما له لوري، په ټولو دغو فلمونو کي څو اساسي برخي مشترکي دي: د افغانانو جهاد ته په سپکه کتل، د افغانانو تحقير او تذليل او د يوه جاهل، وروسته پاتې او غيرمهذب قوم په څېر ئې وړاندي کول، لرغوني افغانستان ته فقط ۲۵۰کلن تاريخ ثابتول او د لوی ايران هغه برخه ئې ګڼل چې د احمد شاه ابدالي په وخت کي ترې بېله شوه. ايران يوازي د داسي بې محتوی او مسخره فلمونو او کتابونو په ذريعه د افغانانو د تاريخ مسخ کولو هڅه نه ده کړې بلکي زمونږ د هېواد په ټولو ناخواله پېښو کي تر بل هر ګاونډي د ايران ونډه خطرناکه، مضر او تاوان رسوونکې وه او ده، زمونږ په کورنيو چارو کي ئې تر بل هر ګاونډي هېواد نه زياته لاسوهنه کوي، د داخلی جګړو لپاره ئې تر بل هر ګاونډي زياتې وسلې او پيسې لېږلې، تر هرچا د ايران دښمني له افغانانو سره زياته او ژوره ده، د افغانستان په تباهۍ کي خپلې ګټې لټوي، زمونږ په هېواد کي د جګړو دوام غواړي، يو ځواکمن افغانستان د ځان لپاره خطرناک ګڼي، ضعيف، محتاج، غريب، فقير او جنګ ځپلی افغانستان خوښوي، دا هڅه کوي چې اقليتونه د پښتنو په ضد تحريک کړي، د دوی متحده جبهه د پښتنو په خلاف وجنګوي، تاجک او شيعه په افغانستان مسلط کړي، په اقتدار کي دوی ته لويه برخه په لاس ورکړي، له روسانو سره ئې د همدې ناولي غرض لپاره لاس يو کړ، له امريکايانو سره ئې د همدې شوم هدف لپاره ملګرتيا وکړه، پرچميان، شورای نظار او ايران پلوه شيعه ډلې ئې د همدې لپاره د جبل السراج په خائنانه ټرون کي راغونډ کړل. دوی له افغانانو نه د هغه وخت غچ اخيستل غواړي چې شاه محمود هوتک د اوسني ايران لويه برخه د پلازمېنې په شمول فتحه کړې وه او په اصفهان کي ئې د حکومت مرکز او پايتخت وو، په اصفهان کي د شاه محمود هوتک پاچائي قصر په دوی کي تل دا وېره راولاړوی چې متحد او ځواکمن افغانستان کولی شي د تېر وخت په څېر دوی ته ستونزي راولاړې کړي او په سيمي کي د ايران د لوئې غوښتنې په وړاندي ستر خنډ جوړ کړي.

ايراني چارواکي په افغانستان کي د شيعه وو لپاره په حکومت کي د لويې برخي غوښتنه کوي، فيدرالي نظام او د شيعه وو لپاره خپلواکه سيمه او ولايت

غواړي، خو په ايران کي نه د فيدرالي نظام خبره کوي او نه اقليتونو ته د عادلانه، انساني او اسلامي حقوقو او حيثيت ورکولو په هکله څه ويلو او کولو ته تيار دی، په دې اړه نه په خپله د مسئوليت احساس کوي او نه نورو ته د څه ويلو اجازه ورکوي، شايد دنړۍ په هيڅ ګوټ کي له اقليتونو سره هومره جفا او ظلم ونه شي لکه په ايران کي چې له سنيانو سره کېږي، تاسو لاړ شئ او له بلوڅانو او کردانو نه پوښتنه وکړئ چې په اوسني ايراني نظام کي له دوی سره څه سلوک کېږي؟ دوی ته څه حقوق ورکړی شوي؟ په فوځ، پوليس، سپاه او دولتي اداراتو کي د دوی څومره کسان شته؟ سنيانو ته په کومه سترګه کتل کېږي؟ زردشتيانو، مسيحيانو او يهودانو ته زيات حقوق ورکړی شوي که سنيانو ته؟ سنيانو ته د دوست په سترګه کتل کېږي که د دښمن په سترګه؟! د دوی له دردناک حالت نه له خبريدو وروسته به پوه شئ چې د ايراني حکومت معامله له سني اقليتونو سره څنګه ده. افغانستان، پاکستان او نورو اسلامي هېوادونو ته په کار دا ده چې له شيعه وو سره همغه څه وکړي چې ايران ئې له سنيانو سره کوي، په دې سره به د دوی عقل سر ته راشي او په ايراني سنيانو به له تېری او ظلم نه لاس اخيستو ته اړ شي.

دا يوازي افغانان نه دي چې ايران ئې مخالفت کوي او د دوی په هېواد کي د داخلي جګړو اور ته لمن وهي، بلکي له ټول اسلامي امت سره او د اسلامي امت د تېر تاريخ په اوږدو کي تل دوی اختلافات راولاړ کړي او له دښمن سره د نښتو په دوران کي دوی د دښمن ملګرتيا کړې، د دغو اختلافاتو څو بېلګو ته ستاسو پام رااړوو:

- ټول امت په دې متفق دی چې امارت او خلافت موروثي نه دی او له پلار نه اولاد ته په ميراث نه رسي، بلکي د خلکو له لوري د يوه امانت په توګه هغه چا ته سپارل کېږي چې خلك ئې د دې منصب لپاره (اهل) وګڼي. په قرآن کي په صريحو الفاظو مسلمانانو ته دا دنده سپارل شوې چې دا امانت به (اهل کس) ته سپاري: لکه چې فرمايي:

إِنّ اللّهَ يَأمُرُكُمْ أن تُؤَدُّوا الأَمَنَت إلى أَهْلِهَا وَ إِذَا حَكَمْتُم بَينَ النّاسِ أن تحْكُمُوا بِالْعَدلِ إِنّ اللّهَ نِعِمّا يَعِظكَم بِهِ إِنّ اللّهَ كانَ سمِيعَا بَصِيراً *

النساء: ۵۸

الله تاسو ته امر کوي چي امانتونه د هغه اهل ته وسپارئ او کله چي د خلکو ترمنځ حکمیت او قضاوت کوئ نو په عدل سره حکمیت وکړئ. یقیناً چي الله په ډېر غوره څه تاسو ته پند درکوي، بېشکه چي خدای اورېدونکی لیدونکی دی.

په دې مبارك آیت کي هم د عام ولس دنده ټاکل شوې او هم د واکدارانو: ولس ته ویل شوي چي خپل واکداران په خپله غوره کړئ او (واك) د یوه (امانت) په څېر هغه چا ته وسپارئ چي (اهلیت) ئې ولري. او واکدارانو ته ویل شوي چي په خپل حکمیت او قضاوت کي به عدالت مراعاتوئ.

شیعه دې ته هم نه ګوري چي الله تعالی دا حق خلکو ته ورکړی چي خپل واکداران په خپله غوره کړي او د (واك) امانت (اهل) ته وسپاري، که امارت یا موروثي وی او یا د وحي په اساس ټاکل کېدی نو په قرآن کي به مسلمانانو ته دا نه ویل کېدو چي د واك امانت اهل ته وسپارئ. شیعه دې ته هم نه ګوري چي د پیغمبر علیه السلام له رحلت نه وروسته ابوبکر صدیق، بیا عمر او بیا عثمان رضي الله عنهم د خلکو لخوا د امارت لپاره غوره شوي، نه د پیغمبر علیه السلام له خپلوانو نه چا ته په میراث رسېدلی او نه د راشدینو خلفاوو له وفات نه وروسته د دوی له زامنو او خپلوانو نه څوك غوره شوی. قرآن په دې اړه چي په اسلام کي قیادت موروثي نه دی، د ابراهیم علیه السلام په قصې کي داسي وضاحت کوي: ابراهیم علیه السلام په الهي آزموینو کي بریالی شو، الله تعالی ورته وویل چي د دې بریا په وجه تا د خلکو لپاره امام او مشر ګرځوم، هغه وویل: زما په اولاد هم دا پېرزوینه وکړه، الله تعالی په ځواب کي ورته وویل: ظالمان په دې عهد او فرمان کي شامل نه دي، یعني د الله دا وعده داسي نه ده چي د پلار په وجه به اولاد هم ترې برخمن کېږي، حتی که ظالم هم وي، که قیادت موروثي وی نو له پلار نه به ظالم اولاد ته هم په میراث پاتې کېدو. قرآن په دې هکله فرمایي:

وَ إِذِ ابْتَلى إِبْرَهيمَ رَبُّهُ بِكلمَت فَأَتَمّهُنّ قَالَ إِنى جَاعِلُك لِلنّاسِ إِمَاماً قَالَ وَ مِن ذُرِّيّتى قَالَ لا يَنَالُ عَهْدِى الظلِمِينَ* البقرة:۱۲۴

او کله چي ابراهيم خپل رب په څو کلمو وآزمويو او هغه ترسره کړې، نو الله ورته وويل: زه دې د خلکو لپاره امام گرځوم، ده وويل: او زما له اولاد نه هم، الله وفرمايل: زما ژمنه ظالمانو ته نه رسي.

موروثي قيادت که دا سياسي وي يا اجتماعي او يا هم مذهبي، هم دعقل خلاف دی، هم د نقل او هم د عدل، د همدې لپاره په پورتني آيت کي او د ابراهيم عليه السلام د غوښتنې په ځواب کي ويل شوی چي زما ژمنه (ظالمانو) ته نه رسي، يعني دا صريح ظلم دی چي امامت موروثي شي او له پلار نه زوی ته انتقال شي، دا بېله خبره ده چي که په زوی کي د پلار په څېر کفايت او اهليت وي او الله تعالی ئې د مشرتابه لپاره غوره او خلك ورباندي راغونډ شي او مشر ئې وټاکی، دی ته په موروثي توگه د قيادت د انتقال نوم نه شو ورکولی. همدا راز که د اسلام تاريخ ته ځير شو نو وبه گورو چي د پيغمبر عليه السلام له رحلت نه وروسته، د ده په يارانو، مهاجرينواو انصارو کي هيچا دا ونه ويل چي پيغمبر عليه السلام د خپل ځای ناستي او راتلونکي امير په اړه کومه توصيه او سپارښتنه کړې، له تفصيلي مناقشې او بحث نه وروسته ټولو په دې اتفاق وکړ چي ابوبکر رضی الله عنه خپل امير وټاکي، هغه ئې تر بل هرچا د دې منصب لپاره ور وگڼلو، د صحابه وو د دې اجماع او توافق په وجه ټول امت له شيعه گانو نه پرته په دې متفق دي چي ابوبکر رضي الله عنه له پيغمبر عليه السلام نه وروسته د امت افضل شخصيت دی، د ده د انتخاب په ورځ هيچا ونه ويل چي علی رضي الله عنه تر نورو غوره دی او پيغمبر عليه السلام د ده په اړه کومه سپارښتنه کړې، دا ممکنه نه وه چي رسول الله صلي الله عليه و سلم دې د چا په هکله سپارښتنه کړې وي او صحابه دې هغې ته اعتناء ونه کړي او د خپل پيغمبر د سپارښتنې خلاف دې بل څوك غوره کړي. متأسفانه شيعه د ټول امت او د ټولو صحابه وو د رأيې خلاف ادعا کوي چي علی رضي الله عنه د پيغمبر وصي او وارث دی او پيغمبر عليه السلام ته ئې نسبت داسي دی لکه

د هارون علیه السلام نسبت موسی علیه السلام ته!! متأسفانه دوی په دې هم نه پوهېږي چې د هارون علیه السلام په اړه په تورات او قرآن کې په ډېر صراحت سره یادونه شوې او هغه د الله له لوري د پیغمبر په حیث غوره شوی، که د پیغمبر علیه السلام په څنګ کې د بل پیغمبر یا د ده د وارث او ځای ناستي ټاکل ضروري وی نو الله جل شأنه به د هارون علیه السلام په څېر په قرآن کې د هغه یادونه کړې وه. په ټول قرآن کې یو داسي آیت نه موندل کېږي چې صراحتاً یا اشارتاً دې د علی رضي الله عنه یادونه په کې شوې وی. دا خو پرېږده چې هغه ته دې د هارون علیه السلام مقام ورکړی شوی وي، شیعه ګان د ټول امت، مفسرینو او صحابه وو د رأیې خلاف ادعا کوي چې د قرآن په درې سوو آیتونو کې علی رضي الله عنه ته اشاره شوې، دا ادعا د پیغمبر علیه السلام له رحلت نه وروسته تر څلورو پېړیو پورې هیڅوا ونه کړه، څلور پېړۍ وروسته یو کس راولاړ شو، د یوه نوي مذهب اساس ئې کېښود، علی رضي الله عنه ته ئې څه اقوال منسوب او په یوه کتاب کې ئې راغونډ کړل، دا ادعا ئې وکړه چې امامت موروثي دی، له پیغمبر نه باید علي ته او له هغه نه د ده اولاد ته انتقال شوی وی، ابوبکر، عمر، عثمان او ټول هغه صحابه رضي الله عنهم ئې غاصبان وګڼل چې د علي رضي الله عنه په ځای ئې نور د امامت او امارت لپاره غوره کړل. دا په داسي حال کې چې علی رضي الله عنه له ده نه مخکې له ټولو خلفاوو سره بیعت کړی، په ټولو پسې ئې هره ورځ پنځه وخته د جمعې په لمانځه کې اقتدا کړې، له هیڅ یوه سره ئې اختلاف نه دی کړی، هیڅکه ئې دا نه دي ویلي چې امامت د ده حق دی، نه ده دا خبره کړې او نه د ده موئیدینو چې امامت موروثي دی او باید د پیغمبر په کورنۍ کې د ده نږدې خپلوانو ته انتقال شي. که دا موروثي هم وی نو باید زوی، د زوی د نشتوالي په صورت کې ورور، لور او ښځې ته په میراث رسېدلی وی، نه د ډېرو ترونو له ډېرو زامنو نه یوه ته، دا دوی ولې د یوه تره په شته والي کې د بل تره زوی یوازنی وارث ګڼی؟ په داسي حال کې چې د پیغمبر علیه السلام تره عباس رضي الله عنه ژوندی وو نو د بل تره زوی علي رضي الله عنه به د کوم شریعت له مخې وارث ګڼل کېږي؟

د دې غلطي انګېرنې په سبب شیعه ګانو د امام غائب عقیده له ځانه جوړه

کړه، چې بيا دغې خرافې، غلطې او بې بنسټې عقيدې دوی ته مزيد مشکلات راولاړ کړل، دوی ئې د اجتماعي بدلون او اسلامي ټولنې د جوړولو لپاره له هر راز هڅو نه منع کول او دوی ته ئې د امام مهدي تر راتلو د انتظار درس ورکاوو. د ايران انقلاب او د دې انقلاب په نتيجه کې د شيعه آخوندانو قدرت ترلاسه کول، شيعه له نوې ستونزې سره مخامخ کړل، دوی د داسې تحول لپاره په خپل مذهب کې توجيه نه درلوده، دا خو هم د انتظار د عقيدې خلاف وه او هم د موروثي امامت خلاف. شيعه آخوندانو له دې ستونزې نه د وتلو لپاره د ولايت فقيه مفکوره راوايستله، دا اختراع په اصل کې د امامت په هکله د شيعي عقيدې او په اجتماعي انقلاب او سياسي نظام کې د شيعه وو د اشتراک ترمنځ د تناقض ختمولو لپاره رامنځته شوه، د (ولايت فقيه) مفکوره د (انتظار) او (موروثي) امامت له باورونو سره په ايراني نظام کې د شيعه آخوندانو د برخې اخيستو له ټکراو نه راوزېږېده، دوی (ولی فقيه) د (امام غائب) ځای ناستی وګانړو او ادعا ئې وکړه چې (ولی فقيه) له (امام غائب) سره روحاني ارتباط ساتي او هغه ئې لارښوونه کوي. د ايران انقلاب له شيعه مذهب نه نه دی راخوټېدلی، دا انقلاب د (مجاهدين خلق ايران) د هڅو په نتيجه کې رامنځته شو، دوی د انقلاب په يوه حساس او مخکې تللی پړاو کې خمينی راوړاندې کړ، د دې لپاره چې د عام ولس مزيد ملاتړ ترلاسه کړي او د آخوندانو د مخالفت مخه ونيسي، که څه هم د دوی دا ابتکار مؤثر ثابت شو او د دوی پاڅون ته ئې ملي او عمومي بڼه ورکړه خو د انقلاب له بري نه وروسته ئې دوی ته هومره ستونزې راولاړې کړې چې چاره ئې ورته ګرانه شوه او په پای کې د دوی او آخوندانو ترمنځ په مسلحانه تصادم منتج او له هېواد نه د دوی د وتلو باعث شو. دوی داسې ګمان کاوو چې د انقلاب له بري وروسته په ډېره آسانۍ کولی شي د آخوندانو چاره وکړي، که څه هم د دوی ډېر مهم او مشهور کسان ئې يو په بل پسې ترور کړل، جمهور رئيس، صدراعظم او د پارلمان ۷۲ غړي ئې په يوه ورځ او په يوه انفجار سره ووژل، خو په دې موفق نه شول چې آخوندان له قدرت نه خلع او په اوضاع مسلط شي. شيعه يو ځل مخکې او هغه وخت هم له داسې مشکل سره مخامخ شوي وو چې امام رضا د مامون الرشيد قيادت ومانو او د هغه په حکومت

کي ئې برخه واخيسته، د دې اقدام د توجيه لپاره اوس شيعه آخوندان وايي چې هغه دې ته مجبور کړی شوی وو ، په حکومت کي له برخي اخيستو پرته ئې بله چاره نه وه او بيا د ده د طبيعي وفات په هکله وايي چې مامون الرشيد د زهرو جام ورته ورکړ او ده د مجبوريت او ناچاری له مخې او يا په دې خاطر چې نه پوهېدو دا زهر دي، د شربت په ګمان وڅښل او په شهادت ورسېدو!! خو له دوی نه پوښتنه کوو چې تاسو خو امام رضا عالم الغيب ګڼئ او د خپلو حاجتونو تر د سره کېدو لپاره اوس د هغه قبر ته عرائض وړاندي کوئ، څنګه ئې دومره بې وزلی او ناتوان ثابتوئ چې د مامون الرشيد مخالفت نه شي کولی، په يوه نامشروع حکومت کي د مجبوريت له مخې برخه اخلي او د زهرو جام په سر اړوي؟

د ايران د فتحې جګړه د عمر رضي الله عنه د خلافت په دوران کي پيل شوه، لکه څنګه چې ايراني نشنلستانو له فاتح عربو او مخصوصاً د دوی له مشرتابه سره کينه درلوده د دوی اور لمانځونکو مذهبي مشرانو هم دا کينه په زړه کي ساتله، همدا کينه په پای کي د شيعه مذهب په رامنځته کېدو او له ټولو خلفاوو او صحابه وو سره د دوی په دښمنۍ منتج شوه، له عمر رضي الله عنه سره د دوی کلکه دښمني له همدې ځايه نشأت کوي، دا په داسي حال کي چې علی رضي الله عنه خپله لور عمر رضي الله عنه ته په نکاح ورکړې.

په ټولو اختلافی مسائلو کي د شيعه ګانو اختلاف له نور امت سره داسي دی لکه د آذان په اړه د دوی شاذ دريځ، په داسي حال کي چې پيغمبر عليه السلام په مدينه منوره کي تقريباً اتلس زره لمونځونه کړي، د هر لمانځه لپاره آذان شوی، د آذان دا الفاظ تراوسه دا څو پېړۍ په ټولو جوماتونو کي تکرار شوي او د اسلامي نړۍ په ټولو جوماتونو کي تراوسه زمزمه کېږي، خو شيعه وو څو پېړۍ وروسته له ځانه نوي الفاظ په دې آذان کي ورزيات کړل، د اشهد أن علياً ولی الله ... الفاظ ئې په داسي حال کي په خپلو آذانونو کي زيات کړي چې په خپله د علي رضي الله عنه د امارت په وخت کي او حتی هغه وخت چې له مدينې نه کوفې ته ولاړ، هيڅا د ده په حضور کي داسي آذان نه دی ورکړی. د شيعه وو په مذهب کي د علي رضي الله عنه او د ده د اولاد رضي الله عنهم په اړه ټولي زياتوني او غُلو د دوی آذان ته ورته دي.

• په داسي حال کي چي ايران تل په امت کي د اختلاف باعث شوی، خو اوس او د ايران د شيعي حکومت له جوړېدو وروسته دوی د امت د يووالي خبره کوي او هغه هم داسي چي د نړۍ ټول مسلمانان به ايران ته د (ام القری) په سترګه گوری، د (ام القری) نوم د قرآن له لوري (مکي مکرمې) ته ورکړی شوی خو دوی په ډېره بې باکۍ سره دا نوم د ايران لپاره کاروي. دا په داسي حال کي چي دوی د ايران سنيان چي نفوس ئې تر ۳۲% کي زيات دی له ټولو انساني او اسلامي حقوقو نه محروم کړي، په ټول ايراني نظام کي حتی هلته هم چي اکثريت وګړي ئې سنيان دي، لکه سيستان، بلوچستان، کرد مېشته او ترکمن مېشته سيمو کي ئې يو سني هم د مدير په رتبه کي په کار نه دی ګمارلی، وزير، معين او رئيس خو پرېږده، په ټول ايراني اردو ، پوليس او سپاه کي هيڅ سني جنرال او عالي رتبه نظامي افسر نه شئ موندلی، د سنيانو اکثر سياسي او مذهبي مشران ئې يا ترور کړل، يا تبعيد او يا ئې په زندانونو کي تر تعذيب لاندي ووژل، په تهران کي سنيانو ته د جومات جوړولو اجازه نه ورکوي، مسيحيان، يهودان او اور لمانځونکي خپل خپل عبادت ځايونه لري خو سنيان ترې محروم کړی شوي، د ايران په تلويزيون کي د داسي صحنې نېودل منع دي چي لمونځ د سنيانو په طريقه وښيي، که څه هم دا په ترکيه، پاکستان، سعودی يا افغانستان کي د کوم جماعت لمونځ وی!! د ايران له شيعي انقلاب نه وروسته؛ هغوی د انقلاب صادرولو ترنامه لاندي، له افغانستان، پاکستان، عراق او نورو هېوادونو نه ګڼ شمېر شيعه ايران ته بوتلل، هلته ئې ترنظامي روزنې لاندي ونيول، د بمونو جوړولو ، انفجاراتو او ترور طَور طريقې ئې وروښودې، بېرته ئې له کافي امکاناتو سره خپلو سيمو ته ولېږل او هلته ئې د سني سياسي مشرانو او مذهبي علماوو د ترور او د دوی په جوماتونو کي د چاودنو لړۍ پيل کړه او په دې سره ئې په دې هېوادونو کي د مذهبي جګړو هغه اور بل کړ چي تراوسه په زرهاوو بې ګناه شيعه او سني په کي وژل شوي او لړۍ ئې تراوسه په شدت روانه ده. د دوی انقلاب صادرول دا وو چي په جومات کي، د لمانځه په وخت کي، په بې ګناه لمونځ کوونکو مشينګنې وچلوي او دا د الله او امامانو د رضا حاصلولو او جنت ته د رسېدو وسيله وګڼي!!

- له امت سره د شيعه گانو د اختلاف يوه بله بېلگه موقته نکاح ده چې دوی ئې د (صيغه او متعه) په نامه يادوی!! دوی د څو مياشتو ، اونيو او ورځو لپاره خو پرېږده حتی د څو ګنټو لپاره موقته نکاح نه يوازې جائز ګڼي بلکې د هاشمي رفسنجاني په اصطلاح ئې د شيعه مذهب يو مترقي اړخ شمېري!! دا په داسي حال کي چې قرآن په ډېر صراحت سره د نکاح يوه اساسي ځانګړتيا او موخه دا ښيي چې د دې تعلق د دوام او بقا په نيت به تر سره کېږي نه د شهوت ترسره کولو په نيت او غرض. لکه چې فرمايي:

وَ أُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَٰلِكُم محْصِنِينَ غَيرَ مُسٰفِحِينَ ...
النساء: ۲۴

او له دې نه علاوه تاسو ته حلالې شوې چې په خپل مال (د مهر په ورکولو) سره ئې ترلاسه کړئ، د نکاح په قيد کي ساتونکي نه د شهوت ترسره کوونکي.

ګورئ چې قرآن نکاح کوونکي د (محصنين) په صيغه يادوی چې د نکاح دوام په ګوته کوي او وايي چې دوی به (مسافحين) نه وي، يعني د شهوت ترسره کولو او خپل شوق پوره کولو په غرض به دې کار ته نه راوړاندي کېږي.

دا مطلب په قرآن کي مکرر راغلی، هم د نارينه وو په اړه او هم د ښځو په اړه او ويل شوي چې دواړه بايد د دې قانوني جنسي تعلق د دوام په موخه د نکاح اراده وکړي نه د جنسي تمايلاتو په حکم.

د ښځو په اړه فرمايي:

فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَ ءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ محْصِنَٰتٍ غَيرَ مُسٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخْدَانٍ

نو د څښتنانو په اجازه ئې نکاح کړئ او مهر ئې ورکړئ، په داسي حال

کي چي نکاح کېدونکي به وي، نه د شهوت ترسره کوونکې او نه د پټې يار نيونکې.

له دې ټولو څرګندونو نه په ډاګه معلومېږي چې د قرآن له مخې نکاح د کورنۍ د جوړولو او د نسل د دوام لپاره يوه مقدسه معامله ده چې بايد په همدې نيت او اراده ترسره شي، نه د شهواني غوښتنو په حکم او د څو شيبو لذت اخيستلو لپاره.

د (صيغه) او (زنا) ترمنځ هيڅ فرق نشته، دا په حقيقت کي د زنا لپاره د شرعي حيلې جوړولو مرادف ده، په دې سره دوی زنا ته شرعي لباس وراغوستی، رفسنجاني د ايران مخکنی جمهور رئيس د پوهنتون زده کوونکو ته د جمعې د ورځې په يوې خطبې کي وويل چې دوی کولی شي په (صيغه او موقته نکاح) سره خپل مشکل حل کړي، د پوهنتون پېغلی او ځوانان د تحصيل په دوران کي کولی شي په خپلو کي موقته نکاح وترې!! خو حقيقت دا دی چې له شيعه نه پرته نه کوم اسلامي مذهب موقته نکاح جائز ګڼلی او نه په نورو الهي اديانو کي د هغه د جواز کومه بېلګه موندلی شو.

- يوه بله مسئله چې شيعه د شاذ موقف په غوره کولو سره له نور اسلامي امت نه بېلوي د (تقيه) په اړه د دوی غلط تصور دی. تقيه دې ته وايي چې څوک د خپل ژوند خبره پټه وساتي او هغه څه ووايي چې ورباندي باور او يقين نه لري او د ده د اصلي مدعا او د زړه له خبري سره مغايرت ولري. قرآن په هغه سخت او خطرناک حالت کي د داسي څه ويلو اجازه او رخصت ورکوي چې څوک د دښمن په لاس کي پريوتی وي، په مرګ ګواښل کېږي، که له اسلام نه انکار ونه کړي او د کفر کلمه ونه وايي وژل کېږي، په دې حالت کي هغه ته د داسي څه ويلو رخصت ورکوي، خو د اجازې په ضمن کي ورته وايي: که په خپل ايمان ټينګ پاتې شې او د دې ثبات او استقامت په وجه په قتل ورسېږې نو دا د عزيمت خبره ده، هسي هم انسان مري، که دا مرګ ئې د الله په لار کي او په خپل ايمان د ټينګار په حالت کي وي نو دا ورته غوره دی، په داسي مرګ سره خو هغه د خپل رب په لور درومي، بايد له هغه وېره ونه لري. قرآن داسي فرمايي:

لا يَتّخذ الْمُؤْمنُونَ الْكَفرينَ أَولْيَاءَ من دُون الْمُؤْمنينَ وَ مَن يَفْعَلْ ذَلك فَلَيْس منَ اللّه فى شيءٍ إِلا أَن تَتّقُوا منْهُمْ تُقَاةً وَ يُحَذّرُكمُ اللّهُ نَفْسهُ وَ إِلى اللّهِ الْمَصيرُ* آل عمران: ۲۸

مؤمنان دي له مؤمنانو نه علاوه كافران په دوستۍ نه نيسي او څوك چې دا كار وكړي نو په هيڅ څه كي له الله سره نه دى (تولي اړيكي ئې له الله سره شلولې دي) مگر دا چې له هغوى نه څه وېره ولري، دا په داسي حال كي چې الله تاسو له خپل ځانه وېروي او بېرته تگ خو د الله په لوري دى.

دا مبارك آيت كه له يوې خوا موږ ته لارښوونه كوي چې له كافرانو سره به له دوستۍ ډډه كوو او له دوى سره د دوستۍ په سبب زمونږ تولي اړيكي له الله تعالى سره قطع كېږي، له بلي خوا د وېرې په حالت كي او هلته چې يو مسلمان د كافرانو په لاس كي پرېوتى وي او په مرگ ئې گوابني، هغه ته دا اجازه وركوي چې دښمن ته د دوستۍ او ملگرتيا خبره وكړي، خو په دې شرط چې په دې كار سره به اسلام او مسلمانانو ته تاوان نه رسوي، يوازي د ځان د ژغورلو لپاره به كومه چاره او حيله لټوي، دا رخصت د ده د ضعف، ناتوانۍ او مجبوريت له مخې وركړى شوى، د عزيمت او قوي ايمان تقاضا دا ده چې په دې حالت كي هم د ثبات او استقامت لار غوره كړي، په خپل ايمان ټينگ پاتې شي او د دښمن په ځاى يوازي له يوه خداى نه وېره ولري او دا ئې په پام كي وي چې مرگ د ده د ژوندون پاى نه دى بلكي د بل ژوندون مقدمه ده، په دې مرگ سره هغه د الله په لور درومي.

متأسفانه شيعه وو منافقت، دوه مخې توب او خدعې ته هم د (تقيه) نوم وركړى او له هرچا سره په هرحالت كي دا (تقيه) جائز گڼي، دا په داسي حال كي چې قرآن خدعه او دوه مخې توب حرام گڼي او د اسلام له نظره له دښمن سره هم خدعه ناجائز ده، د همدغي تقيې په وجه هرڅوك د يوه شيعه مذهبه انسان د هري خبري په باب داسي گمان كوي چې ښايي هغه تقيه كوي او د زړه مقصدي خبره له ده نه پټه ساتي. څوك نه پوهېږي چې د شيعه كومه خبره صادقانه او رښتونې ده او كومه ئې

په تقيه ولاړه خبره.

• شيعه وو ته له زردشتيانو نه فال، کوډې، نجوم او تعويذونه په ميراث پاتې شول او د اسلام په کړې کي له ننوتو وروسته ئې همدغو خرافاتو ته مذهبي رنګ ورکړ. د دوی د مذهبي مشرانو يو مصروفيت دا وي چي خلکو ته فالونه وګوري، کوډې وکړي، تعويذونه ورکړي او د نجوم له مخې د خلکو د راتلونکي په اړه وړاندوينې وکړي او په دې سره له دوی شکرانې او نذرانې ترلاسه کړي. د شيعه وو مظلوم عوام په دې نه پوهېږي چي دا خرافات په اسلام کي نشته، اسلام حرام کړي او د دوی ټګمار مذهبي مشران ئې غولوي او له دوی نه د شکرانو د لاس ته راوړو لپاره ئې دا چل ول جوړ کړی. دوی د حافظ شيرازی د شعر په کتاب هم فال نيسي او حتی د فال لپاره ئې داسي قرآن چاپ کړی چي په يوه مخ ئې (خوب يعني ښه) ليکل شوي او په بل (بد)، څوک چي دا قرآن د فال لپاره پرانيزي نو که د (خوب) پاڼه ورته پرانستی شوه کار ئې سم او فال ئې نېک دی او که د (بد) پاڼه پرانيستی شوه نو فال ئې بد او کار ئې د کړو نه دی. که د منتظري په څېر يوه مذهبي مشر ته د ده کوم مقلد ووايي چي د واده اراده لرم، څوک مي غوره کړی، آيا اقدام وکړم که نه؟ نو هغه به همداسي يو قرآن پرانيزي، د پاڼې دې او هغه مخ ته به ګوري، که د پاڼې په سر (خوب) ليکل شوی نو ورته وايي به: هو ؛ دا کار ښه دی، وئې کړه او که بد ليکل شوی وو نو ورته وايي: مه ئې کوه، دا کار درته ښه نه دی!!

• په ايران کي د زيارتونو شمېر او په هغوی مصرف هومره دی چي د اروپا د هيڅ ملك په قصرونو هومره مصرفونه نه دي شوي، د امام رضا په قبر چي کوم مصرف شوی ښايي د نړۍ په هيڅ قصر به هومره مصرف نه وي شوی، دا په داسي حال کي چي اسلام د قبر له پخولو، د هغه په سر د ګنبدې له جوړولو او هغه ته د جومات له بنې ورکولو نه په کلکه ممانعت کړی، پيغمبر عليه السلام په هغو يهودو او نصاراوو لعنت وايي چي د خپلو پيغمبرانو په قبرونو ئې جوماتونه جوړ کړل:

عن عائشة قالت: « قال رسول الله صلى الله عليه وسلم في مرضه الذي لم يقم منه: «لَعَنَ اللهُ اليَهُودَ وَالنّصارَى اتّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ»

له عائشې رضي الله عنها نه روايت شوی چې وايي: رسول الله صلی الله عليه وسلم په خپل هغه مرض کي چې تړې روغ نه شو وفرمايل: په يهودو او نصاراوو دې د خدای لعنت وي چې د خپلو انبياوو قبرونه ئې جوماتونه کړل.

ايرانيانو به د خميني په ژوند کي د ده هغه محقر کور بيا بيا په تلويزيون کي ښودو چې په جماران کي ده د اوسېدو لپاره غوره کړی وو ، په دې خبري به ئې فخر کاوو چې د دوی مذهبي مشر د نړۍ د مشرانو خلاف په داسي يوه عادي او فقيرانه کور کي اوسېږي، خو د ده له مړينې وروسته ئې د ده له قبر نه داسي ستر او مجلل قصر جوړ کړ چې د امريکا سپينه مانۍ هم ورسره سيالي نه شي کولی.

هسي هم دا لوی ظلم دی چې د يوه هېواد شتمني دې په قبرونو او زيارتونو مصرف شي او هغه هم په داسي حال کي چې پنځه مليونه وګړي ئې د کار پيدا کولو لپاره بهر ته تللي، په مليونهاوو وږي، بې کوره او فقير خلك لري، له دغو مظلومانو نه پيسې اخيستل او هغه په قبرونو مصرفول نه په هيڅ عقل برابر راځي، نه انساني ترحم اجازه ورکوي او نه ئې هيڅ دين او مذهب جائز ګڼي. شيعه وو د علی رضي الله عنه، عباس علمدار او ... په نامه د دنيا په ګوټ ګوټ کي زيارتونه جوړ کړي، هر زيارت د دوی د آخوندانو لپاره د عوائدو لوی مدرك دئ، شيعه وو د هغه علی رضي الله عنه په نامه په لسهاوو جعلي زيارتونه جوړ کړي چې پيغمبر عليه السلام د حجاز د جګو او ګنبدي قبرونو د آوارولو او د ټولو قبرونو له سرونو نه د جنډو راکوزولو کار ورته سپارلی وو او د ده تر قيادت لاندي د دغو خرافاتو د ختمولو کار ترسره شو.

- له امت سره د شيعه وو بل اختلافي ټکی دا دی چې د قرآنکريم د صريح حکم په خلاف او د ټول امت د علماوو د اجماع او اتفاق خلاف په دې ټينګار کوي چې له الله پرته نور ذوات هم علم غيب درلودی شي، دا په داسي حال کي چې قرآن په پوره تأکيد او صراحت سره رسول الله صلی الله عليه وسلم ته فرمايي چې خلکو ته په څرګندو ټکيو کي ووايه چې زه علم غيب نه لرم، يوازي زېری ورکوونکی او

وپروونکی یم، د الهي وحي امین او د الهي پیغام داسي وړونکی چي بې له کمښت او زیادت نه ئې خلکو ته رسوي، قرآنکریم دا هم بیانوي چي رسول الله صلی الله علیه وسلم خلکو ته اعلان کړی چي که هغه له جنت، دوزخ، ملائکو، جنیاتو، قیامت او نورو پټو امورو څخه خبري کوي او په دې هکله معلومات ورکوي، نو تاسې دا ګمان ونه کړئ چي هغه علم غیب لري، برعکس په دې هکله چي هغه څه وایي هغه وحي ده نه د ده شخصي علم او پوهه.

قرآنکریم په دې هکله فرمایي:

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ* الاعراف:۱۸۸

ووایه: د خپل ځان لپاره د ګټې او زیان مالك نه یم، مګر هغه څه چي خدای ئې وغواړي، که زه په غیب پوهېدلی نو د ځان لپاره به مي ډېره ګټه ترلاسه کوله او هیڅ تاوان به نه رارسېدو، زه د مؤمنانو ډلي ته د یوه انذار کوونکي او زېرى ورکوونکي نه پرته بل څه نه یم.

دا آیت مونږ ته په ډېره دقیقه توګه لارښوونه کوي او یو حساس او دقیق معیار په اختیار کي راکوي او وایي: علم غیب د ګټې د ټولو مواردو د لاس ته راوړو او د تاوان له ټولو مواردو نه د ځان ژغورنې وسیله ده، ځوك چي علم غیب ولري هغه ته له هیڅ پېښې تاوان نه رسېږي، له هیڅ څه نه صدمه نه ګوري، د هیڅ دښمن په وړاندي ماتې نه خوري، په خپل ژوندکي له هیڅ خنډ او مانع سره نه مخ کېږي، په هرعمل کي بریالی وي، ځکه پوهېږي چي د ضرر او زیان موارد کوم دي، له هغو نه ځان ساتي، په دې پوهېږي چي د ګټې او منفعت عوامل او موارد کوم دی، ټول خپلوي او کار ترې اخلي، له هغه خوړو نه ډده کوي چي صحت ته ئې ضررلري، د خپل هر درد دوا پېژني، نو په دې اساس نه ناروغه کېږي، نه ئې دښمن دا فرصت موندلی شي چي پر ده غالب شي، ځکه هغه ته د غلبې عوامل او لاري چاري

معلومې وي او ټول د ځان په ګټه په کار اچوي، دښمن نه شي کولی هغه زنداني کړي، له وطن نه ئې وشړي، وئې وژني، د خلکو له ملاتړ نه ئې محروم او کمزوری کړي، دا ځکه چې هغه مخکې له مخکې نه د دښمن له تصمیم نه خبریږي او لازم تدابیر نیسي، په جګړه کې بری د هغه چا وي چې د مقابل لوري له نقشې، اهدافو، وسایلو او تاکتیک نه خبر وي، د کمزورۍ نقطې ئې ورته معلومې وي. رنځ هم د رنځ له عواملو نه د ناخبرۍ له امله پیدا کېږي، زیان او ضرر هم هغه وخت چا ته رسېږي چې د زیان عوامل او اسباب ونه پېژني. که پیغمبرانو علیهم السلام او نورو لویو شخصیتونو علم غیب درلودی نو په زندانونو کې به نه اچول کېدل، په شهادت به نه رسېدل، ماتې به ئې نه خوړله، له وطن نه به نه شړل کېدل، ملګري به ئې د دښمن په لاس نه وژل کېدل او نه به تعذیبېدل، له مشکلاتو او کړاوونو سره د هغوی مخامخ کېدل په دې دلا لت کوي چې هغوی علم غیب نه لري. قرآنکریم د الله رسول صلی الله علیه وسلم ته امر کوي چې خلکو ته ووایي چې علم غیب نه لري:

قُل لا أَقُولُ لَكمْ عندی خَزَائنُ اللّهِ وَ لا أَعْلَمُ الْغَيْب وَ لا أَقُولُ لَكُمْ إِنی مَلَكٌ إِنْ أَتّبِعُ إِلا مَا يُوحَی إِلیّ *

الانعام: ۵۰

ووایه: زه نه درته وایم چې د الله خزانې له ما سره دي او نه په غیب پوهېږم او نه دا درته وایم چې زه فرشته یم، زه یوازي د هغه څه متابعت کوم چې راته وحي کېږي.

په داسي حال کي چې په هر څه پوه خدای چې عالم الغیب والشهاده دی، په تأکید او مکرره توګه د قرآنکریم په متعددو آیتونو کې په څرګنده توګه وایي چې له الله نه پرته هیڅوک علم غیب نه لري، له ده نه پرته نه په آسمان کې څوک علم غیب لري او نه په ځمکه کې، الله خپل پیغمبر ته امر کوي چې د خلکو ابهام او تشویش رفع کړي او دا ورته اعلان کړي چې علم غیب نه لري، هغه یوازي پیغمبر دی، هغه څه وایي چې ورته وحي شوي. اوس له دې صراحت سره سره که څوک راشي او د الله

او رسول الله صلی الله علیه وسلم د قول مغایره او مخالفه ادعا وکړي او ووایي چې علم غیب لري او یا دا هڅه وکړي چې د بل چا لپاره علم غیب ثابت کړي، آیا دا ادعا دروغجنه او بې بنسټه نه ده؟ آیا دا د الله او د ده د رسول د قول د تکذیب هڅه نه ده؟

قرآنکریم د متعددو کیسو له لاري هم دا حقیقت په ګوته کوي چې پیغمبران علیهم السلام علم غیب نه لري:

د ابراهیم علیه السلام په هکله فرمایي: یوه ډله فرشتې د ښایسته ځوانانو په شکل کي د هغه کور ته راځي، هغه هرکلی ورته وایي، ځي یو خوسی ورته حلالوي، په غوړیو کي ئې وریتوي او د دوی مخې ته ئې ږدي، ناڅاپه متوجه کېږي چې مېلمانه ئې ډوډۍ ته لاس نه وروړي، د وېرې احساس کوي، وایې هسي نه چې مېلمانه ئې د دښمنۍ قصد ونه لري، ځکه خو ډوډۍ نه خوري، هغه وخت معمول دا وو چې څوك به د دښمنۍ په نیت د چا کور ته ورغی نو د هغه پر دسترخان به ئې ډوډۍ نه خوړله. فرشتو چې هغه پریشانه ولید نو ورته وئې ویل: مورږ ستا د رب له لوري رالېږل شوي یو، ترڅو د اسحاق او ورپسې د یعقوب زېری درکړو، ابراهیم علیه السلام تعجب کوي او مېرمن ئې په حیرانتیا سره پوښتنه کوي چې دا څنګه کېدی شي چې مورږ د اولاد خاوند شو، په داسي حال کي چې زه بوډۍ او خاوند مي بوډا؟ ملایکو ورته وویل: آیا د الله تعالی کار ته حیران یئ او شك کوئ؟! ابراهیم علیه السلام له خپل هغه اوچت معنوي مقام سره سره له دې نه عاجز وو چې کورته راغلې فرشتې وپېژني او له دې نه هم خبر نه دی چې الله تعالی ورته زامن، اسحاق او یعقوب ورکوي او په دې هم نه پوهېږي چې دا فرشتې په ځمکه کي څه مأموریت لري، پوښتنه ترې کوي: ستاسې مأموریت څه دی؟ فرشتې ورته وایې: مورږ راغلي یو دا لاندي کلی چې اوسېدونکي ئې ظالمان دي په بل مخ واړوو. ابراهیم علیه السلام ورته وایي: هلته خو لوط علیه السلام هم اوسېږي!! هغه کلی څنګه ورانوئ چې د لوط علیه السلام غوندې غوره شخصیت په کي اوسېږي؟ فرشتې وایي: مورږ د کلي اوسېدونکي پېژنو، لوط علیه السلام او اهل ته ئې نجات ورکوو، پرته له مېرمني نه ئې، مېرمن به ئې له نورو سره وروسته پاتې کېږي او له هغوی سره به

يوځای هلاکېږي. گورئ چې د ابراهيم عليه السلام په څېر ستر او باعظمته شخصيت له الله نه د اولاد تمنا کوي، تر سپين ږيرتوب پورې ئې دا تمنا ترسره نه شوه، گمان کوي چې نور نو د دې تمنا د ترسره کېدو دوران تېر شوی، په دې خبر نه دی چې الله د ده هيله ترسره کوي، نه پوهېږي چې الله تعالی به ده ته اولاد ورکړي او کله به ئې ورکړي، خو شيعه خپل امامان عالم الغيب گڼي، له زيارتونو نه زامن غواړي، قبرونو ته خپل ليکلي عرائض وړاندي کوي او له هغوی نه د خپلو حاجتونو د رفع کولو طمع کوي!!

له لوط عليه السلام نه حکايت کوي چې همدغه د ابراهيم عليه السلام خوا ته راغلې فرشتي په اصل کې د ده د دعا په اساس او د ده د مرستې لپاره لېږل شوې وې، خو کله چې د ده خوا ته راځي دی نه پوهېږي چې دا ملايکي دي او د ده مرستې ته راغلې دي، برعکس د دوی په راتگ سره سخت غمجن شو، دومره چې زړه ئې تنگ شو او وئې ويل: ای کاش کوم پياوړی ملاتړ او مرستندوی مي درلودای چې د دې مفسد او بدکار قوم د هجوم په وړاندي می له خپلو مېلمنو دفاع کړي وای!! لوط عليه السلام هغه وخت په دې پوه شو چې دا خو ملائکي دي نه ځلميان چې فرشتو په خپله ځان ورمعرفي کړ او ورته وئي ويل مونږ فرشتې يو، ستا مرستې ته راغلې يو او مأموريت مو د دې ظالم قوم دا کلی نسکورول دی.

قرآنکريم د يعقوب عليه السلام په هکله فرمايي: زامنو ئې اراده وکړه چې خپل ورور يوسف عليه السلام له مخې نه ايسته کړي او په څاه کي ئې واچوي. خپل پلار ته راغلل او وئې ويل: پلاره! د يوسف په هکله ولې پرمونږ باور نه کوې؟ په داسي حال کي چې مونږ د هغه خير غواړو، سبا هغه له مونږ سره ېبدیا ته ولېږه ترڅو ساعت تېري او لوبې وکړي، يعقوب عليه السلام نه پوهېږي چې زامن ئې د يوسف عليه السلام په هکله بدنيت لري، هغه ورسره لېږي، مابنام چې ببرته کور ته راگرځي، پلار ته وايي: مونږ مسابقه درلوده، سيالي مو کوله، يوسف مو د خپل سامان خوا ته پرېښی وو، ليوه راغی او هغه ئې وخوړ، دا ئې په وينو رنگ جامې، يعقوب عليه السلام له دې نه خبر نه وو او علم ئې نه درلود چې په گران زوی ئې څه تېر شوي، له ډېره غمه ئې سترگې ړندې شوې او ترهغه د يوسف عليه السلام له

حال نه خبر نه شو چې زامنو ئې له مصر نه د ده خبر راوړو.

د زکریا علیه السلام کیسه داسې کوي چې الله تعالی ئې دعا قبوله کړه، یوه فرشته ئې د زوی د زېږي لپاره ورولېږله، زکریا علیه السلام لمونځ کاوو چې فرشتې زېږی ورکړ، ده په ځواب کې ورته وویل: اې خدایه! ما ته به څنګه زوی راکوې، زه خو زوړ یم او مېرمن مې شنډه ده؟! د دې نښه به څه وي؟ ورته وویل شول: نښه ئې دا ده چې د زوی د تولد په ورځو کې به درې ورځې خبرې ونشې کړای.

قرآنکریم د اسلام د ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم د خوب کیسه کوي، خوب ئې ولید چې مسجد حرام ته داخل شوی او عمره ادا کوي، د همدې خوب په اساس له یو زر څلور سوه کسانو سره د مکي په لور روان شو، حدیبیه ته چې ورسېد له خپلو سره مخ شو، قریشو ئې مخه ونیوله، مکي ته د ده او د یارانو له ننوتو او د مناسکو ترسره کولو نه ئې مخنیوی وکړ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ناچار ودریدل، له عمرې نه منصرف شو، هملته ئې د قربانۍ څاروي ذبح کړل او ټول له احرام نه ووتل او له قریشو سره د یوه ترون په اساس بېرته مدینې ته ستون شو، د رسول الله صلی الله علیه وسلم دغه خوب یو کال وروسته تحقق وموند، دا جریان په دې دلالت کوي چې نه رسول الله صلی الله علیه وسلم علم غیب درلود او نه ئې یارانو رضي الله عنهم، ان تردې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپل خوب د تحقق له وخت نه هم خبر نه وو.

بخاري روایت کوي چې عائشې رضي الله عنها وویل:

مَنْ حَدّثَكَ أنّ مُحَمّداً صَلّى اللّه عَلَيْه وَسَلّمَ رَأى رَبّهُ فَقَدْ كَذَبَ وَهُوَ يَقُولُ (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ) (وَ مَا كانَ لِبَشرٍ أن يُكلّمَهُ اللّهُ إلا وَحْياً أوْ من وَرَاء حجَابٍ أوْ يُرْسِلَ رَسولاً فَيُوحِيَ بِإذْنه مَا يَشاءُ) وَمَنْ حَدّثَكَ أَنّهُ يَعْلَمُ الْغَيْبَ فَقَدْ كَذَبَ وَهُوَ يَقُولُ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إلّا اللّهُ*

که چا درته وویل چې محمد صلی الله علیه وسلم خپل رب لیدلی دی نو پوه شه چې دا شخص دروغ وایي، ځکه الله تعالی فرمایي: (سترګی ئې نه

شي ليدلی)، (او هيڅ انسان لره نه ښايي چې الله ورسره تکلم وکړي مګر په وحي سره، يا د حجاب له شا نه او يا کومه فرشته ولېږي نو هغه د الله په حکم هغه څه ورته وحي کړي چې غوښتي ئې وي) او که چا درته وويل چې هغه علم غيب لري، نو دا هم دروغ وايي ځکه خدای تعالی فرمايي: له الله پرته هيڅوک په غيب نه پوهېږي.

د يوه بل اولوالعزمه پيغمبر حضرت نوح عليه السلام کيسه بيانوي او وايي: له نوح سره ئې مېرمني او زوی ملګرتيا ونه کړه او په کښتۍ کي ورسره سپاره نه شول، وروسته پاتې او په طوفان کي غرق شول، نوح عليه السلام د داسي پېښې انتظار نه درلود ، د الله تعالی له وعدې نه يې انتباه دا وه چې ټوله کورنۍ به ئې ژغورل کېږي، د طوفان په وخت کي ئې خپل زوی ته بلنه ورکړه؛ خو هغه د ده خبره ونه منله او په کښتۍ کي له سپرېدو ئې ډډه وکړه، دوی په خبرو کي وو چې د طوفان څپې ئې ترمنځ حايل شوې. کله چې کښتۍ پرغره تم شوه، نوح عليه السلام خپل رب ته دعا وکړه او وئې ويل: لويه ربه ! زما زوی خو زما له اهل څخه دی او ستا وعده هم رښتونې ده، نو د هغه ډوبېدل يعنې څه!! خدای ورته وفرمايل: زوی دې ستا له اهل څخه نه دی، هغه ناصالح وو ، د هغه څه غوښتنه را نه مه کوه چې نه پرې پوهېږې، تا له دې نه په خپلې پناه کي ساتم چې له جاهلانو څخه وې.

همداراز شيعه د قرآن د صريح او واضح نصوصو خلاف او د ټول امت د متفقه رأيې خلاف ادعا کوي چې الله تعالی خپلو خاصو بندګانو ته د کائناتو د چارو په سنبالولو، د دعاګانو قبلولو، د حاجتونو ترسره کولو او د مشکلاتو حلولو کي واك او اختيار ورکړی، دا نازولي په غيب پوهېږي، دعاګانې اوري، حاجتونه ترسره کوي او مشکلات حلوي، هرڅوك بايد دوی ته او د دوی له لاري د خپلو حاجتونو د رفع کولو لپاره د دعا لاس اوچت کړي، الله تعالی يوازي هغه دعا او عبادت قبلوي چې د دغو نازولو له لاري خدای ته ورانديږي. دا غلطه او خرافي عقيده د اسلام له اساساتو سره ټکر کوي او قرآن ئې د توحيد منافي او د شرك عامل شمېري او د هغه د نفي لپاره ئې مفصل بحثونه کړي او دې ته ئې په ربوبيت

کي د شرك نوم ورکړی، په ربوبيت کي شرك په دې معنی دی چي څوك د کاينناتو په اداره او د امورو په سنبالولو کي ئې له خدای سره بل څوك شريك وګڼي او دا عقيده ولري چي الله تعالی د کاينناتو اداره او د امورو تدبير ئې په يوازي توګه نه کوي بلکي کارونه ئې له نورو ذواتو سره وېشلي، ځينې په خپله کوي او ځينې نور ئې هغوی ته سپارلي او هغوی ته ئې دا واك ورکړی چي د خپلي خوښي مطابق په کي تصرف وکړي. دا ډله خلك يا دا ګمان کوي چي: الله تعالی د دنيا او عالم له پيدا ېښت او په هغه کي د ضوابطو له وضعه کولو نه وروسته دا مخلوقات په خپل حال پرېښي دي، امور او کارونه په خپله د الهي مقدراتو او ضوابطو مطابق ترسره کېږي، ټول کارونه همداسي په خپل سر د الهي سننو مطابق روان دي، الله تعالی نه هيڅ مداخله په کي کوي او نه دې ډول مداخلې ته څه ضرورت ليدل کېږي!! او يا دا ګمان کوي چي: خدای تعالی هم لکه د دنيوي واکمنانو په شان د خپلي پاچايۍ د چارو د اداري او سنبالولو په خاطر هره برخه يوه چا ته سپارلې ده او په همدې برخه کي ئې همدا کس خپل نائب او د چارو (قيم) او (متصرف) منلی دی!! اوس که څوك په دې برخه کي له کوم مشکل سره مخامخ کېږي نو بايد د همدې برخي قيم، وصي او متصرف ته مراجعه وکړي، له هغه مرسته وغواړي او له دې لاري خپل مشکل حل کړي، په دې معنی چي د الله تعالی دربار ته له رجوع نه مخکي بايد دغو متصرفينو او قيم ذواتو ته مراجعه وشي، له دوی نه د خپلو مشکلاتو د حل غوښتنه وشي او يا له همدې لاري، د مراتبو د تسلسل مراعات سره، پوړ په پوړ پورته ولاړ شي او خپل سوال د الله در بارته ورانديږ کړي، دوی وايي: که د الله تعالی د پاچايۍ دا واکمن مأمورين، هغه چي ته ئې د امورو په تدبير او د موجوداتو په اداره کي د الله نائب او وکيل شمېرې، که دا متصرفين ستا د مشکلاتو د حل وس او توان لري، ستا فرياد اورېدی شي او ستا دعاګانې اجابت کوی شي، نو بيا څه ضرورت دی چي د مراتبو د تسلسل له مراعات نه پرته او مستقيما د الله دربار ته د مراجعې بې باکي کوې؟!! خپل حيثيت دې وپېژنه، هغه ځای ته د تلو بې ځايه هڅه مه کوه چي نه ئې اهليت لرې او نه توان، دا خبره ومنه چي د الله تعالی دربار داسي دروازې لري چي د هر چا په ورانديږ نه پرانيستل کېږي

او داسي ساتونکي لري چي هرچا ته د نږدې کېدو اجازه نه ورکوي!! دې دربار ته د رسېدو لپاره وسيلې، واسطې او سفارش کوونکي ته اړتيا شته، دا واسطې او سفارش کوونکي وپېژنه، د هغوی لاس او لمن ونيسه، ترڅو د الله دربار ته لار پيدا کړې او دروازه ئې در ته پرانيستل شي، دا د الله په هکله د مشرکينو ګمان وو چي قرآن ئې په کلکه ردوی. شيعه نه يوازي له قبرونو نه مرسته غواړي بلکي د خپلو امامانو د قبرونو خوا ته هومره په تضرع او ژړا دعا کوي چي د کعبې خوا ته او په حرم کي او له الله نه د مرستي غوښتلو په وخت کي داسي تضرع او ژړا نه کوي، د الله د نامه په يادولو سره ئې په وضع کي هيڅ تغيير نه راځي خو د امامانو په يادولو سره که ژړا نه ورځي هم نو په زور او تکلف سره ځان ژړه غونی کړي، هر کال بايد د کربلا د پېښې په ياد توړې جامې واغوندي او سينه ووهي، له دوی نه پوښتنه کوو چي د ماتم او سينې وهلو د دې دود دستور جواز مو له کومه کړی؟ پيغمبر عليه السلام او علی رضي الله عنه خو تر دريو ورځو زيات ماتم جائز نه ګڼي، مخ سينه په څېړو او شا په زنځيرونو وهل حرام ګڼي، تاسو دا طريقه له کومه راايستلې؟ دوی د قبرونو ښکلول، طواف، د زيارت په دروازې سترګې موښل او له مړو مرسته غوښتل خو پرېږده قبرونو ته ليکلي عرائض وړاندي کوي، د امام زمان په نامه په يوه ځای کي خپلي ليکلي عريضې اچوي او بيا ئې ځواب ته انتظار کوي او کوم ټګمار آخوند د دوی ځوابونه وليکي او په خاص ځای کي ئې واچوي او عريضه کوونکی ورشي، ځواب ترلاسه کړي او ګمان کوي چي دا د امام زمان او امام رضاء لخوا ورکړی شوی ځواب دی!! خو قرآن وايي: ستاسو عبادت بايد يوازي د يوه خدای لپاره وی او دعا او استعانت مو يوازي له يوه خدای نه، له هغه پرته مه د چا عبادت کوئ او مه مرسته تر غواړئ، الله تعالی د دعاګانو اورېدونکی او منونکی (سميع الدعاء او مجيب الدعوات) دی، بنده ته د ده د غاړې تر رګ نه زيات ورنږدې دی، چي تاسو هرځای وئ الله درسره دی، که دوه وئ دريم مو الله دی او که څلور وی پنځم مو الله دی، هر څه د ده په واك کي دي او د ده په اراده ترسره کېږي، غوښتنو ته هغه ځواب وايي او حاجتونه هغه ترسره کوي. قرآنکريم په (خلقت او امر) کي د ماسوی الله يعني له الله پرته د بل هرچا هر راز ونډه نفي کوي او

فرمايي:

يَأيُّهَا النّاس ضرِب مَثَلٌ فَاستَمعُوا لَهُ إنّ الّذينَ تَدْعُونَ من دُونِ اللّه لَن يخْلُقُوا ذُبَاباً وَ لَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَ إن يَسلُبهُمُ الذُّبَاب شيْئاً لَا يَستَنقذُوهُ منْهُ ضعُف الطالِب وَ الْمَطلُوب* مَا قَدَرُوا اللّهَ حَقّ قَدْرِه إنّ اللّهَ لَقَوىٌّ عَزِيزٌ*
الحج: ۷۳-۷۴

اې خلکو! يو مثال راورل کېږي، ورته غوږ شئ: بې شکه څوک چې تاسې له الله پرته خپلي مرستي ته رابولئ، يو مچ هم نه شي پيدا کولی او که دا مچ څه ترې وتښتوي نه ئې شي ترې ژغورلی، طالب او مطلوب دواړه بې وسه شول، د الله تعالی قدر ئې لکه څنګه چې له ده سره ښايي نه دی پېژندلی، بې شکه چې الله زورور عزتمند دی.

• يعني له الله تعالی پرته چې تاسې له بل هر څه او هرکس نه مرسته وغواړئ، که دا په آسمان کي وي او که په ځمکه کي، انسان وي که فرشته، ژوندی وي که مړ، يو هم نه شي کولی يوه وړه او حقيره حشره پيدا کړي او که دا حشره څه ترې وتښتوي نو د هغه د ژغورنې توان هم نه لري، نه څه شي پيدا کولی شي او نه ئې ژغورلی شي، په دې معامله کي طالب او مطلوب دواړه کمزوري او بې وسه دي، مطلوب کمزوری او بې وسه دی ځکه چې نه د کوم څيز د خلقت او پيدا کولو توان لري او نه پر نورو د حکمرانۍ او واکمنۍ قدرت ورسره شته او طالب ځکه کمزوری او ضعيف دی چې په داسي يوې بې وسه او کمزورې متکاء ئې تکيه وکړه او مرسته ئې ترې وغوښتله چې د هيڅ څه واک او توان نه لري.

همدا راز قرآن په دې هکله وايي:

إنّ رَبّكُمُ اللّهُ الّذي خَلَقَ السّمَاوَات وَالْأَرْضَ فى ستّة أيّامٍ ثُمّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبّرُ الْأَمْرَ مَا منْ شَفيعٍ إلّا منْ بَعْد إذْنه ذَلكُمُ اللّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أفَلَا تَذَكّرُونَ* يونس: ۳

بې شکه چې ستاسې رب هغه ذات دی چې آسمانونه او ځمکه ئې په شپږو ورځو کې پیدا کړل، بیا ئې په عرش استوا وکړه، چارې سنبالوي، هیڅ داسې شفاعت کوونکی نشته چې د ده له اذن او اجازې پرته شفاعت وکړی شي، دا ستاسې رب دی، نو د ده عبادت وکړئ، آیاعبرت نه اخلئ .

دا مبارك آیت لاندینې مهم مطالب بیانوي:

- الله تعالی ځمکه او آسمانونه په شپږو تکوینې مراحلو کې پیدا کړل.
- آسمانونه او ځمکه ئې له پیدا ښت نه وروسته مهمل او خپلې مخې ته نه دي پرېښي، بلکې په هغه عرش ئې د ټولو موجوداتو د مالك، حاکم او واکدار په حیث استوا وکړه چې ځمکه آسمانونه ترې لاندې دي. د دې پراخې هستۍ د ټولو امورو تدبیر ئې په خپل واك او اختیار کې ساتلی دی.
- هیڅوك د الله له اذن او اجازې پرته د هغه په وړاندې د شفاعت او سفارش توان او صلا حیت نه لري، هغه د دنیا د پاچایانو په شان نه دی چې د نورو سفارش او شفاعت ته اړ وي، داسې نه ده چې باید بل څوك یو مظلوم ورمعرفي کړي، بل څوك د چا د لیاقت او اهلیت په هکله معلومات ورکړي او د ده او بنده ترمنځ واسطه شي.
- هغه رب او پالونکی چې باید یوازې د هغه عبادت وکړئ او یوازې له هغه نه مرسته وغواړئ، صفات ئې دا دي: د ټولې هستي خالق، ستا او د ټولو مخلوقاتو رب او پالونکی دی، په عرش ئې استوا کړې، د هرڅه مالك او واکدار دی، د هستي د ټولو امورو د تدبیر اختیار ورسره دی، ستا او هغه ترمنځ د رابطې لپاره هیڅ وسیلې، واسطې، سفارش او شفاعت کوونکي ته ضرورت او اړتیا نشته. دا درس باید درته پند وي او د هغه په رښا کې نېغه لاره له کږې نه بېله کړې او د الله تعالی له دربار نه پرته بل دربار ته له رجوع او پناه وړلو نه ځان وساتې.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

د شيطان پاچايي

آيا كله مو په دې هكله فكر كړئ چې كه چېرې د ځمكې پر سر په كوم ملك باندې د شيطان واكمني وې او هلته ده د خپلې خوښې نظام او حكومت جوړ كړې وې، دا به څنګه نظام وو؟ د انسانانو له نظامونو سره به ئې څه توپير او ورته والى وو؟ په نړۍ كې د شته نظامونو له كوم يوه سره به ورته وو؟ هلته به د ټولنې سياسي، اجتماعي، اقتصادي او فرهنګي جوړښت څنګه وو؟ څه به حلال او جائز او څه به حرام او ناجائز ګڼل كېدل؟ څوك به د قدرت پر ګدۍ ناست وو او څوك به په زندان كې او تر تعذيب لاندې وو؟ چا ته به د مجرم په سترګه كتل كېدل او څوك به په سمې لارې برابر، مصلح او محق ګڼل كېدو؟! كوم حزب به واكمن وو او كومه ډله به د نظام مخالفه ډله او د رټلو، شړلو او وژلو مستحقه ګڼل كېده؟؟ چا ته به ښه ويل كېدل او چا ته بد؟ د چا په تندي به د (تروريست)، (افراطي)، (اشرار)، (مفسد في الارض)، (د ترقي او تمدن مخالف) ټاپه وهل كېده او چا ته به د (شريف)، (نجيب)، (ديموكرات)، (مترقي)، (آزادي غواړي) او (مصلح) لقب وركول كېدو؟! د غرب له موجوده نظامونو سره به د دې نظام څه توپير وو؟

دې پوښتنې ته د ځواب لپاره بايد وګورو چې شيطان څه غواړي، څه خوښوي، كوم كار او عمل ئې خوښ دى او له كوم نه كركه لري، څوك ئې خوښيږي او له چا كركه لري او د ځان دښمن ئې ګڼي، د شيطان د خوښې نظام كوم دى؟ آيا په غربي ټولنو كې هغه څه روان دي چې رحمن خداى ئې خوښوي او كه هغه څه چې شيطان ئې غواړي؟

د اسلام او هر الهي دين له مخې (شيطان) د (شر سمبول) او د انسان او

انسانيت دښمن دی، ده د انسان د پېدا ښت له لومړی ورځي لوړه کړې چې په هر ګام کې به انسان ته په کمين کښينې، له ښې او کين اړخه به برید پرې کوي، له سمې لارې به ئې کږوي، بد څه او بد کار به ورته ښايسته کوي، د خپل انساني فطرت خلاف جګړې ته به ئې هڅوي او دا به ثابتوي چې انسان د دې وړ او مستحق نه دی چې د ځمکې خلافت ئې په واک کې وي.

دين چې څه د انسان په ضرر ګڼي او هغه ئې حرام کړي، که دا د ده په ذات پورې تعلق لري او که ئې په ټولنې پورې، که د اقتصاد په برخه کې وي او که د اخلاق په برخه کې، که د ده د سياسي او اجتماعي نظام مربوط مسئله وي او که په اعتقادي او فکري امورو پورې مربوط مسئله، شيطان نه يوازې د دې حرمت نه مني او د انسان په تاوان او ضرر ئې نه ګڼي، بلکې هغه د (خلود او دوام) موجب او د ارتقا او تعالي باعث ګڼي، څه چې دين ته کرکجن برښي او انسان ترې منع کوي، شيطان هغه انسان ته ښايسته کړي او د هغه په لور لاس غځولو ته ئې هڅوي.

که د غربي نظام مختلفو برخو ته لږځير شئ نو وبه ګورئ چې په دې نظام کې ټول هغه څه حلال ګڼل شوي چې هر الهي دين تحريم کړي، که د قرآن، تورات او انجيل په رڼا کې دا نظام وڅېړئ نو هغه به داسي وموميئ لکه چې شيطان په سپينې مانۍ کې د جمهوري رياست پر کرسۍ ناست او د خپلې خوښې نظام ئې قائم کړی وي، په دې نظام کې ټول هغه څه روان دي چې الهي کتابونه ئې د شيطان کار ګڼي.

که شيطان ته د دې موقع په لاس ورشي چې د نړۍ په کوم ګوټ کې د خپلې خوښې ټولنه جوړه کړي او هغه نظام په کې قائم کړي چې دی ئې غواړي نو د امريکا له اوسنۍ ټولنې سره به ئې هيڅ توپير نه وي، د غربي ټولنو په څېر به ئې يوه ټولنه جوړوله او سياسي، اجتماعي، نظامي پاليسي به ئې همغسي وه چې نن ئې جورج بش پلې کوي.

که وغواړو چې غربي ټولنه په څو مختصرو کرښو کې تشريح کړو او د دې ټولنې د فرهنګي، سياسي، اجتماعي او اقتصادي برخو اساسي بنسټونه په ګوته کړو نو ويلې شو چې:

د غربي ټولنې د اقتصادي نظام بنسټونه:

- سود چې د مظلوم او بې وزلي له اړتيا او مجبوريت نه د ګټې اخيستو وسيله ده او په ټولو الهي اديانو کي تحريم شوی، د غربي ټولنې د اقتصادي نظام اساسي بنسټ دی، د غرب ټوله راکړه ورکړه او اقتصادي مناسبات په سود ولاړ دي، که د دې ټولنې له بانکي سيستم او تجارتي او اقتصادي تعامل نه سود وباسئ نو دا نظام په ټپه ودرېږي او د يوه ګام مخکي اخيستو توان نه لري.
- قمار چې له زحمته پرته او د يوه حريص انسان د غولولو له لاري وړيا مال ترلاسه کول دي او د هر دين او هر عادلانه انساني قضاوت له مخې ناروا او ظالمانه عمل دی، په غرب کي نه يوازي جائز دی بلکي هم په شخصي توګه او هم په دولتي کچه د وړيا ثروت ترلاسه کولو يوه مهمه ذريعه ده.
- احتکار چې بډای ته د مسکين او محتاج انسان د استثمار او د نورو د شتمنيو د غارت کولو موقع په لاس ورکوي، له خپلې شتمنۍ نه په استفادې سره، د خلکو د اړتيا وړ شيان په ارزانه بيه ترلاسه کوي، بازار او نرخ په خپل کنترول کي راولي، چې په بازار کي د احتکار شوو شيانو عرضه محدود او تقاضا زياته شوه او نرخونه اوچت شول، هغه ئې د خپلې خوښې په بيه بازار ته راوباسي او وړيا ګټه ترلاسه کوي، د دې ګټې عامل نه د ده زيار او زحمت دی او نه د ده هنر او حکمت، فقط خپلې شتمنۍ او د نورو اړتيا او مجبوريت دا فرصت ورکړی چې خلك غارت کړي. دا د احتکار د جواز او هغه ته د مشروعيت ورکولو په وجه ده چې د دوا په څېر ضروري شيان هم د خپل اصلي قيمت نه څو څلې په زياته بيه بازار ته عرضه کېږي، د دوا محتکر د دې پروا نه لري چې د ده همنوع انسان له بيماری په دې خاطر مري چې د دوا هغه بيه نه شي ورکولی چې محتکر تر اصلي بيې څو برابره زياته ټاکلې، يو مثال ئې د اېډز دوا ده، يوې امريکائي کمپنۍ هغه احتکار کړې، نورو کمپنيو ته د هغې د توليد اجازه نه ورکوي، د برازيل حکومت غواړي دا دوا په ارزانه بيه توليد او بازار ته عرضه کړي خو د امريکا حکومت ئې نه پرېږدي، که د دې دوا اصلي بيه يو ډالر وي نو امريکائي کمپنۍ ئې په سل ډالره بازار ته وړاندي کوي. د کمپيوټر هغه يوه سې ډې چې په پاکسان کي توليد کېږي په بازار کي په اته کلداري ترلاسه کېدی شي خو همدا سي ډي د مايکروسافټ امريکائي

کمپنۍ په پنځوس برابره بیې په څلور سوه کلداري خرڅوي.

- غولوونکي تجارتي اعلانات او د ښځو له ښایست، جالب غږ او هڅوونکو حرکاتو نه د خلکو د راماتولو او د مشتریانو د جلبولو لپاره استفاده.
- د وسلو د خرڅلاو بازارونه لټول او جوړول او په نورو ملکونو کي د دې لپاره د جګړو اورونه بلول
- د خپلو تولیداتو لپاره مارکیټونه لټول او د دې لپاره هم سوړ او هم تود جنګ ضروري ګڼل.
- د پیسو د لاس ته راوړو لپاره هر کار جائز ګڼل، حتی د خپل عفت عرضه کول او د فحاشي داسي رسمي او بربنډ ځایونه جوړول چي دولت ته ټکس ورکوي او دغو ګنده مرکزونو ته د دې اجازه ورکول چي د مشتریانو د پیدا کولو او راماتولو لپاره داسي ټلویزیوني خپرونې وکړي چي د فحش کار په پوره وقاحت کي بربنډ ښیي.

د غربي ټولنې د سیاسي او اجتماعي نظام بنسټونه دا دي:

- سپین پوستې لوړ نژاد ګڼل
- د بډایانو واکمني
- طبقاتي نظام
- قمار ته ورته انتخابات
- د قدرت ترلاسه کولو سوړ جنګ او د خپل حریف د ماتولو د هري هڅې جواز ، د وسلې له کارولو پرته،
- د هغې ډلي بریا چي مالي امکانات او تبلیغاتي وسایل ئې تر نورو زیات وي.

د غربي ټولنې فرهنګي بنسټونه دا دي:

- آزاد جنسي روابط او ټول هغه اخلاقي او مذهبي حدود او ضوابط ماتول چي جنسي روابط تنظیموي او د قانون په حدودو کي ئې محدودوی.
- شراب، قمار، موسیقي او نڅا
- لوبې، نه د روغتیا لپاره او نه د ټولو لپاره، دا هم د بډایانو په لاس کي په تجارتي وسیلې بدل شوی، لوبغاړي اخیستل کېږي او د لوبو په تماشا پیسې

ترلاسه کوي. لوبو، نځا او سندرو هومره عمومیت موندلی چې دا د قرآن له وینا سره سم د دوی په دین او مذهب بدل شوی. اتخذوا دینهم لهوا و لعبا

د غربي ټولنې دیني او مذهبي جوړښت:

- په خرافاتو باور
- عیسی خدای او د خدای زوی ګڼل
- د عیسی وینې د ده د منونکو د معافي ذریعه بلل
- د عبادت څو مسخره او خندوونکي شکلیات
- خدای له انسان سره تشبیه کول، دا اعتقاد چې خدای انسان خپل صورت ته ورته پیدا کړی، له خټې ئې د ده مجسمه جوړه کړې، بیا ئې په اور ایښې چې پخه شي، بیا ئې د خپلې روح یوه برخه په کې پو کړې
- مذهبي موسیقي
- د مذهب په نامه څو مسخره حرکات
- د خدای په ځای د شخصیتونو لمانځنه
- د خدای او بنده تر منځ په واسطې او وسیلې باور
- په هغو مسخره وړاند وینو باور چې د تورات او انجیل په نامه کتابونو کې راغلې
- کشیش د خدای استاځی ګڼل، د خدای برخه ده ته سپارل، د جنت اسناد له ده نه په پیسو پېرل او د کلیسا په لکهاوو مفت خورو کشیشانو او راهبانو ته د مرفه او آرام بې زحمته ژوند اسباب برابرول
- د عیسی علیه السلام بیا راتلو او په ټولې نړۍ د مسیحیانو واکمنۍ ته انتظار درلودل.

که د غربي نظام هره برخه د قرآن په رڼا کې وڅېړئ او د شیطان او شیطاني کړو وړو په هکله چې قرآن څه ویلي، د هغوی په خوا کې ئې کېږدئ وبه ګورئ چې په غربي نظامونو کې ټول هغه څه راغونډ شوي چې هر الهي دین شیطان ته منسوب کړي.

حکمتیار

اوس بايد جاسوسۍ ته نوی تعريف راپيدا کړو!!

کله چي افغانانو د راډيوګانو په څپو کي د کرزي دا وينا واورېده چي دوه لوړ پوړي مسئولين ئې د جاسوسۍ په تور ايستلي، ډېرو کټ کټ وخندل او دا ئې يوه بله خندوونکي ډرامه وګڼله، ځينو له ځان سره ويل: اوس بايد جاسوسۍ ته نوی تعريف راپيدا کړو!! او ځينو نورو بيا دا هم د امريکايانو په وينا او د تبليغاتو په موخه يوه خبره ګڼله، چي هدف ئې د پارلمان غړي تر اغېز لاندي نيول او په راتلونکي کابينه کي د رد او بدل لپاره د لاري اوارول دي!!

مخکي به هغه چا ته جاسوس ويل کېدل چي د بل هېواد لپاره به ئې اطلاعات راغونډول، وړې کامرې او ټېپونه به ئې پټ له ځانه سره ګرځول، د نظام د پلويانو او مخالفينو غږونه به ئې ثبتول، د خاصو خاصو ځايونو عکسونه به ئې اخيستل او دا به ئې په پټه سفارت ته رسول. دا کس به ئې د مخبر په نامه يادااوو، خلکو به په ډېر بد نظر ورته کتل، سپک او ذليل به ئې ګانړو او د سختې سزا وړ، که به د چا دا پټ ارتباط له کوم خارجي سفارت سره کشف شو او له ټېپ او کامرې سره به ونيول شو نو دی او ټوله کورنۍ، دوستان او ملګري به ئې له يوې خوا د حکومت له لوري له سختو کړاوونو سره مخامخ شول او له بلې خوا به ئې په ولس کي خپل حيثيت او اعتبار له لاسه ورکړ. خو د جاسوس او مخبر دا تعريف ورو ورو بدل شو، داسي کسان راپيدا شول چي ټېپونه او کامرې به ئې څرګندې له ځان سره ګرځولې، د نظام د پلويانو او مخالفينو ويناوې به ئې ثبتولې، د هرځای عکسونه او فيلمونه به ئې

اخیستل، خپل هېواد ته به ئې لېږل، په ورځپاڼو، راډیوګانو او تلویزیونونو کې به ئې خپرول، بي بي سي او امریکا غږ به همدغه کسان د خبریال په ځای د مخبر په نامه یادول او د دوی له لوري لېږل شوي راپورونه به ئې په دې صیغه خپرول چې: زمونږ مخبر له فلاني هېواده دا راپور رالېږلی!! خو دا مخبران به نه یوازي د مخکې په څېر سپك او ذلیل نه ګڼل کېدل، بلکي ډېرو مخصوصاً سیاسي شخصیتونو به په ډېره درنه سترګه ورته کتل او حتی خپل حیثیت او اعتبار به ئې د دوی د ښو راپورونو مرهون ګانړ!! که څه هم دوی همغه کار کاوو چې مخکني مخبرانو به کاوو. بیا خلکو ولیدل چې د پردیو په لاس قدرت ته رسېدلي واکمنان خپل مخالفین پردیو ته په جاسوسۍ متهموي، شاه شجاع به له یوې خوا هغه کسان جاسوسان ګڼل چې د انګرېزانو او د انګرېزانو په لاس د تپل شوي رژیم په خلاف ئې مبارزه کوله او له بلي خوا به ئې هغه کسان هم جاسوسان ګڼل چې د ده له موافقې پرته به ئې له انګرېزانو سره اړیکي ساتلي، له دغو به ئې وېره تر هغو نورو زیاته وه، په دې خاطر چې داسي نه انګرېزان د ده په ځای هغه بل انتخاب نه کړي. ببرك کار مل، خپل سیال امین د سي آي اې جاسوس ګانړ او د دې هڅه ئې کوله چې مسکو په دې خبره قانع کړي، دا په داسي حال کي چې امین کمونیزم ته تر ده ډېر مخلص او د کمونیزم ضد ځواکونو په ځپلو کي تر ده ډېر بې رحمه او قسي القلب وو او په داسي حال کي چې امین د خپل ژوند په وروستیو شېبو او یوازي هغه وخت د پاکستان له لاري له نورو سره د تماس هڅه وکړه چې پوه شو روسان ئې له منځه وړي، پیغام ئې اسلام آباد ته ورسېدو خو لا ئې ځواب نه وو ترلاسه کړی چې د روسانو په لاس ووژل شو. دا دی اوس کرزی پرته له دې چې د چا نوم واخلي وایي چې دوه لوړ پوړي چارواکي ئې د جاسوسۍ په جرم له خپلو دندو ګوښه کړي!! له هر افغان سره دا پوښتنه راولاړه شوې چې دا جاسوسان څوك وو؟ څه کار ئې کاوو؟ کوم اطلاعات ئې راغونډول؟ د دې نظام څه د چا له نظره پټ دي چې جاسوسان ئې معلوم کړي او اړوند هېوادونو ته ئې مخابره کړي؟ په سلهاوو خبریالان له خپلو ټیپونو، کامرو او سټلایټ ټیلفونونو سره، د خیریه مؤسسو ترنامه لاندي دوه نیم زره هغه مؤسسې چې د بهرنیو لپاره کار کوي او په زرهاوو مأمورین لري، دېرش

زره بهرني فوځونه، د ګڼ شمېر ملکونو هغه راډیوګانې، تلویزیونونه چې د افغانستان د ننه نشرات کوي، په سلهاوو ورځ پانې او مجلې چې مصارف ئې همدغه ملکونه او د دوی استخباراتي اداري ورکوي او د دوی په ګټه تبلیغات کوي، په کابینه کي هغه وزیران چې دوه تابعیته لري او په دې خاطر تر کابېنې رسېدلي چې په بهرنیو ملکونو پورې تړلي دي او له دې پرته بل هیڅ امتیاز نه لري، چا ته له مسکو سره د تړاو په خاطر وزارتونه ورکړی شوي او چا ته له لندن، واشنګټن، پاریس، بن، تهران او اسلام آباد سره، په بن کي جوړ شوي حکومت کي هغو ډلو ته په حکومت کي برخه ورکړی شوه چې په دوه جمع شپږ هېوادو پورې تړلې وې، (دوه جمع شپږ د دې لپاره لیکم چې اصلي وېش د دوو مشرانو تر منځ شوی، شپږ کشران د دوی ضمایم او په دوی پورې تړلې وو)، کومو ملکونو چې په بن کي دا حکومت جوړ کړ هغوی خپل خپل کسان او خپلې خپلې ډلې په دې حکومت کي شاملي کړې او په داسي حال کي چې د دې حکومت د جمهور رئیس شخصي امنیت، حتی د ارګ د ننه هم امریکائي کوماندو ساتي او جومات ته د ننوتو په وخت کي هم هغوی له خپلو ناولو بوټونو سره ننوځي او سپي ئې د جومات په دروازه کي خلك لټوي... نو په دې صورت کي به جاسوس څوك وي او څه کار به کوي او کوم معلومات به د کوم هېواد لپاره راغونډوي؟!!

له وزیرانو نه چې څوك په خپله خوښه لرې شوي او یا احیاناً کرزي لرې کړي، فهیم، قانوني، جلالي، محقق، اشرف غنی احمد زی، رمضان زاده، انوري او کاظمي ... چې ځینې ئې د هغو هېوادو لخوا حمایه کېږي چې د روسیې تر مشرۍ لاندې ائتلاف کي شامل دي او ځینې ئې د امریکا تر مشرۍ لاندې ائتلاف پورې، کرزی دا جرأت نه شي کولی چې د لومړۍ ډلې په خلاف داسي وینا وکړي او هغوی جاسوس وګڼي، هغه په دې ائتلاف پورې د تړلو ډلو په وړاندې ځان ډېر ضعیف او کمزوری ګڼي او دا بې باکي هیڅکله نه کوي چې د دوی غصه راوپاروي، له وضعیته هم معلومېږي او د نیویارك ټایمز له هغه نشر شوي راپور نه هم چې د لرې شوو جاسوسانو په هکله ئې خپور کړی، چې له دغو دوو کسانو څخه د کرزي هدف احمد علی جلالي او اشرف غني احمدزی دي، په راپور کي هم د دغو دواړو نومونه

اخیستل شوي!! او د دې وجه له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې یا دوی دواړو امریکائي مقاماتو ته د کرزي په هکله ویلي چې کمزوری دی، د هېواد له اداري عاجز دی، د شمالي ټلوالې په وړاندې ډېر خاضع او خاشع دی او امتیازات ورکوي او یا دا چې امریکایانو تر کرزي په جلالي ډېر حساب کاوو، غوښتل ئې هغه د دفاع وزیر وټاکل شي او حتی هغه ئې د کرزي ځای ناستی ګانړو!!

افغانستان خو اوس د امریکا په داسي مستعمرې بدل شوی چې خپل سفیر هم د خلیلزاد په څېر داسي یو افغان ټاکي چې هم د امریکا د دفاع وزارت، هم د خارجه وزارت او هم د سي آی اې مامور او غړی پاتې شوی، مېرمن ئې د یوې مسیحې مؤسسې داسي فعاله غړې چې امریکا ته د اسلام ضد هڅو کي مشورې ورکوي، خلیلزاد یوازي سفیر نه وو بلکي د بش خاص استاځی او حتی په افغانستان کي د امریکا وای سرا او اصلي واکمن او جمهور رئیس وو، کرزی هم د ده په مرسته او مشوره جمهور رئیس وټاکلی شو، دا ځکه چې دی او کرزی د یونیکال په امریکائي کمپنۍ کي مامورین پاتې شوي وو، ملګرتیا ئې له همغه وخته پیل شوې وه!! نه پوهېږو په دې حالت کي به د کرزي د معیارونو له مخې جاسوس څوک وي؟!!

مورږ هغو افغانانو ته هم حیران یو چې وایي: که هر څه وي کرزی یو پښتون دی، پښتانه دې ته اړ دي چې د شمال فاشست او سکترستي ټلوالې په مقابل کي به ئې مرسته کوي!! دوی ته څو عرایض لرو:

- لومړی دا چې کرزی د شمالي ټلوالې د مقابلې توان او جرأت نه لري، له جلالي سره د ده د مخالفت یوه وجه دا وه چې هغه غوښتل د دې ټلوالې د اوسني تسلط او برلاسۍ مخه ونیسي، خو ده ورسره نه منله. د تورن اسمعیل او امان الله تر منځ نښته وشوه، کرزي امان الله وراتو او تورن اسمعیل ئې د وزارت لپاره له هراته کابل ته راووست، دا په داسي حال کي چې نور نو د هرات، بادغیس او فراه مظلوم پښتانه د ده په خلاف قیام ته اړ شوي وو او ده ته نور په هغې سیمي د مطلقه حکومت مجال نه وو پاتې.
- که دا نن کرزی یا په خپل مرګ ومري یا په کومي چاودنې کي مړ شي او یا د بیماری په وجه له صحنې ووځي، ما ته وایئ چې د ده ځای ناستی به څوک وي، د

ده لومړی معاون او دوهم معاون که د پارلمان رئیس؟؟ او که امریکایان ووځي نو قدرت به د چا په لاس کي پرېږدي؟!! د دفاع وزارت، داخله وزارت، خارجه وزارت او د امنیت په چارو کي مهم او حساس پستونه د چا په لاس کي دي؟!!

- اسلام خو مورږ ته د دې اجازه نه راکوي چي د ژبني تعصباتو په وجه د هغه چا ملګرتیا وکړو چي د اسلام د دښمنانو ملګری وي، دا تاسو ولې پرون د نجیب، ترکي او امین په ضد جنګېدئ او د دوی په خلاف جنګ کي تر ټولو قومونو مخکي وئ، په سلو کي نوي مهاجرین ستاسو وو او په سلو کي اتیا شهیدان او زخمیان ستاسو!!
- دا نن خو د کرزي حامي امریکایان او انګرېزان یوازي ستاسو په سیمو کي عملیات کوي، ستاسو پر کورونو او کلیو بمونه وروي، ټول جنګ ئې ستاسو په ضد دی، په سلو کي اته نوي بندیان پښتانه دي، په سلو کي سل عملیات د پښتنو په سیمو کي او د پښتنو د ځپلو، وژلو، نیولو او سپکولو لپاره ترسره کېږي، خو کرزی په دې بې رحمانه بمباریو د اعتراض جرأت هم نه شي کولی!! نن خو هماغه انګرېزان ستاسو پر ملك حکومت کوي چي ستاسو پلرونه ورسره جنګېدلي وو، هماغه چي پښتانه ئې په دوو برخو ووېشل او د ډیورند ظالمانه کرښه ئې د دوی ترمنځ تېره کړه او په دې سره ئې هم د دې لوري په پښتنو نور مسلط کړل او هم د هغه لوري په مظلومو پښتنو. نه پوهېږو چي تاسو د دې لاس پوځي نظام له ملاتړه د کومي دنیوي ښېګړې طمع لرئ او که د اخروي ښېګړې؟!! افسوس د هغه ناپوه انسان په حال چي د خپل زاړه او کینه کښ دښمن له لاس پوځي نه د خیر طمع کوي!!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

ايرانيانو ته څو مشورې

په پېښور کي د ايران کنسل ويلي چي امريکايان دې په ايران د افغانستان او عراق ګمان نه کوي!! موږ په داسي حال کي چي دعا کوو ايران د افغانستان او عراق په برخليك اخته نه شي، امريکا پرې حمله ونه کړي او د ايران ګاونډيان ئې په دې برید کي ملګرتيا ونه کړي او الله تعالی ايرانيانو ته دا همت ورکړي چي د امريکايانو ګوابنونو ته سر ټيټ نه کړي، تسليم نه شي، د خپل عزت او خپلواکۍ سودا ونه کړي، موږ په ايران او هر اسلامي هېواد باندي برید داسي ګڼو لکه پر افغانستان او عراق برید ، په ايران مو دومره زړه سوزېږي لکه په عراق، په دې هم خفه کېږو چي په ايران برید وشي او په دې هم چي ايران له اتمي ټيکنالوژۍ نه د استفادې له جائز حقه محروم کړی شي، خو ايرانيانو ته د يوه خواخوږې ګاونډي په حيث څو سپينې خبرې لرو:

ای کاش تاسو پر افغانستان او عراق د حملې په وخت کي دا فکر کړی وی چي کېدی شي په دې دوو ګاونډيو هېوادو د صليبي ځواکونو برید ، په ايران د برید مقدمه شي او د کابل او بغداد نيونه به امريکايان هومره تشجيع کړي چي په نورو به هم برید ته زړه ښه کړي، ای کاش ستاسو ځينو مشرانو د ايمان او عقيدې خلاف او د خپلو ملي ګټو خلاف، د کابل او بغداد په نيولو کي د امريکايي اشغالګرانو مرسته نه وی کړې، ايران پلوه عراقي او افغاني شيعه ډلو ته ئې نه وی ويلي چي امريکايانو ته تسليم شئ او د دوی تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد وجنګېږئ!! که ئې دا بريدونه غندلی نه شوی نو لږ تر لږه له صليبي ځواکونو سره د

ملګرتيا په ځای به ئې بې طرفي غوره کړې وی او ساکت به پاتې شوي وی. متأسفانه داسي ونه شول، تاسو لومړی د افغانستان په نيولو کي د صليبي ځواکونو مرسته او ملګرتيا وکړه او بيا مو د عراق په نيولو کي دا غلطي تکرار کړه، دا کار مو په پټه هم ونه کړ بلکي په څرګنده او په داسي بڼې کي چې په دې مو افتخار کاوو او د خاتمي او رفسنجاني په څېر مشرانو مکرر او په ډاګه دا خبره کوله چې که د ايران مرسته نه وی نو امريکا دومره ژر او په داسي آسانۍ سره کابل او بغداد نه شو نيولی!! رفسنجاني خو دا هم ويل چې له امريکا سره داسي ملګرتيا ته مورږ په هر ځای کي تيار يو!!! دا خبره ئې په پټو مجلسونو کي نه بلکي د جمعې لمانځه په خطبو کي کوله!! حقيقت دا دی چې که له امريکايانو سره ستاسو پټه او څرګنده مرسته نه وی نو نه ئې کابل نيولی شو او نه بغداد. مورږ له رفسنجاني او خاتمي سره په دې خبري کي اتفاق کوو، خو د دې تر څنګ په ټولو هغو کسانو، حکومتونو او ډلو لعنت وايو چې د افغانستان او عراق په نيولو کي ئې د امريکايانو مرسته او ملګرتيا کړې!! او په دې عقيده يو چې دوی نه ايمان لري، نه همت او مېړانه او نه بصيرت او عقل!!

تاسو ته خو دا په کار وه چې نن مو د افغانانو او عراقيانو د سر دعا کولی، د دوی ايمان، همت، عزم او د قربانۍ جذبې ته مو د ارادت سر ټيټولی، چې دا وحشي ځواك ئې دلته تم کړی او په تاسو او نورو هېوادو ئې د دوی د برید مخه نيولې. د افغانستان او عراق زړه ور او با ايمانه مجاهدين په داسي حال کي د دښمن مخې ته په مېړانه ودرېدلي، مقاومت کوي، قربانۍ ورکوي چې نه يوازي د اسلامي نړۍ ټولو بې همتو او منافقو واکمنانو يوازي پرېښي بلکي ډېر ئې د دوی په ضد له دښمن سره ملګري شوي!! افغانانو او عراقيانو ته بايد هر باايمانه ايراني سلام وکړي، ځان او خپل قوم د دوی پوروړی وګڼي، د دوی د عظمت په وړاندي سر ټيټ کړي او دا خبره په جګ غږ وکړي چې که د دوی مقاومت او سر شيندنې نه وی نو نن به په دمشق او تهران کي هم د امريکايانو بيرغونه رپېدل. چې د بغداد له نيولو وروسته د خميني لمسی امريکايانو ته پر ايران د حملې بلنه ورکوي او وايي چې همدا ئې وخت دی چې د ايران ولس د مستبدينو له منګولو آزاد شي او په دې

هېواد کي هم د عراق او افغانستان په څېر ديموکراسي راشي، نو د ايراني ليبرالانو به څه حال وو او پر ايران د امريکايانو برید ته به څومره لېوال ول؟!!

متأسفانه د ځينو ايرانيانو په زړه او دماغ له سنيانو او پښتنو سره د کينې او عناد شيطان سپور دی، د دوی په ضد له يهودانو او کمونستانو سره هم له ملګرتيا ډډه نه کوي!! دغو متعصبو کړيو د روسانو له وتلو مخکې د دې لپاره له مسکو سره لاس يو کړ چې په کابل کي د مجاهدينو حکومت جوړ نه شي. د نجيب مرسته ئې وکړه، په مشهد کي ئې هغه استقبال کړ او د ملګرتيا معاهده ئې ورسره امضا کړه. د روسانو او شورای نظار تر منځ د اوربند او د حزب اسلامي په ضد د دواړو د ګډ جنګ معاهده هم د دوی په وساطت رامنځ ته شوه، شيعه ډلو ته دوی امر وکړ چې په باميانو کي د مجاهدينو د کاروانونو مخه ونيسئ، په باميانو کي چې د شمال د مجاهدينو په کاروانونو کوم بريدونه شوي ښايي مجاهدين ئې هيڅکله هېر نه کړي او ښايي د طالبانو په وخت کي د باميانو د جګړو او مرګ ژوبلې يوه لويه وجه هغه تېر ظلمونه، د مجاهينو مخنيوی او د دوی په کاروانونو بريدونه وي.

دوی د پرچميانو، شورای نظار، دوستم او حزب وحدت تر منځ د جبل السراج معاهده رامنځ ته کړه، کومه چې د خونړيو پېښو اصلي لامل شوه. د جبل السراج له معاهدې وروسته چې ايران دغه ائتلاف ته کومي وسلې او مهمات ورکړي، د دې سلمه برخه ئې د روسانو په ضد د جنګ په دوران کي افغانانو او حتی شيعه افغانانو ته نه دي ورکړي، شيعه ګانو ته ئې هم د روسانو او کمونستانو په ضد د جنګ لپاره نه ورکولې، برعکس د دې لپاره ئې ورکولې چې د سني مجاهدينو په ضد ترې کار واخلي او په باميانو کي د دوی په کاروانونو بريدونه وکړي. د آزادۍ په جنګ کي چې د کوم قوم برخه له هيڅ سره برابره وه نو دا هغه شيعه ډلي وې چې ايران پاللې او پيسې ئې ورکولې. هغه افغاني ډلي چې د سپاه پاسدارانو په څېر به ئې برګ څادرونه په غاړه کي اچول او روزنه ئې د ايراني افسرانو په لاس کېده او ايران ورته وسلې او پيسې ورکولې، ايراني افسرانو مخکې له روسانو سره کښېنول او ورپسې ئې له امريکايانو سره ملګرتيا ته چمتو کړل.

دا دوی وو چې د حزب اسلامي په ضد جګړو کي ئې د جبل السراج ائتلاف ته

هم وسلې او پېسې ورکولې او هم ئې د دغو مفسدینو لارښوونه کوله، حتی د حزب اسلامي له مجاهدینو نه د شیندنې په نیولو کي د سپاه پاسدارانو مسلح ټولګیو مخامخ او پراخه برخه واخیسته. کومه ورځ چې د حزب اسلامي ځواکونه کابل ته ننوتل، رفسنجاني د ایران د هغه وخت جمهور رئیس په ډېره بې شرمۍ اعلان وکړ چې ایران به پر کابل باندې د حزب اسلامي تسلط هیڅکله ونه منې!!

د طالبانو په ضد جنګ کي دوی د امریکایانو کلکه ملګرتیا وکړه، د دوی فوځي افسرانو د جنرال (سردار) موسوي تر مشرۍ لاندې له هغو امریکاییې او انګرېزي افسرانو سره په تخار، پنجشیر او مزار کي د قومندې ګډ مرکزونه جوړ کړي وو، د جنګ لارښوونه ئې کوله او د بي ۵۲ بمبارد طیارو ته ئې کوردینات ورکاوو، چې امریکایانو د شمالي ټلوالې د اکمال، سوق او ادارې دنده ورسپارلې وه!!

د بن په خائنانه معاهدې کي د ایران ونډه هومره د افغانانو او افغانستان ضد او د صلیبي ځواکونو په ګټه وه چې د امریکا او انګلیس د جاسوسي شبکو مشرانو او د خارجه وزارتونو لوړ پوړو مشرانو ئې له دوی مننه وکړه. په بن کي د افغانستان د اشغال سند امضا شوی او د دې سند په جوړولو او امضا کولو کي د ایران ستره ونډه وه. د بن د خائنانه معاهدې په ترڅ کي د امریکا لاس پوڅی حکومت پر افغانانو تپل شوی او د دې حکومت په جوړولو کي د دغو ایرانیانو لویه برخه وه.

دا دوی وو چې ایران پلوه افغاني او عراقي ډلو ته ئې وویل چې د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد وجنګېږئ، دا ځکه چې هغوی سنیان دي او سنیان تر یهودانو بدتر. د سپاه بدر په نامه چې پنځلس زره شیعه عراقیان په ایران کي روزل شوي او وسلې ورکړی شوې وې، ټول د دغو ایرانیانو په وینا امریکایانو ته تسلیم شول، خپلې وسلې ئې امریکایانو ته وسپارلې او اوس د عراقي فوځ په ټولګیو کي د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندې له سني عراقیانو سره جنګېږي. کوم کار چې شمالي ټلواله ئې په افغانستان کي کوي، عراقي شیعه ئې په عراق کي کوي او دا دواړه ئې د ایران په امر او وینا کوي!!!

د افغانانو او عربانو په نیولو او لاس ترلې دښمن ته په سپارلو کي ایراني

چارواکو له پاکستاني چارواکو سره سیالي کوله، که به نن اسلام آباد وویل چي مورږ شپږ سوه کسان ونیول او امریکایانو ته مو وسپارل؛ سبا به له تهرانه دا غږ اوچت شو چي مورږ شپږ نیم سوه تروریستان ونیول او خپلو خپلو حکومتونو ته مو وسپارل!! او په دغو نیول شوو کسانو کي ډېر ئې هغه وو چي ایرانیانو ورته وېژې ورکړې وې او حتی دوی ته ئې بلنه ورکړې وه چي ایران ته راشئ مورږ درته پناه درکوو!!

له نظامي برخو علاوه په نورو برخو کي هم ایراني چارواکو د امریکایانو مرسته کړې، ایرانیان په خپلو ټولو خبرې رسنیو کي عراقي او افغاني مجاهدین د تروریستانو په نامه یادوی او د دوی په ضد ئې تبلیغات تر غربیانو ډېر زهرجن دي، دغو متعصبو ایراني کړیو د افغانانو په ضد، مخصوصاً د سني علماوو په خلاف داسي کرکجن او له مسخره او دروغجنو صحنو ډك فیلمونه جوړ کړل چي امریکایانو ورته جائزې ورکړې!!

په مخکنیو صلیبي جنګونو کي هم دغسي متعصبو ایرانیانو د صلیبي یرغلګرو ځواکونو ملګرتیا وکړه او په اوسني صلیبي جنګ کي هم ورسره ملګري شول.

کله چي افغانان د زمان شاه ترمشري لاندي د ډهلي په لور وخوځېدل، تر څو د هند د مظلومو مسلمانانو مرسته وکړي او پرې نږدي چي ډهلی د انګرېزانو په لاس کي پرېوځي د ایران د هغه وخت چارواکو د انګرېزانو په اشاره پر هرات حمله وکړه او د افغانانو هغه فوځ ئې چي د هند د مسلمانانو د مرستي لپاره خوځېدلی وو، مجبور کړ چي بېرته افغانستان ته راستون شي او پر هرات د دوی برید شنډ کړي.

دغو نامردو متعصبینو دا بې مروتي هم وکړه چي غوښتل ئې ما امریکایانو ته تسلیم کړي!! زما د اخراج فیصله ئې وکړه، د امریکایانو د خوشحالولو لپاره ئې اعلان وکړ چي زما بانکي حساب ئې منجمد کړی!! افغانان پوښتنه کوي چي زما جرم له دې پرته بل څه وو چي پر خپل هېواد مي د پردیو برید غندلو او د خپل هېواد خپلواکي مي غوښتله؟!!

که نن پر ایران برید کېږي، یا بندېزونه پرې لګول کېږي او شتمنۍ ئې په

غربي بانکونو کي منجمد کېږي، د دې مسئوليت به يقيناً او له شکه پرته په خپله د ايراني چارواکو په غاړه وي او دا به دوی ته د الله تعالی له لوري د دوی د غلطو سياستونو سزا وي. مگر الله تعالی به هغه چا ته سزا نه ورکوي چې د مسلمانانو په وژلو او د اسلامي ملکونو په نيولو کي د کفري ځواکونو مرسته کوي؟!!

ايرانيانو ته زمونږ لومړی مشوره دا ده چې د امريکا په ځای له الله تعالی ووېرېږئ، د افغانستان او عراق په اړه په خپل غلط سياست کي تجديد نظر وکړئ او د امريکايانو له ملګرتيا لاس واخلئ، دوهمه مشوره مو دا ده چې افغانان حقير مه ګڼئ او په سپکه سترګه ورته مه ګورئ، الله تعالی به هغه څوک حتماً سپك او ذليل کړي چې د يو نيم مليون شهيدانو وارث قوم ته په سپکه سترګه ګوري او د دوی له دښمنانو سره لاس يو کوي.

په دې کي هيڅ شك نشته، يوازي ناپوه او بې خبره خلك به په دې کي شك کوي چې د روسانو له وتلو وروسته تر نن پورې د ايران متعصبو کړيو له افغانانو سره هومره ظلمونه او جفاوي کړې چې له روسانو وروسته هيڅ هېواد ورسره نه دي کړې!! پاکستان د امريکا په وينا له افغانانو سره دښمني کړې، خو ايرانيانو د ژبني او مذهبي تعصب او په کابل کي د مجاهدينو په لاس د يوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنيوي په خاطر دښمني کړې، پاکستان له امريکايانو سره لاس يو کړ، خو ايراني ليبرالانو هم له روسانو او هم له امريکايانو سره د افغانانو په ضد ملګرتيا وکړه.

حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

له ورور حکمتيار سره د الجزيرې د خبريال مرکه

پوښتنه: په افغانستان باندې د امريکائي يرغل او د طالبانو د اسلامي امارت له نسکور ېدو نه پنځه کاله تېر شول، نن د افغانانو په هېواد کي څه تېرېږي او وضعيت څنګه دی؟

ج-۱: د صليبي ځواکونو له لوري زمونږ پر هېواد يرغل او د دوی په لاس د افغانستان له اشغاله څلور کاله شپږ مياشتې تېرېږي، په دې برېد کي زمونږ کينه کښو ګاونډيانو د امريکا مرسته وکړه، مسکو او د مسکو تر مشرۍ لاندې ائتلاف ئې ملا وتړله، په دې ائتلاف پورې تړلو افغاني ډلو چې د شمالي ائتلاف په نامه راغونډ شوي، د امريکايانو د ځمکنيو فوځونو په څېر د دوی تر قومندې لاندې د افغان ولس په ضد وجنګېدې او د افغانستان اشغال ئې امريکايانو ته آسانه کړ. د طالبانو حکومت ئې نسکور او په ځای ئې هغه لاس پوڅی حکومت نصب کړ چې کابينه ئې په بن کي جوړه او وزارتونه ئې په هغو ډلو ووېشل شول چې په ۲+۲ ملکونو پورې تړلې وې.

امريکايانو له خپل برېدنه يوازي يوه نتيجه ترلاسه کړې، چې هغه د طالبانو د حکومت نسکورل دي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې يو قوي مرکزی حکومت جوړ کړي شو، نه ئې د افغانستان له لاري د مرکزي آسيا تېل او ګاز انتقال کړی شو او نه ئې د مخدره موادو د کر او تجارت مخه ونيولی شوه. په حقيقت کي دوی

افغانستان د روسانو او ايران لپاره فتح کړ، نن د کابل د حکومت اکثر مهم پستونه د شمالي ټلوالې په لاس کي دي. د شلو ولایاتو والیان د دې ائتلاف غړي دي، که نن امریکایان له افغانستانه ووځي نو قدرت به د دې ائتلاف په لاس کي پاتې کېږي او بیا به څو میاشتې وروسته د دې ائتلاف پایتخت د تاجکستان کولاب ته انتقالېږي. امریکایانو داسي سیاسي ډله نه درلوده چې اقتدار وروسپاري او هېواد اداره کړی شي، نو ځکه ئې حکومت هغو ډلو ته وسپارو چې تر دې دمخه د مسکو تر مشرۍ لاندې ائتلاف وسلې او پیسې ورکولې. امریکایانو د روسانو او ایران لپاره هغه کار وکړ چې دوی په ډېرو کلونو کې او په ډېرو مصارفو ونه شو کړی.

پوښتنه: ۲- امریکا او ملګري ئې دا ادعا کوي چې مقاومت ئې ځپلی او د مجاهدینو ډلې ئې له منځه وړې، په افغانستان کې امنیت راغلی او هغه اقتصادي وضعیت چې نن ئې افغانان په خپلو سترګو ګوري تر مخکې ډېر ښه دی، په دې اړه ستا تبصره څه ده، امید دی په تفصیل سره رڼا پرې واچوئ.

ج- ۲: امریکایانو په ابتداء کې دا ګمان وکړ چې د دوی په ضد مضبوط او پیاوړی مقاومت نه شي پیل کېدی، د ولس اکثریت له طالبانو سره خواخوږي نه لري، حزب اسلامي په بهر کې داسي څوک نه لري چې مرسته ئې وکړي، ګاونډیان د ایران او پاکستان په شمول د امریکایانو مرسته کوي، مخالفین ورته نیسي او لاس ترلې ئې دوی ته سپاري، نظامي اډې ئې ورکړې، خپلو پلوي ډلو ته ئې ویلي چې له امریکایانو سره لاس یو کړي او په حکومت کې برخه واخلي، د ګاونډیو له مرستو پرته نه مقاومت پیل کېدی شي او نه دوام کولی شي، ګمان ئې دا وو چې محدود مقاومت به ډېر ژر ختم شي، د همدې لپاره ئې په عراق هم برید وکړ، خو ډېر ژر متوجه شو چې اشتباه ئې کړې وه، په افغانستان کې مقاومت ورځ په ورځ وده وکړه، له یوې سیمې بلې ته وغزېدو، د دوی په مرکزونو، قطارونو او ګزمو بریدونه زیات شول، مالي او ځاني تلفات ئې ورځ په ورځ مخ په زیاتېدو شول، په عراق کې هم د دوی انتظار دا وو چې عراقیان به ئې د ګلانو په ګډېو استقبالوي، د ناجي په سترګه به ورته ګوري، آزادي بخښونکي به ئې ګڼي او د هغه چا ملګرتیا به نه کوي

چې امریکایان اشغالګران ګڼي او د آزادۍ جنګ ته بلنه ورکوي، هلته ئې هم انګېرنه دا وه چې ګاونډي هېوادونه د ایران او سوریې په شمول د دوی ملګرتیا کوي، شیعه ډلې د ایران په وینا ورسره ملګري شوې او د دوی ترقومندې لاندې جنګ ته تیارې دي. خو ژر پوه شول چې اشتباه ئې کړې، ونه شو توانېدی چې د مقاومت د پیل کېدو او ورځ په ورځ ودي مخه ونیسي، نن نن په افغانستان او عراق کي حالت تر بل هر وخت زیات د دوی په تاوان او د دوی د انتظار خلاف دی.

دا سمه ده چې د شمالي ائتلاف د اقتدار په دوران کي د خلکو اقتصادي حالت ډېر خراب وو، حکومت د بې اعتباره پیسو په بې دریغه چاپولو سره خپل پراخ جنګي مصارف برابرول او په دې سره ئې عام ولس له سختو اقتصادي ستونزو سره مخامخ کړي وو، د شمالي ائتلاف بهرنیو حامیانو یوازې وسلې ورکولې، هغه هم اکثراً د قیمت په مقابل کي، ایران ورسره مالي مرستې کولې خو هغه هم دومره نه وې چې د دوی ټول جنګي مصارف پوره کړي. د طالبانو په راتلو سره د ولس اقتصادي وضعیت لازیات خراب شو، د دوی د اقتدار په وخت کي خو د جنګ د تشدید تر څنګ قحطي او وچکالي هم خپل سپېره وزر پر افغانانو وغوړاوو. خو د امریکایانو په راتلو سره په دې وضعیت کي د پام وړ تبدیلي نه ده راغلې، د محدود شمېر کسانو حالت ښه شوی، دا هغه کسان دي چې پردیو ته کار کوي، یا په فوځ او پولیس کي استخدام شوي او د پردیو لپاره د خپل ولس په ضد جنګېږي او یا په هغو انجیوګانو کي استخدام شوي چې تنصیري فعالیتونه لري او افغانان مسیحیت ته رابلي او اخلاقي فساد خوروي.

دوی چې د مرستو په نامه څه زمونږ په حساب نشر ته سپاري دا یا د دوی نظامي مصارف دي، یا ئې خپل نظامی پرسونل او مشاورینو ته ورکوي، یا ئې هغو مؤسساتو او انجیوګانو ته چې مسیحت ته د افغانانو د رابللو په کار بوختې دي، بې دیني او اخلاقي فساد خوروي، خو تاسو ته معلومه ده چې د دوی مذهب له سندرو، نڅا، شراب، قمار، بربنډتوب ... پرته بل څه نه دی. که څه ئې د افغانانو لپاره کړي دا هم د هغه مقاومت په وجه ده چې د دوی په ضد روان دی او د دې لپاره چې د مجاهدینو په ضد د افغانانو ملاتړ ترلاسه کړي، که مقاومت نه وی نو دا

محدود کارونه به ئې هم هیڅکله نه وو کړي، مګر نه ګورئ چې ټول کارونه ئې تبلیغاتي جنبه لري، داسي کار ئې ونه کړ چې د افغانستان د بیاودانولو لپاره ضروري دی، نه ئې د کومي فابریکي مرسته وکړه، نه د کوم بند د جوړولو او د شاړو ځمکو د آبادولو.

۳- اورو چې د افغانستان ګاونډي په دې هېواد کې د فتنو، شخړو، عدم استقرار او بې امنیو په راولاړولو کې لوی لاس لري او له اشغالګرانو سره ئې د افغانستان په نیولو کې مرسته وکړه، تاسو په دې هکله څه وایئ؟ آیا دا خبرې صحیح دي؟

ج-۳ حقیقت دا دی چې د ګاونډیو مخصوصاً پاکستان او ایران له مرستې پرته امریکایان په دې نه توانېدل چې افغانستان او عراق دومره ژر او په آسانۍ سره ونیسي او تر اوسه دلته پاتې شي، که دوی د کابل او بغداد په نیولو کې د امریکایي اشغالګرانو مرسته نه وی کړې، ایران پلوه عراقي او افغاني شیعه ډلو ته ئې نه وی ویلي چې امریکایانو ته تسلیم شئ او د دوی تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد وجنګېږئ!! که ئې نور څه نه شوی کولی نو لږ تر لږه له صلیبي ځواکونو سره د ملګرتیا په ځای ئې بې طرفي غوره کړې وی او ساکت پاتې شوي وی، امریکا به په آسانۍ خپلو ناولو موخو ته نه رسېده، متأسفانه داسي ونه شول، دوی لومړی د افغانستان په نیولو کې د صلیبي ځواکونو مرسته او ملګرتیا وکړه او بیا ئې د عراق په نیولو کې دا غلطي تکرار کړه، دا کار ئې په پټه هم ونه کړ بلکې په ځرګنده او په داسي بڼې کې چې په دې سترې ګناه او تاریخي غلطۍ ئې افتخار کاوو، پروپز مشرف خو پرېږده د خاتمي او رفسنجاني په څېر مشرانو مکرر او په ډاګه دا خبره کوله چې که د ایران مرسته نه وی نو امریکا دومره ژر او په داسي آسانۍ سره کابل او بغداد نه شو نیولی!! رفسنجاني خو دا هم ویل چې له امریکا سره داسي ملګرتیا ته مور په هر ځای کې تیار یو!!! دا خبره ئې په پټو مجلسونو کې نه بلکې د جمعې لمانځه په خطبو کې کوله!! حقیقت دا دی چې که له امریکایانو سره د ګاونډیو پټه او ځرګنده مرسته نه وی نو نه ئې کابل نیولی شو او نه بغداد.

۴- امریکا او ملګري ملتونه ګمان کوي چې افغانستان د تروریزم او د

ترهګرو عملياتو په مرکز او د مخدره موادو د تجارت په اړې بدل شوی، دا ادعا څومره حقيقت لري؟ او آيا امريکا د مخدره موادو په خورېدو او انتشار کې لاس لري؟

ج-۴: افغانستان ته د امريکايانو له راتلو وروسته د مخدره موادو کښت او تجارت څو برابره زيات شو، په دې کې نه يوازې هغه افغاني چارواکي لاس لري چې اوس د امريکايانو ملګري دي بلکې د دوی خپل ملکي او نظامي پرسونل په پراخه پيمانه په دې کې ککړ دي.

۵-شيخ اسامه اروپايانو او امريکايانو ته د اوربند و ړاندیزونه وکړل، خو په دې شرط چې دوی به د فلسطينيانو په ضد د اسرائيلو له مرستې لاس اخلي، دې وړاندیزونو ته په کومه سترګه ګورئ؟

ج-۵: د شيخ اسامة بن لادن وړاندیز حکيمانه او معقول وړاندیز وو، په کار ده چې مورږ وخت په وخت نړيوالو ته دا حقيقت ثابت او څرګند کړو چې امريکايان او د دوی اروپايي اړيوالان د جګړې د دوام اصلي عاملين دي، د فلسطين، افغانستان، عراق او د مسلمانانو په ضد د ټولو روانو جګړو د پيل او دوام سبب دوی دي، دوی دا هڅه کوي چې په اسلامي هېوادو مخامخ او د خپلو لاس پوڅو په لاس حکومت وکړي، شتمنۍ ئې غارت کړي او مسلمانان د خپلې خوښې اسلامي حکومتونو له لرلو د تل لپاره محروم وساتي. دا دی مسلمانان ورته د صلحې او روغې جوړې معقول وړاندیزونه کوي خو غربي استعمارګران د جنګ او اشغال په دوام ټينګار کوي.

۶-آيا د اسامه او ايمن الظواهري او نورو ملګرو له احوال نه خبريږئ؟ افغانان دوی ته په کومه سترګه ګوري او د دوی په اړه څه فکر کوي؟

ج-۶: مورږ د ټولو هغو عرب مجاهدينو مخصوصاً د شيخ اسامة بن لادن او دکتور ايمن الظاهري په څېر د دوی د مشرانو د احسان مرهون او پوروړي يو چې د روسانو په ضد جګړې کې ئې زمورږ ملګرتيا وکړه، زمورږ په ځنګ کې وجنګېدل او ډېرې قربانۍ ئې ورکړې، مورږ او زمورږ راتلونکي نسلونه به د دوی دا بې درېغه او نه هېرېدونکي قربانۍ هېڅکله هېرې نه کړو او تل به دا هيله کوو چې الله تعالى

مورِ ته د دې توفيق راکړي چې د دوی پور ور ادا کړو او په داسي يوې جګړې کې د دوی په څنګ کې برخه واخلو چې بيرغ ئې د دوی په لاس کې وي او مورِ ئې انصار وو.

۷- آيا ګمان کوئ چې په نړۍ کې راتلونکي کې به امريکا او ائتلافي ځواکونه له افغانستانه ووځي؟ دا خبره څومره رښتيا ده چې ائتلافي ځواکونه په مزار شريف کې له خپلې سترې اډې وتلي، آيا دا کار شوی؟

ج-۷: امريکائي ځواکونه به حتماً له افغانستان څخه وځي او إن شاء الله ډېر ژر، مجاهدين به ئې دې ته اړ کوي، افغان آزادي غوښتونکی ولس به ئې دې ته اړ کوي، خپلي ناکامۍ او د فوځيانو ورځ په ورځ زياتېدونکي مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امريکايانو په تېرو څلورو کلونو کې هيڅ (ښه خبر) له افغانستانه وانه وړېدو ، ګمان نه کوو چې تر اوږدې مودې د (بدو خبرونو) د مسلسل اوړېدو حوصله ولري!! إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس په مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نړۍ شوې، د آزادۍ او عزت رونړ سباوون په راختو دی، پر افغانستان او عراق د صليبي ځواکونو ګډ لوی برید له ماتې سره مخامخ شوی، دې برید او د مجاهدو افغانانو او توريالیو عراقيانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راوښېه کړې او دا درس ئې ورکړي چې له داخلي او بهرني دښمنانو نه د نجات يوازنۍ لار جهاد دی، په دې جهاد سره به إن شاء الله صليبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخليك اخته کېږي. و ما ذلك على الله بعزيز

امريکايان دې په دې پوه شي چې فقط يوه د حل لار په مخکې لري: له افغانستان او عراق نه وتل، د مظلومو فلسطينيانو بې رحمانه وژنه ودرول، د مسلمانانو له ځورولو ، سپکولو ، د دوی د شتمنيو له تالان او د دوی په هېوادونو د سياسي، اقتصادي او نظامي واکمنۍ نه لاس اخيستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چې د خپلې خوښې اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور ستاسو د ديموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غولوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطين کې ستاسو د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کې ستاسو د آزادۍ او ديموکراسۍ مصداق.

۸- د نړۍ د ګوټ ګوټ مسلمانان چې د افغانستان او عراق د وضعیت شاهد دي، دې حملې ته د بلي صلیبي جګړې په سترګه ګوري، تاسو په دې اړه څه نظر لرئ، او د نړۍ مسلمانانو ته په دې ارتباط څه ویل غواړئ؟

ج-۸: د نړۍ ټول مسلمانان باید د فلسطین، افغانستان او عراق جنګ د اسلام او صلیبي ځواکونو ترمنځ جنګ وګڼي او په دې کې فعاله برخه واخلي او په دې باور وي چې ترڅو د انګرېزانو ناولي لاسونه له دې سیمې نه وي قطع شوي؛ نه به زمونږ په هېواد کې سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطین او کشمېر غمیزې پای وموميږي، همداسي به د تل لپاره په اسلامي نړۍ کې د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد ، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دین او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي. هېڅ مسلمان باید په دې کې شك ونه لري چې عزت او آزادۍ ته د رسېدو یوازې یوه لار ده او هغه اعتصام بحبل الله او جهاد فی سبیل الله،

۹- محترم ورور انجنیر حکمتیار! تاسو په خپل مخکښ جهاد کې سترې تجربې ترلاسه کړې، همداراز الله تعالی تاسو ته د امریکایانو او د دوی د ملګرو په ضد د جهاد توفیق درکړ، هغو خلکو ته ستا نصیحت څه دی چې د جهاد اراده او تلوسه لري؟ هغه اسلامي طریقه کومه ده چې اوس او په دغو ظروفو کې ئې باید مجاهدین غوره کړي، خاصتاً دې ته په پام سره چې د اسلام ټول دښمنان د مسلمانانو په ضد متحد شوي، د افغانستان، عراق، فلسطین او نورو مجاهدینو ته ستا توصیې څه دي؟ آیا په افغانستان کې د مجاهدینو د یووالي په اړه مو څه کړي، مخصوصاً له طالبانو او د دوی د امیر ملا محمد عمر سره د یو والي او وحدت په ارتباط؟

ج -۹: نن نن په نړیواله سطحه اسلامي نهضت هومره پراخ امکانات په واك کې لري چې له دې نه مخکې ئې هیڅکله نه درلودل، په لوی شمېر کې مخلص، پوه، با ایمانه او منور غړي، قربانۍ ته چمتو شاځلمیان او د ولسونو پراخ ملاتړ، که دا ټول وسیع امکانات په منظمه توګه وکارولی شي، ډېر څه کېدی شي. متأسفانه اوس دا امکانات په ډېر نامنظم او متشتت ډول استعمالېږي، په یوه

وخت کي په ګڼ شمېر جبهو کي کار روان دی، که د دې امکاناتو يوه برخه هم د يوه مهم هدف په لوري توجيه شي نو په زړه پورې نتيجه ترلاسه کېدی شي. د اسلامي نهضت لپاره اوس تر ټولو مهمه خبره دا ده چې په کوم هېواد کي انقلاب راولي او قدرت ترلاسه کړي. له دې نه پرته به ئې هلې ځلې هيڅکله هغه نتيجه ورنه کړي چې انتظار ئې کوي. بايد وګوري چې په کوم ځای کي د يوه اسلامي انقلاب لپاره تر نورو ځايونو زيات مناسب شرائط موجود دي، په کوم ځای کي دا کار تر نورو ځايونو په لنډ وخت، کمو امکاناتو او آسانۍ ترسره کېدی شي؟ همغه ځای بايد انتخاب شي او په همدې بايد ترکيز وشي. زه د افغانستان او افغانانو وضعيت داسي ګورم چې دلته ډېر کار کېدی شي. په افغانستان کي د امريکا د ماتولو ټول امکانات شته، دلته چې کوم امکانات شته د نړۍ په هيڅ ګوټ کي ئې نه شو موندلی، ولس قرباني ته چمتو دی، د اوږده جنګ تجربه لري، يوه ستر ځواک ته ئې څو کاله د مخه ماتې ورکړې، امريکا تر هغه ډېر ضعيف ورته برېښي، د هېواد دنګو دنګو غرونو، تنګو اوږدو درو او ګڼو ځنګلونو د چريکي جنګونو لپاره ښه شرائط برابر کړي. د اسلام په ضد بل صليبي جنګ له افغانستان نه پيل شوی، د امت برخليک د دې جګړې په پايلو پورې تړلی دی، که د الله جل شأنه په فضل سره دښمن دلته ماتې وخوړه نو إن شاءالله د شوروي اتحاد له عاقبت سره به مخامخ کېږي او مظلوم اسلامي امت به د دې لوی فرعون له شر نه ژغورل کېږي.

متأسفانه د اسلام په نامه ځيني جوړې شوې ډلې د دې په ځای چې خپل وسائل، امکانات او قربانۍ ته چمتو افراد د اصلي دښمن په ضد توجيه کړي او يا د مفسدو رژيمونو په نسکورولو کي تر ې استفاده وکړي برعکس په داسي فعاليتونو کي تر ې استفاده کوي چې نه ئې دوی ته ګټه رسېږي او نه اسلام ته، دا امکانات يا په مذهبي نښتو کي ضايع کړي او يا د عادي خلکو په وژلو او نورو پرېوتو او بېهوده فعاليتونو کي. کله کله په همداسي فعاليتونو کي د دغو ډلو تلفات هومره زيات شي چې په دې سره يو وسله وال انقلاب ترسره کېدی شي.

د افغانستان موجوده جنګي شرائطو کي له دښمن سره (مخامخ جنګ) او د (جبهو پرانستل) نه مفيد دی او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن په ځای اکثراً

هغه کسان تلف کېږي چې امریکایانو د څو ډالرو په مقابل کې استخدام کړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط کې جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هرڅومره زیاته وي په دښمن څه تأثیر نه کوي، باید عملیات داسې تنظیم شي چې اصلي دښمن ته تر زیات نه زیات تاوان ورسوي. د جبهه ئې جنګ په ځای باید په دښمن ناڅاپي بریدونو او کمین ته ترجیح ورکړی شي، په دې سره د یوې جبهې له مجاهدینو نه په لسهاوو واړه واړه ټولګي جوړیدی شي او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه ئې جنګ نه څوڅو ځله زیات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه ئې جګړو لپاره چې مجاهدین کومو امکاناتو ته اړتیا لري، په دې ظروفو او شرائطو کې هغه نه شي ترلاسه کولی. باید په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چې په واک کې ئې لري او یا ئې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مقاومت باید داسې تنظیم کړي چې په کمو امکاناتو سره دښمن ته زیات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مقاومت کولی شي.

مورږ په افغانستان کې د ټولو مجاهدینو د یووالي مسلسله هڅه کړې، مخکې هم او اوس هم او إن شاء الله دې هڅو ته به تل ادامه ورکوو، خو متأسفانه د ځینو خاصو عواملو په وجه لاتراوسه په دې نه یو موفق شوي چې ټول هغه افغانان په یوه صف کې راغونډ کړو چې په آزاد او خپلواك افغانستان کې سل په سلو کې اسلامي حکومت غواړي، په ځینو مواردو کې ګاونډیان مانع شوي، په ځینو مواردو کې حکومتونه او په ځینو کې د نورو ملکونو اسلامي ډلې او په ځینو کې د افغاني ډلو نامعقوله غوښتنې او ناسمې تګلاري.

۱۰- مورږ او تاسو هغه څه اورو چې په غربي رسنیو کې د اسلام په ضد او زمورږ د ګران پیغمبر په خلاف ویل کېږي، د دې تبلیغاتي هجوم غرض څه دی؟ آیا غرب عمداً دې کار ته ملا ترلې؟

ج-۱۰: ډېر ناپوه کسان به په دې نه پوهېږي چې د اسلام په ضد د غربي هېوادو تبلیغات د یوه پراخ صلیبي جنګ یوه برخه ده. دا نه لومړی ځل دی او نه وروستی چې زمورږ د ګران پیغمبر علیه السلام سپکاوی کوي او کارتونونه ئې خپروي، مګر دوی د سلمان رشدي په لاس دا کار ونه کړ؟ مګر د تسنیمه نسرین په

لاس ئې دا کار ونه کړ؟ مګر د ګوانتانامو ، ابو غريب، بګرام او کندهار په زندانونو کي ئې د قرآن سپکاوی ونه کړ؟ مګر دا دوی نه دي چې د اسلامي ملکونو منافق او مفسد چارواکي دې ته اړ کوي چې په تلويزيوني خپرونو کي د اخلاق، عفت او مذهب خلاف فيلمونه خپاره کړي، بربنډې ښځي د رقص، نڅا او سندرو په حالت کي وښيي، نايټ کلبونه او کاباړې جوړې کړي او د شرابو په پيرې پلور بنديزونه ختم کړي.

۱۱- په فلسطين کي له پارلماني انتخاباتو او د حماس له بريا وروسته د حماس د غور ځنګ د راتلونکي په اړه څه نظر لرئ؟ د قدس د آزاد ی لپاره تر ټولو غوره لاره کومه ده؟ په انتخاباتو کي شرکت او که د جهاد ادامه؟

ج-۱۱: د حماس د ډلې بريا د دوی د جهادي تګلارو نتيجه ده، اميد دی د حماس زړه ور مجاهدين خپل جهاد ته د سابق په څېر او تر مخکي زيات ادامه ورکړي، له جهاده پرته د فلسطين د آزادی لپاره بله لار نشته، که بله لار وی نو د الفتح غورځنګ به څه ترلاسه کړي وو ، الفتح ته دا تش په نامه حکومت هم د حماس د قربانيو په نتيجه کي او د دې لپاره او په دې شرط ورکړی شو چې د جهادي مقاومت د ځپلو لپاره ترې استفاده وکړي. إن شاء الله په افغانستان او عراق کي د امريکايانو له ماتې او له دې هېوادو له وتلو وروسته به صهيونستان هم له ټولو اشغال شوو سيمو وځي.

۱۲- تاسو د نجيب حکومت غيراسلامي حکومت ګڼلو او د هغه په ضد جنګېدئ، د دې حکومت د پلويانو او ملګرو په هکله مو هم دې ته ورته موقف درلود ، نو اوس د هغه چا په اړه د شريعت حکم څه ګڼئ چې له امريکايانو سره ئې ملګرتيا وکړه او په دې ائتلاف او حکومت کي شامل شول او د امريکايانو ترقومندې لاندې د مجاهدينو او افغان ولس په ضد جنګېږي؟

ج-۱۲: څوک چې نن د صليبي ځواکونو په ضد نه جنګېږي، دا يا هغه څوک دی چې پرون هم د روسانو په ضد نه دی جنګېدلی او يا هغه دی چې د روسانو په ضد جنګ ئې د ايمان او عقيدې په حکم نه وو ، مګر کوم د عقل او ايمان خاوند په دې نه پوهېږي چې د صليبي ځواکونو دښمني له اسلام او مسلمانانو سره تر روسانو

ډېره زړه او ژوره ده، دا څو پېړۍ کېږي چې غربي استعمارګران له اسلام او مسلمانانو سره په جګړو بوخت او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وينو سره دي، دا د دوی کار وو چې اسلامي خلافت ئې تجزيه او په وړو وړو مستعمراتو ئې ووېشو او د دوی تر منځ ئې داسي لانجمنې پولې او سرحدات وټاکل چې له يوې خوا وروڼه قومونه سره ببل کړې او له بلې خوا تل د دغو ملکونو تر منځ سرحدي مناقشات دوام وکړي او په خپلو کي ئې جنګونو ته تيار کړي، دوی په دې اکتفا نه کوي چې اسلامي خلافت ئې ختم او د مسلمانانو واحد ستر ملك ئې په وړو وړو مستعمراتو ووېشو ، ظالم او بې رحمه ديکتاتوران، جنرالان او پاچايان ئې پرې مسلط کړل او دا څو پېړۍ پر له پسې د دوی شتمني غارتوي، په هند باندي د مسلمانانو واکمني دوی پای ته ورسوله، د هند مسلمانان دوی داسي ووېشل چې د تل لپاره هندوان پرې حکومت وکړي، دا دوی ول چې کشمېريان او پښتانه ئې په دوو برخو ، بلوڅان ئې په دريو او کردان ئې په څلورو برخو ووېشل، دا دوی ول چې يهودان ئې د نړۍ له ګوټ ګوټ نه راغونډ او په فلسطين کي ئې ځای په ځای کړل، دوه مليونه مظلوم فلسطينيان ئې له خپلو کورونو او ځمکو وشړل او يهودان ئې په کي مستقر کړل، دا اوس يهودان د دوی په زور فلسطينيان وژني او نه ئې پرېږدي چې ببرته خپل ملك ته ستانه شي. په بوسنيا کي لس زره مظلوم مسلمانان د دوی په اشاره او د هالينډ فوځ په لاس مسيحيانو ته تسليم او ټول ووژل شول.

و السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حكمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

د چا خبره ومنو ، د ملا متوکل که د مفتي حکيمي ؟!

په دې ورځو کي د طالبانو ځينو نطاقانو او مسئولينو له خپلو هغو مخکنيو چارواکو نه دفاع وکړه چي امريکايانو ته تسليم شوي، له هر افغان سره دا پوښتنه راولاړه شوې چي طالبان څنګه او ولې له ملا متوکل نه په داسي حال کي حمايت کوي چي هغه امريکايانو ته تسليم شوی، هره وينا او عمل ئې د طالبانو له څرګند او علني سياست سره ژور توپير لري، دی هر راز مسلحانه مقاومت محکوموي او دوی په مسلحانه مقاومت ټينګار کوي، دی په امريکائي انتخاباتو کي برخه اخلي او هغوی هر راز انتخابات تحريموي، دی د کابل له حکومت سره ملګری شوی او هغوی د کابل د حکومت په هر عادي عسکر هم ډزي ضروري ګڼي!! په داسي حال کي چي د دوی دا پخوانی خارجه وزير چي د اشغال په هماغه لومړنيو شپږو کي امريکايانو ته تسليم شو او تر اوسه د دوی په خوا کي اوسېږي، مقاومت محکوموي، اسامه ملامتوي، خپلو ملګرو طالبانو او ټول افغان ولس ته بلنه ورکوي چي له مقاومت نه لاس واخلي او له امريکايانو سره روغې جوړې ته راوړاندي شي، ټولې هغې خبرې کوي چي امريکايان ئې خوښوي او له هري خولې ئې اورېدل غواړي او دا دی اوس په انتخاباتو کي برخي اخيستو ته ملا تړي، خو له بلي خوا ګورو چي طالبان تل هغه ته برائت ورکوي، خپل غړی ئې ګڼي، کله وايي چي هغه بندي دی، دې خبرو ته اړ شوی، دا خبري د ده خپلي خبري نه دي او کله بيا

دا وايي چي متوكل هيڅكله نه دي ويلي چي زه د طالبانو په استازيتوب خبري كوم، مورږ هيڅوك د خبرو آترو لپاره نه دى لږلى!! آ بله ورځ هم د طالبانو وياند وويل چي مورږ متوكل ته احترام لرو!! د دې معنا څه ده؟ د كوم طالب خبره ومنو ، د لطف الله حكيمي كه د متوكل؟ د دوى وياند خو هره ورځ د مقاومت په دوام ټينګار كوي، حتى د نورو عمليات هم طالبانو ته منسوبوي، كومه خبره ئې تبليغاتي وګڼو او كومه ئې د دوى د اصلي دريځ څرګندونكي؟! ډېر خلك داسي ګمان كوي چي د د دوى د وياند اظهارات تبليغاتي بڼه لري، نه په حقيقت مبتني دي او نه د طالبانو د پټ او اصلي دريځ څرګندونه كوي!! د طالبانو له حمايت نه معلومېږي چي د متوكل په اظهاراتو كي بايد د دوى اصلي خبره ولټوو ، دا ممكنه نه ده چي متوكل دې په خپل سر او د طالبانو له موافقې پرته امريكايانو ته تسليم شوى وي او طالبان دې د مخكښي ارتباط په خاطر د ده حمايت وكړي!! ملامتوكل د طالبانو د ډلي له هغو كسانو څخه دى چي د دې ډلي د راپيدا كېدو له لومړۍ ورځي ئې له امريكايانو سره ډېرې نږدې اړيكي وې، ده ته په غربي مطبوعاتو كي د طالبانو د اقتدار په وخت كي هم د معتدل او غير افراطي طالب په سترګه كتل كېدل او تل به ئې په دغه نامه ياداوو ، پر افغانستان د برید په وخت كي ئې هم توقع دا وه چي د ده په څېر طالبان به ټول له امريكايانو سره يو ځاى كېږي، د داسي كسانو شتون امريكايان دې ته هڅول چي برید وكړي او د طالبانو د ژر ماتې انتظار ولري، په يقين سره ويلى شو چي كه دا كسان او له امريكايانو سره د دوى پټه ملګرتيا نه وى نو امريكايانو به نه دومره ژر حمله كړې وه او نه به ئې دومره ژر كابل نيولى وو. د طالبانو په ليكو كي د ملا خاكسار په څېر ډېر كسان داسي وو چي د كابل په سريع سقوط كي ئې د دښمن مرسته وكړه، متوكل كه نظامي واك نه درلود او په جنګ كي ئې د امريكايانو خاصه مرسته نه شوى كولى، خو په هغو كسانو كي وو چي امريكايانو ترې د ملګرتيا انتظار درلود ، د طالبانو د اقتدار په وخت كي دغو كسانو دوه كارونه امريكايانو ته كول: طالبان داسي سياستونو غوره كولو ته وهڅوي چي روابط ئې له امريكايانو سره لازيات مضبوط شي او له مجاهدينو سره ئې د يوځاى كېدو او يووالي مخه ونيسي، اوس هم دغه ډله په نومورو دوو برخو

کي په کار بوخته ده او داسي معلومېږي چي د طالبانو قيادت هم دا غوره ګڼي چي دا ډله د سابق په څېر له امريکايانو سره خپل روابط ټينګ وساتي، له ملا متوکل نه د طالبانو د ويانډ ملاتړ بل تعبير او تفسير نه شي درلودی. اورېدل کېږي چي د طالبانو په ډله کي د امريکايانو ملګري اوس هم دوی ته مشوره ورکوي چي له مجاهدينو سره له يووالي ډډه وکړئ او له عربو مجاهدينو سره خپل تعلقات وشلوئ، امريکايان دې ته تيار دي چي طالبانو ته په حکومت کي په زړه پورې برخه ورکړي، همغه برخه چي د طالبانو په لاس د کابل له نيول کېدو نه د مخه ورته منل شوې وه، خو طالبانو خپله ژمنه ماته کړه او په معاهدې ئې عمل ونه کړ، د دغي ډلي نورې مشورې ئې منلې خو د دوهمې مشورې په هکله دا مشکل لري چي عربان ئې د تمويل مرجع ده، که له عربانو سره تعلقات قطع کړي د تمويل او اکمالاتو بله مرجع نه لري، د طالبانو له وروستيو اظهاراتو نه دا په ډاګه معلومېږي چي که د دوی د اکمال او تمويل ستونزه حل شي نو له عربانو نه لاس اخيستل ورته ډېر آسان کار برېښي، ملامتوکل خو لا هغه وخت د سعودی حکومت ته د اسامه د سپارلو ژمنه کړې وه چي دی د طالبانو د بهرنيو چارو وزير وو، د ده د ژمنې په اساس ترکي الفيصل په خپلي خاصي طيارې کي کندهار ته ولاړ، پنځه ورځي هلته د دغه مقصد لپاره پاتې شو، خو د ځينو خاصو عواملو په وجه د اسامه تسليمول وځنډېدل، يوه مهمه وجه ئې د طالبانو په ليکو کي د ټولو بهرنيو مجاهدينو د پاکستانيانو او عربانو په شمول کلك مخالفت وو، ملا عمر ته وويلی شو چي ستا اصلي جنګي ځواك دغه بهرني مجاهدين دي، که دوی ناراض شي او له جنګ نه لاس واخلي بيا خو طالبان د شمالي ائتلاف په وړاندي مقاومت نه شي کولی. که دا خبره نه وی نو همغه وخت به اسامه ترکي الفيصل ته سپارل شوی وو او له ځان سره به ئې رياض ته وړی وو. ويل کېږي چي طالبانو له ايران سره هم خبري پيل کړې، هيئتونه ئې ايران ته لېږلي، په دې طمع چي ايران به د دوی مرسته وکړي او د تمويل مشکل به ورته حل کړي. که څه هم د دې احتمال ډېر ډېر ضعيف دی، ايران له شيعه ډلو نه پرته له بل چا سره مرسته نه کوي، له طالبانو سره خو د مرستي سوال نه پيدا کېږي، ايران د طالبانو په ضد حتی له "شيطان بزرګ" سره لاس يو کړ، څنګه ممکن ده چي اوس

به د دوی مرسته وکړي؟! خو متأسفانه ځيني کسان د خپل دوست او دښمن په پېژندو کي ډېرې ستونزي لري، اکثراً دوست ته د دښمن په سترګه ګوري او له دښمن نه د دوستۍ طمع ساتي او ډېر ځله د هغه چا په ضد له اصلي دښمن سره لاس يو کړي چي په اصل کي د ده دوست دی. طالبانو ته دا ويل شوي چي د اسامه نه سپارل د دې سبب شو چي له امريکايانو سره ستاسو ملګرتيا په دښمنۍ بدله شوه، که اوس هم هغه تسليم کړئ مشکل حل کېږي، لکه څنګه چي متوکل په خپله اعتراف کړی چي ده د اسامه د ايستلو پلوي کوله، اوس هم ډېرو د دې خبري ملاتړ کړی، خو امريکايانو ته ئې ويلي چي اسامه اوس زموږ په لاس کي نه دی، امريکايان هم د تحقيقياتو په نتيجه کي په دې پوه شوي چي اسامه اوس د طالبانو په لاس کي نه دی، د همدې لپاره له طالبانو سره د روغې جوړې هڅې تونديې شوې دي. دا به د طالبانو ستره او نه جبرانېدونکي اشتباه وي چي د خپلو تسليم شوو وزيرانو په پل ګام کېږدي او اقتدار ته د بيا رسېدو په طمع له امريکايانو سره ملګري شي. طالبان بايد دوه خبري له ذهنه وباسي: د طالبانو مخکنی نظام بيا راوستل او د ايران، پاکستان يا امريکا په مرسته قدرت ته رسېدل، دا دواړه خبري بايد د تېر تاريخ جزء وګڼي او د تکرار طمع ئې ونه کړي. د دوی لپاره غوره لار دا ده چي له يوې خوا ولس ته اطمئنان ورکړي چي د اقتدار لپاره نه بلکي د هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، حکومت به د ملت په خوښه جوړېږي او د هېواد مشر به د ولس لخوا او د آزادو اسلامي انتخاباتو له لاري غوره کېږي او له بلي خوا له هغو مجاهدينو سره يوځای شي چي په جهاد باور لري، هم د روسانو په ضد جنګېدلي او هم د انګرېزانو او امريکايانو په ضد جنګېږي. ټول بايد په دې حقيقت پوه شي چي دا ځل به تېرې ترخې تجربې نه تکرارېږي، نه به د مسکو په خوښه څوک په افغانستان حکومت کولی شي او نه د امريکا په خوښه او نه زموږ د دې او هغه ګاونډي د متو په زور، دا ځل به ولسي انقلاب راځي، په دې انقلاب کي به د ځوان او مؤمن نسل لويه او اساسي ونډه وي، له دې نه وروسته به نه افغان ولس په پټو سترګو د چا ملګرتيا کوي، نه به ئې په تشو شعارونو غولېږي او نه به د راتلونکي نظام په هکله بې تفاوته پاتې کېږي. هيڅوک دې دا ګمان نه کوي چي کومه

سياسي، اجتماعي يا قومي ډله به د خپلي خوښي حکومت جوړوي او ټول ولس به ورته غاړه ږدي، افغان ولس له دې مرحلو تېر شو، د دغو ترخو تجربو د تکرار هر چانس د تل لپاره له منځه تللی دی.

حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

خدایه! تا ته شکایت کوو

د دوست په جامه کي دښمن نه

افغانان له خپلو ډېرو ګاونډیو نه ګیلې لري، له چا کم له چا زیات، خو یوه ګاونډي د دوستۍ په جامه کي له افغانانو سره هومره دښمني کړې چي هېرول ئې ګران دي. دا هغه ګاونډی دی چي لومړی ئې له روسانو سره د افغانانو په ضد لاس یو کړ، د شمال جهادي _ کمونستي ټلواله ئې جوړه کړه، د دې ټلوالې په لاس ئې د جګړو اور بل کړ، روسانو به د همدې ګاونډي له لارې شمالي ټلوالې ته وسلې او پیسې لېږلې، د دوی ډېر شمېر افسران او جنګي قطعات د شمالي ټلوالې په خوا کي په جګړو بوخت وو، مخصوصاً د طالبانو په ضد جګړو کي، په دې کلونو کي خو دوی د خپلو سرتېرو ګڼ شمېر مستقلې جنګي جبهې جوړې کړې وې او هره ورځ به ئې څو طیارې وسلې او مهمات شمال ته لېږل، خپلو ملګرو ته به ئې ویل: که په سوریې کي یو وړوکی اقلیت کولی شي په هغه هېواد حکومت وکړي نو تاسو ولې په افغانستان کي دا کار نه شئ کولی؟ ټول اقلیتونه راغونډ کړئ او د پښتنو په ضد ګډه جبهه جوړه کړئ. زمونږ دا ګاونډی په افغانستان کي د یهودانو حکومت منلی شي خو د پښتنو او سنیانو حکومت نه شي منلی. وروستیو پېښو همدا حقیقت ثابت کړ. زمونږ دا ګاونډی په داسي حال کي چي د امریکا په ضد به ئې شعارونه ورکول، د افغانانو په ضد له امریکایانو سره ملګری شو، شمالي ټلوالې ته ئې وویل چي د امریکایانو تر قومندې لاندي د طالبانو په ضد وجنګېږئ، د

اقليتونو لپاره دا ډېر ښه فرصت دی، د امریکا په مرسته کولی شئ قدرت ترلاسه کړئ، پښتانه وځپئ، ټول هغه شخصیتونه او ډلي د امریکایانو د وسلو، پیسو او ځواکونو په مرسته وټکوئ چې پښتانه راغونډولی شي. د امریکایانو د یرغل په ورځو کي د دوی افسران د امریکائي او بریتانیائي افسرانو په خوا کي د شمالي ټلوالې د جبهاتو په تنظیم، اکمال او سوق او ادارې کي اوږه په اوږه لګیا وو او ګډي کمیټې ئې جوړې کړې وې. کله چې امریکایانو له روسانو نه وغوښتل چې شمالي ټلوالې ته وسلې ولېږي او هغه دې ته تیار کړي چې د امریکا د ځمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړي نو د دې ګاونډي هېواد د دفاع وزیر د لومړي ځل لپاره په یوه مطبوعاتي کنفرانس کي اعلان وکړ چې مونږ له شمالي ټلوالې سره د وسلو مرسته کوو!! د امریکا هغه طیارې چې په خلیج کي د دوی له اډو او طایره وړونکو بېړیو نه الوتلې نو د همدې ګاونډي هېواد له فضاء تېرېدې او په افغانانو ئې بمونه ورول، دي ګاونډي ورته دا اجازه ورکړې وه. څو ورځي خو د همدې امریکائي طیارو لپاره هغوی د افغانستان سرحد ته نږدې د خپلو مسافر وړونکو طیارو الوتنې هم متوقف کړې. دوی طالبانو او د طالبانو عربو ملګرو ته په پټه دا پیغام لېږلی وو چې مونږ تاسو ته پناه درکوو، خو ټول هغه کسان چې په دغي وینا غولېدلي او دې هېواد ته ئې پناه وړې وه ونیول شول، ځینې د افغانستان حکومت ته وسپارل شوو او ځینې په غیرمستقیم طور او د امریکا پلوه هېوادونو له لارې امریکا ته تسلیم کړی شول. کوم پنځه سوه کسان چې دا ګاونډی ئې د نیولو او له خپل ملك نه د ایستلو خبره کوي همدا کسان دي چې د دوی په بلنه دې هېواد ته تللي وو.

دي ګاونډي د بن په امریکائي غونډې کي او هلته د کابل لپاره د یوه امریکائي حکومت د جوړلو په کار کي تر ټولو هېوادونو ناپاك او مضر رول ادا کړ، هومره چې امریکایان د دغه خبیث رول د ادا کولو لپاره له دې هیوا نه مننه کوي او تړې غواړي چې همداسي یو رول د عراق په اړه هم ادا کړي، معلومېږی چې د دې لپاره ئې هم متې رابډوهلې!! هلته هم د بغداد د مخالفینو په راغونډولو کي له خپل اثر او رسوخ نه استفاده کوي او خپلو پلوي ډلو ته وایي چې له امریکائي پلوه ډلو

سره یوځای شي او د بغداد په راتلونکي امریکائي حکومت کي په زړه پورې برخه ترلاسه کړي. د دې هېواد مشرانو اعلان کړی چي له امریکا سره د افغانستان په څېر ملګرتیا او مرستي ته تل او په هر ځای کي تیار دي!! نړۍ وال به په خپلو سترګو وګوري چي دا هېواد به د عراق په اړه همغه څه کوي چي د افغانستان په ارتباط ئې وکړل. که تاریخ ته رجوع وکړو نو وبه ګورو چي د اسلامي امت په ضد ټولو جنګونو کي، که دا د عربو په ضد وو او که د ترکانو په ضد، دې هېواد تل همداسي لوبه کړې، له دښمن سره په پټه او څرګنده ملګری شوی. او دا دی نن چي د مسلمانانو په ضد یو بل صلیبي جنګ پیل شوی، زمونږ هېواد د امریکائي ځواکونو په لاس اشغال شوی او د عراق د نیولو لپاره تیاری روان دی، دا ګاونډی مو بیا همغه څه کوي چي په تاریخ کي ئې په وار وار کړي.

که د عراق په ضد د امریکا د ګوابښ په اړه د دې هېواد رسمي دریځ او د مسئولینو ویناوو ته لږ ځیر شو نو په آسانۍ پوهېدی شو چي د عراق په هکله څه اراده لري او څه غواړي؟ دوی وایي: مونږ د بغداد د رژیم د ړنګولو مخالفت نه کوو، بلکي د امریکا د یو اړخیز اقدام مخالف یو!! هر عاقل انسان پوهېږي چي د دې خبرې معنی دا ده چي امریکا باید په عراق د حملې په ارتباط له دې هېواد سره تفاهم وکړي او د عراق په راتلونکي کي د دوی پلوي ډلو ته په زړه پورې برخه ورکړي، همغه څه چي په افغانستان کي ئې وکړل.

دا هېواد اوس د افغانستان د تجزیې لپاره هڅه کوي او د فدرالي نظام خبره کوي! د افغانستان له حالت نه واقف هر انسان په دې پوهېږي چي په دې ظروفو او شرائطو کي د فدرالي نظام معنی د افغانستان له تجزیې نه پرته بل څه نه شي کېدی. دوی په اصل کي لومړی د هغو لږکیو لپاره د بېل بېل فدرالي حکومت جوړول غواړي چي له دوی سره ژبني او مذهبي اړیکي لري او بیا له افغانستان نه د دوی د سیمو بېلول او له ځان سره ئې یوځای کول غواړي. امریکا هم له دوی سره په دې هکله توافق لري چي زمونږ په هېواد کي فدرالي نظام رایج شي. اختلاف په دې کي دی چي امریکا په څلورو فدرالي حکومتونو او دوی په پنځو ټینګار کوي.

عجیبه دا ده چي دا هېواد ځان ته مسلمان هم وایي!! مونږ نه پوهېږو چي کوم

ایمان او اسلام او کوم مذهب، د مظلومو مسلمانانو په ضد د ظالمو کفری ځواکونو ملګرتیا جائز ګڼي او د اسلام او مسلمانانو په ضد دا ستر خیانت توجیه کولی شي چي د یوه اسلامي هېواد په نیولو کي له کفري ځواکونو سره مرسته وکړي، د مسلمانانو په وژلو او د دوی د جوماتونو، کلیو او کورونو په ورانولو کي له یرغلګرو سره ملګری شي!!

زمونږ له نظره په افغانستان د امریکائي ځواکونو د سلطې د نه بخښونکي جرم لوی مسئولیت تر ټولو مخکي د همغو هېوادونو په غاړه دی چي شمالي ټلواله ئې له امریکا سره ملګرتیا ته اړ کړه. که دوی د امریکایانو لپاره نه وی جنګېدلي نو امرکائیان هیڅکله په دې نه توانېدل چي زمونږ هېواد اشغال کړي. په دې کي هیڅ شك نشته چي د افغانانو په وژلو کي او زمونږ په هېواد کي د اسلام ضد ټولو فعالیتونو او د بې دینۍ او اخلاقي فساد د خورولو په هڅو کي ټول هغه هېوادونه د امریکایانو د جرم شریکان دي چي امریکایانو د دوی په مرسته زمونږ هېواد اشغال او د بې دینۍ د خورولو موقع ئې ترلاسه کړه.

مونږ د دوستۍ په جامه کي له دې دښمن نه منتقم خدای ته شکایت کوو، خدای دې مظلوم افغانان د هغه دښمن له شر نه وژغوري چي تل ئې له شا نه په خنجر وهي، خپلي ګټې د افغانانو په جنګ ځپلي هېواد کي د جګړو په دوام کي لټوي او له یهودانو او نصاراوو سره د مسلمانانو په ضد متحد کېږي.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

د افغانستان لپاره کوم نظام غوره ګڼو ؟

که څه هم د نظام خبره بايد هلته وشي چې افغانانو خپلواکي ترلاسه کړې وي، ټول بهرني فوځونه له هېواد نه وتلي وي او افغانان د بهرني ګواښ او تهديد نه پرته، د خپلو باورونو، اعتقاداتو او دود دستور مطابق، خپل برخه ليك وټاکلی شي او د خپلې خوښې نظام جوړ کړی شي، خو د دې لپاره چې ځينې خلك غواړي په دې پوه شي چې مورږ د هېواد لپاره څنګه نظام خوښوو، د رياستي او پارلماني نظامونو په هکله څه نظر لرو او کوم يو د هېواد لپاره غوره ګڼو، ددوی په ځواب کې لاندې وضاحتونه ضروری ګڼو:

- د افغانانو غوڅ اکثريت اسلامي نظام غواړي، د اسلام لپاره ئې قربانی ورکړی، له اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږي، که بل نظام د وسلې په زور او د بهرنيو لاسوهنو، سازشونو او فشارونو له لارې د دوی په هېواد وتپلی شي پايله به ئې د شوروي اتحاد د وسلو او فوځونو په زور د تپل شوي نظام پايله وي او فقط تر هغه به دوام کوي چې افغان ولس ئې د نسکورولو توان او فرصت ترلاسه کړي.
- افغانان اوس اسلامي نظام له غير اسلامي نظام نه تر ډېره حده پېژندی شي، د جهاد په کلونو کې دوی له اسلام نه هومره څه زده کړي چې اوس ئې څوك په آسانۍ نه شي غولولی.
- اسلامي نظام هغه دی چې په هغه کې: اسلامي شريعت د ټولو قوانينو يوازنې مأخذ وي، ټولې شخړی او منازعات د اسلامي شريعت په رڼا کې حل وفصل شي،

چارواکي په خپلو ټولو اجراءاتو کي شريعت ته التزام ولري، له ملت سره په مشوره مکلف وي او د ملت له استاځو جوړه شوې شوری تر ټولو با صلاحيته مرجع وي. د چارواکو په واک کي صلاحيتونه او ملي شتمني امانت وګڼلی شي، د ولس معلن او بلا اجبار بيعت او رأيه د نظام د مشروعيت مبنا وي او ولس مشر د ولس په خوښه غوره شي.

د دغو اصولو په رڼا کي موږ د هېواد لپاره داسي نظام غواړو چې:

- ولس مشر به د ملت په خوښه او د آزاد ، معلن او غير اجباري بيعت له لاري ټاکل کېږي، نه د محدودو کسانو له خوا او په پټه، په جومات کي به ټاکل کېږي نه په قصرونو کي، ټول خلفاء راشدين په جومات کي غوره شوي نه په کوم قصر يا پټ ځای کي، له بيعت نه وروسته خليفه شوي نه له بيعت نه مخکي، بيعت د خليفه له انتخاب نه وروسته شکلي يا رسمي مراسم نه دي بلکه خليفه له همدې لاري غوره کېږي، خليفه هغه دی چې ملت ورسره بيعت وکړي، دا د کوم شخص يا کورنۍ موروثي حق نه دی چې له پلار نه زوی ته په ميراث پاتې شي، دا د ملت امانت دی چې په خپله خوښه به ئې اهل ته سپاري. هم د دې امانت د اهل تشخيص د ولس حق او وظيفه ده او هم ئې سپارل، يوازي هغه څوک د مسلمانانو جائز مشر ګڼل کېږي چې مسلمانانو په خپله خوښه انتخاب کړی وي او په خپله رضاء ئې ورسره بيعت کړی وي. په صندوق کي رأيه اچول د بيعت ښه نعم البدل دی. ځکه مخامخ بيعت په يوې وړې ټولنې کي ممکن دی نه په سترې ټولنې کي.
- منتخب مشر له يوې خوا په دې مکلف دی چې په ټولو چارو کي به د شريعت په نسبت التزام لري، له بلې خوا له ولس سره په مشوری مکلف دی. په اسلامي ټولنې کي امور په مشوره ترسره کېږي، نه دا چې حاکم آخري مرجع وي. د قوانينو مرجع په ترتيب سره شريعت، عرف او اجماع ده، واکدار او هيڅا ته دا حق نه دی ورکړی شوی چې له خپلي خوا قوانين صادر کړي. قضايا به د شريعت مطابق حل او فصل کېږي او امور به د خلکو په مشوره تر سره کېږي. اولی الامر هم له شريعت نه د انحراف په صورت کي مستحق العزل دی او هم د استبداد ، مطلق العناني، او د مشورې له اصل نه د انحراف په صورت کي.

- په دې نظام کي چارواکي د ولس مالك الرقاب او د هېواد ټولواك نه بلکي د ولس خادم او د دوی د امانتونو امین دی. فقط په هغه صورت کي او تر هغه وخته د واك امانت له ده سره پاتې کېدی شي چې د امانت اصلي خاوندان یعني ولس وغواړي او په امانتونو کي ئې خیانت نه وي کړی.
- هم د ده صلاحیت د شریعت په رڼا کي او د مسلمانانو په خوښه ټاکل کېږي او هم ئې حقوق، وجائب او مسئولیتونه.
- د اسلام له نظره هغه د ولس (مستخدم) دی، نه آقا او بادار، د (خدمت) په دوران کي یوازي هومره (اجوره) ترلاسه کولی شي چې ولس ئې ورته ټاکي، واکمني ده ته په نورو مسلمانانو هیڅ مادي امتیاز نه بخښي.
- په اسلامي ټولنې کي د مشر لپاره، د سلطان، پاچا، واکدار، حاکم او رئیس په ځای د خلیفه نوم او مفهوم غوره شوی، چې ځای ناستي ته وایي، دا ځکه چې په اسلامي ټولنې کي مشر د خلکو له خوا غوره کېږي او د خلکو نائب او ځای ناستی وي، خلك ئې دبیعت له لاري غوره کوي، په ملي شتمنیو کي د ولس د استائي په توګه او د دوی په مشوره تصرف کوي. هغه (آمر) نه دی، (امیر) دی، فرمانونه نه صادروي، کارونه ترسره کوي، د آمر او امیر ترمنځ فرق همدا دی: آمر یعني امر کوونکی، حکم کونکی، او امیر یعني د امورو ترسره کوونکی او د چارو سنبالوونکی.
- نظام باید داسي وي چې په دیکتاتوري او استبداد منتج نه شي. داسي نه چې واك د یوه کس یا کورنۍ په لاس کي پرېوځي نو ټولواك شي او اقتدار د دغي کورنۍ موروثي حق.
- اسلام، سلطنتي نظام هم د فساد او تباهۍ عامل ګڼي او هم ئې د انساني عدالت او برابرۍ مغایر. هغه اختیارات چې په سلطنتي نظام کي یوه (پاچا او سلطان) ته ورکول کېږي، اسلام دا اختیارات فقط د الله تعالی لپاره مختص کړي. د اسلام له نظره پاچا هغه څوك دی چې ځان د خدای ځای ناستی ګڼي، که څه هم دا خبره په خوله نه کوي. قرآن د فرعون په هکله وایي چې هغه ځان د خلکو (اله) او (رب اعلی) ګڼلو، یعني ځان ته ئې هغه اختیارات ورکړي وو چې یوازي له خدای سره

ښايي. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتياوې بيانوي:
۴. فرعون ځان (اله) ګڼي، د حلال او حرام، جائز او ناجائز د ټاکلو وروستۍ مرجع.
۵. ځان ته ټولواك وايي، او د مصر د ټولو شتمنيو مالك.
۶. هغه خلك په ډلو ډلو وېشلي: مرفه او حاكمه طبقه، محرومه او محكومه طبقه، فوځ او واكمنه طبقه.

• قدرت بايد په مركز كي داسي متمركز نه شي چي څو كسان د كودتا له لاري وكولی شي دا مركز اشغال او په ټول هېواد مسلط شي، او يا بهرني ځواكونه د مركز په نيولو سره ټول هېواد اشغال كړي، هم بايد د كودتاګانو ټول امكانات د تل لپاره له منځه يووړی شي، او هم بهرني ځواكونه داسي ګمان ونه كړي چي د مركز په نيولو سره ټول هېواد نيولی شي. نه داسي نظام چي په انارشيزم منتج شي، او هېواد دتجزيې په لور وخوځوی او شرير ځواكونه منطقوي، محلي، او قومي استقلال او خپلواكي ته وهڅوي او يا بهرني ځواكونه د مركز د ضعف په وجه د هېواد ځيني برخي اشغال كړی شي، نه له مركز نه تيښته او نه په مركز كي ذوب كېدل، بلكه د دواړو تر منځ تعادل، نه دا چي په مركز د څو كسانو تسلط په دې منتج شي چي د هېواد او ولس هر څه د دوی د خوښي مطابق تغيير ومومی، فرهنګ، مذهب، اخلاق، دود دستور، خارجی او داخلی سياست، اقتصادي او اجتماعی نظام، او هر څه، پنځه كمونست افسران كمونستی انقلاب اعلان كړی او پنځه د اروپا او امريكا په نايټ كلپونو كي ستر شوی د امريكا په زور په مركز مسلط او په ټول هېواد امريكائي ديموكراسی او كوبائی اخلاق مسلط كړی، راډيو، تلويزيون، اخبار او مجلی، مسجد او منبر د دوی په لاس كي پرېوځي.

• نظام بايد داسي نه وي چي اقتدار له بر نه د لاندي په لور او له مركز نه د اطراف په لور خور شي.

• اجتماعی عدالت تأمين كړي، د مركز او اطراف تر منځ ژور تفاوت رامنځته نه كړي. داسي نه چي ټول تسهيلات او وسايل د مركز په واك كي وي، او واكمنان او د مركز اوسېدونكي ترې برخمن وي او د اطراف اوسېدونكي له ټولو ابتدائي تسهيلاتو نه محروم وي. داسي نه چي اطراف د مركز قرباني شي، بايد اطراف د

مرکز د استحصال او استثمار وسیله نه وي، دا نه له عدالت سره اړخ لګوي او نه په هیڅ معیار او میزان کي د منلو دی چي سړک، برق، ګاز، پاکي اوبه، روغتونونه، پوهنتون، مکاتب او مدارس، پارکونه او ... په مرکز کي وي او د اطراف خلك له دې ټولو محروم!! په دې سره له یوې خوا عدالت تر پښو لاندي کېږي له بلي خوا خلك له اطراف نه د مرکز په لور مخه کوي، په ښارونو کي ازدحام جوړېږي، اطراف ورو ورو تخلیه کېږي، زراعت او مالداري صدمه ګوري..

- د دولت د ټولو عوایدو منبع په اصل کي خلك دي، که دا مالیه ده او که د ګمرکاتو محصول، د ګمرك اصلی تأدیه کوونکي هم خلك دي نه تاجران، تاجر چې د ګمرك په نامه څه ورکوي له عام اخیستونکو نه ئې ښېرته تر لاسه کوي! د عدالت غوښتنه دا ده چې له شتمن نه واخستلی شي او نادار ته ورکړی شي. اسلام هغه نظام مردود ګڼي چې له غریب نه ئې اخلي او په مرفه او بډای طبقې ئې مصرفوي. په اسلامي نظام کي دولت د محرومانو متکفل دی، هغه مکلف دی چې له شتمنو څخه به عشر او زکات اخلي او محرومانو ته به ئې ورکوي. قرآن د دې مخالف دی چې سرمایه د محدودو کسانو ترمنځ لاس په لاس شي، د محروم له مجبوریت نه ناروا استفاده وشي، بډای ضروري شیان احتکار کړي او په دې سره ئې بیه لوړه او له بې وزلو نه ګټه ترلاسه کړي، اسلام سود د همدې لپاره حرام کړی چې دا د محرومانو له مجبوریت نه د شتمنو د استفادې ذریعه ده.
- د اجتماعي عدالت معنی دا ده چې د ټولنې ټول وګړي برابر وګڼلی شي، له خلکو سره برابره معامله وشي، دولت په خپلو اجراءاتو کي دا برابري او عدالت مراعات کړي. واکمن دا حق نه لري چې ملي شتمني غنیمت وګڼي او په خپله خوښه په هغې کي تصرف وکړي. دا حق هم نه لري چې له دولتي حیثیت نه په استفادې سره کومه تجارتي او اقتصادي معامله ترسره کړي، داسي ګټه شریعت تحریم کړې.

دې ته مو باید پام وي چې پارلماني نظام د بریتانیائي استعمار میراث دی او د بریتانیا له خوا د دوی په مستعمراتو کي رائج شوی. ریاستي نظام امریکایانو معرفي کړی او دې ته ترجیح ورکوي چې په خپلو مستعمراتو کي دا نظام وګوري. دا دواړه نظامونه نه یوازي له دې ناحیې د اعتراض وړ او مردود دي چې د

استعماري ځواکونو زېرنده ده بلکي له دې پلوه هم چې بې شمېره نواقص لري، ځينې اساسي ستونزې او نواقص ئې دا دي:

- انتخابات ئې د قمار په څېر دي، له څو کاندیدانو نه یو هغه کس پارلمان ته ځي چې تر نورو ئې څو رأیې زیاتې ترلاسه کړې وي، کېدی شي د ناکامو کاندیدانو مجموعی رأیې تر کامیاب کاندید نه زیاتې وي.
- چا چې ناکامو کاندیدانو ته رأیه ورکړې په پارلمان کي ممثل او استاځی نه لري. په دې ترتیب پارلمان د یوه اقلیت ممثل وي نه د اکثریت او نه د ټول ملت.
- دا د شتمنو او په ټولنې د حاکمې طبقې سلطې ته قانوني جواز برابروي، یوازې شتمن کسان کولی شي په دې انتخاباتو کي برخه واخلي او مصارف ئې متحمل شي، په ټولو هغو ملکونو کي چې دا راز انتخابات ترسره کېږي، د ناداړې طبقې نه هیڅوک د پارلمان غړیتوب نه شي ترلاسه کولی، اکثر غړي ئې د جګې طبقې او ډېر کم ئې د متوسطې طبقې څخه وي. په انګرېز ډوله پارلماني نظام کي انتخابات په اصل کي د حاکم او مسلط سیاسي او اجتماعي نظام د بقا او هغه ته د مشروعیت ورکولو وسیله وي. په سیاسی، اقتصادي، او اجتماعي لحاظ مسلطه طبقه له دې لاري پارلمان ته لار مومي.
- د هېواد صدراعظم د محدودو کسانو له خوا غوره کېږي، د محدودو کسانو اخیستل ډېر آسانه وي، هم ئې بهرني ځواکونه په آسانۍ اخیستی شي او هم هغه ډلې چې مالي امکانات ئې زیات وي او شتمن بهرني حامیان ولري. دا د افغانستان په شان یوه ملك ته چې له هري خوا د ځواکمنو رقیبانو په ولګه کي دی له احتیاط نه ډېر لرې دی چې د هېواد د مشر ټاکل په یوه محدود ټولګي پورې وترلی شي. که د هېواد د مشر ټاکل په ټول ملت پورې مربوط وي دا تر دې ډېر ډېر مصئون دی چې د پارلمان څو سوه غړو ته دا صلاحیت ورکړی شي.
- په پارلماني نظام کي باید صلاحیتونه د صدراعظم او جمهور رئیس تر منځ په یوه تناسب ووېشلی شي، دا له یوې خوا د دوو ځواکمنو تر منځ د تنافس او سیالۍ ډګر پرانېزي، له بلي خوا د تشکیلاتو د تراکم باعث کېږي او له بلي خوا په عام ولس کي د شخړو او منازعاتو باعث. زمونږ د ګاونډیو هېوادونو تجربې زمونږ مخې

ته پرتې دي. په پاکستان کې انګرېزانو دا نظام په میراث پرېښود ، خو تر اوسه یوه صدر اعظم هم خپله قانوني دوره تکمیل نه کړی شوه، کله رئیس جمهور عزل کړی او کله ځواکمنو جنرالانو. په ایران کې هم د پارلماني نظام تجربه ناکامه شوه، ایرانیانو د انقلاب په لومړیو کلونو کې د رهبر او جمهور رئیس تر څنګ صدراعظم هم درلود ، خو وروسته مجبور شول چې د صدراعظم پست او منصب حذف کړي. خو عجیبه دا ده چې په همدې ایران پورې تړلې ډلې د تهران په وینا په افغانستان کې پارلماني نظام غواړي!! پارلماني نظام د انګلستان د ملکي په څېر یوې تشریفاتي ملکي یا پاچا ته ضرورت لري، له دې پرته نه شي چلېدی. یوه ټولنه که وړه وي که ستره، که د یوې کورنۍ په اندازه وي او که د یوه ستر ملت په اندازه، په سر کې باید یو قیم او رئیس ولري نه متعدد رئیسان له خاصو صلاحتونو سره، دا حتماً په نزاع او شخړو منتج کېږي. قرآن وایي: که د کائناتو واګې د دوو خدایانو په لاس کې وی نو تباه کېدو ، او هر یوه به هڅه کوله چې عرش ته ورسېږي او په بل بر لاسی شي.

- په اسلامي نظام کې خلیفه چې د ټول ولس له خوا غوره کېږي، د ولس په استائیتوب د ټولو دولتي چارو مسئول دی. د خلفاء راشدینو په دوران کې مورِ نه د خلیفه ترځنګ د صدر اعظم مثال موندلی شو او نه د دوو چارواکو تر منځ د قدرت د وېش مثال.. په دې اساس په ټول جرأت سره ویلی شو چې هغه نظام له اسلام سره اړخ نه لګوي چې د نظام په سر کې دوه باصلاحیته چارواکي د صدراعظم او جمهور رئیس په نامه ولري او قدرت د دوی تر منځ په یوه خاص تناسب ووېشلی شي.. داسي نظام نه یوازي له اسلام سره اړخ نه لګوي، بلکې په ټولو هېوادونو کې ئې بدې پایلې درلودلې او د عدم ثبات باعث او د چارواکو او ولس ترمنځ د شخړو او سیالۍ موجب ګرځیدلي. له اسلام سره هغه نظام اړخ لګوي چې ولسمشر ئې د ولس له خوا غوره شي، د چارو واګې د ده په لاس کې وي، خو په خوا کې ئې داسي ځواکمنه او باصلاحیته شوری وي چې د ټول ملت استائیتوب کوي نه د هغو کسانو چې کامیابو کاندیدانو ته ئې رأیه ورکړې، په شوری مکلف وي، قدرت او صلاحیت او په ملت پورې مربوط وسایل او امکانات امانت وګڼي

او د شوری له پرېکړو سره سم په هغه کي تصرف وکړي، په شخصي ژوند او له ملي شتمنیو نه په استفادې کي له هیڅ مسلمان نه هیڅ امتیاز ونه لري، هیڅ څه له مشورې پرته ونه کړي.

- د انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصئونه ، عادلانه او کم مصرفه طریقه دا ده چې:
- ټول افغانستان یوه انتخاباتي حلقه ومنلی شي، او دا مسئله د تل لپاره منتفي شي چې د نفوس له مخې او یا د.اداري واحدونو په اساس دې انتخاباتې حوزې وټاکلی شي.
- هر افغان په هر ځای کي رأیه ورکړی شي ، په دې مکلف نه وي چې یوازي په خاصي انتخاباتي حوزې کي رأیه ورکولی شي.
- رأیه یوازي یوه شخص او د هغه معاون ته نه بلکي د کاندید شوو کسانو مجموعي پلان، منصوبې، تګلاري او د دوی له لوري د مجلس لپاره غوره شوو کسانو ته ورکړی شي. یعني څوك چې د جمهوری ریاست لپاره کاندید کېږي هغه یوازي یو داسي شخص نه دی چې د اقتدار لاس ته راوړو لپاره په خپل سر او یوازي میدان ته راوتلی، بلکي هغه د یوې ډلې له خوا کاندید شوی، دا ډله کېدی شي یو حزب وي او یا یوه ائتلافی جبهه او یا یوه انتخاباتي مجموعه او د خاص کاندید ملاتړي، دا مجموعه به د ټول هېواد او دهېواد د اداري لپاره واضح منصوبه او کافي باکفایته پرسونل معرفي کوي، د جمهوري ریاست لپاره د دوی کاندید باید ملت ته ووایي چې تګلاره ئې څه ده او د هري انتخاباتي حوزې لپاره څوك اهل ګڼي. په دې سره ولس دا موقع ترلاسه کوي چې د خاصي تګلاري خاوند او د ده مجموعې ته رأیه ورکړي.
- له انتخاباتو نه وروسته هره انتخاباتي مجموعه د خپلو ترلاسه کړو آراوو په تناسب د خپل اعلان شوي لست له لومړیو کسانو نه مجلس ته غړي لېږي، کومي مجموعې چې مثلاً ۳۰% آراء ترلاسه کړل، د دوی د لست له لومړیو نومونو نه به د مجلس د غړو دېرش په سلو کي غوره کېږي، او چا چې تر دی کم یا زیات ترلاسه کړل د خپلو آراوو په تناسب به له خپل لست نه غړي معرفي کوي.
- په ځینو هېوادونو کي دې طریقې ته ورته انتخابات ترسره کېږي، ښه والی ئې

په دې کي دی چې:

۱. انتخابات یو ځل وي، او د څو ځله رأیې اخیستني، بې ځایه مصرف او د ولس له بې ځایه لالهانده کولو نه ډډه کېږي.

۲. د محلي رقابتونو مخنیوی کېږي.

۳. منتخب استاځی ځان د خاصي سیمي او ولس وکیل نه بلکه د ټول ملت استاځی ګڼي، په مجلس کي په ملي ګټو او مصالحو تأکید کوي نه د مؤکلینو د خوشحالولو لپاره د خاصي سیمي لپاره د امتیازاتو ترلاسه کولو لپاره.

۴. هر رأیه چې صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کي ممثل او استاځی لري. داسي نه وي چې ناکام کاندید ته د رأیې په ورکولو سره په مجلس کي د استاځي او وکیل له درلودو محروم شي.

۵. په دې طریقې کي د ټولنې له اقلیتونو سره عادلانه چلند کېږي او د اقلیت او اکثریت معضله نه راپور ته کېږي.

۶. په دې کي د انتخاباتي حلقو د تثبیت ضرورت هم منتفي کېږي، هر افغان په هر ځای کي رأیه ورکولی شي.

۷. هره مجموعه هڅه کوي چې تر ټولو صالح کسان د کاندیدانو په لست کي معرفي کړی تر څو د ملت باور او اعتماد ترلاسه کړي.

۸. انتخابات د بډایانو او فیوډالانو له ولګې باسي او د درېیمې او متوسطې طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانېزي.

اما فیدرالي نظام، دا د افغانستان په موجوده ظروفو کي د هېواد له تجزیې نه پرته بله نتیجه نه لري، د یوه قوی نظام او ځواکمن اردو په نشتوالي کي له فیدرالي نظام سره توافق په اصل کي د هېواد له وېش سره توافق دی. هیڅ با احساسه او وطنپال افغان د فیدرالي نظام خبره نه کوي، مشبوه او مشکوکي کړی د پردیو په وینا دا خبره کوي. هدف ئې د نورو هېوادونو په ګټه د افغانستان وېش دی نه ولایاتو ته د متناسب او مناسب واك او صلاحیت لېږدول.

• په نظام کي د ملي اردو ځرنګوالی او په ټولنې کي د هغه رول باید دقیقاً او د ټولنې د موقعیت او وضعیت له مخې مشخص شي. د افغانستان شرائط داسي دی

چي د لاندي مشخصاتو اردو ته اړ يو:

- په خپلو ذاتي امکاناتو متکي محدود اردو، دومره چي په خپله ځپ اکمال کړی شو.
- د اردو د اکمال په اړه بايد پردیو ته له لاس اوږدولو نه ډډه وشي. د پردیو په مرستو جوړ شوی اردو يا د پردیو په خدمت کي وي، يا د پردیو شرائطو منلو ته اړ کېږي او يا په حساس وخت کي خپل شته والی له لاسه ورکوي.
- په اردو زياته تکيه نه ده په کار، ملت بايد دفاع ته تيار کړو، د دفاع په کار کي بايد ټول ملت برخه واخلي. بايد دمکلفيت د دورې په اساس اردو جوړ کړو.
- اجير اردو نه د افغانستان د شرائطو لپاره مناسب دی او نه ئې د اکمال توان لري.
- ځيني د امريکايانو او انګرېزانو په مرسته د اردو روزنه او اکمال غواړي، خو ومولیدو چي دا اردو د امريکايانو تر قومندې لاندي د ملت په خلاف وجنګولی شو. ځيني د اردو د اکمال لپاره مسکو ته لاس لمن اوږدوی، په داسي حال کي چي ومولیدو د روسانو په لاس روزل شوی اردو د ملت په ضد وجنګولی شو.
- مورږ دعراق په سويه اردو نه شو جوړولی، خو ومولیدو چي دې اردو د امريکا د برید په وړاندي څومره او څو ورځي مقاومت وکړ، او دا څوک وو چي د يرغلګرو په ضد وجنګېدل، اردو که ولس؟ دا بايد زمورږ او نورو لپاره لارښوونکي تجربه وي.

همدا راز په نظام کي بايد د تعليم او تربيې څرنګوالی داسي وي چي:

- د افغان ولس په معتقداتو ولاړ وي، په غېږ کي ئې باايمانه، باهمته، سرلوړي او وطنپال زده کوونکي وروزل شي.
- په هېواد کي بايد يوازي يو تعليمی نظام رائج وي نه مختلف تعليمي نظامونه او نصابونه. مختلف نصابونه او مختلف تعليمی نظامونه د شخړو او اختلاف باعث ګرځي او د ملا او مکتبي جنګ راولاړوي.
- مدرسه او مکتب بايد سره مدغم شي.
- تر دولسم پورې بايد نصاب داسي وي چي هر زده کونکی هم کافی او ضروري

ديني زده کړه وکولی شي او هم له نورو ضروري علومو څخه کافي زېرمه ترلاسه کړی شي. داسي چي په اختصاصي دوره کي هم ډاکټر او انجنير د دين په ټولو ضروري مسائلو پوه وي او هم قاضي او امام په ټولو ضروري انساني علومو مجهز وي.

- له دولسم نه وروسته بايد د تخصص دوره پيل شي، ځيني په ديني او شرعي علومو کي تخصص ترلاسه کړي او ځيني د طب، انجنيري، ساينس او نورو علومو په برخه کي.

حکمتيار
افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

د لمر تلويزيون د خبريال مرکه

پوښتنه: کومه انګيزه د دې سبب شوه چې اوس مو له دولت سره د خبرو تکل کړی دی؟

ځواب: ما له دولت سره نه اوس او نه مخکې د خبرو کوم تکل کړی او نه زمونږ په مخکني دريځ کې څه تبديلي راغلې، دا هسې په استخباراتي ادارو پورې د ټړلو رسنيو تبليغات ول، مونږ تل ويلي او اوس هم وايو چې په مذاکراتو باور لرو او د مذاکراتو له لارې د بحران لپاره ډاډمن حل لټول، ضروري او مفيد ګڼو خو په دې شرط چې مقابل لوري زمونږ له هېواد نه د ټولو اشغالګرو ځواکونو له وتلو سره موافق وي. د کابل له دولت سره يوازې په هغه صورت کې مذاکرات ګټور ګڼو چې امريکائي ځواکونه دې دولت ته په دغې اساسي موضوع د خبرو اجازه او واک ورکړي او دا ومنې چې د افغاني لورو ترمنځ هر توافق ته به په درنه سترګه ګورې، خو که د کابل له امريکائي حکومت سره دا واک او اختيار نه وي نو خبرې بې فايدې او د وخت ضياع ده، دا ځکه چې له دې پرته نه بحران حل کېدی شي او نه جګړه پای ته رسېدی شي.

پوښتنه: له دولت سره د يو ځای کېدو شرايط څه دي؟

ځواب: مونږ په داسې حکومت کې هيڅکله برخه نه اخلو چې واک ئې د پردیو په لاس کې وي او د پردیو د جهازونو تر وزر لاندې پر افغانستان حکومت کوي، زمونږ له نظره د حکومت ترکيب ثانوي موضوع ده او يوازې هغه مهال بايد خبرې

پرې وشي چې ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه وتلي وي.

پوښتنه: آيا پرته له شرايطو دولت سره خبرو ته چمتو ياست؟

ځواب: نه؛ د اشغالګرانو په شته والي کي د دوی ترحمايت لاندي حکومت کي برخه نه اخلو.

پوښتنه: که له دولت سره يو ځای شوئ نو کومي ځوکۍ ته ځان ورګڼئ؟

ځواب: د داسي حکومت تر شل کاله جمهوري رياست نه د سنګر يوه ورځ غوره ګڼم.

پوښتنه: د حزب اسلامي له هغو ځانګو سره چې اوس مهال د کرزي له حکومت سره يو ځای شوي دي، اوس هم په ارتباط کي ياست؟ د هغوی په اړه مو نظر څه دی؟

ځواب: ځوک چې زما د ايمان او عقيدې ملګري وو هغه به تل له ما سره وي، يوازي هغه ځوک به زمونږ د نيمې لاري ملګري وي چې بل مقصد دې صف ته راوستي وو، ځوک چې له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتيا کوي هغوی له حزب نه وتلي، په حزب کي د داسي خلکو لپاره هيڅ ځای نه شته، خو هغه چې له اشغالګرانو سره ملګرتيا نه کوي او د عام ولس په څېر په هغو سيمو کي اوسېږي چې د دې نظام تر اداري لاندي دي، خو د حزب اهدافو، اصولو او تګلاري ته وفادار دي، هغوی د حزب غړي وو او دي، مورږ يوازي هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چې له اشغالګرانو سره ملګرتيا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبيان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنيو فوځونو بلا قيد و شرط وتل او د يوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي. که څه هم تېر امريکايي انتخابات د حزب لخوا تحريم شول او په هغه کي ئې برخه وانه خيسته، خو ځيني کسان د حزب په نامه کانديد شول او ولس د حزب لپاره دوی ته رايه ورکړه، ولس له دې خبر نه وو چې حزب له انتخاباتو سره مقاطعه اعلان کړې، د هغو کسانو په هکله چې د حزب له تګلاري سره ئې مخالفت کړی، لا تر اوسه کومه پرېکړه نه ده صادره شوې او د دې وجه دا ده چې تر اوسه د حزب مرکزي شوری نه ده دائره شوې، له دوی نه ځيني داسي دي چې له

اشغالګرانو او د کابل له حکومت سره هیڅ اړیکي نه لري، او له حزب نه د جلا کېدو پربکړه ئې هم نه ده کړې، محدود شمېر ئې د کابل له حکومت سره تفاهم لري او د همدې په وجه ئې له یوې خوا په حزب کي خپل وزن او اعتبار له لاسه ورکړ او له بلي خوا د کابل حکومت خاص اهمیت ورنه کړ!!

پوښتنه: د افغانستان له اوسني اساسي قانون سره موافق یاست؟

ځواب: نه؛ دا د اشغال په دوران کي جوړ شوی هغه اساسي قانون دی چي مسوده ئې د امریکا سفیر جوړه کړې، د هغه کمیسیون په نامه اعلان شوې چي معاش ئې امریکایانو ورکاوو، زمونږ له نظره او د هر آزادي غوښتونکي افغان له نظره دا د اسارت د دور قانون دی چي هیڅ ارزښت نه لري.

پوښتنه: شخصاً د حامد کرزي په اړه مو نظر څه دی؟

ځواب: کاش ښاغلي حامد کرزي دا اشتباه نه وي کړې چي د داسي بدنام حکومت مشري ئې قبوله کړه او د پردیو په لاس د هېواد له اشغال او د دوی په لاس او له هېواده بهر د حکومت له جوړېدو سره ئې توافق وکړ.

پوښتنه: اوس مهال د افغانستان د ننه او بهر څومره پلویان لرئ؟

ځواب: د دوی شمېر به ما او تا او هر چا ته هغه وخت ښه څرګند شي چي حزب د علني فعالیت مجال ترلاسه کړي یا انتخابات ترسره شي او وګورو چي د افغان ولس څو په سلو کي حزب اسلامي ته رایه ورکړي، ښه به دا وي چي تر هغه وخته صبر وکړو، زما تشخیص او یا انتظار دا دی چي د افغان ولس مطلق اکثریت به د حزب ملا تړ کوي. تاسو ته معلومه ده چي حزب اسلامي یو ستر او افغانستان شمول حزب دی، په ټولو ولایاتو او ټولو قومونو او اقشارو کي پراخ نفوذ لري، د جهاد په کلونو کي ئې د هېواد په شمال کي هومره نفوذ درلود لکه په جنوب کي، کندز، بغلان، پروان، بادغیس، کاپیسا، لغمان، کنر، نورستان، ننګرهار، پکتیا، خوست، پکتیکا، لوګر او وردګ میدان زمونږ مهم او مضبوط مرکزونه وو، د دې ولایاتو اکثریت خلك پرون هم له حزب سره وو او نن هم، که نن په افغانستان کي واقعي او عادلانه انتخابات ترسره شي نو په دغو ولایاتو کي نږدې اویا په سلو کي رایې مونږ ترلاسه کوو، تاسو ته ښایي دا هم معلومه وي چي په تېرو امریکایي

انتخاباتو کي سره له دې چي حزب هغه تحريم کړل او برخه ئې په کي وانه خيسته، او سره له دې چي جعلي انتخابات ول او ډېرې لاسوهنې په کي وشوې، خو د ولس لوی شمېر خلکو هغو کسانو ته رايه ورکړه چي په حزب پورې مربوط وو، هيڅ ډلي د حزب په اندازه رايې نه دي ترلاسه کړې.

پوښتنه: تاسو د ديموکراسۍ په اړه څه نظر لرئ؟ آيا دغه ديموکراسي چي د طالبانو له راپرځېدو وروسته په افغانستان کي پلې شوې ده، ستاسو له نظره د منلو وړ ده او که نه؟

ځواب: که ديموکراسي دغه وي چي امريکايانو په افغانستان او عراق کي راوسته، نو مورږ او هر شريف انسان پرې لعنت وايو، که د خلکو حکومت وي نو دا د نړۍ په هيڅ ګوټ کي نه ده پلې شوې، په امريکا کي خلك نه بلکي سپين پوستي بډايان، لوی لوی ځمکه وال، د لويو لويو شرکتونو، فابريکو او بانکونو خاوندان او جنرالان پرې حکومت کوي، او که له دې پرته بل څه وي نو مورږ تر اوسه نه ده ليدلې.

که ديموکراسي هغه وي چي امريکايانو په افغانستان، عراق، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان کي راوستې، او د دوی انګرېز پلرونو په عربي هېوادونو کي، د پاچايانو، جنرالانو، او د وسلو په زور د خپلو لاس پوڅو ټپل، نو هر شريف او آزادي غوښتونکی انسان ترې کرکه لري، که ديموکراسي د پانګه وال نظام مسلط کول او شتمنو ته دا آزادي ورکول وي چي بې وزلي نيستمن په خلاص لاس استثمار کړي، سود، احتکار، قمار، په دروغجنو اعلاناتو خلك غولول جائز ګڼي، شتمنۍ د څو کسانو په لاس کي غورځوي او د ټولنې اکثريت د دوی په غلامۍ کي اچوي، فوځ، پوليس او ټول نظام د دوی په خدمت کي ګماري، او د دوی د ګټو ساتنه کوي، له داسي ديموکراسي نه هر عدالت غوښتونکی انسان نفرت لري، دا ديموکراسي هغه شتمن په خلکو مسلط کوي چي ريډيو، ټلويزيون، اخبارونه او مجلې او ټول تبليغاتي وسايل د دوی په واك کي دي، داسي نظام په غرب کي او تر هغه وخته چلېدی شي چي د نورو هېوادونو د استعمار لړۍ پای ته ورسېږي، د پانګه وال نظام ديموکراسي په دې خاطر دوام نه کوي چي په دې کي څه ښه والی

شته، د دوام رمز ئې هغه مرفه ژوند دی چې د نورو ملتونو د قرباني کېدو په بیه د دوی په برخه شوی، که دا لړۍ نن پای ته ورسېږي نو تاسو به په دې نظامونو کې د هغو سترو سترو انقلابونو شاهد وئ چې امریکا، روسیه، فرانسه او ډېر نور هېوادونه ورسره مخامخ شول، چې په ځینو کې ئې قدرت ترلاسه کړ او په ځینو کې وځپل شول.

اسلام موږ ته داسې نظام راکوي چې د مظلومانو په خدمت کې وي، اجتماعي عدالت او برابري تأمین کړي، ټول خلك یو برابر ګڼي، نه پرېږدي چې شتمني د څو محدودو شتمنو تر منځ لاس په لاس شي، سود، احتکار، قمار، د خلکو غولول، د خلکو له مجبوریتونو نه غلطه استفاده کول حرام ګڼي، موروثي قیادت نه مني، اقتدار د خلکو امانت ګڼي، زعیم د ملت خادم او د ملي شتمنیو امین بولي او په دې ئې مکلف کوي چې هر تصرف به ئې د قانون او هغو صلاحیتونو په حدودو کې وي چې د ولس له لوري ورکول کېږي.

پوښتنه: په ټولنه او سیاست کې د ښځو د حق او وندې په اړه مو نظر څه دی؟

ځواب: موږ ښځو ته د ژوند په ټولو برخو کې ټول هغه حقوق ورکوو چې ترې محرومې دي، اسلام چې کوم حقوق ښځو ته منلي د نړۍ په هیڅ مذهب او نظام کې نه تر سترګو کېږي، په اسلام کې د ښځو مکلفیتونه تر نارینه وو کم او حقوق او امتیازات ئې ترې زیات دي. د تعلیم او زده کړې حق ئې له نارینه وو سره برابر دی، د کار کولو حق ورکړی شوی، په جهاد کې برخه اخیستی شي خو پرې مکلفې نه دي، جومات ته د نارینه وو په څېر د لمانځه لپاره تلی شي خو پرې مکلفې نه دي، نه په عباداتو کې، نه په معاملاتو کې او نه د ژوند په نورو مجالونو کې نه یوازې تبعیض نه دی ورسره شوی بلکې کافي امتیازات ورکړی شوي.

پوښتنه: د بشر له حقونو څخه که چېرې کوم چا سرغړونه وکړه، نو ستاسو په نظر هغه شخص مجرم ګڼل کېدی شي؟

ځواب: هغه چا ته مجرم ویلی شو چې جرم ئې کړی وي، او جرم له منل شوي قانون نه تخطي او تجاوز ته ویل کېږي، هېوادونه ېبل ېبل قوانین لري او د جرم او مجرم لپاره ېبل ېبل تعریفونه، اسلام ډېرو هغو عملونو ته د جرم او ګناه په سترګه

گوري چي د غرب او غربي تهذيب له مخې جرم او گناه نه گڼل کېږي، مثال ئې سود، احتکار، قمار، دروغجن او غولوونکي اعلانات، زنا، شراب، او دې ته ورته نور گناهونه دي چې په غربي ټولنو کي مجاز او د اسلام او هر الهي دين له نظره حرام دي، د امريکايانو له نظره چې څوك تروريست گڼل کېږي مورږ ورته د اتل او غازي په سترگه گورو، او دا دی گورئ چې زمورږ له نظره د پردیو جاسوسان او جنگي جنايتکاران د امريکايانو په معيارونو کي د قدر وړ او د اتلولۍ د لقب مستحق گڼل کېږي!!

پوښتنه: د روغې جوړې او مصالحې په اړه د ملي شورى د وروستۍ مصوبې په باب مو نظر څرگند کړئ.

ځواب: په داسي حال کي چې د پارلمان غړي د امريکايانو په لاس له نيول کېدو، بندي کېدو او د خپل کور له تلاشي کېدو وېرېږي، د بهرنيو فوځونو او د دوی د جناياتو په اړه د څه ويلو جسارت نه شي کولی، دوی به په ټول هېواد کي د روغې جوړې او مصالحې په اړه څنگه د اعتبار وړ پرېکړه وکړی شي؟!! د پارلمان غړو دا مصوبه د دې لپاره نه ده تصويب کړې چې په هېواد کي جگړه پای ته ورسېږي بلکي موخه ئې دا وه چې د ځان لپاره د مصئونيت او نه نيول کېدو قانوني تضمين ترلاسه کړي، خو تاسو وليدل چې د دغې مصوبې له اعلان نه وروسته د ځينو غړو کورونه تلاشي او د امريکايانو په لاس له پوره اهانت او سپکاوي سره مخامخ شول. که د پارلمان غړي واقعاً روغه جوړه غواړي نو په واضح الفاظو دې اعلان کړي چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي، او افغانان دې پرېږدي چې خپلي ستونزي په خپله حل کړي.

پوښتنه: د طالبانو او حزب اسلامي د همکاريو ختمېدل د دواړو لورو په غوښتنه شوي او که د يوه پلو پرېکړه وه؟

ځواب: مورږ له طالبانو سره نه مخکي د گډ کار او همکاريو رسمي معاهده درلوده او نه اوس، او نه د داسي همکاريو د ختمېدو کوم اعلان شوی، مورږ يوازي دا خبره کړې ده چې له طالبانو سره په مختلفو پراوونو کي په مختلفو سطوحو خبري شوې، خو کوم مشخص توافق ته نه يو رسېدلي، دوی خپل کار کوي او مورږ

خپل، مورِ د دوی هیئتونو ته د ګډ کار طرحه ورکړې، هیئتونو ئې ورسره توافق کړی خو ځینو مشرانو ئې مخالفت کړی، وروسته د مذاکراتو دا لړۍ ختمه شوه، او اوس نه له طالبانو سره کومه معاهده لرو او نه مذاکرات. مورِ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی، او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواك افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي.

پوښتنه: د سیمي د سیاست په اړه که رڼا واچوئ آیا د سیمي راتلونکي ته خوشبین یاست او که نه؟

ځواب: د افغانستان په اړه پاکستان او هند د امریکا ملا تړ کوي، د پاکستان د پراخو مرستو سره سره امریکا دې ته ترجیح ورکړې چې هند ته په افغانستان کي د فعال حضور شرایط برابر کړي، نن د افغانستان جریانات کاملاً د پاکستان په ضد او د هند په ګټه روان دي، ایران هم د برید په سر کي په پراخه پیمانه د امریکایانو مرسته وکړه، شیعه ډلي او شمالي ټلواله ئې دې ته چمتو کړه چې د امریکا د ځمکنیو فوځونو په توګه او د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندي وجنګېږي، دا هماغه کار وو چې دوی په عراق کي هم وکړ، د بن په غونډې کي ئې هم ونډه دومره وه چې امریکایي مقاماتو ترې مننه وکړه او وئې ویل: مورِ د ایران د هغې مرستي مننه کوو چې د موقت حکومت په جوړولو کي ئې وکړه، ایراني چارواکو د هغه وخت د جمهور رئیس، خارجه چارو وزیر او د رفسنجاني په شمول نورو مسئولینو په ډېر افتخار سره ویل: که د ایران مرسته نه وي نو امریکایان داسي ژر او په دومره آسانۍ د کابل او بغداد په نیولو نه موفق کېدل. خو ایران او روسیه د افغانستان په اړه ځان ته سیاست لري، له امریکایانو سره ئې ملګرتیا د طالبانو د حکومت تر نسکورولو پورې وه، په حقیقت کي امریکایانو افغانستان د روسیې او ایران لپاره فتح کړی. ازبکستان او تاجکستان د برید په لومړیو کي له امریکا سره د افغانستان په نیولو کي پراخه مرسته وکړه، خو اوس بېرته د روسانو خوا ته نږدې شوي، ترکمنستان خپله بې طرفي ساتلې چې مورِ ترې مننه کوو ، چین له حملې سره موافقه وکړه خو له امریکایانو سره له مرستي نه ئې ځان وساتو ، د

افغانستان په نیولو کي د تهران او اسلام آباد رول تر ټولو ډېر ډېر منفي وو او دی.

زه ډاډه یم چي په دې سیمي کي به د امریکایانو نظامي حضور ډېر ژر پای ته رسېږي او بیا به د سیمي په سیاسي وضعیت کي ژوره تبدیلي راځي.

پوښتنه: د سیمي په کړکیچ کي د پاکستان او په ځانګړې توګه د آی اس آی د رول په اړه څه نظر لرئ؟ آیا پاکستان د افغانستان د حالاتو په اړه مثبت رول لوبولی او که منفي؟

ځواب: د افغانستان په اړه د پاکستان دریځ کله مثبت، په حقایقو مبتني او د دواړو هېوادو په ګټه وو او کله منفي، او د دواړو هېوادو په ضرر وو، کله چي د اسلام آباد چارواکو د امریکا تر فشار لاندي د افغانستان په اړه پرېکړه کړې نو هم ئې افغانانو ته ستونزي راولاړې کړې او هم په خپله د پاکستان ولس ته، اسلام آباد د ډاکټر نجیب د حکومت د نسکورېدو پر مهال د واشنګټن په وینا د جبل السراج د ائتلاف ملاتړ وکړ او دوه ځلې ئې ښاغلی رباني د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل کړ، پاکستاني جنرالانو داسي انګېرله چي په کابل کي د مجاهدینو تر حکومت یو کمزوری ائتلافي حکومت د دوی په ګټه دی، د طالبانو مرسته او بیا د دوی په ضد له امریکایانو سره د دوی ملګرتیا د پاکستان بله ستره غلطي وه، که د پاکستان مرسته نه وي نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه دلته پاتې کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کي د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پورې له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتنې وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ئې بمونه وورول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکائي هلیکوپټرو کي انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډک دی چي پاکستان نیولي او امریکایانو ته ئې لاس پښې تړلي سپارلي.

متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست مخصوصاً د افغانستان په ارتباط د امریکا تر اغېز لاندي ټاکل کېږي، په دې کي هومره چي د امریکا ګټو ته پام کېږي بل څه ته هومره ارزښت نه ورکول کېږي، پاکستاني چارواکي دې ته متوجه نه دي چي امریکا تر هغه وخته پاکستان ته اهمیت ورکاوو چي هند له روسانو سره نږدې

وو ، غوښتل ئې هند تر فشار لاندي ونيسي، اوس چې هند امريکا ته نږدې شوی پاکستان خپل اهميت له لاسه ورکړی، د ساړه جنګ په وخت کې هم امريکا هند ته پر پاکستان ترجيح ورکوله، اوس خو د ډهلي د خوشحالولو لپاره د پاکستان په خلاف هر څه کولو ته تيار دي.

ډېر ساده انسان به د پاکستان د اوسني حکومت په هکله دا ګمان کوي چې د امريکايانو په ضد د مجاهدينو مرسته او حمايت کوي.

پوښتنه: طالبانو ته ستاسو پيغام څه دی؟

ځواب: زه هغو طالبانو ته په درنه سترګه ګورم او د زړه له کومې د دوی قدر او درناوی کوم چې د هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږي، هغوی ته اطمئنان ورکوم چې د حزب اسلامي مجاهدين به د دې مبارزې په هر ډګر او هر سنګر کې د هر مخلص مجاهد په خوا کې ولاړ وي او په هيڅ پړاو کې به تر نورو شاته پاتې نه شي. د حزب مجاهدين ګډ کار ته تيار دي، د هېواد د راتلونکي په اړه هر تفاهم او توافق ته چمتو دي او له هيڅ مسلمان سره د ډغرو وهلو اراده نه لري. دغو طالبانو ته څو توصيې لرم:

- له جبهه اي جګړو ډډه وکړئ، داسي جګړې د ګټې په ځای تاوان رسوي.
- فدائي عمليات يوازې د سترو سترو اهدافو لپاره ترسره کړئ.
- ټوله توجه مو د اصلي دښمن لوري ته معطوف کړئ او په نورو فرعي جبهو کې له مصروفېدو ډډه وکړئ.
- د نيمې لارې ملګرو او د هغو کسانو په ېلېدو مه خفه کېږئ چې تاسو ئې يوازې پرېښودئ او له امريکايانو سره ملګرې شول، دوی د امريکايانو په وينا له تاسو سره يو ځای شوي وو ، دا دوی وو چې له مخلصو مجاهدينو سره په جنګ او له کمونستانو او منافقينو سره په ائتلاف ئې ټينګار کولو. له هر مجاهد صف نه د داسي کسانو ېلېدل د تاوان په ځای ګټه لري.

پوښتنه: که چېرې له دولت سره ستاسو خبرو کومه نتيجه ورنه کړه نو بيا به په يواځې سر خپلې مبارزې ته دوام ورکوئ او که به ېرته له طالبانو سره يو ځای شئ؟

ځواب: مونږ د ټولو مخلصو مجاهدينو په يووالي ټينګار کوو او په دې لار کې

له هيڅ ډول هڅې او حتی ایثار نه ډډه نه کوو، خو خپله مبارزه به په هر صورت جاري ساتو، که څه هم نور د وحدت په اړه زمونږ وړاندیزونو ته مثبت ځواب ونه وایي.

پوښتنه: د بیان د آزادۍ په اړه مو نظر څه دی؟ آیا د هېواد د اوسنیو مطبوعاتو او رسنیو کړه وړه ستاسو له نظره سم دي؟

ځواب: زه د اسارت په دوران کي د آزادو او خپلواکو مطبوعاتو رامنځ ته کېدا شبه محال ګڼم، زما تشخیص دا دی چي د امریکایانو تر سلطې لاندي چي کومي رسنۍ زمونږ په هېواد کي صحنې ته راوتلې ډېری ئې د هغو ملکونو لخوا تمویل او توجیه کېږي چي د افغانستان په نیولو کي ئې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه، له روسیې، اسرائیل، هند او ایران نه نیولې تر فرانسې، جرمني، انګلستان او اېتالیې پورې هر ملك ځان ته یوه ډله غوره کړه، د راډیو، ټلویزیون، مجلې او ورځپاڼې د خپرولو لپاره ئې امکانات ورکړل او خپل تبلیغات پرې کوي، په دې هېوادو کي امریکا د لست په سر کي ده او ایران په دوهم نمبر کي راځي.

پوښتنه: که چېرې ولسي جرګه په افغانستان کي د امنیت تر ټینګېدو پورې د امریکایي ځواکونو پاته کېدل وغواړي نو د دې پرېکړې په وړاندي به ستاسو غبرګون څه وي؟

ځواب: دا پارلمان په همدې موخه جوړ شوی، له دې پارلمان نه د اشغالګرانو غوښتنه او انتظار همدا دی چي د اشغالګرو ځواکونو شتون ته به قانوني بڼه ورکوي، خو افغان ولس ته داسي پرېکړه هیڅ ارزښت او اهمیت نه لري.

پوښتنه: تاسو په خپل ذهن کي افغانستان ته څه ډول یو انځور وکاږئ؟

ځواب: مونږ داسي افغانستان غواړو چي:

- آزاد او خپلواك وي او په هیڅ ګوټ کي ئې د پردیو بیرغونه نه رپېږي.
- اقتدار د هغو چارواکو په لاس کي وي چي ملت غوره کړي، له خدای نه وېرېږي او په خپل ولس ترحم او زړه سوی لري.
- مسلمان منتخب جمهور رئیس ولري (پارلماني نظام او د پارلمان له لارې د جمهور رئیس تاکل مضر ګڼو)

- يوه مقتدره او باصلاحيته منتخبه شوری ولري (نه د انګلستان او امريکا په څېر دوه مجلسونه)
- قضائيه قوه ئې په واقعي معنی مستقله او ځواکمنه وي. هيڅوک د باصلاحيته محکمې له پرېکړې پرته د چا د نيولو او بندي کولو حق ونه لري.
- د دولت اداري تشکيلات محدود وي، امکانات ئې په توليدي چارو او اجتماعي خدماتو مصرف شي.
- سياسي احزاب ئې افغانستان شمول وي، شورائي نظام او منتخب مشران ولري، په ملي وحدت ترکيز کوي او داسي پردي پالې ډلي په کي د فعاليت حق او مجال ونه لري چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي.
- د مرکز او اطراف تر منځ تعادل وي. داسي نه چې د مرکز اوسېدونکي له ټولو تسهيلاتو برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي د ژوند له ضروري اړتياوو محروم.

پوښتنه: که اوسنی حالت دوام وکړي د افغانستان راتلونکي به څنګه وي؟

ځواب: إن شاء الله دا حالت به د اوږدې مودې لپاره دوام نه کوي، دا يو غير طبيعي او له بهر نه تپل شوی حالت دی، هر افغان په دې پوهېږي چې د دې حالت د دوام پايلې ډېرې خطرناکي دي، زه مطمئن يم چې افغان ولس به حتماً دا حالت پای ته رسوي.

پوښتنه: افغان ولس او افغان حکومت ته ستاسو پيغام څه دی؟

ځواب: افغان ولس ته مي پيغام دا دی چې افغانستان يوه بل انقلاب ته ضرورت لري، يوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسي انقلاب ته چې په يوه مستقل، خپلواک او اسلامي افغانستان منتج شي، مخکنی انقلاب د بهرنيو لاسوهنو، د ملت د غفلت، او د منافقينو د نفوذ په سبب نيمګړی پاتې شو، د مجاهدينو په ضد نړيوال دسايس پيل شول، د اسلام ټولو دښمنانو يوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زمورږ کينه کښ ګاونډي ورسره ملګري شول، ځينو يوې ډلې ته وسلې او پيسې ورکړې او د مجاهدينو په ضد ئې وجنګوله او ځينو بلې ډلې ته. اوس ملت خپل کورنۍ او بهرني دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرايط برابر دي، ولس دې نتيجې ته رسېدلی چې د جګړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمنې

سولې د تأمين لپاره بله لار نه لري، د جګړو او بې امنيتۍ له دوام او د ظالمانو، مفسدينو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې نه د نجات لپاره يوازي همدا لار ورته پاتې ده. بايد ټول باايمانه، خدای پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په يوه ډاډمن اسلامي صف کي راغونډ شي، يو بل ته د وروړۍ لاس ورکړي، هېواد له دې دردناك حالت نه وژغوري، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ملت د خوښي اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت ترحم او زړه سوی لري.

مورږ له افغان ځوانانو او د اسلامي امت له ځوان نسل نه د يوه واقعي اسلامي انقلاب راوستو طمع لرو، او دا طمع په ځای ده، په امت کي له دوی پرته بله داسي ټولنه نشته چې د يوه اسلامي انقلاب په راوستو کي تردوی مؤثره ونډه واخيستی شي، الحمد لله د اسلامي نړۍ ځوان نسل اسلام ته مخه کړې، د اسلام لپاره قربانۍ ته چمتو دي، هم د لمانځه په وخت کي جوماتونه ترې ډك وي او هم د جهاد په وخت کي سنګرونه، إن شاء الله د افغانستان دا په نيمه لار کي پاتې انقلاب به هم د دوی په مبارکو لاسونو سرمنزل ته رسېږي، تاسو ته معلومه ده چې د افغانستان اسلامي نهضت ۳۸ کله مخکي د ځوانانو په لاس پيل شو، دوی غوښتل په هېواد کي اسلامي انقلاب راولي، په ډېره چټکتيا مخکي روان وو، د ځوانانو اکثريت ورسره يو ځای شو، په پردیو پورې تړلې ډلې ئې د فکري مبارزې په ډګر کي له سختې ماتې سره مخامخ کړې، د اسلامي نهضت د بريا د مخنوي لپاره، زمورږ د هغه وخت ځواکمن ګاونډي، شوروي اتحاد، مداخله وکړه، لومړی ئې يوه کودتا او بيا بله ترسره کړه، دواړه کودتائي نظامونه د اسلامي نهضت له ځپلو عاجز شول، په پای کي شوروي اتحاد زمورږ پر هېواد برید وکړ، د برید اصلي موخه د اسلامي نهضت ځپل وو، دې کودتاګانو او بيا د دوی لوی يرغل، مورږ له وخته مخکي جنګ ته اړ کړو، جنګ د دې باعث شو چې نهضت هر چا ته خپله غېږ پرانېزي او هر هغه څوك په خپلي خوا کي ومني چې د آزادۍ لپاره جنګ ته چمتو وي، که څه هم د نهضت له اهدافو او تګلارو سره توافق ونه لري، له بلي خوا پردي لاسونه رااوږده شول، او د اسلامي نهضت ترځنګ ئې ببلې ډلې جوړې کړې، ټولو همغه شعارونه ورکول

چې اسلامي نهضت ورکول، هري ډلي د اسلام او جهاد خبره کوله، ولس نه پوهېدو چې کومه ډله رښتيا وايي او کومه د مجبوريت له مخې او په دې خاطر دا شعارونه ورکوي چې بازار ئې گرم دی. اوس خلکو ته تر ډېره حده حقايق معلوم شوي، او په دې پوه شوي چې هغه ډلي نه اسلام ته مخلص وې او نه جهاد ته چې نن د امريکايانو خوا ته ودرېدلې او جنگيالي ئې د امريکايانو تر قومندې لاندې له افغانانو سره جنگېږي!!

افغانان بايد په دې وويارې چې په شلمې پېړۍ کې د اسلامي جهاد بيرغ د دوی په لاس اوچت شو او د جهاد هېره شوې ستره الهي فريضه د دوی په لاس احياء شوه، په فلسطين، کشمېر، چيچين، عراق او د نړۍ په نورو سيمو کې د مسلمانو مجاهدينو په روان مسلحانه مقاومت کې د دوی لويه ونډه ده، د دغو سيمو مجاهدين يا هغه دي چې په افغانستان کې روزل شوي او يا هغه چې له افغانانو ئې د اسلامي جهاد درس اخيستی، دا هغه حقيقت دی چې دوست او دښمن پرې اعتراف کوي او همدغه حقيقت ته په پام سره ده چې د نړۍ ټول کفري ځواکونه د افغانانو په ضد متحد شوي، د اسلامي هېوادو منافق حکام ئې په خوا کې ودرېدلي او په گډه دا هڅه کوي چې په افغانستان کې د مجاهدينو په لاس د يوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونيسي.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د فرانسې له خبري آژانس سره مرکه

پوښتنه- دولت او پارلمان د عمومي عفوي په نامه يوه مصوبه جوړه کړې ده آيا تاسو غواړئ د دې پروسې او مصوبې څخه فايده پورته کړئ او خپله سلاح په ځمکه کښږدئ او له دولت سره يو ځای شئ؟

ځواب: تاسو حتماً پوهېږئ چې دا مصوبه د پارلمان د هغو غړو په ابتکار تصويب شوه چې وېرېدل د امريکايانو لخوا د جنګي جنايتو په تور محاکمه نه شي!! خو تاسو وليدل چې مغرور او بد مست امريکايان داسې پرېکړو ته هيڅ ارزښت نه ورکوي، امريکايانو دا پارلمان يوازې د دې لپاره جوړ کړی چې د دوی اشغال ته قانوني بڼه ورکړي او هر جنايت ئې توجيه کړي، د دې پارلمان په جوړولو دا دومره مصارف ئې د دې لپاره نه وو کړي چې د دوی د خوښې خلاف پرېکړې به کوي. زمونږ له نظره د اشغال په دوران کې او د اشغالګرانو تر وزر لاندې جوړ شوی پارلمان او پرېکړې ئې هيڅ اهميت او ارزښت نه لري. که پارلمان د بهرنيو ځواکونو د وتلو پرېکړه وکړی شي مونږ ورسره خبرو ته تيار يو.

پوښتنه - آيا تاسو کوم وخت کوشش کړی دی چې ولس مشر کرزي يا دولت سره رابطه وکړئ او يا د کرزي حکومت کوشش کړی دی چې تاسو سره په خصوصي توګه رابطه وکړي؟

ځواب: هغه مهال چې زه په ايران کې وم، ښاغلي کرزي ايران ته سفر درلود، ايراني چارواکو ته ئې ويلي وو چې غواړي له ما سره وګوري، ايرانيان له دې ملاقات سره موافق نه ول، نتائجو ته ئې د شك په سترګه کتل، غوښتل ئې چې

کرزي په شمالي ائتلاف متکي وي او حزب اسلامي په حکومت کي برخه وانه خلي، د خاتمې کابينې فيصله وکړه چې د کرزي له راتلو د مخه ما امريکايانو ته تسليم کړي، زه د ده له راتلو څو ورځې مخکي او د دلوې په ۲۲ له ايران نه ووتلم او هېواد ته راغلم، نو ځکه هغه ملاقات ونه شو، بيا خليل زاد او د حکومت نورو چارواکو په مختلفو پراوونو او مختلفو سطوحو کي پيغامونه لېږلي او د خبرو آترو غوښتنه ئې کړې، خليلزاد خو دا هم ويلي وو چې هر ځای دی وغواړي زه ورځم، خو زما ځواب دا وو چې مونږ يوازي په هغه صورت کي مذاکراتو ته تيار يو چې اجندا ئې د بهرنيو ځواکونو بلا قيد شرط وتل وي، له دې شرط نه پرته نه مذاکرات مفيد ګڼو او نه په کي برخه اخلو.

پوښتنه - آيا تاسو غواړئ چې د ولس مشر کرزي سره مذاکرات وکړئ که غواړئ نو شرطونه مو څه دي؟

ځواب: يو ځل بيا ستاسو له لاري اعلان کوم چې د اشغالګرانو تر سلطې لاندي حکومت کي هيڅکله برخه نه اخلو، له دې شرط نه په هيڅ صورت کي تنازل نه شو کولی چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته دې د خپل برخليك ټاکلو حق ورکړی شي. که کله هم تاسو واورېدل چې حزب اسلامي د اشغالګرانو له شتون يا د دوی په لاس تپل شوي حکومت سره توافق کړی نو دا خبره دروغجنه او بې بنسټه او د دښمن له لوري غولوونکي تبليغات وګڼئ.

تاسو ماته ووايئ چې د کابل په حکومت کي له چا سره خبره وکړو؟ د پرېکړو اختيار له چا سره دی؟ آيا د امريکايانو له اجازې پرته څوك د حکومت له مخالفينو سره خبري کولی شي؟ آيا امريکايان دې حکومت ته د روغې جوړې په ارتباط د مذاکراتو واك ورکوي؟ د کابل چارواکي په کوم صلاحيت د مذاکراتو خبره کوي او څنګه به خپلې ژمنې عملي کوي؟!! د کابل په حکومت کي خو اقتدار ټول د هغو ډلو په لاس کي دی چې په مسکو او د مسکو په منطقوي ملګرو پورې تړلې دي، د دفاع، داخله او خارجه چارو وزارتونه، د ملي امنيت رياست، سفارتونه، فوځ او پوليس او د دولت نورې مهمې اداري د دوی په واك کي دي، همدا دوی دي چې پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن ئې امريکايان جنګوي، او چې تر څو

دوی په اقتدار کي وي جګړه به ادامه کوي، دا د دوی مأموریت دی چي پرې نه ږدي په افغانستان کي جګړه پای ته ورسېږي، د دوی حامیان خپلي ګټې د جګړو په دوام او د افغانستان په تضعیف او تجزیې کي لټوي، د دوی بهرني حامیان نه غواړي زمونږ په هېواد کي امنیت راشي او مرکزي آسیا د افغانستان له لارې له نړۍ سره وصل او تېل او ګاز ئې له دې لارې صادر شي، دوی د هند د نیمې وچې مهم مارکیټ او د مرکزي آسیا ذخایر په خپل واک کي راوستل غواړي او د همدې لپاره زمونږ په هېواد کي د جګړو او بې امنیو دوام ضروري او مفید ګڼي او مصارف پرې کوي!!

پوښتنه - آیا تاسو کافي منابع، سلاح، پیسې او مجاهدین لرئ چي دغه جنګ پر مخ بوځئ او که لرئ ئې ستاسو مجاهدین د افغانستان په کومو ساحاتو کي عملیات ترسره کوي؟

ځواب: باور وکړئ چي مونږ دا جهاد داسي کوو لکه لمونځ چي کوو او لکه روژه چي نیسو، یا حج کوو، دا جهاد مو فقط د الله تعالی په توکل او اعتماد پیل کړی، زه د الله تعالی په نامه لوړه کوم چي تر دغي شېبې پورې مو د امریکایانو په ضد جهاد کي له هیڅ حکومت نه په مستقیمه یا غیر مستقیمه توګه هیڅ مرسته نه ده ترلاسه کړې، نه مالي، نه نظامي او نه سیاسي او اخلاقي، تاسو ما ته ووایئ آیا په ټولې نړۍ کي داسي حکومت په نظر درځي چي د مجاهد ملاتړ وکړي او د هغه چا مرسته وکړي چي خپلواك او اسلامي افغانستان غواړي؟ که داسي حکومت پېژنئ نو ما ته ئې هم آدرس راکړئ!! ډېر ناپوه او غرضي انسان به دا خبره کوي چي ایران یا پاکستان به د مجاهدینو مرسته کوي!! ایران او پاکستان خو د افغانستان په نیولو کي د امریکایانو دومره مرسته وکړه چي د دوی له مرستي پرته ئې نه کابل نیولی شو او نه تراوسه دلته پاتې کېدلی شول.

څوك چي نظامي تجربه لري او د روان مقاومت له ځانګړتیاوو خبر وي، هغه پوهېږي چي مجاهدین د دې مقاومت د دوام لپاره د هیچا مرستي ته اړ نه دي، نه ئې ایران مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ایران لیبرالانو د امریکایانو مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، امریکایان پوهېږي چي د سړك د سر د دوی د یوه

کاروان په وړاندي په يوې چاودنې باندي د مجاهدينو مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسايلو کي بهرنۍ مرستي ته ضرورت لري او نه ئې په مصارفو کي، إن شاء الله داسي جنګ په يوازي سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شي، که مورږ په کال کي لږ تر لږه زر داسي چاودنې وکړی شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که اشغالګران په کال کي لږ تر لږه د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولري نو د افغانانو ملا دې ماته شي که دومره مصارف ونشي زغملی. که انګرېزانو يوه پېړۍ مخکي زمورږ د پلرونو پر افغانستان حکومت ونشو کړی، مورږ به د خپلو غازي نيکونو ناخلفه لمسيان وو چې نن د همغو انګرېزانو بيرغونه دلته رپېږي او زمورږ د هېواد په کوم ګوټ کي يوه شېبه آرامه تېره کړی شي.

پوښتنه - ستاسو رابطه له القاعده او طالبانو سره څرنګه ده، ستاسو رابطه او همکاري له طالبانو سره شته او که نه، او که شته مو نو تر کومه حده پورې ده؟

ځواب: په داسي حال کي چې له القاعدې او طالبانو سره هيڅ راز تنظيمي اړيکي نه لرو، د هر هغه چا درناوی کوو چې د اسلام، حق او عدالت لپاره جنګېږي، مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هيڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو حزب اسلامي نه له طالبانو سره کوم تړون لري او نه القاعدې سره.

مورږ تل د مجاهدينو په يووالي او وحدت ټينګار کړی، او خپلو مجاهدينو ته مو ويلي چې په خپلو خپلو سيمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي.

پوښتنه - تاسو په کوم وخت او کوم ځای کي آخري ځل لپاره له اسامه بن لادن سره ليده کاته او ملاقات وکړ؟

ځواب: له يولسم ستمبر نه وروسته ما له اسامه بن لادن سره ليدلي، او دا هغه وخت چې ايراني ليبرالانو غوښتل ما امريکايانو ته تسليم کړي او زه د ايراني

چارواکو له خبرولو پرته له ایرانه ووتلم او هېواد ته راغلم.

باید تاسو ته ووایم چې په کابل د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته مې د حزب اسلامي غړو ته وویل: ستاسو یوه مهمه دنده دا ده چې هغه انصار ورونه خوندي ځایونو ته ورسوئ چې له افغانستان نه د وتلو توان، او د پناه بل ځای نه لري، کله چې په تورې بورې د امریکائي ځواکونو برید پیل شو او ځینو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې برید کې برخه واخیسته، د حزب اسلامي څو زړه ورو او باایمانه مجاهدینو، اسامه بن لادن او د ده څو ملګري چې ایمن الظواهري هم په کې وو له تورې بورې وایستل او یوه خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، زما ملاقات په دغه ځای کې له دوی سره شوی.

پوښتنه - ستاسو رابطه د حزب اسلامي له هغو غړو سره چې اوس فی الحال په کابل کې دفترونه لري، له دولت سره کار کوي، او یا په پارلمان کې دي، څه قسم ده، اړیکي ورسره لرئ او که نه؟ چې یو مثال ئې د حکمتیار صاحب زوم جریر صاحب دی چې په کابل کې په آزاده توګه ګرځي او ځان ئې پارلمان ته هم کاندید کړی وو.

ځواب: زما زوم ډاکټر غیرت بهیر دی چې د سي آی اې او آی اس آی لخوا په اسلام آباد کې ونیول شو او تراوسه د بګرام په امریکائي زندان کې دی، جریر زما د شهید ورور زوم دی، په کابل کې د ده له اوسېدو سره نه موافق وم او نه یم، نه دی زما استاځی دی او نه زه د ده د مواقفو مسئولیت په غاړه اخلم او مه تاسو د بل په کړو وړو ما ملامتوئ!!

څوک چې زما د ایمان او عقیدې ملګري وو هغه به تل له ما سره وي، یوازي هغه څوک به زموږ د نیمې لاري ملګري وي چې بل مقصد دې صف ته راوستي وو، څوک چې له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتیا کوي هغوی له حزب نه وتلي، په حزب کې د داسي خلکو لپاره هیڅ ځای نه شته، خو هغه چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا نه کوي او د عام ولس په څېر په هغو سیمو کې اوسېږي چې د دې نظام تر اداري لاندې دي، خو د حزب اهدافو، اصولو او تګلاري ته وفادار دي، هغوی د حزب غړي دي، موږ یوازي هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چې

له اشغالګرانو سره ملګرتيا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبيان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنيو فوځونو بلا قيد و شرط وتل او د يوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي.

پوښتنه - ستاسو معلومات د پاکستان د رول په ارتباط او دا چې د افغانستان په معضله کي څه ونډه لري، څرنګه دی؟ مثلاً داسي ويل کېږي چې پاکستان له طالبانو سره مرسته کوي، آيا دا خبره حقيت لري او تاسو ئې منئ او که نه؟

ځواب: دا په غرض او مرض د ککړو خلکو پوچ او بې بنسټه تبليغات دي، چې يوازي ناپوه او د بېمارو زړونو خاوندان به ئې مني، پاکستان د افغانستان په ارتباط د امريکايانو دومره مرسته کړې چې له دې مرستي پرته نه د کابل نيول ورته ممکن وو او نه دلته پاتې کېدل، دا پاکستان وو چې د طالبانو حکومت ئې نسکور کړ، امريکايانو که د طالبانو او القاعدې مشران نيولي نو د پاکستان په مرسته ئې نيولي، د ګوانتانامو زندان په هغو بنديانو ډک دي چې پاکستان نيولي او لاس ترلي ئې امريکايانو ته سپارلي، د امريکايانو څومره مخالفين چې د پاکستاني چارواکو په لاس وژل شوي د امريکايانو په لاس نه دي وژل شوي، که دا نن پاکستان د امريکايانو له ملګرتيا او يا د امريکا د مخالفينو له نيولو او وژلو لاس واخلي نو امريکا ته به په افغانستان کي پاتې کېدا ډېره ډېره ګرانه شي.

سره له هغو ټولو جفاګانو چې پاکستاني چارواکو له طالبانو سره وکړې، دوی به څنګه بيا هم په اسلام آباد باور کوي، او اسلام آباد به په کومو سترګو دوی ته د دوستۍ لاس اوږدوی.

پوښتنه - آيا ستاسو طرفداران او مجاهدين د سرحد په هغه غاړه (پاکستان) کي شته دي که نه؟

ځواب: په پاکستان کي خو اوس هم د ملل متحد د وينا له مخې درې مليونه مهاجرين شته، د دغو مهاجرينو ډېری هغه افغانان دي چې د امريکايانو په لاس د هېواد د اشغال مخالفت کوي او له مجاهدينو سره خواخوږي لري، همدا راز تاسو ته به حتماً معلومه وي چې د پاکستاني ولس مطلق اکثريت په سيمي کي د امريکا

له شتون سره مخالفت کوي.

۱۰ پوښتنه - د ناټو قواوې او عسکر وايي چې په افغانستان کې په سلګونو خارجي جنګيالي چې په القاعده پورې مربوط او تړاو لري شتون لري او جنګېږي، آيا د دوی دا خبره حقيقت لري او که نه، او که حقيقت لري دا وګړي څوک دي؟

ځواب: هو؛ د دوی دا خبره حقيقت لري چې په افغانستان کې خارجي جنګيالي شته خو په سلګونو نه بلکې په زرګونو، او دا هغه جنګيالي دي چې له اروپا، امريکا، او آسټرالیا راغلي، او د امريکايانو تر قومندۍ لاندې زموږ د ولس په ضد جنګېږي!! همغه چې هره ورځ د دوی په ناولو لاسونو په لسهاوو مظلوم افغانان په خپلو وينو کې رغړي، کورونه ئې ورانېږي، په کليو ئې بمونه ورېږي او هجرت ته مجبورېږي. القاعده اوس په عراق کې د امريکايانو مقابله کوي، جنګيالي ئې هلته کوز شوي، نور نو افغانستان ته د يوه سنګر يا پناه ځای په توګه ضرورت نه لري.

۱۱ پوښتنه - يوه عمومي نظر سنجي او سروې په افغانستان کې دا ښيي چې ډېری او په زيات تعداد افغانان د ناټو د قواوو او عسکرو شتون په افغانستان کې ضروري او د افغانانو په ګټه ګڼي، او تاسو ئې شتون او موجوديت د افغانستان او افغانانو لپاره ضروري نه ګڼئ او غواړئ چې څومره ژر کېدی شي د افغانستان څخه ووځي نو دا په دې معنی نه ده چې ستاسو نظر د افغان ولس له نظر سره په تضاد او ټکر کې راځي؟

ځواب: دا کومه څېړنه ده؟ د چا لخوا ترسره شوې؟ دا هسې د نورو دروغجنو تبليغاتو په څېر د استخباراتي آژانسونو لخوا خواره شوي، همغسې چې امريکايانو د اشغال په لومړيو مياشتو کې ويل چې له دريو مليونو مهاجرينو نه دوه مليونه خپل ملك ته ستانه شول، خو لا څو مياشتې نه وې تېرې چې د ملل متحد اړوند ادارو وويل چې په پاکستان کې درې مليونه مهاجرين مېشت دي!! کمونستانو به هم ويل چې روسي فوځونه د افغان حکومت په غوښتنه او د امنيت راوستو لپاره راغلي او د افغان ولس مطلق اکثريت د دوی شته والی غواړي!! امريکايان او بړېځي ئې همغه د روسانو او کمونستانو خبرې تکراروي، له څو

ذليلو ناافغانانو نه پرته هيڅوك د بهرنيو فوځونو له شتون سره موافق نه دي.

۱۲ پوښتنه - د طالبانو لوی قومندان ملا داد الله څو ورځي وړاندي مطبوعاتو ته په سختو او بدو الفاظو کي وويل چي طالبان هيڅکله نه غواړي چي د حکمتيار صاحب يا حزب اسلامي سره يو ځای شي نو ستاسو عکس العمل د ملاداد الله د وينا په هکله څه دی او څه رد العمل په دې هکله ښکاره کوئ او ښيئ؟

ځواب: زه د قومندان داد الله قدر کوم، د ده او د ټولو هغو افغانانو مقاومت ته په درنه سترګه ګورم چي په مېړانه او زړه ورتيا سره د صليبي ځواکونو مقابله کوي، ګمان نه کوم چي هغه به زما په هکله غلطه خبره کړې وي، خو که ما ته ښکنځل هم وکړي زه ئې ځواب نه ورکوم، زه د هغه چا د تندي ښکلولو ته تيار يم چي د دښمن لوري ته يوه ډبره ولي، ما څو مياشتې مخکي د قومندان داد الله دا خبره اوريدلې ده چي زه ئې د مشر ورور په نامه ياد کړی يم، ګمان نه کوم چي هغه به زما او حزب اسلامي په ضد څه ووايي، ښايي دا به د ځينو استخباراتي خبري رسنيو شرارت وي چي غواړي د مجاهدينو ترمنځ اختلافات راولاړ کړي،ده دوه دري ځلې د ټيلفون له لاري له ما سره خبري کړې او دا هغه مهال چي د طالبانو ځيني جنګيالي په شمال کي جنرال دوستم ته تسليم شول چي نږدې ټول ئې په قتل ورسېدل، ځيني ئې د حزب د مجاهدينو په مرسته له نيول کېدو او وژل کېدو وژغورل شول، ملا داد الله آخوند هم په دې ډلي کي وو، ما په بلخ کي د حزب قومندان اميرجان ته وويل چي حتماً او په هره بيه چي کېدی شي دوی له هغې سيمي وباسه، الله تعالی دې هغو مجاهدينو ته اجر ورکړي چي د امريکايانو او د دوی د وطن پلورونکو برېښځو له منګولو ئې ډېر شمېر طالبان وژغورل.

۱۳ پوښتنه - آيا تاسو په خپله معلومات لرئ ملا محمد عمر او اسامه بن لادن په افغانستان کي دي او که په پاکستان کي دي؟ او بله دا چي تاسو له کله نه چي له ايران نه راغلي ياست پاکستان ته تللي ياست او که نه، که په دې هکله هم لږ او ډېر وضاحت وکړئ نو بده به نه وي.

ځواب: زه له ملامحمد عمر آخوند سره هيڅ تماس نه لرم، د ده او د اسامه بن لادن د اوسېدو د ځای په هکله څه نه شم ويلی، او د پوښتنې د دوهمې برخې په اړه

بايد ووايم چي له ايرانه د وتلو پر مهال ما ته د هغو وروڼو له لاري اطلاع راکړی شوه چي په پاکستان کي اوسېدل چي پاکستاني چارواکو د صوبه سرحد د هغه وخت د گورنر په شمول دوی ته ويلي: حکمتيار ته اطلاع ورکړئ چي پاکستان ته د راتلو هڅه ونه کړي!! که پاکستان ته راغی نو مورږ به ئې نيسو او امريکايانو ته به ئې سپارو ، زما زوم ډاکټر بهير ئې ونيولو او تراوسه په بگرام کي دی، او دا په داسي حال کي چي د طالبانو وزيران د خارجه وزير په شمول او سفيران ئې، په اسلام آباد او امريکا کي د دوی د سفيرانو په شمول، آزاد گرځي!! نو اوس تاسو ما ته ووايئ چي زه به پاکستان ته تللی وم که نه؟! او که تللی وم نو دا به څومره لويه غلطي وي؟

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د فرانسې خبري آژانس خبريال احمد جان: مننه.

بسم الله الرحمن الرحيم

د الجزيرې له تلويزيون سره مرکه .

سوال: د امريکائي او نورو بهرنيو ځواکونو په ضد مو جهاد اعلان کړ خو د هغه حکومت په ضد دې جهاد اعلان نه کړ چې همدې امريکايانو جوړ کړی، دا هغه خبره ده چې طالبان هم په تا انتقاد کوي ستا ځواب څه دی؟

ځواب: په دې هکله څو خبري ضروري ګنم:

الف: د افغاني حکومت په نامه داسي څه نشته چې څه اهميت ولري او د دې وړ وي چې د هغه په ضد جهاد اعلان شي. ما ته داکار سم نه برښي چې خپل وخت، فرصتونه او امکانات د همدې تش په نامه او بې ارزښته حکومت په ضد ضايع کړو.

ب: د دين حکم او د عقل تقاضاء دا ده چې اصلي دښمن له فرعي نه او لومړی درجه خطرناک دښمن له دوهمې او دريمي درجې دښمنانو نه تفکيک کړو .

ج: په دې کې بايد هيڅوک شک ونه لري چې که د دې حکومت بهرني حاميان له ماتې سره مخامخ او له افغانستان نه وتلو ته اړ شي نو دا حکومت به د پنچر شوي ټاير په څېر د کوم ګاډي په باډۍ کې اچوي او له ځان سره به ئې وړي .

د: طالبانو ته زما توصيه دا ده چې انتقادونه پرېږدي، کار ته راوړاندي شي، د ويډيو کيسټونو په دکانونو کې د انفجار او د نجونو مکتبونو ته د اور اچولو په ځای دې د امريکائي فوځونو په ضد عملياتو ته ملا وتړي. بمونه د هغه دښمن په ضد استعمال کړه چې ستا او ستا د ولس په سر بمونه وروي. دا صحيح او معقول کار نه دی چې د اصلی دښمن په ضد څه نه شي کولی نو د زړه برأسي د مکتبونو په

سوځولو او د ویډیو کیسټونو د دوکانونو په ورانولو باسي. که کوم بم لرې او د هغه د چاودلو جرأت او همت لرې نو راشه چې زه ئې مناسب ځای او وخت دروښیم.

هـ: دا حکومت د امریکایي فوځي شتون زېرنده ده او د همدې فوځي شتون په پای ته رسېدو به را نسکورېږي. نو په کارخو دا ده چې د ستونزي اصلي عامل باندي ترکیز وکړو.

و: آیا طالبان دا ګمان کوي چې د هېواد واګې د دغه تش په نامه حکومت د چارواکو په لاس کي دي ؟! که داسي فکر وکړي نو دا به د دوی لویه اشتباه وي. دا چارواکي خو زمونږ د عادي افغانانو نه لا زیات بې واکه او محکوم دي، په دوی باندي خو امریکایان خپل په وینو سره لاسونه پاکوي او د خپل ولس په خلاف ئې جنګوي، راځئ داسي څه وکړو چې دا مظلومان هم له دې ذلت او سپکاوي نه وژغورو.

سوال: آیا د اسامه بن لادن له تنظیم، القاعدې سره اړیکي لرئ او آیا له تهران نه د راتلو نه وروسته دې له هغه سره لیدنه کتنه شوې؟ او د هغو عملیاتو په هکله څه وایاست چې په امریکا، یمن او نورو ځایونو کي ترسره شوي او ده ته منسوب کېږي او دی ئی هم تائیدوي ؟

ځواب: مونږ له طالبانو او د القاعدې له تنظیم سره تنظیمي اړیکي نلرو، په دې عقیده یو چې په اسلامي نړۍ کي د امریکا په ضد روان مقاومت یوازي اسامه ته منسوبول او داسي انګېرل چې د ده په وژلو یا نیولو سره به دا مقاومت ختم کړی شي، دا د امریکایي چارواکو لویه غلطي ده. دوی په دې وینا سره هم ځان غولوي او هم خپل ولس. دا مقاومت په اصل کي یو داسي طبیعي رد العمل دی چې د امریکایي چارواکو د غلطو، جنګ غوښتونکو او اسلام دښمنه سیاستو په ضد راولاړ شوی، چې دوی د مظلومانو فلسطینیانو په ضد د اسرائیلو د وحشیانه تېري ملاتړ کوي، په اسلامي هېوادونو کي په خپل نظامي حضور ټینګار کوي، اسلام او اسلامي خوځښتونه د خپل استعماري ګټو اولویې غوښتنو په وړاندي ګواښ ګڼي، په اسلامي نړۍ کي د مفسدو، بې دینه او ملحدو ډلو ټپلو مرسته کوي او نه پرېږدي چې د دې هېوادونو مظلوم او مقهور ولسونه د خپلې خوښي

نظامونه او حکومتونه ولري، او آزاد او خپلواك ژوند وکړي او ... په دې صورت کي که د اسامه په څېر په سلهاوو لوی لوی شخصیتونه ووژني، بل او بل به د هغوی په ځای راوړاندي کېږي، او همغه څه ته به ملا ټړي چي نن ئې دوی کوي. امریکایان دې په دې پوه شي چي د شخصیتونو په ترور او وژلو سره خپل مشکل له اسلامي امت سره نه شي حل کولی.

دا هم باید ووایم چي مورږ د هر هغه تحریك ملاتړکوو چي د اسلام د سر لوړی اود اسلامي امت د مجد او عظمت د اعادې لپاره ځې ملاتړلې وي، د آزادی او خپلواکی لپاره مبارزه کوي او د ظالم او تېري کوونکي په ضد د مظلوم او مقهور انسان ملګرتیا کوي.

سوال: آیا په اسلامي او عربي نړۍ کي د امریکا شته والي ته په همغه سترګه ګورئ چي اسامه ورته ګوري ؟

ځواب: په عربي او اسلامي نړۍ کي د امریکا د سیاسي او نظامي حضور په هکله ټول اسلامي امت او اسلام ته متعهد افراد او احزاب ورته نظر لري، ټول دا غواړي چي امریکایي اډې دې ختمي شي، د دوی فوځونه دي ووځي، د دغو هېوادونو په کورنیو چاروکي دې لاسوهنه بنده کړي، دا هېوادونه دې خپلي مستعمرې، د وسلو د خرڅلاو بازار او د خپلو مصنوعاتو مارکیټ نه ګڼي او د دې هېوادونو له ولسونو سره دې د غلامانو او اسیرانو په څېر چلند نه کوي.

سوال: آیا ستاسو ، طالبانو او ابن لادن ترمنځ د تعاون خبره صحیح ده او آیا د یوې متحدې جبهې د جوړېدو په هکله څه هڅه شوې؟

ځواب: زه تل د دې خبري جدي او کلك پلوي وم او یم چي د هېواد د ننه او د ټولي اسلامي نړۍ اسلامي ځواکونو تر منځ یوه پراخه او متحده جبهه جوړه شي. مخکي مي هم د دې جبهې د جوړېدو ضرورت احساسولو او اوس هم. امید دی دا ستر او مقدس هدف بلآخره تر لاسه کړو او په دې لاري کي چي کومي مخلصانه هڅې روانې دي هغه خپله نتیجه ورکړي، خو دا باید ناچار او په تاسف سره ووایم چي د طالبانو سره په لوړه کچه نه مذاکرات شوي او نه کومه موافقه. اما زه په دې باور یم چي ډېر ژر به ټول مخلص مجاهدین په یوه متحد صف کي راغونډېږي او په

ګډه به له خپل دين، عزت، وطن او ولس نه دفاع کوي.

سوال: آيا له نورو افغاني ډلو مخصوصاً په انتقالي حکومت کي د شاملو ډلو سره تماس لرئ؟ او د امريکايانو په څنګ کي د هغو کسانو ودرېدل څنګه تعبيروئ چې مخکي د روسانو په ضد جنګېدلي؟

ځواب: په انتقالي حکومت کي د شاملو ډلو سره په دې خاطر له تماس نه ځان ساتو چې له يوې خوا دا کار څه ګټه نه لري، له بلې خوا هغوی د امريکايانو ملګرتيا وکړه، په خپل هېواد ئې د پردیو د حملې ملاتړ وکړ او په يوې داسي ادارې کي شامل شول چې د امريکايانو په لاس جوړه شوې، د ارګ حفاظت اوساتنه ئې د امريکايي ځواکونو په لاس کي او د هېواد ټول هوايي ميدانونه د بهرنيو ځواکونو په اختيار کي. مورږ ته د امريکايانو ملګرتيا ، د کفري ځواکونو په لاس جوړ شوي حکومت کې شاميلېدل او د هغه تر سلطې لاندې ژوند کول، د دغو ځواکونو بر لاسي ته سر ښکته کول، حرام او د دين منافي برېښي، زمورږ له نظره اوس افغانستان دارالحرب دی او د هېواد د آزادۍ او د يرغلګرو فوځونو د ايستلو لپاره جهاد په ټولو افغانانو فرض دی، زمورږ او د دغو ډلو ترمنځ نه تفاهم څه ګټه لري او نه تر هغه توافق ممکن دی چې دوی له خپلو کړو نادم شي او په خپلو غلطو سياستونو کي تجديد نظر وکړي.

دا هغه ډلې دي چې يا ئې د روسانو سره اور بندونه کړي وو او په تېرو کلونوکي ئې له روسانو نه وسلې او پيسې تر لاسه کولې او يا هغه چې په سياست کي هرڅه جائز ګڼي، د مذهبي احکامو په نسبت تر التزام نه سياسي مصلحتونو او وقتي ګټو ته ترجيح ورکوي او په دي کي څه حرج او اشکال نه ګوري چې دښمن ته د دوستۍ لاس اوږد کړي او د داخلي حريف د پرځولو لپاره له بهرني دښمن نه مرسته وغواړي، د "ولاء" او "براء" په هکله د دوی ناقص تصور دوی ته د داسي کار کولو اجازه ورکوي. ځيني نور بيا داسي دي چې دې کار ته د "تقيي" نوم ورکوي او هغه جايز ګڼي.

سوال: د امريکا د کانګرس په نامه ستا خط څه تاثير او نتيجه درلوده؟

ځواب: له هغه پرانستي ليک نه زمورږ هدف دا وو چې له دې لارې ځيني هغه

حقايق نړۍ والو ته ورسوو چې امريکايي چارواکي ئې له خپل ولس او نړۍ والو نه پټ ساتي، هغوی ته ووايو چې د امريکايانو د ادعا برعکس، دوی په افغانستان باندې له خپل ناروا او وحشيانه تېري نه هيڅ نه دي تر لاسه کړي، دوی د روسانو ناکامه تجربه تکراروي او د همغو پايلو سره به مخامخ کېږي چې روسان ورسره مخامخ شول. نړۍ وال بايد پوه شي چې په افغانستان کې د امريکا جنګي ماشين په ټپه ودرېدلی، د دې هېواد په دلدل کې ښښتی، ټولې هڅې ئې ناکامه شوې، نه د مقاومت په ځپلو موفق کېدی شي او نه د خپلې خوښې امنيت راوستی شي او نه جګړه پای ته رسولی شي. دا دي د يوه کال هڅو نه وروسته په دوی د مجاهدينو بريدونه روان دي، ورځ په ورځ تشديد کېږي، نه ئې ګزمې خوندي دي او نه بارکونه.

سوال: تراوسه ستاسو ډلې کوم عمليات تر سره کړي ؟ او د دغه او هغه عملياتو تر منځ څه مقايسه کولی شي چې د روسانو په خلاف مو ترسره کول ؟

ځواب: زما دعا دا ده چې د امريکائي فوځونو په خلاف مې په جهاد کې ونډه تر هغې ونډې ډېره زياته او ځلانده وي چې د روسي فوځونو په ضد الله تعالی زما په برخه کړه، اميد دی الله تعالی ما په ټولو هغو عملياتو کې شريك محسوب کړي چې تر اوسه ترسره شوي او يا په راتلونکي کې تر سره کېږي.

که د تېرو څو مياشتو عمليات له هغو عملياتو سره مقايسه کړو چې د روسي فوځونو په ضد د دوی د تېري په لومړيو ځلورو مياشتو کې ترسره شوي نو په ځرګنده توګه به وګورو چې اوس هم د عملياتو شمېر زيات دی او هم د دښمن تلفات، په اوسنيو عملياتو کې د مجاهدينو جنګي مهارت او نظامي بصيرت او تجربه ډېره ځلانده ليدل کېږي، مګر نه ګورئ چې دښمن د زياتو امنيتي تدابيرو سره سره په دې نه شي توانيدی چې عمليات کوونکي ونيسي او يا د دوی د راتلونکو عملياتو مخنيوی وکړي.

سوال: آيا د داسي پراخ ولسي ملاتړ احساس کوئ ؟

ځواب: الحمد الله زمونږ ولس مسلمان دی، په اسلام غيرت کوي، له اسلام نه د دفاع په لار کې هري قربانۍ ته چمتو دي، اسلامي حکومت او د اسلام تر سيوري

لاندي ژوند غواړي، له مجاهد سره مينه لري، له هغه چا نه متنفر دي چي دښمن ته تسليم شي.

سوال: ستاسو په اړه د پاکستان سياست څنګه ځېړئ، آيا د امريکا په ضد د ګاونډيو هېوادونو د تعاون توقع لرئ؟

ځواب: افغانان له پاکستان او ټولو هغو هېوادونو نه کلکه ګيله لري چي په افغانستان باندي د امريکا د وحشيانه تېري ملاتړ کوي او هغوی ته ئې تسهيلات ورکړي او خپلو پلوي افغاني ډلو ته ئې ويلي چي د امريکاييانو تر قومندې لاندي د افغان ولس په خلاف وجنګېږي. متأسفانه له دوی نه ځينو له امريکا نه د وېرې په وجه دا دريځ غوره کړ او ځينو نورو په دې خاطر چي له امريکا سره د ملګرتيا له لاري امتيازات تر لاسه کړي، او ځينو نورو په دې خاطر چي دوی د طالبانو حکومت نه خوښولو او د هغه په ځای ئې داسي حکومت غوښتو چي د دوی ملي او محلي ګټې تامين کړي او د هغه په ترکيب کي د دوی پلوي ډلي په زړه پورې ونډه ولري.

تاسو پوهېږئ چي روسيه او چين په خپلو هېوادونو او مرکزي آسيا کي له اسلامي خوځښتونو سره ستونزي لري، په افغانستان کي اسلامي حکومت د دې ستونزي د تشديد لامل ګڼي، د امريکا د وسلو او پيسو په زور د دې خطر ختمول خوښوي، ايران او روسيه د امريکا په لاس جوړې شوې افغاني اداړې کي د خپلو پلوي ډلو برخه هومره په زړه پورې ګڼي چي له نورو لارو ئې داسي برخه نه شوی تر لاسه کولی. پاکستان له هند ، روسيې او ايران سره رقابتونه لري، په امريکا باندي اتکاء ته ځان اړ ګڼي، هومره چي که واشنګټن د هري ډلي د جوړولو او ملاتړ امر ورکړي، که څه هم دا د شمال ټلواله وي، د هغې ملاتړ کوي او که د دوی په لاس د جوړې شوې ډلي د ختمولو قومنده ورکړي، نو همدې ته ځان مجبور ګڼي .

افغانان له امريکا سره د جنګ په دوران کي نه له خپلو ګاونډيو نه د مرستي او تعاون هيله کولی شي او نه د نړۍ له کوم بل هېواد نه. دوی به فقط د خپل رب په تائيد او نصرت تکيه کوي او له خپلو ذاتي امکاناتو نه په استفادې سره به مقاومت ته دوام ورکوي.

ښايي څه موده وروسته او په داسي مرحلې کي چې د امريکا د ماتې نښې ښې څرګندې شي او زمونږ ګاونډيان او د امريکا رقيبان وګوري چې امريکايي فوځونه په يوه ناکام جنګ کي داسي ښکېل شوي چې يا به ډېر ژر د وتلو پرېکړه کوي او يا به د قطعي ماتې خطرناکوعواقبو ته انتظار کوي، ښايي په همداسي يوې مرحلې کي ځيني هېوادونه د مقاومت مرستي ته راوړاندي شي، د روسانو په ضد تېر مقاومت کي هم همداسي وشول.

سوال: په دې هکله څه فکر کوئ چې امريکايان ستا په لټه کي دي او د پاکستاني او امريکائي امنيتي ځواکونو له خوا د شمشتو کمپ تلاشي څنګه ګڼئ چې ستا پلويان په کي اوسېږي.؟

ځواب: په دې هکله څو خبري په پام کي ولرئ او بيا په خپله فيصله وکړئ.

الف: امريکا د هر مسلمان شخصيت او هر اسلامي ځواك دښمن ده، هغه مسلمان شخصيت چې امريکائي چارواکي ئې دښمن ونه ګڼي بايد په خپل ايمان او د اسلام په نسبت په خپل تعهد کي شك وکړي.

ب: امريکا خو زما په ضد هم د شمالي ټلوالې مرسته کوله او هم د طالبانو.

ج: ايران ئې دې ته اړ کړ چې له هغه هېواد نه زما د وتلو فيصله وکړي او د ايران د چارواکو نه ئې غوښتي وو چې يوازي زما په وتلو اکتفاء ونه کړي بلکي داسي څه وکړي چې زه امريکايانو ته په لاس ورشم!! خو چې زه په خپله او د ايراني چارواکو له خبرولو نه پرته ووتم او افغانستان ته راغلم نو د جورج ډبليو بش خاص استاځي زلمي خليل زاد ، څو ځله په مطبوعاتي کنفرانسونو کي وويل: د حکمتيار ايستل، د ايران د حسن نيت نښه نه بلکي مونږ ته د مشکلاتو د راپيداکولو په مقصد وو.

د: چې کله زه هېواد ته راغلم نو د مخکني اعلان نه پرته ئې په ما راکټې حمله تر سره کړه، د سي آی اې مشر اعلان وکړ چې په حکمتيار زمونږ د يوې بې پيلوټه طيارې لخوا راکټې حمله وشوه، دي بچ شو ، خو څلور لوړ پوړي ملګري ئې په قتل ورسېدل. رامز فيلډ د امريکا د جنګ وزير هم دا حمله تائيد کړه او جورج بش په دې هکله وويل: امريکا به په هر هغه چا د حملې نه ډډه ونه کړي چې زمونږ ځواکونه

له ګوابښ سره مخا مخ کړي.

هـ: امریکایي چارواکي داسي ګمان کوي چې د دوی په ضد روان بریدونه پس له هغه پیل شول چې زه داخل ته راغلم او د بهرنیو فوځونو په ضد مي جهاد اعلان کړ، دوی فکر کوي چې نه په طالبانو کې د دا راز مقاومت تجربه او کفایت شته او نه د القاعدې غړي اوس او د طالبانو د حکومت له نسکورېدو وروسته په هېواد کې داسي عملیات تر سره کولی شي.

و: ګڼ شمېر ولایتونه ئې په ما پسې لټولي، کنر ته ئې تر ۸۰۰ پورې خاص ځواکونه ولېږل، د کنر ټولي درې ئې ولټولي، نورستان ته ولاړل، وردګ، میدان او غزني ئې ولټولو، د لوګر ځینې سیمې ئې تلاشي کړې .... د دغو سیمو چارواکو ته ئې ویل: موږ ته اطلاع رسېدلي چې حکمتیار دې سیمې ته راغلی، د ده ټیلفوني تماسونه مو کشف کړي ... د همدې لپاره دلته تلاشي ضروري ګڼو.

سوال: د امریکایانو تلفات څومره دي.

ځواب: د امریکایانو د مړو او زخمیانو مجموعي شمېر له ۲۷۰ نه زیات شوی. په دې ورځو کې د دوی د تلفاتو تخميني شمېر هره ورځ پنځه کسه دي، د دوی تلفات ورځ په ورځ زیاتېږي.

سوال: په پاکستان کې د اسلامي احزابو بریاوې څنګه ګڼئ؟

ځواب: دا یوه ښه انکشاف دی، موږ په دې خوشحاله شوي یو چې پاکستاني ولس اسلامي ګوندونو ته رایه ورکړې. په دې نوي انکشاف سره ټول افغانان مخصوصاً هغه افغانان چې په خپل هېواد کې اسلامي حکومت غواړي ډېر خوشحاله شوي دي.

د انتقالي اداري هغه رسمي موقف چې د خارجه وزارت لخوا اعلان شو او په هغه کې ویل شوي چې موږ د پاکستان په انتخاباتو کې د بنسټ پاله ډلو بریاوو مشوش کړي یو ..... دا بیان د افغان مسلمان ولس د عواطفو او احساساتو تمثیل نه کوي، د انتقالي اداري چارواکو د خپلو بهرنیو حامیانو د خوشالولو لپاره دا خبره کړې.

دا هم باید ووایم چې د طالبانو د حکومت په نسکورېدو او په ټولي نړۍ کې د

اسلامي ځواکونو په ضد د فشار، ګوابښ او تهديد مخکښي بهير، ټول مسلمانان مأيوسه کړي وو او د دوی روحيه ئې سخته مړاوې کړې وه خو د امريکا په ضد د مقاومت له پيل نه وروسته او د هغو برياوو په نتيجه کي چې د مجاهدينو په برخه شوې د مسلمانانو روحيه بېرته راژوندۍ شوه، که د الله تعالی په فضل سره امريکائي ځواکونه له ماتې سره مخامخ شي نو په دې سره به په ټولې نړۍ کي د اسلامي تحريك روحيه هومره اوچته شي چې د نړۍ په هيڅ ځای کي به هيڅوك د دوی د بري مخه ونه شي نيولی. امريکا له همدې وېرېږي او د همدې لپاره ئې د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته په افغانستان کي د يوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنيوي لپاره له مسکو سره لاس يو کړ، شمالي ټلواله ئې جوړه او د جګړو اور ئې بل کړ.

سوال: په عراق باندي د حملې لپاره د امريکا د تياري په هکله ستاسو دريځ څه دی ؟

ځواب: په عراق د امريکا برید داسي ګڼو لکه په افغانستان باندي د دوی وحشيانه تېری. مورږ لا د مخه ويلي وو چې د اسلامي نړۍ برخليك د افغانستان په جنګ پورې تړلی دی که امريکا په دې جګړې کي بريالۍ شي او خپلو موخو ته ورسېږي نو بيا به په بل ځای کي د امريکا په وړاندي مقاومت ممکن نه وي، دوی به خپل ټول مخالفين او د امريکايانو په اصطلاح "باغي حکومتونه" او د "شر محورونه" يو په بل پسې تر بريدونو لاندي نيسي.

خوکه له ماتې سره مخامخ شول نو بيا به نه يوازي په بل ځای کي له داسي برید نه ډډه کوي بلکي ټوله اسلامي نړۍ به د امريکا له شر نه ژغورل کېږي.

هرچاته بايد دا خبره جوته وي چې په افغانستان کي د مقاومت امکانات هومره پراخ او ځلانده دي چې د اسلامي نړۍ په بل هيڅ هېواد کي ئې مثال نه شو موندلی.

زه په دې هم يقين لرم چې که ترڅو راتلونکو مياشتو پورې امريکا په عراق باندي خپل برید وځنډولو نو څو مياشتې وروسته به دوی په افغانستان کي له داسي حالت سره مخامخ شوي وي چې په بل هېواد کي ښکيل کېدو ته به زړه نه ښه

کوي.

سوال: آيا د مدنيتونو ترمنځ د جګړې احتمال ګورئ او آيا دا جګړه عملاً پيل شوې؟

ځواب: هو، دا جګړه عملاً پيل شوې او دا جګړه به د تل لپاره روانه وي. زه ګمان کوم څوک چې له دې جګړې نه انکار کوي او د مدنيتونو تر منځ د تفاهم شعارونه ورکوي، هغوی ځان غولوي او د پردیو غولوونکي شعارونه زمزمه کوي. د تفاهم دا شعار په اصل کي غرب د دې لپاره عنوان کړی چې نور د دوی د تهذیب، تمدن او کلتور په وړاندي له بې ځایه مقاومت نه لاس واخلي او د دوی برلاسي ته تسليم شي.

غربي تمدن اوس د نورو په ضد د تهاجم او تعرض په حال کي دی، غواړي نور له دفاعي حالت نه لاس واخلي، له دفاعي حالت نه د نورو د ایستلو ښه اسلوب همدا دي چې په هغوی کي د روغې جوړې او تفاهم روحیه را ولاړه شي او له مقاومت او دفاع نه غافل شي، په اسلامي نړۍ کي چې څوک دا شعارونه زمزمه کوي یا ګمارل شوي کسان دي او یا ناپوه او د دې شعارونو له مضرو اثراتو نه بې خبره. نه پوهېږم د تورې لاندي او په داسي حال کي چې دښمن د خپلو توپونو خولې ستا په لوري توجیه کړې، د تفاهم معنی به څه وي؟ په دې حالت کي چې څوک له دښمن سره د تفاهم خبره کوي یا به جبون او بې همته وي یا غیرمتعهد او د داسي تفاهم له خطرناکو عواقبو نه بې خبره.

ماته ووایاست: په داسي حال کي چې امریکا په اکثرو اسلامي هېوادونوکي نظامي اډې جوړې کړې، د نړۍ ټول ستراتیژیک ځایونه ئې عملاً او د وسلو په زور اشغال کړي، بش د بل صلیبي جنګ اعلان کوي، د ایتالیا صدر اعظم وایي: موږ کمونیزم ته ماتې ورکړه اسلام ته به هم ماتې ورکوو!! د جرمني خارجه وزیر وایي: په افغانستان کي د شریعت نفاذ نه منو... او په داسي حال کي چې په افغانستان کي جنګ روان دی، په عراق باندي د حملې لپاره تیاری نیول کېږي، ایران د شیطاني محور جزء ګڼل کېږي .... په دې جنګي حالت کي به د تفاهم معنی څه وي؟ او څوک چې دا شعارونه ورکوي مقصد ئې څه دي؟

همداراز ماته ووايئ: په داسي حال کي چي امريکا د افغانانو د ګمراه کولو لپاره د امريکا غږ او راډيو آزادي ۲۴ ساعته نشرات لري، دا نشرات نه يوازي له بهرنه د لنډو څپو له قوي ټرانسميټرو نه خورېږي بلکي په افغانستان کي د امريکا له نظامي اډو نه د F M په څپو هم مکرر او منظم خپرېږي، هر افغان، پښتون وي که تاجك، د دنيا په هر ګوټ کي دا خپرونې د شپې او ورځي په ۲۴ساعتونوکي اورېدی شي، دوی چي له دغي لاري کوم زهر خوروي هر پوه او بااحساسه انسان ورباندي پوهېږي، له دې نه علاوه دوی په کابل کي ګڼ شمير ورځپاڼې او مجلې تغذيه او اکمالوي، بريتانيا ، فرانسه او جرمني هم دې ته ورته کارکوي، دوی خپله هره خبره، هره تبصره، د خپلو مخالفينو په ضد هر راز زهرجن او درواغجن تبليغات، اخلاقي فساد ، او په الحاد او بې ديني ولاړ کلتور ته بلنه، موسيقي، نڅا ، د ښځو او نارينه وو ترمنځ آزاد جنسي تعلق او د غربي فرهنګ او کلتور د نورو ځانګړتياوو لوري ته خلك هڅول ... د دې لپاره هر وخت او په پراخه پيمانه کارکولی شي، د خلکو له فقراو ناداری نه اعظمي ګټه اخيستی شي، دې ته ورته کار دوی په افغانستان او په نورو اسلامي هېوادنو کي کوي، خو ما ته ووايئ چي د دې په مقابل کي د مدنيتونو ترمنځ د تفاهم پلويان څه کولی شي .

سوال: آيا تاسو هم د ابن لادن په څېر فکر کوئ چي اوسنی جنګ يو بل صليبي جنګ دی؟

ځواب: په دې کي هيڅ شك نشته چي دا يو بل صليبي جنګ دی، د فلسطينانو په ضد جنګ، د افغانستان جنګ، د سودان جنګ او د عراق راتلونکی جنګ د هماغه صليبي جنګ ښکلي برخي دي چي جورج بش اعلان کړی.

بسم الله الرحمن الرحيم

د نوا او صبا د راديو او تلويزيون د خبريال مرکه

پوښتنه: د افغانستان روانو سياسي حالاتو ته په کومه سترګه ګورئ؟

ځواب: افغانستان د پرديو په اشغال کي دی، د افغانانو استقلال او خپلواکي سلب شوې، تر څلوېښت زره زيات اشغالګر ځواکونه پرې حکومت کوي، ټول اختيارات د پرديو په لاس کي دي، زمونږ د هېواد په ګوټ ګوټ کي د پرديو بيرغونه رپېږي، حکومت دوی جوړ کړی، په حکومت کي تغيرات د دوی په خوښه او امر راځي، د هر وزير خواته امريکائي مشاور ناست دی او د وزارت ټول اختيارات د هغه په لاس کي دي، اډې لري، زندانونه لري، راډيوئي او تلويزيوني نشرات لري، هر کور ته د ننوتلو او د هر افغان د نيولو، وژلو او سپکولو اختيار لري، په کليو او ښارونو بمونه وروي، هره ورځ په لسهاوو افغانان په خپلو وينو کي رغړوي، نه د چا سر خوندي دی، نه مال او نه عزت، نن زمونږ هېواد داسي د پرديو په اسارت کي دی چي په تېر تاريخ کي ئې نظير نه شو موندلی.

پوښتنه: د ځان مرګو بريدونو په اړه مي پوښتنه دا ده چي ستاسو له نظره څنګه دي؟ آيا دغه بريدونه چي نن په عراق او افغانستان کي ترسره کېږي شرعي جواز لري؟ که جواز لري نو مهرباني وکړي د قرآن عظيم الشأن په کوم آيت او يا د پيغمبر عليه السلام په حديث ئې ثابته کړئ او يوه بېلګه ئې هم وړاندي کړئ، او که جواز نه لري نو بيا طالبان ولې ځانمرګي بريدونه ترسره کوي او مسئوليت ئې هم په غاړه اخلي؟ او دا هم وايي چي دا بريدونه په خپله افغانان ترسره کوي، آيا تاسو

فکر کوئ چي دا به په رښتيا افغانان وي او که کومه بله ډله؟ او په چا پورې به تړلې وي؟

ځواب: مورږ هر هغه عمليات غندو چي بې ګناه خلکو ته د سر او مال زيان رسوي، که دا بمبارۍ وي او که بمي چاودنې، خو هغه فدائي عمليات چي د اسلام، .آزادۍ او عدالت لپاره وي او د مظلومانو له لوري د ظالمانو او اشغالګرانو په ضد ترسره کېږي نه يوازي تائيدوو بلکي دا سرتېري د ستر اجر مستحق ګڼو، دا فدائي عمليات بايد داسي وګڼو لکه څوک چي د دښمن په داسي سنګر برید وکړي چي د وژل کېدو احتمال ئې ډېر قوي او د روغ رمټ وتلو احتمال ئې له هيڅ سره برابر وي، يا به دواړه جائز وي او يا دواړه ناجائز، مورږ د اسلام له صدر نه ډېرې داسي بېلګې په مخکي لرو چي له صحابه وو نه چا د دښمن په داسي ځای برید کړی او پر دښمن باندي د برید لپاره ئې د خطر داسي ځای ته ځان رسولی چي سل په سلو کي ئې د وژل کېدو احتمال وو خو نه پيغمبر عليه السلام او نه د ده له يارانو نه چا د دوی دې کار ته د ځان وژنې په سترګه کتلي، تاسو پوهېږئ چي هغه مهال باروت نه وو چي چا په ځان پورې تړلي وی او د دښمن په ټولګي کي ئې چاودنه کړې وی. اسلام هغه ځان وژنه حرام ګڼي چي د يأس او بې صبرۍ په سبب وي، د اسلام له نظره ژوند يو ستر الهي امانت دی، او د دې الهي امانت د ښه ساتلو، حفاظت او دفاع کلکه سپارښتنه کوي او دا د هر انسان الهي فريضه ګڼي، خو د سترو او سپېڅلو اهدافو لپاره خپل ژوند قرباني کول نه يوازي جائز ګڼي بلکي دا د الله تعالی د لاري د مخلص او رښتوني مجاهد نښه او صفت ګڼي، په خپل مال او نفس سره د الله تعالی په لار کي، د حق، عدالت او د مظلومانو د ژغورنې لپاره جهاد کول د مسلمان فريضه شمېرې، که يو مجاهد د دغسي سپېڅلو اهدافو لپاره د ځان لس برابره دښمن مقابله کوي، اسلام نه يوازي دا چي دې ته د ځان وژنې په سترګه نه ګوري بلکي دا د مضبوط ايمان او لوړ همت نښه ګڼي، د قرآن ګڼ شمېر آيتونه او د پيغمبر عليه السلام ډېر احاديث داسي قربانۍ ته مسلمانان هڅوي، که قرآن د هغسي قربانۍ سپارښتنه کوي نو د دې بل به څنګه مخالفت کوي؟ د دې دواړو ترمنځ هيڅ توپير نشته چي يو مجاهد د لس برابره دښمن مقابله کوي او بل باروت

په ځان پورې تړي او د دښمن د صف منځ ته ننوځي او چاودنه کوي، دواړه د ځینو له نظره ځان وژنه برېښي. متأسفانه ځیني سرکاري مفتیان د قرآن په داسي یوه څرګند آیت باندي غلط استناد کوي چې په هغه کې د سر او مال له قربانۍ نه ډډه کول تهلکه ګڼل شوې خو دوی تړې غلطه او معکوسه معنی راباسي، آیت داسي دی:

bÎ¡{þÃÂôn&r ¡Ï3ëö$'‹ÎÏ3ëf'Ï-Î{qàÏëÿr «ï $è‹Ï™ 'Î{qàÿR&r

ÇÌÈ ûüÃÂó3ö$=ïÂ©$

او د الله په لار کې انفاق وکړئ او په خپل لاس ځان په هلاکت کې مه اچوئ او احسان وکړئ چې الله محسنین خوښوي.

د دې آیت معنی دا ده چې د الله په لار کې به د سر او مال له قربانۍ نه دریغ نه کوئ، د عدم قربانۍ په وجه له تباهۍ سره مخامخ کېږئ، په خپل لاس ځان په دې تباهي کې مه غورځوئ، له جهاد نه او د الله په لار کې له قربانۍ نه ډډه د تباهي او هلاکت باعث او د دښمن په لاس د سپکاوي او تذلیل سبب کېږي، په هیڅ پلمه او بهانه به له دې نه ډډه نه کوئ. عجیبه ده چې ځینې بې لارې او منحرف خلك په دې څرګند آیت په غلطه سره دا استدلال کوي چې له زورور دښمن سره مقابله، په خطر کې ځان اچول، له کم عدد او عدة سره د ځواکمن او په وسلو سنبال دښمن مخې ته ودرېدل، ځان په هلاکت کې غورځول دي او قرآن هغه تحریم کړي او یا دا چې فدائي عملیات روا نه دي!! دا ډېر ډېر ناروا او غلط استدلال دی، دلته عدم انفاق او له قربانۍ نه ډډه کول د هلاکت باعث معرفي شوي، په دې سره د فدائي عملیاتو په ضد استدلال کول ډېر غلط او شرمناك استدلال دی، نه د ایمان خاوند داسي استدلال کولی شي او نه د عقل او پوهې خاوند، که داسي وي نو قرآن به یو مسلمان د لسو کافرانو په مقابلې نه مکلف کولو، د مسلمانانو د ترغیب لپاره به ئې د ابراهیم علیه السلام هغه قصه نه بیانوله چې په یوازي سر ئې د نمرودیانو بتان رانسکور کړل، دا به ئې نه ویل چې: کم مّن فِئَةٍ قَلیلَة غَلَبَت فِئَةً کثیرَةً بِإذْنِ اللّه وَ اللّهُ مَعَ الصبرِینَ* د الله په اذن سره څومره لږکې ټولګې په لوی ټولګي غالب شوي،

الله خو له صابرانو سره دی.

د بې صبرۍ په وجه ځان وژنه او له الله سره د کلکي مينې په وجه فدائي عمليات کول يو له بل نه ډېر ډېر توپير لري، يو له الله نه د يأس او ناامیدۍ په سبب دا کار کوي او بل په الله او آخرت د کلك باور او د الله له دين نه د دفاع په لار کي د سر قرباني کولو په جذبه دا کار کوي.

له دې آيت نه مخکي ويل شوي چې که څوك په تاسو تېری وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړئ (فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ) له دې نه معلومېږي چې په دې وروستي آيت کي له انفاق نه مراد د دښمن په ضد جهاد کي د سر او مال قرباني دی. که دا دواړه آيتونه يو ځای او د يوه مضمون د متصلو برخو په حيث په پام کي ولرو نو له دې نه دوه خبري معلومېږي: لومړۍ دا چې له انفاق نه په دې ځای کي د دښمن په خلاف په جهاد کي ځاني او مالي قرباني مراد ده او دا مطلب په ګوته کوي چې د جهاد په سامان او وسايلو باندي د مال د نه مصرفولو او د الله په لار کي له قربانۍ نه د ځان ساتلو عاقبت خطرناك او په خپل لاس ځان مرګ ته سپارل دي او دوهمه خبره دا چې له دښمن سره بالمثله معامله جائز ده.

د فدائي عملياتو په هکله بحثونه هغه مهال پيل شول چې په نيويارك او واشنګټن باندي همداسي بريدونه وشول، امريکا د تروريزم تر نامه لاندي د اسلام او مسلمانانو په ضد د پراخ جنګ اعلان وکړ او له ټولو حکومتونو نه ئې وغوښتل چې په دې جنګ کي د امريکا تر قومندې لاندي برخه واخلي، که نه نو د تروريستانو ملګري به ئې ګڼو، د ځينو حکومتونو بې همتو چارواکو نه يوازي د امريکايانو غوښتنې ته سر ټيټ کړ بلکي له سرکاري مفتيانو نه ئې وغوښتل چې دا عمليات وغندي او هغه د اسلام خلاف وګڼي.

دا د فدايي عملياتو مخالفين ولې دې ته توجه نه کوي چې قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمې ويل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدي وينا او ښکنځلو د مؤاخذې وړ نه ګڼي، څوك چې د اسرائيلو او امريکا په ضد فدائي عمليات ترسره

کوي، له يوې خوا مظلوم دی، له بلي خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته مجبور شوی او له ظلم نه د نجات بله لار نه گوري،.

کوم کسان چې د امريکايانو په ضد شهادت طلبانه عمليات ناجائز گڼي، هغوی په عراق او افغانستان کي پر امريکايانو د مجاهدينو نور بريدونه هم نه تائيدوي، دا سرکاري مفتيان دي، هغه خبره کوي چې د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چې حکومت ورته ليکلې وي او پر هغې د مهر لگولو امر ورته شوی وي

- دا کار چې څوك په خپلي چانتې کي بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چې هم ئې تر ده وسايل زيات او پرمختللي دي او هم ئې شمېر زيات دی او له هغه سره د ده د نښتې لوی او قوي احتمال دا دی چې دی په شهادت رسېږي، خو سره له دې سنگر ته درومي او د دښمن مقابله کوي او بلآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې هيڅ فرق نه لري چې يو کس همدا بمونه په ځان پسې وتړي او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن له منځه يوسي؟!! دا په داسي حال کي چې دی دغه کار ته اړ وو ، بله چاره ئې نه لرله، له څرگندې وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې کېدی، د دښمن د وژلو نورې لاري چارې ورته نه وې. ډېره عجيبه ده چې څوك هغه کار جائز او د مکافات وړ وگڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. په کار خو دا ده چې دا کار په دې خاطر تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وگڼلی شي چې دلته د الله په لار کي وژل کېدل يقيني او په هغه بل کي احتمالي دی. يو د الله په لار کي د شهادت وروستۍ او يقيني فيصله کوي او هغه بل د شهادت ترڅنگ د دې طمع هم لري چې ژوندی ببرته راوگرځي. دا د برید په وخت کي ځا نته هم پام کوي او دا احتياط کوي چې ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هيڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چې د الله دښمن ته تر زيات نه زيات تلفات واړوي. که د هر معيار له مخې دا دواړه مقايسه کړو نو د عدالت تقاضا دا ده چې د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل نه ډېر ډېر لوړ وگڼو. دا به ډېره عجيبه وي چې څوك دا يو کار شهادت وگڼي او هغه بل ته د شك په سترگه وگوري او له شهادت گڼلو ئې ډډه وکړي.

پوښتنه: اوس یوازي تاسو او طالبان د کرزي دولت په وړاندي جنګېږئ آیا ستاسو ترمنځ همغږي شته؟ که وي نو رڼا پرې واچوئ.

ځواب: موږ د ټولو مجاهدینو په یووالي ټینګار کوو، هر مجاهد خپل ورور ګڼو، او حزب اسلامي د ده سنګر او کور، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، په دې تأکید کوو چې ټول مجاهدین باید په ګډه د دښمن مقابله وکړي، د دښمن په وړاندي ئې خبره او دریځ یو وي، د افغانستان د راتلونکي په اړه هم واحد دریځ ولري، ولس ته د دې خبري ډاډ ورکړو چې موږ د اقتدار لپاره نه جنګېږو ، د هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، د هېواد له آزادۍ وروسته به د اقتدار پر سره شخړې نه راولاړېږي، ملت ته به دا واك سپارو چې څوك د مشرۍ او واکمنۍ لپاره غوره او اهل ګڼي هغه ته اقتدار وسپاري. د طالبانو ځینو مشرانو هغه مهال تماسونه ونیول چې دوی لا د امریکا په ضد د جنګ میدان ته نه وو راوتلي، موږ د ګډ کار طرحه ورکړه، خو په داسي حال کي چې دوی ورسره موافق ول نورو توافق ونه کړ او د تماسونو هغه لړۍ قطعه شوه، اوس نه ورسره څه تماس لرو او نه کومه معاهده، خو بیا هم دا هڅه کوو چې ټول مجاهدین په یوه متحد صف کي راغونډ کړو.

پوښتنه: تر کله به د دولت او بهرنیو ځواکونو په ضد جنګ ته دوام ورکوئ؟ په داسي حال کي چې نور پخواني مشران لکه استاد سیاف، استاد رباني او داسي نور د کرزي له دولت سره یو ځای ولاړ دي او دندې ترسره کوي؟

ځواب: موږ به ترهغه جهاد ته ادامه ورکوو چې ټول نیواکګر ځواکونه زموږ د هېواد له لویشت لویشت خاوری ووځي، افغانان خپلواکي ترلاسه کړي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د افغان ولس د خوښي اسلامي حکومت قائم شی، د اشغال په دوران کي له دښمن سره هر راز تفاهم او سازش د خپلو اسلامي اصولو خلاف ګڼو. افغان ولس ته بلنه ورکوو چې دا په نیمه لار کي پاته مخکنی انقلاب تکمیل کړی، د شر او فساد د ځواکونو او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او جنایتکارانو واکمني پای ته ورسوی او په عدالت ولاړه سوکاله اسلامي ټولنه جوړه کړی. پدی مبارزه کي به موږ د سابق په څېر په هر محاذ او هر وخت کي د خپل

ولس په څنګ کي وو.

مورِ له امریکایانو سره ملګرتیا او دوی ته تسلیمېدل داسي ګڼو لکه روسانو ته تسلیمېدل او هغوی ته د ملګرتیا لاس ورکول، هغه چي په دې دواړو کي په توپیر قائل دی تاسو تړې وپوښتئ چي فرق په څه کي دی؟ د دوی دواړو په رنګ کي څه توپیر ګوري که په عقیدې او عمل کي ئې او که په موخو او غرضونو کي ئې او که له افغان ولس سره د دوی په چلند کي!! زمورِ او د هر هغه چا له نظره چي په اسلام پوه وي او حقایق مني، امریکایان د افغانستان په اړه همغه موخې لري چي شوروي اتحاد درلودې، د دوی دښمني له اسلام او مسلمانانو سره تر هغوی زړه او ژوره ده، له افغانانو سره ئې چلند تر هغوی ډېر بد او کرکجن دی.

تاسو ما ته ووایئ: د دغو کسانو چي امریکایانو ته تسلیم شوي له هغه مولوي ولي او مولوي عبدالعزیز سره ئې څه فرق دی چي د کمونستانو ملګرتیا ئې وکړه او د ډاکټر نجیب د اسلامي شئونو په وزارت کي ئې کار کاوو؟ تاسو ما ته ووایئ: د هغه چا په هکله څه قضاوت کوئ چي هم ئې روسانو ته دوستي لاس اوږد کړ، له کمونستانو سره ئې د مجاهدینو په ضد اءتلافي جبهه جوړه کړه، پیسې او وسلې ئې ترلاسه کړې او د مسکو د ګټو لپاره ئې د جګړو اور بل کړ، او هم د امریکایانو د ځمکنیو فوځونو په ځېر د خپل ولس په ضد وجنګېدل او له هغوی ئې غوښتل چي خپلي بمباري مزید تشدید کړي؟!!

پوښتنه: په کابل کي د سولې په نامه د یوه کمیسیون مشر صبغت الله مجددي چي پخوانی جهادي رهبر هم دی کله ناکله ادعا کوي چي په نومورې کمیسیون کي د طالبانو تر څنګ د حزب اسلامي په لسګونو هغه ګروپونه چي د ښاغلي کرزي د حکومت مخالف ول د یاد شوي کمیسیون په غوښتنه خپل مخالفت ته ئې د پای ټکی ایښی او یاد شوي کمیسیون ته ورغلي، که چېرې دا حقیقت ولري نو ستاسو په نظر څومره ګروپونه به نومورې کمیسیون ته ورغلي وي؟

ځواب: مورِ نه پوهېږو دا کمیسیون ولې د مجاهدینو په ضد تبلیغات کوي، ولې په درواغو وایي چي مجاهدینو وسله په ځمکه کیښوده او دښمن ته تلسیم شول؟ مورِ له دوی سره څه بد کړي، څه تاوان مو دوی ته رسېدلی؟ مورِ خو د هېواد

د آزادۍ لپاره د اشغالګرانو په ضد جنګېږو ، دوی ولې د ملاتړ په ځای زمونږ په ضد پایځې ورپورته کړې او په دروغجنو تبلیغاتو سره غواړي مجاهدین کمزوري کړي، زه په صداقت سره تاسو ته وایم چې د کمیسیون دا خبري حقیقت نه لري، دا تبلیغات د دې لپاره کوي چې اشغالګرو انګرېزانو ته خپل صداقت وښیي او له هغوی نه ترلاسه شوې پیسې هضم کړي، معاش ئې ورزیات کړي او مزید امتیازات ورکړي، هغه کسان چې نن د امریکایانو لپاره دا خدمت کوي پرون ئې پلرونو د انګرېزانو لپاره همدا کار کولو ، د قرآن په حاشیې به ئې امضاء کوله، د انګرېزانو مخالفینو ته به ئې لېږل او هغوی به ئې د دښمن په دام کې اچول. دوی د همدې لپاره د انګرېزانو د تسلط په وخت کې افغانستان ته راوستل شوي وو!!

کوم کسان چې د تسلیم شوو په نامه امریکایانو ته معرفي شوي او د دوی په نامه ئې له امریکایانو پیسې ترلاسه کړې، هیڅ یو ئې مجاهد نه دی او له سنګر نه نه دی کوز شوی، کمیسیون غوښتي چې خپل فعالیت او صداقت نیواکګرانو ته ثابت کړي، خپل دوستان ئې ورمعرفي کړي، د هر یوه په نامه ئې څه امتیازات ترلاسه کړي، زیاته برخه ئې په خپلې کځوړې کې اچولې او وړه برخه ئې په دغو کسانو وېشلې.

ښه به وي چې یو مثال ئې تاسو ته بیان کړم: په کنر کې د اسمعیل په نامه یوه مجاهد څو ښه ښه عملیات وکړل، د رسنیو له لاري نشر شول، څه وخت وروسته مې د راډیو له لاري واورېدل چې د سولې کمیسیون د اسمعیل د تسلیمېدو ادعا کړې، څوک مې عاجل ولېږو چې حقیقت معلوم کړي، د اسمعیل خط ئې راوړ او معلومه شوه چې کمیسیون ټګماري کړې او بل څوک ئې د نومورې اسمعیل په نامه انګرېزانو ته معرفي کړی او د هغه په نامه ئې پیسې ترلاسه کړې!! اصلي اسمعیل په سنګر کې پروت دی او د انګرېزانو په ضد خپل جهاد ته ادامه ورکوي.

پوښتنه: د طالباونو له سقوط څخه راوروسته امریکایانو د مطبوعاتو له لاري کله ناکله ستاسو په نیولو او وژلو جایزې ټاکلې خو اوس هغه موضوع ته دومره اشاره نه کېږي، علت په څه کې دی؟

ځواب: له کومې ورځې چې امریکا زما په ضد د دښمنۍ پرېکړه کړې تر اوسه

په کي تغير نه دی راغلی، همداراز له کومي ورځي چي ما له امريکا سره خپله دښمني اعلان کړې، زما په دريځ کي ترننه هيڅ تبديلي نه ده راغلې، اته دېرش کاله مخکي چي مورږ د شرقي او غربي استعمار په ضد د کومو شعارونو ورکول پيل کړل، چي د پوهنتون صحن او د کابل سړکونه ئې شاهد ول، تر نن پورې خپلو شعارونو ته ژمن يو، دا ځکه چي مورږ آزادي غوښتونکي يو او خپل دوست او دښمن د اسلام په حکم ټاکو، د الله تعالی او د هغه د بندګانو دوستان مو دوستان او دښمنان مو دښمنان دي، زه به هغه ورځ د الله تعالی په وړاندي شرمنده او سر ټيټی وم چي د انسانيت دا ستر او خطر ناك دښمن ما ته د دوست په سترګه وګوري يا له ما د خطر احساس ونه کړي، لا هغه مهال چي مورږ له شوروي اشغالګرانو سره جنګېدو، او د جورج ډبليو بش پلار لا د ريګان معاون وو، پاکستان ته په خپل سفر کي ئې له پاکستاني چارواکو وغوښتل چي (eliminate this fanatic) دا متعصب له منځه يوسئ، او دا ځکه چي ما له ريګن سره له ملاقات نه هغه وخت انکار وکړ چي د مجاهدينو د يوه هيئت د مشر په توګه د ملګرو ملتونو د عمومي اسمبلۍ په غونډې کي د شرکت لپاره نيويارك ته تللی وم.

پوښتنه: که ښاغلی کرزی تاسو ته په خپل حکومت کي ځای درکړي آيا تاسو به په کوم شرط ورسره يو ځای کېږئ؟ او که چېرې ورسره يوځای شئ آيا له طالبانو سره به تاسو هم د کرزي د حکومت په ګټه جنګېږئ؟

ځواب: زما او د ټولو مجاهدينو اصلي مشکل له اشغالګرانو سره دی نه له ښاغلي کرزي سره، که بهرني ځواکونه ووځي په نورو ټولو قضاياوو بحث او روغې جوړې ته تيار يو، په هغه حکومت کي چي د بهرنيو ځواکونو تر وزر لاندي پر افغانستان حکومت کوي هيڅکله د شاملېدو اراده نه لرو، زمورږ د مقاومت موخه دا نه ده چي په اقتدار کي برخه ترلاسه کړو، غواړو بهرني ځواکونه ووځي، يوه داسي موقت حکومت ته قدرت انتقال شي چي بهرنيو ځواکونو نه وي جوړ کړی او ټولو افغانانو ته د منلو وړ وي او بيا په آزاد او خپلواك افغانستان کي د ملت رايې ته رجوع وشي او د عادلانه او آزادو انتخاباتو له لاري يو واقعي منتخب اسلامي حکومت جوړ شي.

مورږ نه مخکي له طالبانو سره جنګېدلي یو او نه اوس، او نه په آینده کي د دوی یا بلي افغاني ډلي سره د جنګ اراده لرو، خو که څوك د یوه واقعي منتخب اسلامي حکومت په ضد وسلې ته لاس کړي او وغواړي چي د پردیو د مټو په زور پر افغانانو حکومت وکړي مورږ به ئې په کلکه مخې ته ودرېږو، مهمه نه ده چي دا څوك دی او شعار ئې څه دی.

پوښتنه: شپږ کاله وړاندي طالبانو د پخوانیو تنظیمونو مجاهدینو ته ټوپکیان او شر او فساد خطاب کاوو او ورسره جنګېدل آیا طالبان اوس هم تاسو ته د ټوپکیانو او شر او فساد خطاب کوي او که د مجاهدینو؟

ځواب: دا پوښتنه له طالبانو وکړه، د ټوپکیانو اصطلاح خو بي بي سي راوایسته او چا چي د مجاهدینو په ضد کارولې نو د بي بي سي تقلید ئې کاوو، اوس خو بي بي سي او امریکا غږ دوی ته ټوپکیان وایي!!

پوښتنه: له اسامه بن لادن سره تاسو لیدلي، که لیدلي مو وي نو وروستۍ لیدنه مو کوم وخت او په کومه موخه وه؟ اوس ورسره څومره نږدې اړیکي لرئ؟ آیا تاسو د ده او د ده د پلویانو د سیاست ملاتړ کوئ او که نه تاسو ئې هم د نړیوالو په ځېر ترهګر بولئ؟

ځواب: د دې پوښتني په ځواب کي څو عرایض لرم:

- ما په دې هکله په مخکنیو مرکو کي وضاحت کړی هغه کافي ګڼم، ما له هغه سره هغه مهال لیدلي چي زه له ایرانه وطن ته راستون شوم، او څو میاشتې زه او دی په یوه کور او یوې سیمي کي اوسېدو.
- مورږ له القاعدې سره هیڅ ډول تنظیمي اړیکي نه لرو.
- نړیوال ئې ترهګر نه بولي، یوازي امریکا او پلویان ئې ترهګر ګڼي، ډېر ورته د یوه آزادي غوښتونکي اتل په سترګه ګوري.
- څوك چي د آزادۍ، خپلواکۍ او عدالت لپاره جنګېږي او په خپلو هېوادونو کي د اشغالګرانو په ضد مقاومت کوي، چي هر څوك وي او په هر ځای کي دا کار کوي، مورږ ئې ملاتړ کوو، د دښمن په ضد هر چا ته د بالمثله چلند حق ورکوو، که امریکایان له څو زرو کیلومترو آخوا آسیا او افریقا ته راځي، ملکونه نیسي، په

خلکو باندي بمونه وروي، د مظلومو فلسطينانو په ضد د بې رحمو صهيونستانو مرسته او ننګه کوي، نو دا د ټولو مسلمانانو ديني وجيبه ګڼو چې د هغو مجاهدينو مرسته وکړي چې د امريکا په ضد جنګېږي. څه چې امريکا د دوی په ضد کوي، دوی ئې د هغوی په ضد د کولو حق لري.

پوښتنه: په دې وروستيو کې د استاد رباني په مشرۍ يوه ملي جبهه جوړه شوه چې په نوموړې جبهې کې د پخوانيو مجاهدينو رهبران او پخواني کمونستان برخه لري، او تاسو په وروستيو مرکو کې ويلي چې دا جبهه د بهرنيو هېوادو په اشاره او مرسته جوړه شوې، تاسو څه ثبوت لرئ؟ او بل دا چې پخوا د کمونستانو او مجاهدينو تر منځ ډېرې جګړې وشوې او په زرګونو مجاهدين او د کمونستانو پلويان په کې له منځه ولاړل، د دې جبهې جوړېدا د وژل شوو کسانو په کورنيو او په خپله پر ملت څه منفي اغېز درلودی شي؟

ځواب: دا جبهه تر دې د مخه د روسانو د وتلو پر مهال د مسکو په اشاره او د ايران په وساطت جوړه شوې وه، اوس چې له افغانستان نه د بهرنيو ځواکونو د وتلو ګونګوسی دی، يو ځل بيا همغو ملکونو د همغې مړې جبهې د بيا راژوندۍ کولو هڅه پيل کړې، خو إن شاء الله دا به د وچې ونې ښخ ته د اوبو تويولو په څېر يوه بې فايدې هڅه وي، دا بد نامه، کرغېړنه، او منحوسه جبهه او د پرديو د لاس آله نه ښېرته راژوندۍ کېدی شي او نه څه ترې جوړېدی شي، نه روسان په هغه موقعيت کې دي چې له دې جبهې نه همغه پرونی کار واخيستلی شي، او نه کمونستان او د دوی منافق ملګري د پرديو لپاره پرونی خدمت کولی شي، که څه هم ايران زموږ د هېواد په اړه تر ټولو ملکونو خطرناک سياست غوره کړی، افغانانو ته ئې تر بل هر چا زيات تاوان رسولی، او د روسانو له وتلو وروسته ترنن پورې ئې د جګړو د دوام لپاره تر هر ملك نه زياتې وسلې او پيسې افغانستان ته لېږلې او د همدغې جبهې په واك کې ئې ورکړې، خو إن شاء الله ايران به هم بيا همغه پرونی کار ونه کړی شي. تاسو ثبوت غواړئ، ثبوت هغه په زرهاوو ټُنه وسلې او مهمات دي چې د نجيب حکومت له نسکورېدو وروسته له مسکو نه مشهد ته او له هغه ځايه لومړی بګرام ته، بيا تخار ته او بيا کولاب ته انتقالېدل او دغې جبهې ته

سپارل کېدل، او هره ورځ به له باروتو ډکي څو طیارې په دغو ځایونو کي تخلیه کېدې.

دا باید په قاطع الفاظو ووایم چې د عدالت له تأمین او د مجرمانو او جنایتکارانو له عادلانه محاکمې پرته سوله نه شي راتلی، قرآن په واضحو الفاظو وایي چې که د جګړې خاتمه او د سولې تأمین غواړئ نو لومړی عدالت او قسط تأمین کړئ،

فاصلحوا بینهما بالعدل و اقسطوا إن الله یحب المقسطین

د دواړو جګړه کوونکو ترمنځ په عدالت سره روغه جوړه وکړئ او قسط تأمین کړئ (هر لوري ته خپل خپل حق وسپارئ)، یقیناً چې الله تعالی مقسطین خوښوي.

پوښتنه: استاد رباني، استاد سیاف او یو شمېر نور جهادي مشران د روسانو سره وجنګېدل او هغوی اوس د کرزي د حکومت ترڅنګ ولاړ دي، او تاسو ورسره جنګېږئ، ستاسو او د یاد شوو جهادي مشرانو ترمنځ څه توپیر دی؟ او آیا تاسو اوس هم یاد شوو جهادي رهبرانو ته د مجاهدینو خطاب کوئ؟

ځواب: مونږ نه له دوی دواړو سره کوم شخصي مخالفت لرو او نه له نورو سره، که دوی د جهاد لیکي ته راګرځي مونږ پرې خوشحاله کېږو او دا د دوی د دنیا او آخرت لپاره غوره ګڼو، خو د مجاهد خطاب په هغه صورت کي چا ته کېدی شي چې مجاهد وي، او عملاً د دښمن مقابله کوي، نه هغه چا ته چې له جهاده ئې لاس اخیستی او د جهاد او اسلام دښمنانو ته تسلیم شوی.

پوښتنه: دا هم راته ووایئ چې افغانستان ته روسان په کومو موخو راغلي وو او امریکایان په کومو موخو راغلي، ، د دواړو تر منځ څه توپیر دی؟ تاسو، استاد سیاف، رباني، مجددي او یو شمېر نور جهادي مشران له روسانو سره جنګېدئ او اوس هغوی نه جنګېږي او تاسو جنګېږئ، ولې تاسو د دوی په شان په اوسني حکومت کي برخه نه اخلئ؟

ځواب: د دواړو موخې سره ورته دي، توپیر یوازې په دې کي دی چې روسانو غوښتل له شمال نه جنوب ته ولاړ شي، او د افغانستان له لاري د هند سمندر ته ځان ورسوي، او امریکا غواړي له جنوب نه شمال ته ولاړ شي او د افغانستان له لاري د

مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شي. مخکي هغوی غوښتل مورږ د خپلو استعماري موخو لپاره قرباني کړي او اوس دوی د شورویانو همغه زړه تجربه تکراروي او مظلوم افغانان د خپلو استعماري موخو لپاره قرباني کوي.

د دې پوښتنه ته له دوی وکړه چې آیا د روسانو په ضد جنګېدلي یئ؟ څنګه او ولې جنګېدئ؟ اوس ولې د امریکایانو په ضد د مجاهدینو ملګرتیا نه کوئ؟ د روسانو او امریکایانو تر منځ او د دوی او د هغوی د یرغل او موخو تر منځ څه توپیر شته؟

پوښتنه: داسي ویل کېږي چې د افغانستان په ختیځ د کنر په ولایت کي د کرزي حکومت او د هغه د پلویانو او بهرنیو ځواکونو په وړاندي ستاسو زوی جنګېږي او د جګړې مشري هم په غاړه لري، دا خبره څومره حقیقت لري؟

ځواب: کاش زما زوی دا کار کړی وی یا ئې کولی شوی، که هغوی په جهاد کي برخه اخلي نو د یوه مجاهد په توګه به برخه اخلي نه د قومندان په توګه، ما تر اوسه له خپلې کورنۍ نه هیڅوک د حزب په کومي رسمي دندې نه دی ګمارلی، زه هر هغه مجاهد خپل زوی او ورور ګڼم چې د وطن د آزادۍ لپاره جنګېږي.

پوښتنه: که چېرې بهرنیان له افغانستان څخه ووځي فکر نه کوئ چې خپل منځي جګړې به د ۹۱او ۹۲کلونو په شان چې په افغانستان کي د مجاهدینو تر منځ پیل شوې یو ځل بیا پیل شي؟

ځواب: هغو جګړو ته د خپل منځیو جګړو په ځای باید د مخکنیو جګړو د تسلسل او ادامې نوم ورکړو، په دغو جګړو کي د کمونستانو ونډه همدومره وه لکه تر دې د مخه، هغه جګړې هم د جنرال آصف دلاور او جنرال نبي عظیمي تر قومندې لاندي روانې وې، له مخکنیو جګړو سره ئې توپیر یوازي په دې کي وو چې د ایران په وساطت شورای نظار او ایران پلوه شیعه ډلي هم ورسره یوځای کړی شوې، د سابق په څېر وسلې او پیسې مسکو ورکولې خو د ایران له لارې، نږدې شل زره ملیارده افغانۍ په مسکو کي چاپ او دې ائتلافي جبهې ته د جنګي مصارفو لپاره ورکړی شوې، مخکي به وسلې مخامخ له مسکو نه بګرام ته راتلې خو په دې وخت کي به له مسکو نه مشهد او له مشهد نه بګرام ته انتقالېدې!!

دا اندېښنه په هغه صورت کي په ځای وه چي د بهرنيانو په شته والي کي نه جګړه وی او نه بې امنيتي، خبره خو د دې عکس ده، زمونږ ټولي ستونزي له بهرنيو لاسوهنو او د بهرنيو فوځونو له شته والي راولاړې شوې، د روانو جګړو اور روسانو بل کړ، له وتلو وروسته ئې خپل نيمګړی مأموريت هغه شمالي ائتلاف ته وسپارو چي د روسانو په وينا او د ايران په وساطت جوړ شو او امريکا او امريکا پلوه ملکونو ئې مرسته کوله او هغه ئې د ډاکټر نجيب د حکومت د ځای ناستي په توګه قبول کړ او د افغانستان سفارتونه ئې دې ائتلاف ته وسپارل، او دا دی اوس امريکايانو د روسانو په پل ګام کيښود او د دوی ناکامه تجربه ئې تکرار کړه او زمونږ هېواد ئې اشغال کړ، او همغه ائتلاف ئې بيا قدرت ته ورساوو، د تېرو پنځو کلونو تجربې وښوده چي دا ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د امنيت او سولې د راوستو ضامن، تر څو چي اشغال ادامه لري جګړه به دوام کوي.

خو دا پوښتنه چي څنګه کولی شو د بهرنيو ځواکونو له ايستلو وروسته د جګړو مخنيوی وکړو او پرې نه ږدو چي د اتيايمو کلونو په څېر ناورين رامنځ ته شي، ځواب ئې دا دی چي ټول هېوادپال او په خپل وطن مين باايمانه افغانان دې په خپلو کي تعهد وکړي چي آزاد او خپلواك افغانستان به جوړوو، د پردیو د لاسوهنو مخه به نيسو، هغه وطن پلورونکي ډلي به په خپل ځای کښېنوو چي د پردیو د متو په زور پر افغانانو د حکومت کولو تکل کوي، اقتدار به د ولس امانت ګڼو او د ولس رأيې ته له مراجعې پرته له نورو لارو قدرت ته رسېدل به تحريموو، هر څوك به په هغه څه قناعت کوي چي ولس ئې ورته مناسب ګڼي.

دې ته هم بايد متوجه وو چي اوس نه مسکو په هغه موقعيت کي دی چي مورږ ته د مخکي په څېر مشکلات راولاړ کړي، او نه به امريکايان په افغانستان او عراق کي له ماتې وروسته مورږ ته د ستونزو د راولاړولو په موقعيت کي وي، زمورږ له ګاونډيو نه يوازي ايران او پاکستان بيا هم کولی شي چي د مخکي په څېر د مشکلاتو باعث شي، خو نړيوال حالات او د دې سيمي وضعيت داسي معلومېږي چي دوی به هم إن شاء الله د مخکنيو ناکامو تجربو تکرارولو ته زړه نښه نه کړي.

پوښتنه: د افغانستان په هره سيمه کي کله چي د بهرنيانو او د کرزي د دولت د

سرتېرو په وړاندي برید ترسره شي طالبان ئې مسئولیت په غاړه اخلي، آیا په دې کي په ربښتیا یوازي طالبان ونډه لري او که تاسو هم او که چېرې تاسو په کي ونډه لرئ نو بیا ولې په رسنیو کي ستاسو د ګوند او ستاسو نوم نه یاد ېږي؟

ځواب: د دښمن د اعتراف له مخي هره ورځ په اوسط توګه تر شلو زیات بریدونه په بهرنیو ځواکونو ترسره کېږي، په دوه دریو ئې دښمن اعتراف وکړي، د یوه دوو مسئولیت طالبان په غاړه واخلي، تاسو ما ته ووایئ چې دا پاته عملیات څوك کوي؟

مورږ په موجوده ظروفو او شرایطو کي نه جبهه ای جنګونه مفید ګڼو او نه د سیمو آزادول، برعکس چریکي جنګونو ته ترجیح ورکوو او مجاهدینو ته په کلکه توصیه کوو چې د دښمن په امنیتي پوستو ، اداري واحدونو او عسکري مرکزونو باندي د برید په ځای د دوی په ګزمو او وړو وړو قطارونو باندي برید ته ترجیح ورکړئ، په هغه ځای او هغه وخت برید وکړئ چې دښمن غافل وي او د مقابلې لپاره نه تیاری لري او نه ئې په وس پوره وي. د اجیر او وطن پلورونکي افغاني فوځ او پولیس په قطعاتو د بریدونو په ځای په بهرنیو ځواکونو برید ته ترجیح ورکړئ، د مکتب، شفاخانې، پل او نورو عام المنفعه تأسیساتو له ورانولو او په جومات او مدرسه کي له چاودنو او د سرکاري ملایانو له وژلو ډډه وکړئ، جبهه ای جنګونه له یوې خوا ډېرو امکاناتو ته ضرورت لري، چې مورږ ئې اوس په واك کي نه لرو، له بلې خوا د عام ولس د تلفاتو باعث ګرځي، دا ځکه چې زمورږ دښمن ډېر بې رحمه او وحشي دی، د مجاهدینو د بریدونو غچ له عام ولس نه اخلي، داسي عملیات یوازي دومره ګټه رسولی شي چې د دښمن اصلي کرغېړنه څېره بربنډه کړي او له تبلیغاتي پلوه څه ناڅه اهمیت لري.

پوښتنه: په هېواد کي د ننه او بهر یو شمېر سیاسي کارپوهان ګاونډی هېواد پاکستان په دې تورنوي چې د افغانستان په کورنیو چارو کي لاسوهنه کوي او د دوی په وینا کوم وران کاران چې په افغانستان کي د دولت او بهرنیو ځواکونو په ضد جنګېږي له پاکستان څخه رااوړي چې د کابل دولتي چارواکو هم په وار وار سره دغي موضوع ته اشاره کړې، آیا دا تاسو هم منئ، چې پاکستان په افغانستان

کي لاسوهنه کوي، او د بهرنيو ځواکونو په ضد جګړي کي طالبانو ته سرتېري روزي او بيا ئې افغانستان ته لېږي؟

ځواب: هو؛ پاکستان د نورو ګاونډيو په شمول لاسوهنه کوي خو د امريکا په وينا او ګټه، او د کابل د اوسني حکومت په دفاع او حمايت کي، پاکستان خو اوس په هغه جنګ کي چې امريکا د تروريزم خلاف د جنګ نوم ورکړی او په حقيقت کي د اسلام په ضد بل صليبي جنګ دی، په لومړي خط کي او د امريکايانو خوا ته په ځرګنده ولاړ دی، د افغانستان په نيولو کي ئې د امريکايانو دومره مرسته وکړه چې له دې مرستې پرته نه د افغانستان نيول ورته ممکن وو او نه تر نن پورې دلته پاتې کېدل، په پاکستان کي خو اوس د امريکايانو اډې دي، سي آی اې او ايف بي آی دفترونه لري، خلك نيسي او ګوانتانامو ته ئې انتقالوي، د امريکايانو ټول اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، خو زما د اټکل له مخې د افغانستان په اړه د ايران سياست تر پاکستان نه هم زيات خطرناك دی، که پاکستان يوازې له امريکا سره د افغانستان په نيولو کي مرسته کړې نو ايران هم له روسانو سره د افغانانو په ضد ملګرتيا وکړه او هم له امريکايانو سره، که ايران د بغداد او کابل په نيولو کي تر پاکستانه د امريکا زياته مرسته نه وي کړې نو لږ خو ئې په هيڅ صورت کي نه ده کړې. که پاکستان اډې ورکړې نو ايران ځمکني فوځونه ورکړل، ايران پلوه افغاني او عراقي ډلي ئې دې ته چمتو کړې چې د امريکا د ځمکنيو فوځونو په توګه د دوی تر قومندې لاندې وجنګېږي.

پوښتنه: نن سبا په امريکا کي کي ديموکراتانو په ولس مشر بش فشار راوړي چې امريکائي سرتېري دې له عراق څخه وايستل شي، که چېرې له عراق څخه ووځي، تاسو په افغانستان کي د بهرنيو ځواکونو په ځانګړې توګه د امريکائي سرتېرو په اړه څه نظر لرئ، د کرزي پر حکومت به څه اغېز وکړي؟

ځواب: امريکايان به حتماً او إن شاء الله ډېر ژر له افغانستان او عراق نه ووځي، زما اټکل دا دی چې دا کال به د اشغال او د بهرنيو فوځونو د پاتې کېدو وروستی کال وي، مقاومت به هغه پراو ته ورسېږي چې نيواکګران به د اشغال له ادامې مأيوس او په دې پوه کړي چې له وتلو پرته بله چاره نه لري.

د اشغالګرانو له وتلو وروسته د دوی لاس پوځی حکومت د لنډې مودې لپاره هم نه شي پاتې کېدی، چې د څلوېښت زرو بهرنیو ځواکونو په شته والي کي وضعیت نه شي مهار کولی نو د دوی له وتلو وروسته به څنګه حکومت وکړی شي؟

پوښتنه: تاسو ولې له طالبانو او د کرزي له دولت سره یو ځای کېدل نه غواړئ، علت ئې څه دی؟

ځواب: تاسو له ښاغلي کرزي او طالبانو نه پوښتنه وکړئ چې ولې له حزب اسلامي سره نه یو ځای کېږي؟ کوم ځواب چې دوی درکړ زما ځواب همغسي وګنئ!! په داسي حال کي چې مورږ د ټولو اسلامي ډلو په یووالي او وحدت باور لرو او په دې لار کي له هیڅ ډول هڅو، ایثار او قربانۍ نه ډډه نه کوو، خو دا حقیقت باید په پام کي ولرو چې په افغانستان کي روان اسلامي نهضت د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، جهاد د حزب اسلامي مجاهدینو پیل کړ، د روسانو او کمونستانو په ضد جهاد کي حزب اسلامي د مقاومت د ملا تیر وو، نورې ډلې ډېر وروسته او ټولې له هېواد نه بهر جوړې شوې، په کار خو دا وه چې دوی د نویو ډلو له جوړوبو ډډه کړې وی، او چا چې اسلامي حکومت غوښتو له حزب اسلامي سره یو ځای شوي وی، ښایي دا غوښتنه به سمه نه وي چې حزب سلامي په هغو ډلو کي مدغم شي چې مشران ئې هم د حزب اسلامي د جهادي مدرسې شاګردان دي.

پوښتنه: په کابل کي د امن په نامه یوه جرګه چې مشري ئې پخوانی جهادي مشر پیر سید احمد ګیلاني په غاړه لري او د دې جرګې موخه د ډیورنډ د کرښې د دوارو غاړو د قومونو یو نظر ، یو ځای کېدل او له هغوی سره خبري کول دي چې په خپلو سیمو کي به د دوی په وینا ترهګرو ته ځای نه ورکوي، ستاسو په نظر دغه جرګه به د کومې بلې موخې لپاره جوړه شوې وي او که څنګه؟ او آیا دا جرګه به وکولی شي چې په هېواد کي اوسنی بحران ته د پای ټکی کېږدي؟

ځواب: داسي جرګې هیڅ ارزښت نه لري او هیڅ نه شي کولی!! دا هسي له واقعیتونو نه د خلکو توجه بل لوري ته د اړولو یوه بې فایدې هڅه ده، د افغانستان بحران په داسي جرګو نه بلکي د بهرنیو ځواکونو په وتلو او د افغانستان په کورنیو چارو کي د لاسوهنو په بندېدو سره حل کېدی شي، په داسي حال کي چې

افغانستان د پردیو په اشغال کي دی او په پاکستان کي یو غیر منتخب فوځي حکومت اقتدار په لاس کي لري، د دواړو حکومتونو تر شا هغه ځواک ولاړ دی چي افغانستان ئې نیولی، د داسي حکومتونو په خوښه جوړه شوې جرګه به څنګه وکولی شي چي دا بحران حل کړي؟!!

پوښتنه: د طالبانو مشر ملا محمد عمر او د نوموړي تحریك یو وتلي قومندان ملاداد الله او اسامه بن لادن د نړیوالو لخوا دهشتګر او تروریستان ګڼل کېږي، تاسو ورته په کومه سترګه ګرئ؟

ځواب: زه نه هغه چا ته د تروریست او ترهګر په سترګه ګورم چي امریکا ئې تروریست ګڼي او نه هغه چا ته د اتل په سترګه ګورم چي امریکایان ورته د اتل لقب ورکوي، د هر مسلمان او مجاهد معیارونه د امریکایانو او ټولو استعماري ځواکونو له معیارونو سره ژور او اساسي توپیرونه لري.

د آزادو ولسونو اتلان د آزادۍ د جنګ تر ټولو نومیالي او توریالي مبارزین وي، هغه چي تر نورو مخکي ئې د آزادۍ لپاره ملا تړلې، وسله ئې پورته کړې، او تر ټولو مخکي سنګر ته وتلي، تر نورو زیات په سنګر کي پاتې شوي، تر بل هر چا ئې زیاته قرباني ورکړې، تر بل هر چا ئې پر دښمن زیات ګذارونه کړي، او تر نورو زیات ئې دښمن ته تلفات اړولي، خو کوم قومونه چي غلامۍ ته غاړه کېږدي، نو بیا په دوی کي د دغو اتلانو ځای داسي څېړې ونیسي چي د غلامۍ د ژوند څو شېبې ورباندي په خوشحالۍ کي تېرې کړي، د جنګي حماسو ځای عشقي سندرې ونیسي، د وسلې ځای دبله او رباب ونیسي، د سنګر په ځای د نڅا، شراب او کباب محفلونه، د زخمونو په ځای شنه خالونه او سرې شونډې ستایل کېږي، د غلامو قومونو اتلان یا سندر غاړي وي، یا د دښمن په لاس قدرت ته رسېدلي واکمنان او یا د دښمن له لوري نومول شوي کاغذي اتلان.

پوښتنه: د حزب اسلامي یو شمېر پخواني مجاهدین او قومندانان د کرزي په دولت کي دندې ترسره کوي، آیا دا د دې معنی نه ورکوي چي تاسو خپل پلویان له لاسه ورکړي دي؟

ځواب: تاسو ما ته ووایئ: د دغو کسانو شمېر څومره دئ، او په کومو مهمو

دندو ګمارل شوي؟ آيا د دوی شمېر به د يوې افغاني کورنۍ د غړو د شمېر په اندازه وي؟ آيا په داسي سختو شرايطو کي چې حزب ورسره مخامخ دی د دومره لږ شمېر کسانو بېلېدل داسي تعبيروئ چې مورږ خپل پلويان له لاسه ورکړي؟ آيا د ګوتو په شمېر د څو ضعيفو او کمزورو کسانو بېلېدل يو داسي ستر، مضبوط او افغانستان شمول حزب تضعيفولی شي چې هم روسانو ترې شکايت درلود او هم امريکايان؟

پوښتنه: نن سبا د نړۍ او هېواد په مطبوعاتو کي د طالبانو او د هغوی د سياسي فعاليتونو په اړه زيات بحثونه کېږي، خو ستاسو د فعاليتونو په اړه څه نه ويل کېږي، په دې کي ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: دا له يوې خوا سياسي وجوهات لري او له بلي خوا امريکايان غواړي داسي وښيي چې له ټول افغان ولس سره نه بلکي يوازي له يوې ډلي سره مخامخ دي، دوی له القاعدې او طالبانو نه د غچ اخيستلو تر نامه لاندي پر افغانستان برید وکړ، غواړي وښيي چې اوس هم د دوی جنګ يوازي له دغو ډلو سره دی، د دوی په ضد د نورو جنګيالیو جنګ په امريکا او ټولې نړۍ کي د دوی په هکله پوښتني راولاړوي، دوی هر هغه څوك د طالب او القاعدې په نامه يادوي چې د امريکا په ضد جنګېږي، که په افغانستان کي وي، يا عراق کي يا د نړۍ په بل ګوټ کي.

پوښتنه: طالبان بهرني او کورني خبريالان او دولتي مامورين اسيران نيسي او له دولت څخه د خپلو سرتېرو د خوشې کولو غوښتنه کوي، او کله چې دولت د دوی غوښتنو ته مثبت ځواب ورنکړي نو هغوی نيول شوي اسيران وژني، آيا تاسو د طالبانو له دغي کړنلاري څخه ملاتړ کوئ؟ که چېرې تاسو ته يو بهرنی يا کورنی خبريال يا د افغان دولت يو انجنير يا ډاکټر يا هغه بهرني انجنيران يا ډاکټران چې په افغانستان کي له شخصي يا بهرنيو کمپنيو سره کار کوي په لاس درشي تاسو به هم د طالبانو په شان ورسره رفتار کوئ او که څنګه؟

ځواب: نه مجاهدين غير محارب کسان وژني او نه دې طالبان دا کار کوي.

پوښتنه: ستاسو او طالبانو د سياست تر منځ څه توپير شته، تاسو وايئ چې اسلامي هېواد او آزاد افغانستان غواړو او هغوی هم همدا وايي او بل دا چې په

افغانستان کي څه قسم نظام ، دولت يا حکومت غواړئ، که اسلامي دولت يا اسلامي نظام مو غوښتو خو بيا د طالبانو رژيم سره ولې نه ولاړې او ولې نه درېږئ، او يو ځای کېدل ورسره نه غواړئ؟

ځواب: اوس د دې وخت نه دی چې مورږ له طالبانو سره په خپلو توپيرونو بحث وکړو، دې ته ترجيح ورکوو چې د اختلاف په ځای د وحدت او تقارب په مواردو بحث وکړو، مورږ داسي افغانستان غواړو چې:

- آزاد او خپلواک وي او په هيڅ ګوټ کي ئې د پردیو بيرغونه نه رپېږي.
- اقتدار د هغو چارواکو په لاس کي وي چې ملت غوره کړي، له خدايه وېرېږي او په خپل ولس ترحم او زړه سوی لري.
- اسلامي شريعت د ټولو قوانينو يوازنی او اساسي مرجع وي.
- مسلمان منتخب جمهور رئيس ولري.
- د هېواد لپاره نه پارلماني نظام مفيد ګڼو او نه داسي نظام چې زعيم ئې د منتخبې شوری د پرېکړو د ويټو کولو حق هم ولري.
- يوه مقتدره او باصلاحيته منتخبه شوری ولري (نه د انګلستان او امريکا په څېر دوه مجلسونه)
- قضائيه قوه ئې په واقعي معنی مستقله او ځواکمنه وي. هيڅوک د باصلاحيته محکمې له پرېکړې پرته د چا د نيولو او بندي کولو حق ونه لري.
- د دولت اداري تشکيلات محدود وي، امکانات ئې په توليدي چارو او اجتماعي خدماتو مصرف شي.
- سياسي احزاب ئې افغانستان شمول وي، شورائي نظام او منتخب مشران ولري، په ملي وحدت ترکيز کوي او داسي پردي پالې ډلي په کي د فعاليت حق او مجال ونه لري چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي.
- د مرکز او اطراف تر منځ تعادل وي، داسي نه چې د مرکز اوسېدونکي له ټولو تسهيلاتو برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي د ژوند له ضروري اړتياوو محروم.
- انتخابات بايد د اسلام له غوښتنو سره سم داسي وي چې هر افغان په کي برخه واخيستی شي، د جمهوري رياست او پارلمان لپاره يو ځل او په يوه وخت کي

ترسره شي، په هېواد کي بايد يوازي يوه منتخبه با صلاحيته شوری وي، نه د امريکا او انګلستان په څېر يوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کي په اصل کي د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونيسي. نه داسي دوو ببلو ببلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمورږ مالي امکانات هومره دي چې په داسي جرګو مصرف شي. افغانستان يوې شوری، يوه مشر، يوه حکومت او يوې وړې ادارې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای بايد د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

پوښتنه: څه موده وړاندي د طالبانو يوه وتلي قومندان ملا داد الله آخند ويلي وو چې دوی به په خپل تحريك کي حکمتيار ته د يو ځای کېدو اجازه ورنه کړي، آيا تاسو له طالبانو څخه د يو ځای کېدو غوښتنه کړې که نه؟ او دا په خپله په دې معنی نه ده چې که بهرني ځواکونه ووځي نو ستاسو او طالبانو ترمنځ به خپل منځي جګړې پيل شي که وايئ چې نه پيل کېږي نو دليل به ئې څه وي؟

ځواب: زه ګمان نه کوم چې ملا داد الله به دا خبره کړې وي، ښايي دا به د هغو خبرې رسنيو شرارت وي چې غواړي د بهرنيو ځواکونو مخالفين د دوی په ضد متحد نه شي، زه د هر هغه مجاهد قدر کوم چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي، که څه هم له ما سره مخالفت ولري او حتی ما ته ښکنځلي وکړي، که احياناً چا دا خبره وکړه نو دا د هرې ډلې حق دی چې ځوك په خپلې ډلې کي منې او ځوك نه منې، که ما د طالبانو په ډلې کي د شاملېدو عريضه وروړاندي کړه نو دوی کولی شي پرې وليکي چې تا په خپلې ډلې کي نه منو.

پوښتنه: داسي ويل کېږي چې د پاکستان حکومتي چارواکي له طالبانو سره او ځينې غير حکومتي مشران لکه جنرال حميد ګل او نصير الله بابر او داسي نور له تاسو سره مرستي کوي، دا څومره حقيقت لري؟

ځواب: دا يا د استخباراتي کړېو تبليغات دي او يا د ډېرو ناپوهو او بې خبرو خلکو خبرې، د پاکستان اوسنی حکومت او نصير الله بابر او ډله ئې د امريکايانو

ملګرتيا کوي، د افغانستان په اړه د دوی دواړو سياست ورته دی، ډېر بې خبره انسان به داسي ګمان کوي چې دا دواړه به د امريکا د مخالفينو ملاتړ وکړي، او جنرال حميدګل اوس په داسي حالت کي دی چې خپل مشکلات هم نه شي حل کولی، پوليس ئې د خپلي کورنۍ د غړو په وړاندي نيسي او بې عزته کوي ئې، خو دی له ځانه د دفاع توان هم نه لري، له بل سره به څنګه مرسته وکړی شي، دومره ده چې جنرال حميدګل په پوره جسارت او مېړانې سره د امريکا مخالفت کوي او پر افغانستان او عراق د امريکا يرغل محکوموي، امريکايانو د ده نوم هم د تروريستانو او د تروريستانو د حاميانو په لست کي نيولی. نو ځکه په امريکا پورې تړلې رسنۍ دی د مجاهدينو د حامي او مرستندوی په نامه يادوي.

پوښتنه: پنځه کاله وړاندي به تاسو د خپل ګوند يا تنظيم د سرتېرو فعاليتونه د شهادت په ورځپاڼې کي چې تاسو ئې په خپله مسئول وئ خپرول آيا اوس هم د همدې ورځپاڼې نشرات کوئ او که کومه بله وسيله لرئ؟

ځواب: مورږ اوس د حزب په نامه کومه رسمي نشريه نه لرو، دا ځکه چې نه په پاکستان کي د دې کار مجال راته ميسر دی، نه په ايران کي او نه د نړۍ په بل ګوټ کي، د شهادت ورځپاڼه هم په دې خاطر متوقف شوه چې آزادې ليکنې ئې نه شوی کولی، مسئولين ئې د پاکستاني چارواکو لخوا په دې وګواشل شول چې که د افغانستان د جرياناتو په اړه داسي څه وليکي چې د دوی له سياستونو سره تعارض ولري نو له بدو پايلو سره به مخامخ شي.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د NBC له خبريال سره مرکه

پوښتنه - په افغانستان کي د بهرنيو قواوو او کرزي حکومت په وړاندي راتلونکي مشکلات څه دي، آيا افغان ولس به ورځ په ورځ د دوی په مخالفت کي ستاسو په څنګ کي ودرېږي؟

ځواب: د بهرنيو ځواکونو په وړاندي مشکلات دومره دي چي له حلولو ئې عاجز دي، نه د مقاومت د ورځ په ورځ پراخېدو او ځواکمنېدو مخه نيولی شي، نه د کابل حکومت داسي په خپلو پښو ودرولی شي چي د دوی له شته والي پرته خپل موجوديت وساتلی شي، نه د افغاني فوځ او پوليس په جوړولو او د افغان ولس په ضد د جنګولو له لاري خپله مرګ ژوبله راکمولی شي، نه د کابل په لاس پوڅي حکومت کي د اداري فساد ، اختلاس، رشوت او شديد داخلي اختلاف مخنيوی کولی شي، او نه د بهرنيو ځواکونو او د دوی د لاس پوڅي حکومت په ضد د ولس زياتېدونکي کرکه او نفرت راکمولی شي، څنګه به له هغو خلکو يو صالح حکومت او منظم فوځ او پوليس جوړ کړی شي چي په څو پيسو ئې خپل دين، ايمان وطن او ولس پلورلي، پرون په روسانو او نن په امريکايانو ؟!!

زه په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ويلی شم چي اشغالګرانو ته له وتلو پرته بله هيڅ لاره نه ده پاتې.

پوښتنه - تاسو په تېرو دوو مرکو کي د اسامه او ايمن الظواهري په اړه د هغوی سره په توره بوره کي د همکاری خبره کړې وه او ويلي مو وو چي د حزب اسلامي مجاهدينو هغوی ته نجات ورکړی وو ، حال دا چي په تورې بورې کي د

القاعدې جنګيالي وو او يا د اروښاد خالص په مشرۍ د اسلامي حزب، او ستاسي په مشرۍ د حزب اسلامي څوك مخور قومندان هلته نه وو چې مرسته ئې کړې وی، لهذا تاسو په لوی لاس څنګه ځان د القاعدې په نجات کي غورځوئ؟ حال دا چې که تاسو کومك کړی وي او اسامه مو بچ کړی وي ستاسي هدف څه وو؟ که مو کومك کړی نه وي او په دې خبري ټينګار کوئ چې حزب او القاعده رابطه نه لري بيا تاسي ولې القاعده او اسامه په زوره په خپلو څرګندونو کې رايادوئ، دا په داسي حال چې نن هر څوك د القاعدې نه سترګې پټوي خو شخصاً ته ئې په اړه خبري کوې!!

ځواب: د دې پوښتنې په ځواب کي مجبور يم څو خبري تاسو ته وکړم:

- په دغو مرکو کي ما د خبريالانو پوښتنو ته ځواب ويلی، دوی له اسامه سره د ملاقات پوښتنه کړې او ما ورته ويلي چې هو؛ زما ملاقات په دغه خاص وخت او شرايطو کي ورسره شوی.
- د افغانانو په ضد دا تبليغات کېدل چې خپل مسلمان انصار ورونه ئې دښمن ته تسليم کړل، او د دوی په ضد د امريکايانو تر قومندې لاندي وجنګېدل، ما غوښتل دا تبليغات رد کړم او خلکو ته ووايم چې که ځينو بې مروتو او بې غيرتو نافغانانو هغه کار کړی، نو ډېرو په مېړانه له دغو انصارو ورونو نه په لويه بيه دفاع کړې!! زمونږ ولس او مجاهدين په دغو دين او وطن پلورونکو نا افغانانو باندي مه قياسوئ.
- که تاسو ته دا خبره کول سم نه برېښي نو ډېر داسي خلك هم شته چې په دې خبري ډېر خوشحاله شوي.
- اوس خو د لومړي ځل لپاره دا خبره ما وکړه، په دې هکله خو په هغه صورت کي د شك کولو احتمال راولاړېدو چې بل چا هم دا ادعا کړې وی.
- څوك چې په تورې بورې کي ول هغوی د امريکايانو تر سختو بريدونو لاندي ول، خپله ئې ځان ته د پناه ځای لټولو، بل ته به ئې څنګه پناه ورکوله او د هغه د ايستلو په اړه به ئې څنګه مرسته کوله؟!!
- مورږ په رښتيا باور لرو، دروغ حرام ګڼو، که رښتيا ويل مو له خطر او ضرر سره مخامخ کوي تر دې ئې غوره ګڼو چې په دروغو ويلو سره کومه ګټه ترلاسه کړو.

- دواړه خبري مو رښتيا دي، هم دا چې د حزب څو زړه ورو مجاهدينو له دوی سره په وتلو او خوندي ځای ته په انتقال کې مرسته کړې او هم دا خبره چې مورږ له القاعدې سره هيڅ تنظيمي اړيکي نه لرو ، ستا خوښه چې منې ئې که نه!!
- مورږ هغه خلك نه يو چې په سختو ورځو کې خپل دوستان هېروي، او د هغوی له ملګرتيا انکار کوي.

پوښتنه: افغانستان او عراق کې د امريکا د مشر جورج بش د پالیسیو او تېرو کړنو په اړه او د امريکا ولس، کانګریس او سیاست مدارانو ته ستاسو پیغام څه دی؟

ځواب: جورج بش بايد اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې بريد يوه لويه او تاريخي اشتباه وه، بايد دې نتيجې ته رسېدلی وي چې د خپلو فوځونو له ايستلو پرته بله چاره نه لري، بايد افغانان او عراقيان پرېږدي چې خپل برخليك په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعيت بايد تسليم کړي، او پرېږدي چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا دري پېړۍ دوی او اروپايي اندېوالانو ئې آسيا او افريقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچايان او جنرالان ئې پرې مسلط کړل، بايد پرېږدي چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

د امريکا ولس ته وايو: جورج بش تاسو ته دروغ وايي چې امريکايي فوځ به بلآخره مقاومت وځپي او پر اوضاع به مسلط شي، مورږ په يقين سره درته وايو چې دا هسي خوب او خيال او ستاسو د غولولو لپاره دروغجن تبليغات دي. جورج بش د افغانستان او عراق په اشغال سره نه امريکايانو ته څه ګټه ورسوله او نه ئې د دې هېوادو مظلومو ولسونو ته، دواړو ته ئې له مرګ، ژوبلې او ورانۍ پرته بل څه نه دي ډالۍ کړي، په دې پنځه نيمو کلونو کې ئې نږدې اوه نيم لکه افغانان او عراقيان ووژل او په لکهاوو نور ئې زخميان کړل او تر دې مليونه زيات ئې هجرت ته اړ کړل.

کوم تاوان چې د جورج بش جنګي ټيم ئې امريکا ته رسوي بل څوك ئې نه شي

رسولی، هره میاشت اویا ملیارده ډالره تجارتي خساره، او د کال یو سل شل ملیارده د افغانستان او عراق د جنګ لګښت، هره میاشت له عراق او افغانستان نه سل تابوتونه انتقالول، چې په راتلونکي کال کې به إن شاء الله دا شمېره هره میاشت نږدې دوه سوو مړو او زرو زخمیانو ته لوړه شي، که په تېرو پنځه نیمو کلونو کې د امریکایانو د مړو او زخمیانو شمېر تر دېرش زره اوښتی، د مقاومت ورځ په ورځ تشدید او پراخېدا ښییي چې دا تلفات به په لنډې راتلونکې مودې کې هغه ځای ته ورسېږي چې د امریکا ولس به ویتنام هېر کړي، شوروي اتحاد د افغانستان د اشغال په لسو کلونو کې شاوخوا څلوېښت زره مړي او زخمیان درلودل او ټول مالي لګښت ئې اتیا ملیارده ډالرو ته ونه رسېدو خو په همدې سره ئې ملا ماته او ټغر ئې ټول شو، امریکا به څنګه وتوانېږي چې تر شوروي اتحاد څو برابره زیات تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي؟ نن په ټولې نړۍ کې خلك سپینه مانۍ د جګړو، ورانۍ، فساد او بې امنیتۍ باعث ګڼي او له امریکا او امریکایانو نه هومره کرکه او نفرت لري چې د بشریت په تاریخ کې د هیڅ استعماري ځواك په ضد، داسي کرکه او نفرت نه دی تر سترګو شوی، تاسو ته ئې ویل چې د عراق او افغانستان په نیولو سره به هم د عراق د نفتو څاګانې د امریکا په لاس کې پرېوځي او هم د مرکزي آسیا ذخایر، او په ټولې نړۍ کې به د تېلو بیه امریکایان ټاکي!! خو تاسو ولیدل چې نه یوازې د مرکزي آسیا په زېرمو د تسلط خوب رښتونی نه شو، بلکې د تېلو بیه له اتو ډالرو اتیا ډالرو ته نږدې شوه، که په ایران برید شوی وی نو دا به تر سلو ډالرو اوښت، حقیقت دا دی چې که د عراق او افغانستان جنګ نه وی نو ښایي اوس به دا زېرمې د امریکا په واك کې وي. سپینې مانۍ په نړۍ کې د اتمي وسایلو د خورېدو مخنیوی د یرغل لپاره د یوه مبرر او توجیه په توګه وړاندې کاوو خو دا دی کوریا اتمي آزموینه وکړه، ایران د یورانیم غني کول پیل کړل، دوی د مخدره موادو د مخنیوي خبره کوله خو په هغه افغانستان کې چې امریکایان پرې حکومت کوي، ځمکه او فضاء ئې د دوی په کنټرول کې ده، د مخدره موادو تولید شپږ زره ټنو ته ورنږدې شو.

مور د امریکا له ولس سره دښمني نه لرو، ستاسو د زامنو قاتلان نه یو،

ستاسو قاتلان ستاسو خپل واکمنان دي، همغه چي تاسو نورو ملکونو ته د جنګ لپاره لېږي، نه له موږ نه امریکا ته کوم ګوابښ متوجه دی او نه له بل چا نه، هغه سرتېرو ځلمیانو چي د نیویارك او واشنګټن شهادت غواړي عملیات ئې ترسره کړل، د امریکا ظالمانه سیاستونو دې ته اړ کړي وو، د دې عملیاتو لړۍ به تر هغه ادامه کوي چي امریکا په اسلامي ملکونو خپله سیاسي، نظامي او اقتصادي سلطه پای ته ورسوي، د ظالمو او بې رحمو دیکتاتورانو، جنرالانو او پاچایانو له حمایت نه لاس واخلي. موږ امریکایانو ته وایو چي خپل زامن د څو مفسدو بډایانو، جنرالانو او د وسلو جوړولو فابریکو د خاوندانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د بش جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صلیبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ. په دې پوه شئ چي د جورج بش ټیم په افغانستان او عراق کي اقتدار غلو، مفسدینو، وطن پلورونکو، ملي خائنانو او د پردیو جاسوسانو ته سپارلی، د افغانستان او عراق د بیا ودانۍ په نامه چي د امریکا له بانکونو څه ایستل کېږي هغه ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني او عراقي غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي، د همدې لپاره له پنځو کلونو تېرېدو وروسته هم د دې بیا رغونې ننبې حتی د کابل په ښار کي نه تر سترګو کېږي، پنځه کاله مخکي ئې ویل چي له څلورو ملیونو مهاجرینو نه درې ملیونه خپل هېواد ته ستانه شول، خو نن وایي چي اوس هم په پاکستان او ایران کي څلور ملیونه افغان مهاجرین مېشت دي!

د امریکا کانګرس او ولس ته زما مشورې دا دي:

- له افغانستان او عراق نه خپل فوځونه وباسئ، د نورو د ګټو لپاره خپل زامن د مرګ کومي ته مه لېږئ.
- جورج بش کابل او بغداد د روسیې او ایران لپاره فتح کړي، د دوی لپاره ئې هغه کار وکړ چي مسکو او تهران په ډېر لګښت نه پرې توانېدل.
- خپلې ګټې د افغانستان او عراق له جنګ سره مه تړئ.
- د تروریزم په هکله د جورج بش تعریف مه منئ.
- د سپینې مانۍ د چارواکو د وینا مطابق اسلام او مسلمانانو ته د ګوابښ او

خطر په سترګه مه ګورئ.

• سپينې مانۍ ته داسي څوک ولېږئ چې له ټول جهان مخصوصاً اسلامي نړۍ سره ستاسو ورځ په ورځ د مزيد خرابېدونکو اړيکو مخنوی وکړي. په ټولې نړۍ د واکمنۍ خوبونه پرېږدي او نورو ته د حقارت په سترګه ونه ګوري.

پوښتنه - ستا په عقيده اسامه ژوندی دی او که مړ؟ که ژوندی وي نو بيا ولې د القاعدې موقف باندې الظاهري خبري کوي او د ډېر وخت نه بن لادن څه نه وايي، په دې رابطه ستاسي تحليل څه دی؟

ځواب: زما د معلوماتو له مخې هغه ژوندی دی، او زما په څېر د نړۍ ډېر مظلوم مسلمانان دا دعا کوي چې الله تعالی دې د داسي اتلانو په مرګ د اسلام د دښمنانو زړونه هيڅکله ښاد نه کړي. تاسو ته معلومه ده چې جهادي تحريکونه د اشخاصو په محور نه بلکې د اهدافو پر محور جوړېږي، مرګ او ژوند ئې د شخصيتونو په مرګ او ژوند پورې نه وي تړلی، که يو مشر ئې مري بل ئې ځای نيسي، امريکايان د اسامه په وژلو سره دا تحريک نه شي ختمولی، د عراقي مجاهدينو څومره مشران ئې ووژل خو دا دی نن د عراقي مجاهدينو مقاومت تر بل هر وخته زيات مضبوط دی.

زه ګمان کوم دا يو حکيمانه تصميم دی چې اسامه د زياتو بياناتو له ورکولو ډډه کوي. ايمن الظواهري ته هم زما مشوره دا ده چې مرکو او بياناتو ته زيات اهميت ورنه کړي.

پوښتنه - ځيني بهرنۍ حلقې په دې ګمان دي چې تاسي اوس هم د پاکستان سره روابط لرئ، آيا دا خبره رښتيا ده؟ آيا جماعت اسلامي د آی اس آی او ستاسي ترمنځ د رابطې وسيله ده که نه؟

ځواب: دا تبليغات يا په کي جي بي پورې مربوطې کړۍ کوي او يا په سي آی اې پورې، آی اس آی د پاکستان د حکومت او بيا د فوځ يوه اداره ده، څوک چې د حکومت او فوځ مشر وي دا اداره به ئې په خدمت کي او تر امر لاندي وي، د حکومت او فوځ د مشر دوست به ئې دوست او دښمن به ئې دښمن وي، پرويز مشرف اوس هم جمهور رئيس دی او هم د فوځ مشر، آی اس آی به همغه څه کوي

چي دی ئې تړې غواړي، ډېر ناپوه او بې خبره انسان به دا خبره کوي يا مني چي دا اداره به د ده د امر خلاف کوم کار کوي، پرويز مشرف او جماعت اسلامي خو اوس د يوه بل سيوری هم په ګولیو ولي، څنګه به آی اس آی د جماعت په وساطت کوم کار وکړي؟ اوس خو آی اس آی د کشميري مجاهدينو ملګرتيا او مرسته هم پرېښي، په پاکستان کي ئې د دوی مرکزونه او دفترونه وتړل، د افغان مجاهدينو مرسته به څنګه کوي؟ پاکستان خو اوس په هغه جنګ کي چي امريکا د تروريزم خلاف د جنګ نوم ورکړی او په حقيقت کي د اسلام په ضد بل صليبي جنګ دی، په لومړي خط کي او د امريکايانو خوا ته په څرګنده ولاړ دی، د افغانستان په نيولو کي ئې د امريکايانو دومره مرسته وکړه چي له دې مرستي پرته نه د افغانستان نيول ورته ممکن وو او نه تر نن پورې دلته پاتې کېدل، په پاکستان کي خو اوس د امريکايانو اډې دي، سي آی اې او ايف بي آی دفترونه لري، خلك نيسي او ګوانتانامو ته ئې انتقالوي، د امريکايانو ټول اکمالات د پاکستان له لاري کېږي، پاکستان د خپل ولس په ضد هم هغه څه کوي چي امريکا ئې تړې غواړي، څنګه به د افغان مجاهدينو مرسته کوي؟!! زه په صداقت سره تاسو ته وايم چي د امريکا په ضد په دې جنګ کي مو له هغې ورځي نه چي دا جهاد مو اعلان کړی بيا تر نن پورې، نه د پاکستان له حکومت نه کومه مرسته ترلاسه کړې او نه له بل حکومت نه او نه له جماعت اسلامي نه، دا استخباراتي کړۍ په خپلو تبليغاتو کي ټول هغه حقايق هم له نظره غورځوي چي هر څوك پرې پوهېږي، نه دا ورته مهمه ده چي د پاکستان پاليسي څه ده او نه دا د جماعت تګلاره څنګه ده، جماعت اسلامي په انتخاباتي مبارزې باور لري، ګمان کوي چي له دې لاري کولی شي په ټولنې کي تبديلي راولي، نه د جهادي تګلارو حمايت کوي او نه د جهادي تنظيمونو ملاتړ، ما په دې اوږدې مودې کي د جماعت اسلامي له مسئولينو سره نه دي ليدلي، يوازي د دوی څو مشرانو ته مي داسي متحدالمآل ليکونه لېږلي چي د نورو ډلو مشرانو ته مي هم لېږلي، دا هم بايد ووايم چي د جماعت له ځينو مشرانو نه په دې خاطر ګيله لرو چي بې موجبه ئې زمونږ د جهاد مخالفت وکړ.

پوښتنه - ستا په فکر آيا امريکا به په ايران حمله وکړي؟ که حمله وکړي

عواقب او نتائج به ئې څه وي؟

ځواب: مورږ ګمان نه کوو چې امریکا پر ایران د حملې په موقعیت کې وي، او یا دې پر ایران باندې د برید په اړه جدي وي، د ایران په ضد تبلیغات د بش یوه سیاسي مجبورتیا ده، ایران د بغداد او کابل په نیولو کې د امریکا دومره مرسته کړې چې د دوی له مرستې پرته ئې نه بغداد نیولی شو او نه کابل، دا په خپله د خاتمې په څېر د ایراني چارواکو وینا ده!!

مورږ په دې سیمې کې د روانو جګړو د ختمېدو هیله لرو، نورې جګړې نه خوښوو، زما اټکل دا دی چې د تهران او واشنګټن تر منځ د پردې شا ته ډېرې خبرې او توافقات شوي، د بغداد او کابل په نیولو کې د تهران تعاون د دې توافقاتو یوه برخه وه، ښایي د یورانیمو د غني کولو په اړه هم د پردې شا ته توافق شوی وي، د ایران په ضد د امریکا او د امریکا په ضد د تهران تبلیغات د خاصو مجبوریتونو او غرضونو په وجه دي.

پوښتنه - د امریکا او ایران تر منځ د اختلافاتو په تناظر کې آیا روس او ایران اوس په افغانستان کې مداخله کوي؟ آیا دا خبره رښتیا ده چې روس او ایران د شمالي ټلوالي پخواني غړو او اهل تشیع سره د امریکا په ضد مالي مرستې ورکوي او دوی د کرزي حکومت مخالفت ته هڅوي؟

ځواب: له شمالي ټلوالې سره د مسکو او تهران مالي او نظامي مرستې هغه څه دي چې ټول افغانان ئې د تېرو کلونو په اوږدو کې شاهد دي، او هیڅوک ترې انکار نه شي کولی، دا لږ اوس هم جاري ده، مسکو او تهران دې ته په پام سره چې بهرنې ځواکونه له افغانستان نه د وتلو په حال کې دي، غواړي همغه څه یو ځل بیا په ګډه وکړي چې د روسي فوځونو د وتلو پر مهال ئې وکړل، هلته ئې د جبل السراج ائتلاف جوړ کړ چې د همدې ائتلاف له لارې ئې د جګړو یوه بله خونړۍ لړۍ پیل کړه، اوس ئې د ملي جبهې تر نامه لاندې همغه د شمالي ائتلاف پروني غړي راغونډ کړل، دوی خپلې ملي ګټې د افغانستان د جنګ په دوام کې لټوي، ګمان کوي چې د مرکزي آسیا په ذخایرو او په دې حساسې سیمې د دوی د واکمنۍ اعاده او دوام په دې جنګ پورې تړلی دی.

پوښتنه - افغانستان کي حزب اسلامي او طالبان د مخالفت په لیکو کي ولاړ دي، طالبانو د هلمند ، زابل، او نیمروز ځیني برخي نیولې دي، که حزب او وسله وال ئې قوت او ځواک وي نو ولې تراوسه هیڅ په لاس کي نه لري؟

ځواب: مورږ په موجوده ظروفو او شرایطو کي نه جبهه ای جنګونه مفید ګڼو او نه د سیمو آزادول، برعکس چریکي جنګونو ته ترجیح ورکوو او مجاهدینو ته په کلکه توصیه کوو چي د دښمن په امنیتي پوستو او عسکري مرکزونو باندي د برید په ځای د دوی په ګزمو او ورځو ورځو قطارونو باندي برید ته ترجیح ورکړئ، په هغه ځای کي او هغه مهال له دښمن سره له نښتو ډډه وکړئ چي دښمن ئې غواړي او تیاری ئې ورته نیولی، په هغه ځای او هغه وخت برید وکړئ چي دښمن غافل وي او د مقابلې لپاره نه تیاری لري او نه ئې په وس پوره وي. جبهه ای جنګونه له یوې خوا ډېرو امکاناتو ته ضرورت لري، چي مورږ ئې اوس په واک کي نه لرو، له بلي خوا د عام ولس د تلفاتو باعث ګرځي، دا ځکه چي زمورږ دښمن ډېر بې رحمه او وحشي دی، د مجاهدینو د بریدونو غچ له عام ولس نه اخلي، سره له دې چي مورږ له داسي جنګونو سره موافق نه یو خو زمورږ ځینو مجاهدینو هم په پکتیکا ، وردګ میدان او خوست کي داسي عملیات کړي، د جلریز د ولسوالۍ نیول او بېرته پرېښودل ئې یوه بېلګه ده.

پوښتنه - په راتلونکي ګرم موسم کي افغانستان کي د زیاتو جنګونو د پیل کېدو خبره کېږي، ستاسي په عقیده دا خبره څومره حقیقت لري؟

ځواب: زما اټکل دا دی چي دا کال به د اشغال او د بهرنیو فوځونو د پاته کېدو وروستی کال وي، مقاومت به هغه پراو ته ورسېږي چي نیواکګران به د اشغال له ادامې مأیوس او په دې پوه کړي چي له وتلو پرته بله چاره نه لري.

پوښتنه - د طالبانو فوځي قومندان ملا داد الله خپلو مرکو کي وروسته له دې چي تاسې د طالبانو سره د جوړ جاړي او روغي جوړي او مخالفتونو څرګندوني وکړې تاسي د خود خواه او جاه طلب په نامه یاد کړئ، ستاسي ځواب څه دئ؟

ځواب: ستا د دې سختي پوښتني په ځواب کي څو خبري لرم:

- زه ګومان نه کوم چي ملا داد الله به زما په ضد څه ویلي وي، ښایي دا به د

ځينو شريرو خبري رسنيو شرارت وي چي ده ته ئې داسي خبري منسوب کړې او په دې سره غواړي د اشغالګرانو د مخالفو ځواکونو له يو ځای کېدو او ګډ کار نه مانع شي. ولې به ملاداد الله بې موجبه زما په ضد دا تبليغات کوي؟ ما خو نه د طالبانو په ضد څه ويلي او نه شخصاً د ده په ضد.

- ما نه له طالبانو سره د مخالفت خبره کړې او نه له دولت سره د روغې جوړې خبره، د اسوشييټيد پريس د خبريال د يوې پوښتنې په ځواب کي مي دومره ويلي وو چي د طالبانو يو شمېر مشرانو هغه مهال مکرر تماس ونيولو چي طالبان لا د امريکايانو په ضد د مقاومت ډګر ته نه وو راوتلي، موږ د ګډ کار طرحه ورکړه، دوی ورسره موافق ول خو ځينو نورو مشرانو ئې ورسره موافقه ونه کړه، او اوس د مذاکراتو هغه مخکښ لړۍ قطعه شوې، د اسوشييټيد پريس له لوري چي ما ته کومي خبري منسوب شوې وې زمونږ نطاق په همغه ورځ تردید کړې.
- زه د ملاداد الله او د هر هغه چا قدر کوم چي د امريکايانو په ضد په روان مقاومت کي لږ يا ډېره برخه لري، که دوی ما ته ښکنځل هم وکړي زه ئې ځواب نه وايم، زه د هغه چا د تندي ښکلولو ته تيار يم چي د اشغالګرانو په ضد يو شعار ورکوي يا يوه ډېره ولي.
- له ملا داد الله سره زما لومړۍ او وروستۍ ټيلفوني خبري هغه وخت شوې چي دی د هېواد په شمال کي وو ، هغه مهال چي د طالبانو په زرګونو جنګيالي جنرال دوستم ته تسليم شول او نږدې ټول ووژل شول، ځيني ئې د ملاداد الله په شمول د حزب له مجاهدينو سره يوځای شول، چي الحمدلله ټول له نيول کېدو او وژل کېدو وژغورل شول، کله چي دی په بلخ کي د حزب اسلامي له قومندان اميرجان سره وو ، ما ته ئې څو ځلې ټيلفون وکړ، او ما قومندان اميرجان ته وويل چي په هره بيه چي کېدی شي دوی بايد له هغې سيمي روغ رمټ وباسئ، الله تعالی دې ټولو هغو مجاهدينو ته اجر ورکړي چي له دغو طالبانو سره ئې مرسته وکړه.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د اسوشييتيد پريس له خبريال سره مرکه

خبريال: السلام عليکم و رحمة الله

ډېره مننه چې تاسو مورږ ته دا موقع راکړه،

پوښتنه: زما لومړۍ پوښتنه دا ده چې د خودکش حملو په هکله (چې فدائي حملې ورته وايي) ستاسو څه خيال دی، تاسو د دغو حملو تائيد کوئ؟ بله خبره دا ده چې ستاسو خلك د دښمن خلاف دغه تکتيك کاروي؟

ځواب: فدايي حملې که د ظالمانو، قاتلانو او اشغالګرانو په ضد وي او د هغو خلکو له لوري تر سره شي چې د حق، عدالت او آزادۍ لپاره جنګېږي او له دې پرته بله چاره ونه لري، نو دا نه يوازي يو جائز کار دی بلکي تر دې ئې هم مقام او اجر لوړ دی چې ځوك له داسي دښمن سره په مخامخ جګړې کي په شهادت ورسېږي چې شمېر ئې تر ده لس ځلې زيات وي. د داسي شهادت طلبانه او فدائي عملياتو مخالفت به هغه ځوك کوي چې يا له دين نه بې خبره وي او يا د دښمن په خدمت کي سرکاري مفتي وي.

مورږ د هري ځان وژني تائيد نه کوو، بلکي په دغو ياد شوو شرايطو برابر فدائي عمليات تائيدوو.

خو دا بايد واضح کړم چې مورږ تر اوسه د دې ضرورت نه دی احساس کړی چې په داسي عملياتو لاس پورې کړو.

پوښتنه: انجنير صاحب! له تاسو سره د دښمن په خلاف د جنګ لپاره څومره خلك دي؟ او د افغانستان په کومو مناطقو کي زيات سرګرم دي؟

ځواب: تاسو پوهېږئ چې حزب اسلامي يو ستر حزب دی، د هېواد په ټولو

سيمو او ټولو قومونو کي ژوري ريښې لري، په افغانستان کي اسلامي تحريك او اسلامي جهاد د حزب په لاس پيل شوی، د روسانو په ضد د جنګ په دوران کي حزب د مقاومت د ملا تير وو ، په سلو کي تر پنځه اويا زيات مجاهدين او مهاجرين په حزب پورې مربوط ول، نورې اسلامي او جهادي ډلي ډېر وروسته او له هېواد نه بهر جوړې شوې، د امريکائي اشغالګرانو په ضد روان جهاد هم د حزب اسلامي په لاس پيل شوی، طالبان د دوی د حکومت له نسکورېدو نه نږدې يو نيم کال وروسته د جهاد لپاره تيار شول. اوس مورږ د بشري قوت له ناحيې لوی شمېر مجاهدين مسلحانه جهاد ته تيارولی شو خو د وسايلو او امکاناتو د محدوديت په سبب مو دومره مجاهدين فعال کړي چې هم ئې پاللی شو او هم تر اوږدې مودې جنګ ته دوام ورکولی شو.

پوښتنه: انجنير صاحب! تاسو په يوې مخکنۍ انټرويو کي ويلي وو چې تاسو د امريکايانو خلاف د مشترکه جنګ لپاره طالبانو ته پيشکش کړی وو، خو طالبانو هغه ونه منلو، اوس چې ډېره موده پرې تېره شوې، له طالبانو سره اوس ستاسو تعلقات څنګه دي؟ او بله خبره دا چې آيا تاسو د طالبانو له مقصد او ارادې سره توافق لرئ؟

ځواب: کله چې طالبان د مقاومت لپاره تيار شول نو ځينو کسانو ئې له مورږ سره ارتباط ونيولو، مورږ ګډ کار ته راوبلل، د ګډ کار طرحه مو د دوی هئيت ته ورکړه، هيئت ورسره موافق وو خو د دوی ځينو مشرانو مخالفت وکړ، د خبرو آترو لړۍ تر يوه وخته جاري وه، بيا قطعه شوه، اوس له طالبانو سره هيڅ رابطه او معاهده نه لرو. طالبانو ته په کار وه چې د حزب اسلامي په شته والي کي ئې ښېله ډله نه وی جوړه کړې، اوس هم دوی ته مناسب دا ده چې له حزب اسلامي سره يو ځای شي، په افغانستان کي يوازي حزب اسلامي کولی شي يو مضبوط اسلامي حکومت جوړ کړي.

پوښتنه: ستاسو د يوې مخکنۍ انټرېو په رابطه زما سوال دی چې اسامه بن لادن او ايمن الظواهري سره ستاسو آخري بول چال (خبرې آترې) څه وخت شوی؟ آيا د دې امکان شته چې ما ته په تفصيل سره ووايئ چې کله مو له تورې بورې نه د

اسامه بن لادن او ايمن الظواهري د تښتېدو په اړه مرسته کړې وه او دا خلك مو چيرته رسولي وو؟

ځواب: ما چې په کومي مرکي کي له توري بوري نه د اسامه بن لادن او ايمن الظواهري د ايستلو په اړه څه ويلي وو ، هلته مي کافي وضاحت کړی، تر هغه نه زيات څه د ويلو لپاره نه لرم. دومره ويلی شم چې هغوی اوس له ما سره يو ځای نه اوسېږي.

پوښتنه: د دې په حواله دا لازمي سوال پيدا کېږي چې له القاعدې سره اوس د حزب اسلامي تعاون شامله دی که نه؟ (اوس ورسره تعاون کوي که نه؟)

ځواب: مونږ له القاعدې سره نه مخکي تنظيمي روابط درلودل او نه اوس، له دوی سره هغه مرسته مو يوازي د دې لپاره کړې چې هغوی د افغانانو مېلمانه وو او پر ټولو افغانانو دا لازمه وه چې دوی ته د هغه دښمن په ضد پناه ورکړي چې زمونږ هېواد ئې نيولی.

پوښتنه: په تېرو وختونو کي د پاکستان آی اس آی د روسانو خلاف جهاد کي د حزب اسلامي ښه مدد کړی وو ، اوس راته ووايئ چې اوس له آی اس آی سره څه تعلق لرئ؟ او بله خبره دا ده چې له حزب اسلامي سره د آی اس آی تعلق څه مددګاره وو که نه؟ (ګټور وو که نه؟)

ځواب: مونږ د پاکستان د هغو مرستو مننه کوو چې د روسانو په ضد د جهاد په دوران کي ئې له افغانانو سره کړې، نه به مونږ دا مرسته هېره کړو او نه زمونږ راتلونکي نسلونه ، که څه هم دا د مشترك دښمن په ضد يو مشترك جنګ وو ، او که څه هم پاکستان د امريکايانو د فشار په وجه دا غلطي وکړه چې نورې ډلې ئې جوړې کړې او هغه مقاومت ئې په ښلو ښلو ډلو ووېشو چې يوازي د حزب اسلامي په لاس پيل شوی وو ، که پاکستان دا غلطي نه وی کړې نو د روسانو له وتلو نه وروسته به مسکو او واشنګټن په دې نه توانېدل چې ځيني تش په نامه جهادي ډلي استخدام کړي او د واقعي مجاهدينو په ضد ائتلافي جبهه جوړه کړي او د دې جبهې په لاس د روسانو نيمګړی مأموريت بشپړ او د روسانو له وتلو نه وروسته هم هغه جګړه جاري وساتي چې د کمونستانو په لاس پيل شوې وه او همغې پرونۍ

جګړي ته د کورنۍ جګړي نوم ورکړي. امريکايانو د همدې لپاره پاکستان د دغو ډلو جوړولو ته مجبور کړی وو ، دا دی ګورئ چې هغه ډلي نن د امريکائي افسرانو تر قومندې لاندې له خپل ولس سره جنګېږي.

پوښتنه: په افغانستان کي خلك په تاسو باندي تنقيد کوي چې له مسعود سره جنګ کي تاسو په کابل باندي د راکټونو باران کړی وو ، او په هغې کي ډېر معصوم خلك مړه شوي وو تاسو په دې باره کي څه وايئ؟

ځواب: دا خو د افغانانو نه بلکي د غربي مطبوعاتو تورونه دي چې ځيني بې خبره کسان ئې تکراروي، په کابل باندي راکټې او بمونه د هغه ائتلاف له لوري ورېدلي چې پرون روسانو او ايران پيسې او وسلې ورکولې او نن ئې امريکايان جنګوي، په کابل کي يا د پښتنو سيمي ورانې شوې يا د هزاره وو ، د کابل شرق، جنوب او غرب وران شوي، چې د دې سيمو خلك يا حزب اسلامي ته وفادار ول او يا د کابل د ائتلافي حکومت نورو مخالفينو ته، د کابل د شمال او مرکز هغه سيمي روغې رمټې پاتې شوې دي چې د کابل د حکومت په لاس کي وې. تاسو مهرباني وکړئ د کابل د هغو سيمو له خلکو نه پوښتنه وکړئ چې کورونه ئې وران شوي چې څوك د بمونو او راکټونو په وروستيو کي د خپلو کورونو په ورانولو تورنوي!!

پوښتنه: زما مشره! آيا د دې څه امکان شته چې له حامد کرزی سره څه خبري آترې وکړئ؟ کېدی شي امريکنيان له افغانستان نه ولاړ شي، نو د دې څه امکان شته چې تاسو له حامد کرزي سره څه مذاکرات وکړئ؟

ځواب: په داسي حال کي چې د مذاکراتو له لاري د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول يو ضرورت ګڼو، خو مذاکرات په هغه صورت کي مفيد او ګټور ګڼو چې اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبري صلاحيت ورکړي چې د بهرنيو ځواکونو د بلاقيد و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدينو سره توافق کولی شي او دا چې دا ځواکونه به د دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چې د مجاهدينو او ټول افغان ولس لومړی او اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. که مغرور امريکايان په دې پوه شي چې په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د افغانانو مقاومت ځپلی شي،

او د کابل د امریکایي حکومت چارواکو ته له مجاهدینو سره د مذاکراتو اجازه ورکړي او د هر راز معاهدې او توافق اختیار ورکړي په هغه صورت کي مونږ له مذاکراتو سره توافق کولی شو.

پوښتنه: ډېره موده وشوه چي افغان قوم په جنګ کي دی آیا په مستقبل قریب کي د دې امکان شته چي د امن حالت راشي؟

ځواب: زه راتلونکي ته امیدوار یم، إن شاء الله اشغالګر ځواکونه به له افغانستان نه وځي، جګړه به پای ته رسېږي او زمونږ په هېواد کي به ډاډمنه سوله او امنیت راځي.

پوښتنه: انجنیر صاحب تاسو د افغانستان ستر وزیر (صدراعظم) پاتې شوی یئ، آیا دا ګمان کوئ چي بیا به په افغانستان حکمراني وکړئ؟ او که داسي وخت راشي نو تاسو به له تاجکانو، ازبکانو او هزاره وو سره د بقای باهمي په اصولو باندي برابر اوسېدی شئ؟

ځواب: زه نه مخکي د اقتدار لپاره جنګېدلی یم او نه اوس اقتدار ته د رسېدلو لپاره جنګېږم، زه د خپل هېواد د آزادۍ او په خپلواک افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت لپاره جنګېږم، په ملي وحدت باور لرم، غواړم ټول افغانان د وروڼو په ځېر، له برابرو حقوقو سره، یو د بل ځنګ ته په ډاډه او مطمئن زړه ژوند وکړي. قومي او ژبني اختلافات د هغو وطن پلورونکو ډلو په لاس راولاړېږي چي له بهر نه دا مأموریت ورکړی شوی، دا د بهرنیو لاس وهنو زېږنده ده، دې اور ته هغه پردي ناولې لاسونه لمن وهي چي خپلي ګټې په داسي جګړو کي لټوي چي افغانان په کي مري او افغانستان په کي ورانېږي، هغه هېوادونه چي کمزوری، ضعیف، محتاج او په جګړو اخته افغانستان خوښوي.

پوښتنه: زما یو بل سوال دا دی چي تاسو له اوږدې مودې همداسي (مخفي) اوسېږئ آیا کله داسي موقع راغلې چي امریکایان تاسو ته درنږدې شوي وي؟ (د تعقیب په دوران درنږدې شوي وي)

ځواب: هو؛ یو ځل د امریکایانو خاص ځواکونه په ما پسې هغه ځای ته راغلي وو چي زه په کي اوسېدم، ما ته وروڼو ویل چي وضعیت خطرناک دی، له دې ځایه

بايد ولاړ شو، ما ورته ويل چي که دغي ساحې ته هم راشي نو زه به فقط سل دوه سوه ګزه پور ته غره ته خيژم او د دوی له تلو وروسته به بېرته راکوزېږم. همداسي وشول، دوی هغې ساحې ته راغلل، مورږ د جنګ لپاره تياری نه درلود ، سل يو نيم سل ګزه د اوسېدو له ځايه پورته غره ته وختو ، دوی د ګاونډي کور تلاشي کړ، مورږ ورته کتل، د دوی غږ مو اورېدو ، بېرته کوز شول او مورږ خپل ځای ته راستانه شوو.

بيا مو دوه شپې د امريکا له هغو خاصو ځواکونو سره په يوه غره کي تېرې کړې چي زما د نيولو لپاره راغلي وو ، دوی د غره په يوې برخي کي او مورږ په بلي برخي کي، او زمورږ تر منځ له څلورو سوو متره کمه فاصله وه. تر اوسه دا ارمان راسره دی چي کاش وروڼه جنګ ته تيار وی، په امريکايانو د غازي کېدو لپاره ښه ځای او ښه فرصت وو. که د سيمي مجاهدين له عملياتو سره موافق وی نو د دوی يو کس هم ژوندی نه شو وتلی، خو دا د عملياتو د پيل شپې ورځي وې او د دا راز عملياتو وخت لا نه وو رارسېدلی!!

پوښتنه: زما آخري تپوس دا دی چي تاسو د امريکي صدر جورج بش ته څه پيغام لرئ؟

ځواب: جورج بش بايد اوس په دې پوه شوی وي چي پر افغانستان او عراق باندي برید يوه لويه او تاريخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چي خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقيان پرېږدي چي خپل برخليك په خپله وټاکي او د خپلي خوښي نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعيت تسليم کړئ، پرېږدئ چي مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو او ستاسو اروپايي انډيوالانو آسيا او افريقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچايان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چي له دې وروسته د خپلي خوښي حکومتونه او نظامونه ولري. والسلام عليكم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د شمشاد تلويزيون له خبريال سره مرکه

پوښتنه: ښاغلی حکمتيار صاحب! هيله ده په پيل کي د شمشاد ليدونکو ته د افغانستان سياسي او امنيتي حالت وارزوي.

ځواب: د هېواد په دردناك سياسي او امنيتي حالت بايد د هر غيرتي او مؤمن افغان اوښکي توی شي، ځومره چي نن افغانستان د پردیو په اسارت کي دی د تاريخ په اوږدو کي کله هم دومره او په دې دردونکي بڼې کي د پردیو په اسارت کي نه دی پاتې شوی!! نن اشغالگر ځواکونه د نظامي اډو تر څنګ محبسونه لري، راډيوئي او تلويزيوني شبکي لري، فوځ او پوليس د دوی په لاس روزل کېږي، او د خپل ولس په ضد ئې جنګوي، هره ورځ په لسهاوو بې ګناه افغانان د دوی په لاس وژل کېږي، په هر ځای چي وغواړي بمونه وروي، د هر کور د تلاشي او د هر افغان د نيولو ، ځورولو او په زندان کي د اچولو واك او اختيار لري، د کابل د امريکائي حکومت افغاني چارواکي د دوی پر جنايا تو د اعتراض جسارت هم نه شي کولی، د اعتراض په ځای د اشغالګرو ځواکونو هغو قومندانانو ته د افتخار مډالونه ورکوي چي لاسونه ئې د سلهاوو افغانانو په وينو سره دي، خو ما ته د هېواد اوسنی وضعيت د هغه وخت له وضعيت سره ورته برېښي چي د شوروي اتحاد اشغالګرو ځواکونو زمونږ له هېواده د وتلو لپاره تياری نيولو ، باور مي دا دی چي امريکائي اشغالګران او د دوی اروپايي ملګري په دې پوه شوي چي د افغانستان دائمي اشغال نه ورته ممکن دی او نه دومره ګټور چي دلته په دائمي جنګ کي ښکيل شي او ملاماتونکي تلفات ئې د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي، امريکايان

ونه توانېدل چې د جنګ له لاري خپلو موخو ته ورسېږي، دوی له خپل برید نه یوازې یوه نتیجه ترلاسه کړي، او هغه د طالبانو د حکومت نسکورول دي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې یو قوي مرکزی حکومت جوړ کړی شو، نه ئې د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا تېل او ګاز انتقال کړی شو او نه ئې د مخدره موادو د کر او تجارت مخنیوی وکړی شو. امریکایانو افغانستان د روسانو او ایران لپاره فتح کړ، نن د کابل د حکومت اکثر مهم پستونه د هغو ډلو په واک کې دي چې په مسکو او تهران پورې تړلې دي. امریکایانو داسي قوي سیاسي ډله نه درلوده چې اقتدار وروسپاري او هېواد اداره کړی شي، نو ځکه ئې حکومت هغو ډلو ته وسپارو چې پرون د مسکو تر مشرۍ لاندې ائتلاف وسلې او پیسې ورکولې، امریکایانو د روسانو لپاره هغه کار وکړ چې دوی په ډېرو کلونو کې او په ډېرو مصارفو ونشو کړی.

زه په دې کې هیڅ شک نه لرم چې اشغالګر ځواکونه به حتماً له افغانستان څخه وځي او انشاء الله ډېر ژر، مجاهدین به ئې دې ته اړ کوي، د خپلو فوځیانو ورځ په ورځ زیاتېدونکې مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امریکایانو په تېرو شپږ شپېته میاشتو کې هیڅ (ښه خبر) له افغانستانه وانه وربدو، ګمان نه کوو چې تر اوږدې مودې دې د (بدو خبرونو) د مسلسل اوربدو حوصله ولري!! له پنځه نیمو کلونو مسلسل جنګ نه وروسته د هېواد وضعیت داسي دی چې که نن اشغالګر ځواکونه ووځي نو سبا به د دوی لاس پوځی حکومت نسکورېږي.

امریکایان دې په دې پوه شي چې فقط یوه د حل لار په مخکې لري: له افغانستان او عراق نه وتل، د مظلومو فلسطینیانو بې رحمانه وژنه ودرول، د مسلمانانو له ځورولو، سپکولو، د دوی د شتمنیو له تالان او د دوی په هېوادونو د سیاسي، اقتصادي او نظامي واکمنۍ نه لاس اخیستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چې د خپلې خوښې اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور د غربي استعمارګرانو د دیموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غولوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطین کې د دوی د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کې د دوی د آزادۍ او دیموکراسۍ مصداق.

پوښتنه: ولې مو د ولس مشر حامد کرزي له دولت سره مخامخ خبرو ته زړه ښه نه کړ.

ځواب: له دولت سره مذاکرات یوازي په هغه صورت کي ګټور ثابتېدی شي چې د حکومت له چارواکو سره د بهرنیو فوځونو د ایستلو په اړه د خبرو کولو واک او اختیار وي، که امریکایان د کابل حکومت ته په دې اړه د خبرو کولو اجازه او اختیار ورکړي او مونږ مطمئن شو چې دوی به د ټولو نیواکګرو ځواکونو د ایستلو په ارتباط د ګډ بین الافغاني توافق درناوی کوي، نو مونږ مذاکراتو ته چمتو یو. له دې پرته مذاکرات بې فایدې او د وخت ضیاع ګڼو، زمونږ اساسي شرط او لومړۍ غوښتنه دا ده چې ټول بهرني ځواکونه دې په فوري او بشپړه توګه او له کوم قید او شرط نه پرته ووځي او افغانان دې خپلي خوښي ته پرېږدي چې د پردیو له لاسوهنو او له هر راز بهرني فشار نه پرته خپل برخلیك وټاکي، له دې پرته نه جګړه پای ته رسېدی شي او نه سوله او امنیت راتلی شي.

پوښتنه: د اسلامي نظام د تحقق لپاره له وسله والي مبارزې پرته بله کومه لار غوره ګڼئ؟

ځواب: که د آزادۍ او خپلواکۍ ترلاسه کول او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت قائمول له مسلحانه مبارزې پرته له بلي لاري ممکن او میسر وی نو مونږ به تر هر چا او هر کار نه مخکي دا لار غوره کړې وه، تاسو ته معلومه ده چې د سردار داؤد کودتا، بیا د کمونیستانو دوهمې کودتا، ورپسې د روسانو یرغل، او اوس د امریکایانو تېري مونږ وسله والې مبارزې ته اړ کړو، که دا نن نیواکګران ووځي، مونږ په نورو ټولو مسایلو خبرو ته تیار یو، له دې سره موافق یو چې اقتدار دې یوه داسي موقت حکومت ته انتقال شي چې ټولو افغانانو ته د منلو وړ وي، او بیا دې د دې موقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد، عادلانه او د اسلام له غوښتنو سره سم انتخابات ترسره شي، په دې صورت کي نه یوازي تیار یو وسله پر ځمکه کېږدو بلکي د امنیت په راوستو کي هر راز مرستي ته چمتو یو.

پوښتنه: یو وخت مو له مسعود سره جنګ کاوو، بیا د جنګ په پای کي کابل

وران شو ، دلته تباهي وشوه، خلك ووژل شول، تاسو بېرته له مسعود سره يو ځای شوئ، ولې اوس د حامد کرزي له دولت سره نه يو ځای کېږئ،د ملي پخلاينې له کميسيون سره نه يو ځای کېږئ؟

ځواب: کوم جنګ ته چې تاسو اشاره کوئ هغه د جنرال آصف دلاور او نبي عظيمي په څېر د کمونستو جنرالانو تر قومندې لاندي هغه جنګ وو چې مخکې د ټولو په ضد روان وو خو هغه مهال يوازي زمونږ په خلاف توجيه شوی وو، دا په حقيقت کې د مخکني جنګ تسلسل وو، يوازې له يوه توپير سره چې کمونستو جنرالانو شورای نظار او ايران پلوه ډلې له ځان سره ملګري کړل، مونږ فقط له ځانه دفاع کړې، دا د شورای نظار ستره اشتباه وه چې په دې جنګ کې ئې د کمونستو جنرالانو تر قومندې لاندي برخه واخيسته، له روسانو سره په داسي وخت کې اوربند چې هيڅ غيرتي افغان د داسي اوربند تصور نه شو کولی، د جبل السراج په هغه ائتلاف کې ګډون چې د روسانو په وينا او د ايران په وساطت جوړ او د جګړو يوه خونړۍ لړۍ ئې پيل کړه، او په پای کې له امريکائي اشغالګرانو سره ملګرتيا او د امريکائي افسرانو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد جنګېدل، د دوی ستر ستر اشتباهات ول. هر افغان ته دا حقيقت معلوم دی چې کابل د هغه چا په لاس وران شوی چې ټول افغانستان ئې هم وران کړی، د کابل په ورانولو کې د کمونستانو ونډه دومره وه لکه د ټول افغانستان په ورانولو کې د دوی ونډه.

په کابل کې يا د رحمن بابا مېنه، خوشحال خان مېنه، بګرامي، ارزان قيمت او نورې پښتون مېشتې سيمې ورانې شوې يا هغو ډلو ته د وفادارو خلکو سيمې چې د کابل ائتلافي حکومت ورسره جنګېدو ، د کابل ډېره برخه د هغو ډلو تر منځ د جګړو په ترڅ کې ورانه شوې چې په ائتلافي حکومت کې شاملې وې، د کابل مرکز او شمال له ورانېدو خوندي پاتې شوي، که دا سيمې ورانې شوې وی نو تاسو حق درلود چې د ائتلافي حکومت مخالفين مو د ورانۍ باعث ګڼلي وی. خو د ائتلافي حکومت د جرم پېټی د نورو په اوږو اچول ډېره بې انصافي ده.

زمونږ موقف هغه مهال هم دا وو چې قدرت دې يوه موقت حکومت ته وسپارلی شي، بيا دې انتخابات تر سره شي او وسله وال رقابتونه دې د تل لپاره

تحريم شي، د جګړو لړۍ هغو خلکو پيل کړه چې غوښتل ئې د پردیو د مټو ، پيسو او وسلو په زور پر کابل حکومت وکړي او خپل مخالفين وځپي.

پوښتنه: ښاغلی حکمتيار صاحب! د احمدشاه مسعود وژل د چا کار ګڼئ؟ او دغه وژنه څه ډول تعبيروئ.

ځواب: د دې پوښتنې ځواب بايد هغه څوك ورکړي چې په پېښې کي حاضر وو او څرنګوالی ئې په خپلو سترګو ليدلی، زه څه ويل نه غواړم.

پوښتنه: په افغانستان کي د رواني او ناامنۍ د له منځه وړلو لپاره څه وړانديزونه لرئ؟

ځواب: بهرني ځواکونه دې ووځي، قدرت دې يوه موقت حکومت ته انتقال شي، په دې حکومت کي بايد هغه ډلي برخه ونه لري چې د بن په غونډې کي ئې برخه واخيسته او د افغانستان د اشغال سند ئې امضاء کړ، د دوی لپاره دا تېر پنځه کلن حکومت کفايت کوي، بيا دې عام او آزادنه انتخابات ترسره شي، دا انتخابات بايد داسي وي چې ټول افغانان په کي برخه واخلي، د جمهوري رياست او پارلمان لپاره يو ځل او په يوه وخت کي ترسره شي، په هېواد کي بايد يوازي يوه منتخبه با صلاحيته شوری وي، نه د امريکا او انګلستان په څېر يوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کي په اصل کي د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونيسي. نه داسي دوو ښلو ښلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمونږ مالي امکانات هومره دي چې په داسي جرګو مصرف شي. افغانستان يوې شوری، يوه مشر، يوه حکومت او يوې وړې ادارې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای بايد د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

- د يوه ممثل مجلس د جوړولو لپاره تر ټولو غوره لار دا ده چې د متناسبې نمايندګۍ په اساس انتخابات ترسره شي، داسي چې رأيه به د سياسي احزابو او انتخاباتي جبهو مجموعي لست ته ورکول کېږي او هر حزب او انتخاباتي مجموعه

به د خپلو آراوو د شمېر په تناسب له خپل لست نه استاځي مجلس ته لېږي. د انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصئونه، عادلانه او کم مصرفه طریقه همدا ده، په دې کي د مکرر او څو ځله رأیه اخیستنې، بې ځایه مصرف او د ولس له بې ځایه کړولو نه ډډه کېږي. هره رأیه چي صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کي ممثل او استاځی لري. داسي نه وي چي ناکام کاندید ته د رأیې په ورکولو سره په مجلس کي د استاځي او وکیل له درلودو محروم شي. اوسنۍ طریقه د قمار په څېر ده، په دې سره چي کوم پارلمان جوړېږي هغه د ټول ملت نه بلکي د یوه اقلیت استاځیتوب کوي. انتخابات باید د بډایانو او فیوډالانو له ولګې وایستل شي او د دریمې او متوسطې طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانیستل شي.

منتخب مجلس باید ترټولو اوچته باصلاحیته مرجع وي، د جمهور رئیس او حکومت په کړو وړو به نظارت کوي، د جمهور رئیس لخوا وړاندي شوې کابینه، تګلاره او کلنۍ بودجه به تصویبوي، د قانون د پلي کېدو بهیر به څاري، له چارواکو نه به د استیضاح او پوښتنې او د نااهله وزیرانو د عزل صلاحیت به لري، په بهر کي د هېواد لوړ پوړي استاځي، سفیران او دائمي استاځي به د دوی په موافقه ټاکل کېږي.

پوښتنه: د خپل وړاندیز له مخې د سولې د ټینګښت لپاره څه ډول تضمین په ګوته کولی شئ؟

ځواب: که زمونږ له وړاندیزونو سره توافق وشي، نوري ډلي د بهرنیو ځواکونو له وتلو ، موقت حکومت ته د اقتدار له انتقال او له انتخاباتو سره توافق وکړي، نو مونږ د هر راز صادقانه او مخلصانه مرستي اطمئنان ورکوو ، د هر هغه کورني او بهرني ځواک مقابلې ته چمتو یو چي د جګړو ، بې امنیو ، او بې ثباتیو دوام غواړي او د افغانانو د یووالي او وحدت مخالفت کوي.

پوښتنه: داسي ویل کېږي چي تاسې په پاکستان کي پټ شوي یاست او د هغه هېواد له استخباراتو سره نږدې اړیکي لرئ، دا خبره څومره سمه ده؟

ځواب: که تاسو د امریکایانو او د دوی د غلامانو دا دروغجن تبلیغات منئ نو له هغوی دا پوښتنه هم وکړئ چي ولې ئې زما د لټون لپاره په کنر، نورستان،

لغمان، ننگرهار، ميدان وردګ، پکتيا او نورو سيمو کي عمليات ترسره کړي؟ ولې ئې دا اعلان وکړ چې په کنر کي ئې پر ما له بې پېلوټه طيارې راکټې برید وکړ چې زه ترې بچ شوم خو زما ځينې ملګري ژوبل يا ووژل شول؟ په پاکستان کي خو اوس سي آی اې او ايف بي آی په خلاص لاس د کار کولو هر امکان په واک کي لري، ولې ئې تراوسه زما د نيولو لپاره داسي کوم عمليات نه دي ترسره کړي؟ دا تبليغات د هغو کړيو لخوا کېږي چې په پرديو پورې تړلې دي او هر څوك په ځان قياسوي، هم ئې د روسانو د غلامۍ کړې په غاړه کي اچولې او هم د امريکا، نه د ايران له نوکرۍ ډډه کوي او نه د پاکستان، د پرديو د متو په زور قدرت ته رسېدلي او د دوی د پيسو او وسلو په زور په قدرت کي پاتې کېدل غواړي، د افغانستان په اړه د پاکستان د حکومت دريځ هر چا ته څرګند دی، چې په پوره اخلاص او تر اخلاص هم زيات، د امريکايانو ملګرتيا کوي، ډېر کم عقله انسان او يا په غرض او مرض ککړ انسان به دا خبره کوي يا مني چې د اسلام آباد چارواکي د امريکا له مخالفينو سره مرسته کوي!! ډېره عجيبه ده چې د کابل د لاس پوڅي حکومت چارواکي په ډېره بې شرمۍ سره ادعا کوي چې پردي او ګاونډي هېوادونه مجاهدين هڅوي!! خلك په دې خبرو خاندي، هغوی پوهېږي چې پردي ځوکونه خو اوس په کابل کي دي او برېڅې ئې د هغوی د جازونو تر وزر لاندي هلته د ذلت شپې تېروي، او ګاونډيان خو له همغې اولي ورځې له امريکايانو سره د افغان مظلوم ولس په ضد ملګري شول، چا ورته اډې ورکړې، چا مجاهدين ونيوول او لاس تړلي ئې امريکايانو ته وسپارل، او چا خپلو لاس پوڅو ډلو ته امر وکړ چې له امريکايانو سره يو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندي د افغان ولس په خلاف وجنګېږي، که د ګاونډيو مرسته نه وای نو صليبي ځواکونو نه افغانستان نيولی شو او نه تراوسه دلته پاتې کېدلی شول، په دې کي هيڅ شك نشته چې د افغانستان د روان جنګ اور زمور هغو بې رحمو ګاونډيو بل کړی چې د کابل اوسني واکمنان ئې قدرت ته رسولي.

پوښتنه: د صدام حسين اعدام څه ډول تعبيروئ؟

ځواب: امريکايانو د صدام حسين نيونه او وژنه لوی بری وګڼلو، لده سره په

چلند کی ئی د کم ظرفو بدمعاشانو په څېر د بداخلاقۍ کرکجنه مظاهره وکړه، مورِ د لوی اختر په لومړۍ ورځ، د بش په امر او د عراق د لاس پوڅي شیعه حکومت په لاس د صدام حسین اعدامول په کلکه غندو، او دا د اسلامي امت لپاره د لوی پېغور ځای ګڼو چې د دوی واکمنان د پردیو په لاس د اقتدار په ګدۍ کښېنول کېږي، یو په بل بدلېږي او په داسي سپکاوي او سفاکي سره وژل کېږي!!! ډېره عجیبه ده چې ګورو د اسلامي هېوادونو ځېنو بې مروته او ذلیلو واکمنانو په دې اعدام خوښي څرګنده کړه، په خپلو برېتونو ئې لاس راکښ کړ او دا ئې خپله بریا او د حق بریا وګڼله!!

مورِ د عراق شیعه ډلو او د دوی بهرنیو حامیانو ته وایو: بې ننګي او بې مروتي هم ځان ته حد لري، ولې د ذلیلو کرسیو لپاره دې ته چمتو کېږئ چې د جاني امریکایانو هغه ناولې لاسونه په خپلو جامو پاکوئ چې د عراقیانو په وینو سره دي؟ تر څو به د پولیسو او فوځیانو په امریکایي یونیفورم کي مظلوم عراقي مسلمانان په داسي نامردۍ سره وژنئ چې له کورونو ئې راباسئ، لاس پښې ئې ورتړئ، په امبورانو ئې غوښې ترې شکوئ، په سرونو کي ئې مېخونه ټك وهئ، د کلشنکوف شاجورونه پرې تشوئ، په سر سینه ئې په ګولیو ولئ، بیا ئې په تورو پلاستکي کڅوړو کي اچوئ او د سړکونو خوا ته ئې غورځوئ؟!! او دا ټول هغه څه دي چې بش، بلیر او اسرائیلیان ئې په عراق کي لیدل غواړي!! دا ولې تاسو په دې نه پوهېږئ چې د اسلام دښمنان غواړي په دې سره په اسلامي نړۍ کي د شیعه او سني په نامه د یوې تلپاتې جګړې اور بل کړي، د همدې لپاره ئې صدام حسین د شیعه وو په لاس، د اختر په ورځ او د یو سل اته څلوېښت شیعه وو د وژلو په تور اعدام کړ!! امریکایانو د همدې لپاره د عراق له نیولو وروسته اقتدار شیعه ډلو ته وسپارو او دوی ته ئې اجازه ورکړه چې په خلاص لاس د سنیانو د وژلو لړۍ پیل کړي او په دې سره نه یوازې په عراق کي بلکي په ټولې اسلامي نړۍ کي مذهبي حساسیتونه راوپاروي او یوه بله جګړه په اسلامي امت تحمیل کړي!!

تاسو ما ته ووایئ: صدام حسین به ښه وو که سیستاني؟ یو د امریکایانو په لاس اعدام شو او بل د انګرېزانو په لاس په لندن کي (معالجه) شو!! یوه مرګ ومنلو

خو دښمن ته تسليم نه شو، بل پر کربلا او نجف د يرغلګرو د بيرغونو رپېدل ومنل او د خپلو سپېځلو زيارتونو کيلي ئې امريکايانو ته وسپارلې!!

پوښتنه: له اسامه بن لادن او د هغه له ډلې څخه د ملا عمر ملاتړ څومره په حقه وو؟

ځواب: د ملا محمد عمر آخوند او د ټولو هغو افغانانو دې مېلمه پالنې ته په ډېره درنه سترګه ګورم، الله تعالى دې ټولو هغو افغانانو ته اجر ورکړي چې دا همت ئې وکړ، د افغانانو شمله ئې اوچته کړه او دا تاريخي پېغور ئې د افغان ملت لپاره پرې نه ښود چې خپل مېلمانه ئې دښمنانو ته تسليم کړل او يا ئې له خپل هېواده وايستل. کله چې امريکايانو طالبان وګواښل چې که اسامه بن لادن دوی ته تسليم نه کړي نو جدي غبرګون ته دې منتظر اوسي، له ما نه د ايراني چارواکو يوه هيئت پوښتنه وکړه چې طالبان به اسامه بن لادن تسليم کړي که نه؟ ما ورته وويل: نه، بيا ئې وپوښتل: حتى د دوی د حکومت د نسکورېدو په بيه؟ ما ورته وويل: هو؛ حتى د دوی د حکومت د نسکورېدو په بيه، وئې ويل: ولې په دومره ډاډ او اطمئنان سره دا خبره کوې؟ ځواب مي ورکړ: زه خپل ولس، د افغانانو طبيعت او د خپل هېواد وضعيت ښه پېژنم، ما ترې پوښتنه وکړه: که امريکا له تاسو نه وغواړي چې ما دوی ته تسليم کړئ ستاسو عکس العمل به څه وي؟ دوی د ځواب په ځای وويل: ته څه ګمان کوې؟ ما ورته وويل: ګمان کوم ما به تسليم کړئ، په خندا سره ئې خبره تېره کړه، او تاسو وليدل چې همداسي وشول، طالبانو د خپل حکومت د ړنګېدو په بيه هغوی تسليم نه کړل او ايرانيانو زما د تسليمولو پرېکړه وکړه چې الله تعالى زه وژغورلم.

پوښتنه: څه فکر کوئ که بهرنيان له هېواده ووځي د اتيايمو کلونو په څېر ناورين به رامنځ ته نه شي؟ او که چيرته نه رامنځ ته کېږي د کوم تضمين له مخې؟

ځواب: دا اندېښنه په هغه صورت کي په ځای وه چې د بهرنيانو په شته والي کي نه جګړه وی او نه بې امنيتي، خبره خو د دې عکس ده، زمونږ ټولي ستونزي له بهرنيو لاسوهنو او د بهرنيو فوځونو له شته والي راولاړې شوې، د روانو جګړو اور روسانو بل کړ، له وتلو وروسته ئې خپل نيمګړی مأموريت هغه شمالي ائتلاف ته

وسپارو چې د روسانو په وينا او د ايران په وساطت جوړ شو او امريکا او امريکا پلوه ملکونو ئې مرسته کوله او هغه ئې د ډاکټر نجيب د حکومت د ځای ناستي په توګه قبول کړ او د افغانستان سفارتونه ئې دې ائتلاف ته وسپارل، او دا دی اوس امريکايانو د روسانو په پل ګام کيښود او د دوی ناکامه تجربه ئې تکرار کړه او زمونږ هېواد ئې اشغال کړ، او همغه ائتلاف ئې بيا قدرت ته ورساوو، د تېرو پنځو کلونو تجربې وښوده چې دا ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د امنيت او سولې د راوستو ضامن، تر څو چې اشغال ادامه لري جګړه به دوام کوي.

خو دا پوښتنه چې څنګه کولی شو د بهرنيو ځواکونو له ايستلو وروسته د جګړو مخنيوی وکړو او پرې نه ږدو چې د اتيايمو کلونو په څېر ناورين رامنځ ته نه شي، ځواب ئې دا دی چې ټول هېوادپال او په خپل وطن مين باايمانه افغانان دې په خپلو کي تعهد وکړي چې آزاد او خپلواك افغانستان به جوړوو، د پردیو د لاسوهنو مخه به نيسو، هغه وطن پلورونکي ډلي به په خپل ځای کښېنوو چې د پردیو د متو په زور پر افغانانو د حکومت کولو تکل کوي، اقتدار به د ولس امانت ګڼو او د ولس رأيې ته له مراجعې پرته له نورو لارو قدرت ته رسېدل به تحريموو، هر څوك به په هغه څه قناعت کوي چې ولس ئې ورته مناسب ګڼي.

دې ته هم بايد متوجه وو چې اوس نه مسکو په هغه موقعيت کي دی چې مونږ ته د مخکي په څېر مشکلات راولاړ کړي، او نه به امريکايان په افغانستان او عراق کي له ماتې وروسته مونږ ته د ستونزو د راولاړولو په موقعيت کي وي، زمونږ له ګاونډيو نه يوازي ايران او پاکستان بيا هم کولی شي د مخکي په څېر د مشکلاتو باعث شي، خو نړيوال حالات او د دې سيمي وضعيت داسي معلومېږي چې دوی به هم د مخکنيو ناکامو تجربو تکرارولو ته زړه ښه نه کړي.

پوښتنه: په دې اړه چې بهرنيان بايد له هېواده ووځي او امنيت خراب نه شي ولسمشر حامد کرزي ته څه وړاندیز لرئ؟

ځواب: زه د کابل واکمنانو ته د وړاندیز په ځای يوه نېکه توصيه لرم او هغه دا چې لږ تر لږ اوس خو بايد دا خبره وکړي چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي او افغانان دې پرېږدي چې خپلې ستونزې په خپله او د پردیو له فشار او

مداخلې پرته حل کړي، کېدی شي په دې سره الله تعالی دوی ته دا ستره ګناه او تاریخي اشتباه وبخښي چې د افغانستان په نیولو کي ئې د صلیبي ځواکونو ملګرتیا وکړه.

پوښتنه: په دې وروستیو کي داسي رپوټونه خواره شول چې حزب اسلامي یا ستاسو ګوند له طالبانو سره اتحاد کړی، دا خبره څومره سمه ده؟

ځواب: موږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی، او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواك افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو سره په تنظیمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسیق او توافق نه لرو. د طالبانو له ځینو مشرانو سره خبري شوې دي، موږ ورته ویلي دي چې راشئ خپلي تګلاري او د دښمن په خلاف خپل دریځ توحید کړو، په هري سیمي کي ګډې شوراګانې جوړې کړو او مقاومت په ګډه مخکي بوځو، د افغانستان د راتلونکي په اړه هم ګډ تصمیم ونیسو، ولس ته اطمئنان ورکړو چې د بهرنیو ځواکونو له ایستلو وروسته به بیا د اقتدار په سر ننبتې نه پیل کېږي، موږ د اقتدار لپاره نه بلکي د خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، د طالبانو زیات شمېر کسان له دې سره موافق ول خو متأسفانه ځینو مشرانو ئې توافق ونه کړ، که څه هم اوس له طالبانو سره د مذاکراتو لړۍ قطع شوې، خو که هغوی د دې ضرورت احساس کړي، موږ چمتو یو. موږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر. موږ د یوې لویې اسلامي جبهې د جوړېدو ملاتړ کوو، دې ته تیار یو چې د صالح شخصیتونو یوه لویه جرګه جوړه شي او همدا جرګه هم د مقاومت لپاره یوه سیاسي او نظامي جبهه جوړه کړي، مشر ورته غوره کړي، یوه باصلاحیته شوری ورته جوړه کړي او د جبهې تګلاره وضع کړي او د افغانستان د راتلونکي اسلامي نظام څرنګوالی وټاکي.

پوښتنه: ښاغلی حکمتیار په افغانستان کي د روانو ځان مرګو بریدونو د مشروعیت په ارتباط ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: دا عملیات باید د فدایي عملیاتو په نامه یاد کړو، نه د ځان مرګو بریدونو په نامه، هغه ځان وژنه چې یأس او بې صبري ئې لامل وي، د اسلام له نظره حرامه ده، خو هغه فدایي عملیات چې قوي ایمان، له الله تعالی سره مینه او په اسلام او دین باندي غیرت ئې لامل وي نه یوازي جائز ده بلکي تر هغه شهید ئې مقام او منزلت لوړ دی چې تر ځان لس برابره دښمن سره مقابلې ته وتلی او په شهادت رسېدلی.

پوښتنه: ښاغلی حکمتیار! که دا اوسني هېواد ته راغلي بهرنیان د روسانو په ځېر یرغلګر وي نو بیا ولې د دوی په خلاف ملت ستاسو تر شا ونه درېدو؟

ځواب: که دوی یرغلګر نه ګڼئ نو څه ئې ګڼئ؟ د مېلمنو په سترګه ورته ګورئ، که د انصارو او دوستانو په سترګه؟ که مېلمانه وي چا راباللي؟ مېلمه، دوست او ملګری خو د چا کور ته له جهازونو، توپونو او ټانکونو سره نه ورځي، د کوربه په کور کي نظامي اډې او محبسونه نه جوړوي، او پر کور کلي ئې بمونه نه وروي!! ما ته ووایئ چې د دوی او روسانو تر منځ څه توپیر په نظر درځي؟ په رنګ او څېرې کي ئې، په شعارونو او ادعاګانو کي ئې او له افغانانو سره په چلند کي ئې؟!! ډېر بې خبره انسان به د دوی دواړو تر منځ په توپیر قائل وي، یوه ته به یرغلګر وایي او بل ته به د آزادي بخښونکي او بیاودانوونکي په سترګه ګوري!! خو دا چې ولې ټول ملت د دوی په ضد زمونږ ترشا ونه درېدو او په عمومي پاڅون ئې لاس پورې نه کړ، د دې وجه دا نه ده چې زمونږ ملت امریکایانو ته د شورویانو په ځېر د یرغلګرو په سترګه نه ګوري، وجه ئې دا ده چې د عمومي پاڅون لپاره هغه ضروري او لازمي شرایط نه دي برابر شوي چې هر پاڅون ورته ضرورت لري، په اوسنیو ظروفو کي د یرغلګرانو د مقابلې تر ټولو غوره طریقه چریکي جنګ دی نه عمومي پاڅون او مخامخ جبهه ئي جنګ.

پوښتنه: تاسو په څه ډول مذاکراتو باور لرئ چې د هغې له مخې به د افغانستان شتو امنیتي ستونزو ته د پای ټکی کیښودی شي؟

ځواب: مونږ هغه مذاکرات ګټور ګڼو چې مقابل لوری د دوو خبرو په اړه د بحث او توافق واك او اختیار ولري: د ټولو بهرنیو ځواکونو بلاقید او شرط او

فوري وتل او دا چې د افغانستان حکومت به د هېواد د ننه او په خپله د افغانانو په خوښه جوړېږي نه هغسي لکه تېر حکومت چې په بن کي جوړ شو او وزارتونه ئې په دوه جمع شپږ هېوادو او په دوی پورې تړلو ډلو باندي ووېشل شول.

پوښتنه: د ډیورنډ کرښې په رابطه مو نظر څه دی چې آیا دا دې د دواړو هېوادونو پاکستان او افغانستان تر منځ نړیوال سرحد وپېژندی شي که نه دا د افغانستان یو جزء ګڼئ؟

ځواب: مونږ له خپلو ګاونډیو سره د ډیورند په شمول ډېرې نورې لانجې لرو، اوس خو افغانستان هغه بې خاونده باغ ته ورته دی چې دیوالونه ئې نړېدلي او له مېوو ئې هر لاروی کولی شي خپلې ټکرۍ ډکي کړي!! د ډیورنډ کرښه یوه ستره ملي قضیه ده، یوازې یو مقتدر او په واقعي معنی منتخب پارلمان به په دې اړه وروستۍ پرېکړه کوي، او دا هم هغه وخت چې افغانان له داخلي ستونزو ژغورل شوي او په داسي وضعیت کي وي چې هیڅوك خپل شرایط پرې تحمیل نه کړی شي، په اوسني وضعیت کي هیڅوك د دې حق نه لري چې له ګاونډیو سره د سرحدي لانجو په اړه خبره او موافقه وکړي، اوس اساسي خبره د هېواد آزادي او خپلواکي ترلاسه کول دي. تاسو ته معلومه ده چې زمونږ نورو ګاونډیو هم د ګډو پولو په ارتباط لاسوهنې کړې دي، چا خپلې سرحدي پوستې هم په خپله خوښه جوړې کړې او زمونږ د سرحدي پوستو موقعیت ئې هم په خپله ټاکلی او په خپله خوښه ئې جوړې کړې، نور زمونږ اوبه وړیا ترلاسه کوي خو خپل تېل د سروزرو په بیه پر مونږ پلوري!!

پوښتنه: په دې وروستیو کي دا رپوټونه توزیع شوي چې د افغانستان او پاکستان تر منځه به د امن یوه جرګه جوړېږي چې هغه به دې سیمې ته د امن راوستو ټول فکتورونه په ګوته کړي، د دغسي جرګې څخه یا د راتلونکي جرګې څخه تاسو د څه ډول پایلو طمعه لرئ؟

ځواب: داسي جرګې هیڅ ارزښت نه لري او هیڅ نه شي کولی!! دا هسي له واقعیتونو نه د خلکو توجه بل لوري ته د اړلو یوه بې فایدې هڅه ده، د افغانستان بحران په داسي جرګو نه بلکي د بهرنیو ځواکونو په وتلو او د افغانستان په کورنیو

چارو کي د لاسوهنو په بندېدو سره حل کېدی شي، په داسي حال کي چي افغانستان د پردیو په اشغال کي دی او په پاکستان کي یو غیر منتخب فوځي حکومت اقتدار په لاس کي لري، د دواړو حکومتونو تر شا هغه ځواك ولاړ دی چي افغانستان ئې نیولی، د داسي حکومتونو په خوښه جوړه شوې جرګه به څنګه وکولی شي چي دا بحران حل کړي؟!!

پوښتنه: په افغانستان کي مو د جنګي جنایتکارانو په اړه نظر څه دی؟ آیا دا محاکمه چیرته وشي؟ څوك ئې وکړي؟ څه ډول ئې وکړي؟ او د کوم قانون په سیوري کي وشي؟

ځواب: موږ د جنګي جنایتکارانو له عادلانه محاکمې سره نه یوازي موافق یو بلکي ورباندي تأکید کوو، خو لومړی باید د (جنګي جنایت) لپاره یو واضح او د عدالت له غوښتنو سره سم تعریف پیدا کړو، بیا د دې تعریف په رڼا کي جنګي جنایتکاران تثبیت کړو، ورپسې هغه محکمه په ګوته کړو چي د داسي جنایتکارانو د محاکمې صلاحیت ولري، بیا باید هغه قانون په ګوته شي چي په رڼا کي ئې جنایتکاران مجازات شي. اوس خو امریکایانو د جنګي جنایت او جنایتکارانو لپاره د خپلي خوښي تعریف تحمیل کړی، آزادي غوښتونکي د ترهګر، تروریست او جنایتکار په نامه یادوي او په مقابل کي ئې هغو ته د قهرمانۍ او اتلولۍ القاب ورکوي چي د پردیو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد جنګېدلي او جنګېږي.

پوښتنه: په پای کي ښاغلی حکمتیار که تاسو د شمشاد لیدونکو ته کوم ځانګړی پیغام لرئ مهرباني وکړئ.

ځواب: افغان ولس ته مي پیغام دا دی چي هېواد له ډېر حساس پړاو نه تېرېږي، نن زموږ پر هېواد داسي تورو وربڼو خپل پرېږ وزر خور کړی چي مثال ئې د تاریخ په اوږدو کي لږ تر سترګو کېږي، نن باید هر غیرتي افغان لږ تر لږ د هغه څه کولو ته ملا وتړي چي د روسانو په ضد ئې وکړل.

ټول با ایمانه افغانان یووالي، وروروالي او وحدت ته رابلم، افغانان باید یو بل ته د وروریۍ او وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، باید پرې

نړۍ چې د هېواد په هيڅ ګوټ کې اشغالګران يوه شېبه آرامه تېره کړي، افغان ولس بايد هغه ځېرې د دښمن خدمتګاران وګڼي چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، وروڼه قومونه سره جنګوي، د جهاد مخالفت کوي، او افغان ولس دې ته رابلي چې اشغالګرانو ته تسليم شي او د دوی واکمني ومني، کوم ناافغانان چې د څو پيسو لپاره خپل ايمان خرڅوي او د ملي اردو او ملي پوليسو په ليکو کې ودرېږي او د بهرنيو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي، ډېرى ئې همغه دي چې پرون له روسانو سره يو ځاى شول، د هغوى د ګټو لپاره له خپل ملت سره وجنګېدل، او نن امريکايانو ته تسليم شوي او د دوی لپاره همغه پرونى کار کوي.

افغان ولس بايد متوجه وي چې په مسکو او منطقوي ملګرو پورې ئې تړلې ډلې غواړي همغه کار بيا وکړي چې د روسانو د وتلو پر مهال ئې وکړ، دغو ملکونو يو ځل بيا خپل لاس پوڅي راغونډ کړي او غواړي د امريکائي ځواکونو له وتلو وروسته مخکنى لوبه تکرار او د نويو جګړو اور بل کړي.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د کريستوفر درېيمه مرکه

پوښتنه: ناټو په مارچ کي د پسرلي عمليات په هلمند کي پيل کړي، په دې اړه د لاندي امورو په ارتباط څه معلومات لرئ:

- ولسي تلفات
- د مجاهدينو نقصانات

ځواب: اوس هر چا ته څرګنده شوې چي په دغو عملياتو کي تل عام ولس ته تلفات اوښتي، په کلیو او کورونو بمبارۍ شوې او بې دفاع او بې وزلي افغانان په کي وژل شوي. تاسو ته معلومه ده چي د ناټو ځواکونه له بمباريو استفاده کوي، په بې دريغه توګه ستر ستر بمونه وروي، دا په داسي حال کي چي مجاهدين ثابت سنګرونه نه لري، له مخامخ او جبهه ای جنګونو ډډه کوي، داسي نه ده چي د اوسېدو يا جنګېدو لپاره ځاي ثابت ځايونه جوړ کړي وي او د ناټو جازونه ورشي او تر بمباريو لاندي ځي ونيسي، د مجاهدينو جنګي تکتيك داسي دی چي ټانکونه او جازونه د دوی په خلاف هيڅ نه شي کولی، دا ځکه چي دوی د دښمن وړو وړو کاروانونو او ګزمو ته د سړك يوې بلي خوا ته ريموټ کنټرول بمونه ږدي، په خاصو ځايونو کي کمين ورته نيسي، ناڅاپي برید پرې کوي او متصل ځي سيمه پرېږدي، د ناټو جازونه به څنګه دوی تر بمباريو لاندي نيسي؟ حقيقت دا دی چي د ناټو ځواکونه د دغو عملياتو غچ له عام ولس او بې ګناه افغانانو اخلي، د مجاهدينو په ځای په هغو کلیو بمونه وروي چي د عملياتو له ساحې ډېر لرې پراته وي.

پوښتنه: دې حملو د مجاهدينو تياری څومره متأثره کړی؟

ځواب: تاسو ته په قاطع الفاظو ویلی شم چې په دغو عملیاتو سره نه یوازې د مجاهدینو فعالیتونه نه شي متأثره کېدی بلکې د مزید پراخېدو او ځواکمنېدو باعث به ئې شي، د دغو جناياتو په وجه به هغه خلك هم د مجاهدینو خوا ته ودرېږي چې تراوسه ئې د اشغالګرانو په ضد وسلې ته لاس نه دی اوږد کړی.

پوښتنه: د عام ولس مالي او ځاني تلفات څومره دي؟ آیا د کابل حکومت د دې زیانونو د جبران لپاره کوم کار کړی؟

ځواب: تاسو به هم اوږدلي وي چې په دغو بمباریو کې د دوو اونیو په منځ کې په هرات، هلمند ، کندهار او ننګرهار کې تر یو نیم سل زیات بې ګناه افغانان ووژل شول، ملل متحد او په خپله د ناټو چارواکو پرې اعتراف وکړ، کرزی هم دې ته مجبور شو چې ووایي: دا حالت او د بې ګناه افغانانو داسي بې دریغه وژنه نور د زغملو وړ نه ده. خو د کابل حکومت د داسي اعلامیو له خپرولو پرته د بل کار نه توان لري او نه اهلیت او کفایت.

پوښتنه: د جرمني پارلمان افغانستان ته د ټورنېډو طیارو د لېږلو اجازه ورکړې، د دې طیارو د نظامي تأثیر په اړه څه ووایئ؟ آیا ستاسو مجاهدینو دا طیارې په نښه کړې دي؟ په کوم ولایت او سیمې کې؟

ځواب: د ښځو عاطفه تر نارینه وو ډېره قوي وي، د همدې لپاره افغانانو ګمان کولو چې د انجیلا مریکل په راتلو سره به جرمني خپل فوځونه له افغانستان نه وباسي، خو متأسفانه ګورو چې د فوځونو د ایستلو په ځای ټورنېډو جازونه رالېږي، تاسو له هغې پوښتنه وکړئ: دا جازونه مو د څه لپاره لېږلي؟ آیا دا جازونه په بې ګناه افغانانو د بمونو له ورولو پرته بل کار کولی شي؟ آیا د جرمني لپاره دا مناسب ده چې د امریکایانو د ګټو لپاره په هغو مظلومو افغانانو د بمونو ورولو لپاره افغانستان ته جازونه لېږي چې په نړیوالې جګړې کې ئې د دوی مرسته کړې وه؟ آیا د افغانانو د وژلو لپاره د امریکا جازونه کافي نه وو؟ د انجیلا میریکل حکومت وښوده چې جرمني لا د امریکا له غلامۍ نه دی ژغورل شوی او په خپل خارجي سیاست کې کافي خپلواکي او استقلال نه لري، د ټورنېډو جازونو لېږل په حقیقت کې د یوه غلام له لوري د خپل آقا د خوشحالولو یوه شرمناکه هڅه ده، هر

اروپايي په دې پوهېږي چې د دوی هيڅ حکومت د خپلو ملي ګټو لپاره او په خپله خوښه افغانستان او عراق ته فوځونه او جازونه نه لېږي، له دې کار نه نه کومه اقتصادي ګټه دوی ته رسي او نه سياسي ګټه، يوازې د سپينې مانۍ د خوشحالولو لپاره دا احمقانه کار کوي. که دا اوس د جرمني له ولس نه عام پوښتنه وشي نو د امريکا تر ولس به هم زيات شمېر د دی کار په ضد رأيه ورکړي.

پوښتنه: په دې اړه څه وايئ چې:

- د پاکستان او د شمالي وزيرستان له طالبانو سره هغه معاهده چې له مخې ئې بايد له سرحد نه د جنګياليو د اوښتو رااوښتو مخنيوی وشي؟
- دا چې له پاکستانه ډېره وسله، پيسې او جنګيالي د CIA تر نظر لاندې افغانستان ته اوړي.
- او د طالبانو ګن شمېر مشران په پېښور، کويټه او نورو سيمو کې اوسېږي او افغانستان ته تګ راتګ کوي.

ځواب: ستاسو د پوښتنې د لومړۍ برخې په ځواب کې عرض کوم: کومه معاهده چې په دې نامه يادېږي دا په حقيقت کې د اسلام آباد او د شمالي وزيرستان د هغو خلکو تر منځ وه چې د پاکستان حکومت غوښتل د شمالي وزيرستان د جنګياليو په ضد ئې وجنګوي، دا معاهده د وروستيو هغو جګړو لپاره مقدمه وه چې په دې سيمې کې پيل شوې او د طالبانو او محلي خلکو تر منځ د نښتو نوم ورکړی شو.

د دوهمې برخې په ځواب کې بايد ووايم: دا خوشې او بې بنسټه تبليغات دي، هيڅ عاقل انسان به دا خبره نه وکړي او نه ومني چې يا CIA د امريکا مخالفينو ته وسلې ورکوي يا د پاکستان حکومت، د پاکستان حکومت له امريکا سره د افغانستان په اشغال کې دومره مرسته کړې چې له دې پرته امريکا ته د افغانستان اشغال ممکن نه وو، ټول هغه کسان چې په ګوانتانامو يا د امريکا په نورو زندانونو کې پراته دي او هغه سلوک ورسره کېږي چې د بشريت په تاريخ کې ئې لږ مثالونه ليدل کېږي، دوی د نازيانو او کمونستانو مخ هم سپين کړ، دا ټول پاکستان نيولي او لاس پښې ترلې ئې امريکايانو ته سپارلي، د طالبانو حکومت

امریکایانو نه بلکي د پاکستان حکومت رانسکور کړ، دا اوس د امریکایانو ټول اکمالات د پاکستان له لاري ترسره کېږي، که دا نن پاکستان له امریکا سره خپلي مرستي بندې کړې نو د لنډې مودې لپاره به هم د ناټو فوځونو ته په افغانستان کي پاتې کېدا ډېره ګرانه شي.

او د دریمې برخي په ارتباط باید ووایم چي د طالبانو جنګیالي د نورو مجاهدینو په څېر د افغانستان د ننه اوسېږي، امریکایان د خاصو موخو لپاره دا دروغجن تبلیغات کوي چي مجاهدین د پاکستان له پولو اوړي رااوړي، غواړي خپله ناکامي توجیه کړي، پاکستان مزید څه کولو ته اړ کړي، په داسي حال کي چي پاکستان تر خپل وس نه زیات څه د امریکایانو لپاره کړي. که په پاکستان کي یو غیر نظامي حکومت وی نو د دې لسمه برخه به ئې هم نه وو کړي، د همدې لپاره امریکا په پاکستان کي د یوه جنرال نظامي حکومت ته ترجیح ورکوي او دفاع ترې کوي.

پوښتنه: اوسنی جنګ د روسانو د وخت له جنګ سره څنګه مقایسه کوئ، د ناټو وړه څنګه ګڼئ؟

ځواب: دواړه جګړي د ماهیت او موخو له پلوه سره ورته دي، یوازي په څو مواردو کي توپیر لري:

- روسان له شمال نه راغلل او غوښتل ئې په جنوب کي تودو اوبو ته ځای وروسوي او د خلیج د تېلو ځاګان تر خپل ګوابښ لاندي ونیسي، امریکایان له جنوبه راغلل او غواړي شمال ته ولاړ شي او د مرکزي آسیا زخایر د روسانو له ولګې وباسي او د امریکائي کمپنیو په واک کي ئې ورکړي.
- د روسانو شمېر یو لك شل زره وو او د دوی شمېر څلوېښت زره.
- مسکو د وارسا پکت غړي په هغه جنګ کي ښکیل کړل او واشنګټن ناټو ښکیل کړه.
- د روسانو تلفات په لسو کلونو کي څه د پاسه څلوېښت زره مړي او زخمیان او نړدې اتیا ملیارده ډالر جنګي لګښت وو، خو د امریکایانو ځاني تلفات د روسانو په پرتله نسبتاً لږ دي خو مالي لګښت ئې څو برابره زیات دی.

- روسانو يو مضبوط سياسي حزب او يو جنگي افغاني فوځ په واك كي درلود چې امريكايان له دواړو محروم دي.

پوښتنه: يوه امريكايي له ما نه وپوښتل: كه مجاهدين قدرت ترلاسه كړي آيا دوی به د مخدره موادو مخنيوی وكړي؟ ما ورته وويل: هو؛ بې له شكه چې مخه به ئې نيسي! مهرباني وكړئ ما ته ووايئ چې ستاسو تگلاره به څه وي او څنگه به ئې مخنيوی كوئ؟ ما هغه ته دا هم وويل: د امريكايانو افغاني ملگري د مخدره موادو ستر ستر قاچاقچيان دي، د كرزي د ورور او د حضرت علي نوم مي ورته ياد كړل چې د امريكايانو ملگري دي او همدا كار كوي، تاسو به له دغو خلكو سره څه معامله كوئ؟

ځواب: مورږ مكرر ويلي او بيا هم وايو چې د مخدره موادو د كښت، تجارت او استعمال مخالف يو، نه غواړو زمورږ د هېواد په هيڅ گوټ كي هيڅ افغان د مخدره موادو په استعمال روږدی او په غيرقانوني كښت او تجارت ئې بوخت وي، خو دې هدف ته رسېدل د جگړې خاتمه او د يوه قوي مركزي حكومت تشكيل ته ضرورت لري، او دا دواړه هغه څه دي چې امريكايان او زمورږ گاونډيان ئې نه خوښوي، همدا وجه ده چې تېر كال په هغه افغانستان كي چې امريكايان پرې حكومت كوي د مخدره موادو توليد شپږ زره ټُنو ته ورسېدو، د امريكا افغاني ملگري او په خپله د دوی لوړ پوړي افسران په دې گنده دندې كي ككړ دي.

پوښتنه: د بهرنيو مرستو په اړه به ستاسو تگلاره څه وي؟ هغه مرستي چې د افغانستان د بيا ودانولو لپاره وركول كېږي، كومو برخو ته به ترجيح وركوئ:

- د برېښنا توليد ، وړې صنعتي پروژې، سړكونه، بندونه
- روغتونونه، ښوونځي
- آيا په دې مواردو كي به د ښځو او نارينه وو تر منځ تعادل او توازن په پام كي نيسئ كه نه؟

ځواب: ډېر افغانان اوس د غربي هېوادو د مرستو په اړه دا خبره كوي چې ستاسو له خيره بې زاره يو شر مه رارسوئ!! ستاسو مرستي زمورږ د هېواد د آبادولو لپاره نه بلكي د ورانولو لپاره دي، تاسو د جنگ د دوام باعث يئ، د تركتورونو په

ځای ټانکونه رالېږئ، زمونږ په کلیو او کورونو بمونه وروئ، مفسدین، غله، ملي خائنان او د پردیو جاسوسان مو پرمونږ مسلط کړي، له شپږو کلونو تېرېدو وروسته هم ستاسو د بیاودانولو ننبې حتی په کابل کي هم نه ترسترګو کېږي، ستاسو مخکنې ملګري شورویان هم له اروپا راغلل او همدا د بیاودانولو، کور، کالي او ډوډۍ شعارونه ئې ورکول، خو مونږ ته ئې له مرګ، ژوبلې او ورانۍ پرته بل څه رانه وړل، تاسو د هغوی په پل ګام ایښی او همغه څه کوئ چې هغوی کول، په ډېرو برخو کې هغوی ترتاسو ښه ول. ستاسو له بانکونو نه چې د افغانستان لپاره څه وځې نو دا یا د افغانستان په ورانولو مصرفېږي، یا د افغانانو په ګمراه کولو او یا ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي.

خو په ځانګړې توګه ستاسو د پوښتنې په اړه باید ووایم چې د بیاودانولو په ارتباط زمونږ ترجیحات دا دي: د اوبو مهارول، ځمکې ښېرازه کول، وچې بېدیاوي آبادول، زراعت ته وده ورکول، د برېښنا د تولید په اړه له اوبو اعظمي استفاده، سړکونه، وړې صنعتي پروژې، ښوونځي او روغتونونه جوړول.

د ښځو ونډه به نه یوازي له نارینه وو سره برابره وي بلکې په ډېرو مواردو کې به ښځو ته هغه امتیازات ورکول کېږي چې اسلام ورته منلي او مونږ ئې د نړۍ په هیڅ مکتب او نظام کې د هغه بېلګې نه ګورو، اسلام ښځو ته تر نارینه وو زیات امتیازات ورکړي.

پوښتنه: په افغانستان کې د ښکاره یا پټ مسیحي تبلیغ په اړه څه وایئ؟ ، امید دی په دې اړه په واضح الفاظو کې خپل دریځ څرګند کړئ، دې ته مو باید پام وي چې په جرمني کې په دې وروستي کال کې څلور زره مسیحیان اسلام ته اووښتي، تاسو باید په خپل دریځ کې حتماً باید دې ته متوجه وئ چې په غربي هېوادونو کې په اسلامي دعوت منفي اغېز ونه کړي.

ځواب: متأسفانه ډېرې غربي مؤسسې په دې لټه کې دي چې د افغانانو له مجبوریتونو او محرومیتونو غلطه او ناروا استفاده وکړي، د څو کیلو غنمو، یوې وېزې او یوه بورس په مقابل کې د هغه دین او مذهب ترې واخلي، وطن پلورنې، ملي خیانت او جاسوسۍ ته ئې چمتو کړي، کاش دوی افغانان کوم معقول دین او

مذهب ته بللی، د دوی بلنه اخلاقي فساد ، شراب، قمار، سندرو او نڅا ته دی، د دې په ځای چې افغانانو ته ووایي ټوپك په ځمکه کښږده ببل او کلنگ واخله او خپل هېواد آباد او ښېرازه کړه، ورته وایي: رباب واخله، نڅا پیل کړه، مستي وکړه، په داسي حال کي چې زمونږ ولس د څښلو پاکي اوبه نه لري دوی ورته وایي: ویسکي وڅښه چې مست شې او د دنیا غمونه هېر کړې!!

زه ستا له لاري ټولو مسیحیانو ته بلنه ورکوم چې راشئ ټول په ګډه د یوه خدای عبادت وکړو او هغه مذهب چې تر ټولو غوره او ښه وي د یوازني مذهب په توګه غوره کړو ، د مذاهبو ترمنځ اختلاف له منځه یوسو او د مذهبي جنګونو ټغر د تل لپاره ټول کړو، مسیحیان او مسلمانان ډېر مشترکات لري، راشئ اختلافي موارد د معقولې مناقشې له لاري حل کړو ، هغه مذهب لري وغورځوو چې د علم، عقل او عدل خلاف اظهارات لري، ما په دې خاطر قرآن د الهي کتاب په توګه منلی او ټولو مسلمانانو هم، چې د هغه هره وینا مي د علم، عقل او عدل مطابق موندلې او راته ثابته شوې چې دا د الله تعالی له لوري نازل شوی کتاب دی، هیڅ انسان که هر څومره نابغه وي داسي کتاب نه شي وړاندي کولی، ما بایبل هم په دقیقه توګه مطالعه کړی، زه اوس د بایبل له هرو څلورو جملو نه په دریو داسي اعتراض لرم چې ګمان نه کوم هیڅ مسیحي ئې جواب راکړی شي، مونږ د مذهب په آزادۍ باور لرو ، هر چا ته دا حق ورکوو چې زمونږ پر مذهب اعتراض وکړي او ځواب وغواړي، له نورو نه هم دا انتظار لرو چې پر خپل مذهب زمونږ اعتراضونه په سړه سینه واوري او ځواب راکړي، ما پر بایبل باندي یو ضخیم کتاب لیکلی چې نږدې نه سوه صفحې دی، دمسیحیانو له ټولو علماوو سره د دې کتاب او په خپله د بایبل په اړه مناقشې ته تیار یم، زه په صداقت او جرأت سره دا ادعا کوم چې له عیسی او مریم علیهما السلام سره زما مینه تر مسیحیانو ډېره زیاته ده، او زه دوی دواړه تر مسیحیانو ښه پېژنم، مونږ په همغه لار روان یو چې عیسی علیه السلام پرې تلو او همغه څه وایو او کوو چې ده ویل او کول.

پوښتنه: د کرزي حکومت غواړي چې ټولي بهرنۍ مرستي دې حکومت ته ورکړی شي، که ستاسو حکومت جوړ شو په دې اړه به څه دریځ غوره کوئ؟ که چا

خپلي مرستي بندولې ستاسو عکس العمل به څه وي؟

ځواب: دوی کرزی راووست او جمهور رئیس ئې کړ خو اعتماد پرې نه کوي، په خپلو NGO ګانو د کرزي تر حکومت زیات باور او اعتماد لري، د استعمارګرانو چلند له خپلو لاس پوڅو حکومتونو سره تل او په هر ځای کي همداسي وي، مونږ به هیڅا ته دا اجازه ورنه کړو چې د خپلو NGO ګانو له لاري زمونږ د هېواد په کورنیو چارو کي لاسوهنې وکړي او زمونږ ملي حاکمیت او خپلواکي ته ګواښ متوجه کړي.

پوښتنه: ځینې څېړونکي په دې باور دي چې امریکایان غواړي د افغانستان له لاري د تېلو او ګاز نل لیکه وغزوي، چې د مرکزي آسیا تېل او ګاز د امریکایي کمپنیو لخوا انتقال شي، امریکایانو د دې مقصد لپاره طالبانو ته هم د نړیوال بانک لخوا د مرستي او پور ورځندیز کړی وو، تاسو په دې ارتباط څه وایئ؟ آیا په دې کار راضي یئ؟ اړوند شرکت به څومره خپلواکي لري؟ ګټه به ئې څوک ترلاسه کوي، په کوم تناسب؟ کوم لوري ته ترجیح ورکوئ؟ تګلاره به مو څه وي او د کومو اصولو له مخې به عمل کوئ؟

ځواب: زه نه یوازي له دغو څېړونکو سره موافق یم بلکي په دې باور یم چې پر افغانستان د امریکایانو د یرغل اساسي موخه همدا ده چې غواړي د مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شي او تېل او ګاز ئې د امریکایي کمپنیو لخوا انتقال شي، له القاعدې غچ اخیستل او د طالبانو حکومت نسکورول هسي یوه بهانه وه، دا دی ګورئ چې اوس نه د طالبانو حکومت شته او نه القاعده او مرکزونه ئې، خو امریکا بیا هم په افغانستان کي د خپلو فوځونو په پاتې کېدو او د خپل نظامي حضور په دوام ټینګار کوي!!

په داسي حال کي چې د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا د تېلو او ګاز له انتقال سره موافق یو او په دې ارتباط هرراز مرستي او تعاون ته چمتو یو، خو د هغه چا په لاس چې د افغانستان خپلواکۍ او استقلال ته په درنه سترګه ګوري او نه غواړي چې افغانان د خپلو ناروا ګټو لپاره قرباني کړي، مونږ هر هغه چا ته د دښمن په سترګه ګورو چې په افغانستان کي د جګړو او بې امنیتۍ دوام د دې لپاره خوښوي او خپلو مزدورانو ته پیسې او وسلې ورکوي چې مرکزي آسیا د دوی

په واك كي پرېوځي، د دې ماركيټ دروازې د دوی پر مخ پرانيستې وي او د افغانستان له لاري له نړۍ سره وصل نه شي.

موږ دې ته ترجيح ورکوله چې په دې معامله کي مو شريك جرمني وي، خو د جرمني د حکومت وروستيو سياستونو تجديد نظر ته اړ کړو ، اوس به هغه چا ته د شريك په توګه ترجيح ورکوو چې له افغانانو سره د دښمنۍ پر ځای د دوستۍ لار غوره ګڼي.

پوښتنه: د امريکا دوهم مقصد دا دی چې چين محاصره کړي، او په دې سيمي کي ئې د نفوذ مخه ونيسي، په دې ارتباط ستاسو دريځ څنګه دی؟ که ستاسو حکومت جوړ شو نو کوم لوري ته ترجيح ورکوئ: امريکا ، چين، روسيه، پاکستان، سعودي عرب، مخصوصاً که هلته د اسامه حکومت وي؟ او که يو هم نه؟

ځواب: هو ؛ دا د امريکايانو دوهم مقصد دی، د چين اقتصادي ودي پرېشانه کړي، امريکا هره مياشت اتيا ملياردە تجارتي خساره لري، دا حالت د اوږدې مودې لپاره نه شي زغملی، د مثبت عکس العمل په ځای ئې د منفي عکس العمل لار غوره کړي، پر عراق او افغانستان د بريد له لاري غواړي خپل داخلي بحران حل کړي او د نړيوالو رقيبانو په وړاندي له مزيد ماتې نه مخنيوی وکړي.

موږ به له هغه چا سره په خپلې معاملې کي ډېر احتياط کوو چې د افغانستان په اشغال کي ئې د امريکايانو مرسته وکړه.

پوښتنه: د افغانستان د بحران د حل لپاره يو داسې نړيوال کنفرانس په پام کي دی چې د ټولو بهرنيو ځواکونو د غلطو لاسوهنو د مخنيوی لپاره مناسب ترتيبات ونيولی شي، تاسو په دې اړه څه وايئ؟

ځواب: که دا کنفرانس واقعاً د بهرنيو لاسوهنو د مخنيوي په نيت جوړېږي نو موږ ئې ملاتړ کوو خو که د بن د کنفرانس په څېر وي چې د افغانستان د اشغال سند په کي امضاء شو او د کابل د حکومت وزارتونه په هغو ملکونو پورې تړلو ډلو باندي ووېشل شول چې په دې کنفرانس کي ئې برخه اخيستې وه او د کابل په نيولو کي ئې د امريکا ملګرتيا کړې وه، نو موږ به ئې مخالفت کوو.

پوښتنه: د بحران د حل لپاره تاسو څه وړاندیزونه لرئ؟

ځواب:

- ټول بهرني ځواکونه دې ووځي، د افغانستان په کورنيو چارو کي دې د ټولو هېوادو ، مخصوصاً زمونږ د ګاونډيو لاسوهنې بنديې شي، ايران او پاکستان دې دې ته اړ کړی شي چې افغانستان ته وسلې ونه لېږي.
- قدرت دې يوه داسي موقت حکومت ته انتقال شي چې ټولو ته د منلو وړ وي، او په دې کې هغه ډلې برخه ونه لري چې د اشغال په دوران کې ئې د پردیو د جازونو تر وزر لاندې پر کابل حکومت کړی.
- عام، آزاد او عادلانه انتخابات دې د جمهوري رياست او د پارلمان لپاره تر سره شي، دا انتخابات بايد داسي وي چې ټول افغانان په کې برخه واخلي، د جمهوري رياست او پارلمان لپاره يو ځل او په يوه وخت کې ترسره شي، مونږ د متناسبې نمايندګۍ په اساس انتخاباتو ته ترجيح ورکوو.
- په هېواد کې بايد يوازې يوه منتخبه با صلاحيته شوری وي، نه د امريکا او انګلستان په څېر يوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کې چې اصل کې د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونيسي. نه داسي دوو ببلو ببلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمونږ مالي امکانات هومره دي چې په داسي جرګو مصرف شي. افغانستان يوې شوری، يوه مشر، يوه حکومت او يوې وړې اداړې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای بايد د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

والسلام على من اتبع الهدى

بسم الله الرحمن الرحيم

له سهيل قلندر سره مرکه

ځواب: د خبرو آترو او جرګو له لاري د بحران حلول ښه کار دئ خو چې واقعيتونه په کې مراعات شي، د جرګې هغه غړي چې منځګړيتوب کوي صالح کسان وي او خبري د نزاع د اصلي لورو تر منځ وي، که دا جرګه د دې جرأت وکړي چې ووايي: بهرني فوځونه دي له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې دي بندي شي او افغانان دي پربږدي چې د خپلې خوښې نظام او مشران غوره کړي، نو مونږ ئې ملاتړ کوو، خو د دې جرګې ترکيب ته په پام سره ويلی شو چې ښايي د داسې پربکړې جسارت ونه کړي، ځکه دا هغه دودیزه افغاني جرګه نه ده چې حران حل کړی شي، په دې کې نه د منازعې اصلي لوري شته او نه د دوی د اعتماد وړ کسان، دا د جنرال پرويز مشرف او حامد کرزي جرګه ده، د يوه ګډ دولتي کميشن په څېر ده، دوی دواړه کولی شي ترې طمعه ولري، خو افغانان هيڅ طمعه ترې نه لري، لکه څنګه چې په شمالي وزيرستان کې دې جرګې څه نتيجه ورنه کړه، نه امريکايانو اهميت ورکړ او نه اسلام آباد د جرګې پربکړو ته اعتناء وکړه، امريکايانو په جرګې اعتراض وکړ او په مخالفت کې ئې پر جوماتونو او مدرسو بمباری وکړې، دا دئ اورئ چې د شمالي وزيرستان د همدې جرګې غړو اعلان وکړ چې د کابل او اسلام آباد په جرګې کې برخه نه اخلي!! مجاهدين به څنګه هغه جرګه مني چې د کابل او اسلام آباد د خوښې څېرې په کې غړيتوب لري او هغه کسان هم په کې برخه لري چې تل ئې د مجاهدينو مخالفت کړی، د روسانو د تېرې په وخت کې د روسانو خدائي خدمتګاران ول او اوس د امريکايانو نوکري کوي. هغه چې تل د اسلام په ضد د

اسلام له دښمنانو سره ملګري شوي، د پښتنو کورني دښمنان دي، تل ئې د پښتنو پر سر له دښمنانو سره سودا کړې.

په داسي حال کي چي اشغالګر ځواکونه په ډېره بې رحمۍ سره د افغان ولس په ضد نوې غیر مجاز وسلې استعمالوي، هره ورځ په لسګونو بې وزلي او بې ګناه افغانان په خپلو وینو کي رغړوي، له افغانستان نه ئې د نویو وژونکو وسلو د آزمویلو میدان جوړ کړی، څنګه باور وکړو چي دوی او ذلیل لاس پوڅي ئې د جرګو له لاري د افغان بحران حلول غواړي؟!! لکه څنګه چي د شمالي وزیرستان جرګه د دې لپاره جوړه شوې وه چي ولس د مخالفو ځواکونو په ضد وجنګوي دا جرګه هم په همدې موخه جوړېږي.

پاکستان یو ځل مخکي هم دې ته ورته اشتباه کړې وه او دا هغه مهال چي مسکو او واشنګټن د شوروي فوځونو د وتلو او د نجیب د حکومت په پاتې کېدو او د مجاهدینو په ضد ګډ دریځ غوره کولو توافق وکړ، په معاهدې د امضاء لپاره ئې د اسلام آباد هیئت په جینوا کې د ډاکټر نجیب له پلاوي سره مخامخ کښېنولو ، او هغه تیاره شوې معاهده ئې پرې امضاء کړه، دا په داسي حال کي چي پاکستان د کشالې طرف نه وو نه ئې او دا حق ئې نه درلود چي د افغان ولس د واقعي استازو په غیاب کي هغه معاهده امضاء کړي، دې ناستې او موافقې داسي وښوده چي دا جنګ د پاکستان او افغانستان تر منځ دئ نه د افغان ولس او د شوروي د لاس پوڅي حکومت تر منځ، تاسو د هغې معاهدې بدي پایلې ولیدې، نه پوهېږو چي پاکستان بیا ولې همغه ناکامه تجربه تکراروي!!

ځواب: امریکا په افغانستان باندي د برید پر مهال له شمالي ائتلاف نه د ځمکنی فوځ په توګه استفاده وکړه، دا کار د مسکو ، واشنګټن او تهران تر منځ د یوې پټې معاهدې له مخې وشو ، د کابل له نیولو وروسته د بن غونډه جوړه شوه، دا غونډه په اصل کي د ۲+۲ ملکونو تر منځ غونډه وه، په دغو ملکونو پوري تړلې افغاني ډلې ورته راوبللی شوې، د کابل لپاره ئې د خپلې خوښې حکومت جوړ کړ، وزارتونو ئې په دغو ډلو ووېشل، هر هېواد ته په جنګ کي د دوی د برخي متناسب وزارتونه ورکړی شو ، جمهوري ریاست امریکا پلو ته، او تر ریاست وروسته مهم

پستونه، لکه د جمهور رئيس معاونين، د دفاع، خارجه، او داخله چارو وزارتونه روس او ايران پلو ډلو ته ورکړی شوو ، امريکا داسي حزب نه درلود چي يو مضبوط حکومت ترې جوړ کړي، ورو ورو ئې هڅه وکړه چي د کرزي پر محور يوه ډله جوړه کړي او د دولت مهم پستونه هم دوی ته ورکړي، خو دوی يوازي په هغو خلکو اعتماد کوي چي په غرب کي ستر شوي وي، له فکري او اخلاقي پلوه د دوی په څېر وي، د امريکا لپاره هر څه کولو ته تيار وي، نه دين ولري، نه اخلاق او نه ملي غيرت، خو له داسي کسانو يو مضبوط او صالح حکومت جوړول ممکن نه دئ، د امريکايانو اصلي ستونزه همدا ده، که څه هم د افغانستان په ارتباط د مسکو او واشنګټن تر منځ هغه مخکنی تفاهم او توافق کمزوری شوی خو د کابل د امريکائي حکومت مهمي څوکۍ اوس هم د روس پلو ډلو په لاس کي دي، فوځ او پوليس له دوی جوړ شوی، د دفاع، داخله او خارجه وزارت د ملي امنيت مهمي څانګي د دوی په واک کي دي.

ځواب: مونږ په افغانستان کي د امريکا او ناټو نظامي حضور داسي ګڼو لکه د شوروي اتحاد د فوځونو حضور او د دوی په ضد جهاد داسي فرض ګڼو لکه د روسي فوځونو په ضد جهاد. لکه څنګه چي مونږ د شورويانو له اشغالګرو ځواکونو سره د منافقينو او التقاطي ډلو اوربندونه او ملګرتيا غندله، او لکه څنګه چي د امريکايانو تر قومندي لاندي، د افغان ولس په ضد، د مسکو او تهران پلو ډلو جنګېدل غندو ، همداراز د اشغالګرانو په شته والي کي له مقاومته لاس اخيستل ناروا ګڼو. زه دومره ويلی شم چي څوک نن د صليبي ځواکونو په ضد جهاد نه کوي، پرون هم مجاهدين نه وو ، هسې شرايطو پر جهاد تپلي وو ، او که احياناً مجاهد وو نو پرونی جهاد ئې ټول حبط او ضايع شوی، دا زما شخصي رايه نه ده، دا د قرآن صريح او واضح حکم دی، د قرآن له نظره د اسلام له دښمنانو سره ملګرتيا له اسلام نه د وتلو په معنی ده، په جنګ کې ملګرتيا او هغه هم د مسلمانانو په ضد ملګرتيا خو پرېږده، څوک چې د کافرانو په ډلې کې ودرېږي او د دوی سواد او شمېر زيات کړي، دا هم د دوی له ډلې څخه ګڼل کېږي!! دې ته بايد متوجه وو چې له مجاهدينو سره موقتي ملګرتيا يوه معنی لري او په جهاد باور درلودل او د لمانځه او روژې په

څېر ئې ديني فريضه ګڼل، دا ښه معنی لري!! د مجاهد خطاب په هغه صورت کې چا ته کېدی شي چې مجاهد وي، او عملاً د دښمن مقابله کوي، نه هغه چا ته چې له جهاده ئې لاس اخيستی او د جهاد او اسلام دښمنانو ته تسليم شوی.

ځواب: زما او د ټولو مجاهدينو اصلي مشکل له اشغالګرانو سره دی نه له ښاغلي کرزي سره، که بهرني ځواکونه ووځي په نورو ټولو قضاياوو بحث او روغې جوړې ته تيار يو، په هغه حکومت کې چې د بهرنيو ځواکونو تر وزر لاندې پر افغانستان حکومت کوي هيڅکله د شاملېدو اراده نه لرو، زمونږ د مقاومت موخه دا نه ده چې په اقتدار کې برخه ترلاسه کړو، غواړو بهرني ځواکونه ووځي، يوه داسې موقت حکومت ته قدرت انتقال شي چې بهرنيو ځواکونو نه وي جوړ کړی او ټولو افغانانو ته د منلو وړ وي او بيا په آزاد او خپلواك افغانستان کې د ملت رايې ته رجوع وشي او د عادلانه او آزادو انتخاباتو له لارې يو واقعي منتخب اسلامي حکومت جوړ شي. زه هر هغه څوك د جمهور رئيس په توګه منلی شم چې مسلمان وي او افغان ولس په خپله خوښه، د پردیو له فشار او ګواښ نه پرته، په آزاد او خپلواك افغانستان کې غوره کړی وي، څوك چې د پردیو د متو په زور پر افغان تحميل شي او د پردیو د جازونو تر وزر لاندې پر افغانانو حکومت کوي، هيڅ افغان هغه د مشر په توګه نه مني.

ځواب: مورږ د نرم په وړاندې نرم او د سخت په وړاندې سخت يو، له مسلمان سره په خپل چلند کې په انعطاف، ترحم، پېرزويني، عفو، نرمښت او ايثار سره عمل کوو، خو له هغه دښمن سره چې د خپلو متو زور مورږ ته ښيي، زمورږ پر هېواد تېری کوي، زمورږ د دين، خپلواکي او ملي حاکميت دښمن وي، په بالمثله عمل باور لرو، داسې دښمن ته تسليمېدل د خپل ايمان منافي عمل ګڼو. مورږ د روان بحران د حل لپاره معقوله، عادلانه او پر واقعيتونو ولاړه طرحه وړاندې کړې، او هغه دا چې ټول بهرني ځواکونه دي ووځي، قدرت دي يوه موقت حکومت ته انتقال شي، بيا دي عام او عادلانه انتخابات ترسره شي، په دې صورت کې مورږ هم مذاکراتو ته چمتو يو او هم د جګړې په ختمولو کې هر راز مرستې ته.

ځواب: زه ګمان کوم که مقابل لوری له داسي معقول حل سره توافق وکړي، او بهرني ځواکونه له افغانستان نه وتلو ته تیار شي، طالبان به هم له جنګ نه لاس اخیستو ته چمتو شي، که څوک له عادلانه او معقول حل سره مخالفت وکړي افغان ولس ئې ملګرتیا نه کوي.

ځواب: موږ نه بلکي یرغلګر امریکایان او ذلیل پلویان ئې تجرید شوي، هم د افغانانو له لوري او هم د ټولي نړۍ له لوري، نن د نړۍ مطلق اکثریت له امریکایانو نه کرکه لري، پر افغانستان او عراق د دوی تېرى غندي، د امریکا د ولس اکثریت هم له دې سیاستونوسره مخالفت کوي. تاسو پوهېږئ چې حزب اسلامي یو ستر حزب دی، د هېواد په ټولو سیمو او ټولو قومونو کې ژورې ریښې لري، په افغانستان کې اسلامي تحریك او اسلامي جهاد د حزب په لاس پیل شوی، د روسانو په ضد د جنګ په دوران کې حزب د مقاومت د ملا تیر وو، په سلو کې تر پنځه اویا زیات مجاهدین او مهاجرین په حزب پورې مربوط ول، نورې اسلامي او جهادي ډلې ډېر وروسته او له هېواد نه بهر جوړې شوې، د امریکائي اشغالګرانو په ضد روان جهاد هم د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، طالبان د دوی د حکومت له نسکورېدو نه نړدې یو نیم کال وروسته د جهاد لپاره تیار شول. اوس مونږ د بشري قوت له ناحیې لوی شمېر مجاهدین مسلحانه جهاد ته تیارولی شو خو د وسایلو او امکاناتو د محدودیت په سبب مو دومره مجاهدین فعال کړي چې هم ئې پاللی شو او هم تر اوږدې مودې جنګ ته دوام ورکولی شو.

ځواب: د پوښتنې د لومړۍ برخې په اړه مي عرض دا دئ چې دا انصار مجاهدین د مجبوریت له مخې په افغانستان کې پاتې شول، خپلو هېوادو ته نشو تلی او د پنا بل ځای ئې نه درلود.

او د دوهمې برخې په ارتباط باید ووایم چې د روسانو له وتلو نه وروسته جګړه د مخکنۍ جګړې تسلسل وو، دا جګړه د مسکو او واشنګټن تر منځ د یوه سازش په نتیجه کې پر افغانانو تحمیل شوه، د روسانو له وتلو نه مخکې د مسکو او واشنګټن تر منځ په دې خبرې توافق وشو چې په ګډه به په افغانستان کې د

مجاهدينو په لاس د يوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نيسي، له روس پلوه او امريکا پلوه ډلو نه به يوه ائتلافي جبهه جوړوئ، له دغي ائتلافي جبهې نه په استفادې سره به هغه ځواکونه له منځه وړي چې د اسلامي حکومت جوړولو هڅه کوي، زمونږ ګاونډيو هم په دې سازش کي برخه واخيسته، ايران د مسکو په وينا او پاکستان د امريکا په وينا ، د ايران په وساطت د جبل السراج هغه ائتلافي جبهه جوړه شوه چې کمونستان او ايران پلوه ډلې په کي راغونډې کړی شوې، ايران دا نه شو زغملی چې په افغانستان کي قدرت د سني مجاهدينو په لاس کي پرېوځي، د روسانو له وتلو نه وروسته ايران افغانستان ته د جګړو د دوام لپاره هومره وسلې او پيسې لېږلې سلهاوو د مليونو ډالرو ته رسېږي، په دې مودې کي هيڅ هېواد د ايران په څېر زمونږ په کورنيو چارو کي او د جنګ د ادامې لپاره لاسوهنې نه دي کړې. مونږ له يوه ستر بين المللي سازش سره مخامخ شوو ، دا جنګ او له دې نه مخکې او وروسته ېجنګونه ټول له بهر نه پر مونږ تحميل شوي، لکه څنګه چيب د امريکايانو د يرغل په دوران کي مسکو ، تهران او اسلام آباد د دوی مرسته وکړه همداسي د روسي فوځونو د وتلو په وخت کي دغو هېوادونو زمونږ په خلاف لاس يو کړ او افغانان ئې پرې ننبودل چې د خپلې خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي.

د جګړې د دوام يوه بله وجه دا ده چې ايران او پاکستان خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړل، ايران د جګړې دوام غواړي او پاکستان د امريکا د خوښې حکومت، يو خپلې ملي ګټې په دې کي لټوي چې په افغانستان کي جنګ، بې ثباتي او بې امني وي او بل په دې کي چې واشنګټن راضي کړي.

ځواب: امريکا په هر صورت غوښتل چې پر افغانستان برید وکړي، د يولسم سيپتمبر پېښې دوی ته بهانه په لاس ورکړه او د دوی پلان شوی برید ئې څو مياشتې رامخکې کړ، له دې پېښې نه مخکې مسکو او واشنګټن په دې سلا شوي وو چې د تاجکستان او ازبکستان له لارې او د ۱۷۰۰۰روسي فوځونو په مرسته به په ګډه پر افغانستان برید کوي، تخار او مزار به نيسي او شمالي ائتلاف ته به ئې سپاري؟

ځواب: که ومنو چې پر افغانستان باندې بريد د اسامه په وجه وو ، نو پر عراق باندې بريد د څه لپاره وو؟ هلته خو اسامه نه وو ، لکه څنګه چې ئې هلته د اټمي او بيولوژيکي وسايلو د شته والی په پلمه بريد وکړ، اصلي هدف ئې د عراق په شتمنيو او زېرمو قبضه کول وو ، دلته ئې هم د اسامه شته والی بهانه کړ. زه د طالبانو د دې پرېکړې قدر کوم چې د اسامه له تسليمولو ئې ډډه وکړه، او هغه څوک د نفرين وړ ګڼم چې مظلوم مسلمانان ئې نيولي او امريکايانو ته ئې تسليم کړي.

ځواب: د افغانستان ستراتيژيك اهميت امريکا دې ته هڅولې چې زمونږ هېواد ونيسي، امريکا په دې سيمي کي ډېر استعماري اهداف لري، خپلو موخو ته د رسېدو لپاره د افغانستان دوامداره اشغال ورته زيات اهميت لري، د مرکزي آسيا په زېرمو تسلط او د چين محاصره هم د دوی اهداف دي ، خو د امريکا اصلي وېره له دې نه وه چې په افغانستان کي د مجاهدينو په لاس اسلامي حکومت جوړ نشي، او دا د نورو هغو اسلامي هېوادونو لپاره بېلګه نشي چې د امريکا مستعمرې ګڼل کېږي، په دې سيمي کي د اسلامي خوځښت ځپل او د پراخېدو مخه ئې نيول د امريکا اساسي هدف دئ، دوی پوهېږي چې د اسلامي امت نوی نسل د غرب له سلطې نه آزادي غواړي، که په افغانستان کي دا هدف ترلاسه شي نو په نورو هېوادونو کي به هم حتماً دا کار کېږي، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو پر مهال له مسکو سره د مجاهدينو په ضد لاس يو کړ، د شمالي ائتلاف په لاس ئې د جګړو اور بل وساتو ، چې کله شمالي د ختمېدو پراو ته نږدې شو نو د ګډ بريد پلان ئې جوړ کړ او دا دئ په پای کي ئې زمونږ پر هېواد بريد وکړ، خو زه باور لرم چې امريکايان به نه يوازي خپلو ناولو موخو ته ونه رسېږي بلکي إن شاء الله د شوروي اتحاد په برخليك به اخته شي

ځواب: دا خبره هيڅ حقيقت نه لري چې امريکائي ځواکونه د امنيت راوستو په غرض دلته پاتې دي، دوی نه امنيت راوستی او نه ئې راوستی شي، عملاً ګورو چې د دوی شته والی د جګړو او بې امنيو د دوام سبب دئ، تر څو چې دوی وي جګړه به دوام کوي، دا جګړه د بهرنيو لاسوهنو او يرغلونو په نتيجه کي پيل شوې،

که بهرني فوځونه ووځي او بهرنۍ لاسوهني متوقف شي جګړه پای ته رسېږي، افغانان د امنیت لپاره هیڅ بهرني فوځ ته ضرورت نه لري، کوم ناافغانان چې په بهرنیو ځواکونو ځان ساتي او د دوی شته والی په افغانستان کې ضروري ګڼي، په خپل ولس دي باور وکړي، په پردیو دي ځان نه ساتي، که په رښتیا بهرني ځواك ته ضرورت وي ولې باید له امریکا، اروپا او استرالیا نه او له هغو ملکونو نه راشي چې مسیحیان او د امریکا پلویان دي، همغه چې له اسلام او مسلمانانو سره زړه دښمني لري، ولې نه وایي چې له د دې فوځ ځای دي د بې غرضه اسلامي هېوادو ځواکونه ونیسي.

ځواب: موږ د ځان لپاره کوم شرایط نه لرو، شخصي او حزبي غوښتنې نه لرو، د بحران عادلانه او ډاډمن حل غواړو، په دې باور یو چې د افغانستان بحران هغه وخت حل کېدی شي چې اشغالګران بلاقیید وشرط وتل ومني، قدرت یوه موقت حکومت ته انتقال شي، له خپلواکۍ وروسته عام او عادلانه انتخابات ترسره شي.

ځواب: هو؛ دا خبره رښتیا ده، امریکایانو هند ته په افغانستان کې په خلاص لاس د هر ډول فعالیت اجازه ورکړې.

ځواب: امریکا د اسلامي هېوادو مزید تجزیه، په وړو وړو ملکونو وېشل او په خپل منځیو جګړو کې د دوی ښکېلول غواړي، څه ئې چې په اندونیزیا کې وکړل په عراق، افغانستان او پاکستان کې ئې هم کول غواړي، دا لړۍ د اسلامي خلافت له رنګېدو پیل شوې او تراوسه ادامه لري، په دغه ناولي مقصد کې تل له هغو ډلو کار اخیستل شوی چې د روشنفکر او ملت پال (نشنلست) نوم ورکړی شوی، دوی په اصل کې ملت پلورونکي او د خپل قوم دښمنان دي خو د ولس د غولولو لپاره ئې دا نومونه په ځان اینبي. دغه روشنفکران او نشنلیان په افغانستان کې پرون له روسانو سره ملګري شول او اوس د امریکایانو خدائي خدمتګاران دي او د امریکائي افسرانو تر قومندې لاندې د خپل ولس او قوم په ضد جنګېږي.

ځواب: افغانان له اسلام آباد او تهران نه سخته ګیله لري، په دې باور دي چې

د افغانستان په روان بحران کي د دوی دواړو لور لاس دئ، دوی خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړي، له تهرانه همدومره ګیله لرو لکه له اسلام آباده، دواړو د کابل په نیولو کي د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه، پاکستان اډې ورکړې او ایران ځمکني فوځونه، دا تهران وو چي خپلو پلوي ډلو ته ئې امر وکړ چي له امریکایانو سره یو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندي د افغانانو په ضد وجنګېږي، افغانان به د ایراني چارواکو دا خبري څنګه هېروي چي ویل ئې: که له امریکایانو سره د ایران مرسته نه وی نو نه ئې کابل داسي ژر او په آسانۍ نیولو شو او نه بغداد!! مطمئن یو چي الله تعالی به د مظلومو افغانانو انتقام له ټولو هغو خلکو اخلي چي دا نه هېرېدونکی ظلم ئې ورسره کړی.

ځواب: د روسانو د یرغل په دوران کي که څه هم ټول ولس او ټولو قومونو برخه اخیستې خو د پښتنو ونډه ډېره ځلانده وه، د مقاومت تر ټولو زیات تاوده سنګرونه د دوی په سیمو کي او د دوی په لاس جوړ شوي وو، د دوی سیمي تر نورو زیاتي ورانې شوې، په سلو کي تر نوي زیات مهاجرین پښتانه ول، اوس هم مقاومت د دوی په سیمو کي پیل شوی او ورو ورو نورو سیمو ته خور شوی.

ځواب: تاسو ته معلومه ده چي په قبایلي سیمو کي روانه جګړه د امریکایانو په وینا او ټینګار پیل شوې، دوی له اسلام آباد نه په پرله پسې توګه وغوښتل چي دلته تصفیوي عملیات پیل کړي او ګوابنونه ئې وکړل چې که پاکستاني فوځ دا کار ونه کړي نو دوی به په خپله اقدام وکړي، تاسو ولیدل چي په باجوړ، شمالي او جنوبي وزیرستان کي ئې په جوماتونو، مدرسو او کلیو بمباري وکړې، پاکستاني چارواکي ئې دې ته اړ کړل چي دغو سیمو ته فوځونه ولېږي او جګړه پیل کړي.

ځواب: زه تاسو ته په صداقت سره وایم چي د امریکایانو په ضد جنګ کي افغانان یوازي دي، له الله تعالی پرته هیڅ مرستندوی نه لري، په نړۍ کي داسي حکومت نشته چي د امریکایانو په ضد د افغانانو د مرستي جرأت وکړي، مور الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، د مقاومت داسي طریقه مو غوره کړې چي په محدودو

امکاناتو تر اوږدې مودې مقاومت ته دوام ورکړی شو. څوك چې وایي له افغان مجاهدینو سره له بهر نه مرسته کېږي، دروغ وایي، که له موږ سره د نړۍ یوه هېواد هم مرسته کولی نو امریکایان به ډېر د مخه له افغانستان نه وتلو ته اړ شوي وو.

د پاکستان له چارواکو سره هیڅ رابطه نه لرو، نه په ټیټه کچه او نه په لوړه کچه، نه څرګنده او نه پټه، پاکستاني چارواکو د امریکا په وینا له حزب اسلامي سره لویه جفا کړې، موږ ئې له شا په خنجر وهلي یو، اوس د امریکایانو ملګرتیا کوي، د هغوی لپاره هم د خپل هېواد او خپل ولس په ارتباط هغه څه کوي چې امریکایان ئې ترې غواړي او هم د افغانانو او افغانستان په ارتباط، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست، مخصوصاً د افغانستان په ارتباط تل د امریکا تر اغېز لاندې ټاکل شوی، او د امریکا ګټو ته پر هر څه ترجیح ورکړی شوې، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو په دوران کې د امریکا په وینا د جبل السراج د هغه ائتلاف ملا تړ وکړ چې د مسکو او واشنګټن په وینا او د ایران په وساطت جوړ شوی وو، بیا ئې د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو ملا تړ وکړ او اوس د کابل د امریکائي حکومت ملاتړ کوي، زما د حزب ډېر غړي ئې زما د زوم په شمول ونیول او امریکایانو ته ئې لاس تړلي وسپارل، چې ځینې له امریکایانو سره بندیان دي او د ځینو برخلیك معلوم نه دئ. زه ستاسو له لارې د پاکستان له ستري محکمې غواړم چې زموږ د لادرکو بندیانو پوښتنه هم وکړي.

ځواب: د پاکستان مسلمان ولس ته زما پیغام دا دئ چې موږ او تاسو د یوې کښتۍ سورلۍ یو، برخلیك مو مشترك دئ، ستاسو دښمن زموږ دښمن دئ او زموږ دښمن ستاسو دښمن، نن د اسلامي امت تر ټولو ستر دښمن امریکا ده، امریکا ستاسو په ضد همغه ناولي عزایم لري چې د افغانانو په ضد ئې لري، څوك چې له دې دښمن سره دوستي کوي هغه له اسلام، اسلامي امت او له خپل ولس سره دښمني کوي، دا د لستونې ماران وپېژنئ، راځئ چې دواړه لاس یو کړو او په ګډه د دې خبیث او زور دښمن مقابله وکړو، له دې سیمې ئې وباسو او خپله خاوره د دوی له شر نه وژغورو، که دا ونه کړو نو هره ورځ به د فتنو، جګړو او ورانیو شاهد وو، زموږ په مدرسو او جوماتونو به بمونه وربږي، بې ګناه انسانان به په وینو کي

رغړول کېږي، او د پاکستان او افغانستان تر منځ د جګړو د اور بلولو هڅه به کېږي، د امریکا یو ناولی هدف دا دئ چې دا دواړه وروڼه ملتونه سره وجنګوي، خو زه باور لرم چې پاکستان مسلمان ملت ویښ او هوښیار دئ، دوست او دښمن پېژني او له اسلام نه د دفاع لپاره هري قربانۍ ته چمتو دئ، زه دوی ته اطمئنان ورکوم چې امریکایان به له افغانستان او عراق نه حتماً او ډېر ژر وځي او د شوروي اتحاد په برخلیك به اخته کېږي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د ARY له خبريال ضياء الحق سره مرکه

ځواب: د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته د جنګ ادامه څو وجوهات لري:

تاسو ته معلومه ده چې د روسانو له وتلو نه مخکې د مسکو او واشنګټن تر منځ په دې خبرې توافق وشو چې په ګډه به په افغانستان کې د مجاهدينو په لاس د يوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نيسي، د دې مقصد لپاره ئې له روس پلوه او امريکا پلوه ډلو نه يوه ائتلافي جبهه جوړه کړه، له دغې ائتلافي جبهې نه په استفادې سره ئې د جګړو يوه بله لړۍ پيل کړه، غوښتل ئې هغه ځواکونه وځپي چې د اسلامي حکومت جوړول غواړي، زمونږ ګاونډيو هم په دې سازش کې برخه واخيسته، ايران د مسکو په وينا او پاکستان د امريکا په وينا، د ايران په وساطت د جبل السراج هغه ائتلافي جبهه جوړه شوه چې کمونستان او ايران پلوه ډلې په کې راغونډې کړې شوې، ايران دا نه شو زغملی چې په افغانستان کې قدرت د سني مجاهدينو په لاس کې پرېوځي، د روسانو له وتلو نه وروسته ايران افغانستان ته د جګړو د دوام لپاره هومره وسلې او پيسې لېږلې چې سلهاوو مليونو ډالرو ته رسېږي، په دې مودې کې هيڅ هېواد د ايران په څېر زمونږ په کورنيو چارو کې او د جنګ د ادامې لپاره لاسوهنې او پانګونې نه دي کړې. مونږ له يوه ستر بين المللي سازش سره مخامخ شوو، دا جنګ او له دې نه مخکې او وروسته جنګونه ټول له بهر نه پر مونږ تحميل شوي، لکه څنګه چې د امريکايانو د يرغل په دوران کې مسکو، تهران او اسلام آباد د دوی مرسته وکړه همداسې د روسي فوځونو د وتلو په وخت کې دغو هېوادونو زمونږ په خلاف لاس يو کړ او افغانان ئې پرې نښودل چې د خپلې خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي.

د جګړو د دوام يوه بله وجه دا ده چې ايران او پاکستان خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړل، ايران د جګړې دوام غواړي او پاکستان د امريکا د خوښې حکومت، يو خپلې ملي ګټې په دې کې لټوي چې په افغانستان کې جنګ، بې ثباتي او بې امني وي او بل په دې کې چې واشنګټن راضي کړي.

ځواب: لويه جرګه د افغانانو نه بلکې تل د انګرېزانو او امريکايانو غوښتنه وه، دوی غوښتل چې د لويې جرګې له لارې هغه مخکنی شاهي رژيم بيا پر افغانانو تحميل کړي چې انګرېزانو د هند په نيمي وچې د تسلط په وخت کې پر افغانستان مسلط کړ، اوس ئې لومړی افغانستان اشغال کړ، بيا ئې په بن کې د ۲+۲ملکونو په خوښه د کرزي حکومت جوړ کړ او وزارتونو ئې په همدغو ملکونو پورې تړلو ډلو باندې ووېشل، او بيا ئې دې حکومت ته د مشروعيت ورکولو لپاره د خپلو بې ۵۲ او ايف ۱۲ جازونو تر وزر لاندې داسې لويه جرګه ورته جوړه کړه چې غړي ئې دوی غوره کړي وو او همغه حکومت ته ئې رايه ورکړه چې دوی په بن کې جوړ کړی وو.

مورږ جنګ غوښتونکي نه يو، جنګ پر مورږ تحميل شوی، آزادۍ ته د رسېدو لپاره بله لار نه لرو، که دا اوس بهرني ځواکونه ووځي، د ګاونډيو له لارې د افغانستان په کورنيو چارو کې مداخلت بند شي او په پردیو پورې تړلو ډلو ته د وسلو لېږلو لړۍ بنده شي، مورږ د دې تضمين کوو چې ډېر ژر به په افغانستان کې امن او ثبات راځي. خو که همدا روان حالت وي نو تاسو ما ته ووايئ چې کوم منصف او آزاد انسان به له افغانانو وغواړي چې د اشغالګرانو په ضد ونه جنګېږي، د پردیو واکمني ومني او اسارت ته تسليم شي؟ که افغانانو دا حالت منلی ولې د روسانو په ضد جنګېدل او ولې ئې يو نيم مليون شهيدان ورکول.

ځواب: زه تاسو ته په صداقت سره وايم چې د امريکايانو په ضد جنګ کې افغانان يوازي دي، له الله تعالی پرته هيڅ مرستندوی نه لري، په نړۍ کې داسې حکومت نشته چې د امريکايانو په ضد د افغانانو د مرستې جرأت وکړي، مورږ الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، د مقاومت داسې طريقه مو غوره کړې چې په محدودو امکاناتو تر اوږدې مودې دوام ورکړی شو. څوک چې وايي له افغان مجاهدينو سره

له بهر نه مرسته کېږي، دروغ وايي، که له موږ سره د نړۍ يوه هېواد هم مرسته کولی نو امريکايان به ډېر د مخه له افغانستان نه وتلو ته اړ شوي وو.

ځواب: موږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو او د ټولو مجاهدينو په يووالي ټينګار کوو، د اوسني مقاومت له پيل نه مو دا هڅه کړې چي افغان مجاهدين په يوه ډاډمن اتحاد کي راغونډ شي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي، متأسفانه تراوسه د داسي جبهې په جوړولو نه يو موفق شوي، خو سعی او کوشش مو روان دئ، تاسو ته معلومه ده چي پر عراق باندي د امريکا له برید نه وروسته د القاعدې نړۍ ټول مجاهدين له افغانستان نه وتلي او عراق ته تللي، دوی اوس افغانستان ته د يوه مرکز او پنا ځي په توګه ضرورت نه لري، خو له طالبانو سره په مختلفو پراوونو کي مذاکرات شوي، له ملامحمد عمر سره زما ليدنه او کتنه نه ده شوې.

ځواب: زما د معلوماتو له مخي اسامه، ايمن الظواهري، ملامحمد عمر، او د طالبانو ډېر مشرا ژوندي دي.

ځواب: د دې پوښتني ځواب بايد له جورج بش نه وغواړئ، هغه بايد ووايي چي تر کله به د مظلومو افغانانو وژلو ته ادامه ورکوي، تر کله به د افغانانو په کليو او کورونو بمونه وروي، تر کله به د افغانستان پر اشغال ټينګار کوي، موږ خو له مقاومت نه پرته بله چاره نه لرو، زموږ مقاومت به تر هغه ادامه کوي چي ټول بهرني اشغالګر ځواکونه له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې متوقف شي او افغانانو ته دا موقع ورکړی شي چي د خپلي خوښي اسلامي حکومت جوړ کړي.

ځواب: د خبرو آترو او جرګو له لاري د بحران حلول ښه کار دئ خو چي واقعيتونه په کي مراعات شي، د جرګې هغه غړي چي منځګړيتوب کوي صالح کسان وي او خبري د نزاع د اصلي لورو تر منځ وي، که دا جرګه غواړي د کشالې په حلولو کې مؤثره ونډه ولري نو دا جرأت دي وکړي چي ووايي: بهرني فوځونه دي له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې دي بندي شي او افغانان دي پرېږدي چي د خپلي خوښي نظام او مشران غوره کړي، خو د دې جرګې ترکيب ته په پام سره ويلی

شو چې ښايي د داسې پرېکړې جسارت ونه کړي، ځکه دا هغه دودیزه افغاني جرګه نه ده چې بحران حل کړی شي، په دې کې نه د منازعې اصلي لوري شته او نه د دوی د اعتماد وړ کسان، دا جرګه یوه ګډه دولتي کمیسیون ته ورته جرګه ده، د دوو جمهورو رئیسانو جرګه ده، دوی دواړه کولی شي ترې طمعه ولري، خو افغانان هیڅ طمعه ترې نه لري، لکه څنګه چې په شمالي وزیرستان کې دې جرګې څه نتیجه ورنه کړه، نه امریکایانو اهمیت ورکړ او نه اسلام آباد د جرګې پرېکړو ته اعتناء وکړه، امریکایانو په جرګې اعتراض وکړ او په مخالفت کې ئې پر جوماتونو او مدرسو بمباری وکړې، دا دئ اوږ چې د شمالي وزیرستان د همدې جرګې غړو اعلان وکړ چې د کابل او اسلام آباد په جرګې کې برخه نه اخلي!! مجاهدین به څنګه هغه جرګه مني چې د کابل او اسلام آباد په خوښه او د جورج بش په امر جوړه شوې او هغه کسان هم په کې برخه لري چې تل ئې د مجاهدینو مخالفت کړی، د روسانو د تېرې په وخت کې د روسانو خدائي خدمتګاران ول او اوس د امریکایانو. هغه چې تل د اسلام په ضد د اسلام له دښمنانو سره ملګري شوي، د پښتنو کورنې دښمنان دي، تل ئې د پښتنو پر سر له دښمنانو سره سودا کړې.

په داسې حال کې چې اشغالګر ځواکونه په ډېره بې رحمۍ سره د افغان ولس په ضد نوې غیر مجاز وسلې استعمالوي، هره ورځ په لسګونو بې وزلي او بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، له افغانستان نه ئې د نویو وژونکو وسلو د آزمویلو میدان جوړ کړی، څنګه باور وکړو چې دوی او ذلیل لاس پوڅي ئې د جرګو له لارې د افغان بحران حلول غواړي؟!! لکه څنګه چې د شمالي وزیرستان جرګه د دې لپاره جوړه شوې وه چې ولس د مخالفو ځواکونو په ضد وجنګوي دا جرګه هم په همدې موخه جوړېږي.

پاکستان یو ځل مخکې هم دې ته ورته اشتباه کړې وه او دا هغه مهال چې مسکو او واشنګټن پدې سلا شول چې شوروي فوځونه له افغانستانه ووځي، د نجیب حکومت پاتې شي او د مجاهدینو په ضد ګډ دریځ غوره کړي، په معاهدې د امضاء لپاره ئې د اسلام آباد هیئت په جینوا کې د ډاکټر نجیب له پلاوي سره مخامخ کښېناوو، او هغه تیاره شوې معاهده ئې پرې امضاء کړه، دا په داسې حال

کي چي پاکستان د کشالې طرف نه وو ، او دا حق ئې نه درلود چي د افغان ولس د واقعي استازو په غياب کي هغه معاهده امضاء کړي، دې ناستې او موافقې داسي وښوده چي دا جنګ د پاکستان او افغانستان تر منځ دئ نه د افغان ولس او د شوروي د لاس پوڅي حکومت تر منځ، تاسو د هغې معاهدې بدي پايلي وليدې، خو دا دئ پاکستان بيا همغه ناکامه تجربه بيا تکراروي!!

ځواب: د پاکستان له چارواکو سره هيڅ رابطه نه لرو ، نه په ټيټه کچه او نه په لوړه کچه، نه څرګنده او نه پټه، پاکستاني چارواکي خو اوس د امريکا ملګرتيا کوي، هم د خپل هېواد او ولس په ارتباط هغه څه کوي چي امريکا ئې ترې غواړي او هم د افغانانو او افغانستان په ارتباط، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سياست، مخصوصاً د افغانستان په ارتباط تل د امريکا تر اغېز لاندي ټاکل شوی، او د امريکا ګټو ته پر هر څه ترجيح ورکړی شوې، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو په دوران کي د امريکا په وينا د جبل السراج د هغه ائتلاف ملا تړ وکړ چي د مسکو او واشنګټن په وينا او د ايران په وساطت جوړ شوی وو ، بيا ئې د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو ملا تړ وکړ، او اوس د کابل د امريکائي حکومت ملاتړ کوي، زما د حزب ډېر غړي ئې زما د زوم په شمول ونيول او امريکايانو ته ئې لاس ترلي وسپارل، چي ځيني له امريکايانو سره بنديان دي او د ځينو برخليک معلوم نه دئ. تاسو ته معلومه ده چي زه هغه وخت له ايرانه ووتلم او خپل هېواد ته راستون شوم چي تهران غوښتل ما امريکايانو ته وسپاري، د ايراني چارواکو له خبرولو پرته له تهرانه ووتلم او شپږ ورځي وروسته د افغانستان يوې مصئوني او غرنۍ سيمي ته ورسېدم، څه وخت وروسته د امريکايانو د بې پيلوټه طيارې له لوري پر ما راکټي برید وشو ، چي الحمدلله څه تلفات ئې نه درلودل، له هغې نېټې وروسته زه د اوسېدو ثابت ځای نه لرم، نه چترال ته کوز شوی يم او نه پاړه چنار ته، زما د نيولو لپاره په لغمان، کنر، ميدان وردګ او پکتيا کي ګڼ شمېر عمليات ترسره شوي.

ځواب: زه د لال مسجد په پېښې سخت خواشينی شوی يم، هلته ستر ظلم

وشو ، د ډېرو بې ګناه انسانانو وينې توی شوې، شهيدانو ته ئې دعا کوم، زه باور لرم چې په پاکستان کې پر مدرسو او جوماتونو ټول بريدونه يا مخامخ د امريکايانو لخوا ترسره شوي او يا د امريکا په وينا ، تر څو چې امريکايان په دې سيمې کې نظامي حضور لري د داسې ډېرو نورو فاجعو شاهد به وو ، په ډېرو نور مدرسو به بمونه وورېږي او د ډېرو نورو بې ګناه انسانانو وينې به توی شي. په دې ارتباط د طالبانو او القاعدې د ويناوو په اړه څه ويل نه غواړم. که هغوی له امريکايانو نه د دې غچ اخيستل غواړي زه ورته د توفيق دعا کوم.

ځواب: مورږ هغه فدايي عمليات تائيدوو چې د مظلوم لخوا د ظالم او غاصب په ضد ترسره کېږي، داسې عمليات نه يوازې جايز ګڼو بلکې د شهيدانو درجه ئې تر هغو شهيدانو هم لوړه ګڼو چې د دښمن په ضد په داسې مخامخ جګړې کې په شهادت ورسېږي چې د دښمن شمېر د دوی په پرتله لس برابره زيات وي. خو مورږ خپلو مجاهدينو ته توصيه کوو چې داسې عمليات بايد د سترو سترو او مهمو اهدافو لپاره ترسره شي، په هغه وخت او هغه ځای کې ترسره شي چې د فتنو او جګړو اصلي عاملين او د دښمن مهم او مؤثر شخصيتونه له منځه يووړل شي، زه باور لرم چې سل فدايان کولی شي د يوه هېواد مسير بدل کړي، په دې شرط چې د دوی عمليات په دقيقه توګه تنظيم شي. مورږ قطعاً د دې مخالف يو چې داسې سرتېرې د وړو وړو اهدافو لپاره قرباني شي.

دا هم بايد ووايم چې د نړۍ مظلوم مسلمانان له دې دردناک حالت نه وتلو لپاره مجبور شوي چې د فدايي عملياتو لار غوره کړي، فدايي عمليات د غربي استعمار د بې رحمانه او وحشيانه ظلمونو په وړاندې يو طبيعي عکس العمل دئ، د نړۍ مظلوم مسلمانان چې دا درې پېړۍ استعماري ځواکونه پرې حکومت کوي، د دوی هر څه ئې لوټ کړي، ظالم، او بې رحمه پاچايان، جنرالان او ديکتاتوران ئې پرې مسلط کړي، په فلسطين، عراق، افغانستان، کشمير، چيچين کې مسلمانان وژني، د اسلامي ملکونو د شتمنيو په تالان بوخت دي، د دوی ظلم هغه ځای ته رسېدلی چې د مظلوم اسلامي امت په زرګونو شازلميان ئې سرتېرو او فدايي عملياتو ته چمتو کړي، تر څو چې د ظلم دا لړۍ روانه وي دا فدايي عمليات به هم

روان وي او ورځ په ورځ به تشديد کېږي. تاسو به په نړۍ راتلونکې کي وګورئ چې دا لړۍ د اسلامي انقلاب لپاره لار آواره کړي، ځکه مسلمانان ګوري چې د دوی ستونزي نه په کودتاګانو حل شوې، نه په انتخاباتو او نه له نورو لارو او د ځېرو په بدلېدو رابدلېدو سره، ناچار به د اسلامي انقلاب او ولسي پاڅون لار غوره کوي، زه نه يوازي په دې باور لرم چې مسلمانان به دا لار غوره کوي بلکې په دې باور يم چې که اسلامي امت او زړه سوانده مشران او سياسي احزاب ئې له دې دردناک حالت نه نجات غواړي نو په نورو ناکامو لارو د خپل وخت او امکاناتو د ضايع کولو په ځای دي د اسلامي انقلاب له لاري خپلواک، آزاد او سرلوړي ژوند ته د رسېدو لپاره ملا وتړي، زه باور لرم چې داسي کار په ډېرو ملکونو کي ممکن دئ، په اسلامي امت کي د هغو شازلميانو شمېر زرګونو ته رسېږي چې د اسلام او د اسلامي امت د عزت او سرلوړۍ لپاره د خپل سر او وينو قربانۍ ته چمتو دي.

ځواب: يرغمل نيونه د يرغمل نيوني په مقابل کي بالمثله عمل او د عدالت مطابق کار دئ، امريکايان افغانان او د افغاني مجاهدينو خپلوان او دوستان نيسي، ګوانتانامو ته ئې انتقالوي او په افغانستان کي ئې په هغو محبسونو کي ساتي چې په خپلو نظامي اډو کي ئې جوړ کړي، او تاسو ته معلومه ده چې په دې زندانونو کي ذليلو او بې رحمو امريکايانو له مظلومو بنديانو سره څومره وحشيانه سلوک کړی، آيا افغانان حق نه لري د امريکايانو هغه ملګري ونيسي چې د نظامي او جاسوسي مأموريتونو لپاره راځي، اخلاقي فساد خوروي او له اسلام نه د افغانانو د بې لاري کولو او محرف مسيحيت ته د دوی د اړولو هڅه کوي؟ که د دغو جاسوسانو په ضد هر څه کېږي مسئوليت ئې په بشپړه توګه د امريکايانو په غاړه دئ، دوی له جنوبي کوريا او نورو هېوادونو نه د مسيحيت خورولو او مسحيت ته د افغانانو د اړولو په غرض ټيمونه رالېږي، د جنوبي کوريا د يوې کليسا کشيش اعتراف وکړ چې تر اوسه ئې دوه سوه ټيمونه د دې غرض لپاره افغانستان ته لېږلي، تاسو ما ته ووايئ که افغانان د دې په مقابل عکس العمل نښيي مسئوليت به ئې د چا په غاړه وي؟ افغانان هر څه منلی شي خو پر خپل دين باندي تېری نشي زغملی، له خپل دين نه د دفاع په خاطر هري قربانۍ ته چمتو دي.

ځواب: پاکستاني چارواکو ته مي پيغام دا ډئ چي د امريکايانو له ملګرتيا لاس واخلئ، لږ تر لږه د افغانستان او افغانانو په ضد د دوی مرسته مه کوئ، له هغي جګړي ووځئ چي امريکايانو د اسلام او مسلمانانو په ضد پيل کړې، د دوی ملګرتيا تاسو ته ډېر بد عواقب له ځان سره لري، امريکايان د پاکستان په ضد همغه ناولي عزايم لري چي د عراق، فلسطين، افغانستان او بل هر اسلامي ملك په ضد ئې لري، يو د دوستۍ تر پردې لاندي ځپي او بل په مخامخ نظامي يرغل سره، که د واشنګټن چارواکي اټمي عراق، ايران او ليبيا نشي زغملی نو اټمي پاکستان هم نشي زغملی، آيا پر پاکستان، حتی مکې او مدينې باندي د برید ګواښونه کافي نه دي چي ستاسو د عقل او غيرت رګ وخوځېږي؟! دا د دوی د زړه خبرې دي چي کله کله ئې له خولې راوځي او د اسلام او مسلمانانو په ضد د دوی پټه او زړه کينه څرګندوي.

ځواب: جورج بش بايد اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې برید يوه لويه او تاريخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چې خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقيان پرېږدي چې خپل برخليك په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی.

د کابل د امريکائي حکومت چارواکو ته وايم: هغه ورځي په پام کي ولرئ چي امريکايان به د روسانو په څېر له افغانستانه وځي او تاسو به داسي يوازي پرېږدي لکه روسانو چي کمونستان پرېښودل، او بيا ئې حتی په روسيه کي هم پنا ځی نه درلود ، امريکايان دوستان او ملګري نه غواړي غلامان غواړي، د دوی ترغلامۍ خو د ګوانتانامو په زندان کي ژوند ډېر غوره دئ.

د اسلامي ملکونو مشرانو ته دا پيغام لرم چې امريکا ستاسو لپاره همغه څه په زړه کې لري چې له صدام حسين سره ئې وکړل، ډېره عجيبه ده که د اسلامي هېوادونو مشران په دې هم نه پوهېږي چې امريکا د دوی په خلاف څه اراده لري!! په داسې حال کې چې د واشنګټن چارواکي په ډېر صراحت او غرور سره وايي چې مونږ په نورو هېوادونو کې په ځانګړې توګه په منځني ختيځ کې هم د عراق او

افغانستان په څېر ديموکراسي راولو!! متأسفانه چې زمونږ ناپوه او بې همته چارواکي د دې خبرو په معنی ځان نه پوهوي!! عجيبه ده چې دوی بيا هم له امريکا نه د وسلو اخيستلو تکل کوي، دوی په دې نه پوهېږي چې دا وسلې د دوی هيڅ درد نشي دوا کولی، لکه چې د عراق وسايل د بغداد چارواکو ته ګټه ونه رسوله، فوځ ئې متلاشي شو او وسلې ئې د دښمن په لاس کې پرېوتې، د عراق ټول فوځ دومره مقاومت ونه شو کړی او دومره تلفات ئې دښمن ته وانه ړول لکه د فلوجې د وړې سيمې ولسي مجاهدينو چې په مېړانه تر ننه مقاومت وکړ او دښمن ته ئې درانه تلفات واړول، تجربو وښوده چې د اسلامي ملکونو فوځونه د غربي استعمار د سلطې له دور نه پاتې شوي فوځونه دي، يوازي د خپل ولس د ځپلو همت او جرأت لري، نه د بهرني تېري د دفعه کولو جرأت او همت.

عرب مشران بايد په دې پوه شي چې امريکا په منځني ختيځ کې دا حالت د همدې لپاره راوستی چې عربي هېوادونه له امريکا نه وسلو اخيستلو ته اړه کړي، تاسو وليدل چې له يوې خوا د دفاع او خارجې چارو وزيران (کوندالیزارايس او رابرټ ګيټس) په اوو عربي هېوادو د ۲۳ مليارده ډالرو په بيه د وسلو خرڅولو خبره کوي او له بلې خوا ډيک چيني د همدې اعلان په استناد او پدوی پسې وايي چې دا دئ د عراق په اړه د سپيني مانۍ سياستونه خپل نتايج ورکوي!! د دې خبري معنی دا ده چې د وسلو د خرڅلاو دا معامله د عراق په اړه د دوی د سياست نتيجه ده! د دغو هېوادو خلك بايد پوه شي چې دا وسايل نه د ايران په ضد دوی ته ورکول کېږي او نه د اسرائيل په ضد، له ايران نه دوی په خپل لاس ببو جوړ کړ، د دې لپاره چې عربان پرې ووېروي، د همدې لپاره ئې د بغداد حکومت شيعه وو ته وسپارو، د همدې لپاره ئې د تهران په ګټه او د يوې معاملې په توګه د مجاهدين خلق هغه ډله متلاشي کړه چې د ايران د موجوده رژيم مخالف او مراکز ئې په عراق کې وو، دا همغه ډله وه چې د ايران انقلاب د دوی په لاس بري ته ورسېدو او تهران ته ستر ګوابښ ګڼل کېده، دا هېوادونه څنګه ګمان کوي چې امريکا د ايران په ضد د دوی تقويه کول غواړي؟ امريکا خو بغداد او کابل د ايران لپاره فتحه کړل او هغه څه ئې د ايران په ګټه وکړل چې ايران ئې له کولو عاجز وو. دا اوس له يوې خوا په عربي

هېوادو تر دې نامه لاندې وسلې پلوري چې ايران دوی ته ګوابن دئ، خو له بلې خوا په بغداد کې له ايرانيانو سره په مذاکراتو بوخت دي، ډېر ساده انسان به د دغو منافقانه سياستونو په موخو نه پوهېږي، له تهران سره د کابل او بغداد له نيولو نه مخکې دا خبرې په پټه پيل شوې وې، اوس ئې هغه بربنډې کړې. اسلامي ملکونه بايد دې ته متوجه وي چې دا مذاکرات د نويو سازشونو غمازي کوي، غرب غواړي په رواني صليبي جګړې کې له ايران نه همغه کار واخلي چې په مخکنيو صليبي جګړو کې ئې ترې اخيستی.

د دغو عربي هېوادو مشرانو ته وايو دا پيسې د وسلو اخيستلو په نامه د هغه چا په جيب کې مه غورځوئ چې ستاسو دښمنان پالي، په خپل ولس او د خپل هېواد په ترقي ئې ولګوئ، له عراقي، فلسطيني او افغاني مجاهدينو سره مرسته وکړئ، هغوی کولی شي په لږو امکاناتو سره هم امريکايان له دې سيمې وتلو ته اړه کړي او هم اسرائيل او د اسلام نور دښمنان په خپل ځای کښېنوي.

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د يوه مبارك آيت صحيح تفسير

د (قرآن پوهنه) تر عنوان لاندي مي د سهار په درنې ورځپانې کي د يوه مضمون وروستۍ برخه تر سترګو شوه، په ډېر شوق او دقت سره مي د هغه لوستل پيل کړل، ليکوال په پښتو کي ليکل شوي تفاسير او ترجمې معرفي کړې وې، په دې ضمن کي ئې د تفسير حسيني پښتو ژباړې، بدر منير په هکله داسي ليکلي وو: پښتو ته اړوونکی ئې نامتو عالم او صوفي او د پښتو ژبې پياوړی ليکوال او اديب دوست محمد خټک ... دی، ژباړه ئې خوږه او روانه ده او د تفسير نمونه ئې دا ده:

(په تفسير کشاف کي راوړي دي چې يو بادشاه وزير ته وويل چې د دې آيت شريف تفسير راته وکړه، حق تعالى فرمايلي دي كل يوم هو في شأن، دی الله هره ورځ په نوي شان کي، دا نوی شان له حق تعالى سره نشان د مخلوقيت قبلوي، او خالقيت او مخلوقيت هيڅ مناسبت نه لري او په دې سره اعتقادکفر راولي، وزير ورته عرض وکړ چې درې ورځې موده ما له راکړه پس وزير په دا درې ورځې موده کي هيڅ فايده وموصول ته ونه رسوله، نو درېيمه ورځ خپه او پريشان او ناتوانه سرګردانه ګرځيده يو خانه زاد د ده وهغه ته عرض وکړ اې صاحبه ولې داسي دلګير او ملال يې؟ ده ورته وويل چې ملالت مي په دا خبره ده چې باد شاه د دې آيت شريف پوښتنه وکړه، ما درې ورځې مهلت غوښتی وو، اوس ئې له معنى څخه عاجز راغلم، ده ورته وويل: د الله په فضل سره دا ځواب به زه ورله ورکړم، وزير ډېر خوشحاله شو، دی ئې په حضور د بادشاه راوست، ويل ئې بادشاه سلامت! ستا د

سوال مقصد له دې ځوانه څخه راغلی دی، بادشاه ورته وویل، وایه معنی د دې آیت شریف، ده ورته وویل بادشاه عرض داشت د بنده وتاته دا دی چې ته په اصل کې سوالګر یې، د سوال کننده دا ځای نه دی لکه چې ستا دی، ته زما په ځای ودرېږه، تخت وماته پرېږده چې زه پرې کښېنم نور به تاته د دې خبرې ځواب درکړم.

بادشاه عاشق د دې ځواب وو، دی ئې پر تخت کښېناوو او بادشاه د ده پر ځای ودرېدو، ده ورته وویل چې بادشاه په علم قدیم کې د رب تعالی دا راغلي وو چې زه به ستا پر تخت کښېنم او ته به زما پر ځای ودرېږې اوس هغه دلته په ظهور سره راغی، بادشاه تحسین د ده د قول وکړه آفرین ئې پرې ووایه)

زه نه پوهېږم د دې مضمون محترم لیکوال چې هم عالم دی او هم ښه لیکوال، څنګه ئې د نوموړي تفسیر دا ادبیات خوښ کړي، او څنګه ئې د نوموړي مبارك آیت دا ډېر غلط او بې بنسټه تفسیر خوښ کړی، که د نوموړي تفسیر ادبیات همدا وي او د نورو آیتونو په هکله ئې تفسیر دې ته ورته، نو دا خو ډېر بې خونده ادبیات او ډېر ضعیف تفسیر دی، څوك چې د قرآن په ژبه پوه وي او له تفسیر نه ډېر لرې خبر وي، په دې پوهېږي چې د دې مبارك آیت معنی او تفسیر په هیڅ صورت کې هغه څه نه دی چې د بدر منیر په تفسیر کې راغلي، د آیت اصلي معنی چې ټولو درنو مفسرینو رااخسیتې دا ده:

الله تعالی د ځمکې او آسمانونو د ټولو مخلوقاتو اړتیاوو ته په خپله ځواب وایي، دی ئې ضرورتونه رفع کوي او اړتیاوي ئې پوره کوي. د دې عالم هر کار، هره شیبه، په خپله مالك الملك خدای ترسره کوي،الله تعالی داسي نه دی چې د دنیا کارونه ئې خپلي مخې ته پرېښي وي او دی هیڅ تصرف په کې نه کوي، بلکې هر کار، که ستر وي او که وړ، د ده په اراده، إذن، حکم، قدرت او مخامخ تصرف سره ترسره کېږي، هغه یوه شیبه هم د عالم د چارو له اداري، پالنې او ساتنې څخه نه غافله کېږي، د بدر منیر مفسر د دې آیت مخکې او وروسته مطالبو ته له پام نه پرته نیمګړې برخه تفسیر کړې، دې ته ئې نه دي کتلي چې له دې نه مخکې راغلي: یسئله من في السموات والارض (د آسمانونو او ځمکې هر څه ده ته خپلي غوښتنې وړاندي کوي، له ده نه د خپلو غوښتنو ترسره کېدل غواړي، او ورپسې راځي: کل

يوم هو في شأن (دی هره ورځ په يوه کار کي لګيا دی، يعني هغه هره شيبه په چارو کي د تصرف په حالت کي دی) د بدر منير مفسر شايد داسي ګمان کړی وي چي له شأن څخه په خپله د الله تعالی ذاتي حالت مراد دی، او دا د ذاتي حالت بدلېدل رابدليدل خو له مخلوق سره شايي نه له الله تعالی سره، نو ځکه ئې دا قصه رااخيستې، خو په دې قصې کي د وزير د خانه زاد ځواب داسي دی چي له آيت سره هيڅ اړخ نه لګوي، نه پوهېږم بادشاه سلامت څنګه په دې ځواب قانع شوی او په خپل وزير باندي ئې غصه سړه شوې!!! ځواب خو داسي دی چي الله له مخکي نه هر څه ټاکلي، او هر څه د همغه مقدراتو مطابق ترسره کېږي، د بادشاه سلامت پر تخت د ده کښيناستل هم دغسي له مخکي نه مقدر او د الله تعالی په علم قديم کي وو او دا دی ترسره شو، دا خو نه يوازي د پوښتنې ځواب او د دې مبارک آيت معنی نه ده بلکي د اصلي معنی عکس او مغاير تعبير دی، آيت وايي چي کارونه الله تعالی په خپله ترسره کوي، ټول مخلوقات د خپلو اړتياوو لپاره چار ناچار ده ته رجوع کوي، خو د ده ځواب دا دی چي کارونه د مقدراتو مطابق ترسره کېږي، د مقدراتو مطابق د کارونو ترسره کېدل يو حقيقت دی خو دلته او د دې آيت په شرح او تفسير کي هغه وړاندي کول غلط تعبير دی او په اصلي معنی د پوهيدو مانع ګرځي، دا آيت خو داسي نه وايي چي الله تعالی مخلوقات پيدا کړي، سنن او مقدرات ئې وضع کړي او اوس ټول کارونه د همغو سننو او ضوابطو مطابق په خپله او د الله تعالی له عملي تصرف نه پرته ترسره کېږي، برعکس وايي چي الله تعالی په خپله هر کار د خپلو سننو مطابق ترسره کوي. دا مطلب د قرآن په ګڼ شمير آيتونو کي راغلی، په آيت الکرسي کي دوه ځله په مختلفو الفاظو دې ته اشاره شوې، لاتأخذه سنة و لانوم، (نه ئې پرمښکی نيسي او نه خوب)، يعني د عالم له اداري نه يوه شيبه هم نه غافله کېږي، وسع کرسيه السموات والارض ولايؤده حفظهما (د اقتدار کرسۍ ئې آسمانونه او ځمکه احتوی کړي او د دې دواړو ساتنه ئې نه ستومانه کوي)

د بدر منير مفسر دې ته هم نه دي کتلي چي له نومورې آيت نه وروسته ويل شوي: فباي آلاء ربکما تکذبان (نو د خپل رب د پېرزوينو له کوم يوه نه انکار کوئ؟) له دې نه خو په ډاګه معلومېږي چي په مخکني آيت کي د الله نعمتونو او

پېرزوينو ته اشاره شوې، نه تقدير او مقدراتو او د الله علم قديم ته، دا وروستی آيت په خپله دا خبره واضح کوي چې له شأن نه مراد هغه کارونه دي چې الله تعالی ئې د مخلوقاتو د حوائجو د رفع کولو لپاره هره شيبه ترسره کوي، د همدې لپاره انسانان او پېريان مخاطب شوي چې د خپل رب له کوم کوم نعمت نه سترګي پټوئ.

ما دا مطلب د دې لپاره وليکو چې له قرآن نه دفاع د هر مسلمان وجيبه ده، چې کله هم د قرآن د کوم آيت ناسم تعبير وړاندي کېږي، که دا د کومې ډېرې مهمې مسئلې په اړه وي او که د کومې عادي قضيې په باب، بايد هر مسلمان د هغه مخه ونيسي او حقيقت خلکو ته ورسوي. خلك بايد د معتبرو تفسيرونو ويلو ته تشويق کړو، او د داسې تفسيرونو له ويلو ئې راوګرځوو چې ضعيف دي او په ضعيفو روایاتو ولاړ. دلته د يوه نامعلوم پاچا داسې کيسه چې له آيت سره هيڅ اړخ نه لګوي، د يوه داسې آيت په تشريح کې رااخيستل شوې چې يوه مهمه اعتقادي مسئله توضيح کوي، او داسې معلومېږي چې دا کيسه د آيت د تشريح په نيت نه بلکې د پاچا سلامت د توصيف په نيت رانقل شوې، حال دا چې قرآن د پاچايانو په هکله فرمايي: دوی د فساد عامل دي او د عزتمنو خلکو سپکول ئې کار!! پاچا او د يوه داسې آيت تفسير لټول او د هغه لپاره له خپل تخته راکوځېدل، هيڅ عقل ئې نه مني، او په تاريخ کې ئې بېلګه نه ګورو.

بسم الله الرحمن الرحيم

باغي معبود شو!!

د زمانې په هر پړاو کي چې خلکو د انسان په بڼې کي ځان ته معبود جوړ کړی، دا کاذب او دروغجن معبودان يا ټګمارو مذهبي مشرانو جوړ کړي، يا مکارو سياسي مشرانو؟! کاذب معبود هم د مذهبي مشر په لاس کي دام وي او هم د مکار سياسي مشر په لاس کي د خپل حريف د ماتولو توره او ډال، او دا دواړه د انساني نړۍ عجيبې او حيرانوونکي کرشمې دي. يو داعي او مصلح به د ظلم خلاف قيام وکړي، د محکومو او مظلومو انسانانو لپاره به آزادي او عدالت وغواړي او په اوچت غږ به ووايي: انسانان ټول برابر پيدا شوي، ظلم او جهل دوی په خپلو کي ويشلي، له يوه ئې بادار او له بل نه مريی جوړ کړی، دا د ظلم نظام رنګ کړئ، دا د مظلومانو په لاس پښو کي پراته زنځيرونه مات کړئ، انسان بايد له خپل رب نه پرته بل ته سر ټيټ نه کړي... مظلومان به ده او د ده دعوت ته د شك په سترګه وګوري، ظالمان به ئې خطرناك وګڼي، د امپراطور له نظام، دين او مذهب نه د بغاوت په جرم به متهم شي، مذهبي مشران به ئې د وژلو فتوی ورکړي، قاضي به ئې په قتل محکوم کړي، په دار به شي، جسد به ئې په اور کي واچولی شي، په صليب به وځړولی شي، خو همدا باغي، مطرود، محکوم او په صليب خپړول شوی به پس له لنډې مودې د يوه نوي امپراطور لپاره د خپل مخکني رقيب په ضد يوه مؤثره وسيله شي، هغه به د ظلم قرباني وګڼي، مجسمې به ئې جوړې کړي، هماغه مخکني مذهبي مشران به ئې يوه سپيځلې هستي وګڼي، د ده د لمانځنې فتوی به ورکړي، له ده سره به هر مخالفت او د ده په ضد هره وينا او له عظمت نه ئې هر

انکار به له خدای او له نوې نظام او له نوې دین او مذهب نه بغاوت وګڼي، هومره تبلیغات به ورته وکړي چې عوام به ئې خدای وګڼي، د هغه مجسمې به جوړې کړي، یو به ئې د مجسمو دکان جوړ کړي، دا به ئې حرفه شي، په خرڅولو به ئې ډېر څه ترلاسه کړي، بل به ئې د څه ترلاسه کولو لپاره مجسمې ته په سجده شي، هغه ته به خپل حاجتونه وړاندي کوي، مرستې ته به ئې رابولي، د خدای ځای ناستی به ئې کړي، په دې ترتیب به د نوې سیاسي نظام په څنګ کې نوی مذهب رامنځته شي، د زوړ نظام باغي به د نوي نظام (اله) شي، ټګمار مذهبي مشر به هم د (باغي) ګرځولو په فتوی سره خپله اجوره ترلاسه کړي او هم له هغه (باغي) نه د (اله) جوړولو په فتوی سره!! پرون د مخکني نظام د معبد مجاور وو او نن د هغه (باغي) د قبر مجاور او متولي، دا د طاغوت په لاس د هر محرف مذهب د رامنځ ته کېدو قصه ده او دا د شخصیتونو، قبرونو او بتانو د لمانځونکو قصه ده. له بودا سره همداسي وشول، له عیسی علیه السلام سره همداسي وشول او له ډېرو نورو سره همداسي!!

آیا دې ته مو توجه کړې چې څنګه نن د هري کلیسا په هر دېوال د عیسی علیه السلام هغه مجسمه ترسترګو کېږي چې په صلیب ئې ځوړند ښیي، په لاسونو او پښو ئې مېخونه ټك وهل شوي، وجود ئې تغمې تغمې، زخمي زخمي او په وینو سور؟ له مجاور نه پوښتنه وکړه چې دا څوك دی؟ ولې په داسي دردوونکي حالت کې ښودل شوی؟ ځواب ئې دا دی: دا مسیح، د خدای زوی او په خپله خدای دی، ځمکې ته راغلی وو، د خپلو بندګانو د ژغورنې لپاره!! پوښتنه وکړه: مګر څوك کولی شي چې خدای په دار کړي، په لاسونو ئې مېخونه ټك وهي، په درو ئې ووهي؟ ځواب ئې دا دی: هیڅکله نه، ده په خپله ځان قربانۍ ته وړاندي کړ، چې زموږ د ګناهونو فدیه ورکړي او د قیامت په ورځ د ده ټول منونکي له مؤاخذې او مجازات نه پرته مخامخ جنت ته ولاړ شي!! پوښتنه وکړه: دا نورې مجسمې د چا دي، دوی ولې په صلیب ځوړند ښودل شوي، دوی هم هر یو ببل خدای وو که همغه یو خدای په ببلو ببلو څېرو کې؟ وایي به: دا د مسیح حواریون وو، د ده ملګرتیا ئې وکړه او په همدې جرم په صلیب ځوړند او په اور کې وسوځول شول، پلار خدای او زوی مسیح همداسي غوره ګڼله!! پوښتنه وکړه: دا ولې د هغه صلیب ننبه نن د هر

مسيحي په سينه ځوړنده ده؟ په دې صليب خو بايد د هغه امپراطور جسد ځوړند شوی وی او د هغه د قبر د پاسه نصب شوی وی چې دا ئې مسيح عليه السلام او د ده د حواريونو لپاره جوړ کړی وو!! ولې بايد د مسيحيانو د غاړو طوق وي؟ صليب خو د ماتولو دی نه د لمانځلو، دا خو د وحشت او ظلم نښه ده، سپکول او سوځول ئې پکار ده، نه په غاړه ځوړندول؟ پوښتنه وکړه: هغه خدای به ستا حاجتونه څنګه ترسره کړی شي چې ځان ئې ونه ژغورو، خپل ملګري ئې ونه ژغورل؟ څنګه ومنو چې د ځمکې او آسمانونو پيدا کوونکی خدای د مسيح د وړوکي جسد په اندازه وړوکی کېدی شي، پر خپل ځان داسي لوبې هم منلی شي؟ او دې ته ورته سلهاوو نورو پوښتنو ته هيڅ ځواب نه شې ترلاسه کولی، يو ځواب به واورې: کليسا ته راشه، د زېړو اوبو غسل وکړه، د کشيش د لاس مقدس خواړه وخوره، مسيح ته په خپل زړه کې ځای ورکړه، په تندي او د خپلې سينې په ښي او کين لوري داسي لاس کېده چې د صليب نښه ترې جوړه شي، حقيقت به درک کړې او د خپلو پوښتنو ځوابونه به ترلاسه کړې!!

حسين رضي الله عنه هم د ظالم او مفسد يزيد په ضد غږ اوچت کړ، د کوفې خلکو د ملګرتيا ډاډ ورکړ، خو دی ئې د کربلا په ميدان کې يوازې پرېښود، زړه ئې له ده سره خو تورې ئې له يزيد سره شوې، د خپلې کورنۍ له اويااوو کسانو سره په شهادت ورسېدل، خو کله چې د يزيد واکمنې پای ته ورسېده، اقتدار د ده د کورنۍ د مخالفينو په لاس کې پرېووت، نو حسين رضي الله عنه نه يوازې په خپله له شهادت نه وروسته امام حسين شو، بلکه امارت د ده د اولادې الهي مسلم حق، نه يوازې د ده په قبر زيارت جوړ شو، بلکه د ده د پلار علي رضي الله عنه لپاره هم په دغه وخت کې قبر په ګوته شو او د وخت حاکم وربانديې زيارت جوړ کړ، قبر ئې هم د وخت حاکم د يوه (خوب او رؤيا) په ترڅ کې وموندو، تر دې وخته ئې قبر هيڅا ته نه وو معلوم، له دې نېټې وروسته نه يوازې په نجف کې بلکه په ډېرو نورو ځايونو کې هم د ده په نامه زيارتونه جوړ شول، په مزار شريف او د کابل په کارته سخي کې هم!! چا چې يزيد ته د امام حسين رضي الله عنه د وژلو فتوی ورکوله د يزيد له تلو وروسته د دې زيارتونو مجاور شو، د چا چې تورې له يزيد سره وې

اوس د کربلا د پېښې په یاد خپلي سینې په زنځیرونو وهي، تورې جامې اغوندي او ویر کوي!! همدا کسان د ده اولاده یوازني حقیقي امامان ګڼي او یو پنځه کلن لمسی ئې داسي امام زمان ګڼي چې خدای ته په خپلو دعاګانو کي وایي: خدایه! امام زمان له موږ نه راضي کړه، خدایه! د قیامت په ورځ مو د امام زمان په وړاندي شرمنده نه کړې، خدایه! زموږ دعا ګانې امام زمان ته ورسوه!! اوس نو خدای د امام زمان قاصد شو، خدای د امام زمان په دربار کي یو شفیع شو، له هغه نه دا غواړي چې د امام زمان په وړاندي د دوی شفاعت وکړي!! ځینې وایي دا امام زمان پنځه کلن ماشوم وو چې له خپله کوره غایب شو، نه ئې تر دې وخته د شهادت کلمه زده وه، نه ئې یو رکعت لمونځ کړی، نه ئې روژه نیولې، نه په قرآن پوهېدو، ... خو سره له دې د خلکو لارښود او امام شو!! چا امام کړ؟ خدای، چا درته وویل چې خدای د خلکو لپاره یوه پنځه کلن ماشوم امام ټاکلی؟ نه قرآن دا خبره کړې او نه پیغمبر علیه السلام، قرآن خو د ابراهیم علیه السلام په هکله وایي چې په ډېر سختو آزموینو کي له بریا وروسته د امام په توګه وټاکل شو، دا ستا امام زمان څنګه په پنځه کلنۍ کي امام شو؟!! فوراً درته وایي: داسي خبري مه کوه چې کافر کېږې!! امام او لارښود خو هغه چا ته وایي چې د خلکو مخې ته روان، په لمانځه کي ورته مخکي او په ژوند کي ئې لارښود وي، غایب کس ته د امام لقب کارول یوه مغالطه ده، الله تعالی به څنګه د خلکو لپاره غایب امام ټاکي؟!! دا په داسي حال کي چې د دغه امام زمان د پلار په اړه د ده ورور وایي چې زما ورور حسن عسکري زوی نه درلود!!

چا چې له قصرونو او د قصرونو له واکمنانو نه کرکه درلوده، هر قصر ئې د ظلم ننبه ګڼله او په همدې جرم له مخالفتونو سره مخامخ کېدو او چا چې هر جګ قبر ړنګاوو، اوس د دوی له قبرونو نه داسي قصرونه جوړ شوي چې نه فرعون په خپل ژوند کي درلود، نه نمرود او نه یزید. عجیبه ده، عجیبه؛ د ژوندي لپاره قصر حرام دی او د مړي لپاره جائز او د ثواب کار!!

هو؛ په کربلا کي ستر جنایت وشو، دردوونکی او نه هېرېدونکی، خو کاش تا د کربلا د دردوونکي پېښې ترڅنګ هغه توره ورځ هم غندلی چې کربلا او نجف

صليبي ځواکونو اشغال کړل او په لسهاوو زره مظلوم عراقيان، د امام حسين د جد امتيان، په خپلو وينو کي ورغړېدل، خو دا دی برعکس گورو چي د نجف مجاور په لندن کي معالجه کېږي او عراق ته له راستنېدو وروسته د نجف او کربلا کنجيانې امريکايانو ته سپاري!!

مسيحي د عيسی عليه السلام مذهب هېر کړ او د ده د مجسمې لمانځل ئې مذهب شو او ده د امام حسين د جد دين ته شا کړه، د امام حسين د قبر لمانځل ئې مذهب شو. گورئ چي مسيحي د صليب طوق په غاړه گرځوي او دا د کربلا له خاورې نه د جوړ شوي مهر ټاپې په خپل تندي!!

دا دی گورئ چي سياست کله له پيغمبر نه د مذهب باغي جوړ کړي او کله له ديندار باغي نه خدای!! که د ټگمارو مذهبي مشرانو او د مکارو سياستمدارانو مکرونه عجيب دي، نو تر دې د هغه چا سفاهت د لازيات حيرت او تعجب وړ دی چي د دوی د مکر په دام کي پرېوځي او (دروغ) د (مذهب) په نامه مني!! خو نه؛ ترڅو چي دنيا وي، ساده لوح او سفيه انسانان به هم وي او د ټگمارو په دام کي به د دوی پرېوتل هم!! که سامري له سخوندر نه معبود جوړولی شي او هندو له غوا نه، که د يهودو ملايان د يوه واکمن په دربار کي مريم په زنا متهم کوي او زوی ئې ساحر گڼي، خو د بل واکمن په دربار کي ئې دا د خدای مور گڼي او زوی ئې د خدای زوی، نو له پنځه کلن غائب ماشوم نه امام زمان جوړول او خدای د ده قاصد گڼل هم ډېره نادره خبره نه ده!! نو په دې هم ډېر تعجب مه کوئ چي څنگه يوه داسي کس ته له مرگ نه وروسته د امام لقب ورکوي چي له بل سره ئې بيعت کړی او د هغه تر امامت لاندي ئې په دولت کي کار کړی، وائې: دا د دې لپاره چي هغه (تقيه) کوله، (تقيه) خو د ثواب ستر کار دی، هومره چي ترشهادت نه ئې هم اجر زيات دی!! يعني (مذهبي خدعه) نه يوازي جائزه ده بلکه د ثواب موجب!! په دې هم حيرت مه کوه چي ولې به هغه څوك په خپله د زهرو جام څښي چي په غيب پوهېږي، همغه کار چي وايي امام کاظم وکړ!! او عالم الغيب به ولې په داسي خلکو اعتبار کوي چي د اعتبار وړ نه دي او دی به په ميدان کي يوازي پرېږدي او ولې به هغه څوك له خپل ملك نه شړل کېږي چي (متصرف الامور) ئې گڼي او د (حاجتونو د تر سره کېدو

مرجع) ئې بولي، څوك چې په خپل ژوند كې نه خپل مشكلات حل كولى شي او نه د خپلو ملگرو ، نو له مرگ نه وروسته به څنگه د ژوندیو ستونزي حل كړي؟

مسيحيان د عيسى عليه السلام بيا راتلو ته منتظر دي، خو كه هغه راغى نو تر هرچا د مخه به دوى د ده مخالفت كوي، د خپلو پلرونو په څېر به د هغه د وژلو لپاره ملا تړي، پلرونو ئې په دې خاطر د ده د وژلو هوډ وكړ چې دى يو انسان دى، نه له ځانه دفاع كولى شي او نه له خپلو ملگرو نه، د خداى پيغمبر خو بايد داسي نه وي، بايد فرشته وي او د سترگې په يوه رپ او د گوتې په يوې اشارې سره بايد ځمكه او آسمان وخوځولى شي او د دوى اوسني زامن به ئې هم دروغجن گڼي ورته وائې به: ته هغه عيسى نه يې چې مور ورته منتظر وو ، ته يو عادي انسان يې، عيسى خو د خداى زوى دى او په متو كي ئې د خداى زور. يهودان مسيح ته منتظر وو خو چې مسيح راغى منتظر مسيح ئې ونه گاڼو او ايمان پرې رانه وور!!

كه دا نن هغه امام زمان راشي چې ځيني ورته منتظر دي او ووايي: د زمانې د فرعون او د وخت د يزيد په خلاف قيام وكړئ، له اسلام نه دفاع ته چمتو شئ، خپل هېواد د صليبي ځواكونو له سلطې نه آزاد كړئ، نو وبه گورئ چې تر هر چا د مخه ئې هغه څوك مخالفت وكړي چې نن وايي: عجل الله فرجه الشريف: خداى دې د ده راوتل رانږدې كړي!! دغه خلك به ورته وايي: ته خو هغه امام زمان نه يې چې مور ئې په انتظار كي وو ، ته خو له مور نه مرسته غواړې او له هغه نه خو به مور مرسته غوښته!! ته مور قيام او جهاد ته رابلې، حال دا چې امام زمان خو د يوې گوتې په خوځولو سره ځمكه او آسمان خوځولى شي!!

مور هم د مسيح راتلو ته منتظر يو، خو (انسان مسيح) ته، هغه چې د يوه انسان په څېر به ژوند كوي او لومړى كار به ئې د صليب ماتول وي. مور هم مهدي ته منتظر يو، خو يوه (انسان او مجاهد) مهدي ته، نه د خداى ځاى ناستي مهدي ته، داسي مهدي ته چې د توحيد او عدالت لپاره به جهاد كوي او لومړى جنگ به ئې له هغو آخوندانو سره وي چې مشرك شوي، د جهاد مخالفت كوي او له دين نه ئې دكان جوړ كړى. په دې حيرانوونكو خبرو تعجب مه كوه، دا ځكه چې سياست له پيغمبر نه د مذهب باغي جوړولى شي او له باغي نه خداى او معبود!!

ادراك او احساس د زړه كار دی كه د دماغ ؟

محترم ورور داكتر ذاكر نايك السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

ستا ځيني ويناوي مي واورېدې، هغه مي ډېري په زړه پوري او مفيدي وموندې، الله تعالى دي تاسو او ستاسو ملگرو ته ډېر اجر او مزيد توفيق دركړي.

د زړه او دماغ په اړه د يوې پوښتونكې خور په ځواب كي چې تاسو څه ويلي وو، هغه به حتماً ستاسو په ياد وي، ما دا لازم وگڼل چې په دې هكله تاسو ته لاندي مطلب وليكم:

قرآن ځيني خبري زړه ته منسوب كړې دي، لكه چې د كافرانو په هكله فرمايي: (لهم قلوب لايفقهون بها)، (ختم الله على قلوبهم) ...، په گڼ شمېر نورو آيتونو كي هم دې ته ورته مطالب راغلي. د زړه په هكله د قرآن له دغو څرگندونو داسي معلومېږي چې گواكي زړه د احساس او ادراك مركز دی، حال دا چې علمي تحقيقات زړه نه بلكي د انسان دماغ د احساس او ادراك مركز گڼي، او زړه يوازي د ويني د پمپ كولو وسيله بولي، دغه توپير ته په پام سره له حقيقت نه بې خبره خلك اعتراض كوي چې قرآن ولې هغه څه زړه ته منسوب كړي چې په اصل كي د زړه كار نه بلكي د دماغ كار دی. ولې ئې دا خبري د انسان دماغ ته نه دي منسوب كړې؟!! دې پوښتني ته د ځواب او د دغو كسانو د تشويش د رفع كولو لپاره لاندي وضاحت كوو:

- قرآن چې څه زړه ته منسوب كړي، دا د نړۍ په هر گوټ كي، د هر قوم لخوا او په هره ژبه كي زړه ته منسوب شوي، تاسو به په هر ځای كي له هر چا واورئ چې

مينه او كركه، جرأت او جبن، تصديق او تكذيب، خوښي او خفګان، باور او انكار زړه ته منسوبوي، په دې هكله د قرآن وينا نه د تعجب وړ ده، نه اعتراض پرې وارد او معقول دی او نه د علمي تحقيقاتو خلاف ده. دا خبري نه يوازې په تورات، انجيل، زبور او ټولو مذهبي كتابونو كې زړه ته منسوب شوې بلكي د ماركس، انګلز او لينين په څېر د ملحدينو په كتابونو كې هم، شعراوو هم زړه ته منسوب كړې او ليكوالانو هم، عوامو هم او علماوو هم، ديندارو شعراوو او علماوو هم او بې دينه شعراوو او ساينس پوهانو هم! دا ولې او د څه لپاره؟ دليل ئې دا دی:

• زړه د دماغ لپاره د سترګو، غوږونو، پزې او پوستكي په څېر يوه وسيله ده، كه دغه پنځه حواس ئې د پېژندو او احساس وسايل دي نو زړه ئې د خپلو پرېكړو د انعكاس لپاره داسې وسيله ده چې له دې لارې خپلې پرېكړې اعلانوي. موږ په خپلو سترګو كوم خطرناك شی وګورو، او يا په غوږونو كوم خطرناك غږ واورو، او يا د پزې له لارې د څه د سوځېدو بوی او په ژبه كوم تريخ او زهرجن خوند احساس كړو، دماغ مو خطر درك كړي، غواړي موږ له دې خطر نه خبر كړي، نو د خطر دا اعلان زموږ د زړه له لارې كوي، خپله پرېكړه د زړه له لارې منعكس كوي، موږ د خطر لومړی زنګ په خپل زړه كې احساسوو، ناڅاپه مو د زړه دربا زياته شي، همدا وجه ده چې په ټولو انساني ژبو كې وېره او د خطر احساس زړه ته منسوب شوی. هيڅېرې به له هيڅا وانه ورئ چې ډاډ او وېره له زړه پرته بل څه ته منسوب كړي، جرأتمند ته زړه ور او ډارن ته بې زړه د همدې لپاره ويل كېږي. د مينې او كركې احساس په زړه كې كېږي، د خپل ګران زوی، لور او كوم دوست څېره را په ياد شي، او له همدې سره سم په خپل زړه كې خاص حركت احساس كړو، د همدې لپاره وايو: په زړه كې مي ځای لري، د زړه سر مي دی، زړه مي ورته پرېشانه دی. او له چا چې كركه لرو، د څېرې په رايادولو سره ئې په خپل زړه كې خاص حالت احساسوو، او وايو: زړه مي تړې موږ دی، زما په زړه كې هيڅ ځای ورته نه دی پاتې. يوه خبره واورې، سمه درته معلومه شي، فيصله دې دماغ كړي، د غوږ له لارې لومړی دماغ ته رسېدلې، هلته وربانديې غور شوی، خو د دې غور نتيجه په خپل زړه كې محسوسوې، د همدې لپاره وايې: دا خبره مي زړه ته ولوېده، زړه مي راته وايي چې

دا خبره رښتيا ده، او د غلطي خبري په هکله وايي: زما زړه ئې نه مني، دا خبره مي زړه ته ونه لوېده، د زړه دړه مي ورته خلاصه نه شوه.

• زړه ته د دې خبرو منسوبول داسي دي لکه مورِ چي لېدل سترګو ته منسوبوو ، حال دا چي سترګې فقط دوه عدسيې دي چي له دې لاري نور دماغ ته انتقالېږي، د ليدل شوي شي په هکله پرېکړه په دماغ کي کېږي، ليدل په حقيقت کي د دماغ کار دی نه د سترګو، که ستا د دماغ هغه برخه صدمه وګوري چي کار ئې ليدل او د سترګو له لاري د وررسېدلو وړانګو په هکله پرېکړه ده، نو ته به په خپلو روغو سترګو هم څه نه شې ليدلی. همدا راز زمورِ غوږونه په حقيقت کي دوه کړکۍ دي چي له دې لاري غږ تر دماغ پورې رسېږي، د غږ تشخيص د دماغ کار دی نه د غوږونو، همدا رنګه زمورِ نور حواس هم چي هر يو ئې يوازي د دماغ لپاره د يوې وسېلې حيثيت لري، خپل راپور دماغ ته انتقالوي، تشخيص د دماغ کار دی، نه د دغو حواسو. خو هيڅوک داسي نه وايي چي ما په خپل دماغ سره ليدلي، يا اورېدلي، يا څکلي، يا بوی کړي، يا لمس کړي، که داسي خبره وکړي نو هرڅوک به وربانديي خاندې، حال دا چي ده غلطه خبره نه ده کړې، د ده اشتباه او غلطي دا ده چي د خلکو د معمول او عادت خلاف خبره ئې کړې.

• ما ته ووايئ: تاسو وېره چيرته احساسوئ، په زړه کي که په دماغ کي؟ د مينې احساس د خپل وجود په کومي برخي کي کوئ، په زړه کي که په دماغ کي؟ د يوې خبري په حقانيت د قانع کېدو احساس مو په زړه کي وي که په دماغ کي؟ دا او دې ته ورته ډېر نور څه مورِ په خپل زړه کي احساسوو او د همدې لپاره ئې زړه ته منسوبوو ، قرآن همدا کار کړی، او ټول انسانان همدا کار کوي.

• په قرآن کي زړه ته منسوب شوي امور نه يوازي د حقيقت او واقعيت مطابق دي بلکي د انسانانو د عام عادت او معمول سره سم، او په ټولو ژبو کي زړه ته منسوب شوي امور دي.

ستاسو ورور

حکمتيار

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

د کتاب له متنه

په افغانستان او عراق باندي د امريکائي ځواکونو د برید له پیل نه د ۱۳۸۲کال د اسد ترمیاشتي د امریکایانو مالي او ځاني تلفات د دوی د اعلان شوې احصایې له مخي داسي دي:

	افغانستان	عراق
د فوځي مامورین ټولي ورځي	۲۱۲۰	۱۵۹۲
په فوځي عملیاتو کي د مړو شمېر	۲۲۵	۲۹۸۲
له فوځي عملیاتو پرته د مړو شمېر	۱۲۱	۲۴۷
د شدیدو سوځېدلوفوځیانوشمېر	۸۷۲	۱۲۱۱۵
د ټولو استخدام شویو فوځیانو شمېر	۲۷۰۰۰	۱۵۷۰۰۰
د ۲۰۰۷ کال تر سپټمبر پورې ټول مصارف	۱۲۲بیلیونه ډالره	۴۴۸بیلیونه ډالره
د هرې ورځې متوسط مصرف	۵۸,۷ میلیونه ډالره	۲۷۱ میلیونه ډالره

دا شمېره د ۲۰۰۷ کال د جولای په ۲۴ نېټه تجدید شوې ده او په **News Meat** کي خپره شوې ده. کانګریس د ۲۰۰۵ کال لپاره اتیا ملیارده (شپېته د عراق او شل د افغانستان لپاره ټاکلي وو، د ۲۰۰۶ لپاره ئې یو سل شل او د ۲۰۰۷ لپاره ئې یو سل څلوېښت ملیارده منظور کړي. دا مالي او ځاني تلفات یوازې د امریکایانو دي، د امریکا د ائتلافي ملګرونو تلفات هم د دوی د فوځونو د شمېر په تناسب دي، د بېلګې په توګه په افغانستان کي د آلمان په کال کې ۱،۲ ملیارده مصارف ښودل شوي.

که دا تلفات په افغانستان کي د روسانو او په ویتنام کي د امریکایانو له تلفاتو سره مقایسه کړو نو په ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چې امریکا ته نه یوازې یوه ستره ماتې انتظار کوي بلکي برخلیك به ئې تر شوروي اتحاد هم بد وي.

دا په پام کي ولرئ چې د ویتنام د جنګ ټول مصارف ۳۲۰ ملیارده او په افغانستان کي د روسانو ټول مصارف نږدې اتیا ملیارده ډالر وو.